

Fremsat den 26. marts 2010 af justitsministeren (Lars Barfoed)

Forslag

til

Lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love

(Rekonstruktion m.v.)

Justitsministeriet

§ 1

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1259 af 23. oktober 2007, som ændret ved § 14 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og lov nr. 1265 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) Den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.
- 2) Dagen for skyldnerens død, hvis dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer.
- 3) Dagen for beslutningen om likvidation eller tvangsopløsning af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Stk. 2. Tilbagekaldes eller afslås en begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om rekonstruktionsbehandling eller begæring om konkurs eller gældssanering. Tilsvarende gælder, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører og skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om konkurs eller gældssanering.

Stk. 3. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om rekonstruktionsbehandling eller gældssanering.

Stk. 4. Selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for modtagelsen

af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten modtager begæring om konkurs eller rekonstruktionsbehandling inden tre uger efter, at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.«

2. § 3, stk. 1, affattes således:

»Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves.«

3. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 2, udgår »anmeldelsen eller«.

4. I § 4 udgår »anmeldelser og«.

5. I § 5, stk. 1, § 8, og § 9, stk. 2 og 3, udgår »anmeldelse eller«.

6. I § 5, stk. 2, 1. pkt., udgår »en anmeldelse,«.

7. I § 6, stk. 1, 2 og 3, ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

8. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs, akkordforhandling« til: »Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs«.

9. § 9, stk. 1, affattes således:

»Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering offentliggøres ikke.«

10. I § 9, stk. 2, udgår », og hvem der er beskikket som tilsyn for den pågældende«.

11. Kapitel 2 ophæves, og i stedet indsættes:

»Afsnit I A

Rekonstruktion

Kapitel 2

Indholdet af en rekonstruktion

§ 10. En rekonstruktion skal indeholde mindst et af følgende elementer:

- 1) Tvangsakkord, jf. § 10 a.
- 2) Virksomhedsoverdragelse, jf. § 10 b.

§ 10 a. En tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringerne mod skyldneren. En tvangsakkord kan endvidere gå ud på betalingsudsættelse. En tvangsakkord kan betinges af, at skyldnerens formue eller en del af denne fordeles mellem fordringshaverne.

Stk. 2. En tvangsakkord kan ikke omfatte:

- 1) Fordringer, der er stiftet efter skifterettens modtagelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord.
- 2) Pantefordringer, i det omfang pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af tvangsakkorden for så vidt angår den del af deres personlige fordring, som ikke dækkes af pantet. Hvis skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, er den fastsatte værdi bindende ved opgørelse af pantehaverens fordring efter 1. pkt.
- 3) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, hvis det er bestemt i tvangsakkorden og det må anses rimeligt begrundet under hensyn til skyldnerens forhold og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

Stk. 3. En tvangsakkord medfører bortfald af

- 1) gaveløfter,
- 2) krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden,
- 3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag,
- 4) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, og
- 5) fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at den ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion.

Stk. 4. Uforfaldne fordringer omfattet af tvangsakkorden kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 10 b. En virksomhedsoverdragelse kan gå ud på overdragelse til eje af skyldnerens igangværende virksomhed eller en del heraf, der bevarer sin identitet, og som udgør en økonomisk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.

§ 10 c. Fordringshaverne skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling eller andet følger af lovens øvrige bestemmelser.

Kapitel 2 a

Indledning af rekonstruktionsbehandling

§ 11. En skyldner, der er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18, skal tages under rekonstruktionsbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver. § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og § 23, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Stk. 3. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af skyldneren, indleder skifteretten rekonstruktionsbehandling straks ved begæringens modtagelse.

Stk. 4. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af en fordringshaver, og har skyldneren samtykket i begæringen, kan skifteretten straks indlede rekonstruktionsbehandling. Hvis skyldnerens samtykke ikke foreligger, indkalder skifteretten skyldneren til et møde i skifteretten, hvor begæringen behandles. § 23, stk. 2-5, og § 23 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Hvis en skyldner, der er en fysisk person, ikke senest på det møde, der er nævnt i stk. 4, samtykker i fordringshaverens begæring, anses denne for en konkursbegæring, som straks behandles. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 6. Efter indledningen af rekonstruktionsbehandling kan begæringen herom ikke tilbagekaldes.

§ 11 a. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Samtidig fastsætter skifteretten tidspunktet for et møde med fordringshaverne. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings indledning. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren straks registrere mødeindkaldelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Hvis rekonstruktionsbehandling indledes uden samtykke fra skyldneren, bestemmer skifteretten samtidig, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden.

Stk. 4. Indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke er betinget af sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. En fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, hæfter ikke for omkostningerne ved rekonstruktionsbe-

handlingen ud over sikkerhedsstillelsen, og alene i det omfang omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler.

Stk. 5. Skifteretten kan efter rekonstruktørens begæring bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Stilles sikkerheden ikke, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 6. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed.

Stk. 7. Indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. § 27, stk. 1.

§ 11 b. Rekonstruktøren skal senest en uge efter beskikkelsen sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Meddelelsen skal indeholde:

- 1) Oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder.
- 2) Oplysning om skyldnerens regnskabsføring.
- 3) En redegørelse for årsagerne til og formålet med rekonstruktionsbehandlingen.
- 4) Oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne.

Stk. 3. Rekonstruktøren skal straks efter beskikkelsen sende meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

§ 11 c. Senest en uge før mødet med fordringshaverne skal rekonstruktøren sende sit forslag til rekonstruktionsplan til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan skal indeholde:

- 1) En begrundet redegørelse for, hvilken type forslag til rekonstruktion der agtes fremsat, og en vurdering af, om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af denne rekonstruktion.
- 2) Så vidt muligt oplysning om skyldnerens balance pr. dagen for indledningen af rekonstruktionsbehandling med angivelse af afvigelser som følge af senere indtrufne ændringer.
- 3) Oplysning om, hvorvidt der efter tillidsmandens opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport.
- 4) En redegørelse for de væsentligste skridt, der agtes foretaget under rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 3. Forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren. Forslaget skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktø-

ren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Stk. 4. Hvis forslaget til rekonstruktionsplan ikke senest på mødet med fordringshaverne opfylder kravene i stk. 2 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører. Det samme gælder, hvis den balance, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, ikke foreligger senest på mødet med fordringshaverne.

§ 11 d. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 11 e. På mødet med fordringshaverne drøftes forslaget til rekonstruktionsplan. Forslaget til rekonstruktionsplan kan ændres på mødet, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vedtages der ikke en rekonstruktionsplan, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Skifteretten kan på mødet

- 1) beskikke en eller flere yderligere rekonstruktører eller
- 2) beskikke en anden tillidsmand.

§ 11 f. Rekonstruktøren skal inden tre måneder efter rekonstruktionsbehandlingsindledning sende en redegørelse til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten om alle væsentlige forhold vedrørende rekonstruktionsbehandlingen, herunder resultatet af en eventuel fortsat drift af skyldnerens virksomhed, og oplysning om, hvornår et rekonstruktionsforslag forventes sendt til fordringshaverne.

Stk. 2. Hvis forudsætningerne for rekonstruktionsplanen ændrer sig væsentligt, skal rekonstruktøren uden ugrundet ophold orientere fordringshaverne og skifteretten herom. Skifteretten indkalder til et møde i skifteretten, hvor der tages stilling til, om rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, eller om rekonstruktionsplanen skal ændres. §§ 11 c-11 e finder tilsvarende anvendelse.

§ 11 g. Skifteretten kan afsætte en rekonstruktør, hvis særlige grunde taler for det. § 114, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, skal have lejlighed til over for skifteretten at fremsætte forslag til beskikkelse af en ny rekonstruktør. Skifteretten kan give den pågældende en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, hertil.

Stk. 3. Afsættes samtlige rekonstruktører, og kan der ikke beskikkes en eller flere nye rekonstruktører, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Fratræder rekonstruktøren, finder stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse i forhold til tillidsmanden.

§ 11 h. § 28 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 2 b

Retsvirkninger af rekonstruktionsbehandling

§ 12. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 2. Virksomhedsoverdragelse må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 3. Skyldneren skal aflægge regnskab over for rekonstruktøren efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 4. § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. En rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, træffer afgørelse i sammenslutningens forhold, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, ikke træffe afgørelse om forhold, som henhører under generalforsamlingen, bortset fra udpegning af revisor. Generalforsamlingens beslutninger får virkning, når de tiltrædes af rekonstruktøren. Rekonstruktøren skal registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

§ 12 a. Rekonstruktøren eller fordringshaverne, der tilsammen repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation giver stemmeret, jf. § 13 d, stk. 2-4, kan fremsætte begæring om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indkalder straks skyldneren, fordringshaverne og rekonstruktøren til et møde, hvor begæringen behandles. Fremsættes begæringen på et møde i skifteretten, hvortil de nævnte personer er indkaldt, kan begæringen behandles på mødet. En begæring kan dog tidligst behandles på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e.

Stk. 3. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, hvis fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

§ 12 b. Hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne, kan skifteretten bestemme, at rekonstruktøren foreløbigt skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden. Rekonstruktøren skal endvidere straks underrette skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden herom.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt inden 14 dage, dog tidligst på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, træffe afgørelse om, hvorvidt rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden skal opretholdes. § 12 a finder tilsvarende anvendelse.

§ 12 c. Under rekonstruktionsbehandlingen gælder følgende begrænsninger i adgangen til at søge fyldestgørelse i skyldnerens aktiver, jf. dog stk. 2-5:

- 1) Arrest eller udlæg kan ikke foretages.
- 2) Brugspanteret kan ikke udøves.
- 3) Der kan ikke udøves rådighedsberøvelse på grundlag af udlæg.
- 4) Der kan ikke uden skyldnerens og rekonstruktørens samtykke søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3 og 4, gælder ikke for udlæg i fordringer.

Stk. 3. Den, som har tilbageholdsret i skyldnerens ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset stk. 1 foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis skyldneren trods opfordring fremsat efter rekonstruktionsbehandlingens indledning og mindst 14 dage inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 4. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret eller ved virksomhedspant i fordringer, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 3, nr. 1, eller fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d, berøres ikke af rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 5. Skyldneren skal efter anmodning betale de løbende ydelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingen indledning, på pantefordringer, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, og som ikke omfattes af stk. 4. Hvis pantefordringen efter skifterettens skøn helt eller delvis ikke dækkes af pantet, skal skyldneren dog kun betale en forholdsmæssig del af de løbende ydelser svarende til forholdet mellem den del af hovedstolen, der efter skifterettens skøn dækkes af pantet, og hele hovedstolen. Betaler skyldneren ikke rettidigt en ydelse, kan panthaveren uanset stk. 1 søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv.

§ 12 d. Indledning af rekonstruktionsbehandling fratager ikke skyldneren en adgang, som bestod før rekonstruktionsbehandlingen, til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c.

Stk. 2. En skyldner kan endvidere uden samtykke fra panthaveren udskille aktiver fra et pant, hvis

- 1) panthaverens ret er omstødelig eller
- 2) skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat aktivets værdi og panthaveren før udskillelsen modtager fyldestgørelse, i det omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 e. Skifteretten kan på begæring af skyldneren fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4. Dette gælder dog ikke

- 1) fast ejendom, skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover og luftfartøjer,
- 2) andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningslovens § 42 i,
- 3) aktiver omfattet af en tinglyst panteret i medfør af tinglysningslovens § 37 eller § 42 j, stk. 8, og aktiver som nævnt i sølovens § 47 eller lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer §§ 22 eller 24, og
- 4) fordringer og kapitalandele.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skifteretten have modtaget tillidsmandens vurdering af aktivet, og berørte rettighedshavere skal have haft adgang til at udtale sig om tillidsmandens vurdering. Tillidsmanden skal på skyldnerens begæring foretage enkeltvis vurdering af aktiver, der har været vurderet samlet, hvis dette kan ske uden uforholdsmæssig omkostning.

Stk. 3. Skifteretten kan på begæring af skyldneren, rekonstruktøren eller en fordringshaver ændre en afgørelse efter stk. 1, hvis værdien af aktivet har ændret sig væsentligt.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 f. Skyldnerens rimelige omkostninger ved salg af et pantsat aktiv og ved vurdering af pantet betales af den, der køber det pantsatte aktiv.

Stk. 2. Stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skyldneren kræve, at pant-haveren betaler omkostningerne ved vurdering af pantet, i det omfang disse efter skifterettens skøn ikke dækkes af den ubehæftede del af det pantsatte aktiv. Er aktivet pantsat til flere panthavere, påhviler forpligtelsen den sidst prioriterede pant-haver, hvis fordring efter skifterettens skøn helt eller delvis dækkes af pantet.

Stk. 3. Erklæres skyldneren konkurs uden at have fået stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, omfattes omkostningerne ved vurdering af pantet af § 87, stk. 3 og 4.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på pantsatte aktiver, der er solgt under rekonstruktionsbehandlingen.

§ 12 g. §§ 39-52 finder tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling, jf. dog stk. 2-4. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Stk. 2. Uanset § 42, stk. 1 og 2, kan en fordringshaver ikke anvende et uforfaldent krav til modregning.

Stk. 3. En fordringshaver kan ikke anvende et krav omfattet af § 97 til modregning i skyldnerens krav i medfør af en aftale, der er videreført efter § 12 o.

Stk. 4. Er modregning ikke udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed, hindrer § 42, stk. 1 og 2, ikke modregning med krav omfattet af § 94.

§ 12 h. Indledning af rekonstruktionsbehandling sidestilles i relation til reglerne om sikringsaktors foretagelse og retsvirkning med afsigelse af konkursdekret.

§ 12 i. Reglerne i §§ 64-80 finder tilsvarende anvendelse, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

§ 12 j. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af § 71, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlingens indledning. Arrest foretaget inden rekonstruktionsbehandlingens indledning bortfalder.

Stk. 3. Fordringshaverne kan sælge retten til at gøre et krav på omstødelse gældende.

§ 12 k. Enhver stemmeberettiget fordringshaver kan stille forslag om anlæg af omstødsessag eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Forslag herom skal fremsættes senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. § 13 d finder tilsvarende anvendelse, idet dog mindst en fordringshaver skal stemme for forslaget om anlæg af omstødsessag. Den begunstigede har ikke stemmeret.

Stk. 2. Vedtages sagsanlæg, hæfter de fordringshaver, der stemte for sagsanlægget, solidarisk for omkostningerne ved sagen. I det indbyrdes forhold hæfter fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordring mod skyldneren.

Stk. 3. Vedtages sagsanlæg, udpeger skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver, der stemte for sagsanlægget, en advokat til at føre sagen. Fremkommer der på mødet flere forslag, udpeges den advokat, der har den største tilslutning blandt de fordringshaver, der stemte for sagsanlægget. Skifteretten fastlægger omfanget af advokatens rettergangsfuldmagt og bestemmer herunder, hvilke anliggender der skal forelægges for de nævnte fordringshaver til afstemning på et møde i skifteretten. Advokatens honorar fastsættes af den ret, hvor omstødsessagen anlægges.

Stk. 4. Vedtages sagsanlæg eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende ikke, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver anlægge omstødsessag, hvis fordringshaveren senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget, giver skifteretten meddelelse herom og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødsessag vil stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 5. Omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens ophør.

§ 12 l. Afsiges der dom om omstødelse i en sag anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen.

§ 12 m. Sælges retten til at gøre omstødelse gældende, indbetales salgssummen til rekonstruktøren, der fordeler beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen, medmindre andet er bestemt ved beslutningen om salget.

§ 12 n. § 12 o, § 12 p, § 12 q, stk. 2, og §§ 12 r-12 u anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed.

§ 12 o. En skyldner, der er under rekonstruktionsbehandling, kan med rekonstruktørens samtykke videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler. Skyldneren kan endvidere med rekonstruktørens samtykke videreføre en gensidigt bebyrdende aftale, som medkontrahenten inden for de seneste fire uger har hævet på grund af skyldnerens misligholdelse, medmindre medkontrahenten har disponeret i henhold til ophævelsen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan skyldneren ikke uden medkontrahentens samtykke videreføre en aftale, hvis medkontrahenten bortset fra rekonstruktionsbehandlingen havde adgang til at hæve aftalen af andre årsager end skyldnerens forsinkelse med egen ydelse.

Stk. 3. Medkontrahenten kan forlange, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om en gensidigt bebyrdende aftale skal videreføres. For arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed gælder dette dog først efter udløbet af fristen i § 12 u, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Angår en aftale, der er videreført efter stk. 1, en løbende ydelse, kan skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid opsiges aftalen med en måneds varsel. Medkontrahenten kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 12 t.

§ 12 p. Videreføres en aftale efter § 12 o, omfattes medkontrahentens krav ifølge aftalen af § 94.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse, omfattes medkontrahentens krav for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 12 o, stk. 4, 1. pkt., eller § 12 t, stk. 1, af § 94. Medkontrahentens krav for tiden efter en eventuel afsigelse af konkursdekret omfattes dog ikke af § 94.

§ 12 q. Videreføres en aftale efter § 12 o, kan medkontrahenten ikke

- 1) kræve sikkerhedsstillelse for sine krav i medfør af aftalen,
- 2) holde sin ydelse tilbage eller hindre dens overgivelse som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt,
- 3) kræve, at skyldneren som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt præsterer sin ydelse før forfaldstid, eller
- 4) hæve aftalen som følge af forsinkelse med skyldnerens ydelse, medmindre medkontrahentens krav på ydelsen omfattes af § 94 og skyldneren ikke præsterer ydelsen uden ugrundet ophold efter videreførelsen af aftalen.

Stk. 2. Personer, der er ansat i skyldnerens virksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, i det omfang det vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte hæve arbejdsaftalen.

§ 12 r. Videreføres en gensidigt bebyrdende aftale ikke efter § 12 o, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan medkontrahenten kun hæve aftalen og kræve det

erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende til det.

§ 12 s. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre aftalen videreføres efter § 12 o.

§ 12 t. Skyldneren kan med rekonstruktørens samtykke opsiges en aftale om et vedvarende retsforhold med sædvanligt eller rimeligt varsel, selv om længere varsel eller uopsigelig-
hed er aftalt. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan det pålægges skyldneren at yde erstatning for medkontrahentens tab ved, at skyldneren opsiges aftalen efter stk. 1.

§ 12 u. Hvis skyldneren inden 14 dage efter rekonstruktionsbehandlingsindledning erklærer ikke at ville videreføre en arbejdsaftale med en ansat i skyldnerens virksomhed, jf. § 12 o, er kravet på arbejdsvederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning stillet som vederlag for den forudgående periode. Krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for skyldneren under rekonstruktionsbehandlingen, er dog omfattet af § 94. Afgiver skyldneren først senere erklæring om ikke at ville videreføre aftalen, er kravet for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning til afgivelsen af skyldnerens erklæring omfattet af § 94.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af rekonstruktionsbehandlingen følgende ændring af forholdene giver den ansatte særlig grund hertil.

Kapitel 2 c

Gennemførelse af rekonstruktion

§ 13. Der skal senest seks måneder efter mødet med fordringshavere, jf. § 11 e, holdes møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse sende rekonstruktionsforslaget og det øvrige materiale, der er nævnt i § 13 b, til skifteretten og samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere en meddelelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, hvoraf det fremgår, at materialet er udsendt og ligger til gennemsyn i skifteretten.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshavere indkaldes til mødet. I bekendtgørelsen opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse til rekonstruktøren.

Stk. 4. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 5. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis det materiale, der er nævnt i § 13 b, ikke er modtaget i skifteretten inden for fristen i stk. 1 eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

§ 13 a. Skifteretten kan forlænge fristen i § 13, stk. 1, med indtil to måneder ad gangen, dog ikke ud over fire måneder, hvis

- 1) skyldneren med rekonstruktørens samtykke anmoder herom og
- 2) fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

Stk. 2. Anmodningen om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen.

Stk. 3. Anmodningen om forlængelse behandles på et møde i skifteretten, der så vidt muligt holdes senest en uge efter anmodningens modtagelse. Rekonstruktøren skal straks sende meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Meddelelsen skal vedlægges kopi af anmodningen med eventuelle bilag.

§ 13 b. Det udsendte materiale skal indeholde:

- 1) Rekonstruktionsforslaget. Indeholder forslaget bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, skal forslaget indeholde oplysning om:
 - a) Overdragelsessummen.
 - b) Hvilke aktiver, passiver og gensidigt bebyrdende aftaler der omfattes af overdragelsen.
 - c) Erhververen.
- 2) Oversigt over skyldnerens status, der skal indeholde:
 - a) Oversigt over skyldnerens aktiver med oplysning om værdien af de enkelte aktiver.
 - b) Oversigt over skyldnerens pantsatte aktiver, pantrettighedernes art samt størrelsen af pantfordringerne og eventuel friværdi i de enkelte aktiver.
 - c) Oversigt over usikrede krav, herunder pantsikrede krav, i det omfang pantet ikke strækker til, med angivelse af fordringshaverne og opdelt efter kravenes placering i konkursordenen.
- 3) En redegørelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden, der skal indeholde:
 - a) Eventuelle kommentarer til den statusoversigt, der er nævnt i nr. 2.
 - b) Redegørelse for sammenhængen mellem den statusoversigt, der er nævnt i nr. 2, og skyldnerens senest aflagte regnskab.
 - c) Oplysning om forhold, der vil kunne søges omstødt, om anlagte omstødsessager og om rettigheder, der er bortfaldet efter § 12 j, stk. 2.
 - d) Oplysning om skyldnerens eventuelle ansvarspådragende forhold.
 - e) Oplysning om årsagen til skyldnerens økonomiske vanskeligheder.
 - f) Anslået dividende i tilfælde af skyldnerens konkurs.
 - g) Forløbet af samarbejdet med skyldneren under rekonstruktionsbehandlingen.
 - h) En erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder en tilstrækkelig betryggelse for forslagens opfyldelse.

Stk. 2. Rekonstruktionsforslaget og statusoversigten skal være tiltrådt af skyldneren.

Stk. 3. Rekonstruktøren kan ændre rekonstruktionsforslaget, indtil det er vedtaget.

§ 13 c. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 13 d. Et rekonstruktionsforslag er vedtaget, medmindre et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, stemmer imod.

Stk. 2. Der stemmes efter fordringernes beløb. §§ 120 og 121 og § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. De fordringshavere, hvis fordring er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der giver stemmeret og for hvilke beløb.

Stk. 3. Fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående, giver ikke stemmeret.

Stk. 4. Indeholder rekonstruktionsforslaget bestemmelse om tvangsakkord, giver fordringer stemmeret, i det omfang de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne. En fordring, der bortfalder som følge af fordringshaverens indvilligelse heri i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, giver dog stemmeret, hvis bortfaldet er betinget af rekonstruktionsforslagets stadfæstelse.

§ 13 e. Det vedtagne rekonstruktionsforslag er ikke gyldigt, før det er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget skal fremsættes senest i det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. Skifteretten kan give en kort frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

Stk. 3. Skifteretten skal nægte stadfæstelse, hvis

- 1) fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af rekonstruktionsforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,
- 2) rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord, der ikke er forenelig med § 10 a, eller forslaget i øvrigt er i strid med loven eller
- 3) skyldneren eller tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for rekonstruktionen.

Stk. 4. I det tilfælde, der er nævnt i stk. 3, nr. 1, kan skifteretten udsætte sin afgørelse, indtil rekonstruktionsforslaget har været underkastet en ny afstemning inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 5. Skifteretten kan nægte stadfæstelse, hvis vilkårene i rekonstruktionsforslaget står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling.

Stk. 6. Skifteretten kan betinge stadfæstelsen af, at skyldneren undergiver sig tilsyn af rekonstruktøren. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder vilkårene for rekonstruktionen

og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug bliver ude af stand hertil. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger. Hvis skyldneren bringer fordringshaverens ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 13 f. Forkastes rekonstruktionsforslaget, nægtes stadfæstelse, eller stadfæster skifteretten forslaget, ophører rekonstruktionsbehandlingen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved stadfæstelse af en rekonstruktion kan skifteretten bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det fremgår af det stadfæstede rekonstruktionsforslag, at der vil blive fremsat yderligere rekonstruktionsforslag inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 3. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, kan skifteretten ved stadfæstelse af en rekonstruktion bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om en virksomhedsoverdragelse, som endnu ikke er tiltrådt af erhververen. Rekonstruktionsbehandlingen kan dog ikke fortsætte ud over fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a. Skifteretten fastsætter en frist for erhververens tiltrædelse af aftalen om virksomhedsoverdragelse på højst fire uger. Når virksomhedsoverdragelsen er tiltrådt af erhververen, eller når den frist, skifteretten har fastsat, er udløbet, uden at erhververen har tiltrådt aftalen, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Kapitel 2 d

Rekonstruktionens virkninger

§ 14. En tvangsakkord har virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Tvangsakkorden befrier skyldneren for den del af gælden, der ikke overtages ved akkorden. Akkorden er bindende også for fordringshavere, som ikke har meldt sig, og for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Tvangsakkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

Stk. 4. En aftale, hvorved skyldneren eller tredjemand giver en fordringshaver større fordele end hjemlet ved tvangsakkorden, er ugyldig.

§ 14 a. Kan et afdrag på en fordring omfattet af en tvangsakkord ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.

Stk. 2. Hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sagen om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest, udloddes beløbet til de fordringshavere, hvis

fordringer omfattes af tvangsakkorden uden at bortfalde ved denne, medmindre det er bestemt i akkorden, at beløbet skal tilbagebetales til skyldneren.

§ 14 b. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, får skyldneren på ny stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller meddeles skyldneren gældssanering, efter at der er stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, har de af akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, den nye tvangsakkord eller gældssaneringssagen i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 14 e.

§ 14 c. En virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af en rekonstruktion, kan ikke omstødes.

Stk. 2. Overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført efter § 12 o, som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden rekonstruktionsbehandlingsindledning, idet dog medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed. For sådanne aftaler gælder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 4. Har skifteretten i medfør af § 12 e fastsat værdien af et pantsat aktiv, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens hæftelse for pantegælden til erhververen af virksomheden, i det omfang pantehaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet, og panteretten for eventuel yderligere pantegæld bortfalder.

§ 14 d. Må rekonstruktionens opfyldelse antages at være bragt i fare ved skyldnerens forhold, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren. § 13 e, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 14 e. En rekonstruktion kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten, hvis

- 1) skyldneren med hensyn til rekonstruktionen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende i øvrigt forud for rekonstruktionens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere eller
- 2) skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge rekonstruktionen.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkalder skifteretten skyldneren, fordringshavere, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til et møde.

Stk. 3. Ophævelse af en rekonstruktion medfører,

- 1) at en tvangsakkord bortfalder,
- 2) at en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for opfyldelse af en tvangsakkord bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de omstændigheder, der er beskrevet i stk. 1, nr. 1, forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2, og
- 3) at en virksomhedsoverdragelse, der er gennemført på grundlag af rekonstruktionen, ikke omfattes af § 14 c, stk. 1.

Kapitel 2 e

Rekonstruktionsbehandlings ophør

§ 15. Ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og § 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis

- 1) skyldneren ikke er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18,
- 2) skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshaverens ret i fare,
- 3) skyldneren begærer det eller
- 4) rekonstruktionsbehandlingen er udsigtsløs.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal straks give skifteretten meddelelse om omstændigheder som nævnt i stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Skifteretten skal i disse tilfælde give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshaverne lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Ophører en rekonstruktionsbehandling af andre grunde end stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent, tages skyldnerens bo straks under konkursbehandling.

§ 15 a. Skifterettens bestemmelse om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden, jf. § 11 a, stk. 3, § 12 a og § 12 b, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlings ophør.

§ 15 b. Skifteretten bekendtgør rekonstruktionsbehandlings ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlings ophør i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.«

12. § 18 affattes således:

»§ 18. Insolvens antages i almindelighed at foreligge, hvis

- 1) skyldneren erkender at være insolvent,
- 2) skyldneren er under rekonstruktionsbehandling,
- 3) skyldneren har standset sine betalinger eller
- 4) der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før skifterettens modtagelse af konkursbegæringen ikke har kunnet opnås dækning hos skyldneren.«

13. § 24 affattes således:

»§ 24. Er skyldneren under rekonstruktionsbehandling, udsættes afgørelsen om konkurs indtil rekonstruktionsbehandlings ophør. En begæring om rekonstruktionsbehandling

behandles før en begæring om konkurs. En konkursbegæring bortfalder, hvis der stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord for skyldneren.«

14. § 25 ophæves.

15. § 27 affattes således:

»§ 27. Afsigelse af konkursdekret er betinget af, at den, der har begæret konkursen, stiller sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen nedsættes til halvdelen, hvis der tillige kan kræves sikkerhedsstillelse efter stk. 4 eller 5, medmindre den, der er forpligtet til at stille sikkerhed efter disse bestemmelser, må anses for at være ude af stand hertil. Har flere begæret konkursen, påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes lige.

Stk. 2. Sikkerhed efter stk. 1 skal ikke stilles, hvis der er stillet sikkerhed efter § 11 a, stk. 7.

Stk. 3. Skifteretten kan fritage for sikkerhedsstillelse efter stk. 1, således at statskassen indestår for omkostninger ved konkursbehandlingen, hvis

- 1) særlige hensyn til en fordringshaver eller skyldneren taler for dette eller
- 2) konkursen er begæret af skyldneren og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet afgørelse om tvangsopløsning af selskabet.

Stk. 4. Er der på fristdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspanthaveren straks efter afsigelsen af konkursdekret stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidær i forhold til sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7. Omfattes flere panthavere af 1. pkt., påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes i forhold til pantets værdi.

Stk. 5. Er der ikke tinglyst virksomhedspant på fristdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 4 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før fristdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Stk. 6. En fordringshaver, der har begæret konkursen eller har stillet sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen, hæfter ikke for omkostningerne ud over sikkerhedsstillelsen.«

16. I § 55 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Angår en aftale, som boet er indtrådt i efter stk. 1, en løbende ydelse til skyldneren, kan boet altid opsiges aftalen med en måneds varsel. Medkontrahenten kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 61.«

17. I § 56, stk. 2, indsættes efter »afsigelse«: »indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 55, stk. 3, 1. pkt., eller § 61, stk. 1,«.

18. § 61, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

19. I § 63, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »periode«: », jf. dog § 12 p, stk. 2, 2. pkt.«.

20. I § 72, stk. 1, og stk. 2, 2. pkt., ændres »vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet« til: »kendte eller burde kende de omstændigheder, der dannede grundlag for fastlæggelse af fristdagen«.

21. § 72, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Har en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis rekonstruktøren åbenbart har overskredet sine beføjelser.«

22. § 87, stk. 5, ophæves.

23. I § 88 ændres »stk. 2, 3 eller 5« til: »stk. 2 eller 3«.

24. I § 94, nr. 2, ændres »et af skifteretten beskikket tilsyn« til: »en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten«.

25. § 98, nr. 1, affattes således:

»1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekrets afsigelse, samt krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter dekrettdagen, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag. 1. pkt. gælder ikke renter af krav og løbende ydelser, der er omfattet af §§ 93 eller 94.«

26. § 110, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Er der umiddelbart før konkursen til brug for en rekonstruktionsbehandling tilvejebragt materiale som nævnt i § 13 b, kan dette materiale lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for senere ændringer.«

27. I § 128, 2. pkt., ændres »forhandling om tvangsakkord, likvidation, anmeldt betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling, likvidation«.

28. I § 136 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Hvis en sag, der er anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, ikke er afgjort ved konkursdekretets afsigelse, kan konkursboet indtræde i søgsmålet i fordringshavernes sted. Sagen udsættes, indtil konkursboet har taget stilling. Uanset om boet indtræder i sagen, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og indbetaler resten til boet.«

29. § 143 affattes således:

»§ 143. Viser det sig under boets behandling, at den sikkerhed, der er eller kan kræves stillet efter § 27, ikke er tilstrækkelig til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling, og er boets midler ikke tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, slutes boet snarest muligt på en dertil særligt indkaldt skiftesamling. Dette gælder dog ikke, i det omfang en fordringshaver stiller sikkerhed for yderligere omkostninger.«

30. § 144, stk. 1, affattes således:

»Fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldstgjort, slutes boet straks, og dets aktiver udleveres til skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.«

31. Afsnit III ophæves.

32. § 200, stk. 1, affattes således:

»Ved kendelse om gældssanering bortfalder

- 1) gaveløfter,
- 2) krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter indledning af gældssaneringssag,
- 3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter indledning af gældssaneringssag, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag, og
- 4) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab.«

33. § 208, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt.«

34. I § 208 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Skifteretten sender straks efter gældssaneringssagens indledning meddelelse herom til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.«

35. I § 208 b, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »stadfæstet en«: »rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om«.

36. § 216, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.«

37. § 217 affattes således:

»§ 217. Indledes der rekonstruktionsbehandling, udsættes behandlingen af sagen om gældssanering.

Stk. 2. Stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, bortfalder gældssaneringssagen.«

38. § 223, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»§ 12 k, stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

39. I § 230 ændres »får skyldneren stadfæstet en tvangsakkord« til: »får skyldneren stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord«.

40. I overskriften til kapitel 29 indsættes efter »konkurs«: »eller rekonstruktionsbehandling«.

41. I § 231 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering inden fire uger efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, for et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

42. I § 231 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »og stk. 2, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen,« til: »stk. 3, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen eller har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag,«.

43. I § 232 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. I de tilfælde, der er nævnt i § 231, stk. 2, finder stk. 1-3 kun anvendelse, hvis skyldneren er under konkursbehandling.«

44. I § 234 indsættes efter »konkursboet«: »eller rekonstruktionsbehandlingen«.

45. I § 238, *stk. 1*, ændres »tilsyn« til: »rekonstruktør«.

46. I § 238 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. En person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af § 11 a, stk. 1, må ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og må ikke virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.«

47. I § 239, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »tilsyn« til: »rekonstruktør«.

48. § 249 affattes således:

»§ 249. Skifterettens afgørelser efter § 8, § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., § 13 e, stk. 4, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122 og § 232, stk. 3, kan ikke indbringes for højere ret. Det samme gælder afgørelser efter § 11 e, stk. 2, § 12 a, stk. 1 eller 3, § 12 k, stk. 1, herunder jf. § 223, stk. 1, 2. pkt., eller § 13 a, stk. 1, jf. § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, samt jf. § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt.«

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 29. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 1266 af 16. december 2009 og § 2 i lov nr. 73 af 26. januar 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, *stk. 2, nr. 4*, ændres »anmeldelser om betalingsstandsning og begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering«.

2. § 119, *stk. 2, nr. 2*, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

3. I § 477 b, *stk. 4, nr. 1*, og § 477 d, *stk. 1*, ændres »16, 16 a, 31, 171« til: »12 c, 31«.

§ 3

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 8. september 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 518 af 6. juni 2007, § 4 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og senest ved § 3 i lov nr. 1266 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 a, *stk. 5*, ændres »16, 16 a, 31, 171« til: »12 c, 31«.

2. I § 16, *stk. 6*, ændres »§§ 16-16 a, § 31, § 171 og § 207, stk. 1,« til: »§§ 12 c, 31 eller 207«.

3. § 28, *stk. 4*, ophæves.

4. § 34, *stk. 1, nr. 2*, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

5. I § 37 a ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling«.

§ 4

I lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som senest ændret ved § 27 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 11, *stk. 2, nr. 2*, affattes således:

»2) er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller«

§ 5

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 158 af 9. marts 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, § 19 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, § 12 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 9 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 47 f, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 47 f, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »åbning af tvangsakkordforhandling« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

3. § 47 f, *stk. 4, 2. pkt.*, der bliver stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder ikke, hvis der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssaneringssag.«

4. § 47 f, *stk. 5, 2. pkt.*, der bliver stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder ikke, hvis pantsætterens bo ved indledningen er under konkursbehandling, eller hvis der er indledt rekonstruktionsbehandling.«

5. § 49 d, *stk. 7, nr. 2*, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

6. I § 49 e, stk. 3, ændres », har anmeldt betalingsstandsning eller er under« til: »eller er under rekonstruktionsbehandling eller«.

§ 6

I lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, som ændret ved § 11 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »konkursbegæring«: »eller begæring om rekonstruktionsbehandling«.

2. § 17, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ved anmeldelse af fordringen til rekonstruktøren i forbindelse med rekonstruktionsbehandling eller ved anmeldelse af fordringen i forbindelse med indledning af gældsanerings sag,«

3. § 17, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er der i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 2-5, inden forældelsesfristens udløb udstedt proklama eller indkaldt til det i konkurslovens § 13 omhandlede møde, indtræder forældelse ikke før udløbet af anmeldelsesfristen, henholdsvis afholdelse af det i konkurslovens § 13 omhandlede møde.«

4. I § 20, stk. 3, indsættes efter »afsagt,«: »har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, uden at rekonstruktionsbehandling er indledt,«.

5. § 20, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Tilsvarende gælder, når en fordring inden forældelsesfristens udløb er anmeldt i forbindelse med indledning af gælds- sanerings sag, anmeldt i forbindelse med indkaldelse som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 5, eller anmeldt til rekonstruktøren i forbindelse med rekonstruktionsbehandling.«

§ 7

I lov om køb, jf. lovbekendtgørelse nr. 237 af 28. marts 2003, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 39, stk. 1, 1. pkt., ændres » åbnes der forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 8

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 516 af 6. juni 2007 og § 2 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 28, 1. pkt., ændres », eller åbnes der forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs i hans bo« til: »eller rekonstruktionsbehandling«.

§ 9

I kommissionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 15. september 1986, som ændret ved § 3 i lov nr. 271 af 2. maj 1990 og § 37 i lov nr. 272 af 2. maj 1990, foretages følgende ændring:

1. I § 37, stk. 1, 2. pkt., ændres »der åbnes forhandling om tvangsakkord for kommittenten« til: »kommittenten tages under rekonstruktionsbehandling«.

§ 10

I lov nr. 319 af 14. maj 1997 om inkassovirksomhed, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 498 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 22, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 11

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 29. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 1107 af 1. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 283, stk. 1, nr. 2, ændres »eller forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet« til: »eller rekonstruktionsbehandling er indledt«.

2. I § 283, stk. 2, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

3. I § 300, nr. 3, ændres »til åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling«.

4. I § 304, stk. 2, ændres »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 12

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform foretages følgende ændringer:

1. § 7, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 13

I lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994, som ændret ved lov nr. 443 af 31. maj 2000, § 5 i lov nr. 366 af 24. maj 2005, lov nr. 420 af 9. maj 2006 og § 27 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) når indehaveren af tilladelsen kommer under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.«

2. I § 21, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og i 2. pkt. ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 14

I lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 227 af 3. marts 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.«

2. I § 17, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og i 2. pkt. ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 15

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 867 af 7. september 2009, som ændret ved lov nr. 1509 af 27. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 4, ændres »anmeldte betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Er der indledt rekonstruktionsbehandling, regnes den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, for fristdag, hvis virksomhedens ophør på grund af insolvens sker inden 3 uger efter rekonstruktionsbehandlingens ophør.«

3. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. I tilfælde af en rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandling. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fonden kan nægte nærtstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under rekonstruktionsbehandling, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis re-

konstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1.«

4. § 3, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Referenceperioden regnes fra indledningen af den rekonstruktionsbehandling, som først har medført udbetaling fra fonden.«

§ 16

I lov om arbejdsmarkedets tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret ved lov nr. 117 af 17. februar 2009 og § 1 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 23 a, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.«

§ 17

I lov om lønmodtagernes Dyrtdisfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 8 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 12 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 2 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 4 a, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.«

§ 18

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 62, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.«

§ 19

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 118 af 17. februar 2009, § 2 i lov nr. 479 af 12. juni 2009 og senest ved § 5 i lov nr. 483 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 63, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Dog udbetales dagpenge efter den første uge ved ophør på grund af konkurs eller tvangsauktion.«

§ 20

I lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), som ændret ved § 1 i lov nr. 159 af 16. februar 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. En stifter må ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.«
2. I § 37, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller personer, der af justitsministeren er beskikket som fagkyndige tillidsmænd ved tvangsakkordforhandlinger«.
3. I § 232, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
»Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis selskabet tages under rekonstruktionsbehandling.«
4. Overskriften før § 233 affattes således:
»Overgang til rekonstruktionsbehandling eller konkurs«
5. I § 233, stk. 1, ændres »Konkursbegæring« til: »Begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.
6. I § 233, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., ændres »konkursbegæring« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.
7. I § 233, stk. 3, 2. pkt., ændres »konkurs« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.
8. I § 233 indsættes som stk. 5:
»Stk. 5. I et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke.«
9. I § 234 indsættes som stk. 1:
»Et selskab, der er under rekonstruktionsbehandling, skal beholde sit navn med tilføjelsen »under rekonstruktionsbehandling«.
Stk. 1 bliver herefter stk. 2.
10. I § 349, stk. 3, 1. pkt., ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 21

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 140, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.
2. I § 140, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens« til: »rekonstruktionsbehandlingens«.
3. § 140, stk. 3, ophæves.

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 2 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering eller«
2. I § 27, stk. 6, nr. 1, 2. pkt., ændres »om åbning af tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.
3. I § 57, stk. 1, ændres »der anmeldes betalingsstandsning eller åbnes tvangsakkord« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.
4. I § 57, stk. 4, 1. pkt., ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.
5. I § 57, stk. 4, 2. pkt., ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbningen af tvangsakkord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.
6. § 57 d, stk. 3, 1. pkt., affattes således:
»Hvis skifteretten afsiger konkursdekret eller indleder rekonstruktionsbehandling for en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet.«
7. I § 57 e, 1. pkt., ændres », anmelder betalingsstandsning, der åbnes tvangsakkordforhandling« til: »eller tages under rekonstruktionsbehandling«.
8. I § 58 h, stk. 1, 2. pkt., ændres »akkordforhandling, betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.
9. § 58 h, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. En af stk. 1 omfattet slutafregning, som gennemføres, efter at den misligholdende part er taget under rekonstruktionsbehandling, kan omfatte fordringer, der er opstået før det tidspunkt, hvor den ikke misligholdende part kendte eller burde kende de omstændigheder, der etablerede fristdagen, jf. konkurslovens § 1.«
10. I § 64, stk. 4, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 23

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 51, § 72, stk. 6, og § 152 g, stk. 2, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. § 64, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

3. Overskriften før § 238 affattes således:

»Rekonstruktionsbehandling«

4. § 238 affattes således:

»§ 238. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obligationsejernes, investorenes eller forsikringstageres interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.«

5. Overskriften før § 239 udgår.

6. I § 239, stk. 1, 1. pkt., ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

7. § 239, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

8. I § 239, stk. 2, ændres »udarbejdes ved åbning af forhandling om tvangsakkord, jf. konkurslovens § 165, kan skifteretten ved tvangsakkord« til: »udsendes sammen med et rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 13 b, stk. 2, kan skifteretten ved rekonstruktionsbehandling«.

9. § 239, stk. 3, ophæves.

10. I § 240 ændres »har standset deres betalinger eller er under« til: »er under rekonstruktionsbehandling eller«.

§ 24

I lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret ved § 6 i lov nr. 133 af 24. februar 2009 og § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 13, stk. 6, ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 25

I vekselloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 559 af 25. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 43, stk. 2, nr. 2 og 3, ændres »konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«

2. I § 44, stk. 6, 1. pkt., ændres »konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«, og »akkordforhandlingen åbnes« ændres til: »rekonstruktionsbehandlingen indledes«.

3. I § 44, stk. 6, 2. pkt., ændres »konkurs, eller der åbnes forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 26

I lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester, som ændret ved § 4 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 18, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 27

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændring:

1. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, eller«

§ 28

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 23 a, stk. 3, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, eller«

§ 29

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 5 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 31, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 30

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009 og § 8 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, og § 16, stk. 5, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.
2. I § 6, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.
3. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsningens« til: »rekonstruktionsbehandlingen«.
4. § 16, stk. 1, 3. pkt., affattes således:
»Ved rekonstruktionsbehandling indtræder Fondens forpligtelser først 5 hverdage efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.«
5. I § 17 ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er taget under rekonstruktionsbehandling«.

§ 31

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 898 af 4. september 2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 26, stk. 4, og § 32, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.
2. I § 32, stk. 1, 1. pkt., ændres »det beskikkede tilsyn« til: »rekonstruktøren«.
3. I § 32, stk. 1, 2. pkt., ændres »det beskikkede tilsyns« til: »rekonstruktørens«.
4. I § 33 ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

§ 32

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 10. december 2007, som ændret ved § 12 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, 2. pkt., og § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.
2. I § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »det beskikkede tilsyn« til: »rekonstruktøren«.
3. I § 3 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »det beskikkede tilsyns« til: »rekonstruktørens«.
4. I § 3 c, stk. 8, ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

§ 33

I lov om omsætning af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 1073 af 2. november 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 123 af 13. februar 2007, § 163 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 364 af 13. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 25, stk. 2, nr. 3, affattes således:
»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling,«
2. I § 25, stk. 8, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 34

I lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 135 af 18. januar 2010, foretages følgende ændring:

1. § 13, stk. 1, nr. 3, affattes således:
»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

§ 35

I lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, som ændret ved § 15 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 10 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 16 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 4 i lov nr. 227 af 21. april 1999, § 1 i lov nr. 1463 af 22. december 2004 og § 4 i lov nr. 123 af 13. februar 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og«
2. I § 1, stk. 4, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 36

I lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, som ændret ved § 14 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 9 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 15 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 5 i lov nr. 227 af 21. april 1999, § 2 i lov nr. 1463 af 22. december 2004 og § 5 i lov nr. 123 af 13. februar 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«
2. I § 1, stk. 5, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 37

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske

økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»Den, der er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, kan ikke være medlem af en europæisk økonomisk firmagrube.«

§ 38

I lov nr. 1599 af 20. december 2006 om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, som ændret ved § 8 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 2, nr. 3, ændres »standser sine betalinger, indleder forhandlinger om tvangsakkord« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

Skatteministeriet

§ 39

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1386 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Virksomheden må ikke være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller likvidation.«

§ 40

I lov om gevinstgivende spilleautomater, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 26. juni 2006, som ændret ved § 107 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 12, stk. 3, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 41

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, lov nr. 526 af 17. juni 2008, § 20 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 520 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 1, 3. pkt., *litra d*, affattes således:

»d) er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.«

§ 42

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 867 af 13. september 2005, som ændret ved § 4 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 51 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, lov nr. 1573 af 20. december 2006 og § 121 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 33, stk. 2, 1. pkt., ændres »tvangsakkordforhandling« til: »rekonstruktionsbehandling«.

Transportministeriet

§ 43

I lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 19. februar 2003, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 474 af 9. juni 2004, lov nr. 582 af 24. juni 2005 og senest ved § 126 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 16, stk. 4, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«.

3. I § 16, stk. 4, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

§ 44

I lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 19. februar 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 474 af 9. juni 2004, § 2 i lov nr. 553 af 6. juni 2007 og § 127 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 14, stk. 4, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »efter betalingsstandsning« udgår.

3. I § 14, stk. 4, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

§ 45

I lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1039 af 8. oktober 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »efter betalingsstandsning« udgår.

3. I § 8, stk. 2, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

*Miljøministeriet***§ 46**

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 24. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1518 af 27. december 2009 og § 1 i lov nr. 1519 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 46 a, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling« til: »tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling«.

§ 47

I lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 22. marts 2007, som ændret ved § 22 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 460 af 12. juni 2009 og § 4 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 4 b, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling« til: »tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling«.

§ 48

I lov om landsinspektørvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 10. februar 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1383 af 21. december 2009 og § 2 i lov nr. 12 af 11. januar 2010, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

Klima- og energiministeriet

§ 49

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006, som senest ændret ved § 14 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 54, stk. 1, nr. 3, affattes således:
»3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen tages under rekonstruktionsbehandling, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.«

2. I § 54, stk. 8, 2. pkt., ændres »Anmelder en forsyningspligtig virksomhed betalingsstandsning« til: »Tages en forsyningspligtig virksomhed under rekonstruktionsbehandling«, og »tilsynet under betalingsstandsning« ændres til: »rekonstruktøren«.

3. I § 54, stk. 8, 3. pkt., ændres »Tilsynet« til: »Rekonstruktøren«, og »betalingsstandsningen« ændres til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

§ 50

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 548 af 6. juni 2007, § 2 i lov nr. 549 af 6. juni 2007, § 2 i lov nr. 503 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 386 af 20. maj 2009, foretages følgende ændring:

1. § 33, stk. 1, nr. 3, affattes således:
»3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen tages under rekonstruktionsbehandling, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.«

§ 51

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 1400 af 27. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 30, stk. 1, nr. 3, ændres »anmelder betalingsstandsning« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

§ 52

I lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved § 47 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 1513 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 89, stk. 1, affattes således:
»Ved bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion kræves ud over de i § 88 nævnte krav for personer, at vedkommende ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.«

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

§ 53

I lov nr. 417 af 31. maj 2000 om elektroniske signaturer foretages følgende ændring:

1. § 18, stk. 6, nr. 3, affattes således:
»3) tages under rekonstruktionsbehandling eller kommer under konkurs.«

Ikrafttræden m.v.

§ 54

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. En anmeldelse af betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs i medfør af konkurslovens § 24 inden lovens ikrafttræden bevarer sine virkninger efter lovens ikrafttræden. Uanset 1. pkt. kan en betalingsstandsning eller

en udsættelse af afgørelsen om konkurs ikke forlænges efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Begæringer om åbning af tvangsakkordforhandling, der er indgivet til skifteretten før lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Begæring om rekonstruktionsbehandling kan ikke indgives af en fordringshaver, hvis skyldneren har anmeldt betalingsstandsning, afgørelsen om konkurs er udsat i medfør af konkurslovens § 24 i den hidtil gældende affattelse eller skyldneren har indgivet begæring om tvangsakkordforhandling.

Stk. 5. Ophører en betalingsstandsning, regnes dagen for anmeldelsen dog som fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Fører en begæring om akkordforhandling ikke til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog som fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter, at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte, modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Stk. 6. Konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, finder alene anvendelse for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Afbrydelse af forældelse kan ske efter de hidtil gældende bestemmelser i forældelseslovens §§ 17 og 20, hvis begæring om åbning af tvangsakkordforhandling er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Stk. 8. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 4, i den hidtil gældende affattelse finder også anvendelse efter lovens ikrafttræ-

den. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 2, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 2, gælder endvidere ikke, hvis pantsætteren ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 3, 1. pkt., gælder endvidere ikke, hvis pantsætteren ved indledningen af gældssaneringssag er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling.

Stk. 9. Straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, § 300, nr. 3, og § 304, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på forhandling om tvangsakkord.

§ 55

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 4, 6-10, 14, 21-23, 25, 26, 29, 30, 32 og 53 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 11 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. Lovens §§ 15, 18, 20, 24, 27, 28, 31 og 33 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. **Indledning**
2. **Baggrunden for lovforslaget**
 - 2.1. **Gældende ret**
 - 2.1.1. *Betalingsstandsning*
 - 2.1.2. *Tvangsakkord*
 - 2.2. **Grundlæggende rammer for den foreslåede regulering**
3. **Lovforslagets udformning**
 - 3.1. **Begæring om rekonstruktionsbehandling**
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.2. **Rekonstruktør og tillidsmand**
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.3. **Sikkerhedsstillelse**
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.4. **Kreditorinformation og -indflydelse, herunder udarbejdelse af en rekonstruktionsplan**
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.5. **Rekonstruktionsbehandlingens varighed**
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.6. **Skifterettens rolle under rekonstruktionsbehandlingen**
 - 3.6.1. *Gældende ret*
 - 3.6.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.7. **Gennemførelse af rekonstruktionen, herunder udarbejdelse af et rekonstruktionsforslag**
 - 3.7.1. *Gældende ret*
 - 3.7.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.8. **Skyldnerens stilling og rekonstruktørens overtagelse af ledelsen**
 - 3.8.1. *Gældende ret*
 - 3.8.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.9. **Retsfølgning**
 - 3.9.1. *Gældende ret*
 - 3.9.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.10. **Udskillelse, vurdering og panthverregnskab**
 - 3.10.1. *Gældende ret*
 - 3.10.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.11. **Modregning**
 - 3.11.1. *Gældende ret*
 - 3.11.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.12. **Omstødelse**
 - 3.12.1. *Gældende ret*
 - 3.12.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.13. **Gensidigt bebyrdende aftaler**
 - 3.13.1. *Gældende ret*
 - 3.13.2. *Lovforslagets udformning*
 - 3.14. **Stadfæstelse af rekonstruktionen**
 - 3.14.1. *Gældende ret*

3.14.2. *Lovforslagets udformning*

3.15. Rekonstruktionens indhold, virkninger og ophævelse mv.

3.15.1. *Gældende ret*

3.15.2. *Lovforslagets udformning*

3.16. Forholdet til reglerne om virksomhedspant

3.16.1. *Gældende ret*

3.16.2. *Lovforslagets udformning*

3.17. Andre ændringer

3.17.1. *Sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved konkursbehandling*

3.17.2. *Adgang for et konkursbo til at træde tilbage fra en aftale om løbende ydelser, som boet er indtrådt i*

3.17.3. *Placeringen i konkursordenen af krav i medfør af finansielle leasingaftaler*

3.17.4. *Ind- og udsættelsesforretninger ved skifteretten*

3.17.5. *Tinglysning af rekonstruktionsbehandling*

3.17.6. *Underretning af virksomhedspanthavere mv. om indledning af gældssaneringsssag*

3.17.7. *Gældssanering i forbindelse med rekonstruktionsbehandling*

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder mv.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der har økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs. Lovforslaget tager sigte på at skabe de lovgivningsmæssige rammer for effektivt at understøtte bestræbelser på at videreføre levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes interesser også tilgodeses.

Det foreslås, at de gældende regler i konkursloven om anmeldt betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord ophæves og erstattes af et nyt regelsæt om rekonstruktion af insolvente, men levedygtige virksomheder.

De foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling indeholder følgende hovedpunkter:

- Både skyldneren og en fordringshaver kan anmode skifteretten om rekonstruktionsbehandling, hvis skyldneren er insolvent.
- Indledning af rekonstruktionsbehandling kræver skyldnerens samtykke, hvis denne er en fysisk person. Gives ikke samtykke, anses en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling for en konkursbegæring, der straks behandles.
- Hvis skyldneren er et selskab med begrænset ansvar (i praksis navnlig et aktie- eller anpartsselskab), kan rekonstruktionsbehandling indledes uden skyldne-

rens samtykke. Indledes rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke, overtager rekonstruktøren ledelsen af virksomheden. Skifteretten kan også i andre tilfælde bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, hvis skyldneren er et selskab med begrænset ansvar.

- Når skifteretten imødekommer en begæring om rekonstruktionsbehandling, beskikker skifteretten straks en »rekonstruktør« og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Rekonstruktøren skal i samarbejde med skyldneren undersøge mulighederne for at rekonstruere den nødlidende virksomhed, mens tillidsmanden skal bistå skyldneren og rekonstruktøren med regnskabskyndig kompetence i forbindelse med rekonstruktionsarbejdet, herunder ved foretagelse af vurderingsopgaver mv.
- Skifteretten indkalder skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten for at drøfte rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan for virksomheden. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Rekonstruktionsbehandling kan kun fortsætte, hvis rekonstruktionsplanen ikke forkastes af fordringshaverne.
- Rekonstruktøren skal herefter udarbejde et rekonstruktionsforslag, dvs. rekonstruktørens forslag til, hvordan skyldnerens virksomhed skal rekonstrueres. En rekonstruktion skal medføre tvangsakkord og/el-

ler virksomhedsoverdragelse for at være omfattet af de foreslåede regler, men herudover vil indholdet af rekonstruktionen afhænge af de konkrete omstændigheder. Virkningen af en tvangsakkord vil i det væsentlige svare til de gældende regler herom. Formålet med en tvangsakkord vil være at sanere skyldnerens gæld, således at virksomheden eller en del heraf kan fortsætte med skyldneren som ejer. Formålet med en virksomhedsoverdragelse vil være at videreføre virksomheden eller en del heraf med en ny ejer.

- Skifteretten indkalder skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten om rekonstruktionsforslaget. Mødet skal som udgangspunkt holdes senest 6 måneder efter mødet om rekonstruktionsplanen, men denne frist kan dog med fordringshavernes tilslutning forlænges med højst to måneder ad gangen og med højst fire måneder i alt. Rekonstruktionsforslaget anses for vedtaget, hvis det ikke forkastes af fordringshaverne.
- Det vedtagne rekonstruktionsforlag er først gyldigt, når det er stadfæstet af skifteretten. Skifteretten kan kun nægte at stadfæste rekonstruktionsforslaget, hvis sagsbehandlingsfejl eller fejl i de foreliggende oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for vedtagelsen, hvis en fordringshaver er tilsagt fordele uden for rekonstruktionen for at indvirke på afstemningen, eller hvis rekonstruktionsforslaget er i strid med loven eller står i misforhold til skyldnerens økonomiske forhold.
- En stadfæstet rekonstruktion vil på begæring af en fordringshaver kunne ophæves af skifteretten, hvis skyldneren har handlet svigagtigt eller groft tilsidesætter sine forpligtelser ifølge rekonstruktionen.
- Under rekonstruktionsbehandlingen vil der være forbud mod retsforfølgning mod skyldneren, og der vil være adgang til modregning, omstødelse og videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler efter regler, der i vidt omfang svarer til reglerne i konkurs.
- Hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforlag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skyldnerens virksomhed (eller en del heraf) fortsætte med samme ejer.
- Hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforlag, der indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, kan skyldnerens virksomhed (eller en del heraf) fortsætte med ny ejer. Skyldneren selv vil i denne situation normalt gå konkurs, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforlag ikke tillige indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Det er dog ikke udelukket, at skyldneren ved virksomhedsoverdragelsen – eventuelt i kombination med en eller flere fordringshaveres (frivillige) gældseftergivelse – bliver

solvent, således at skyldneren også selv undgår en konkurs.

- Hvis en rekonstruktionsbehandling ophører af andre grunde end stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren (i øvrigt) ikke længere er insolvent, tages skyldnerens bo automatisk under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingen ophører.

I forhold til de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord indeholder de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling navnlig følgende væsentlige nye elementer:

- Der skal udpeges en »rekonstruktør«, som skal være mere offensiv, end det i dag er tilfældet f.eks. for tilsynet ved anmeldt betalingsstandsning. Rekonstruktøren vil først og fremmest have til opgave at vurdere, om virksomheden isoleret set kan betragtes som levedygtig, når der ses bort fra de aktuelle økonomiske vanskeligheder. Rekonstruktøren skal i den forbindelse bl.a. også være åben for potentialet i eventuelle investeringer og andre udgiftskrævende tiltag, der inden for en overskuelig tidshorisont kan medvirke til en succesfuld »turnaround« af virksomheden. Rekonstruktøren skal således sikre overblik og stabilitet i virksomhedens øjeblikkelige situation samt nytænke og udfordre de bestående og fremtidige forretningsmæssige rammer.
- Rekonstruktøren skal inden for bestemte frister udarbejde et forslag til en rekonstruktionsplan og et rekonstruktionsforlag.
- Fordringshaverne vil have vetoret i forhold til at fortsætte rekonstruktionsbehandlingen ud over fire uger, idet rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis fordringshaverne forkaster rekonstruktionsplanen. Sker dette, tages skyldnerens bo automatisk under konkursbehandling.
- Kravene til fordringshavernes vedtagelse af et rekonstruktionsforlag lempes i forhold til de gældende krav til vedtagelse af en tvangsakkord, og kravet om en mindstedividende på 10 pct. ophæves.
- Konkurslovens omstødelsesregler vil finde anvendelse allerede fra rekonstruktionsbehandlingsindledning, og skyldneren vil under rekonstruktionsbehandlingen med rekonstruktørens samtykke med bindende virkning for medkontrahenten kunne videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, herunder under visse betingelser misligholdte og ophævede aftaler. Fordringshaverne vil kunne vedtage at sælge et omstødelseskrav til tredjemand.
- Skifteretten vil på grundlag af en vurdering af et pantsat aktiv med bindende virkning for panthaveren kunne fastsætte pantets værdi med henblik på ud-

skillelse fra pantet, nedsættelse af en eventuelt udækket del af fordringen ved en tvangsakkord samt skyldnerskifte i forbindelse med en virksomheds-overdragelse. Dette vil dog ikke gælde for pant i fast ejendom mv.

Lovforslaget bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv. (herefter betænkningen).

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Gældende ret

Rekonstruktion af insolvente virksomheder kan inden for rammerne af den gældende konkurslov finde sted under anvendelse af reglerne om anmeldt betalingsstandsning (konkurslovens afsnit I, kapitel 2) og reglerne om tvangsakkord (konkurslovens afsnit III, kapitel 19-24). Reglerne er i udgangspunktet ikke nødvendige forudsætninger for hinanden, og begæring om åbning af tvangsakkordforhandling kan således fremsættes både under og uden for en anmeldt betalingsstandsning.

I praksis har det imidlertid vist sig, at der i et ikke uvæsentligt omfang er et samspil mellem de to betalingsformer, således at anmeldt betalingsstandsning benyttes som et forstadium for tvangsakkord, idet der herved skabes ro til at undersøge mulighederne for rekonstruktion af virksomheden med henblik på fortsat drift. Der er dog ikke noget samlet regelsæt med henblik på at fremme rekonstruktion af insolvente virksomheder. Hertil kommer, at der i dag i et ikke ubetydeligt omfang foretages rekonstruktion gennem virksomheds-overdragelse, som konkurslovgivningen ikke indeholder særlige regler om.

2.1.1. *Betalingsstandsning*

Reglerne om anmeldt betalingsstandsning findes i konkurslovens kapitel 2 (§§ 10-16 e).

Efter konkurslovens § 10, stk. 1, kan en skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, anmelde betalingsstandsning. Anmeldelsen skal indeholde skyldnerens forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn og en habilitetserklæring fra den pågældende, jf. § 10, stk. 2.

Skifteretten beskikker straks ved anmeldelsens modtagelse et tilsyn for skyldneren, jf. § 11, stk. 1. Skifteretten er ikke bundet af skyldnerens forslag, men forslaget vil i praksis normalt blive fulgt, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, som begrunder, at den pågældende ikke kan behandle sagen på en betryggende måde. Samtidig fastsætter skifteretten et tidspunkt

for et møde med fordringshaverne. Mødet skal afholdes inden 3 uger fra anmeldelsens modtagelse, jf. § 11, stk. 2.

Senest en uge efter beskikkelsen skal tilsynet udsende en meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige kendte fordringshavere, jf. § 12, stk. 1. Meddelelsen skal indeholde oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og en kreditorfortegnelse med angivelse af sikkerheder samt oplysning om skyldnerens regnskabsføring. Der skal endvidere gives en redegørelse for årsagerne til og formålet med betalingsstandsningen.

I forbindelse med fordringshavermødet tager skifteretten stilling til, om betalingsstandsningen kan oprettholdes eller skal ophøre, jf. § 13, stk. 1, jf. § 16 d. Skifterettens bestemmelse om betalingsstandsningens ophør kan begrundes i, at betalingsstandsningen savner et rimeligt formål, at skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller at der i øvrigt ikke på en betryggende måde arbejdes på at opnå en samlet ordning med fordringshaverne.

Betalingsstandsningen ophører endvidere, hvis skyldneren tilbagekalder denne, der åbnes forhandling om tvangsakkord, skyldneren tages under konkursbehandling, eller der indledes en gældssanerings sag, jf. § 16 e, stk. 1.

Skyldneren bevarer i princippet rådigheden over sine aktiver, men må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden tilsynets samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab, jf. § 15, stk. 1.

Påtænkes der særlig væsentlige dispositioner, skal tilsynet forud underrette et eventuelt kreditorudvalg og som udgangspunkt tillige de øvrige fordringshavere, jf. § 15, stk. 4. Hvis fordringshavere, der repræsenterer mere end 25 pct. af de kendte usikrede fordringshavere, gør indsigelse mod en disposition, kan denne kun gennemføres, hvis der på et møde opnås godkendelse af dispositionen fra et flertal af de mødte fordringshavere, jf. stk. 5.

Under betalingsstandsningen kan udlæg eller arrest ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant, jf. § 16. Det gælder dog ikke uomstødelige pantefordringer, idet fordringshaverne for disse fordringer bevarer adgangen til at foretage udlæg og iværksætte andre fuldbyrdelses-skridt, men skifteretten kan efter § 16 a, stk. 1, på skyldnerens begæring og med tilsynets samtykke bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af disse fordringer, når det må anses for nødvendigt under hensyn til betalingsstandsningens formål.

Gæld, der med tilsynets samtykke stiftes under en betalingsstandsning, får fortrinsstilling for anden gæld i tilfælde af skyldnerens konkurs, jf. § 94, nr. 2. Fortrinsstillingen kan dog kun bevares, hvis der inden tre uger efter ophøret af betalingsstandsningen indgives begæring om konkurs, tvangsakkord eller gældssanering, jf. § 1, stk. 2.

Betalingsstandsningen ophører 3 måneder efter anmeldelsen, men skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge fristen med indtil 3 måneder ad gangen, dog ikke ud over et år fra fristdagen, jf. § 16 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 5. Selv om muligheden for forlængelse ud over 3 måneder oprindeligt var tænkt som en snæver undtagelse, er praksis meget liberal. Ophører betalingsstandsningen inden 3 måneder eller inden det tidspunkt, hvortil den er blevet forlænget, skal tilsynet sende meddelelse herom til fordringshaverne.

2.1.2. Tvangsakkord

Reglerne om tvangsakkord findes i konkurslovens kapitel 19-24 (§§ 157-196).

Tvangsakkord kan i henhold til konkurslovens § 157 gå ud på: 1) procentvis nedsættelse af skyldnerens ikkefortrinsberettigede gæld (almindelig tvangsakkord), 2) fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem fordringshaverne, mod at skyldneren bliver frigjort for den del af gælden, der ikke bliver dækket (likvidationsakkord) og 3) betalingsudsættelse (moratorium)

Akkorden omfatter alene fordringer, der er stiftet inden akkordforhandlingens åbning, jf. § 158, stk. 1. Efter § 158, stk. 2, falder følgende fordringer uden for akkorden:

- Pantefordringer, i det omfang pantet strækker til
- Fordringer med fortrinsstilling i konkurs
- Gæld, som skyldneren før akkordforhandlingens åbning har stiftet med samtykke af to tillidsmænd, jf. § 165, med henblik på at fortsætte virksomheden.
- Fordringer under et vist mindre beløb, når dette er rimeligt begrundet i boets størrelse og øvrige omstændigheder

Fordringerne kan ikke nedsættes til mindre end 10 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri, jf. § 161. I øvrigt skal alle fordringshavere behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling, jf. § 160.

En skyldner, der søger tvangsakkord, må efter konkurslovens § 165 først rette henvendelse til to tillidsmænd, hvoraf den ene skal være regnskabskyndig og den anden fagkyndig, så vidt muligt indenfor den art af virksomhed, som skyldneren driver. Skifteretten kan tillade, at der kun medvirker en tillidsmand.

Fagkyndige tillidsmænd beskikkes af Domstolsstyrelsen, jf. § 164, stk. 1. Statsautoriserede og registrerede revisorer kan uden beskikkelse fungere som regnskabskyndige tillidsmænd.

Tillidsmændene registrerer samtlige skyldnerens aktiver og passiver og udarbejder en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til, at skyldneren søger tvangsakkord. Redegørelsen skal indeholde en nøje gennemgang af skyldnerens forretningsførelse og regnskabsvæsen. Det skal blandt andet fremgå af redegørelsen, om der foreligger dispositioner eller retsskridt, der bør søges omstødt, og om skyldneren efter tillidsmændenes opfattelse har gjort sig skyldig i strafbart forhold. Herudover skal tillidsmændene blandt andet erklære, om forslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder tilstrækkelig betryggelse for akkordens opfyldelse, samt om hvilken dækning der kan antages at fremkomme i tilfælde af konkurs, jf. § 165, stk. 2-4.

Begæring om tvangsakkord indgives skriftligt til skifteretten, ledsaget af akkordforslaget, status, kreditorfortegnelse, redegørelse og erklæring fra tillidsmændene, erklæring fra skyldneren og tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshaverne efter antal og efter gældens størrelse.

Åbning af tvangsakkordforhandling sker ved skifterettens beslutning herom, jf. § 167. Akkordforhandling kan gøres betinget af, at skyldneren underkaster sig tilsyn, jf. § 168, stk. 2, og stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved akkordforhandlingen, jf. § 166, stk. 2.

Hvis begæringen om åbning af tvangsakkordforhandling tages til følge, indrykker skifteretten straks en meddelelse herom i Statstidende. Heri indkaldes fordringshaverne til et møde til behandling af og afstemning om akkordforslaget, jf. § 169. Der er ikke fastsat nogen frist for afholdelsen af dette møde, men det sker normalt 3-4 uger efter åbningen.

Skyldneren kan, indtil akkordforslaget er vedtaget, med skifterettens tilladelse tilbagekalde eller ændre dette, jf. § 172.

Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 pct. af de fordringshavere, der deltager i afstemningen, jf. § 176, stk. 1. De fordringshavere, der tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, repræsentere mindst:

- Ved almindelig tvangsakkord: lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 pct. og ikke mere end 75 pct.

- Ved likvidationsakkord: 75 pct. eller, hvis en bestemt mindste dækningsprocent er tilsagt fordringshaverne i akkorden, lige så mange procent, som denne ligger under 100, dog mindst 60 pct. og ikke mere end 75 pct.
- Ved moratorium: 60 pct.

Akkorden er ikke gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten, jf. § 178, stk. 1. Indsigelser mod akkorden skal fremsættes senest i det møde, hvor akkorden vedtages. Skifteretten kan dog give en kort frist til nærmere begrundelse af indsigelsen, jf. § 178, stk. 2.

Det følger af § 179, stk. 1, nr. 1-3, at skifteretten *skal* nægte stadfæstelse, 1) hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen, 2) hvis akkorden ikke er forenelig med bestemmelserne i § 158 eller i øvrigt er i strid med loven, eller 3) hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for akkorden. I situationer omfattet af stk. 1, nr. 1, kan skifteretten dog udsætte sin afgørelse, til forslaget har været underkastet en ny afstemning.

Skifteretten *kan* efter § 180 nægte stadfæstelse, 1) hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele, 2) hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling, 3) hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne, 4) hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, eller 5) hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse.

Stadfæstelse kan efter § 181, stk. 1, betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn, som beskikkes af skifteretten. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder akkordens bestemmelser og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug sætter sig ude af stand til at opfylde akkorden. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger.

Hvis skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet efter § 181, stk. 2, give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til et møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

Udfaldet af akkordforhandlingen skal bekendtgøres i Statstidende, jf. § 183, stk. 2.

Konkurslovens kapitel 23 indeholder nærmere regler om tvangsakkordens virkninger.

Det følger af § 184, at stadfæstes en tvangsakkord, anvendes reglerne om omstødelse i konkurs, jf. §§ 64-80.

Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af akkorden, kan dog ikke omstødes, jf. § 184, stk. 2.

Efter § 188 finder reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning endvidere tilsvarende anvendelse på tvangsakkord.

Af § 189 følger det, at akkorden har virkning som et retsforlig. § 190 fastslår, at akkorden er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Akkorden befrier skyldneren for den del af en før akkordforhandlingens åbning stiftet gæld, som ikke ved akkorden er overtaget, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden. Akkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren, jf. § 191.

Af § 192 følger det, at enhver uden for akkorden indgået overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved akkorden, er ugyldig.

Må akkordens opfyldelse ved skyldnerens forhold antages at være bragt i fare, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn, jf. § 193. Endvidere følger det af § 194, stk. 1, at akkorden på begæring af en fordringshaver eller tilsynet kan ophæves af skifteretten, 1) hvis skyldneren med hensyn til akkorden har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende forud i øvrigt for akkordens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere, eller 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge akkorden. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skyldneren, fordringshaverne, tillidsmændene, kautionister for akkorden og et eventuelt tilsyn indkaldes til møde i skifteretten, jf. § 194, stk. 2. Ophæves akkorden, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller tredjemand har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, følger det af § 195, at de fordringshavere, der er omfattet af akkorden, har krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer dem, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 194.

I § 196 er der fastsat nærmere regler om tvangsakkord i konkurs.

2.2. Grundlæggende rammer for den foreslåede regulering

2.2.1. Konkursrådet anfører, at insolvenslovgivningen som anført i rådets kommissorium er blevet kritiseret for ikke i tilstrækkeligt omfang at understøtte en videreførelse af virksomheder, som er levedygtige.

Konkursrådet har derfor i overensstemmelse med kommissoriet overvejet behovet for lovændringer med henblik på under varetagelse af fordringshavernes berettigede interesser at fremme videreførelsen af insolvente eller insolvenstruede virksomheder, som er levedygtige.

Det fremgår af kommissoriet, at rekonstruktionsplaner og frivillige kreditorordninger nødvendigvis må være tilpasset den konkrete virksomhed. Lovgivningen bør derfor alene opstille generelle retningslinjer og rammer, således at der er et godt juridisk-teknisk fundament for at opnå hensigtsmæssige ordninger med insolvente virksomheders fordringshavere, og således at bestræbelserne herpå ikke begynder for sent.

Det har været en grundlæggende forudsætning for Konkursrådets overvejelser, at en nyordning af mulighederne for rekonstruktion af levedygtige virksomheder bør have sit afsæt i en fortsættelse af aktiviteterne i den midlertidigt insolvente virksomhed. Dette vil i almindelighed være en fordel for såvel skyldneren (virksomhedens ejerkreds) som dennes fordringshavere, men tjener også den videregående samfundsmæssige interesse, at en forbedring af mulighederne for videreførelse af levedygtige virksomheder vil kunne afspejle sig i investeringslysten og dermed blandt andet i antallet af arbejdspladser i Danmark.

Vægtningen af virksomhedens fortsatte drift indebærer, at det overordnede hensyn bag Konkursrådets overvejelser har været varetagelsen af fordringshavernes fælles interesser med et fortsat rimeligt hensyn til skyldneren. Det har således ikke på baggrund af kommissoriet været et selvstændigt mål for rådet at forbedre skyldnerens retsstilling.

2.2.2. Konkursrådet har i overensstemmelse med kommissoriet taget udgangspunkt i en model, som går ud på at udbygge og styrke de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord.

Konkursrådet har i den forbindelse vurderet, om det vil indebære en forbedring af reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord at koordinere og samle reglerne i et nyt regelsæt om rekonstruktion, navnlig således at regler om tvangsakkord indgår i det nye regelsæt.

Den gældende konkurslov indeholder regler om anmeldt betalingsstandsning, tvangsakkord og konkurs i særskilte regelsæt. Man kan således tale om, at systemet

er trestrengt. Efter Konkursrådets opfattelse er der imidlertid næppe noget grundlag for at operere med særskilte regler om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord i forbindelse med rekonstruktionsbehandling. Hertil kommer, at de to regelsæt ofte kombineres i praksis, idet en skyldner kan anmelde betalingsstandsning blandt andet med henblik på at få klarlagt mulighederne for at gennemføre en tvangsakkord. En samling af regelsættene vil indebære, at der opnås en ensartet systematik og regelforenkling.

Konkursrådet har videre overvejet, om der vil være fordele forbundet med at gennemføre en *yderligere* koordinering og sammenlægning af reglerne i konkursloven med henblik på gennemførelse af en enstrengt model, hvor reglerne er fælles for både betalingsstandsning, tvangsakkord og konkurs.

Indførelsen af en enstrengt model, herunder f.eks. et fælles forstadium, vil imidlertid have den ulempe, at reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord på den ene side og konkurs på den anden side ikke har sammenfaldende formål. Hvor en betalingsstandsning og en tvangsakkord naturligt indgår i overvejelserne om, hvordan skyldnerens virksomhed kan videreføres, har reglerne om konkurs navnlig som formål at afvikle skyldnerens bo med henblik på, at fordringshaverne kan få den bedst mulige dækning af deres krav. Det vil efter rådets opfattelse være overordentligt vanskeligt at varetage disse til dels modsatrettede hensyn gennem ensartede regler. Hertil kommer, at indførelse af en enstrengt model må forudsætte, at de gældende regler har skabt sådanne problemer i praksis, at der er et velunderbygget grundlag for også at foreslå de konkursretlige regler ændret gennem etableringen af en enstrengt model. Konkursrådet finder imidlertid ikke, at der foreligger oplysninger om sådanne forhold vedrørende konkurslovens regler om konkurs.

Konkursrådet foreslår derfor en sammenlægning og udbygning af reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord i et nyt og samlet regelsæt om rekonstruktionsbehandling.

2.2.3. Konkursrådets overvejelser om udformningen af regler om rekonstruktion har herefter taget udgangspunkt i en række mere overordnede overvejelser, der skitseres i det følgende.

2.2.3.1. Konkursrådet finder, at der ved udarbejdelsen af regler om rekonstruktion bør være en særlig fokus på at målrette reglerne til igangværende virksomheder, og reglerne skal have fokus på, at rekonstruktionen under den ene eller den anden form skal føre til, at virksomheden fortsættes. Afvikling af virksomheden skal således ikke ske som led i en rekonstruktion, som det kan

være tilfældet efter de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning. En rekonstruktionsbehandling bør således altid føre til, at virksomheden enten rekonstrueres og dermed fortsættes under en eller anden form, eller at virksomheden overgår til konkursbehandling, fordi rekonstruktion ikke er mulig og skyldneren fortsat er insolvent.

2.2.3.2. Konkursrådet finder, at reglerne om rekonstruktion skal omfatte tilfælde, hvor en virksomhed søges rekonstrueret ved en virksomhedsoverdragelse, uanset om dette sker som led i en akkord af skyldnerens gæld. Herudover skal en rekonstruktionsbehandling også kunne indebære en tvangsakkord, og rekonstruktionen bør kunne indeholde en kombination af tvangsakkord og virksomhedsoverdragelse. Inddragelsen af virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion vil være en nyskabelse, og den foreslåede lovregulering heraf skal navnlig ses i lyset af, at virksomhedsoverdragelse allerede i dag i praksis anvendes i betydeligt omfang ved rekonstruktionsbestrebelse uden for konkurslovens regi, og at virksomhedsoverdragelse som rekonstruktionsform må forventes at få et øget anvendelsesområde i fremtiden som følge af reglerne om virksomhedspant. De nye regler bør således samlet set have et langt bredere anvendelsesområde end de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord, navnlig derved at de nye regler også bør tage sigte på rekonstruktion af virksomheden frem for alene at fokusere på en »rekonstruktion« af skyldneren gennem en tvangsakkord.

2.2.3.3. Konkursrådet finder, at reglerne om rekonstruktionsbehandling bør udformes således, at det sikres, at rekonstruktionsarbejdet iværksættes så tidligt i forløbet, at en rekonstruktionsbehandling vil tjene et sagligt og gennemførligt formål, og det bør sikres, at en påbegyndt behandling fremmes mest muligt. Ved udformningen af rammerne for rekonstruktionsbehandlingen bør det således sikres, at adgangen til rekonstruktions tiltag begrænser sig til virksomheder, der reelt er levedygtige. En rekonstruktionsbehandling må ikke misbruges til at udsætte eller helt undgå et opgør med fordringshaverne i tilfælde, hvor skyldneren er uden midler eller reale muligheder for at etablere en gældsordning med fordringshaverne, således at rekonstruktionsbehandlingen blot bliver en unødigt forlængelse og fordyrelse af en efterfølgende konkursbehandling. Ikkelevedygtige virksomheder bør således hurtigst muligt udsøndres fra et rekonstruktionsforløb og overgå til behandling efter reglerne om konkurs.

2.2.3.4. Konkursrådet finder, at der som led i en rekonstruktionsbehandling bør udpeges en person med indsigt i virksomhedsforhold, der – eventuelt i samar-

bejde med skyldneren – skal stå for udformningen af en rekonstruktionsplan, dvs. en plan for gennemførelsen af rekonstruktionsbehandlingen, og et rekonstruktionsforslag, dvs. et forslag til gennemførelse af rekonstruktionen. Der bør endvidere udpeges en person med særlig regnskabsmæssig indsigt, der kan bistå med varetagelsen af regnskabsopgaver og vurderinger mv.

2.2.3.5. Fordringshaverne bør have en vid mulighed for indsigt i og indflydelse på forløbet. Dette bør sikres ved, at fordringshaverne løbende bliver inddraget i rekonstruktionsarbejdet og de beslutninger, der skal tages af skifteretten og rekonstruktøren i forbindelse hermed, herunder om forretningsmæssige forhold. Fordringshaverne bør således allerede på et tidligt tidspunkt i rekonstruktionsbehandlingen have bestemmende indflydelse på, om rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre.

2.2.3.6. Konkursrådet finder, at der for at skabe det bedst mulige grundlag for en rekonstruktion under rekonstruktionsbehandlingen bør kunne ske omstødelse af skyldnerens omstødelige dispositioner, og der bør kunne foretages regulering af skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler. Muligheden for omstødelse og regulering af skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler i forbindelse med rekonstruktionen vil indebære væsentlig forbedrede muligheder for at opnå en succesfuld rekonstruktion af virksomheden.

2.2.3.7. Konkursrådet finder, at der ikke bør indføres regler om fordringsprøvelse i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling, således som det er tilfældet ved behandlingen af konkursboer. Regler herom vil føre til en længere sagsbehandlingstid. Dette harmonerer ikke med, at et af de overordnede formål med en rekonstruktionsbehandling bør være at opnå en hurtig gennemførelse af en rekonstruktion af virksomheden. Ligesom de gældende regler om tvangsakkord bør reglerne om afstemning om et rekonstruktionsforslag imidlertid tage højde for, at der kan være bestridte fordringer, og en rekonstruktionsbehandling bør i øvrigt ikke afskære skyldneren fra efterfølgende domstolsprøvelse af bestridte krav. Som noget nyt i forhold til de gældende regler om tvangsakkord bør det endvidere fremgå af reglerne, at dividende afsat til fordringer, der viser sig ikke at bestå, tilkommer de øvrige fordringshavere, medmindre andet er bestemt. Hvis en skyldner anerkender en fordring i et forsøg på at føre de øvrige fordringshavere eller skifteretten bag lyset, bør det endvidere kunne føre til, at rekonstruktionsbehandlingen bringes til ophør, eller at en stadfæstet rekonstruktion efterfølgende ophæves af skifteretten.

2.2.3.8. Konkursrådet finder, at rekonstruktionsbehandling ikke skal være obligatorisk, og at konkursbehandling således fortsat også skal kunne iværksættes

direkte. Der vil som led i rekonstruktionsbehandlingen være et indledende forløb, hvor virksomhedens forhold undersøges nærmere med henblik på udarbejdelse af en rekonstruktionsplan. Det vil imidlertid i mange tilfælde være forholdsvis oplagt, at overvejelser om rekonstruktion af virksomheden ikke kan komme på tale, f.eks. hvis virksomhedens aktiviteter er afviklede, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt helt at afskære muligheden for, at en virksomhed tages direkte under konkursbehandling.

2.2.3.9. Konkursrådet finder, at adgangen til at indgå frivillige akkorder ikke bør begrænses som følge af indførelsen af regler om indenretslig rekonstruktionsbehandling. I nogle tilfælde vil den foretrukne løsning på en virksomheds økonomiske problemer være at arbejde udenretsligt med en frivillig akkord blandt andet på grund af de bedre muligheder for at holde forhandlingerne herom hemmelige. Reglerne om indenretslig rekonstruktion bør imidlertid udformes således, at skifteretten kan tilbyde et attraktivt alternativ til det udenretslige rekonstruktionsarbejde.

2.2.3.10. Konkursrådet finder, at regler om rekonstruktion i lighed med de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord skal finde anvendelse for såvel erhvervsdrivende (fysiske eller juridiske) personer som for fysiske personer, der ikke driver virksomhed eller er holdt op med at drive virksomhed. Det altovervejende hovedområde og sigte for anvendelse af rekonstruktionsreglerne vil dog være selskaber og andre erhvervsdrivende. For fysiske personer, der ikke driver virksomhed, udgør reglerne om gældssanering, udsættelse af tvangsauktion, afdragsordninger i fogedretten og reglerne i speciallovgivningen om eftergivelse af gæld efter Konkursrådets opfattelse alt andet lige et lettere tilgængeligt alternativ i forhold til reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord. Dette forhold vil ikke ændre sig ved de nye regler om rekonstruktion, og dette kunne tale for, at rekonstruktionsreglerne skal være forbeholdt erhvervsdrivende. Konkursrådet finder imidlertid, at der ikke er afgørende forhold, der kan begrunde, at fysiske personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed, udelukkes fra at anvende de foreslåede regler om rekonstruktion. Efter gældende ret kan fysiske personer, der ikke driver erhvervsvirksomhed, tilsvarende gøre brug af reglerne om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord.

2.2.3.11. Efter Konkursrådets opfattelse bør adgangen til tvangsakkord i konkurs ophæves. Hvis skyldneren er under konkurs, bør der ikke være adgang til at anvende reglerne om rekonstruktion, og en skyldner må i denne situation henvises til eventuelt at søge gældssanering.

2.2.4. Konkursrådet har overvejet, om reglerne om rekonstruktion bør placeres i konkursloven eller i en selvstændig lov. Konkursrådet er af den opfattelse, at reglerne om rekonstruktion bør fremgå af konkursloven. Dette hænger sammen med, at rekonstruktionsbehandlingen i praksis vil være tæt knyttet til de øvrige insolvensbehandlingsformer i konkursloven, herunder for så vidt angår spørgsmålet om etablering af fristdag. Det er derfor mest hensigtsmæssigt, at rekonstruktionsreglerne, ligesom de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord, placeres i konkursloven. I sproglig henseende vil den mulige negative signalværdi, der kan ligge i, at reglerne kommer til at stå i konkursloven, kunne undgås eller mindskes ved, at de nye regler anvender det mere positive og fremadrettede udtryk rekonstruktionsbehandling frem for udtrykket betalingsstandsning.

Rekonstruktionsreglerne synes kronologisk mest hensigtsmæssigt at burde indsættes i konkursloven før reglerne om konkurs i afsnit II, således som det også er tilfældet for reglerne om betalingsstandsning i dag. Konkursrådet foreslår derfor, at der i konkursloven indsættes et nyt afsnit I A om rekonstruktion.

Da betalingsstandsningsreglerne er nyere end akkordforhandlingsreglerne, foreslås reglerne om rekonstruktionsbehandling som udgangspunkt udformet med afsæt i de gældende regler om betalingsstandsning. Der er dog forhold, der ikke reguleres af de gældende regler, eller som af forskellige årsager reguleres forskelligt inden for henholdsvis anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord. Konkursrådet har derfor i den mere detaljerede gennemgang af de enkelte spørgsmål, der rejser sig ved rekonstruktion af nødlidende virksomheder, også søgt at skildre forskelle mellem reglerne med henblik på at finde den mest hensigtsmæssige løsning.

Der henvises til betænkningens kapitel 5 (side 55-66).

2.2.5. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 nedenfor.

Advokatrådet har i forbindelse med høringen over betænkningen anført, at reglerne om virksomhedspant kan føre til, at de tilsigtede effekter af Konkursrådets forslag udebliver i praksis. Advokatrådet finder, at der bør gives Konkursrådet mulighed for mere dybtgående at analysere rekonstruktionsreglernes forhold til virksomhedspanteordningen og forholdet til skattereglerne, så der sikres et mere opdateret, erfaringsbaseret og sammenhængende grundlag, før der i givet fald træffes beslutning om ændringer i reglerne om rekonstruktion.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater har i forbindelse med høringen anført, at den fremtidige lovgivning om rekonstruktioner ikke bør baseres på Konkursrådets forslag, da det ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for konsekvenserne af reglerne om virksomhedspant og de erfaringer, der er indhøstet gennem de seneste 18 måneder som følge af den økonomiske krise og den finanskrise, der har ændret virksomhedernes adgang til finansiering.

En række andre høringsparter, herunder Dansk Erhverv, DI, Finansrådet, Håndværksrådet og Landbrug og Fødevarer, har i forbindelse med høringen overordnet tilsluttet sig Konkursrådets forslag om at indføre et nyt regelsæt om rekonstruktionsbehandling, der skal erstatte de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Justitsministeriet er enig med Konkursrådet og flertallet af høringsparterne i, at en gennemførelse af Konkursrådets forslag vil kunne medvirke til, at flere insolvente, men levedygtige virksomheder helt eller delvis videreføres til gavn for virksomhedens ansatte og medkontrahenter og samfundet som helhed.

Justitsministeriet har forstået høringsvarene fra Advokatrådet, Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater således, at disse organisationer som følge af virksomhedspanteordningens mulige negative indvirkning på rekonstruktionsbehandling og de finansieringsvanskeligheder, som virksomhederne har oplevet under finanskrisen, finder, at Konkursrådets forslag til nye regler om rekonstruktionsbehandling ikke bør gennemføres i den foreliggende form.

Spørgsmålet om de foreslåede reglers forhold til reglerne om virksomhedspant er behandlet nedenfor under pkt. 3.16.

Justitsministeriet finder, at de nævnte forhold ikke ændrer ved, at de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling alt andet lige vil kunne medvirke til, at flere insolvente, men levedygtige virksomheder overlever.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Begæring om rekonstruktionsbehandling

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Betalingsstandsning kan alene have sit afsæt i en anmeldelse fra skyldneren, jf. konkurslovens § 10, stk. 1. Anmeldelse er frivillig.

Anmeldelse af betalingsstandsning kan foretages af en skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, jf. § 10, stk. 1. Betalingsstandsning indle-

des i almindelighed på det foreliggende skriftlige grundlag i sagen, uden at der afholdes møde i skifteretten. Der stilles ikke i den forbindelse krav til nærmere dokumentation af skyldnerens insolvens, og skifteretten skal derfor ikke afkræve skyldneren nærmere oplysninger om skyldnerens økonomiske stilling, f.eks. i form af status eller regnskab, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 63. Betingelsen om insolvens forudsættes således opfyldt, medmindre det er helt åbenbart for skifteretten, at skyldneren er solvent.

Ved anmeldt betalingsstandsning er skifterettens rolle i vidt omfang begrænset til at udgøre den formelle ramme om betalingsstandsningens indledning. Det er således skifteretten, der modtager skyldnerens begæring herom, jf. § 7. Det er desuden skifteretten, der beskikker tilsyn og fastsætter tidspunktet for mødet med fordringshaverne, og skifteretten bestemmer efter tilsynets begæring, om der skal stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved betalingsstandsningen, jf. § 11.

3.1.1.2. Åbning af tvangsakkordforhandling kan alene have sit afsæt i en begæring fra skyldneren, jf. konkurslovens § 166, stk. 1.

Tilbagekaldelse af et akkordforslag forudsætter skifterettens tilladelse, og at tilbagekaldelse sker inden akkordens vedtagelse, jf. § 172. I betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 249 anføres det om tilbagekaldelse, hvor skyldneren ikke selv er indstillet på at føre sit akkordforslag ud i livet, at det sjældent vil tjene noget nyttigt formål at søge akkorden gennemtvunget. Dette er navnlig tilfældet, hvis betalingen af fordringshaverne for en del først skal ske senere.

Efter gældende ret er det en betingelse for konkurs, at skyldneren er insolvent, jf. § 17, stk. 1. Efter § 17, stk. 2, er en skyldner insolvent, hvis den pågældende ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående. Erkender skyldneren at være insolvent, har skyldneren standset sine betalinger eller har der ved udlæg inden for de sidste 3 måneder før konkursbegæringens modtagelse ikke kunnet opnå dækning hos skyldneren, antages insolvens i almindelighed at foreligge.

Der er ikke i reglerne om tvangsakkord krav om, at skyldneren skal være insolvent, jf. konkurslovens § 17, stk. 2, men tvangsakkord kommer i realiteten kun på tale, hvis skyldneren er insolvent.

Åbning af forhandling om tvangsakkord sker ved skifterettens afgørelse herom, jf. § 167. Skifterettens afgørelse træffes på grundlag af en skriftlig begæring fra skyldneren til skifteretten om åbning af akkordforhandling, jf. § 166. Den skriftlige begæring skal være vedlagt

akkordforslaget, tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshaverne efter antal og efter fordringernes størrelse med angivelse af beløb og grundlag samt en statusoversigt og en redegørelse på tro og love fra skyldneren om, at denne har opgivet alt, hvad vedkommende ejer og skyldner. Udarbejdelsen af statusoversigten skal sammen med en vurdering af skyldnerens aktiver foretages af en eller to beskikkede tillidsmænd, som skyldneren har rettet henvendelse til forud for åbning af tvangsakkordforhandlingen, jf. §§ 164 og 165.

Skifteretten kan nægte at åbne forhandling om tvangsakkord, hvis det nævnte materiale eller de i øvrigt fornødne oplysninger ikke tilvejebringes, eller hvis der ikke er rimelig udsigt til, at akkorden vil blive vedtaget stadfæstet eller opfyldt, jf. § 168, stk. 1.

3.1.2. Lovforslagets udformning

3.1.2.1. Det er efter Konkursrådets opfattelse utvivlsomt, at skyldneren selv bør kunne indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, således som det kendes fra reglerne om anmeldelse af betalingsstandsning og åbning af forhandling om tvangsakkord.

Konkursrådet har overvejet, om adgangen til at begære rekonstruktionsbehandling skal udvides i forhold til reglerne om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord, således at også fordringshavere skal have adgang hertil. Dette vil indebære et opgør med det element af frivillighed, der kendetegner den gældende ordning, hvor skyldneren hverken er pålagt nogen pligt til at anmelde betalingsstandsning eller til at begære åbning af forhandling om tvangsakkord.

Det er Konkursrådets opfattelse, at også fordringshaverne bør have adgang til at indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, når de har en retlig interesse i rekonstruktion, og begæringen således kan antages at forfølge et fornuftigt og rimeligt formål.

Konkursrådet lægger herved vægt på, at en fordringshaver efter konkurslovens § 17, stk. 1, kan indgive konkursbegæring som reaktion på skyldnerens økonomiske vanskeligheder, og at en begæring om rekonstruktionsbehandling i sammenligning hermed må anses som et mindre indgribende skridt.

Rådet tillægger det også betydning, at en adgang for fordringshaverne til at begære rekonstruktionsbehandling kan udgøre det fornødne afsæt for, at fordringshaverne kan få iværksat en rekonstruktionsbehandling for skyldnere, der enten ikke er bevidste om muligheden herfor eller i en situation med økonomiske vanskeligheder ikke selv formår at iværksætte et sådant forløb. Dette vil kunne bidrage til, at flere levedygtige virksomheder videreføres til gavn for såvel skyldnere som fordringshavere.

Endelig tillægger Konkursrådet det vægt, at det i dag alene må anses som det teoretiske udgangspunkt, at skyldneren kun gennem en fordringshavers konkursbegæring kan tvinges ind i det insolvensretlige system. En fordringshaver vil således i praksis have vid mulighed for at lægge et faktisk pres på skyldneren til at anmelde betalingsstandsning blandt andet ved at tilkendegive, at den pågældende vil indgive konkursbegæring, hvis skyldneren ikke anmelder betalingsstandsning.

3.1.2.2. Konkursrådet har overvejet, om indledning af en rekonstruktionsbehandling på begæring af en fordringshaver bør forudsætte, at skyldneren ikke udtaler sig herimod.

Det er Konkursrådets opfattelse, at det vil udgøre en uhensigtsmæssig anvendelse af skifterettens ressourcer, hvis skifteretten i praksis skal indlede rekonstruktionsbehandling, når det allerede i begyndelsen af processen er ganske åbenbart, at mulighederne for en rekonstruktion er yderst begrænsede. I tilfælde, hvor skyldneren modarbejder selve processen, vil rekonstruktionsarbejdet således blive meget vanskeligt.

Navnlig hvor den skyldner, der gør indsigelse, er en fysisk person, må udsigten til gennemførelse af rekonstruktion af skyldnerens personligt drevne virksomhed anses for så lille, at dette i sig selv bør udelukke rekonstruktionsbehandling. Hertil kommer, at en rekonstruktionsbehandling vil være omkostningskrævende, og at et forgæves forsøg på rekonstruktion derfor vil kunne indebære, at en personligt hæftende skyldner kommer ud med en større gældsbyrde efter en konkurs, end hvis rekonstruktionsbehandling ikke havde været iværksat. Konkursrådet finder derfor, at en indsigelse fra en skyldner, der er en fysisk person, altid skal føre til, at skifteretten afslår at indlede rekonstruktionsbehandling. Det samme bør gælde, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, f.eks. et interessentskab. I så fald bør fordringshaverens begæring om rekonstruktionsbehandling anses som en konkursbegæring, der straks behandles.

En indsigelse fra andre skyldnere end fysiske personer (f.eks. en indsigelse fra et selskabs ledelse) bør derimod ikke kunne afskære indledning af en rekonstruktionsbehandling. Det er således rådets vurdering, at der i disse tilfælde i almindelighed vil være gode alternativer til helt at opgive en rekonstruktionsbehandling, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Alternativet til konkurs bør i denne situation være indførelse af en adgang til at bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. pkt. 3.8 nedenfor. Dette vil navnlig kunne være aktuelt, hvis formålet med rekonstruktionsbehandlingen er et salg af virksomheden.

3.1.2.3. Konkursrådet finder, at en rekonstruktionsbehandling skal være begrundet i, at skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, altså insolvens i betydningen manglende likviditet, jf. konkurslovens § 17, stk. 2. Dette bør gælde, uanset om begæringen om rekonstruktionsbehandling fremsættes af skyldneren eller en fordringshaver.

Skifterettens afgørelse om, hvorvidt der skal indledes rekonstruktionsbehandling på begæring af en fordringshaver, bør først kunne træffes, efter at skyldneren er blevet underrettet om begæringen og har haft lejlighed til at udtale sig herom. I almindelighed bør skifteretten derfor ikke kunne indlede rekonstruktionsbehandling, uden at skyldneren har modtaget en kopi af begæringen og været indkaldt til et møde, hvor også den fordringshaver, der har indgivet begæringen, er repræsenteret. Mødet bør dog kunne undlades, hvis det fremgår af begæringen eller af sagens øvrige omstændigheder, at skyldneren har givet samtykke til, at rekonstruktionsbehandling indledes.

Konkursrådet finder, at rammen for mødet i skifteretten i videst mulig udstrækning bør svare til situationen ved en fordringshavers konkursbegæring, jf. konkurslovens kapitel 3. Begge skridt udspringer af skyldnerens insolvens, og rekonstruktionsbehandling vil typisk være fordringshaverens (sidste) forsøg på at afværge en truende konkurs. Hertil kommer, at konkursloven, i det omfang det i øvrigt er muligt og retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, bør operere med samme (enkle) procedurer og tidsfrister for de relevante sagsskridt.

Rådet finder på denne baggrund, at en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling i lighed med en konkursbegæring skal angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes.

Konkursrådet finder, at hensynet til en hurtig og effektiv sikring af en nødlidende virksomheds værdier, medarbejdere og eventuelle fortsatte potentiale på markedet tilsiger, at behandlingen af en begæring om rekonstruktionsbehandling fremmes mest muligt. Skifteretten bør derfor straks lade begæringen forkynde for skyldneren og i samme forbindelse med mindst aftens varsel indkalde skyldneren og den pågældende fordringshaver til et møde i skifteretten, der så vidt muligt afholdes senest tre dage efter begæringens modtagelse, jf. konkurslovens § 23, stk. 2, om en fordringshavers begæring om konkurs. Forkyndelse af begæringen om indledning af rekonstruktionsbehandling skal dog kunne undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med begæringen, jf. konkurslovens § 23, stk. 3, om konkurs.

Der bør i øvrigt gælde de samme regler om kravene til begæringen og om udeblivelsesvirkning som i konkurs, jf. konkurslovens § 23, stk. 1, 4 og 5, og § 23 a. Endvidere bør reglerne i konkurslovens § 20 og § 21, stk. 1 og 2, om, at en fordringshaver ikke kan forlange skyldneren erklæret konkurs, hvis fordringen er sikret ved betryggende pant mv., og om flere samtidige konkursbegæring finder tilsvarende anvendelse ved en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling.

3.1.2.4. I lyset af den forslåede adgang for fordringshaverne til at begære rekonstruktionsbehandling har Konkursrådet overvejet, om skifteretten samtidig bør have en mere aktiv rolle ved modtagelsen og den indledende behandling af en begæring om rekonstruktionsbehandling, end det er tilfældet ved anmeldte betalingsstandsning. Rådet har i den forbindelse navnlig overvejet, om skifteretten bør underkaste modtagne begæring en særlig procedure med henblik på at forhåndsafvise begæring, hvor det må anses for udelukket, at der kan gennemføres en rekonstruktion, der indebærer, at den involverede virksomhed kan overleve på sigt.

Det er imidlertid Konkursrådets opfattelse, at skifteretten i praksis kun vanskeligt vil kunne foretage en nærmere vurdering af den enkelte virksomheds potentielle allerede på tidspunktet for begæringens modtagelse og udelukkende baseret på indholdet af begæringen.

Konkursrådet foreslår på den baggrund, at skifterettens rolle ved indledning af rekonstruktionsbehandling i denne henseende skal svare til, hvad der gælder ved anmeldte betalingsstandsning. Skifterettens funktion skal således være begrænset til at tage imod begæringen og en efterprøvelse af kravene om, at skyldneren er insolvent, og at fordringshaveren har et krav mod skyldneren. Skifteretten skal derimod ikke ved modtagelsen af begæringen om indledning af rekonstruktionsbehandling foretage nogen bedømmelse af hensigtsmæssigheden af en rekonstruktionsbehandling.

Der henvises til betænkningens kapitel 6 (side 67-82).

3.1.2.6. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11), og bemærkningerne hertil.

3.2. Rekonstruktør og tillidsmand

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Ved anmeldt betalingsstandsning beskikker skifteretten et tilsyn for skyldneren. Beskikkelse er obligatorisk og sker straks ved modtagelsen af anmeldelsen, jf. konkurslovens § 11, stk. 1.

Efter gældende ret har både skyldneren og fordringshaverne mulighed for at få indflydelse på, hvem der skal være tilsyn under en anmeldt betalingsstandsning.

Skyldnerens anmeldelse af betalingsstandsning skal således indeholde forslag til beskikkelse af tilsyn og en erklæring fra vedkommende om den pågældendes habilitet og villighed til at påtage sig opgaven, og anmeldelsen er uden virkning, hvis den ikke indeholder disse oplysninger, jf. § 10, stk. 2.

Fordringshavernes adgang til indflydelse er henlagt til et obligatorisk kreditor møde, der holdes i skifteretten inden tre uger fra skifterettens modtagelse af skyldnerens anmeldelse af betalingsstandsning, jf. § 11, stk. 2. På dette møde skal skifteretten således på begæring tage stilling til, om der skal beskikkes et andet tilsyn eller ændres i tilsynets sammensætning, jf. § 13, stk. 3.

Udgangspunktet er, at skyldneren under en anmeldt betalingsstandsning i princippet råder frit over sin formue. Skyldneren skal dog have tilsynets samtykke til alle væsentlige dispositioner (f.eks. afhændelse og pantsætning af fast ejendom eller andre kostbare aktiver samt stiftelse eller fornyelse af gæld), og skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet, jf. § 15. En godkendelse fra tilsynet indebærer til gengæld, at skyldnerens betalinger og øvrige dispositioner ikke kan omstødes, medmindre tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser. Gæld, der stiftes med tilsynets samtykke, har endvidere fortrinsret ved konkurs, jf. § 94.

Tilsynets funktion er ikke begrænset til at kontrollere skyldnerens virksomhed og transaktioner, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 16. Det forudsættes således, at tilsynet også tager aktivt del i bestræbelserne på at etablere en ordening med fordringshaverne og i styringen af skyldnerens virksomhed.

Det er skifterettens afgørelse, hvem der beskikkes som tilsyn.

Det er ikke forudsat, at tilsynet skal være en advokat, men dette er i almindelighed tilfældet. Efter revisorlovgivningen er det ikke udelukket, at en statsautoriseret eller registreret revisor beskikkes som tilsyn. Der er efter forarbejderne heller intet til hinder for, at flere personer i forening kan beskikkes som tilsyn, f.eks. hvor en branche- eller regnskabskyndig vil kunne udgøre et værdifuldt supplement til den sagkundskab, som det øvrige tilsyn repræsenterer, jf. Folketingstidende 1983-84, tillæg A, side 628. Beskikkelsen er personlig, og et advokat- eller revisionsfirma kan ikke beskikkes.

3.2.1.2. Forud for en begæring om åbning af tvangsakkordforhandling skal skyldneren som udgangspunkt rette henvendelse til to tillidsmænd, hvoraf den ene skal være regnskabskyndig og den anden en fagkyndig, jf. konkurslovens § 165, stk. 1.

Domstolsstyrelsens beskikker fagkyndige tillidsmænd, og statsautoriserede eller registrerede revisorer kan fungere som regnskabskyndige tillidsmænd uden beskikkelse, jf. § 164, stk. 1. Skifteretten inddrages således alene i beskikkelser, der sker uden for denne persongruppe. Forarbejderne indeholder ikke nærmere retningslinjer for disse særskilte beskikkelser, der dog forudsættes at være sjældent forekommende, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 244.

En tillidsmand skal opfylde habilitetsbestemmelsen i § 238. Dette indebærer blandt andet, at ingen må handle som tillidsmand, hvis den pågældende er en af skyldnerens nærstående (som defineret i § 2) eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af den pågældendes interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om den pågældendes upartiskhed. Det anføres i betænkning nr. 606/1971 side 266, at tillidsmænds uhildede stilling er særlig vigtig, henset til at deres vurderinger ofte hviler på et ret frit skøn, og der efter sagens natur ikke kan være nogen stærk kontrol med deres bedømmelser. Afgørelsen af, om en inhabilitetsgrund er til stede, træffes af skifteretten.

Skifteretten kan efter omstændighederne tillade, at der kun medvirker en tillidsmand. Dette vil ifølge betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 244 navnlig være aktuelt, hvor der ikke er noget varelager, og en fagkyndig tillidsmands medvirken derfor kan undværes, samt i tilfælde, hvor den valgte tillidsmand besidder tilstrækkelig både faglig og regnskabsmæssig indsigt til at behandle et bo af ringe omfang.

I modsætning til anmeldelse af betalingsstandsning retter skyldneren således henvendelse til den relevante eksterne assistance inden begæringen til skifteretten om åbning af forhandling af tvangsakkord og kan herved reelt vælge, hvilke personer der skal medvirke. Hverken skifteretten eller fordringshaverne har efter lovgivningen indflydelse på valget af tillidsmænd.

Skyldnerens valg af tillidsmænd er dog begrænset derved, at den fagkyndige tillidsmand som udgangspunkt skal være beskikket af Domstolsstyrelsen og så vidt muligt skal være fagkyndig inden for den art af virksomhed, som skyldneren driver. Hvervet som regnskabskyndig kan derimod varetages af statsautoriserede og registrerede revisorer uden beskikkelse. I princippet har skifteretten mulighed for at beskikke andre tillidsmænd end de anførte under en akkordforhandling. Det vil efter for-

arbejderne navnlig være praktisk, hvis der ikke er autoriserede tillidsmænd inden for vedkommende branche, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 244.

Tillidsmændenes funktion er som neutrale og uafhængige personer at opgøre skyldnerens økonomiske stilling samt vurdere det akkordforslag, som skyldneren fremsætter, jf. § 165, stk. 2-4. Tillidsmændenes vurdering af det fremsatte akkordforslag skal tage hensyn til, at fordringshaverne får mest muligt af deres tilgodehavende betalt samtidig med, at skyldnerens virksomhed ikke belastes med betaling af større dividende, end at den kan videreføres.

Tilsyn kan også forekomme ved tvangsakkord, idet skifteretten kan betinge akkordforhandlingen af, at skyldneren underkaster sig tilsyn, jf. § 168, stk. 2, jf. § 15. Det er dog udgangspunktet, at skifteretten alene beskikker tilsyn under en tvangsakkord efter skyldnerens anmodning herom.

3.2.2. Lovforslagets udformning

3.2.2.1. Det er Konkursrådets opfattelse, at organisationen af rekonstruktionsbehandlingen bør være mere offensiv, end det er tilfældet ved anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord under hensyntagen til, at formålet med rekonstruktionsbehandlingen er en videreførelse af en levedygtig virksomhed og ikke en afvikling, således som det er tilfældet i konkurs.

Rekonstruktionsopgaven bør derfor optimalt placeres hos en forretningsmæssig ledelse, der er gearet til at rådgive og eventuelt overtage ledelsen af en virksomhed i drift, så der hurtigt og sikkert kan tages hånd om de spørgsmål, der opstår i forlængelse af en begæring om rekonstruktionsbehandling.

Udformningen af de gældende regler om tilsynets virksomhed ved anmeldt betalingsstandsning afspejler efter Konkursrådets opfattelse på rimelig vis, at tilsynets opgave også omfatter styring af virksomhedens mere forretningsbestemte behov. I praksis har tilsynets funktion dog i vid udstrækning været koncentreret om de kontrollerende (»tilsynsførende«) opgaver frem for de anførte mere aktive bestræbelser på at styre virksomheden og opnå en gældsordning.

Konkursrådet finder det afgørende for mulighederne for at videreføre levedygtige virksomheder, at tilsynet påtager sig en selvstændig og aktiv rolle ved tilrettelæggelsen af rekonstruktionsforløbet. Dette foreslås markeret ved i de nye regler om rekonstruktion at anvende betegnelsen rekonstruktør om den person, der hidtil ved anmeldt betalingsstandsning har varetaget funktionen som tilsyn. Hermed understreges, at denne (meget) væ-

sentlige aktør i rekonstruktionsprocessen ikke i sin funktion er begrænset til at være kontrollerende (»tilsynsførende«) i forhold til skyldneren.

Udgangspunktet for rekonstruktøren bør først og fremmest være at foretage en basal vurdering af, om virksomheden isoleret set kan betragtes som levedygtig, når der ses bort fra de aktuelle økonomiske vanskeligheder. Rekonstruktøren bør i den forbindelse på den ene side sikre en begrænsning af udgifterne ved skyldnerens virksomhed til det absolut nødvendige for at sikre en ligelig fordeling af skyldnerens aktiver blandt fordringshaverne. På den anden side bør rekonstruktøren også være åben for potentialet i eventuelle investeringer og andre udgiftskrævende tiltag, der inden for en overskuelig tids-horisont kan medvirke til en succesfuld »turnaround« af skyldnerens virksomhed. Rekonstruktøren skal også have ansvaret for, at forløbet fremmes mest muligt og i øvrigt afsluttes snarest muligt, hvis en fortsættelse af rekonstruktionsbehandlingen ikke (længere) er mulig eller forsvarlig, f.eks. fordi virksomhedens midler ikke strækker til iværksættelse af de nødvendige tiltag.

Rekonstruktørens aktive rolle understreges af, at rekonstruktøren efter Konkursrådets forslag inden for bestemte frister skal udarbejde og fremlægge et forslag til en rekonstruktionsplan og et rekonstruktionsforslag og blandt andet i den forbindelse fremsende forskelligt materiale til fordringshaverne, jf. pkt. 3.4 og 3.7 nedenfor. Skifteretten bør endvidere under visse betingelser kunne bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, herunder også foreløbigt efter en hurtigere procedure, hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over virksomheden til skade for fordringshaverne, jf. pkt. 3.8 nedenfor.

3.2.2.2. Konkursrådet finder, at de gældende regler om fremgangsmåden ved beskikkelse af et tilsyn i forbindelse med anmeldt betalingsstandsning bør danne udgangspunkt for udformningen af reglerne ved en skyldners begæring om rekonstruktionsbehandling.

En skyldners begæring om rekonstruktionsbehandling skal således indeholde forslag til beskikkelse af en rekonstruktør og en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig til at påtage sig opgaven.

Konkursrådet har overvejet, om det også i tilfælde af, at en fordringshaver begærer rekonstruktion, bør pålægges skyldneren at stille forslag til beskikkelse af rekonstruktør, eller om det i stedet bør påhvile fordringshaveren at foreslå en rekonstruktør.

Det er Konkursrådets vurdering, at det til sikring af den fornødne fremdrift i en eventuel rekonstruktionsbehandling og videst mulige hensyn til virksomhedens normale drift er væsentligt, at beskikkelse af rekonstruk-

tør sker hurtigst muligt, og rådet finder på denne baggrund, at også en fordringshavers begæring om indledning af rekonstruktionsbehandling skal indeholde forslag til beskikkelse af en rekonstruktør og en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig til at påtage sig opgaven.

Udgangspunktet bør være, at der kun beskikkes én rekonstruktør. Det bør dog ikke være udelukket at beskikke flere rekonstruktører, hvis det under rekonstruktionsbehandlingen måtte vise sig nødvendigt.

3.2.2.3. Konkursrådet anfører, at den ledelsesopgave, som rekonstruktøren skal varetage, i udgangspunktet hverken er en juridisk eller regnskabsmæssig opgave, men en fundamental forretningsmæssig styringsfunktion, der skal sikre overblik og stabilitet i virksomhedens øjeblikkelige situation samt nytænke og udfordre de bestående og fremtidige forretningsmæssige rammer. I praksis vil mulighederne for at hverve den fagligt bedste kandidat til posten imidlertid være vanskeliggjort af, at behovet vil være øjeblikkeligt og af, at varetagelsen af hvervet vil være tidsmæssigt begrænset. Den mulige kandidat til en sådan opgavespecifik ansættelse vil derfor i praksis typisk være en advokat, der i udgangspunktet alene vil være en overgangsfigur for en mere permanent ledelse med mere indgående kendskab til de konkrete forretnings- og markedsforhold.

Ved vurderingen af, hvem skifteretten skal udpege som rekonstruktør, bør der lægges vægt på den pågældendes kompetencer og erfaring.

Skifteretten bør i den forbindelse blandt andet lægge vægt på de foreliggende oplysninger om kandidatens faglige baggrund, erfaring og integritet samt mulighed for at undgå en personlig interessekonflikt eller anden inhabilitet, men også den konkrete virksomheds størrelse og beskaffenhed. I praksis vil disse overvejelser i almindelighed føre til, at skifteretten efterkommer skyldnerens forslag også i tilfælde, hvor den pågældende kandidat tidligere måtte have virket som rådgiver eller repræsentant for skyldneren. En kandidats tidligere virke for skyldneren kan dog konkret være af en sådan karakter, at skifteretten finder vedkommende uegnet, f.eks. hvor den pågældende har rådgivet om de økonomiske dispositioner, der har ført til behovet for rekonstruktion. En sådan hindring for beskikkelse bør efter Konkursrådets opfattelse ikke kunne opvejes ved en uvidelse af antallet af rekonstruktører.

I vurderingen kan endvidere indgå de erfaringer, som skifteretten allerede har gjort sig vedrørende den pågældendes opgavevaretagelse som rekonstruktør mv. En afgørelse om, at en bestemt person forkastes som rekonstruktør i et rekonstruktionsforløb, bør i givet fald inde-

holde en tilstrækkelig konkretiseret begrundelse, der henviser til, hvilke dårlige erfaringer der har været med den pågældende ved administration af tidligere boer mv., jf. betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer side 71.

Konkursrådet foreslår, at der ikke fastsættes særlige kompetencekrav til rekonstruktøren i konkursloven. Derimod foreslås det, at rekonstruktøren skal opfylde habilitetskravene i konkurslovens § 238, stk. 1. Det indebærer, at en person ikke må handle som rekonstruktør, hvis den pågældende er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af den pågældendes interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om den pågældendes upartiskhed i det pågældende spørgsmål.

3.2.2.4. Konkursrådet har overvejet, om rekonstruktøren i sit hverv skal suppleres af en tillidsmand. Beskikkelse af tillidsmand kendes fra de gældende regler om tvangsakkord i konkurslovens afsnit III, men ikke fra reglerne om anmeldt betalingsstandsning i konkurslovens kapitel 2.

Det er Konkursrådets opfattelse, at udpegnings af en tillidsmand ved rekonstruktionsbehandling vil kunne tilføje en væsentlig merværdi til et mere offensivt rekonstruktionsarbejde. Det er således en central forudsætning for, at det i praksis vil være muligt at opnå den fornødne tilslutning fra fordringshaverne til en rekonstruktion, at fordringshaverne kan fæstne tillid til validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som rekonstruktionsforslaget baserer sig på. Det er derfor væsentligt, at rekonstruktørens overvejelser ikke begrænses til oplysninger, der er ensidigt indhentet eller udarbejdet af skyldneren.

Behovet for regnskabsmæssig assistance er ikke indfriet ved skifterettens beskikkelse af en rekonstruktør, da dennes funktion som udgangspunkt ikke er en regnskabsmæssig opgave og derfor ikke tilsikrer arbejdet en tilstrækkelig professionalisme i så henseende.

Rådet finder på denne baggrund, at rekonstruktionsarbejdet skal understøttes af en neutral og uafhængig regnskabskyndig tillidsmand. Dette vil muliggøre dels verificering af de til rådighed værende oplysninger, dels selvstændig produktion af andet relevant regnskabsmateriale mv.

Konkursrådet har overvejet, om antallet af tillidsmænd bør svare til de gældende regler om tvangsakkord, dvs. to tillidsmænd, hvoraf den ene er fagkyndig og den anden regnskabskyndig. Rådet finder dog, at antallet (og bekosteligheden) af inddragelsen af eksterne aktører i så fald vil blive for omfattende for skyldneren, henset til at ledelsen af rekonstruktionsopgaven også er eksternt for-

ankret. Det foreslås derfor, at der alene beskikkes én tillidsmand, der som nævnt bør være regnskabskyndig.

I det omfang det viser sig, at vurderingen af visse aktiviteter i et konkret tilfælde forudsætter en nærmere brancheindsigt eller lignende, som den beskikkede regnskabskyndige tillidsmand ikke besidder, må tillidsmanden henvises til med rekonstruktørens samtykke at antage den fornødne fagkyndige assistance til udførelse af denne afgrænsede del af opgaven. Ansvar for opgavens udførelse forbliver hos tillidsmanden.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at en begæring om rekonstruktionsbehandling skal indeholde forslag til tillidsmand og en erklæring fra vedkommende om, at denne er villig til at påtage sig opgaven.

Der bør ikke i loven fastsættes særlige kompetencekrav til tillidsmanden ud over kravet om regnskabskyndighed.

Hensynet til, at de involverede parter oplever tillidsmanden som fuldstændig uafhængig og neutral, tilsiger efter Konkursrådets opfattelse, at der fremover bør være en vis karenperiode mellem en persons virke som henholdsvis tillidsmand og revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren. Det bør i den forbindelse ikke være afgørende, om den pågældende efter en vurdering efter den almindelige habilitetsbestemmelse i konkurslovens § 238 ville blive anset for at være inhabil. Rådet foreslår derfor, at en person, der har virket som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren inden for de seneste to år forud for skifterettens modtagelse af begæringen om rekonstruktionsbehandling, skal være afskåret fra at være tillidsmand i sagen. Dette vil også gælde tilsvarende for andre personer i samme rådgivningsvirksomhed. Forslaget har til formål at hindre, at revisoren eller rådgiveren eller andre i samme virksomhed kommer til at udtale sig om eget eller hinandens arbejde og herved eventuelt sår unødigt tvivl om tillidsmandens fuldstændige upartiskhed.

De anførte betragtninger bør endvidere have den afledte konsekvens, at den foreslåede karenperiode også gælder i det omvendte tilfælde. Den person, der har været beskikket som tillidsmand under en begæret rekonstruktionsbehandling, bør således være afskåret fra at virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på 2 år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

Skifteretten bør ikke være bundet af forslaget til tillidsmand. Det bør således bero på skifterettens afgørelse, hvem der konkret skal beskikkes. Skifteretten bør på samme måde som ved beskikkelse af rekonstruktøren kunne lægge vægt på de oplysninger, der fremgår af be-

gæringen, og eventuelle tidligere erfaringer med den foreslåede kandidat.

3.2.2.5. Den indbyrdes rollefordeling mellem rekonstruktør og tillidsmand bør i praksis være afgrænset således, at rekonstruktionsarbejdet ledes af rekonstruktøren, der i grundlaget for arbejdet understøttes af tillidsmanden, som producerer de regnskabsmæssige oplysninger, der udgør fundamentet for rekonstruktionsarbejdet.

Forhandlingerne i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen skal udelukkende forestås af rekonstruktøren. Tillidsmanden skal derfor ikke medvirke ved forhandlingerne om akkord og/eller moratorium eller salg af (en del af) virksomheden. På denne måde værnes der mest muligt om tillidsmandens neutrale og uafhængige stilling over for både skyldneren og fordringshaverne, mens det omvendt fremhæves, at rekonstruktørens centrale funktion er at varetage fordringshavernes interesser.

3.2.2.6. Det er Konkursrådets opfattelse, at skifteretten bør have mulighed for at afsætte en beskikket rekonstruktør, og at dette bør kunne ske på ethvert tidspunkt under sagens behandling. Hensynet til, at rekonstruktionsbehandlingen foregår så hurtigt og effektivt, som det ud fra den fornødne kvalitet i behandlingen er muligt, tilsiger dog, at spørgsmålet om afsættelse kun helt undtagelsesvist bør kunne komme på tale. Afsættelse af en rekonstruktør vil således i almindelighed være både forsinkende og fordyrende for behandlingen, idet en ny rekonstruktør vil skulle orientere sig forfra i sagen, og det arbejde, der præsteres i de indledende stadier af rekonstruktionsbehandlingen, vil typisk være afgørende for det videre forløb.

Almindelig utilfredshed i kredsen af fordringshavere eller hos skyldneren bør derfor ikke føre til, at rekonstruktører udskiftes i flæng. Den udvidede ramme for kreditorindsigt og -indflydelse, som Konkursrådets forslag bygger på, jf. pkt. 3.4 nedenfor, indebærer således, at fordringshaverne har mulighed for løbende at engagere sig i og præge rekonstruktionsprocessen blandt andet ved at stille kritiske spørgsmål til de præsenterede projekter og bidrage med relevant viden. Adgangen til afsættelse af en beskikket rekonstruktør bør derfor navnlig være forbeholdt tilfælde, hvor der foreligger inhabilitet, samt behandlingsforløb, hvor det er åbenbart, at rekonstruktøren ikke længere nyder fordringshavernes tillid.

Afsættelse bør kunne foretages af skifteretten af egen drift eller efter begæring.

Konkursrådet foreslår, at der skal gælde tilsvarende regler om adgangen til at afsætte en tillidsmand.

Der henvises til betænkningens kapitel 7 (side 83-98).

3.2.2.7. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11, stk. 2, § 11 a, stk. 1, og § 11 g) og nr. 45 og 46 (forslag til ændring af konkurslovens § 238), og bemærkningerne hertil.

3.3. Sikkerhedsstillelse

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Udgifterne ved anmeldt betalingsstandsning, herunder vederlaget til tilsynet, skal efter gældende ret betales af skyldneren, jf. konkurslovens § 239.

Skifteretten kræver efter reglerne om anmeldt betalingsstandsning ikke automatisk, at skyldneren stiller sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Det er således tilsynets vurdering, om det er nødvendigt at anmode skifteretten om fastsættelse af sikkerhedsstillelse, jf. konkurslovens § 11, stk. 3, 1. pkt. Baggrunden herfor er navnlig, at tilsynet bedst kan vurdere, om der er dækning for omkostningerne i skyldnerens midler, således at sikkerhedsstillelse er overflødig, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 20. I praksis er det almindeligt, at tilsynet frafalder krav på sikkerhedsstillelse.

I tilfælde, hvor tilsynets omkostninger ikke dækkes af skyldnerens midler, kan skifteretten undtagelsesvis bestemme, at omkostningerne betales af statskassen, jf. § 11, stk. 3, 2. pkt. Bestemmelsen er navnlig tænkt anvendt i tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men hvor det alligevel skønnes muligt at undgå konkurs, og i tilfælde, hvor der beskikkes et tilsyn, som ikke i forvejen har haft mulighed for at undersøge skyldnerens forhold. Skifterettens indeståelse for omkostningerne kan eventuelt maksimeres, således at kun tilsynets honorar i en indledende fase garanteres, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 21.

Statskassens hæftelse er subsidiær. Statskassen kan således alene afkræves beløbet, hvis det viser sig, at tilsynets fordring på vederlæggelse ikke kan inddrives hos skyldneren. Tilsynets krav på rimeligt vederlag har fortrinsstilling efter konkurslovens § 94, nr. 1, hvis betalingsstandsningen udmunder i konkurs.

3.3.1.2. Udgifterne ved tvangsakkord, herunder vederlag til tillidsmænd, skal betales af skyldneren. Skifteretten kan forlange, at skyldneren stiller passende

sikkerhed for omkostningerne ved akkordforhandlingen, jf. konkurslovens § 166, stk. 2. Dette kræver i modsætning til anmeldt betalingsstandsning ikke, at der fremsættes en begæring herom. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, eller er en stillet sikkerhed ikke fyldestgørende, betales omkostninger, der ikke dækkes af skyldnerens midler, af statskassen. Sædvanligvis vil skifteretten dog stille krav om, at krav mod statskassen frafaldes. Bestemmelsen blev overvejet af betalingsstandsningssudvalget i betænkning nr. 983/1983 side 21, men udvalget fandt ikke grundlag for at foreslå bestemmelsen ændret i forbindelse med overvejelserne om revision af reglerne om sikkerhedsstillelse ved betalingsstandsning.

Statskassens indeståelse for omkostningerne er subsidiær. Statskassen kan derfor alene afkræves beløbet, hvis tillidsmændenes fordring på vederlæggelse ikke kan inddrives hos skyldneren. Tillidsmændenes krav på rimeligt vederlag har fortrinsstilling efter konkurslovens § 94, nr. 1, hvis akkordforhandlingen udmunder i konkurs.

3.3.2. Lovforslagets udformning

3.3.2.1. Konkursrådet har overvejet, om reglerne om sikkerhedsstillelse ved rekonstruktionsbehandling bør tage udgangspunkt i de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning eller tvangsakkord.

Reglerne om sikkerhedsstillelse bør på den ene side ikke hindre iværksættelse af et rekonstruktionsarbejde, der kan føre til videreførelse af flere levedygtige virksomheder. På den anden side bør muligheden for rekonstruktion begrænses til virksomheder, der reelt er levedygtige, og reglerne om sikkerhedsstillelse bør derfor ikke medvirke til, at rekonstruktionsprocessen bliver en unødigt forlængelse og fordyrelse af en efterfølgende konkursbehandling.

Konkursrådet finder på den baggrund, at det er væsentligt, at rekonstruktøren løbende har et incitament til at bringe rekonstruktionsbehandlingen til ophør, hvis skyldnerens økonomi er så dårlig, at skyldneren er uden midler eller muligheder for at etablere en gældsordning med fordringshaverne.

En sådan kontinuerlig tilskyndelse til at vurdere (og revurdere) virksomhedens økonomiske forudsætninger findes mest hensigtsmæssigt at kunne opnås ved at lægge initiativet til at kræve sikkerhed hos rekonstruktøren, således som det kendes fra de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning. Rekonstruktøren må således i almindelighed anses som den nærmeste til at vurdere, om der i virksomheden er dækning for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen. Rekonstruktørens

eventuelle anmodning om sikkerhedsstillelse bør ikke alene angå egne omkostninger, men også honoraret til tillidsmanden. En begæring om sikkerhedsstillelse vil således kunne omhandle større beløb.

Konkursrådet foreslår to undtagelser til dette udgangspunkt.

I tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen indledes på begæring af en fordringshaver, uden at der er indhentet samtykke fra skyldneren, bør indledning af rekonstruktionsbehandling efter rådets opfattelse være betinget af, at den, der har anmodet om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for omkostningerne herved. Hæftelsen bør dog være begrænset til størrelsen af den stillede sikkerhed, og den pågældende skal alene hæfte, i det omfang omkostningerne ikke kan dækkes af skyldnerens midler.

Konkursrådets forslag om, at ophør af rekonstruktionsbehandling medfører konkursbehandling, medmindre skyldneren er solvent, jf. pkt. 3.6 nedenfor, betyder, at en rekonstruktion i mange tilfælde også vil indebære en efterfølgende konkursbehandling. For at undgå, at skyldneren eller den fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, ikke skulle have midler til at dække omkostninger ved en efterfølgende konkurs, foreslår rådet, at indledning af rekonstruktionsbehandling i alle tilfælde skal være betinget af, at den, der har begæret rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for omkostningerne ved en eventuel efterfølgende konkursbehandling. Herved undgås det, at statskassen påføres udgifter.

Konkursrådet har overvejet, i hvilken udstrækning statskassen bør indestå for omkostninger ved rekonstruktionsbehandling, der ikke kan dækkes af skyldneren.

Det er Konkursrådets opfattelse, at det overordnede samfundsmæssige hensyn til videreførelse af levedygtige virksomheder tilsiger, at statskassen fortsat bør kunne indestå for omkostninger ved rekonstruktionsbehandling, men også at denne indeståelse bør begrænses til helt særlige tilfælde og således ikke udgøre en automatisk dækning af omkostninger, som rekonstruktøren kunne have sikret ved behandlingens indledning. Statskassen bør således ikke indestå for omkostninger, hvor sikkerhed ikke indledningsvis blev begæret, men alene hvor sikkerhed ikke kunne indrømmes på grund af virksomhedens daværende likviditetsvanskeligheder, selv om udsigterne til rekonstruktion blev skønnet rimelige. Skifterettens bestemmelse om indeståelse for omkostningerne bør kunne maksimeres enten beløbsmæssigt eller til afgrænsede dele af rekonstruktionsbehandlingen.

Der henvises til betænkningens kapitel 8 (side 99-104).

3.3.2.2. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11 a, stk. 4-7), og bemærkningerne her til.

3.4. Kreditorinformation og -indflydelse, herunder udarbejdelse af en rekonstruktionsplan

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Fordringshaverne sikres oplysning om en anmeldt betalingsstandsning ved, at tilsynet senest en uge efter beskikkelsen skal sende en meddelelse herom til alle kendte fordringshavere med genpart til skifteretten, dog skal virksomheds- og fordringspanthavere informeres straks, jf. konkurslovens § 12, stk. 1 og 3. Meddelelsen skal vedlægges skriftlig information til fordringshaverne om skyldnerens økonomiske situation.

Fordringshavernes adgang til at udøve indflydelse på det videre rekonstruktionsforløb er henlagt til et obligatorisk kreditormøde i skifteretten, der skal holdes inden tre uger fra anmeldelsen af betalingsstandsning, jf. § 11, stk. 2. På mødet behandles alle væsentlige spørgsmål forbundet med betalingsstandsningen, blandt andet grundlaget for behandlingen og tilsynets sammensætning. Skifterettens beskikkelse af tilsyn ved betalingsstandsningens indledning er i princippet alene foreløbig, da der på kreditormødet skal tages stilling til, om betalingsstandsningen bør opretholdes, og om der skal beskikkes et andet tilsyn, eller om tilsynets sammensætning bør ændres, jf. § 13. Det er skifteretten, der træffer afgørelse herom.

I praksis har fordringshaverne mulighed for at udøve en væsentlig indirekte indflydelse på forløbet af betalingsstandsningen. Skyldneren må således ved fremsættelsen af sit forslag til tilsyn gøre sig det klart, at beskikkelsen kan blive ændret eller suppleret ved kreditormødet, hvis fordringshaverne er uenige, jf. § 13, stk. 1 og 3. En fordringshaver kan endvidere på ethvert tidspunkt indgive konkursbegæring. Hvis konkursdekret afsiges, ophører betalingsstandsningen, jf. § 16 e, stk. 1, nr. 4.

Fordringshaverne har endvidere mulighed for at begære nedsættelse af et kreditorudvalg med højst 3 medlemmer, jf. § 14, stk. 1. Er der i skyldnerens erhvervsvirksomhed mere end 25 ansatte, er en repræsentant for

de ansatte berettiget til at indtræde i kreditorudvalget, der i så fald udgøres af fire medlemmer, jf. § 14, stk. 1, 2. pkt. Det er skifteretten, der træffer beslutningen om nedsættelse af et kreditorudvalg og udpegningen af enkelte medlemmer heraf.

Nedsættelse af et kreditorudvalg sker i praksis typisk med henblik på at skaffe forretningskyndig bistand til tilsynet og samtidig sikre sig en mere kontinuerlig indsigt i dispositioner fra tilsynet, der løbende vil skulle holde udvalget underrettet om betalingsstandsningens forløb, jf. § 14, stk. 2. Hertil kommer, at udvalget forud vil skulle informeres om påtænkte særligt væsentlige dispositioner, for så vidt dette i den foreliggende situation er muligt, jf. § 15, stk. 4.

Også andre fordringshavere er sikret indsigt i nævnte særligt væsentlige dispositioner, medmindre de er nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetægelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder, jf. § 15, stk. 4. Fordringshavere har alene krav på oplysninger, der er væsentlige for at bedømme dispositionen, og således ikke alle detaljer herved, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 50.

Kreditorinformationen kan anvendes aktivt til at afværge en påtænkt disposition. Fordringshavere, der repræsenterer en fjerdedel af de kendte usikrede fordringshavere (målt på fordringernes beløb), kan således inden syv dage gøre indsigelse mod gennemførelsen af sådanne dispositioner. Dispositionen må ved sådan protest alene gennemføres, hvis tilsynet indkalder fordringshavere til et møde, og et flertal af de mødte fordringshavere godkender dispositionen, jf. § 15, stk. 5.

Endelig har fordringshavere altid mulighed for at fravælge et allerede indledt betalingsstandsningsforløb ved at indgive konkursbegæring mod skyldneren, jf. § 16 e, stk. 1, nr. 4.

3.4.1.2. Ved tvangsakkord er fordringshavernes indsigt i og indflydelse på rekonstruktionstiltaget tidsmæssigt fremskudt i forhold til anmeldt betalingsstandsning. Dette skyldes, at begæringen til skifteretten om åbning tvangsakkordforhandling skal være vedlagt tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshavere efter antal og efter fordringernes størrelse med angivelse af beløb og grundlag, jf. konkurslovens § 166, stk. 1, nr. 2. En væsentlig del af fordringshavere vil derfor i almindelighed være kontaktet og have vished for begæringen, før tvangsakkordforhandlingen åbnes ved skifterettens afgørelse herom, jf. § 167.

Fordringshavere sikres efterfølgende information om tvangsakkordforhandlingen ved, at skifteretten straks

efter forhandlingernes åbning indrykker en bekendtgørelse i Statstidende herom, jf. § 169, stk. 1. Genpart af bekendtgørelsen mv. sendes straks til de kendte fordringshavere, der ikke allerede har modtaget den, og skyldnerens begæring med bilag ligger i skifteretten til eftersyn. Virksomheds- og fordringspanthavere underrettes dog straks om akkordforhandlingens åbning.

Udformningen af reglerne om tvangsakkord indebærer, at fordringshavere typisk vil have overvejet akkordforslaget i forbindelse med en forudgående kontakt med skyldneren om en tiltrædelseserklæring. Den væsentligste del af arbejdet vil således være tilendebragt, når skyldnerens begæring om tvangsakkord modtages i skifteretten.

Fordringshavere har dog fortsat mulighed for at præge tvangsakkordforhandlingen. I forbindelse med skifterettens bekendtgørelse om forhandlingens åbning indkaldes fordringshavere således til et møde til behandling af og afstemning om skyldnerens forslag, jf. § 169. I bekendtgørelsen opfordres fordringshavere samtidig til at anmelde deres krav over for skifteretten. Anmeldelsen har i praksis kun betydning, hvis kravet er blevet overset ved gennemgangen af skyldnerens bøger eller af anden grund er ladet ude af betragtning, og indkaldelsen har ikke præklusiv virkning.

Konkursloven indeholder ingen frist for mødets afholdelse eller udsendelse af materialet til de enkelte fordringshavere. I forarbejderne betones dog vigtigheden af, at akkordsagen behandles så hurtigt som muligt, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 247. I praksis holdes mødet inden for ganske få uger.

Tvangsakkordforhandlingen er i øvrigt tilrettelagt således, at fordringshavere underrettes, hvis et anmeldt krav bestrides. Meddelelse herom sker ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde, jf. § 169, stk. 2. Skifteretten kan ikke træffe afgørelse om kravets eksistens, og eventuel tvist herom skal derfor afgøres ved de almindelige domstole.

En sikring af et tilstrækkeligt informationsniveau om indholdet af akkorden mv. er i øvrigt indeholdt i reglerne om, at tillidsmænd og skyldneren som udgangspunkt skal være til stede ved mødet om vedtagelse af akkorden, jf. § 173. Der kan endvidere foretages vidneafhøring af enhver, herunder også skyldneren og fordringshavere, jf. § 240.

I modsætning til, hvad der gælder under anmeldt betalingsstandsning, er fordringshavernes adgang til oplysninger ikke understøttet af en adgang til nedsættelse af et kreditorudvalg, og mindretalsbeskyttelsen er koncentreret om reglerne for den endelige afstemning om tvangsakkordforslaget.

3.4.2. Lovforslagets udformning

3.4.2.1. Da en rekonstruktionsbehandlingen kan lægge beslag på en stor del af skyldnerens aktiver og også i øvrigt mindske fordringshavernes mulighed for at få dækket deres krav, finder Konkursrådet, at fordringshaverne bør sikres mulighed for at udøve en væsentlig og direkte indflydelse på det konkrete rekonstruktionsforløb, og at fordringshaverne løbende bør underrettes om forløbet af rekonstruktionsbehandlingen.

Det er Konkursrådets opfattelse, at det er væsentligt for mulighederne for en succesfuld rekonstruktion, at der skabes en formaliseret og tidlig kontakt mellem skyldneren og fordringshaverne, hvor fordringshaverne dels bliver informeret om en igangsat rekonstruktionsbehandling, dels får lejlighed til at stille spørgsmål til projektet og også i øvrigt gøre deres indflydelse gældende.

Konkursrådet foreslår, at kreditormødet – som det kendes fra reglerne om anmeldt betalingsstandsning – overføres til rekonstruktionsbehandling. Kreditormødet bør holdes inden fire uger efter, at rekonstruktøren er blevet beskikket, og mødet bør danne grundlag for skifterettens afgørelse af, om rekonstruktionsforløbet skal fortsætte.

Tidspunktet for kreditormødet bør fastsættes af skifteretten allerede ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, og skifteretten bør offentliggøre en indkaldelse til mødet i Statstidende. Herved sikres det, at omverdenen får det fornødne kendskab til, at der er indledt en rekonstruktionsbehandling, der blandt andet indebærer, at skyldneren skal have rekonstruktørens samtykke til alle væsentlige dispositioner, jf. pkt. 3.8 nedenfor.

3.4.2.2. Konkursrådet finder, at der ved rekonstruktionsbehandling bør gælde en regel, der svarer til den gældende § 12, stk. 1, om underretning til de kendte fordringshavere om en anmeldt betalingsstandsning.

Det foreslås således, at rekonstruktøren senest en uge efter beskikkelsen skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til samtlige kendte fordringshavere. Som noget nyt foreslås det endvidere, at meddelelsen også skal sendes til andre, herunder navnlig kendte medkontrahenter, hvis rettigheder kan blive berørt af rekonstruktionsbehandlingen. Herved sikres det, at alle, der kan have en interesse i rekonstruktionsbehandlingen, får lejlighed til at gøre sig bekendt hermed. Dog skal underretningen ikke sendes til skyldnerens ansatte, medmindre de pågældende har forfaldne krav mod skyldneren.

Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf.

Meddelelsen skal desuden indeholde oplysninger om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder samt om skyldnerens regnskabsføring og en redegørelse for årsagerne til og formålet med rekonstruktionsbehandlingen. Endelig bør meddelelsen indeholde oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne (kreditormødet), jf. pkt. 3.4.2.1 ovenfor.

Straks efter beskikkelsen bør rekonstruktøren endvidere sende meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

3.4.2.3. Konkursrådet foreslår, at rammen for kreditormødet udbygges med en gensidig forventningsafstemning, der i sagens natur må bære præg af at finde sted på et indledende stadie af rekonstruktionsbehandlingen, men som bør formaliseres i en rekonstruktionsplan tilpasset den konkrete virksomhed. Forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren og vedlagt en udtalelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er rimelig. Det skal i den sammenhæng både vurderes, om forslaget er rimeligt, dvs. giver fordringshaverne en efter skyldnerens forhold passende dividende inden for acceptable frister, og om der er tilstrækkelig betryggelse for planens faktiske udmøntning. Udtalelsen bør tillige indeholde et overslag over den dækning, som kan antages at fremkomme i tilfælde af konkurs, så fordringshaverne sikres den fornødne indsigt i det relevante alternativ for et videre forløb.

Det samlede skriftlige materiale til brug for kreditormødet bør sendes til alle kendte fordringshavere senest en uge før kreditormødet, så fordringshaverne har mulighed for at nå at orientere sig i sagen og eventuelt konsultere eksternt bistand vedrørende de rejste spørgsmål.

Rekonstruktionsplanen bør efter Konkursrådets opfattelse indeholde en overordnet redegørelse for grundlaget for det kommende rekonstruktionsarbejde. Planen bør blandt andet indeholde oplysning om, hvorvidt der vil blive arbejdet for et salg af virksomheden (eller en del heraf), en almindelig tvangsakkord (dvs. nedsættelse af fordringerne til samme procent), en likvidationsakkord (dvs. en fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem fordringshaverne, mod at de giver afkald på en udækket restfordring) eller et moratorium (dvs. en henstandsordning) eller eventuelt en kombination heraf.

Fordringshavernes stillingtagen til, om rekonstruktionsplanen realistisk kan gennemføres, forudsætter, at planen så vidt muligt understøttes af det relevante regnskabsmateriale, dvs. skyldnerens balance pr. dagen for

indledningen af rekonstruktionsbehandling (med angivelse af senere indtrufne ændringer) og den senest afgivne årsrapport (med angivelse af eventuelle mangler ved rapporten).

Rekonstruktionsplanens indhold bør dog række videre end en præsentation af det forventelige resultat af et rekonstruktionsforløb og et understøttende regnskabsmateriale. Planen bør således tillige indeholde en begrundet redegørelse for den foreslåede rekonstruktion af skyldnerens virksomhed, herunder om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af planen, f.eks. at skyldneren endnu ikke har kunnet få kontakt til en væsentlig fordringshaver. Ved den samlede rekonstruktionsplan får fordringshaverne således ikke blot et øjebliksbillede af de økonomiske vanskeligheder, som har ledt til behovet for rekonstruktion, men også en indsigt i rekonstruktørens forslag til en løsning på situationen samt oplysning om baggrunden for den valgte løsningsmodel og de retningslinjer, der skal danne grundlag for planens effektivering (f.eks. om skyldneren forventeligt skal have en kapitaltilførsel eller bør afvikle dele af virksomheden).

Rekonstruktionsplanen bør endvidere vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver.

Det er Konkursrådets opfattelse, at særligt rekonstruktionsplanens fremadrettede elementer vil kunne udgøre et godt afsæt for en udbygning af drøftelserne og erfaringsudvekslingen på kreditormødet og således være et engagerende element i processen. Dette kan blandt andet have den fordel, at rekonstruktøren tidligt i forløbet kan få fordringshavernes synspunkter om den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af rekonstruktionen og herved hurtigt kan blive bevidst om eventuelle særlige problemer i forhold til skyldnerens virksomhed, og at der i almindelighed vil kunne søges og opnås løsninger, der er acceptable for både skyldneren og fordringshaverne, således at konkurs søges undgået.

3.4.2.4. Konkursrådet har overvejet, om fordringshavernes indstilling til rekonstruktionsplanen bør give sig udslag i en egentlig afstemning om accept (eller forkastelse) af planen, som i praksis vil udgøre mandatet for det videre arbejde.

Imod en afstemning kan blandt andet tale, at rekonstruktionsplanen begrænser sig til at være produktet af tre ugers arbejdsindsats vedrørende forholdene i en virksomhed i økonomisk krise, og at dette må forventes at afspejle sig i detaljeringsgraden og til en vis grad også rigtigheden af de foreløbigt tilvejebragte oplysninger fra regnskab og bogholderi.

Til fordel for en afstemning taler blandt andet, at rekonstruktøren herved vil få et meget sikkert mandat for

de videre overvejelser, hvilket vil kunne bidrage til en effektiv og målrettet arbejdsproces. En aktiv inddragelse af fordringshaverne på grundlag af oplysningerne i rekonstruktionsplanen vil endvidere sikre, at rekonstruktøren får et bedre kendskab til den enkelte fordringshavers indstilling til den videre proces.

På denne baggrund foreslår Konkursrådet, at forslaget til rekonstruktionsplanen skal undergives afstemning.

Forslaget til rekonstruktionsplan bør kunne ændres på mødet med fordringshaverne, så der i planen kan tages højde for de indsigelser og andre tilkendegivelser, der er fremkommet på mødet, og som kan opnå det fornødne flertal under afstemningen. Der bør ikke være begrænsninger i adgangen til at foretage ændringer. Der skal således ikke stilles krav om identitet mellem rekonstruktørens forslag og den plan, der vedtages på mødet. En vedtaget plan bør også kunne ændres efterfølgende, hvis forudsætningerne for planen ændrer sig væsentligt.

På grundlag af afstemningen, hvis udfald bør være bindende for skifteretten, skal skifteretten konstatere, at rekonstruktionsbehandlingen enten ophører eller fortsætter.

3.4.2.5. Hvis rekonstruktionsarbejdet skal fortsætte, bør skifteretten endvidere kunne tage stilling til, om der skal ske ændring i beskikkelsen af tillidsmand, eller om der eventuelt skal udpeges en eller flere yderligere rekonstruktører. Skifteretten vil på dette tidspunkt i processen typisk have et noget bredere og mere konkret oplysningsgrundlag for sin afgørelse end på tidspunktet for den oprindelige beskikkelse, da fordringshaverne nu har haft lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende. Spørgsmålet om beskikkelse bør ikke kunne gøres til genstand for afstemning.

3.4.2.6. Kreditorinformationen bør efter Konkursrådets opfattelse ikke begrænse sig til kreditormødet. Fordringshaverne bør således løbende sikres en reel og anvendelig information om rekonstruktionsprocessens forløb, såvel i relation til virksomhedens løbende forretninger som arbejdet med at tilvejebringe den ved rekonstruktionsplanen anbefalede ordning. Dog vil der kunne være oplysninger, der af forretningsmæssige hensyn ikke bør offentliggøres eller videregives til fordringshaverne i detaljer. Fordringshaverne bør være informeret i et sådant omfang, at de kan danne sig et overblik over værdien af den udestående fordring samt afveje fordele og ulemper ved en fortsat rekonstruktionsproces frem for en konkursbehandling, og om sagen fremmes behørigt. Informationen bør tilvejebringes og formidles således, at der ikke medgår uforholdsmæssige eller overflødige ressourcer hertil.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at rekonstruktøren inden tre måneder fra rekonstruktionsbehandlings indledning (dvs. typisk godt to måneder efter fremlæggelsen af rekonstruktionsplanen) skal sende en redegørelse til samtlige fordringshavere for behandlingen i den forløbne periode. Redegørelsen bør indeholde oplysning om forløbet og resultatet af en eventuel fortsættelse af driften af skyldnerens virksomhed, oplysning om virksomhedens aktiver og passiver og en udtalelse om, hvornår et endeligt rekonstruktionsforslag forventes præsenteret for fordringshaverne.

Hvis rekonstruktionsplanens fundament eller de opstillede forudsætninger viser sig fejlagtige eller undergår væsentlige forandringer, så planen ikke (længere) kan realiseres, bør rekonstruktøren dog uden ugrundet ophold give fordringshaverne meddelelse herom.

Konkursrådet har overvejet, om der ved rekonstruktionsbehandling også bør være regler om adgang til nedsættelse af kreditorudvalg, således som det kendes fra reglerne om anmeldt betalingsstandsning. Som anført i pkt. 3.4.1.1 ovenfor har baggrunden for kreditorudvalg navnlig været en mulighed for at tilføre betalingsstandsningen forretningskyndig bistand og løbende kontrol med behandlingens forløb, herunder rekonstruktørens virke. Disse behov må imidlertid anses for opfyldt ved rådets øvrige forslag til regler om rekonstruktionsbehandling, herunder navnlig de foreslåede regler om beskikkelse af en rekonstruktør bistået af en regnskabskyndig tillidsmand samt den foreslåede ramme for information af fordringshaverne i forbindelse med udarbejdelse af rekonstruktionsplanen, den opfølgende redegørelse for den iværksatte rekonstruktionsbehandling og rekonstruktionsforslaget.

På denne baggrund foreslår Konkursrådet ikke regler om adgang til nedsættelse af et kreditorudvalg i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling.

Der henvises til betænkningens kapitel 9 (side 105-118).

3.4.2.7. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11 a, stk. 2, og §§ 11 b-11 f), og bemærkningerne hertil.

3.5. Rekonstruktionsbehandlingens varighed

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Et betalingsstandsningsforløb varer som udgangspunkt 3 måneder fra fristdagen, jf. konkurslovens § 16 e, stk. 1, nr. 5. Skifteretten kan forlænge denne frist med indtil 3 måneder ad gangen i indtil 1 år fra fristdagen, når der foreligger ganske særlige omstændigheder, f.eks. at sagen er usædvanligt kompliceret. Forlængelse forudsætter, at anmodning herom er indkommet til skifteretten inden fristens udløb.

Kravet om, at der skal foreligge ganske særlige omstændigheder, skal underbygges af en skriftlig redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen, der skal vedlægges en udtalelse fra tilsynet og et eventuelt kreditorudvalg, jf. § 16 e, stk. 2, 4. pkt. Baggrunden for dokumentationskravet er, at der ikke bør ske forlængelse, medmindre det godtgøres, at der er en konkret begrundelse for at lade betalingsstandsningen fortsætte, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 55. Skifteretten har mulighed for at indkalde til et møde til en nærmere drøftelse af spørgsmålet om forlængelsen, men der er ikke krav herom, jf. § 16 e, stk. 2, 5. pkt. I tilfælde af forlængelse af perioden for betalingsstandsning skal fordringshaverne dog inden en uge underrettes herom.

Praksis om forlængelse af anmeldt betalingsstandsning er uanset bestemmelsens ordlyd meget liberal.

3.5.1.2. Der er ikke fastsat nærmere regler om varigheden af en tvangsakkordforhandling.

3.5.2. Lovforslagets udformning

3.5.2.1. Konkursrådet anfører, at rekonstruktionsplanen og fordringshavernes deraf følgende kendskab til og foreløbige accept af hovedlinjerne i rekonstruktionsarbejdet formentlig i almindelighed vil sikre en fremdrift i rekonstruktionsbehandling. Da udgangspunktet for en rekonstruktionsbehandling typisk er en virksomhed i krise, har rådet imidlertid overvejet, om de tidsmæssige rammer for processen i videre udstrækning, end det er tilfældet efter de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning, skal understøtte, at behandlingen på effektiv vis når sin afslutning.

De tidsmæssige rammer for en rekonstruktionsbehandling bør medvirke til at sikre mulighederne for, at principielt levedygtige, men midlertidigt insolvente, virksomheder kan videreføres, men bør omvendt ikke holde unødigt liv i virksomheder, der ikke er eller viser sig ikke at være levedygtige. Er der ingen anden udvej end konkurs, bør denne indtræde hurtigst muligt, da fortsatte rekonstruktionstiltag kan trække unødige ressourcer ud af boet.

På denne baggrund foreslår Konkursrådet, at rekonstruktionsforslaget som udgangspunkt skal sættes til af-

stemning på et møde i skifteretten senest 6 måneder fra godkendelsen af rekonstruktionsplanen.

Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at det ikke vil være muligt at nå frem til en ordning inden for en frist på 6 måneder, foreslår Konkursrådet endvidere, at skifteretten skal kunne forlænge fristen for mødet om afstemning om rekonstruktionsforslaget med indtil to måneder ad gangen, dog med højst fire måneder i alt. For at undgå, at muligheden for forlængelse af fristen medvirker til at trække rekonstruktionsbehandlingen i langdrag, foreslås det, at skifteretten alene skal give tilladelse til en sådan forlængelse, hvis rekonstruktøren samtykker i anmodningen, og fordringshaverne vedtager dette (dvs. at der ikke er et flertal blandt de fremmødte fordringshavere, der er imod en forlængelse).

Foreligger der samtykke fra rekonstruktøren og tilslutning fra fordringshaverne, bør skifteretten som udgangspunkt ikke foretage en selvstændig prøvelse af, om der er grundlag for forlængelse. I tilfælde, hvor det er åbenbart, at rekonstruktionsbehandlingen – på trods af rekonstruktørens samtykke og fordringshavernes tilslutning – er udsigtsløs, bør skifteretten dog kunne nægte forlængelse med den konsekvens, at skyldneren herefter overgår til konkursbehandling.

Hvis fristen på 6 måneder eller en forlænget frist ikke overholdes, bør rekonstruktionsbehandlingen bringes til ophør og skyldneren overgå til konkursbehandling.

Konkursrådet bemærker, at det er forholdet mellem skyldneren og fordringshaverne, der aftalemæssigt skal være på plads inden udløbet af de foreslåede frister. Rekonstruktionsforslaget kan imidlertid i kraft af et likvidationsakkordelement eller et moratorium udvide tidsrammen for den forretningsmæssige afslutning af rekonstruktionen mellem skyldneren og fordringshaverne. Denne færdiggørelse kan som hidtil ske uden for skifteretligt regi, men der bør være adgang til at bestemme, at skyldneren skal være undergivet tilsyn, jf. pkt. 3.15 nedenfor.

Rekonstruktionsarbejdet skal i øvrigt selvsagt fremmes mest muligt. Rekonstruktøren bør derfor ikke fortsætte arbejdet til fristens eller en forlænget frists udløb, hvis situationen forinden giver anledning til overvejelser om, hvorvidt den vedtagne plan er faktisk gennemførlig, enten fordi det underliggende talmateriale er mangelfuldt eller fejlagtigt, eller fordi skyldneren ikke medvirker aktivt i processen, eller der i øvrigt ikke er rimelig udsigt til, at skyldnerens virksomhed kan rekonstrueres.

Konkursrådet foreslår, at rekonstruktøren i disse tilfælde straks skal underrette skifteretten, som på denne baggrund, og efter at skyldneren, tillidsmanden og fordringshaverne har haft lejlighed til at udtale sig, bør

træffe afgørelse om rekonstruktionsbehandlings eventuelle ophør.

Der henvises til betænkningens kapitel 10 (side 119-122).

3.5.2.2. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens §§ 13, 13 a og 15), og bemærkningerne hertil.

3.6. Skifterettens rolle under rekonstruktionsbehandlingen

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Skifterettens rolle under anmeldt betalingsstandsning er af overvejende registrerende karakter ved modtagelse mv. af en anmeldelse om betalingsstandsning. I det efterfølgende forløb har skifteretten imidlertid en mere aktiv og kontrollerende funktion og kan navnlig bringe en verserende betalingsstandsning til ophør, jf. konkurslovens § 16 d.

Skifteretten kan således bringe en betalingsstandsning til ophør, hvis den savner et rimeligt formål, hvilket i almindelighed vil være at opnå en frivillig gældsordning eller en tvangsakkord. Et rimeligt formål er dog ikke begrænset til situationer, hvor der sker en videreførelse af virksomheden, og kan således principielt også rumme en aftale om afvikling eller salg af virksomheden, hvor dette findes rimeligt, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 55. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis det muliggør en handel på gunstigere vilkår end under konkurs, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 10.

Betalingsstandsningen kan endvidere bringes til ophør i tilfælde, hvor skyldneren ikke samarbejder loyalt, f.eks. fordi den pågældende i væsentlige anliggender disponerer helt uden om tilsynet, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 68, eller tilbageholder vigtige oplysninger.

Beslutning om betalingsstandsningens ophør kan også træffes, hvis der i øvrigt ikke på betryggende vis arbejdes på at opnå en samlet ordning med fordringshaverne. Dette kan tilskrives skyldnerens forhold, men også den aktuelle indsats fra tilsynet f.eks. ved manglende eller mangelfuld orientering af fordringshaverne eller fremme af sagen i fornødent omfang. Hertil kommer tilfælde, hvor tilsynet ufortrødent arbejder på en betalingsord-

ning, selv om det burde stå vedkommende klart, at sagen vil ende med en konkurs.

Skifteretten kan i de anførte tilfælde standse behandlingen af egen drift. I almindelighed vil skifteretten dog ikke have sin opmærksomhed rettet på, hvorvidt en af de nævnte situationer foreligger, før enten en fordringshaver eller tilsynet retter henvendelse herom. Tilsynet er af samme årsag forpligtet til straks at underrette skifteretten, jf. § 16 d, stk. 2.

Inden skifteretten træffer afgørelse om rekonstruktionsbehandlingsens ophør, skal skyldneren, tilsynet og fordringshaverne have lejlighed til at udtale sig herom, jf. konkursloven § 16 d, stk. 3.

3.6.1.2. En forhandling om tvangsakkord åbnes ved skifterettens afgørelse herom, jf. konkurslovens § 167. Skifteretten kan nægte at åbne forhandling om tvangsakkord, hvis kravene i §§ 165 og 166 om grundlaget for tvangsakkorden ikke er opfyldt, eller de i øvrigt fornødne oplysninger ikke tilvejebringes. Tilsvarende gælder, hvis der ikke er rimelig udsigt til, at akkorden vil blive vedtaget, stadfæstet og opfyldt, jf. § 168, stk. 1. Efter § 170 kan skifteretten, indtil akkordforslaget er stadfæstet, standse en påbegyndt akkordforhandling, hvis en af de grunde, der er nævnt i § 168, er til stede. Inden der træffes afgørelse herom, bør spørgsmålet dog drøftes på et kreditormøde, som der indkaldes til gennem Statstidende. Samtlige kendte fordringshavere skal endvidere underrettes skriftligt om mødet. Det følger af § 172, at skyldneren med skifterettens tilladelse kan ændre eller tilbagekalde akkordforslaget, indtil det er vedtaget.

Akkorden er ikke gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten, jf. § 178, stk. 1. §§ 179 og 180 indeholder nærmere regler om, hvornår skifteretten skal eller kan nægte stadfæstelse. Efter § 179 skal skifteretten nægte stadfæstelse, 1) hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen, 2) hvis akkorden ikke er forenelig med bestemmelserne i § 158 eller i øvrigt er i strid med loven, eller 3) hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for akkorden. Skifteretten kan efter § 180 nægte stadfæstelse, 1) hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele, 2) hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling, 3) hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne, 4) hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, eller 5) hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse.

3.6.2. Lovforslagets udformning

3.6.2.1. Konkursrådets forslag bygger på, at arbejdet med udformning af forslaget til rekonstruktionsplan og rekonstruktionsforslaget skal foretages af rekonstruktøren, der bistås af tillidsmanden, og at fordringshaverne i øvrigt i betydeligt omfang skal inddrages i rekonstruktionsbehandlingen, jf. pkt. 3.4 ovenfor og pkt. 3.7 nedenfor.

Konkursrådet finder, at skifterettens rolle under rekonstruktionsbehandlingen som udgangspunkt bør være begrænset til at træffe bestemmelse om indledning af rekonstruktionsbehandling og til at påse, at rekonstruktionsbehandlingen foregår inden for de rammer, som er fastsat herfor i loven, herunder de tidsmæssige rammer, som foreslås, jf. pkt. 3.5 ovenfor.

Det er Konkursrådets opfattelse, at det overordnede hensyn til videreførelse af levedygtige virksomheder tilsiger, at skifterettens adgang til at gribe ind under rekonstruktionsbehandlingen bør begrænses til tilfælde, hvor det er absolut nødvendigt for tilliden til rekonstruktionsbehandlingen i almindelighed, og at reaktionen i disse tilfælde bør være forudseelig for fordringshaverne, så der er vished for, hvornår og på hvilken måde der vil blive grebet ind fra skifterettens side.

Konkursrådet finder, at der i følgende tilfælde er bristet en så væsentlig forudsætning for rekonstruktionsbehandlingen, at rekonstruktionsbehandlingen automatisk bør bringes til ophør af skifteretten:

- Forslag til rekonstruktionsplan foreligger ikke senest på mødet med fordringshaverne.
- Forslaget til rekonstruktionsplan bliver ikke vedtaget af fordringshaverne.
- Fristerne for afstemning om rekonstruktionsforslaget overholdes ikke.
- Skyldneren udebliver uden lovligt forfald fra mødet om afstemning om rekonstruktionsplanene eller rekonstruktionsforslaget, medmindre rekonstruktøren har overtaget (eller overtager) ledelsen af virksomheden.

Herudover finder Konkursrådet, at der i en række til dels mere skønsbetonede tilfælde skal være adgang til, at skifteretten bringer rekonstruktionsbehandlingen til ophør.

Rekonstruktionsbehandlingen bør selvsagt ophøre, hvis det viser sig, at skyldneren ikke (længere) er insolvent. Tilsvarende bør gælde, hvis skyldneren anmoder om, at rekonstruktionsbehandlingen bringes til ophør, medmindre rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, jf. pkt. 3.8 nedenfor.

Endvidere bør rekonstruktionsbehandlingen kunne bringes til ophør af skifteretten, hvis skyldneren ikke

samarbejder loyalt med rekonstruktøren og/eller tillidsmanden eller bringer fordringshavernes ret i fare. Dette skal dog ikke gælde, hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden. Adgangen til på denne baggrund at bringe rekonstruktionsbehandlingen til ophør skal ses i lyset af, at rekonstruktøren vil have vanskeligt ved at underrette fordringshaverne om grundlaget for og udviklingen i rekonstruktionsprocessen, hvis den pågældende ikke selv er behørigt orienteret om virksomhedens forhold.

Desuden bør rekonstruktionsbehandlingen ophøre, hvis skifteretten har truffet bestemmelse om, at der skal stilles yderligere sikkerhed i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, og ingen fordringshaver stiller den krævede sikkerhed.

Endelig finder Konkursrådet, at skifteretten bør have mulighed for at bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, hvis den er udsigtsløs. Rekonstruktionsbehandlingen er udsigtsløs, hvis det er åbenbart, at behandlingen ikke vil kunne føre til en rekonstruktion af virksomheden. I et sådant tilfælde vil det være spild af ressourcer at fortsætte behandlingen.

3.6.2.2. Skifterettens beslutning om rekonstruktionsbehandlings ophør bør efter Konkursrådets opfattelse i givet fald indebære, at virksomheden kun kan fortsætte som hidtil, hvis skyldneren i mellemtiden er blevet solvent. Skifteretten bør således straks tage skyldneren under konkursbehandling, medmindre skyldneren ikke er insolvent.

Kravet om konkursbehandling skyldes, at Konkursrådet foreslår, at der under rekonstruktionsbehandlingen skal være adgang til anvendelse af en række virkemidler til gennemførelsen af rekonstruktionen, som hidtil har været forbeholdt konkursbehandling, og som kan have forholdsvis indgribende betydning for skyldnerens forhold til sine medkontrahenter. Det drejer sig blandt andet om hjemmel til at udskille pantsatte aktiver af pantet, bindende vurdering af pantet, adgang til omstødelse uden afventning af rekonstruktionens stadfæstelse, regulering af gensidigt bebyrdende aftaler og tvungent skyldnerskifte som led i en virksomhedsoverdragelse, jf. pkt. 3.10, 3.12 og 3.13 og 3.15 nedenfor.

Konkursrådets forslag om adgang til at anvende disse virkemidler i forbindelse med rekonstruktionsbehandling er ikke båret af et hensyn til skyldneren, men derimod af et hensyn til fordringshavernes mulighed for fyldestgørelse og til bevarelsen af skyldnerens virksomhed. Hvis skyldneren eller en fordringshaver fik mulighed for ensidigt at tilbagekalde begæring om rekonstruktionsbehandling, efter at sådanne virkemidler

havde været anvendt, ville der være risiko for spekulation til skade for skyldnerens (øvrige) medkontrahenter.

Der henvises til betænkningens kapitel 11 (side 123-129).

3.6.2.3. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og § 15), og bemærkningerne hertil.

3.7. Gennemførelse af rekonstruktionen, herunder udarbejdelse af et rekonstruktionsforslag

3.7.1. Gældende ret

3.7.1.1. Reglerne om betalingsstandsning indebærer ikke, at tilsynet skal fremlægge et nærmere resultat for fordringshaverne. Hvis betalingsstandsningen er succesfuld, vil virksomheden blot fortsætte sin drift. Fører forløbet til åbning af forhandling om tvangsakkord, indledning af gældssanerings sag eller afsigelse af konkursdekret, gælder reglerne herom, jf. konkurslovens § 16 e, stk. 1.

Anmeldt betalingsstandsning har til formål at styrke mulighederne for at afværge konkurs til fordel for en frivillig gældsordning med virksomhedens fordringshaver. Reglerne stiller derfor ikke indholdsmæssige krav til resultatet af disse gældsordninger, f.eks. i form af en mindstedividende til fordringshaverne.

3.7.1.2. Reglerne om vedtagelse af tvangsakkord er kendetegnet ved en noget kompleks afstemningsprocedure, jf. konkurslovens § 176. Der stilles krav om, at mindst 60 pct. af de fordringshaver, der berøres af akkorden og deltager i afstemningen, tiltræder akkordforslaget. Det samlede antal fordringshaver er således uden betydning for opfyldelsen af denne betingelse, og det har ikke nogen indflydelse på resultatet, hvis tilstedeværende fordringshaver afholder sig fra at stemme. Det er yderligere en betingelse, at de fordringshaver, som tiltræder akkorden, udgør en vis majoritet af det samlede beløb, der giver stemmeret. Den krævede majoritet afhænger af arten af den tilbudte akkord og i visse tilfælde (almindelig tvangsakkord og likvidationsakkord) tillige af størrelsen af den tilbudte dividende.

Ved moratorium skal de fordringshaver, der tiltræder akkorden, således repræsentere 60 pct. af det samlede beløb, der giver stemmeret. Ved almindelig tvangsakkord skal de tiltrædende fordringshaver udgøre lige så

mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 pct., men ikke mere end 75 pct. af det stemmeberettigede beløb. Endelig skal de tiltrædende fordringshavere ved likvidationsakkord udgøre 75 pct. eller, hvis en bestemt mindste dækningsprocent er tilsagt fordringshaverne i akkorden, lige så mange procent, som den ligger under 100, dog mindst 60 pct. og ikke over 75 pct. af det samlede beløb, der giver stemmeret.

Reglerne om tvangsakkord indebærer, at skyldnerens akkordforslag har virkning ikke blot i forhold til fordringshavere, der har tiltrådt forslaget, men også i forhold til dem, som har været passive, eller som har stemt mod akkorden, jf. §§ 189 og 190.

Fordringerne kan ikke nedsættes til mindre end 10 pct., medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri, jf. konkurslovens § 161. Som eksempel på sådanne ganske særlige grunde kan nævnes, at forretningens nedgang har sin årsag i skyldnerens sygdom, eller ganske særlige omstændigheder har medført, at skyldneren, uden at det kan henføres til dårlig regnskabsførelse eller lignende, først for sent er blevet klar over, hvor meget forretningen er gået tilbage, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 242. Undtagelsesreglen har haft et ganske snævert anvendelsesområde. Skifteretten skal af egen drift efterprøve, om betingelserne for at stadfæste en akkord på under 10 pct. er til stede, jf. konkurslovens § 179, stk. 1, nr. 2.

Hvis akkordforslaget ikke vedtages, kan skifteretten indkalde til et nyt møde, hvis skifteretten skønner, at der er udsigt til, at forslaget senere vil blive vedtaget, jf. § 177. Der gælder ikke nogen frist for afholdelsen af dette møde, men mødet bør dog efter forarbejderne holdes snarest muligt. Anvendelsesområdet for en sådan ny afstemning er tiltænkt tilfælde, hvor ganske særlige omstændigheder giver grund til at tro, at en ny afstemning vil bringe et andet resultat. Der gælder ikke nærmere regler om indkaldelse til eller bekendtgørelse af dette møde, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 252.

3.7.2. Lovforslagets udformning

3.7.2.1. Konkursrådet anfører, at efter at rekonstruktionsplanen er vedtaget, jf. pkt. 3.4 ovenfor, har rekonstruktøren det fornødne mandat til det videre rekonstruktionsarbejde. Den videre rekonstruktionsbehandling bør således føre til et egentligt rekonstruktionsforslag, der konkretiserer det økonomiske resultat for fordringshaverne.

Til forskel fra rekonstruktionsplanen skal rekonstruktionsforslaget være udtryk for, at rammerne for rekon-

struktionsarbejdet er klar til effektivering ved fordringshavernes accept og skifterettens stadfæstelse. Fremlæggelse af rekonstruktionsforslaget bør dog ikke nødvendigvis indebære, at rekonstruktionsarbejdet er tilendebragt. Forslaget kan således f.eks. indeholde en skønsmæssig værdiansættelse eller budgetteret salgspris for en fast ejendom eller et forretningslokale, selv om en salgsaftale ikke er underskrevet, og der ikke er en aktuel køber. Afgørende er alene, at den foreslåede rekonstruktion må forventes at lede til det foreslåede resultat.

Forslaget bør være understøttet af det relevante regnskabsmateriale, dvs. skyldnerens balance pr. dagen for indledning af rekonstruktionsbehandling med angivelse af senere indtrufne ændringer og den senest afgivne årsrapport med angivelse af eventuelle mangler ved rapporten.

Rekonstruktionsforslaget bør endvidere indeholde en begrundet og detaljeret redegørelse for den foreslåede rekonstruktion af skyldnerens virksomhed, herunder årsagen hertil, og om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af forslaget. Det er afgørende, at informationen er præcis og dækkende for forholdene i skyldnerens virksomhed, og oplysningerne bør derfor være rimelig konkrete. Det kan f.eks. anføres, hvorvidt en bestemt kapitaltilførsel vurderes tilstrækkelig til at rette op på virksomheden, eller om virksomhedens vanskeligheder snarere må tilskrives et urentabelt produkt, således at et kapitalkrav ikke kan stå alene.

Redegørelsen bør indeholde en nøje gennemgang af skyldnerens forretningsførelse og regnskabsvæsen, og det bør anføres, om der foreligger dispositioner, der bør søges omstødt (jf. herom pkt. 3.12 nedenfor). Det bør endvidere fremgå af redegørelsen, om der til bedømmelse af forholdene er modtaget de ønskede oplysninger, og om disse oplysninger må antages at være rigtige og fyldestgørende. Er det opfattelsen, at skyldneren har gjort sig skyldig i strafbare forhold, bør redegørelsen også indeholde oplysninger herom, hvilket efter omstændighederne kan give anledning til politianmeldelse. Indholdet af denne del af redegørelsen svarer herved til tillidsmændenes redegørelse efter den gældende regel i konkurslovens § 165, stk. 3, om tvangsakkord. Konkursrådet har ikke fundet grundlag for at medtage en regel svarende til § 110, stk. 4, hvorefter kurator i et konkursbo har pligt til at give politiet meddelelse, hvis kurator finder, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre.

I lighed med rekonstruktionsplanen bør også rekonstruktionsforslaget tiltrædes af skyldneren, medmindre rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, jf. pkt. 3.8 nedenfor. Forslaget bør også vedlægges en

udtalelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget giver fordringshaverne en efter skyldnerens forhold passende dividende inden for acceptable frister. Udtalelsen om forslaget skal endvidere indeholde en stillingtagen til, om der findes at være tilstrækkelig betryggelse for forslagens opfyldelse, være sig ved skyldnerens egne værdier og indtjeningsmuligheder, garantier, tilbagetrædelseserklæringer for visse fordringshavere eller andet. For at sikre fordringshaverne det mest fyldestgørende beslutningsgrundlag for deres overvejelser i relation til afstemningen om rekonstruktionsforslaget, finder Konkursrådet endvidere, at redegørelsen bør indeholde et overslag over den dækning, som forventes at være resultatet ved konkurs. Indholdet af udtalelsen fra rekonstruktøren og tillidsmanden svarer herved til tillidsmændenes erklæring efter den gældende regel i konkurslovens § 165, stk. 1, om tvangsakkord.

3.7.2.2. Konkursrådet foreslår, at skifteretten ved bekendtgørelse i Statstidende skal indkalde samtlige fordringshavere til et møde i skifteretten til afstemning om rekonstruktionsforslaget, så vidt muligt med et varsel på mindst 14 dage.

Rekonstruktøren bør endvidere så vidt muligt senest 14 dage før mødet sende meddelelse til de fordringshavere, hvis krav berøres af forslaget, med oplysning om mødet bilagt rekonstruktionsforslaget og redegørelsen fra rekonstruktøren og tillidsmanden.

Fordringshaverne bør i forbindelse med det møde, hvor der skal stemmes om rekonstruktionsforslaget, have mulighed for at stille uddybende spørgsmål til skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden, der derfor alle bør være til stede på mødet. De pågældende bør tilsvarende have adgang til at komme med indsigelser mod forslaget, der frem til vedtagelsen på mødet bør kunne ændres blandt andet i lyset af drøftelserne.

3.7.2.3. Den gældende afstemningsprocedure ved tvangsakkord (jf. pkt. 3.7.1.2 ovenfor) hviler på det synspunkt, at jo mere fordringerne skæres ned, jo mere betænkeligt bliver det at tvinge et betydeligt mindretal til at finde sig i nedskæringen. Et krav om kvalificeret majoritet giver således en vis sikkerhed for, at en nedsættelse af gælden – uanset uenighed – er i samtlige fordringshaveres interesse.

Det er Konkursrådets opfattelse, at dette hensyn er væsentligt, men at det vil kunne varetages ved en mere enkel og gennemsigtig afstemningsprocedure end den nuværende. Proceduren bør i et videre omfang tilskynde fordringshaverne til at være mere aktive og engagerede i rekonstruktionsprocessen med henblik på at øge mulighederne for lettere at kunne nå konstruktive resultater.

Samtidig bør det sikres, at hovedvægten i afstemningen fortsat lægges på fordringernes beløb, så de fordringshavere, der har den væsentligste økonomiske interesse, kan modsætte sig et forslag, der har tilslutning blandt de fordringshavere, der alene i antal er flest. Afstemningsproceduren om rekonstruktionsforslaget bør tilrettelægges således, at den ikke i praksis vil udgøre en hindring for rekonstruktionsarbejdet og samtidig kan sikre, at fordringshaverne også reelt har mulighed for opnå indflydelse på processens nærmere tilrettelæggelse.

Det er Konkursrådets opfattelse, at disse hensyn bedst varetages ved, at deltagelse i afstemningen forbeholdes de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet i skifteretten (herunder de, der er repræsenteret ifølge fuldmagt), og at forslaget anses for vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne – baseret på størrelsen af de fordringer, som den enkelte fordringshaver repræsenterer – gør indsigelse herimod.

3.7.2.4. Hvis rekonstruktionsforslaget *vedtages*, bør skifteretten som udgangspunkt stadfæste rekonstruktionen. Der bør dog være en snævert afgrænset mulighed for, at skifteretten nægter at stadfæste rekonstruktionen, jf. herom pkt. 3.14 nedenfor.

3.7.2.5. Hvis rekonstruktionsforslaget *forkastes*, bør skifteretten straks tage skyldneren under konkursbehandling, medmindre skyldneren ikke er insolvent.

Efter den gældende bestemmelse i konkurslovens § 177 om tvangsakkord kan skifteretten, hvis den skønner, at der er udsigt til, at et tvangsakkordforslag senere bliver vedtaget, indkalde til et møde til fornyet afstemning herom. Konkursrådet har overvejet, om skifteretten også bør have adgang til at iværksætte en sådan anden afstemning om et rekonstruktionsforslag, der er forkastet af fordringshaverne, men har ikke fundet grundlag herfor.

Konkursrådet har herved blandt andet lagt vægt på, at en sådan yderligere afstemningsrunde – også selv om muligheden indsnævres til de ganske særlige tilfælde, hvor et andet resultat har formodningen for sig – vil kunne danne grundlag for spekulation (og pression) i forhold til det præsenterede rekonstruktionsforslag.

Der henvises til betænkningens kapitel 12 (side 131-139).

3.7.2.6. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 13, stk. 2 og 3, § 13 b, § 13 c, stk. 1, § 13 d og 13 f, stk. 1), og bemærkningerne hertil.

3.8. Skyldnerens stilling og rekonstruktørens overtagelse af ledelsen

3.8.1. Gældende ret

Under en anmeldt betalingsstandsning bevarer skyldneren rådigheden over sine aktiver, men må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden tilsynets samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab, jf. konkurslovens § 15, stk. 1. Skyldneren skal endvidere aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse, jf. § 15, stk. 2. Tilsynet skal forud underrette et eventuelt kreditordvalg om påtænkte særlig væsentlige dispositioner. Endvidere skal tilsynet forud underrette fordringshaverne om sådanne dispositioner, medmindre de er nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder, jf. § 15, stk. 4. Hvis fordringshavere, der repræsenterer mere end 25 pct. af de kendte usikrede fordringshavere, gør indsigelse mod en påtænkt særlig væsentlig disposition, kan denne kun gennemføres, hvis der på et møde opnås godkendelse af dispositionen fra et flertal af de mødte fordringshavere, jf. § 15, stk. 5.

Der er ikke fastsat tilsvarende regler om skyldnerens stilling under en tvangsakkordforhandling.

Adgang til rådighedsfratagelse kendes efter gældende ret ikke fra reglerne om betalingsstandsning eller tvangsakkord, men kun fra konkursreglerne, idet skyldneren ved konkursdekretets afsigelse automatisk fratages adgangen til at råde med virkning i forhold til boet, jf. § 29. Desuden kan skifteretten, i tilfælde hvor afgørelse om konkurs ikke straks kan træffes, efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis skyldneren samtykker i fratagelsen, uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten eller må antages at holde sig skjult, eller hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne, jf. § 26, stk. 1. Det følger af § 26, stk. 2, at skifteretten skal træffe de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden. Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne var i ond tro herom, dvs. at den pågældende kendte eller burde kende begrænsningerne. Efter § 26, stk. 3, foretages foranstaltninger, der ikke kan opsættes af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger hertil. Rådighedsfratagelsen ophører efter § 26, stk. 4, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

Konkursloven indeholder i kapitel 11 en række regler om skyldnerens stilling under konkursen.

Konkurslovens § 100 omhandler skyldnerens oplysningspligt. Det følger af bestemmelsen, at skyldneren skal meddele skifteretten og bostyret alle fornødne oplysninger til behandling af boet, og at skyldneren efter tilsigelse skal møde for skifteretten og ved registreringen af boets aktiver.

Efter § 101, stk. 1, må skyldneren ikke uden skifterettens tilladelse forlade landet, og skifteretten kan efter stk. 2 tage skyldnerens pas i forvaring, hvis den finder grund til at frygte, at skyldneren uberettiget vil forlade landet. Det følger af § 102, at skyldneren i god tid inden skift af bopæl eller fast opholdssted skal give skifteretten meddelelse herom. Skifteretten kan forbyde skyldneren at skifte bopæl eller opholdssted, hvis behandlingen af boet kræver skyldnerens tilstedeværelse.

Opfylder skyldneren ikke sine pligter efter §§ 100-102, kan skifteretten efter § 103 anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner.

Efter § 104 har skyldneren ret til at deltage i skiftesamlinger.

§§ 104 a-104 c indeholder regler om postspærring. Skifteretten kan således, når det anses for at være af betydning for boets behandling, bestemme, at breve og andre forsendelser til en skyldner, der er en fysisk person, skal udleveres til kurator. Breve og andre forsendelser til en juridisk person, hvis bo er under konkursbehandling, skal altid udleveres til kurator, jf. § 104 a, stk. 1. Bestemmelse om postspærring eller om forlængelse heraf skal træffes i et retsmøde, og skyldneren skal tilsiges til retsmødet og have lejlighed til at udtale sig i dette. Afgørelsen træffes ved kendelse, hvis skyldneren anmoder om det, eller hvis skyldneren ikke er til stede i retsmødet, jf. § 104 a, stk. 2. Er der truffet bestemmelse om postspærring, kan kurator efter § 104 b gøre sig bekendt med indholdet af forsendelser, som ikke åbenbart er boet uvedkommende. Skyldneren skal imidlertid have underretning om tid og sted for brevåbning og skal have adgang til at overvære åbningen. Forsendelser, som ikke skal indgå i boet, udleveres eller sendes til skyldneren snarest muligt. Skifterettens bestemmelse om postspærring gælder efter § 104 c i 3 måneder og kan forlænges med højst 3 måneder ad gangen. En postspærring skal ophæves, når betingelserne for dens iværksættelse ikke længere er til stede, og skyldneren kan i øvrigt når som helst indbringe spørgsmålet om ophævelse af postspærring for skifteretten, der træffer afgørelse ved kendelse. Efter § 104 d påhviler det post- og telegrafvæsenet, telefonselskaberne og andre tilsvarende offentlige og private virksomheder at medvirke ved gennemførelsen af

en bestemmelse om postspærring ved at tilbageholde og udlevere forsendelser mv. Hvis de pågældende uden lovlig grund undlader at medvirke til postspærringen, finder retsplejelovens § 178 om sanktioner over for modvillige vidner tilsvarende anvendelse.

Det følger af § 105, at hvis skyldneren er et selskab, en forening eller anden organisation, anvendes bestemmelserne i § 100, jf. § 103, på medlemmerne af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt på personer, der tidligere har beklædt disse hverv. §§ 101 og 102, jf. § 103, kan efter skifterettens bestemmelse anvendes på de nævnte personer. § 104 kan anvendes på medlemmer af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt efter skifterettens bestemmelse på personer, der tidligere har beklædt disse hverv. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i §§ 100-104 også skal anvendes på personer, der er selskabets, foreningens eller organisationens nærstående.

I medfør af § 106 kan skifteretten beskikke en advokat til varetagelse af en personlig skyldners interesser, når skyldneren skønnes at have behov herfor. Skifteretten træffer afgørelse om afholdelse af udgifterne til den beskikkede advokat. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder i øvrigt samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31. Skifteretten kan begrænse en advokatbeskikkelse til at angå enkelte spørgsmål.

3.8.2. Lovforslagets udformning

3.8.2.1. Konkursrådet finder, at reglerne om skyldnerens stilling bør tage udgangspunkt i de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning, dvs. at skyldneren ikke bør kunne foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke, jf. konkurslovens § 15, stk. 1.

Når der er iværksat rekonstruktionsbehandling, bør en overdragelse af skyldnerens virksomhed eller en del heraf endvidere alene kunne ske i overensstemmelse med de foreslåede særlige regler herom. En virksomheds-overdragelse er en meget betydningsfuld del af den samlede rekonstruktion af virksomheden og bør derfor forelægges fordringshaverne til godkendelse som en del af rekonstruktionsforslaget, jf. pkt. 3.7 ovenfor.

Ligesom det er tilfældet ved anmeldt betalingsstandsning, foreslås det endvidere, at skyldneren skal aflægge regnskab over for rekonstruktøren efter dennes nærmere bestemmelse, jf. konkurslovens § 15, stk. 2.

Konkursrådet finder endvidere, at reglerne i konkurslovens kapitel 11 om oplysningspligt og om gennem-

tvingelse heraf bør finde tilsvarende anvendelse under en rekonstruktionsbehandling.

Det vil efter rådets opfattelse være nødvendigt for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af rekonstruktionsbehandlingen, at skyldneren har oplysningspligt mv. over for skifteretten. Oplysningspligten bør også gælde medlemmer af direktionen eller bestyrelsen mv. i et aktie- eller anpartsselskab, revisor samt personer, der tidligere har beklædt disse hverv.

Reglerne i kapitel 11 om postspærring over for en fysisk person, der er skyldner, bør efter rådets opfattelse ikke finde anvendelse i rekonstruktionsbehandling. Hvis skyldneren er en fysisk person og ikke af egen drift eller på rekonstruktørens anmodning udleverer relevant post til rekonstruktøren, må alternativet være, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, og at skyldneren tages under konkursbehandling.

Efter rådets opfattelse er der heller ikke grundlag for at anvende bestemmelserne i §§ 101 og 102 om indhentelse af skifterettens tilladelse til at forlade landet mv. og om underretning om skift af bopæl mv. i forhold til en skyldner, der er under rekonstruktionsbehandling. Heller ikke bestemmelsen i § 106 om adgangen til at beskikke en advokat for skyldneren bør efter rådets opfattelse anvendes i forbindelse med rekonstruktionsbehandling, idet der ikke ses at være noget praktisk behov herfor.

3.8.2.2. Ligesom det efter gældende ret er tilfældet ved betalingsstandsning og tvangsakkord, bør en rekonstruktionsbehandling efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt ikke indebære, at skyldneren fratages rådigheden over den virksomhed, der er under rekonstruktionsbehandling. Konkursrådet foreslår derfor ikke en regel svarende til konkurslovens § 29, hvorefter skyldneren ved konkursdekretets afsigelse automatisk fratages adgangen til at råde med virkning i forhold til boet.

Med henblik på at sikre effektiviteten af en rekonstruktionsbehandling finder Konkursrådet imidlertid, at der under en rekonstruktionsbehandling, der er iværksat uden samtykke fra skyldneren – det vil i praksis sige under en rekonstruktionsbehandling vedrørende et aktie- eller anpartsselskab – automatisk skal træffes bestemmelse om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af den nødlidende virksomhed.

Også i tilfælde, hvor skyldneren har samtykket i rekonstruktionsbehandlingen, herunder hvor begæringen om rekonstruktionsbehandling er indgivet af skyldneren selv, bør der være adgang til at bestemme, at ledelsen af den kriseramte virksomhed skal overtages af rekonstruktøren.

Det bør dog ikke være muligt at bestemme, at rekonstruktøren overtager ledelsen i forhold til en skyldner, der er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser. Baggrunden herfor er, at fysiske personer selv bør have mulighed for at bestemme, om virksomhedsdriften skal indstilles for at undgå en yderligere gældsstiftelse, jf. også pkt. 3.1 ovenfor.

Konkursrådet finder, at en beslutning om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, ikke skal være begrundet i bestemte forhold. Det afgørende bør være, om fordringshaverne ønsker, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen. Adgangen hertil vil i praksis navnlig være relevant i tilfælde, hvor fordringshaverne og/eller rekonstruktøren ikke er enige i de forretningsmæssige dispositioner, som skyldneren foretager, hvor skyldneren ikke ønsker at medvirke til den rekonstruktionsplan eller det rekonstruktionsforslag, som rekonstruktøren udarbejder, eller hvor rekonstruktøren eller fordringshaverne ikke har tillid til, at skyldneren medvirker loyalt til gennemførelsen – eller måske ligefrem oplever, at skyldneren modarbejder rekonstruktionsarbejdet.

Formålet med, at rekonstruktøren overtager ledelsen af virksomheden, er at undgå, at fordringshavernes manglende tillid til skyldnerens ejerkreds/ledelse mv. resulterer i en konkurs, der typisk både vil være til hinder for, at virksomheden kan reddes til gavn for det øvrige samfund, og vil indebære en forringelse af fordringshavernes mulighed for at opnå den bedst mulige værdi af skyldnerens aktiver. Alternativet til en beslutning om, at rekonstruktøren overtager ledelsen, vil være, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, og at skyldneren overgår til konkurs, hvor kurator overtager rådigheden over skyldnerens bo.

Da en bestemmelse om, at rekonstruktøren overtager ledelsen, er et vidtrækkende indgreb, finder Konkursrådet, at det bør være en betingelse for, at en begæring herom kan tages under behandling, at begæringen kommer fra en rekonstruktør eller fra fordringshavere, der tilsammen repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der giver stemmeret.

Konkursrådet foreslår endvidere, at skifteretten efter at have modtaget en sådan begæring straks skal indkalde skyldneren, fordringshaverne og rekonstruktøren til et møde om begæringen, dog således at en begæring tidligst kan behandles på mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen. Fremsættes begæringen på mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen eller på et senere møde i skifteretten, hvortil de pågældende er indkaldt, bør begæringen dog kunne behandles

på dette møde. Skyldneren må således i princippet fra og med mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen altid være forberedt på, at spørgsmålet om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen kan blive taget op under et møde i skifteretten, hvortil blandt andet skyldneren er indkaldt.

Fordringshaverne bør efter Konkursrådets opfattelse have betydelig indflydelse på, om rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden. Konkursrådet foreslår derfor, at skifteretten skal imødekomme begæringen, medmindre et flertal af de mødende stemmeberettigede fordringshavere stemmer imod.

Rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden bør indebære, at rekonstruktøren i alle forhold træder i ledelsens sted. Rekonstruktøren har herefter ledelsens rettigheder og pligter efter selskabslovgivningen og anden lovgivning. Rekonstruktøren skal kunne tegne selskabet, og det bør derfor registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, at rekonstruktøren har overtaget ledelsen af selskabet.

3.8.2.3. Konkursrådet finder, at der bør være adgang til at træffe en foreløbig beslutning om, at rekonstruktøren overtager ledelsen af virksomheden, hvis der er fare for, at skyldneren vil råde til skade for fordringshaverne. En foreløbig afgørelse om, at rekonstruktøren overtager ledelsen af virksomheden, vil ofte være af hastende karakter, og der bør kunne træffes bestemmelse herom inden mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen.

I overensstemmelse med, hvad der er anført i pkt. 3.8.2.2 ovenfor, finder Konkursrådet, at der ikke skal være mulighed for at træffe en foreløbig beslutning om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen i forhold til en skyldner, der er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Derimod finder Konkursrådet, at der af hensyn til sagens hurtige behandling ikke bør være særlige krav til, hvem der skal fremsætte en begæring herom.

Konkursrådet finder endvidere, at der ikke ved en foreløbig beslutning om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen skal være pligt til at holde et møde i skifteretten med skyldneren mv., og skifteretten eller rekonstruktøren skal heller ikke have pligt til at orientere skyldneren forud for en afgørelse herom. Derimod bør rekonstruktøren straks efter afgørelsen om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, orientere skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden om afgørelsen. Beslutningen om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen bør desuden straks bekendtgøres i Statstidende.

Da en foreløbig beslutning om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden efter omstændighederne må træffes hurtigt og efter en mere summarisk prøvelse, foreslår Konkursrådet, at skifteretten så vidt muligt inden 14 dage, dog tidligst på mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen, skal tage stilling til spørgsmålet om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden efter den foreslåede almindelige regel, der blandt andet kræver, at fordringshaverne tilslutter sig, at der træffes beslutning herom, jf. pkt. 3.8.2.2 ovenfor.

Der henvises til betænkningens kapitel 13 (side 141-152).

3.8.2.4. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11 a, stk. 3, §§ 12-12 b og 15 a), og bemærkningerne hertil.

3.9. Retsforfølgning

3.9.1. Gældende ret

3.9.1.1. Konkursloven indeholder i §§ 16 og 16 a regler om forbud mod retsforfølgning under anmeldt betalingsstandsning.

Det fremgår af disse regler, at adgangen til retsforfølgning i skyldnerens aktiver under anmeldt betalingsstandsning i udgangspunktet er baseret på et enstrengt system, således at fordringshaverne henvises til at indgive konkursbegæring med en deraf følgende ligelig fordeling af skyldnerens aktiver mellem fordringshaverne, jf. betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 23.

Fyldestgørelsesforbuddet i § 16 er dog begrænset til underpant og udlæg, der vil kunne omstødes i konkurs, samt etablering af brugspant i forhold til skyldnerens ejendom. Adgangen til fyldestgørelse i pant på grundlag af en omstødelig håndpanteret, omstødelig viljesbestemt pant i fordringer og fondsaktiver samt omstødelig virksomhedspant i fordringer eller fordringspant berøres således ikke af anmeldt betalingsstandsning.

3.9.1.2. Det følger af konkurslovens § 16, stk. 1, at der under betalingsstandsningen ikke kan foretages arrest eller udlæg i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i konkurs.

Efter § 16, stk. 2, kan der ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som ville bortfalde i tilfælde af konkurs, medmindre udlæg er foretaget på grundlag af en pantefordring, som ikke ville kunne omstødes. Skifteretten kan dog bestemme, at der kan foretages rådighedsberøvelse. I medfør af § 16, stk. 4, medfører bestemmelserne i stk. 2 ikke tab af en af udlægget følgende sikkerhedsret.

Det følger af § 16, stk. 3, at retsplejelovens § 523, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse ved udlæg i fordringer. Retsplejelovens § 523, stk. 2-4, indeholder bestemmelser om udlevering til fogedretten af udlagte værdipapirer og fordringer, der foreligger i skriftlig form, og om fogedrettens opbevaring heraf. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

Fyldestgørelse af en panterettighed, der ikke vil kunne omstødes i konkurs, og som derfor ikke er omfattet af fyldestgørelsesforbuddet, er ikke begrænset til pantefordringer, der ud fra pantets værdi eller panthaverens prioritetsstilling må forventes at opnå hel eller delvis dækning ved en realisering af pantet.

I tilfælde, hvor en fordringshaver ønsker fyldestgørelse på grundlag af en uomstødelig panteret, herunder i tilfælde, hvor det pantsatte aktiv er overbelånt, kan skifteretten efter begæring fra skyldneren og tilsynet dog konkret forbyde den umiddelbare adgang til individualforfølgning, jf. nedenfor i pkt. 3.9.1.3 om konkurslovens § 16 a.

Adgangen til fyldestgørelse i pantet på grundlag af en omstødelig håndpanteret eller en omstødelig viljesbestemt panteret i fordringer eller fondsaktiver berøres ikke af betalingsstandsningen, da udlæg ikke indgår i fyldestgørelsesproceduren for disse rettigheder. Tilsvarende falder også virksomhedspant i fordringer og fordringspant – uanset rettighedernes karakter af underpant – uden for forbuddet, da fyldestgørelse i fordringerne ikke kræver udlæg, jf. retsplejelovens § 538 a, stk. 4.

Anmeldt betalingsstandsning hindrer videre, at skyldnerens ejendom tages til brugelighed af en panthaver, men ikke fortsættelse af et allerede etableret brugsforhold.

3.9.1.3. Hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, kan skifteretten i medfør af konkurslovens § 16 a, stk. 1, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse, herunder overtagelse til brugeligt pant, eller søges fyldestgørelse på grundlag af pantefor-

dringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs.

Indskrænkningen i fyldestgørelsesadgangen er ud fra sammenhængen med det almindelige fyldestgørelsesforbud i § 16 begrænset til visse nærmere typer af uomstødelig sikkerhed og omfatter således alene underpant og udlæg (bortset fra pant i fordringer), men ikke håndpant.

Skifterettens mulighed for konkret at afskære særskilt retsforfølgning er efter gældende ret desuden begrænset til aktiver, der er nødvendige for formålet med en anmeldt betalingsstandsning. Forarbejderne til konkursloven indeholder alene begrænset vejledning om, hvornår det kan anses nødvendigt at blokere uomstødelige panthavernes umiddelbare adgang til fyldestgørelse. Det fremgår således af forarbejderne, at ordningen tilsigter at tilgodese hensynet til skyldnerens interesse i at søge opnået en ordning med samtlige fordringshavere, jf. Folketingstidende 1983-84 (2. samling), tillæg A, side 631. En nærmere eksemplificering af, hvilke aktiver, der er omfattet af reglen, er ikke anført. I betænkning nr. 983/1983 om betalingsstandsning side 26 og 52 fandt udvalget, at der burde lægges vægt på aktivernes betydning for driften af skyldnerens virksomhed. Udvalgets forslag til fyldestgørelsesforbud tog dog i modsætning til den senere lovændring afsæt i aktivets nødvendighed for skyldnerens fortsatte virksomhed og ikke for betalingsstandsningens formål. Det må derfor anses for tilstrækkeligt, at aktivet indgår i skyldnerens økonomi på en måde, der gør det nødvendigt at hindre fyldestgørelse i aktivet for at opnå en samlet ordning med fordringshaverne, uanset at aktivet isoleret set ikke er nødvendigt for en videreførelse af virksomheden.

Et konkret fyldestgørelsesforbud efter § 16 a, stk. 1, er efter bestemmelsens stk. 2 betinget af, at skyldneren betaler de løbende ydelser på de nævnte pantefordringer, efterhånden som de forfalder. Betalingspligten omfatter terminsydelsen mv., som fremgår af det tinglyste pantebrev, og som panthaveren derfor har en kvalificeret forventning om at modtage, og angår både pantebrevets forrentning og afdrag.

For at give en rimelig sikkerhed for, at ydelserne til sin tid bliver betalt, kan skifteretten bestemme, at skyldneren med passende mellemrum skal indbetale nærmere fastsatte beløb på en særskilt konto i bank eller sparekasse. Skifteretten kan i denne sammenhæng også bestemme, at skyldneren ikke skal betale ydelser på bestemte pantefordringer, når disse klart ikke kan forventes dækket af pantet, jf. § 16 a, stk. 4. Indeståendet på kontoen tilhører formelt skyldneren og tilfalder først panthaverne, når betaling sker til dem, jf. Folketingstidende 1983-84 (2. samling), tillæg A, side 632. Anven-

des en anmeldt betalingsstandsning som forberedelse til åbning af forhandling om tvangsakkord, vil indeståendet blive frigjort ved tvangsakkordforhandlingens indledning, jf. § 171.

Overholder skyldneren ikke indbetalingspligten, skal tilsynet indberette dette til skifteretten, der kan ophæve fyldestgørelsesforbuddet eller efter omstændighederne bestemme, at betalingsstandsningen skal ophøre. Tilsynet afgiver straks indberetning til skifteretten, hvis indbetaling ikke er sket senest 7 dage efter betalingsfristen ifølge skifterettens afgørelse.

Pligten til at betale løbende (fremtidige) ydelser til gengæld for et konkret fyldestgørelsesforbud gælder alene, hvor pantebrevet fikserer en løbende ydelse. Dette er uden videre tilfældet for almindelige pantebrev udstedt af realkreditinstitutter og sædvanlige private pantebrev, men ikke for ejerpantebrev og skadesløsbrev. Panthavere i henhold til ejerpantebrev og skadesløsbrev vil således under hele betalingsstandsningens tidsmæssige udstrækning kunne blive påtvunget en fyldestgørelsesblokering uden at modtage økonomisk kompensation herfor, jf. herved Vestre Landsrets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1990 side 204.

Et fyldestgørelsesforbud varer som udgangspunkt under hele betalingsstandsningen, forudsat at skyldneren betaler de løbende ydelser på de relevante pantefordringer, efterhånden som de forfalder, jf. konkurslovens § 16 a, stk. 1, jf. stk. 2.

Den økonomiske kompensation for fyldestgørelsesforbuddet indebærer ikke, at skyldnerens forpligtelser i øvrigt er suspenderet. Manglende erlæggelse af aftalte afdrag på en pantefordring vil således aktualisere almindelige misligholdelsesbeføjelser for pantekreditor.

Efter § 16 a, stk. 3, kan skifteretten, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at en panteret eller retsforfølgning, der vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, ikke skal være til hinder for, at skyldneren udskiller aktiver omfattet af panteretten eller retsforfølgningen som led i driften.

3.9.1.4. Reglerne om fyldestgørelsesadgang under tvangsakkord findes i konkurslovens § 171. Ved åbning af forhandling af tvangsakkord og indtil dens slutning gælder regler, der i et vist omfang svarer til reglerne om det almindelige fyldestgørelsesforbud ved anmeldt betalingsstandsning, jf. § 16.

Under akkordforhandlingen kan der således ikke foretages arrest eller udlæg i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant, jf. § 171, stk. 1. Dette gælder dog ikke for fordringer, der

ikke berøres af akkorden, herunder uomstødelige pantefordringer, i det omfang de dækkes af pantet.

Der kan endvidere ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som vil tabe retsvirkning, hvis akkorden stadfæstes, jf. § 171, stk. 2. Efter § 184, jf. § 71, er det navnlig udlæg, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, der vil tabe deres retsvirkning, hvis akkorden stadfæstes. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4 (om udlevering til fogedretten af udlagte værdipapirer og fordringer, der foreligger i skriftlig form, og om fogedrettens opbevaring heraf), tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

Skifteretten har under tvangsakkord ikke mulighed for at vedtage et konkret fyldestgørelsesforbud, således som det efter § 16 a er muligt ved anmeldt betalingsstandsning. Anvendes en anmeldt betalingsstandsning således som forberedelse til en forhandling om tvangsakkord, ophører skifterettens eventuelle bestemmelse om fyldestgørelsesforbud (og økonomisk kompensation) derfor fra forhandlingernes åbning. Panthavere, hvis fyldestgørelsesadgang hidtil har været blokeret efter § 16 a, kan herefter på sædvanlig måde søge sig fyldestgjort i pantet.

3.9.1.5. I konkurs gælder et vidtrækkende fyldestgørelsesforbud. Ved konkursbehandling sker der en samlet forfølgning af alle fordringshaveres krav, og adgangen til særskilt fyldestgørelse ved udlæg eller arrest mod boets aktiver og fortsat udøvelse af brugspanteret ophører derfor med konkursdekretets afsigelse, jf. konkurslovens § 31. Hertil kommer, at udlæg foretaget senere end tre måneder før fristdagen ingen retsvirkning har over for konkursboet, jf. § 71.

Enkelte fordringshavere kan dog – uanset konkursen – fortsætte en særskilt retsfølgning. Det gælder således de fordringshavere, der har tilbageholdsret i boets ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, og som kan foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse heri, jf. konkurslovens § 31, stk. 2. Det er dog en forudsætning herfor, at den fordring, der danner grundlag for udlægget er fastslået ved skifterettens dom eller på anden bindende måde, og at boet trods opfordring fremsat mindst 14 dage inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant, virksomhedspant i fordringer eller fordringspant, berøres heller ikke af pantsætterens konkurs, jf. konkurslovens § 91, stk. 1 og 3.

Konkursloven indeholder i §§ 85-87 en række bestemmelser om realiseringen af skyldnerens aktiver, herunder de pantsatte aktiver. Bestemmelserne omfatter som udgangspunkt underpant (bortset fra virksomhedspant i fordringer og fordringspant), mens håndpant er undtaget og ikke berøres af pantsætterens konkurs. Disse (separatist)rettigheder kan således forfølges på sædvanlig måde, dvs. ved realisation (eventuelt tvangsauktion) foranstaltet af panthaveren. For andre rettigheder gælder, at det umiddelbart tilkommer boet at bestemme, hvornår pantet kan realiseres. Tvangsauktion over skyldnerens aktiver kan således som udgangspunkt alene foretages efter begæring af boet eller med boets samtykke, jf. § 85. Har boet ikke inden seks måneder efter konkursdekretets afsigelse begæret tvangsauktion, kan enhver panthaver, hvis fordring er forfaldet, dog forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktion, jf. § 86.

3.9.2. Lovforslagets udformning

3.9.2.1. Reglerne om sikkerhedsrettigheders stilling under rekonstruktion bør efter Konkursrådets opfattelse udformes, så reglerne kan bidrage til at skabe den fornødne ro om rekonstruktionsprocessen, og så rekonstruktørens ressourcer kan anvendes på det fremadrettede arbejde med at reorganisere virksomheden og skabe fundamentet for en samlet gældsordning for alle fordringshavere. En vid adgang til fyldestgørelse i virksomhedens aktiver kan udgøre en alvorlig hindring for bestræbelserne på at opnå en sådan ordning, og en sådan vid adgang til fyldestgørelse i skyldnerens aktiver under en anmeldt rekonstruktionsbehandling vil harmonere dårligt med konkurslovens hovedprincip om en ligelig fordeling af aktiverne blandt fordringshavere.

Reglerne bør således under behørig varetagelse af fordringshavernes berettigede interesser effektivt understøtte bestræbelserne på at indgå ordninger, så levedygtige virksomheder kan videreføres. I forhold til sikkerhedsrettigheders stilling vil dette navnlig kunne ske ved i væsentlig grad at afskære (eller udsætte) fordringshavernes umiddelbare muligheder for at iværksætte eller fortsætte forfølgning af deres krav. Det må således under rekonstruktionsbehandlingen søges undgået, at skyldneren mister aktiver, der er af betydning for muligheden for at gennemføre rekonstruktionen.

Det er Konkursrådets opfattelse, at fordringshavernes adgang til særskilt at forfølge deres krav i hvert fald bør afskæres i samme omfang som efter de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning i konkurslovens §§ 16 og 16 a.

Konkursrådet finder endvidere, at der også i forhold til panterettigheder, der ikke vil kunne omstødes i konkurs, bør gælde et generelt fyldestgørelsesforbud. Baggrunden herfor er hensynet til at sikre ro om rekonstruktionen og hensynet til at skabe gennemsækelighed for rekonstruktøren og alle fordringshaverne i forhold til, hvilke aktiver rekonstruktøren kan råde over. Rådet har endvidere ønsket at undgå forsinkende skifteretsbehandlinger af spørgsmålet om, hvorvidt en eller flere genstande skal omfattes af et konkret fyldestgørelsesforbud.

Konkursrådet finder, at panthavere i et vist nærmere bestemt omfang skal have økonomisk kompensation, mens et fyldestgørelsesforbud løber. Kompensationen bør ydes, når forbuddet vedrører en reelt sikret fordring, dvs. en fordring, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, og som ligger inden for pantets værdi.

Konkursrådet har overvejet, om en økonomisk kompensation fortsat bør fastsættes som en betaling af løbende ydelser, eller om der i stedet i tilfælde af konkurs skal indrømmes panthaverne fortrinsret for ydelser for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, jf. herved konkurslovens § 94. Det er samlet set rådets opfattelse, at en økonomisk kompensation til de relevante panthavere bør ske i form af en løbende betaling.

Konkursrådet foreslår derfor, at skyldneren efter anmodning skal betale de løbende ydelser på pantefordringer, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs. En ydelse anses for løbende, hvis den forfalder regelmæssigt på bestemte tidspunkter over en (længere) periode. Kassekreditaftaler vil således f.eks. normalt falde uden for bestemmelsen.

Ydelsen omfatter således ved almindelige pantebrev som hidtil som udgangspunkt den terminsydelse, der fremgår af det tinglyste pantebrev, og som panthaveren derfor har en kvalificeret forventning om at modtage. Ydelsen angår både pantebrevets forrentning og afdrag mv.

I overensstemmelse med praksis efter konkurslovens § 16 om anmeldt betalingsstandsning vil ejerpantebrev, der på visse punkter kan anses for at have karakter af et proformadokument, falde uden for kravet om kompensation, idet det ikke er de vilkår, som er angivet i ejerpantebrevet, der er bestemmende for forholdet mellem parterne. Parternes retsforhold reguleres i stedet af det underliggende gældsforhold. Tilsvarende vil heller ikke skadesløsbreve være omfattet af kravet om kompensation.

Det er efter Konkursrådets opfattelse væsentligt, at panthaveres krav på økonomisk kompensation understøttes af relevante muligheder for at reagere ved manglende eller forsinket betaling af kravet, så skyldneren

ikke kan sidde betalingspligten overhørig. Konkursrådet har i den forbindelse overvejet, om ydelserne bør indgå på en terminskonto, men finder ikke grundlag herfor. Konkursrådet henviser blandt andet til, at det forekommer noget omstændeligt at lade mulighederne for at reagere ved manglende betaling afhænge af, om den enkelte pantnaver via skifteretten har sikret sig en forskudsvis indbetaling af beløbet til en terminskonto, når mange lån er baseret på månedlige ydelser, og der derfor formentlig i praksis vil være vidt sammenfald mellem tidspunktet for skyldnerens (manglende) betaling til en sådan opsparingskonto og forfaldstidspunktet for ydelsen i panteforholdet.

Hensynet til panthaverne kan således efter rådets opfattelse varetages tilstrækkeligt ved at knytte de relevante misligholdelsesbeføjelser direkte til skyldnerens manglende rettidige betaling af økonomisk kompensation. Har skyldneren ikke evne eller vilje til at betale den for fyldestgørelsesforbuddet forudsatte kompensation, bør panthaverne rimeligvis heller ikke fra deres side være bundet af forbuddet. Panthaverne bør derfor som følge af misligholdelsen have umiddelbar adgang til at søge fyldestgørelse i pantet, uanset rekonstruktionsbehandlingen ikke er bragt til ophør. Dette er nyt i forhold til de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning i § 16 a, hvorefter en fordringshaver, der ikke har fået sine penge, i praksis vil være nødsaget til at anmode skifteretten om at ophæve sin beslutning om fyldestgørelsesforbuddet.

Der henvises til betænkningens kapitel 14 (side 153-178).

3.9.2.2. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget svarer med visse præciseringer indholdsmæssigt i det væsentlige til Konkursrådets lovudkast, idet den foreslåede lovregel dog er opbygget anderledes.

Der henvises lovforslagets § 1, nr. 11 (forslaget til konkurslovens § 12 c) og bemærkningerne hertil.

3.10. Udskillelse, vurdering og pantnaverregnskab

3.10.1. Gældende ret

3.10.1.1. Ved udskillelse forstås, at pantsætteren ved salg eller på anden måde overdrager den pantsatte genstand til tredjemand med den virkning, at panteretten i det udskilte aktiv ophører. Modstykket til en udskillesesadgang er, at pantnaver i henhold til de panteretlige regler får pant i pantsætterens senere erhvervelser af andre genstande, der kan omfattes af pantet.

En række lovbestemmelser giver en pantsætter mulighed for at udskille aktiver fra et pant. Det drejer sig navnlig om tinglysningslovens § 37 om tilbehør til erhvervsjendomme, § 47 b, stk. 2, om driftsinventar og § 47 c om virksomhedspant, hvorefter udskillelsen kan ske, hvis dette sker ifølge regelmæssig drift, samt apotekslovens § 71.

3.10.1.2. Efter gældende ret er en pantekreditor som hovedregel ikke tvunget til at acceptere en fiksering af den pågældendes panteret til et bestemt beløb på grundlag af en vurdering af pantet.

En undtagelse fra denne hovedregel findes dog i reglerne om virksomhedspant, jf. konkurslovens § 158, stk. 2, nr. 1. Efter denne bestemmelse kan skifteretten på skyldnerens begæring bestemme, at tillidsmandens vurdering af aktiver, bortset fra fordringer, omfattet af et virksomhedspant er bindende ved opgørelsen af den del af panthaverens fordring, der falder uden for akkorden.

3.10.1.3. Konkursloven indeholder i § 87 regler om panthaverregnskab i konkurs. Det følger således af bestemmelsens stk. 1, at overskud ved pantets bestyrelse tilfalder de panthavere, som ikke opnår fuld dækning gennem købesummen, og hvis panteret omfatter indtægter af pantet. Kan ingen panthaver gøre krav på overskuddet, indgår det i boets almindelige masse. Efter stk. 2 tilsvares underskud ved pantets bestyrelse af den, som overtager pantet på auktionen. Rimelige omkostninger ved bestræbelser for realisation af pantet tilsvares efter stk. 3 af den, som overtager pantet på auktionen.

Det følger af stk. 4, at reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved underhåndssalg.

Ved salg af udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en stat, som har tiltrådt Genève-konventionen af 19. juni 1948, skal køberen dog kun betale de i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 29 nævnte udgifter, jf. nærmere stk. 5.

3.10.2. Lovforslagets udformning

3.10.2.1. En rekonstruktionsbehandling skal efter Konkursrådets opfattelse ikke som udgangspunkt have betydning for skyldnerens adgang til at udskille aktiver fra et pant. Det bør således være udgangspunktet, at rekonstruktionsbehandlingen hverken begrænser eller udvider skyldnerens udskillelsesadgang.

Den fortsatte udskillelsesadgang bør dog efter rådets opfattelse ikke gælde ved virksomhedspant. Baggrunden herfor er, at det i forbindelse med indførelsen af adgangen til at stifte virksomhedspant blev fastsat, at pantsætteren, hvis denne går konkurs eller træder i betalingsstandsning, er afskåret fra at erhverve aktiver, der kan indgå under pantet til erstatning for de udskilte ak-

tiver, jf. tinglysningslovens § 47 f, stk. 1 og 2. Der sker med andre ord en »fastfrysning« af virksomhedspantet.

Endvidere finder Konkursrådet, at skyldneren udskiller aktiver fra et pant, selv om dette ikke i øvrigt følger af gældende ret.

Der bør således være adgang til at udskille aktiver i tilfælde, hvor panteretten er omstødelig, og udskillelse bør kunne ske uden anlæg af omstødelsessag efter de foreslåede regler herom (jf. pkt. 3.12 nedenfor).

Hvis skifteretten bindende har fastsat værdien af et pantsat aktiv, jf. herom pkt. 3.10.2.2 nedenfor, bør der endvidere være adgang til at udskille dette aktiv af pantet mod betaling af den fastsatte værdi til panthaveren eller panthaverne. Hvis der er flere panthavere, vil de skulle betales i prioritetsordenen, og en panthaver, hvis pant slet ikke er dækket af pantet, vil således ikke modtage noget beløb. En reelt usikret fordringshaver skal således ikke kunne forhindre en udskillelse af et aktiv. Forslaget er udtryk for, at skyldneren får en ret til at »købe et aktiv ud af pantet« (til den af skifteretten fastsatte værdi). Forslaget er begrænset til visse aktiver (blandt andet omfatter forslaget ikke fast ejendom mv.), jf. pkt. 3.10.2.2 nedenfor.

Der bør i øvrigt ikke være noget til hinder for, at skyldneren med panthaverens samtykke foretager udskillelse i videre omfang.

Retten til at udskille aktiver bør efter Konkursrådets opfattelse også gælde ved rettigheder over skyldnerens aktiver, der er stiftet ved udlæg.

3.10.2.2. Konkursrådet finder, at den ordning med hensyn til bindende fastsættelse af pantets værdi, der gælder ved virksomhedspant, bør udvides til også at omfatte andre typer sikkerhedsrettigheder end virksomhedspant og til andre situationer end tvangsakkord.

Konkursrådet foreslår derfor, at skifteretten – med visse begrænsninger – med bindende virkning for panthaverne skal have mulighed for at fastsætte pantets værdi. Herved vil det blive muligt at afgøre, om en pantekreditor reelt har dækning for hele sit krav, eller om en del af fordringen må anses for usikret. Tilsvarende vil det være muligt at afgøre, om pantets værdi overstiger fordringen. Formålet hermed er navnlig at sikre, at panthaverne på den ene side får den beskyttelse af deres fordringer, som deres panteret giver dem, samtidig med at de på den anden side ikke stilles bedre end – men ligestilles med – usikrede fordringshavere, i det omfang pantet ikke strækker til.

Det bør være en betingelse, at begæringen om bindende fastsættelse af pantets værdi fremsættes af skyldneren. Panthaveren vil sjældent have interesse i en

bindende ansættelse af pantets værdi, og vil – hvis det ønskes – selv kunne give afkald på en del af pantet.

Konkursrådet foreslår, at det skal være en betingelse, at skifteretten har modtaget tillidsmandens vurdering af skyldnerens pantsatte aktiver. Det forudsættes således, at skifteretten som udgangspunkt vil kunne lægge tillidsmandens vurdering af de pantsatte aktiver til grund, når skifteretten med bindende virkning fastsætter pantets værdi. Har forholdene ændret sig væsentligt siden tillidsmandens vurdering, har denne givet udtryk for usikkerhed ved vurderingen, eller er der i øvrigt omstændigheder, der efter skifterettens opfattelse taler herfor, kan retten dog eventuelt anmode tillidsmanden om en fornyet vurdering eller efter omstændighederne udmelde syn og skøn efter de almindelige regler i retsplejeloven.

Konkursrådet finder, at skifterettens afgørelse om bindende fastsættelse af pantets værdi skal finde anvendelse i forhold til den compensation, som panthaveren modtager i anledning af det foreslåede fyldestgørelsesforbud også for uomstødelige pantefordringer (jf. herom pkt. 3.9 ovenfor), uanset hvilken type pantsat aktiv der er tale om. Det samme gælder i relation til, at en fordringshaver ved afstemningen om rekonstruktionsforslaget kun har stemmeret for den del af fordringen, som efter skifterettens skøn ikke dækkes af pant eller anden sikkerhed (jf. om denne afstemning ovenfor i pkt. 3.7).

Konkursrådet finder, at en bindende fastsættelse af pantets værdi herudover – for visse typer af aktivers vedkommende – bør omfatte følgende forslag, der har direkte betydning for størrelsen af panthaverens fordring:

- Forslaget om, at en rekonstruktion i form af en tvangsakkord ikke omfatter pantefordringer, i det omfang pantet strækker til, men at panthaverne bindes af tvangsakkorden for så vidt angår den del af den personlige fordring, som ikke dækkes af pantet (jf. pkt. 3.15 nedenfor).
- Forslaget om, at skyldneren kan udskille aktiver fra pantet mod betaling af den fastsatte værdi til panthaveren eller panthaverne (jf. pkt. 3.10.2.1 ovenfor).
- Forslaget om, at panthaverens sikkerhed i et pantsat aktiv, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, ikke kan overstige pantets værdi, og om tvungent skyldnerskifte for så vidt angår et beløb svarende til denne værdi (jf. pkt. 3.15 nedenfor).

Konkursrådet foreslår at afgrænse skifterettens adgang til med bindende virkning at fastsætte pantets værdi i disse henseender til panterettigheder i løsøre og aktiver, bortset fra fordringer, der kan omfattes af virksomhedspant. Pant i fast ejendom og fordringspant foreslås således ikke omfattet. Endvidere foreslås det at undtage

panterettigheder i løsøre, der er omfattet af tinglysningslovens § 37 om tilbehør til fast ejendom, samt panterettigheder i skibe og tilbehør hertil efter sølovens §§ 28 og 47 og rettigheder i luftfartøjer mv. efter lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer.

Skifteretten bør kunne ændre en fastsat værdi, hvis værdien af det pantsatte aktiv ændrer sig væsentligt under rekonstruktionsbehandlingen. Det vil være op til den skyldner, rekonstruktør eller fordringshaver, der anmoder om ændring af den fastsatte værdi, at sandsynliggøre, at værdien har ændret sig. Ændring af den fastsatte værdi bør derimod ikke kunne ske under henvisning til, at den oprindelige vurdering var forkert. Ændringer vil f.eks. kunne forekomme, hvis værdien af bestemte aktiver som følge af den almindelige prisudvikling har ændret sig væsentligt, eller hvis den pantsatte genstand er gået i stykker, eller værdien er forøget.

Konkursrådet finder, at reglerne om bindende fastsættelse af et pantsat aktivs værdi bør finde tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning, idet der er et tilsvarende behov i forhold til udlægshavere. Reglen vil kun have betydning i forhold til ældre udlæg, idet udlæg foretaget senere end 3 måneder før fristdagen efter Konkursrådets forslag automatisk omstødes, jf. pkt. 3.12 nedenfor.

3.10.2.3. Konkursrådet finder, at det ikke vil være en hensigtsmæssig retstilstand helt at undlade at regulere spørgsmålet om panthaverregnskab i forbindelse med rekonstruktionsbehandling, men det er væsentligt, at en regulering ikke bliver for kompliceret.

Konkursrådet finder, at der ikke bør indføres en regel om udarbejdelse af et egentligt panthaverregnskab, men at panthaveren skal betale omkostningerne ved realisation af pantet. Hvad angår omkostninger ved vurdering af pantet, foreslår Konkursrådet, at disse skal betales af panthaverne og ikke de usikrede fordringshavere, da det kan forekomme urimeligt, at de usikrede fordringshavere skal belastes af omkostninger til vurdering af fuldt ud pantsatte aktiver. Dette bør gælde, uanset om pantet bliver afhændet, da der i modsat fald kunne opstå et incitament for panthavere til at foretrække tvangsakkord, hvor skyldneren beholder pantet (og dermed ellers selv ville skulle bære vurderingsomkostningerne), selv om den mest hensigtsmæssige rekonstruktionsløsning ville være en virksomhedsoverdragelse (hvor vurderingsomkostningerne reelt fragår i det nettoprovenu, som tilfalder panthaverne).

Der henvises til betænkningens kapitel 15 (side 179-188).

3.10.2.4. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsent-

lige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Justitsministeriet finder dog ikke, at der er behov for at bringe det forholdsvis komplicerede regelsæt om bindende fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv i anvendelse i forhold til betaling af de løbende ydelser på uomstødelige pantefordringer, der er omfattet af et fyldestgørelsesforbud, eller i forhold til fordringshaverens stemmeafgivning. Reglerne om bindende fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv foreslås således begrænset til de spørgsmål, der har direkte betydning for størrelsen af pantehaverens fordring, dvs. akkordering af udækkede pantefordringer, udskillelse af pantet mod betaling og overgang i forbindelse med virksomhedsoverdragelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens §§ 12 d-12 f), og bemærkningerne hertil.

3.11. Modregning

3.11.1. Gældende ret

Der er ikke fastsat regler om adgang til modregning i forbindelse med anmeldt betalingsstandsning ud over konkurslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., hvoraf fremgår, at krav, som skyldneren erhverver under betalingsstandsningen, ikke kan berigtiges ved modregning med fordringer på skyldneren, som er erhvervet før fristdagen.

For så vidt angår tvangsakkord følger det af konkurslovens § 163, at bestemmelserne i konkurslovens kapitel 6, der i §§ 42-45 regulerer spørgsmålet om adgang til modregning i konkurs, finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord. Akkordforhandlingens åbning træder i stedet for konkursdekretets afsigelse, jf. § 167. Det er efter gældende ret uafklaret, om henvisningen til reglerne i kapitel 6 indebærer, at konkurslovens § 40, stk. 2, om adgang til omsætning af fordringer i fremmed valuta gælder under tvangsakkord.

Det følger af konkurslovens § 42, stk. 1, at den, som på fristdagen havde en fordring på skyldneren, selv om fordringen ikke var forfalden, kan benytte den til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed. Efter stk. 2 kan modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet efter fristdagen, men inden konkursdekretets afsigelse, ske efter reglerne i stk. 1. En fordring på skyldneren, som er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning senere end tre måneder før fristdagen, kan ifølge stk. 3 ikke anvendes til modregning over for en fordring, som skyldneren havde, da den anden erhvervede sin fordring. Det samme gælder, hvis erhvervelsen er sket tidligere, og erhververen da indså eller

burde indse, at skyldneren var insolvent. Modregning kan efter stk. 4 ikke ske, hvis skyldnerens krav mod fordringshaveren er erhvervet under sådanne omstændigheder, at erhvervelsen i forbindelse med modregning må sidestilles med en omstødelig betaling.

Af § 43 følger det, at de efterstillede krav, der er omfattet af § 98, ikke kan benyttes til modregning, medmindre boet giver dækning for kravet.

§ 44 handler om betingede fordringer og fastslår, at en fordring, som ellers kunne benyttes til modregning, betinget, og er betingelsen ikke opfyldt, skal fordringshaveren indbetale sin skyld til boet. Opfyldes betingelsen senere, kan fordringshaveren som massekrav fordre udbetalt det beløb, der kunne have været afgjort ved modregning, hvis betingelsen havde været opfyldt. Er det ved boets opgørelse uvist, om betingelsen vil blive opfyldt, afsættes det fornødne beløb til dækning af fordringshaverens mulige krav, jf. § 147, stk. 2.

I § 45 fastsættes det, at overdrager boet en fordring, således at fordringshaveren derved mister adgang til modregning, skal boet erstatte fordringshaveren det derved forvoldte tab. Det er ikke ganske afklaret, om denne bestemmelse er anvendelig i tvangsakkord.

3.11.2. Lovforslagets udformning

3.11.2.1. Konkursrådet finder, at reglerne om adgang til modregning over for skyldnere, der er under rekonstruktionsbehandling, bør tage udgangspunkt i de regler, der gælder under tvangsakkord, jf. konkurslovens § 163. Dette gælder også med hensyn til konkurslovens § 40, stk. 2, og § 45, hvor der som anført i pkt. 3.11.1 ovenfor er tvivl om, hvad der i dag gælder under tvangsakkord.

Efter Konkursrådets opfattelse er der således ikke forhold ved rekonstruktionsbehandlingen, der taler afgørende for at afskære muligheden for at fastlåse kravet i dansk valuta. Da en sådan ordning endvidere vil kunne understøtte rammerne om rekonstruktionen ved at afskære eventuel usikkerhed vedrørende kursudviklingen, finder Konkursrådet, at anvendelsen af reglerne i konkurslovens kapitel 6 i forbindelse med rekonstruktionsbehandling også bør omfatte bestemmelsen i § 40, stk. 2. Det forhold, at en rekonstruktionsbehandling udmunder i en akkord, hvorved en del af fordringshaverens krav består, ses endvidere ikke i sig selv at hindre, at denne bestående del af kravet omsættes til danske kroner.

Ligeledes bør § 45 om en fordringshavers krav på erstatning i tilfælde, hvor den pågældende har mistet en modregningsadgang som følge af, at boet har overdraget en fordring, finde anvendelse ved rekonstruktionsbehandling. Fordringshaverens erstatningskrav vil herefter

få § 94-status i konkursordenen i tilfælde af skyldnerens konkurs.

I modsætning til, hvad der i dag gælder under (konkurs og) tvangsakkord – men i overensstemmelse med, hvad der gælder i betalingsstandsning – finder Konkursrådet imidlertid, at skyldnerens fordringshavere ikke skal have en særlig adgang til at modregne med krav, der endnu ikke er forfaldne. Baggrunden herfor er et ønske om ikke at belaste skyldnerens likviditet unødigt, da det vil kunne skade de praktiske rekonstruktionsmuligheder.

Konkursrådet finder endvidere, at en fordringshaver ikke skal kunne anvende et krav omfattet af § 97 til modregning i skyldnerens krav i medfør af en (anden) aftale, som skyldneren har videreført med rekonstruktørens samtykke (jf. herom pkt. 3.13 nedenfor). Dette svarer til, hvad der antages at gælde ved konkursboets indtræden i konkurssituationen.

I modsætning til konkurslovens § 42, stk. 1 og 2, men i overensstemmelse med § 16, stk. 1, 3. pkt. (modsningsvis), om betalingsstandsning, finder Konkursrådet desuden, at det bør være tilladt, at et modkrav med § 94-status anvendes til modregning i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling, uanset at hovedkravet er stiftet før fristdagen, medmindre modregning er afskåret efter § 42, stk. 3 og 4, eksempelvis fordi den må side-stilles med omstødelig betaling.

Der henvises til betænkningens kapitel 16 (side 189-192).

3.11.2.2. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslaget til § 12 g), og bemærkningerne til denne bestemmelse.

3.12. Omstødelse

3.12.1. Gældende ret

Konkursloven indeholder i kapitel 23 regler om tvangsakkordens virkninger, herunder om omstødelse.

Det følger således af § 184, stk. 1, at reglerne om omstødelse i konkurs i lovens §§ 64-80 anvendes, hvis en tvangsakkord stadfæstes. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af akkorden, kan dog ikke omstødes, jf. § 184, stk. 2.

Krav på omstødelse gøres efter § 185, stk. 1, gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

En sikkerhedsret, der omfattes af § 71, bortfalder efter § 185, stk. 2, så snart stadfæstelsen af akkorden er endelig.

§§ 186 og 187 indeholder nærmere regler om anlæggelse af omstødelingssag. Det følger af § 186, stk. 1, at senest på det møde, hvori akkorden vedtages, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver stille forslag om anlæg af omstødelingssag. Vedtages sagsanlæg, og er der efter skifterettens skøn tilstrækkelig sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, kan skifteretten beskikke en advokat til at føre sagen. Skifteretten bestemmer, om advokaten skal være berettiget til at hæve sagen, indgå forlig eller anke en dom, eller om disse spørgsmål skal forelægges på et kreditormøde. Advokatens honorar fastsættes af den ret, for hvilken omstødelingssagen indbringes. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver efter stk. 2 selv anlægge sag, hvis den pågældende giver meddelelse herom senest på det møde, hvor akkorden vedtages, og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødelingssag ville stride mod fordringshavernes fælles interesser.

En omstødelingssag skal efter § 186, stk. 3, anlægges senest fire uger efter akkordens stadfæstelse.

Dømmes der til omstødelse, følger det af § 187, at det bestemmes i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme regler som i akkorden.

Konkurslovens §§ 64-80 om omstødelse i konkurs angiver de tilfælde, hvor omstødelse kan ske.

Efter § 64, stk. 1, kan gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen, forlanges omstødt. Gaver, som er fuldbyrdet tidligere, men senere end et år før fristdagen, kan efter stk. 2 forlanges omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved fuldbyrdelsen blev insolvent. For gaver til skyldnerens nærstående gælder samme regel, hvis gaven er fuldbyrdet senere end to år før fristdagen. Undtaget fra omstødelse efter stk. 1 og 2 er lejlighedsgaver og lignende gaver og understøttelser, som ikke stod i misforhold til skyldnerens kår, jf. stk. 3.

Det følger af § 65, stk. 1, at har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen givet afkald på falden arv, kan afkaldet forlanges omstødt. Er arv udloddet, rettes kravet mod den, der som følge af afkaldet har modtaget arv, eller hvis arvelod derved er blevet forøget. Afkald, som er givet tidligere, men senere end to år før fristdagen, kan forlanges omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved afkaldet blev insolvent, jf. stk. 2.

Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen til fordel for nærstående i løn, andet arbejdsvederlag eller pension betalt beløb, som åbenbart overstiger, hvad der under hensyn til det udførte arbejde, virksomhedens indtægter og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt, kan betalingen fordres omstødt, for så vidt angår det overskydende beløb, jf. § 66, stk. 1. Tilsvarende gælder efter stk. 2 om beløb, som er oppebåret tidligere, men senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved udbetalingen blev insolvent.

Betaling af gæld, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, kan efter § 67, stk. 1, fordres omstødt, hvis betalingen er sket med usædvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløb, som afgørende har forringet skyldnerens betalingsevne, forudsat at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær. Er sådan betaling sket til fordel for skyldnerens nærstående, kan den i medfør af stk. 2 fordres omstødt, hvis den er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved betalingen blev insolvent.

Har skyldneren betalt veksel eller check, følger det af § 68, at omstødelse ikke kan ske over for den, som ikke kunne nægte at modtage betalingen uden at miste veksel eller checket mod andre, medmindre det er godtgjort, at dækning ikke kunne være opnået hos disse. Derimod skal den, som ville have båret det endelige tab, hvis betalingen ikke var sket, udrede beløbet, såfremt de betingelser er opfyldt, som ville have været gældende for omstødelsen, hvis betalingen var sket til den pågældende som fordringshaver.

Bestemmelserne om omstødelse af betaling finder i medfør af § 69 tilsvarende anvendelse på modregning, hvis modregning efter reglerne i § 42 ikke kunne være sket efter konkursdekretets afsigelse. Omstødelse kan dog altid ske, hvis fordringen på skyldneren er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

Panteret eller anden sikkerhedsret, som ikke er tilsagt fordringshaveren ved gældens stiftelse, eller som ikke er sikret mod retsforfølgning uden unødigt ophold efter gældens stiftelse, kan fordres omstødt, hvis sikringsakten er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, jf. § 70, stk. 1, 1. pkt. Fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d, i fordringer, som er stiftet senere end 3 måneder før fristdagen, men efter gældens stiftelse, kan endvidere fordres omstødt, jf. 2. pkt. Er pantet stillet til fordel for en af skyldnerens nærstående, følger det af stk. 2, at omstødelse kan ske, hvis sikringsakten under de i stk. 1 angivne omstændigheder er foretaget senere end to år før

fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved pantsætningen blev insolvent.

Det følger af § 70, stk. 3, at et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, der er tinglyst senest 3 måneder før fristdagen, ikke kan omstødes efter stk. 1. § 70 a fastslår, at hvis et virksomhedspant er tinglyst senest 3 måneder før fristdagen, kan den forøgelse af pantet, der sker ved, at aktiver senere end 3 måneder før fristdagen bliver omfattet af pantet, omstødes, medmindre forøgelsen fremtrådte som ordinær. Omstødelse kan tillige ske med hensyn til efterfølgende forøgelser, uanset om disse kan anses som ordinære. Omstødelse kan dog ikke ske, i det omfang den samlede forøgelse modsvares af en forringelse af virksomhedspantet eller nettoforøgelse af den sikrede fordring.

§ 71, stk. 1, handler om omstødelse af udlæg og indebærer, at udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end tre måneder før fristdagen, ingen retsvirkning har over for boet. Dette gælder, selv om retten er overdraget til tredjemand. Tilsvarende gælder efter stk. 2 om udlæg, som på begæring af en af skyldnerens nærstående er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved retsforfølgningen blev insolvent. Ved udlæg for underholdsbidrag til ægtefælle, barn eller besvangret kvinde finder stk. 1 og 2 dog kun anvendelse, hvis den bidragsberetigede begunstiges utilbørligt, jf. § 71, stk. 3.

Betaling af gæld foretaget efter fristdagen kan efter § 72 fordres omstødt, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordenen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet. Det følger af stk. 2, at andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet. Har et af skifteretten beskikket tilsyn godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser, jf. § 72, stk. 3.

Er omstødelse betinget af, at dispositionen eller udlægget er sket inden for et bestemt tidsrum, følger det af § 73, at betingelsen anses for opfyldt, hvis tinglysning eller anden sikringsakt, som er nødvendig for at opnå

beskyttelse mod retsforfølgning, er foretaget inden for tidsrummet.

Efter generalklausulen i § 74 kan dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvrige bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, forlanges omstødt, hvis skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.

Omstødes en disposition eller en retsforfølgning efter §§ 64-71, følger det af § 75, at den begunstigede skal fralægge sig den berigelse, den pågældende har vundet, dog ikke ud over boets tab. Har den begunstigede modtaget kontante penge, eller er andre formuegoder senere omsat i penge, påvirkes kravet mod den begunstigede ikke af den måde, hvorpå pengene er anvendt. Udbytte, som oppebæres, efter at omstødsessag er anlagt, skal tilsvares, jf. stk. 2.

Sker omstødelse efter § 72 eller § 74, skal den begunstigede efter § 76 betale erstatning efter almindelige regler.

Hvis nogen af parterne forlanger det, skal hver ifølge § 77 tilbagelevere det modtagne, for så vidt det er i behold, og tilbagelevering kan ske uden urimeligt værdispild. Den nødvendige udligning sker ved betaling fra en af siderne.

I særlige tilfælde kan kravet mod den begunstigede nedsættes eller helt bortfalde, jf. § 78, hvis gennemførelsen af kravet ville være urimeligt byrdefuld, og omstændighederne i øvrigt taler for det.

Har modtageren overdraget det modtagne til tredjemand, følger det af § 79, stk. 1, at boet har krav mod tredjemand efter §§ 75-78, hvis denne kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder kravet på omstødelse. Det følger af § 79, stk. 2, at hvis tredjemand er en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om tredjemanden var i god tro, krav imod den pågældende i det omfang, som angives i § 75, jf. §§ 77 og 78.

Er en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for skyldnerens gæld blevet frigivet som følge af en betaling eller retsforfølgning, der kan omstødes, følger det af § 80, stk. 1, at boet har krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75 og 76, jf. § 78, hvis tredjemand ved frigivelsen kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder kravet om omstødelse. Boet kan da forlange, at tredjemand på ny stiller et frigivet pant som sikkerhed, hvis dette er muligt. Det følger af § 80, stk. 2, at hvis tredjemand er en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om tredjemanden var i god tro, krav imod den

pågældende i det omfang, som angives i § 75, jf. § 78, § 80, stk. 1 og 2, udelukker efter stk. 3 ikke omstødelse i forhold til tredjemand efter § 67, stk. 2, § 70, stk. 2, § 72 og § 74.

3.12.2. Lovforslagets udformning

3.12.2.1. Konkursrådet finder, at konkurslovens regler om omstødelse i konkurs bør finde tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling.

Dette svarer som udgangspunkt til, hvad der i dag gælder ved tvangsakkord, jf. konkurslovens § 184, stk. 1. Baggrunden for forslaget er, at formålet med rekonstruktion – på samme måde som ved tvangsakkord og konkurs – er at anvende skyldnerens aktiver til fyldestgørelse af alle skyldnerens fordringshavere, herunder ved at sikre den fortsatte levedygtighed af skyldnerens virksomhed. En formindskelse af aktivmassen til fordel for en bestemt fordringshaver eller udenforstående ville påføre de samlede fordringshavere et tab, herunder ved at formindske muligheden for at opnå en succesfuld »turnaround« af virksomheden.

Hvis der ikke skabes adgang til omstødelse, ville det efter Konkursrådets opfattelse kunne give fordringshaverne et uheldigt incitament til at vælge at begære skyldneren konkurs frem for at forsøge rekonstruktion.

Efter den gældende regel om omstødelse ved tvangsakkord er der kun adgang til omstødelse, hvis tvangsakkorden stadfæstes.

Konkursrådet finder, at et krav om stadfæstelse ikke er nødvendigt ved rekonstruktion, og at omstødelse således bør kunne ske fra indledningen af en rekonstruktionsbehandling. Efter Konkursrådets forslag kan en indledt rekonstruktionsbehandling ikke tilbagekaldes, og rekonstruktionsbehandlingen kan kun ophøre ved skyldnerens rekonstruktion og/eller konkurs. Hermed sikres det, at en omstødelse i givet fald kommer fordringshaverne til gode.

Omstødelse bør efter Konkursrådets opfattelse kunne ske i fuldt omfang også i tilfælde, hvor der er udsigt til, at rekonstruktionen kommer til at indeholde et element af tvangsakkord, og i forbindelse med en eventuel tvangsakkord vil indehaveren af den pågældende fordring få dividende på lige fod med andre fordringshavere.

Ved omstødelse er det som hidtil en betingelse, at der foreligger et tab for fordringshaverne eller en af disse. Fyldestgørelse af en fordring, der vil skulle dækkes fuldt ud som led i rekonstruktionen, vil således ikke kunne omstødes. Heri ligger også, at der ikke som led i en rekonstruktionsbehandling, der tager helt eller delvis sigte på at opnå en tvangsakkord, vil kunne foretages omstø-

delse over for en fordringshaver, hvis krav ikke kan berøres af akkorden. Konkursrådet finder, at en særlig bestemmelse herom – svarende til det gældende § 184, stk. 2 – er overflødig ved rekonstruktion.

3.12.2.2. Konkursrådet finder, at krav på omstødelse bør gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet. Dette svarer til den gældende regel i konkurslovens § 185, stk. 1.

Sikkerhedsrettigheder, der omfattes af § 71, bør efter Konkursrådets opfattelse bortfalde, uden at det er nødvendigt at anlægge omstødsessag, hvilket svarer til retstilstanden ved tvangsakkord, jf. § 185, stk. 2. Det drejer sig navnlig om udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end 3 måneder før fristdagen. Som noget nyt foreslår Konkursrådet dog, at de nævnte rettigheder skal bortfalde allerede fra indledningen af en rekonstruktionsbehandling.

Konkursrådet finder, at enhver stemmeberettiget fordringshaver bør kunne stille forslag om anlæg af omstødsessag, og at fordringshaverne skal stemme om forslaget om anlæg af omstødsessag. Dette svarer til den gældende regel i konkurslovens § 186, stk. 1, 1. pkt., om tvangsakkord. Det foreslås i den forbindelse, at de foreslåede afstemningsregler om vedtagelse af rekonstruktionsforslaget (jf. pkt. 3.7 ovenfor) skal finde anvendelse, dog at mindst én fordringshaver skal stemme for forslaget, og at den begunstigede fordringshaver ikke har stemmeret. Kravet om, at mindst én fordringshaver skal stemme for sagsanlægget, er nødvendig af hensyn til den foreslåede hæftelsesregel vedrørende sagsomkostninger, jf. nedenfor.

Konkursrådet foreslår endvidere som noget nyt en udtrykkelig regulering af fordringshavernes indbyrdes hæftelse for omkostningerne ved sagen. Konkursrådet foreslår, at de fordringshavere, der har stemt for sagsanlægget, skal hæfte solidarisk for omkostningerne ved sagen, og at de indbyrdes skal hæfte i forhold til størrelsen af deres fordringer mod skyldneren.

Konkursrådet foreslår endvidere svarende til det gældende § 186, stk. 1, 2. pkt., om tvangsakkord, at skifteretten, hvis fordringshaverne vedtager at anlægge sag, skal udpege en advokat til at føre sagen. Den gældende regel i § 186, stk. 1, 2. pkt., om, at skifteretten skal skønne, om der er tilstrækkelig sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, foreslås dog ikke overført til rekonstruktionsbehandling. Hvis fordringshaverne bringer flere forskellige advokater i forslag, finder Konkursrådet, at skifteretten skal vælge den advokat, der har den største tilslutning blandt de fordringshavere, der har stemt for beslutningen om sagsanlæg.

Fristen for fordringshavernes anlæg af omstødsessag bør være den samme som i det gældende § 186, stk. 3, om tvangsakkord, således at omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter rekonstruktionens stadfæstelse. Hvis skyldneren er taget under konkursbehandling, inden omstødsessag er anlagt, vil omstødsessag dog alene kunne anlægges efter reglerne i konkurslovens kapitel 8 (som alene foreslås konsekvensændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 20 og 21 (forslag til ændring af konkurslovens § 72)).

Konkursrådet foreslår endelig, at der ved rekonstruktionsbehandling skal gælde en regel svarende til den gældende § 187 om tvangsakkord, således at hvis der dømmes til omstødelse, skal det bestemmes i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen. Konkursrådet foreslår desuden, at hvis skyldneren tages under konkursbehandling, før omstødsessagen er afgjort, skal konkursboet kunne indtræde i sagen, og uanset om boet indtræder, skal det i dommen bestemmes, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og indbetaler resten til boet (således at provenuet vil indgå i konkursboet og fordeles til fordringshaverne efter de almindelige regler herom).

3.12.2.3. Konkursrådet finder, at fordringshaverne bør kunne sælge retten til at gøre et krav på omstødelse gældende. Det er tvivlsomt, om en sådan adgang består efter gældende ret. Baggrunden for forslaget er, at det herved på en relativt enkel og hurtig måde bliver muligt at kapitalisere et krav på omstødelse, når dette vil være til fordel for gennemførelsen af rekonstruktionsbehandlingen, uden at belaste skyldnerens likviditet ved betaling af retsafgift og (udlæg af) udgifter til sagsomkostninger, og uden at dette forringer den begunstigedes retsstilling.

Fristen for anlæg af omstødsessag (dvs. senest fire uger efter rekonstruktionens stadfæstelse, jf. pkt. 3.12.2.2 ovenfor) bør også gælde i forhold til en erhverver af retten til at gøre omstødelse gældende.

Provenuet fra et salg af retten til at gøre omstødelse gældende bør indbetales til rekonstruktøren, medmindre andet er bestemt i beslutningen herom. Det vil navnlig kunne være hensigtsmæssigt at træffe anden bestemmelse, hvis et salg gennemføres tidligt i forløbet, og provenuet dermed kan indgå i finansieringen af gennemførelsen af rekonstruktionen af virksomheden. Er en sådan beslutning ikke truffet, bør rekonstruktøren fordele beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen. Hvis rekonstruktionsforslaget ikke går ud på en tvangsakkord, hvor der er fastsat en dividende, må der således i rekonstruktionsforslaget

tages højde for, hvordan provenuet skal fordeles. Det påhviler i givet fald rekonstruktøren at sikre, at dette indgår i rekonstruktionsforslaget, og at forslagets bestemmelser herom er i overensstemmelse med lighedsprincippet.

Der henvises til betænkningens kapitel 17 (side 193-205).

3.12.2.4. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens §§ 12 i-12 m) og 28 (forslag til konkurslovens § 136, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

3.13. Gensidigt bebyrdende aftaler

3.13.1. Gældende ret

3.13.1.1. I et gensidigt bebyrdende aftaleforhold beror parternes udsigt til fyldestgørelse i almindelighed på vilkårene for præstation af de relevante ydelser samt aftaleparternes evne og vilje til at opfylde aftalen. Den enkelte part kan ikke retmæssigt komme ud af aftalen, udelukkende fordi den pågældende har gjort en dårlig handel og accepteret byrdefulde eller uhensigtsmæssige kontraktvilkår (som f.eks. et særligt langt opsigelsesvarsel). Parten kan heller ikke sætte en anden i sit sted som berettiget og forpligtet aftalepart, medmindre medkontrahenten giver sit samtykke.

Når to eller flere aftaleparter indgår en gensidigt bebyrdende kontrakt, skal de hver især præstere de pligter, der følger af skyldforholdet, herunder udveksle de relevante ydelser i rette tid og stand. Opfyldes aftalen ikke i overensstemmelse med indholdet, er der som udgangspunkt tale om misligholdelse, hvilket kan give medkontrahenten en række misligholdelsesbeføjelser. Er misligholdelsen væsentlig, vil den i reglen berettige medkontrahenten til at ophæve aftalen.

Hverken anmeldelse af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkordforhandling indebærer som udgangspunkt nogen ændring i parternes rettigheder og forpligtelser i en gensidigt bebyrdende aftale. Aftalevilkårene forbliver umiddelbart de samme, og indledningen af den insolvensretlige behandling anses heller ikke som et skyldnerskifte i forhold til medkontrahenten. De almindelige obligationsretlige regler, herunder navnlig reglerne om medkontrahentens adgang til ophævelse af indgåede aftaler i tilfælde af modpartens (skyldnerens) antciperede misligholdelse, finder således anvendelse. Medkontrahenten kan således blandt andet holde en

salgsgenstand tilbage eller hindre dens overgivelse, indtil skyldneren har stillet betryggende sikkerhed for købesummens betaling til forfaldstid, jf. købelovens § 39.

3.13.1.2. Konkurslovens kapitel 7 (§§ 53-63) indeholder en regulering af gensidigt bebyrdende aftaler, men bestemmelserne er ikke gjort anvendelige på hverken anmeldt betalingsstandsning eller tvangsakkord. I praksis har reglerne dog vist sig at have en vis afsmittende effekt, om end den mulige betydning har måttet – og fortsat må – fastlægges konkret for hver enkelt regel under hensyntagen til de aktuelt foreliggende omstændigheder. Retstilstanden er derfor på det generelle plan noget uafklaret.

Konkurslovens regulering af gensidigt bebyrdende kontrakter finder kun anvendelse, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed, jf. konkurslovens § 53. Andre lovregler, f.eks. værdipapirhandelslovens § 58 h om slutafregning, har således fortrinsret i tilfælde af regelkrydsning, og rettighederne efter kontrakten kan have en så personlig karakter (f.eks. vedrøre skyldnerens eget arbejde), at konkurslovens regler som følge af retsforholdets beskaffenhed ikke finder anvendelse.

Finder konkurslovens kapitel 7 anvendelse på det konkrete retsforhold, kan bestemmelserne i almindelighed ikke fraviges ved aftale.

Det følger af konkurslovens § 54, at medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale, som ved konkursens begyndelse ikke er opfyldt af skyldneren, kan holde sin ydelse tilbage eller, hvis ydelsen er afsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil sikkerhed for modydelsens rigtige erlæggelse stilles. Dette gælder, uanset om tiden for erlæggelsen af skyldnerens ydelse er kommet.

Efter § 55, stk. 1, kan konkursboet indtræde i skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler. Boets indtræden kan ske ved en udtrykkelig erklæring derom, afgivet enten på eget initiativ eller som svar på en opfordring fra medkontrahenten, men kan også være stiltiende, f.eks. ved at konkursboet råder over medkontrahentens ydelse, selv om boet ved, at denne vil kunne kræves tilbage i kraft af et ejendomsforbehold, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 122. Konkursboets mulighed for at indtræde i de eksisterende gensidigt bebyrdende aftaler modsvares af en ret for medkontrahenten til at forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen, jf. § 55, stk. 2 (den såkaldte interpellationsregel). I almindelighed antages det, at svaret til medkontrahenten skal gives i løbet af en uge, men i nogle tilfælde bør det ske hurtigere, eksempelvis ved levering af let fordærvelige

varer. Loven åbner mulighed for, at parterne selv kan træffe nærmere bestemmelse om fristens længde, jf. § 55, stk. 2, 2. pkt. Fristen må dog ikke være så kort, at boet reelt ikke har mulighed for at træde ind i kontrakten, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 122.

Vælger konkursboet at indtræde i en aftale, bliver boet berettiget og forpligtet på de gældende vilkår, jf. § 56, stk. 1, og boets indtræden i aftalen indebærer således et egentligt skyldnerskifte.

Medkontrahenten vil i konkurs, ligesom det for så vidt også er tilfældet ved anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord, stå over for en modpart, der er i økonomiske vanskeligheder, hvilket naturligt vil kunne give anledning til overvejelser om, hvilken betydning skyldnerens insolvensretlige behandling vil få for aftalens opfyldelse. I konkurs tages der højde for medkontrahentens eventuelle betæneligheder vedrørende opfyldelsen ved krav til enten præstation af den relevante ydelse eller sikkerhedsstillelse suppleret af en stilling i konkursordenen som massekrav, jf. § 93, nr. 3, jf. § 56. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren som f.eks. lejemål, arbejdsaftaler eller forsyningsvirksomhed (blandt andet elektricitet, gas og vand), får kravet dog alene status som massekrav for tiden efter konkursdekretets afsigelse, jf. § 56, stk. 2. Konkursboets indtræden i aftalen indebærer således nok en forpligtelse til at udrede medkontrahentens fulde krav på vederlag, men kravet forud for og efter konkursens indtræden betragtes ikke som én enhed. En eventuel restance på indtrædelsestidspunktet er derfor alene en simpel fordring, jf. § 97.

Medkontrahentens stilling i konkursordenen suppleres af et krav på enten præstation af den aftalte ydelse eller sikkerhedsstillelse. § 57, stk. 1, fastslår således, at medkontrahenten kan kræve, at boet, hvis det indtræder i aftalen, og tiden for ydelsen til boet er kommet, uden ugrundet ophold erlægger modydelsen eller, hvis henstand er givet, stiller sikkerhed for erlæggelsen. Samme ret har medkontrahenten, hvis den pågældende har erlagt en ydelse, som vedkommende kunne have krævet tilbage, hvis boet ikke var indtrådt i aftalen.

Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, og erlægges vederlaget periodevis bagud, skal sikkerheden til enhver tid dække det først forfaldne vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter konkursen, jf. § 57, stk. 2. Finder skifteretten, at bestemmelserne i § 57, stk. 1 og 2, ikke giver medkontrahenten tilstrækkelig betryggelse, kan den bestemme, at boet, som indtræder i aftalen, skal stille sikkerhed i videre omfang. Aftaler om sikkerhedsstillelse kan tilsidesættes af skifteretten, hvis de er urimeligt tyngende for boet.

Indtræder boet ikke i aftalen, eller stiller det ikke foreskrevet sikkerhed, jf. § 57, kan medkontrahenten hæve aftalen, jf. § 58, stk. 1. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan medkontrahenten dog efter § 58, stk. 3 kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende til det. Medkontrahenten kan endvidere hæve aftalen, hvis den pågældende bortset fra konkursen havde adgang hertil, jf. § 58, stk. 2.

Indtræder boet ikke i aftalen, kan medkontrahenten efter § 59 kræve erstatning i boet for sit tab ved, at aftalen ikke opfyldes, jf. dog § 61. Det følger af § 61, stk. 1, at boet, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel kan opsige en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering. Efter stk. 2 kan skyldnerens medkontrahent i forhold til boet ligeledes opsige aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret. § 61, stk. 2, finder anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed, jf. § 53. Endelig følger det af § 61, stk. 3, at når særlige grunde taler for det, kan det pålægges den, der opsiger aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel. I skyldnerens bo er et sådant krav en almindelig konkursfordring.

I § 60 fastslås det, at er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, kommet boet i hænde efter konkursens begyndelse, og indtræder boet ikke i aftalen, skal boet tilbagelevere ydelsen.

Har skyldneren lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervsvirksomhed, og kan boet ikke straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen, jf. § 55, kan medkontrahenten fordre, at boet påtager sig som massekrav at betale forholdsmæssigt vederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse, indtil erklæring afgives, jf. § 62.

§ 63, stk. 1, fastslår, at konkursboet snarest muligt bør træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed. Hvis boet inden 14 dage efter dekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i aftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen stillet som vederlag for den forudgående periode, jf. § 63, stk. 2. Dog er krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for boet, massekrav. Afgiver boet først senere erklæring om ikke at ville indtræde, er kravet for tiden fra dekretets afsigelse til boets erklæring massekrav. Uanset stk. 1 og 2 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af konkursen

følgende ændring af forholdene giver den pågældende særlig grund til det, jf. § 63, stk. 1.

3.13.1.3. Konkursloven indeholder som nævnt ingen direkte regulering af muligheden for at fastholde en gensidigt bebyrdende aftale under en anmeldt betalingsstandsning eller ved tvangsakkord – heller ikke i tilfælde, hvor aftalen ikke er misligholdt.

I praksis vil tilsynet i en anmeldt betalingsstandsning dog stå over for flere af de samme udfordringer som et konkursbo ved vurderingen af potentialet i en videreførelse af eksisterende aftaler, da skyldneren ikke uden tilsynets samtykke må foretage væsentlige dispositioner vedrørende virksomheden, jf. konkurslovens § 15, stk. 1. Tilsynets samtykke til videreførelse af en aftale kan til dels medføre lignende virkninger som et konkursbos tiltrædelse af samme. Tilsynets godkendelse er imidlertid ikke en indtræden i aftalen, da der ikke herved sker et skyldnerskifte. Skyldneren og medkontrahenten er således fortsat de kontraherende parter i aftalen.

Medkontrahentens adgang til i tilfælde af konkurs at forlange en hurtig stillingtagen til boets mulige indtræden i aftalen, jf. konkurslovens § 55, stk. 2, har ikke noget modstykke i anmeldt betalingsstandsning. Det er antaget i den retsvidenskabelige litteratur, at princippet i konkurslovens § 55, stk. 2, næppe kan overføres til betalingsstandsning, og at medkontrahenten således først kan kræve, at tilsynet tager stilling til aftalen, når enten frigørelsestiden for medkontrahentens egen forpligtelse eller forfaldstiden for skyldnerens forpligtelse er kommet. I tvangsakkord kan medkontrahenten heller ikke afkræve skyldneren den samme hurtige reaktion på en aftales eventuelle videreførelse, som der kræves i konkurs.

Konkurslovens regler om massekravsstatus ved videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler kan ikke overføres til hverken anmeldt betalingsstandsning eller tvangsakkord. Videreførelse af eksisterende aftaler med tilsynets samtykke indebærer dog, at kravet i et eventuelt efterfølgende konkursbo omfattes af konkurslovens § 94, nr. 2.

I praksis vil princippet om sikkerhedsstillelse for præstation til medkontrahenten tilsvarende finde anvendelse på såvel anmeldt betalingsstandsning som tvangsakkord, da en medkontrahent, i hvert fald for så vidt angår køb af løsøre, vil kunne holde sin egen ydelse tilbage, indtil der er stillet betryggende sikkerhed for præstation af modydelsen, jf. købelovens § 39. Medkontrahenten vil også kunne hæve aftalen, hvis skyldneren ikke på medkontrahentens opfordring stiller den fordrede sikkerhed.

3.13.2. Lovforslagets udformning

3.13.2.1. Konkursrådet har overvejet, i hvilket omfang – og i givet fald på hvilke vilkår – skyldneren som led i en rekonstruktionsbehandling skal kunne udtræde af gensidigt bebyrdende kontrakter og fastholde medkontrahenten på eksisterende aftaler. Konkursrådet har ved overvejelserne tilsigtet en rimelig balance mellem det overordnede samfundsmæssige hensyn til, at levedygtige virksomheder videreføres, over for den enkelte medkontrahents interesse i fyldestgørelse i overensstemmelse med parternes aftale.

Konkursrådet finder, at hensynet til videreførelse af levedygtige virksomheder tilsiger, at rekonstruktionsbehandlingen i sit udgangspunkt bør kunne basere sig på den enkelte virksomheds bestående portefølje af aftaler, så rekonstruktøren får det videst mulige grundlag for en nytænkning af virksomheden. Grundlaget for en rekonstruktion vil være mest fordelagtigt, hvis rekonstruktionsbehandlingen kan tage afsæt i skyldnerens eksisterende aftaler (uanset eventuel misligholdelse), så virksomheden kan drage nytte af eventuelle gunstige aftaler frem for at skulle re- eller nyetablere et aftalegrundlag i en ændret forhandlingsposition. Dette vil uvægerligt indebære, at der må gribes ind i parternes kontraktforhold.

Et sådant indgreb i parternes kontraktforhold kan umiddelbart være til gene for medkontrahenten, der i andre tilfælde vil kunne benytte skyldnerens misligholdelse til at komme ud af aftalen og kontrahere til anden side. Konkursrådet finder dog, at medkontrahentens grundlæggende interesse i et kontraktforhold i almindelighed må anses at være kontraktmæssig opfyldelse, og at en adgang for skyldneren til at fastholde en misligholdt kontrakt kun kan forbedre mulighederne herfor (med den forsinkelse, der følger af rekonstruktionsbehandlingen), forudsat at skyldnerens misligholdelse ikke skyldes andet end forsinkelse med egen ydelse. Medkontrahentens tab i forbindelse med erlagte ydelser vil således allerede være realiseret, og interessen i fremtidig opfyldelse vil kunne sikres ved en fortrinsret i et eventuelt efterfølgende konkursbo.

Medkontrahentens interesse i aftalen kan naturligvis ændre sig med markedets udvikling, f.eks. ved udsigten til at kunne oppebære en højere pris for samme ydelse, og medkontrahenten kan derfor på tidspunktet for skyldnerens misligholdelse have større interesse i en ophævelse af aftalen end en kontraktmæssig opfyldelse. Konkursrådet finder dog ikke en sådan interesse videre beskyttelsesværdig, da skyldnerens insolvens herved udnyttes som en helt tilfældig fordel for medkontrahenten.

Hensynet til en fornuftig samhandel tilsiger imidlertid, at der bør være en grænse for, hvilke misligholdte aftaler skyldneren bør kunne fastholde. Medkontrahenten bør således i almindelighed kunne tilrettelægge og disponere sin virksomhed i tillid til de til enhver tid gældende aftaler. Konkursrådet finder derfor, at hensynet til en medkontrahent, der har hævet aftalen inden rekonstruktionsbehandlings indledning og indrettet sig i henhold hertil, bør veje tungere end skyldnerens interesse i at videreføre aftalen.

Konkursrådet bemærker, at en adgang til at fastholde en misligholdt gensidigt bebyrdende kontrakt i øvrigt vil kunne tilskynde en skyldner i økonomiske problemer til at fremsætte begæring om rekonstruktionsbehandling ganske tidligt i forløbet med henblik på at opnå beskyttelse mod en allerede indtrådt misligholdelse og herigennem sikre grundlaget for en eventuel fortsat – rekonstrueret – drift. Dette vil formentlig kunne medvirke til, at flere levedygtige virksomheder vil kunne overleve på sigt, da mulighederne for en vellykket rekonstruktion i almindelighed må anses for større, jo tidligere et rekonstruktionstiltag iværksættes.

Videreførelse af de eksisterende aftaler bør ikke kunne ske alene på skyldnerens foranledning, men må forudsætte rekonstruktørens samtykke, da dispositionen kan have vidtrækkende konsekvenser for virksomhedens økonomi.

3.13.2.2. Konkursrådet finder, at en regulering af spørgsmålet om videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler i vidt omfang bør tage udgangspunkt i reglerne i konkurslovens kapitel 7 (§§ 53-63) om konkurs. Konkursrådet finder dog, at der ikke bør medtages en regel svarende til § 62 om lejede og forpagtede ejendomme, da det ikke vil være rimeligt at give § 94-status for krav, der opstår under skyldnerens og rekonstruktørens betænkningstid, når ingen andre aftaletyper opnår en sådan beskyttelse.

Som det er tilfældet i konkurs, jf. § 53, 1. pkt., bør reglerne om videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler kun anvendes, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed. I forhold til konkurs gør der sig imidlertid den forskel gældende, at indledningen af en rekonstruktionsbehandling ikke i sig selv indebærer et skyldnerskifte, da der ikke oprettes et særligt »rekonstruktionsbo«. I relation til fysiske personer er der heller ikke mulighed for at fratage skyldneren rådigheden (jf. pkt. 3.8 ovenfor). Ved rekonstruktion af en virksomhed, der ejes af en fysisk person, må undtagelsen på grund af retsforholdets beskaffenhed derfor anvendes noget snævrere end efter § 53.

3.13.2.3. Konkursrådet anfører, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke bør kunne videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, jf. tilsvarende konkurslovens § 55, stk. 1, om et konkursbos adgang til at indtræde i gensidigt bebyrdende aftaler. I modsætning til konkurs er der dog ikke tale om en indtræden i aftalen, men om en videreførelse af aftalen, idet det i rekonstruktionsituationen fortsat er skyldneren, der er kontraktspart, da rekonstruktionsbehandlingen som nævnt ikke indebærer oprettelsen af et »rekonstruktionsbo«, der – som et konkursbo – er en selvstændig juridisk person ved siden af skyldneren.

Konkursrådet finder endvidere, at skyldneren i forhold til konkurssituationen bør have en udvidet adgang til at videreføre aftaler, som medkontrahenten har ophævet. Sådanne aftaler bør skyldneren med rekonstruktørens samtykke kunne kræve reetableret, hvis medkontrahenten har ophævet aftalen inden for de seneste fire uger, og ophævelsen alene er begrundet i skyldnerens manglende eller forsinkede levering af egen ydelse.

Dette bør dog ikke gælde, hvis medkontrahenten har indrettet sig på, at aftalen er ophævet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis medkontrahenten har taget en lejet genstand eller en genstand, der var solgt med ejendomsforbehold, tilbage fra skyldneren, eller har fået udsat skyldneren af et lejemål. Tilsvarende gælder, hvis medkontrahenten efter ophævelsen har disponeret over sin ydelse til fordel for tredjemand, eller hvis medkontrahenten har bestilt den samme ydelse som den, skyldneren skulle præstere, fra en anden leverandør eller indrettet sig på at klare sig uden den pågældende ydelse.

3.13.2.4. Konkursrådet finder, at medkontrahenten bør kunne forlange, at der uden ugrundet ophold tages stilling til, om en gensidigt bebyrdende aftale videreføres, jf. tilsvarende den såkaldte »interpellationsregel« i konkurslovens § 55, stk. 2. Når der er tale om rekonstruktionsbehandling bør parterne ikke, således som det er tilfældet ved konkurs, kunne aftale nærmere om svarfristens længde. Endvidere bør skyldnerens ansatte først 14 dage efter rekonstruktionsbehandlings indledning kunne kræve, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om ansættelsesaftalen ønskes videreført. Baggrunden for særreglen for ansættelsesaftaler er, at Konkursrådet også for rekonstruktion endvidere foreslår en regel, som svarer til den gældende regel i konkurslovens § 63, stk. 2, hvorefter de ansattes vederlagskrav (bortset fra vederlag for faktisk udført arbejde efter rekonstruktionsbehandlings indledning) ikke opnår § 94-status, hvis skyldneren inden 14 dage efter rekonstruktionsbehandlings indledning meddeler, at ansættelsesaftalen ikke ønskes videreført, jf. pkt. 3.13.2.7 nedenfor.

Konkursrådet finder endvidere, at en undladt videreførelse bør indebære, at medkontrahenten kan ophæve aftalen. Rådet finder samtidig, at rekonstruktionsbehandlingen ikke bør afskære medkontrahenten fra den ret til erstatning for kontraktbruddet, som måtte følge af almindelige obligationsretlige regler. Erstatningskravet vil, når aftalen ikke er videreført, være en simpel fordring i et eventuelt efterfølgende konkursbo, jf. konkurslovens § 97.

Hvis medkontrahenten helt eller delvist har erlagt sin ydelse, bør medkontrahenten kun kunne hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende dertil, jf. tilsvarende den gældende regel i § 58, stk. 2, om konkurs. Hvis medkontrahenten har leveret en ydelse til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, bør medkontrahenten dog altid kunne kræve ydelsen tilbage (når aftalen ikke videreføres), jf. tilsvarende den gældende § 60 om konkurs.

3.13.2.5. Konkursrådet finder det væsentligt for balancen i retsforholdet mellem de kontraherende parter, at medkontrahenten indrømmes visse muligheder for kompensation for den fastlåsning af den pågældendes forhandlingsposition, som forslaget om adgang til at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler, herunder under visse betingelser misligholdte og ophævede aftaler, indebærer. Det bør også modvirkes, at skyldneren (og rekonstruktøren) fastholder eksisterende aftaler i unødigt omfang, hvis der reelt er usikkerhed om skyldnerens mulighed for præstation af den relevante ydelse.

Et krav om sikkerhedsstillelse for skyldnerens kontraktmæssige opfyldelse af aftalen, jf. den gældende § 57 om konkurs, vil kunne udgøre en stor belastning af en virksomheds likviditet, da skyldneren i givet fald vil skulle stille sikkerhed for samtlige gensidigt bebyrdende aftaler, der ønskes videreført. Disse midler vil ikke samtidig kunne komme i spil til andre og mere fremadrettede tiltag til omstrukturering og reorganisering af virksomheden.

Da en virksomhed i økonomiske problemer ofte er meget trængt på netop likviditeten, vil en reservation af midler til sikkerhedsstillelse kunne lægge beslag på de ressourcer, der er afgørende for den faktiske gennemførelse af den foretrukne rekonstruktion. Et kravet om sikkerhedsstillelse vil således nok sikre medkontrahenten opfyldelsen af den aktuelle kontrakt, men samtidig være den foranstaltning, der kan afskære den pågældendes muligheder for et fremtidigt samarbejde med skyldneren.

Det er Konkursrådets opfattelse, at et krav om sikkerhedsstillelse i almindelighed er unødvendigt, når med-

kontrahentens krav mod skyldneren i konkurs bliver omfattet af § 94, da der i reglen herved vil være dækning for medkontrahentens krav.

Hertil kommer, at rekonstruktøren ikke er påtvunget at videreføre virksomhedens gensidigt bebyrdende aftaler, men frit kan vælge mellem aftalerne og således afstå fra at videreføre de aftaler, der ikke synes fordelagtige for skyldneren. Det må antages, at rekonstruktøren i denne henseende vil udøve et fornuftigt og forsigtigt skøn over, om virksomheden vil være i stand til at opfylde de kontrakter, som vælges videreført.

Hensynet til at sikre videreførelse af flere levedygtige virksomheder tilsiger i øvrigt, at rekonstruktøren i sine bestræbelser herpå skal sikres det videst mulige økonomiske råderum, hvilket reelt er udelukket, hvis hovedparten af skyldnerens likviditet er bundet i sikkerhedsstillelse til sikring af eksisterende kontraktforhold.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at medkontrahenten skal kompenseres for skyldnerens videreførelse af en gensidigt bebyrdende aftale ved, at medkontrahentens krav bliver et krav efter § 94 i et eventuelt konkursbo. For aftaler om *løbende ydelser* skal dette på tilsvarende måde som i konkurs kun gælde krav på vederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledning, og det skal endvidere – som noget nyt – ikke gælde krav på vederlag for tiden efter en eventuel konkurs.

Konkursrådet foreslår endvidere, at medkontrahenten – uanset om andet måtte følge af andre lovbestemmelser – i forbindelse med videreførelsen af en gensidigt bebyrdende aftale under en rekonstruktionsbehandling ikke skal kunne kræve sikkerhedsstillelse for sine krav i medfør af aftalen og ikke skal have ret til at holde sin ydelse tilbage eller hindre dens overgivelse som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt. Herudover skal medkontrahenten ikke kunne kræve, at skyldneren som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt skal præstere sin ydelse før forfaldstiden, og medkontrahenten skal ikke kunne hæve aftalen som følge af forsinkelse med skyldnerens ydelse, der er opstået inden meddelelsen om videreførelsen, medmindre medkontrahentens krav på ydelsen omfattes af § 94, og skyldneren ikke præsterer ydelsen uden ugrundet ophold efter videreførelsen af aftalen. Medkontrahenten vil derimod ikke være afskåret fra at hæve, hvis skyldneren har misligholdt aftalen på anden måde end ved forsinkelse med egen ydelse.

Som en undtagelse hertil finder Konkursrådet dog, at der bør være en regel svarende til konkurslovens § 16 b om skyldnerens bagudlønnede ansattes ret til i forbin-

delse med en anmeldt betalingsstandsning at kræve sikkerhedsstillelse for det til enhver tid først forfaldende vederlag. Isoleret set taler rekonstruktionsmæssige hensyn ganske vist for et forbud mod, at ansatte kan kræve sikkerhedsstillelse for deres løn, men efter Konkursrådets opfattelse bør spørgsmålet om sikkerhedsstillelse for lønkrav ikke behandles løsrevet fra de øvrige regler om lønmodtageres retsstilling i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, herunder reglerne i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

3.13.2.6. Konkursrådet anfører, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid bør kunne træde tilbage fra fortsat videreførelse af en aftale om en løbende ydelse med et varsel på en måned, uanset om et længere varsel måtte være aftalt, således at krav for tiden efter tilbagetrædelsen ikke omfattes af § 94. Hermed skabes større klarhed om rekonstruktørens beslutning om konsekvenserne på § 94-niveau af at videreføre en aftale, da det i praksis kan være vanskeligt at vurdere, hvad der må anses for sædvanligt eller rimeligt varsel, jf. konkurslovens § 61, stk. 1, om adgangen til at opsige aftaler om et vedvarende retsforhold i konkurssituationen. Konkursrådet foreslår en tilsvarende tilbagetrædelsesadgang i konkurs, jf. pkt. 3.17.2.

Konkursrådet anfører, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke endvidere bør have mulighed for med sædvanligt eller rimeligt varsel af opsige en aftale om et vedvarende retsforhold, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt. Dette svarer til, hvad der efter konkurslovens § 61, stk. 1, gælder i konkurs. I tilfælde af førtidig opsigelse bør medkontrahenten have adgang til at kræve erstatning herfor, hvis særlige grunde taler for det, jf. tilsvarende konkurslovens § 61, stk. 3, 1. pkt.

Konkursrådet finder ikke grundlag for at foreslå en bestemmelse, der svarer til konkurslovens § 61, stk. 2, om medkontrahentens adgang til at opsige en aftale om et vedvarende retsforhold med sædvanligt eller rimeligt varsel. En sådan opsigelsesadgang for medkontrahenten vil efter Konkursrådets opfattelse være i strid med formålet med rekonstruktionsbehandlingen om at videreføre skyldnerens virksomhed.

3.13.2.7. Konkursrådet har overvejet, om de foreslåede almindelige regler om gensidigt bebyrdende aftalers stilling under rekonstruktionsbehandling bør suppleres med særlige regler om ansættelsesaftaler svarende til konkurslovens § 63.

Konkursrådet foreslår ikke en regel svarende til konkurslovens § 63, stk. 1. Konkursrådet henviser til, at der ikke er knyttet særlige retsvirkninger til denne regel, hvorefter kurator snarest muligt skal træffe afgørelse om, hvorvidt boet indtræder i ansættelsesaftaler.

Konkursrådet foreslår derimod en regel svarende til konkurslovens § 63, stk. 2, således at hvis skyldneren ikke inden 14 dage fra rekonstruktionsbehandlingens indledning givet meddelelse om ikke at ville indtræde i en ansættelsesaftale, er krav på vederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning til afgivelsen af skyldnerens erklæring omfattet af § 94. Selv om skyldneren inden denne frist meddeler ikke at ville indtræde i ansættelsesaftalen, er der § 94-status for krav på vederlag for arbejde, den ansatte faktisk har udført for skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Konkursrådet henviser til, at der er behov for at beskytte ansatte, der møder på arbejde, da det ikke i sig selv kan anses for et samtykke fra rekonstruktøren til at videreføre ansættelsesforholdet, at de ansatte ikke sendes hjem.

Konkursrådet foreslår endvidere en regel svarende til konkurslovens § 63, stk. 3, således at en ansat kan hæve ansættelsesaftalen, hvis den af rekonstruktionsbehandlingen følgende ændring af forholdene giver den ansatte særlig grund til det. Konkursrådet anfører i den forbindelse, at ordene »særlig grund hertil« bør fortolkes i lyset af formålet med rekonstruktionsbehandlingen (dvs. at videreføre virksomheden) og dermed give et snævrere område for hæveadgang end i konkurssituationen.

Der henvises til betænkningens kapitel 18 (side 207-236).

3.13.2.8. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens §§ 12 n-12 u), og bemærkningerne hertil.

3.14. Stadfæstelse af rekonstruktionen

3.14.1. Gældende ret

3.14.1.1. Reglerne om anmeldt betalingsstandsning indebærer, at skifteretten bortset fra fastsættelsen af vederlag til tilsynet, jf. konkursloven § 239, i almindelighed ikke vil høre nærmere fra skyldneren og tilsynet, hvis betalingsstandsningen er forløbet godt. En betalingsstandsning når således i almindelighed sin afslutning ved skifterettens konstatering af, at der er forløbet tre måneder fra fristdagen, jf. § 16 e, stk. 1, nr. 5, medmindre der forinden er ansøgt om forlængelse af fristen efter stk. 2. Der er i disse tilfælde intet krav om, at skifteretten skal have nærmere oplysninger om betalingsstandsningens forløb og om resultatet heraf.

3.14.1.2. Ved tvangsakkord er situationen en anden end ved betalingsstandsning. Akkordforslaget skal danne grundlag for en afstemning, og der stilles visse indholdsmæssige krav til akkorden, jf. blandt andet konkurslovens § 161 og § 176. Hertil kommer, at akkorden ikke er gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten, jf. § 178. Bestemmelse herom træffes efter, at afstemningen om og vedtagelsen af akkorden har fundet sted. Akkorden har herefter virkning som et retsforlig (og kan dermed danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse over for skyldneren), jf. § 189. Akkorden er også bindende for fordringshavere, som ikke har meldt sig, jf. § 190.

Skifteretten kan enten nægte stadfæstelse på eget initiativ eller som følge af en indsigelse fra en fordringshaver. Indsigelse skal i så fald fremsættes senest i det møde, hvor der foretages afstemning om akkorden, jf. § 178, stk. 2. I praksis forhandles indsigelserne ofte inden afstemningen, idet det fremkomne eventuelt kan give anledning til udsættelse eller ændring af stemmeafgivningen.

De relevante indsigelsesgrunde deler sig i tilfælde, hvor skifteretten skal nægte stadfæstelse, og situationer, hvor skifteretten kan udøve et skøn over, om den foreliggende mangel har en sådan betydning, at stadfæstelse bør nægtes.

Nægtelse skal således altid ske, hvor fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen, jf. § 179, stk. 1, nr. 1. Må det lægges til grund, at akkorden ville være blevet vedtaget, selv om de rette oplysninger havde været til stede, vil der således ikke være grund til at nægte stadfæstelse. Er det tvivlsomt, om akkorden ville være blevet stadfæstet, hvis de rette oplysninger havde været præsenteret, har skifteretten i øvrigt mulighed for at udsætte sin afgørelse og underkaste forslaget en ny afstemning, jf. § 179, stk. 2.

Nægtelse skal efter § 179, stk. 1, nr. 2, også ske, hvor akkorden har et ulovligt indhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor akkordforslaget ikke opfylder konkurslovens hovedregel om en mindstedividende på 10 pct., medmindre skifteretten finder, at der er ganske særlige grunde til den lave dividende, eller alle fordringshavere har samtykket heri, jf. § 161. Ved bedømmelsen heraf kan det blandt andre momenter også tillægges betydning, om et meget stort flertal af fordringshavere skønner, at sådanne grunde er til stede, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 253.

Endelig skal stadfæstelse nægtes, hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt en fordringshaver fordele uden for akkorden, jf. § 179, stk. 1, nr. 3.

Skifteretten kan nægte stadfæstelse, hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele, jf. § 180, nr. 1. Det kan være tvivlsomt, om de øvrige fordringshavere har mistet noget herved, og muligvis har skyldneren ikke selv været bekendt med begunstigelsen. Det er dog i forarbejderne forudsat, at det ubetinget bør være hovedreglen, at sådan begunstigelse bør medføre nægtelse af stadfæstelse, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 253. Både den, der yder, og den der modtager en formuefordel, der gives for at stemme i en bestemt retning eller for at undlade at stemme, vil efter omstændighederne kunne straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder efter straffelovens § 304, stk. 2.

Stadfæstelse kan endvidere nægtes, hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling, jf. § 180, nr. 2. I almindelighed vil skifteretten kun nægte stadfæstelse efter en fordringshavers begæring, men skifteretten bør efter forarbejderne ikke helt være afskåret fra at varetage de udeblevne fordringshavers interesser ved af egen drift efter fornøden forhandling at nedlægge veto mod akkorden, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 253.

Nægtelse kan også ske, hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne, jf. § 180, nr. 3. En utilbørlig forringelse foreligger, hvor skyldneren på dadelværdig vis, når det økonomiske sammenbrud nærmer sig eller måske allerede er indtrådt, formindsker sine aktiver, f.eks. ved umådeholdent forbrug, forstikning eller bortgivelse af midler eller begunstigelse af en enkelt fordringshaver. Også en urimelig eller klart forkastelig gældsstiftelse er omfattet, når den er sket så sent, at dispositionens virkning er åbenbar. Der kan måske stadig næres tillid til skyldnerens oprigtige vilje til at opfylde akkorden, hvis det kun drejer sig om en enkeltstående handling, eller der i øvrigt er undskyldelige omstændigheder, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 254.

Endvidere kan skifteretten nægte stadfæstelse, hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, jf. § 180, nr. 4. Det er ikke udelukket at stadfæste en akkord, selv om opfyldelsen i det væsentlige afhænger af skyldnerens personlige indsats. Bedømmelsen af, om de fastsatte afdrag kan betales til tiden, må bero på en forsigtig og objektiv vurdering af skyldnerens samlede situation, herunder skyldnerens evne og vilje. Det må herved tages i betragtning, om skyldneren forud for akkordforhandlingen har haft uorden i forretningsførelse og regnskab

eller har handlet letsindigt, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 254.

Endelig har skifteretten mulighed for at nægte stadfæstelse, hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse, jf. § 180, nr. 5. Dette vil blandt andet være tilfældet, hvor den tilbudte dividende står i betydeligt misforhold til skyldnerens midler, eller de fastsatte betalingsterminer medfører en udsættelse, der ikke er begrundet i et rimeligt hensyn til en videreførelse af skyldnerens forretning, men også hvor fordringshavernes interesse i hurtig betaling er forskellig, jf. betænkning nr. 606/1971 om tvangsakkord og konkurs side 254.

Akkordforhandlingen anses for afsluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om stadfæstelse af akkorden eller om akkordforhandlingens ophør er udløbet, jf. § 183, stk. 1, uden at kære er sket, eller når ankeinstansen har afsagt kendelse om spørgsmålet. Sagens udfald offentliggøres i Statstidende.

3.14.2. Lovforslagets udformning

3.14.2.1. Det har været et væsentligt hensyn for Konkursrådet, at fordringshaverne sikres størst mulig indflydelse på rekonstruktionsforløbet og indholdet af rekonstruktionen, blandt andet ved de foreslåede lempeligere afstemningsregler og lempeligere krav til akkordens indhold (jf. pkt. 3.7 ovenfor og pkt. 3.15 nedenfor). Dette afsæt for rådets overvejelser bør også indebære et reelt værn om hver enkelt fordringshavers retsstilling – også de, der måtte tilhøre et mindretal. Hensynet hertil bør dog ikke skygge uforholdsmæssigt for adgangen til at rekonstruere nødlidende virksomheder, hvor flertallet af fordringshavere er indstillet på at tåle de præsenterede vilkår.

Det er på denne baggrund Konkursrådets opfattelse, at afslutningen af rekonstruktionsbehandlingen fortsat skal give sig udslag i skifterettens stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget, således at skifteretten i et vist omfang efterprøver, om grundlaget for afstemningen har været i orden. Det er dog samtidig rådets opfattelse, at en forbedring af mulighederne for at rekonstruere insolvente, men levedygtige virksomheder tilsiger, at fordringshavernes flertal bør have en væsentlig større indflydelse på, hvilke rekonstruktionsforslag der indholdsmæssigt kan accepteres.

Skifterettens adgang til nægtelse bør derfor begrænses til tilfælde, hvor indsigelsen vedrører helt grundlæggende forhold ved afstemningen, herunder situationer, hvor skyldneren eller tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt en fordringshaver fordele, og situationer, hvor rekonstruktionsforslaget strider mod loven.

Dette svarer til de tilfælde, hvor skifteretten efter gældende ret altid skal nægte stadfæstelse, jf. konkurslovens § 179, suppleret af skifterettens nuværende mulighed for nægtelse efter konkurslovens § 180, nr. 1, om tredjemands tilsigelse af fordele, hvor det i praksis er den ubetingede hovedregel, at nægtelse skal ske.

En adgang for skifteretten til skønsmæssigt at gribe ind over for bestemte rekonstruktionsforslag ville skabe en noget uigennemsigtig retsstilling for fordringshaverne, fordi det ikke med sikkerhed kan vides, om der vil blive grebet ind over for et vedtaget forslag eller ej. Hertil kommer, at mulige nægtelsesgrunde ville repræsentere forhold, som fordringshaverne vil have mulighed for at orientere sig om ved det foreslåede rekonstruktionsforslag suppleret af understøttende redegørelser, regnskabsmateriale og udtalelser fra henholdsvis rekonstruktør og tillidsmand, og som fordringshaverne dermed ville have indsigt i forud for afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Hvis fordringshaverne desuagtet giver deres støtte til et forslag, hvor der ikke er rimelig udsigt til rekonstruktionens gennemførelse, vil de være bevidste om disse særlige ufordelagtige forhold ved rekonstruktionsforslaget og have accepteret dem som et vilkår. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne, eller hvis forslaget til rekonstruktion i øvrigt er til skade for fordringshaverne.

Hensynet til fordringshavernes størst mulige indflydelse på rekonstruktionsforløbet taler derfor efter Konkursrådets opfattelse for at begrænse skifterettens skønsmæssige adgang til at gribe ind i vedtagelsen af et rekonstruktionsforslag til tilfælde, hvor fordringshaverne har givet deres støtte til et forslag, hvor dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling.

Konkursrådet finder endvidere, at stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget bør kunne betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn af rekonstruktøren, eller af, at en beslutning om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, skal opretholdes, indtil rekonstruktionsforslagets forudsætninger er opfyldt.

Der henvises til betænkningens kapitel 19 (side 237-243).

3.14.2.2. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Justitsministeriet har dog ikke fundet grundlag for at foreslå, at rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden skal kunne opretholdes, indtil et stadfæstet rekonstruktionsforslags forudsætninger er opfyldt. Justitsministeriet har blandt andet lagt vægt på, at Kon-

kursrådets forslag herom ville indebære, at der i en periode, der ikke er nærmere tidsmæssigt afgrænset, skulle foregå et efter omstændighederne kompliceret samarbejde mellem rekonstruktøren og eksempelvis generalforsamlingen i et aktie- og anpartsselskab, og at det i Konkursrådets forslag ikke er reguleret, hvad der skal ske, hvis rekonstruktionsforslagets forudsætninger ikke opfyldes inden for rimelig tid.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 13 e, § 13 f og § 15 b), og bemærkningerne hertil.

3.15. Rekonstruktionens indhold, virkninger og oplysning mv.

3.15.1. Gældende ret

3.15.1.1. Konkurslovens kapitel 19 indeholder nærmere regler om en tvangsakkords indhold.

Efter konkurslovens § 157 kan en tvangsakkord gå ud på 1) procentvis nedsættelse af den ikke-fortrinsberettigede gæld (almindelig tvangsakkord), 2) fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem hans fordringshavere mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke bliver dækket (likvidationsakkord), eller 3) betalingsudsættelse (moratorium).

En tvangsakkord omfatter ifølge § 158, stk. 1, fordringer, der er stiftet inden akkordforhandlingens åbning, jf. § 167.

En række fordringer falder uden for akkorden. Det drejer sig om følgende, jf. § 158, stk. 2.:

- 1) Pantefordringer, i det omfang pantet strækker til. Pantet bindes derimod af akkorden, for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke til sin tid måtte blive dækket af pantet. Skifteretten kan på skyldnerens begæring træffe afgørelse om, at vurderingen af pantets værdi, jf. § 165, stk. 2, nr. 1, 4. pkt. (om virksomhedspant bortset fra virksomhedspant i fordringer), er bindende ved opgørelse af pantet.
- 2) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 3) Gældsforpligtelser, som skyldneren før akkordforhandlingens åbning med samtykke af de i § 165 nævnte tillidsmænd har pådraget sig til fortsættelse af sin forretning.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, såfremt bestemmelse derom er truffet i akkorden og bestemmelsen må anses rimeligt begrundet under hensyn til boets størrelse og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammen-

lægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

Ved akkorden bortfalder endvidere gaveløfter, krav på renter af de af akkorden omfattede fordringer for tiden efter akkordforhandlingens åbning og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab, jf. § 159, stk. 1. De øvrige krav, der er nævnt i § 98 (dvs. krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation og krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse), har i akkorden samme stilling som de almindelige fordringer, jf. § 159, stk. 2.

§ 160 fastslår, at fordringshaverne i øvrigt skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 161 indeholder reglen om mindstedividende. Det følger af bestemmelsen, at fordringerne ikke kan nedsættes til mindre end 10 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri.

3.15.1.2. Konkurslovens kapitel 23 indeholder nærmere regler om tvangsakkordens virkninger.

Det følger af konkurslovens § 189, at en tvangsakkord har virkning som et retsforlig.

Efter § 190 er en tvangsakkord også bindende for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Akkorden befrier skyldneren for den del af en før akkordforhandlingens åbning stiftet gæld, som ikke ved akkorden er overtaget, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Det følger af § 191, at tvangsakkorden ingen indflydelse har på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 192 fastsætter, at enhver uden for akkorden indgået overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved akkorden, er ugyldig.

Konkursloven indeholder ikke regler om virkningerne af en betalingsstandsning.

3.15.1.3. Efter konkurslovens § 193 kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn efter § 181, hvis akkordens opfyldelse ved skyldnerens forhold antages at være bragt i fare.

Det følger af § 181, stk. 1, at stadfæstelse af en tvangsakkord kan betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn, som beskikkes af skifteretten. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder akkordens bestemmelser og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug sætter sig ude af stand til at opfylde akkorden. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldne-

ren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger. Hvis skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til et møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen, jf. § 181, stk. 2.

Der er i § 194 fastsat regler om ophævelse af en tvangsakkord. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at en tvangsakkord på begæring af en fordringshaver eller tilsynet kan ophæves af skifteretten, 1) hvis det oplyses, at skyldneren med hensyn til akkorden har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende forud for akkordens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere, eller 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge akkorden. Inden skifteretten træffer afgørelse, skal skyldneren, fordringshaverne, tillidsmændene, kautionister for akkorden og et eventuelt tilsyn indkaldes til møde i skifteretten, jf. stk. 2. Ophæves akkorden, følger det af stk. 3, at en sikkerhed eller kaution, som tredjemand har stillet for tvangsakkorden, bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller tredjemand har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

3.15.2. Lovforslagets udformning

3.15.2.1. Konkursrådet finder, at det bør være et krav, at en rekonstruktion indeholder en tvangsakkord eller en virksomhedsoverdragelse eller en kombination heraf. En fastlæggelse af det nærmere indhold af tvangsakkord eller virksomhedsoverdragelse bør i øvrigt i videst muligt omfang bero på, hvad der i den konkrete situation må anses for den mest hensigtsmæssige løsning. Det følger imidlertid af det almindelige insolvensretlige lighedsprincip, at en rekonstruktion bør indebære en ligelig fordeling til fordringshaverne, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling, eller andet måtte følge af lovens øvrige bestemmelser.

Der bør i øvrigt ikke være noget til hinder for, at en rekonstruktion tillige indeholder andre elementer end tvangsakkord eller virksomhedsoverdragelse. Konkursrådet foreslår ikke fastsat lovbestemte retsvirkninger heraf, og disse vil derfor bero på indholdet af de aftaler, der indgås mellem de berørte parter.

3.15.2.2. Mindstedividenden i tvangsakkord blev ved lov nr. 365 af 24. maj 2005 (Revision af reglerne om gældssanering), der bygger på betænkning nr. 1449/2004 om gældssanering, nedsat fra 25 pct. til 10 pct. med det formål at medvirke til at sikre den fortsatte

balance mellem akkord- og gældssaneringsreglerne i forbindelse med indførelsen af nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. I betænkning nr. 1449/2004 om gældssanering side 423 bemærkede Konkursrådet, at rådet ikke ville udelukke, at der ville kunne være anledning til på ny at vurdere kravene til en mindstedividende i tvangsakkord i forbindelse med rådets fremtidige overvejelser om rekonstruktion af insolvente virksomheder.

Konkursrådet har på denne baggrund overvejet, om der fortsat er behov for en regel om mindstedividende ved tvangsakkord, og om der i givet fald bør ske en yderligere nedsættelse af procentsatsen til mindre end 10, eventuelt således at mindstedividenden herved gøres afhængig af den dividende, som vil kunne forventes i tilfælde af konkurs.

Det kan anføres, at mulighederne for rekonstruktion af en virksomhed i almindelighed øges, hvis arbejdet hermed igangsættes, hvor der fortsat er reale aktiver i skyldnerens virksomhed, samt at det i almindelighed vil være uforsvarligt at fortsætte virksomhedens drift, når aktiverne ikke længere er i stand til at dække blot 10 pct. af gælden. Omvendt vil rekonstruktion alene kunne ske, hvis et forslag herom nyder fordringshavernes opbakning, og flertallet således er indstillet på eventuelt at acceptere en ganske beskeden dividende. Det er i den forbindelse væsentligt, at alternativet til indfrielse af et krav om en given mindstedividende i almindelighed vil være, at virksomheden overgår til konkursbehandling, hvilket typisk vil have afgørende indvirkning på den aktuelle værdiansættelse, idet salg af virksomheden som igangværende sjældent vil være en reel mulighed under konkurs. Det kan videre anføres, at en ændring i kravet til mindstedividende vil forrykke den balance mellem reglerne om gældssanering og rekonstruktion af virksomheder, der var formålet med revisionen af konkurslovens regler om gældssanering i 2005.

Reglerne om gældsaning og rekonstruktion er imidlertid i udgangspunktet ikke rettet mod samme målgruppe. Gældsaning er som udgangspunkt rettet mod håbløst forgældede skyldnere, som typisk er standset som selvstændigt erhvervsdrivende eventuelt efter en konkurs og således ikke (længere) ejer væsentlige ubehæftede aktiver. Formålet med reglerne om rekonstruktion er derimod at undgå konkurs og i almindelighed at gøre det muligt at fortsætte en erhvervsaktivitet (naturligvis bortset fra de tilfælde, hvor virksomheden likvideres).

Udredningen af gælden over for fordringshaverne er endvidere tilsvarende forskellig ved de to former for insolvensbehandling, da dividenden i gældssanering udredes af skyldnerens fremtidige indtægter, mens det

fortsat er hensigten, at gælden ved en rekonstruktion typisk vil være en dividende indbragt fra enten salg eller anden omlægning af virksomheden med heraf følgende frigivelse af aktiver og/eller forbedring af virksomhedens resultat eller alternativt ved udlodning fra et likvidationsbo.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at der ikke er tungtvejende hensyn, der står i vejen for en ændring af kravet om en mindstedividende.

Det er endvidere Konkursrådets opfattelse, at kravet om en mindstedividende i praksis kan være en barriere for konstruktive og fornuftige gældsordninger, som har tilslutning fra såvel skyldneren som et flertal af fordringshaverne, idet konkurs vil være eneste udvej også i tilfælde, hvor kravet tilnærmelsesvist, men ikke helt kan indfries.

Endelig finder Konkursrådet, at en regel om mindstedividende ikke vil motivere skyldneren til at indgive begæring om rekonstruktionsbehandling på et tidligere tidspunkt. Beslutning herom er snarere motiveret af virksomhedens aktuelle økonomiske situation, ordretilgang, kreditorborgholderi mv.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at der ikke skal gælde en regel om mindstedividende ved tvangsakkord.

For så vidt angår retsvirkningerne af, at der som led i en rekonstruktion træffes bestemmelse om tvangsakkord, finder Konkursrådet, at der i alt væsentligt bør gælde de samme regler som hidtil, jf. konkurslovens §§ 189-192.

3.15.2.3. Konkursrådet finder, at en virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion ikke nødvendigvis skal omfatte hele skyldnerens igangværende virksomhed, men også bør kunne angå en del heraf.

Der bør imidlertid efter Konkursrådets opfattelse være tale om en overdragelse *til eje*, så erhververen bliver ejer af virksomheden eller en del af denne. Det indebærer, at »overdragelse« ved aftaler om f.eks. leje, leasing eller pantsætning ikke vil opfylde kravene til en virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion. Derimod bør det være uden betydning, om overdragelsen til eje sker mod vederlag eller uden vederlag.

Konkursrådet anfører, at ikke enhver overdragelse af en skyldners aktiver kan anses for en overdragelse af en del af virksomheden. Formålet med rekonstruktion i form af virksomhedsoverdragelse er at sikre overlevelsen af en økonomisk aktiv virksomhed – og ikke blot frasalg af virksomhedens aktiver. Det bør derfor kræves, at overdragelsen angår en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, og som er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet. Dette svarer i vidt

omfang til anvendelsesområdet for EU-direktivet om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, som er gennemført i dansk ret ved lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Konkursrådet finder, at en virksomhedsoverdragelse bør kunne omfatte gensidigt bebyrdende aftaler, der på overdragelsestidspunktet er videreført med rekonstruktørens samtykke (jf. herom pkt. 3.13 ovenfor). Overdrages en sådan, bør skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen overgå til erhververen af virksomheden med bindende virkning for medkontrahenten. Erhververens indtræden i skyldnerens rettigheder og forpligtelser i aftaler med ansatte bør dog ske i overensstemmelse med lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, uanset om aftalen med den ansatte er videreført med rekonstruktørens samtykke.

En virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion bør alene kunne omfatte gæld til en fordringshaver, hvis dette sker i overensstemmelse med konkursordenen. Overdragelsen må således ikke medføre en mindre gunstig behandling af fordringshaverne i samme konkursklasse, og fordringshavere i højere konkursklasser skal være sikret fuld dækning. Dette udgangspunkt bør dog kunne fraviges, hvis de fordringshavere, der stilles dårligere, end de ville være blevet i henhold til konkursordenen, samtykker i en mindre gunstig behandling.

3.15.2.4. Konkursrådet finder, at der er behov for regler om adgang til at ophæve en rekonstruktion eller træffe bestemmelse om tilsyn med skyldneren, og at disse regler bør udformes i overensstemmelse med de regler, der i dag gælder ved tvangsakkord. Reglerne bør også gælde i tilfælde, hvor rekonstruktionen alene indebærer en virksomhedsoverdragelse.

En ophævelse af rekonstruktionen bør dog ikke have betydning for aftalen om virksomhedsoverdragelse eller for en overdragelse af en gensidigt bebyrdede aftale som led heri (jf. pkt. 3.15.2.3 ovenfor). Ophævelsen af rekonstruktionen bør således i forhold til virksomhedsoverdragelse alene indebære, at virksomhedsoverdragelsen ikke længere er beskyttet mod omstødelse (jf. pkt. 3.12 ovenfor).

3.15.2.5. Konkursrådet anfører, at reglerne om indkomstbeskatning kan give anledning til problemer i forbindelse med rekonstruktion navnlig for så vidt angår princippet om indkomstårets udelelighed samt reglerne om afskrivninger.

Indkomstårets udelelighed indebærer, at skyldneren beskattes af sin nettoindkomst i hele indkomståret, og at

dette skattetilsvaret anses for stiftet ved indkomstårets udløb.

Hvis der som led i en rekonstruktionsbehandling fremsættes forslag til tvangsakkord i et givent år, medfører dette, at skattetilsvaret for dette indkomstår anses for stiftet efter forslaget fremsættelse og dermed ikke omfattes af en tvangsakkord. Dette kan fremstå som urimeligt i forhold til de øvrige fordringshavere, hvis skattetilsvaret hovedsageligt er begrundet i indtægter, der lå forud for forslaget fremsættelse, da de øvrige fordringshaveres krav stiftet inden dette tidspunkt omfattes af akkorden. Desto senere på kalenderåret rekonstruktionsforslaget fremsættes, desto urimeligere kan det forekomme, at årets indkomstskat ikke omfattes af tvangsakkorden. Indførelsen af regler i konkursloven om rekonstruktionsbehandling forværrer dette problem sammenlignet med de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord, idet rekonstruktionsperioden efter Konkursrådets forslag er kortere end den maksimale betalingsstandsningsperiode. Det vil derfor i visse tilfælde ikke vil være muligt at udskyde fremsættelsen af rekonstruktionsforslaget til året efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, selv om dette ville være hensigtsmæssigt for at få indkomstskatten vedrørende det forudgående år omfattet af tvangsakkorden.

De nævnte problemer kunne imødegås ved en skattemæssig opdeling af indkomståret, så der ansættes separat skat for henholdsvis perioden indtil rekonstruktionsforslagets fremsættelse (der omfattes af tvangsakkorden), og perioden fra forslaget fremsættelse til indkomstårets udløb (der ikke omfattes af tvangsakkorden).

Et særligt problem består i relation til afskrivninger, herunder beskatning af genvundne afskrivninger.

Hvis et aktiv ved rekonstruktionsbehandlingens indledning skattemæssigt er afskrevet til en værdi, der ligger under markedsværdien, har skyldneren en latent skattepligt, der udløses, hvis aktivet sælges til markedsværdien eller mere, i og med at der i så fald opstår genvundne afskrivninger, der indgår i den skattepligtige indkomst i salgsåret. Da den latente skattepligt bestod ved rekonstruktionsforslagets fremsættelse, kan det forekomme urimeligt, at skattepligten ikke påvirkes af tvangsakkorden. Tilsvarende problemer kan også foreligge i forhold til momsreguleringsforpligtelser vedrørende fast ejendom og løsøre.

En regel om opdeling af indkomståret (jf. ovenfor) løser ikke problemet med beskatning af genvundne afskrivninger på aktiver, der sælges efter rekonstruktionsforslagets fremsættelse, da de genvundne afskrivninger vil indgå i indkomsten for perioden efter dette tidspunkt, der ikke omfattes af tvangsakkorden.

Det bør på denne baggrund overvejes, om der skal indføres særlige regler for genvundne afskrivninger. Hvis indkomståret opdeles (jf. ovenfor), kunne det eksempelvis være regler, der muliggør, at en sådan indtægt kan henføres til perioden før rekonstruktionsforslagets fremsættelse, uanset at salget har fundet sted efter dette tidspunkt. Indføres der ikke regler om opdeling af indkomståret, kunne et alternativ være, at der åbnes mulighed for, at skatten i indkomståret, hvor rekonstruktionsforslaget fremsættes, som led i en tvangsakkord kan nedsættes med et beløb svarende til en akkordering af de genvundne afskrivninger.

Konkursrådet har ikke taget stilling til, hvilken skatteretlig model der er den mest hensigtsmæssige, da dette tillige beror på sammenhængen med de almindelige skatteretlige regler. Konkursrådet finder, at Justitsministeriet bør drøfte de nævnte skatteretlige spørgsmål nærmere med Skatteministeriet med henblik på at sikre, at eventuelle ændringer i skattelovgivningen kan træde i kraft samtidig med de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling. Sammenlægningen af betalingsstandsning- og tvangsakkordreglerne til ét rekonstruktionsregelsæt vil i sig selv føre til en uhensigtsmæssig forringelse af skyldnerens skattemæssige stilling, hvis der ikke gennemføres de fornødne skatteretlige ændringer, og dette vil i givet fald kunne virke hæmmende for mulighederne for at gennemføre en rekonstruktion.

Der henvises til betænkningens kapitel 20 (side 245-262).

3.15.2.6. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag med hensyn til rekonstruktionens indhold, virkninger og ophævelse, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens §§ 10-10 c og 14-14 e), og bemærkningerne hertil.

Advokatrådet har i forbindelse med høringen over betænkningen anført, at der ved en ændring af konkurslovens rekonstruktionsregler bør ske en tilsvarende tilpasning af skattelovgivningen, og at det er afgørende, at problemstillingen vedrørende blandt andet skatteårets udelelighed afklares samtidig hermed.

Med hensyn til de skattemæssige spørgsmål, som Konkursrådet peger på, vurderer Skatteministeriet, at SKAT i langt de fleste tilfælde ikke reelt har nogen fortrinsstilling frem for andre fordringshavere, idet der antagelig kun i få tilfælde vil kunne opgøres en positiv skattepligtig indkomst hos en skyldner, der er i sådanne økonomiske vanskeligheder, at reglerne om tvangsakkord må tages i anvendelse som led i en rekonstruktionsbehand-

ling. Den fordel, som SKAT i enkelte tilfælde vil få, vil under alle omstændigheder ikke vedrøre væsentlige beløb.

På den baggrund er der efter Skatteministeriets opfattelse ikke grundlag for at fravige det grundlæggende skatteretlige princip om indkomstårets udelelighed.

En opdeling af indkomståret vil i øvrigt også medføre administrative byrder for både skattemyndighederne og skyldneren. Opdelingen vil komplicere skattelovgivningen, idet fordelingen af indkomsten ikke bare kan ske forholdsmæssigt mellem de to perioder i det opdelte indkomstår.

For så vidt angår genvundne afskrivninger vurderer Skatteministeriet, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem den latente skatteforpligtelse på tidspunktet for rekonstruktionsforslagets fremsættelse og den eventuelle beskatning af de genvundne afskrivninger på tidspunktet for aktivets afståelse.

Skatteministeriet finder, at der på tidspunktet for rekonstruktionsforslagets fremsættelse kan forekomme en latent skatteforpligtelse på de genvundne afskrivninger, men at det ville kræve en samlet opgørelse af alle den skattepligtiges aktier og passiver for at konstatere, om de genvundne afskrivninger i givet fald ville have udløst en skattebetaling på tidspunktet for rekonstruktionsforslagets fremsættelse. En sådan samlet opgørelse svarer imidlertid til, at der reelt foretages en opdeling af indkomståret.

Skatteministeriet finder på denne baggrund, at der ikke bør indføres særlige regler for genvundne afskrivninger i forbindelse med rekonstruktionsbehandling.

På den anførte baggrund foreslås der ikke ændringer af skattelovgivningen.

3.16. Forholdet til reglerne om virksomhedspant

3.16.1. Gældende ret

Regler om virksomhedspant, jf. tinglysningsloven § 47 c, blev indført ved lov nr. 560 af 24. juni 2005, der trådte i kraft den 1. januar 2006.

Ordnningen med virksomhedspant går i korthed ud på, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed ved anvendelse af skadesløsbrev kan underpantsette, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver, og at pantsætningen ikke er til hinder for, at aktiver, bortset fra fordringer, udskilles ifølge regelmæssig drift af virksomheden. Hvis en virksomhed går konkurs eller anmelder betalingsstandsning, ophører udskillelsesadgangen.

I forbindelse med indførelsen af ordningen blev det blandt andet overvejet, hvilken betydning en ordning

med virksomhedspant ville have for rekonstruktion af nødlidende virksomheder.

Justitsministeren gav under folketingsbehandlingen af lovforslaget tilsagn om at undergive regelsættet lovovervågning, således at Justitsministeriet senest 3 år efter lovens ikrafttræden ville fremlægge en redegørelse for Folketinget om lovens generelle virkninger for de almindelige fordringshavere og for erhvervsvirksomhedernes finansieringsmuligheder og i lyset heraf ville tage initiativ til eventuelle lovændringer.

Justitsministeriets redegørelse herom blev afgivet den 29. januar 2009, og det fremgår heraf, at indførelsen af virksomhedspant synes at have haft en positiv virkning for nogle erhvervsdrivendes finansieringsmuligheder, men at der dog ikke foreligger sikre oplysninger herom. Hvad angår ordningens virkninger for de almindelige fordringshavere foreligger der ifølge redegørelsen ikke fornødne oplysninger om skifteretternes behandling af konkursboer, hvor der har været virksomhedspant eller fordringspant.

Justitsministeriet fandt på denne baggrund, at reglerne om virksomhedspant fortsat bør være undergivet lovovervågning, således at Justitsministeriet senest den 1. januar 2012 fremlægge en yderligere redegørelse for Folketinget om de generelle virkninger for de almindelige fordringshavere og for erhvervsvirksomhedernes finansieringsmuligheder.

3.16.2. Lovforslagets udformning

3.16.2.1. Det er Konkursrådets umiddelbare opfattelse, at rådets forslag til regler om rekonstruktion alene i et vist omfang vil kunne afbøde de problemer i forhold til gennemførelse af en rekonstruktion, som virksomhedspant kan medføre.

I forhold til muligheden for *rekonstruktion af skyldneren* (dvs. en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord) foreslår Konkursrådet dels en fjernelse af kravet om mindstedividende på 10 pct. (jf. pkt. 3.15 ovenfor), dels en væsentlig lempelse af afstemningsreglerne (jf. pkt. 3.7 ovenfor). Endvidere foreslår Konkursrådet en omfattende regulering af skyldnerens adgang til at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler (jf. pkt. 3.13 ovenfor). Disse forslag vil efter rådets opfattelse lette gennemførelsen af denne form for rekonstruktion.

Konkursrådet foreslår endvidere som noget nyt særlige regler om *rekonstruktion af virksomheden* (dvs. den form for rekonstruktion, der indebærer en overdragelse af skyldnerens virksomhed eller en del heraf til en anden juridisk enhed) (jf. pkt. 3.15 ovenfor). Herved sikres fordringshavernes mulighed for aktivt at deltage i re-

konstruktionsbehandlingen og et godt fundament for deres beslutning om overdragelse af (en del af) skyldnerens virksomhed. Særligt i relation til virksomhedspanthaverens indflydelse på mulighederne for gennemførelsen af en sådan rekonstruktion foreslår Konkursrådet, at der skal være en vis adgang til efter nærmere fastsatte regler at udskille aktiver af pantet uden panthaverens samtykke (jf. pkt. 3.10 ovenfor). Disse forslag vil efter rådets opfattelse lette gennemførelsen af denne form for rekonstruktion.

I lyset af de manglende praktiske erfaringer med reglerne om virksomhedspant, og da lovovervågningen af virksomhedspanteordningen er blevet forlænget, afstår Konkursrådet på nuværende tidspunkt fra nærmere at overveje, om det ud fra rekonstruktionsretlige synspunkter måtte være ønskeligt med ændringer af reglerne om virksomhedspant samt yderligere insolvensretlig regulering af panthaveres stilling under rekonstruktion.

Når lovovervågningen af reglerne om virksomhedspant er udløbet, vil spørgsmålet om forholdet mellem reglerne om rekonstruktionsbehandling og reglerne om virksomhedspant blive taget op til fornyet drøftelse i Konkursrådet.

Der henvises til betænkningens kapitel 21 (side 263-266).

3.16.2.2. Advokatrådet har i forbindelse med høringen over betænkningen anført, at der bør gives Konkursrådet mulighed for mere dybtgående at analysere rekonstruktionsreglernes forhold til blandt andet virksomhedspanteordningen, så der sikres et mere opdateret, erfaringsbaseret og sammenhængende grundlag, før der i givet fald træffes beslutning om ændringer i reglerne om rekonstruktion.

Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater har i forbindelse med høringen blandt andet anført, at den fremtidige lovgivning om rekonstruktioner ikke bør baseres på Konkursrådets forslag, blandt andet fordi det ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for de negative konsekvenser af reglerne om virksomhedspant.

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets overvejelser herom, herunder at der endnu ikke er tilstrækkelige erfaringer til nærmere at vurdere virksomhedspanteordningens eventuelle betydning for mulighederne for at rekonstruere virksomheder.

Som anført ovenfor vil Justitsministeriet senest den 1. januar 2012 afgive en redegørelse til Folketinget om virksomhedspanteordningens generelle virkninger for de almindelige fordringshavere og for erhvervsvirksomhedernes finansieringsmuligheder.

3.17. Andre ændringer

3.17.1. Sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved konkursbehandling

Blandt andet i lyset af de foreslåede regler om sikkerhedsstillelse ved rekonstruktionsbehandling, jf. pkt. 3.3 ovenfor, foreslår Konkursrådet endvidere en ændret affattelse af konkurslovens § 27 om sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved en konkursbehandling og § 143 om slutning af boer, hvor der ikke er midler til at dække omkostningerne ved bobehandlingen.

Forslaget indebærer navnlig, at en fordringshaver, der har indgivet konkursbegæring, alene skal hæfte for omkostningerne ved boets behandling med den stillede sikkerhed. Efter gældende ret er hæftelsen ubegrænset. Samtidig foreslås det, at der skal stilles sikkerhed, selv om skyldnerens aktiver er tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved boets behandling. Konkursrådet anfører, at den foreslåede regel om, at der altid skal stilles sikkerhed, er enkel og klar, og at der efter rådets opfattelse ikke er tungtvejende hensyn til den skyldner eller fordringshaver, der indgiver konkursbegæring, der taler herimod. Hvis begæringen om konkurs er fremsat af skyldneren, og denne har tilstrækkelige ubehæftede midler, kan disse anvendes til sikkerhedsstillelsen.

Forslaget indebærer endvidere, at § 143 affattes således, at boet som udgangspunkt slutes, hvis det under boets behandling viser sig, at den sikkerhed, der er eller kan kræves stillet efter § 27, ikke er tilstrækkelig til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling, og boets midler ikke er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger. Boet skal dog ikke slutes, hvis en fordringshaver (frivilligt) stiller sikkerhed for yderligere omkostninger, f.eks. for at give mulighed for at undersøge, om der er foretaget omstødelige dispositioner.

Der henvises til betænkningen side 104, 410-415 og 427-428.

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 29 (forslag til ændring af konkurslovens §§ 27 og 143), og bemærkningerne hertil.

3.17.2. Adgang for et konkursbo til at træde tilbage fra en aftale om løbende ydelser, som boet er indtrådt i

I lyset af de foreslåede regler om behandlingen af gensidigt bebyrdende aftaler under rekonstruktionsbehandling, jf. pkt. 3.13 ovenfor, foreslår Konkursrådet, at et konkursbo med et varsel på en måned skal kunne træde tilbage fra en aftale om en løbende ydelse til skyldneren, som konkursboet tidligere er indtrådt i, uanset om et længere varsel måtte være aftalt. Medkontrahentens

krav for perioden efter, at tilbagetrædelsen er trådt i kraft, har efter forslaget stilling i konkursordenen, som om konkursboet ikke var indtrådt i aftalen. Forslaget svarer til, hvad der foreslås for aftaler om løbende ydelser, som under rekonstruktionsbehandlingen er videreført med rekonstruktørens samtykke. Konkursrådet finder, at der bør gælde en tilsvarende regel i konkurs.

Der henvises til betænkningen side 415.

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast. Lovforslaget er blandt andet forenklet i sproglig henseende i forhold Konkursrådets lovudkast, men indholdet er det samme.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16 og 17 (forslag til ændring af konkurslovens §§ 55 og 56), og bemærkningerne hertil.

3.17.3. Placeringen i konkursordenen af krav i medfør af finansielle leasingaftaler

3.17.3.1. Konkursrådet foreslår, at den del af et krav ifølge en aftale om finansiel leasing, der må sidestilles med renter, og som vedrører tiden efter konkursdekretets afsigelse, i konkursordenen behandles på samme måde som egentlige rentekrav efter denne dato, dvs. at de efterstilles, medmindre der er tale om renter af krav omfattet af konkurslovens § 93 eller § 94. Endvidere foreslås, at sådanne krav, der må sidestilles med renter, bortfalder for så vidt angår tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, hvis skyldneren som led i en rekonstruktion opnår tvangsakkord. Formålet med forslagene er at skabe øget lighed mellem leasingselskaber og andre fordringshavere.

3.17.3.2. Konkursrådet anfører, at finansiel leasing i dag er et væsentligt finansieringsmæssigt alternativ til lån, herunder køb med ejendomsforbehold. Ved leasing er det leasingselskabet, der ejer det leasede aktiv, mens leasingtageren betaler en løbende ydelse for brugsretten til aktivet.

Efter gældende ret anses ingen del af leasingydelse normalt for at være omfattet af konkurslovens § 98, nr. 1, om efterstillede renter, og ydelserne vil derfor typisk i det hele kunne gøres gældende på § 97-niveau i konkursordenen (dvs. som almindelig konkursfordring). Leasingselskabet opnår herved efter Konkursrådets opfattelse en ikke ubetydelig fordel fremfor en långiver i tilfælde af leasingtagerens henholdsvis låntagerens konkurs. Domstolene har i praksis været tilbageholdende med at regulere størrelsen af leasinggiverens krav efter konkurslovens § 61, jf. herved Vestre Landsrets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981 side 339

V og Østre Landsrets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1983 side 813.

Ved finansiel leasing svarer leasingydelsen efter Konkursrådets opfattelse reelt til betaling af afdrag, renter og andre løbende kreditomkostninger så som administrationsbidrag. De nævnte beløb, der bortset fra afdragsdelen reelt udgør leasingtagerens kreditomkostninger, bør efter rådets opfattelse i konkursretlig henseende sidestilles med betaling af rente i lånesituationen.

Konkursrådet foreslår på den baggrund at udvide konkurslovens § 98 til også at omfatte krav ifølge en finansiel leasingaftale på løbende ydelser, der angår perioden efter dekretdagen, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag. Den foreslåede regel ændrer ikke parternes aftale om leasingselskabets krav i tilfælde af skyldnerens konkurs, men medfører alene, at en del af kravet i konkursretlig henseende efterstilles i konkursordenen (og bortfalder, hvis skyldneren opnår tvangsakkord som led i en rekonstruktion).

3.17.3.3. Forslaget om efterstilling omfatter løbende ydelser, der angår perioden efter konkursdekretets afsigelse, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag.

Hvis leasingaftalen, f.eks. som følge af skyldnerens misligholdelse, ophæves før den aftalte leasingperiode, og de resterende leasingydelser opgøres som ét samlet beløb, er en sådan samlet betaling også omfattet af forslaget (i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at beløbet må sidestilles med afdrag).

Krav på omkostninger ved tilbagetagelse af det leasede aktiv samt et eventuelt erstatningskrav for leasingtagers beskadigelse af det leasede er ikke omfattet af forslaget, da der ikke er tale om løbende ydelser. Hvis leasingtageren ifølge aftalen skal betale et engangsbetalt ved leasingperiodens udløb for at erhverve aktivet, er en sådan betaling heller ikke omfattet af forslaget.

Forslaget omfatter ikke den del af de løbende ydelser, der må sidestilles med afdrag. En leasingaftale vil modsat en almindelig låneaftale ikke indeholde en opdeling af ydelser i afdrag, renter og andre løbende omkostninger, og det kan efter omstændighederne være vanskeligt at beregne, hvor stor en del af de løbende ydelser der udgøres af renter. Dette skyldes blandt andet, at leasingaftalen ikke altid indeholder oplysning om, hvilken rentesats der har dannet grundlag for beregningen af leasingydelserne. Endvidere må det tages i betragtning, at leasingtageren ofte ved leasingperiodens udløb vil skulle betale et beløb, der enten er fastsat i aftalen eller udgøres af markedsværdien af aktivet på dette tidspunkt,

således at leasingydelse i leasingperioden ikke udgør en fuld betaling af gælden.

Som følge af disse forhold foreslår Konkursrådet, at det skal påhvile fordringshaveren, dvs. leasingelskabet, at godtgøre, hvilken del af de ubetalte løbende ydelser der udgøres af afdrag. For at løfte denne bevisbyrde skal leasingelskabet redegøre for, hvordan den løbende leasingydelse er beregnet, herunder hvilken rentesats der er anvendt. Leasingelskabet skal herefter ud fra denne rentesats og ud fra, om leasingydelsen er fastsat med en annuitets- eller serielånsprofil, fremlægge en beregning, der viser, hvor stor en del af leasingelskabets anmeldte krav, der må sidestilles med ubetalte afdrag på det leasede aktiv. Den resterende del af det anmeldte krav – bortset fra eventuelle ikke-løbende ydelser så som krav på betaling for aktivet ved leasingperiodens udløb samt tilbagetagelsesomkostninger, jf. ovenfor – vil herefter være omfattet af forslaget om efterstilling i konkursordenen.

Konkursrådet finder, at krav på tabt forrentning ikke kan sidestilles med et kurstab, idet kravet vil opstå, selv om det generelle renteniveau ikke har ændret sig. Ved beregningen af afdragsdelen af leasingelskabets krav forudsættes det derfor, at kreditrentesatsen og ikke tilbagediskonteringsrentesatsen anvendes.

Forslaget vil dermed i praksis navnlig få betydning for de leasingaftaler, hvor leasingelskabets ydelser er beregnet på baggrund af en kreditrentesats, der væsentligt overstiger den rentesats, der ifølge aftalen anvendes til kompensation for det forhold, at leasingelskabet i tilfælde af førtidig ophævelse af aftalen har krav på at få samtlige ydelser på én gang (tilbagediskonteringsrentesatsen). Den foreslåede bestemmelse får derved også karakter af en værnsregel, der beskytter de øvrige simple fordringshavere mod, at leasingelskaber anvender en stor difference mellem kreditrente og tilbagediskonteringsrente.

Der henvises til betænkningen side 416-423.

3.17.3.4. Det har i forbindelse med høringen over betænkningen været anført, at finansiel leasing ikke kan sidestilles med almindelig bankfinansiering, da en leasingaftale er uopsigelig. Leasingelskabets avance svarende til rentemarginalen støtter sig på en aftale, der er indgået forud for konkursen, og et dertil svarende erstatningskrav bør ikke være et efterstillet krav på samme måde som renter af almindelige banklån, hvor banken ikke har noget retsbeskyttet krav på fortsættelse af låneforholdet, da skyldneren i sådanne tilfælde normalt kan opsiges lånet. Hvis en långiver som følge af en aftale om uopsigelighed eller om indfrielse til overkurs har erhvervet et retsbeskyttet krav på at opnå en vis indtjening,

vil långiveren kunne anmelde et erstatningskrav som en simpel fordring i konkursboet. Det forhold, at leasingelskabets krav opstår, selv om det generelle renteniveau ikke har ændret sig, taler ikke for at efterstille kravet. Den aftalte rentemarginal er således endeligt fastslået ved leasingaftalens indgåelse, og så meget desto mere bør kravet behandles som en almindelig konkursfordring sammenlignet med de tilfælde, hvor det ved aftalens indgåelse som følge af usikkerhed om det fremtidige renteniveau er usikkert, om der bliver et krav på overkurs.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen endvidere været anført, at leasing er udtryk for en brugsret til et aktiv, og at det derfor ikke giver mening rent definatorisk at opdele leasingydelsen i en afdrags- og rentedel. Det er rent interne forhold hos leasinggiver, som i givet fald skal give mulighed for en sådan opdeling, og det er ikke rimeligt, at leasingelskaber skal give andre adgang til deres kalkulationer, som må anses som forretningshemmeligheder.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen endvidere været anført, at betænkningen ikke indeholder oplysninger om, at den bestående retstilstand forhindrer hensigtsmæssig rekonstruktion af levedygtige virksomheder. Konkursrådets forslag vil desuden give leasingelskaber, kurator og skifteretten en uforholdsmæssig stor arbejdsbyrde med at dokumentere og efterprøve, i hvilket omfang leasingelskabets krav er udtryk for afdrag. Konkursrådet har heller ikke taget i betragtning, at leasingelskaber som konsekvens af forslaget vil kunne se sig nødsaget til at indføre modforholdsregler, f.eks. i form af større depositum eller forudbetalinger, skærpede krav til kreditvurderingen mv., med henblik på at imødegå de øgede tabsmuligheder i tilfælde af konkurs. Hermed vil fordelene for virksomhederne af leasing som finansieringsmulighed, herunder som finansieringsværktøj ved rekonstruktion af virksomheder, blive påvirket negativt.

3.17.3.5. Justitsministeriet er enig i Konkursrådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Justitsministeriet er således enig i, at finansiel leasing i forhold til konkurslovens regler om efterstillede renter – ud fra et almindeligt konkursretligt lighedsprincip – bør sidestilles med traditionel lånefinansiering. Dette gælder, uanset at leasingaftaler i modsætning til mange traditionelle lån er uopsigelige. Justitsministeriet er ikke enig i det høringssvar over betænkningen, som har anført, at krav på erstatning for rentetab på et uopsigeligt lån, der ikke skyldes ændring af renteniveau eller valu-

takurser, efter de gældende regler ikke vil være efterstillet i låntagerens konkursbo.

Lovforslaget går således ud på at give den del af leasingselskabets krav, der angår leasingselskabets rentetab, samme placering i konkursordenen som andre tilsvarende krav.

Justitsministeriet finder endvidere, at krav ifølge en aftale om finansiel leasing, der må sidestilles med renter, bør bortfalde ved en gældssanering for så vidt angår tiden efter gældssaneringssagens indledning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 10 a, stk. 3), nr. 25 (forslag til ændring af konkurslovens § 98) og nr. 32 (forslag til ændring af konkurslovens § 200), og bemærkningerne hertil.

3.17.4. Ind- og udsættelsesforretninger ved skifteretten

Konkursrådet foreslår nogle ændringer af konkurslovens § 112 om skifterettens adgang til at foretage ind- og udsættelsesforretninger i forbindelse med behandlingen af en konkurs. Bestemmelsen skal efter rådets forslag også gælde under rekonstruktionsbehandling.

Konkursrådet foreslår for det første at udvide skifterettens adgang til at foretage ind- og udsættelsesforretninger, således at denne adgang gælder over for enhver, der er i besiddelse af boets aktiver, forretningspapirer og materiale. Den gældende bestemmelse omfatter alene ind- og udsættelsesforretninger, der retter sig mod skyldneren eller, når skyldneren er en juridisk person, medlemmer af bestyrelse eller direktion, likvidator i et aktie- eller anpartsselskab, revisorer eller personer, der tidligere har beklædt et af de nævnte hverv, samt afsatte kuratorer eller medlemmer af kreditorudvalget.

Konkursrådet finder, at der ikke er grundlag for at opretholde en personel afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde, og at en ophævelse heraf vil være egnet til at fremme behandlingen af konkursboet. Det vil således efter rådets opfattelse være hensigtsmæssigt, at det er den skifteret, som i forvejen kender til konkursboets forhold, der skal tage stilling til gennemførelsen af et sådant besiddelseskrav frem for fogedretten i samme retskreds. En sådan udformning af reglen vil kunne lette kurators arbejde, og der er efter rådets opfattelse ikke retssikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod en sådan udformning af reglen.

Konkursrådet foreslår samtidig, at alene den skifteret, hvor konkursboet behandles, skal have kompetence til at foretage ind- og udsættelsesforretninger. Forslaget indebærer, at den skifteret, hvor konkursboet behandles, som udgangspunkt kun kan foretage forretningen inden for retskredsen. Det bør dog ikke være udelukket, at skifteretten i særlige tilfælde foretager forretningen i en

anden retskreds, eksempelvis hvis skifteretten i forvejen er på udkørende forretning i retskredsen og i forbindelse hermed bliver bekendt med, at aktivet er blevet flyttet til en nærmere angivet lokalitet i en anden retskreds (typisk en naboretsskreds). Konkursrådet finder, at sagen i andre tilfælde bør indbringes for den stedligt kompetente fogedret og ikke – som det er tilfældet i dag – for den stedligt kompetente skifteret, dvs. en anden skifteret end den, der behandler konkursboet.

Endelig foreslår Konkursrådet, at en begæring om indsættelse i aktiver, forretningspapirer og -materiale, der tilhører boet, skal fremsættes senest fire uger efter konkursdekretets afsigelse. Der foreslås ikke en tilsvarende frist for at fremsætte begæring om indsættelse i boets lejemål og faste ejendomme.

Der henvises til betænkningen side 423-426.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen været anført, at det er vanskeligt at finde en reel begrundelse for, at en kurator i modsætning til andre skal have en særbehandling i form af hurtigere behandlingsmuligheder ved domstolene, og at hvis der er flaskehalsproblemer, bør disse principielt løses ved, at der tilføres personaleressourcer, hvor der måtte være behov for det.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen endvidere været anført, at skifteretten bør kunne gennemføre besiddelseskrav uden for retskredsen i de tilfælde, hvor skifteretten anser dette for mest hensigtsmæssigt, og at der ikke bør indføres en tidsmæssig begrænsning på fire uger.

Blandt andet i lyset af de modstridende synspunkter, der har været anført i forbindelse med høringen over betænkningen, har Justitsministeriet fundet det rigtigst ikke at medtage forslag om ændring af konkurslovens § 112 i dette lovforslag. Justitsministeriet har i den forbindelse også lagt vægt på, at Konkursrådets forslag om ændring af konkurslovens § 112 først og fremmest har betydning i konkursboer og kun sjældent ville kunne få betydning under rekonstruktionsbehandling.

3.17.5. Tinglysning af rekonstruktionsbehandling

Ved udlæg, bortset fra udlæg på grundlag af pantebrev med pant i det udlagte, og arrest i fast ejendom og i tilfælde af en ejendoms salg eller overtagelse ved endelig tvangsauktion, skal fogedretten snarest muligt foranledige meddelelse herom tinglyst. I tilfælde af konkurs og behandling af et dødsbo ved bobestyrer skal skifteretten foranledige meddelelse herom tinglyst, når kurator eller bobestyrer meddeler skifteretten, at boet omfatter fast ejendom, jf. tinglysningslovens § 13, stk. 1. Efter § 13, stk. 2, kan justitsministeren bestemme, at meddelelse om andre afgørelser, der træffes af en domstol, skal anmeld-

des til tinglysning af denne. Efter Konkursrådets opfattelse bør det overvejes at udnytte hjemlen i § 13, stk. 2, til at fastsætte, at også afgørelser om indledning af rekonstruktionsbehandling, eventuelt alene på begæring af rekonstruktøren, skal tinglyses på fast ejendom, der tilhører skyldneren. En sådan tinglysning vil være afgiftsfri, jf. tinglysningsafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Der henvises til betænkningen side 111.

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets overvejelser. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet ved bekendtgørelse bestemme, at afgørelser om indledning af rekonstruktionsbehandling skal anmeldes til tinglysning af skifteretten, når rekonstruktøren meddeler skifteretten, at skyldneren ejer fast ejendom. Bekendtgørelsen vil træde i kraft, når de nødvendige tilpasninger af det digitale tinglysningsssystem er gennemført.

3.17.6. Underretning af virksomhedspanthavere mv. om indledning af gældssanerings sag

Konkursrådet foreslår, skifteretten straks efter indledning af gældssanerings sag skal sende meddelelse herom til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

Forslaget skal ses i lyset af, at virksomhedspant og fordringspant ikke omfatter aktiver erhvervet efter indledningen af gældssanerings sag, jf. tinglysningslovens § 47 f (der foreslås konkvensændret ved lovforslagets § 5, nr. 1-4). Forslaget er i overensstemmelse med, hvad der gælder i konkurs, jf. konkurslovens § 124, stk. 1 (hvor underretningspligten påhviler kurator), og hvad der foreslås for rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 (forslag til konkurslovens § 11 b, stk. 3) (hvor underretningspligten påhviler rekonstruktøren).

Justitsministeriet er enig i Konkursrådets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Konkursrådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 33 og 34 (forslag til ændring af konkurslovens § 208).

3.17.7. Gældssanering i forbindelse med rekonstruktionsbehandling

Justitsministeriet har overvejet, om forslaget om at indføre regler om rekonstruktionsbehandling – i stedet for de gældende regler om anmeldelse af betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord – giver anledning til ændringer af reglerne om gældssanering.

Som anført af Konkursrådet har reglerne om gældssanering og de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling som udgangspunkt et forskelligt sigte, idet gældssanering som udgangspunkt er rettet mod håbløst

forgældede skyldnere, som typisk er standset som selvstændigt erhvervsdrivende eventuelt efter en konkurs og således ikke (længere) ejer væsentlige ubehæftede aktiver, hvorimod formålet med reglerne om rekonstruktion er at undgå konkurs og i almindelighed at gøre det muligt at fortsætte en erhvervsaktivitet. Der henvises herom til pkt. 3.15.2.2 ovenfor.

Hvis en person driver virksomhed i regi af et selskab, som tages under rekonstruktionsbehandling, kan der imidlertid være situationer, hvor en gældssanering for den pågældende vil fremstå som den mest nærliggende mulighed, hvis den pågældende ønsker at få saneret gæld, der i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld. Selv om rekonstruktionsbehandling ikke er absolut udelukket i en sådan situation, er det altovervejende hovedområde for de foreslåede rekonstruktionsregler dog erhvervsdrivende (jf. pkt. 2.2.3.10 ovenfor).

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. konkurslovens kapitel 29, bør udvides til også at omfatte gældssanering for en personlig skyldner i forbindelse med rekonstruktionsbehandling af et selskab, som den pågældende har kautioneret for mv.

Hermed sikres, at de mere lempelige regler om gældssanering i konkurslovens kapitel 29 kan anvendes, uden at det er nødvendigt, at den pågældende indgiver personlig konkursbegæring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 40-44 (forslag til ændring af overskriften til konkurslovens § 29 og af konkurslovens §§ 231, 231 a, 232 og 234).

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer i konkursloven om rekonstruktion vil medføre merudgifter til tilretning af it-systemer ved domstolene og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Herudover medfører reglerne et behov for, at både kontormedarbejdere og jurister ved domstolene modtager undervisning i de nye regler, herunder i forhold til reglerne betydning for skifteretternes arbejde.

Samlet set vurderes det, at lovforslaget vil medføre engangsudgifter på i størrelsesordenen 6 mio. kr., som vil blive afholdt inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets og Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der har økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs. Lovforslaget tager således sigte på at skabe de lovgivningsmæssige rammer for effektivt at understøtte bestræbelser på at videreføre levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes interesser også tilgodeses.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder mv.

Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., som lovforslaget bygger på, har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, byretterne, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerfor-

ening, Dommerfuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Advokatrådet, Danske Advokater, Danske Insolvensadvokater, Kuratorforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, KL, Danske Regioner, Lønmodtagernes Garantifond, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Bygherreforeningen, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Inkassobranche, Dansk Kredit Råd, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, Finans og Leasing, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Finansrådet, Forsikring & Pension, Grundejernes Landsorganisation, Håndværksrådet, Kooperationen – Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Landbrug og Fødevarer, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, 3F Fagligt Fælles Forbund, Akademikernes Centralorganisation, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Told og Skatteforbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handels- og Kontorfunktionærernes forbund i Danmark, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse Landsorganisationen i Danmark LO og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter på i størrelsesordenen 6 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at give bedre mulighed for at videreføre insolvente, men levedygtige virksomheder.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(konkursloven)

Til nr. 1 (§ 1)

Bestemmelsen i konkurslovens § 1 om fastlæggelse af fristdagen foreslås nyaffattet som konsekvens af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 1 med de ændringer, som følger af forslaget om rekonstruktion. Endvidere foreslås enkelte i det væsentlige redaktionelle ændringer.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer og en præcisering i stk. 1, nr. 3, til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Forslaget til *stk. 1* svarer indholdsmæssigt til det gældende stk. 1. I *nr. 1* foreslås anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om akkordforhandling erstattet af begæring om rekonstruktionsbehandling. Endvidere foreslås det i *nr. 3* lovfæstet, at datoen for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om tvangsopløsning er fristdag, hvis skifteretten inden 3 måneder modtager begæring om (efter forslaget) rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller (af egen drift) indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret, jf. herved Højesterets afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1996 side 90. I modsætning til Konkursrådets forslag i betænkningen foreslås det at angive udtrykkeligt i loven, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beslutning om tvangsopløsning også er fristdag, hvis skifteretten inden 3 måneder af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Forslaget til *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til de gældende stk. 2 og 3, men er omformuleret som følge af forslaget om rekonstruktion. Det foreslås således, at tilbagekaldes eller afslås en begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om rekonstruktionsbehandling eller begæring om konkurs eller gældssanering. Tilsvarende gælder, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører, og skifteretten inden 3 uger efter ophøret modtager en begæring om konkurs eller gældssanering.

Det følger af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 11), at skifteretten ved ophøret af en rekonstruktionsbehandling samtidig skal træffe bestemmelse om, at skyldnerens bo tages under konkurs-

behandling, medmindre skyldneren ikke er insolvent. I dette tilfælde vil fristdagen normalt kunne fastsættes umiddelbart efter stk. 1, nr. 1, til den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, og stk. 2, 2. pkt., vil derfor have et meget begrænset anvendelsesområde. I praksis vil bestemmelsen således formentlig alene være relevant i de tilfælde, hvor en rekonstruktionsbehandling ophører, fordi skyldneren ikke er insolvent, men hvor det efterfølgende – og inden for fristen på 3 uger – viser sig, at dette alligevel var tilfældet.

Forslaget til *stk. 3* svarer indholdsmæssigt til det gældende stk. 5, men er omformuleret som følge af forslaget om rekonstruktion. Det foreslås således, at tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om rekonstruktionsbehandling eller gældssanering.

Forslaget til *stk. 4* svarer indholdsmæssigt til det gældende stk. 4, men er omformuleret som følge af forslaget om rekonstruktion. Det foreslås således, at selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis begæring om konkurs eller rekonstruktionsbehandling modtages inden tre uger efter, at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.

Forslaget om at bytte om på rækkefølgen af de gældende stk. 4 og 5 (forslagets stk. 3 og 4) er begrundet i, at reglerne om konkurs findes tidligere i konkursloven end reglerne om gældssanering.

Til nr. 2-9 (§§ 3-9)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Forslaget svarer med lovteknisk begrundede ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelserne om skifterettens stedlige kompetence (§§ 3-5), anerkendelse af udenlandske insolvensbehandlinger (§ 6), formkrav til indbringelse af sagen for skifteretten (§ 7), frist til at fremskaffe manglende oplysninger (§ 8) og undladelse af offentliggørelse af indbringelsen for skifteretten (§ 9), foreslås ændret, således at begæring om rekonstruktionsbehandling erstatter anmeldelse af betalingsstandsning og begæring om akkordforhandling.

Til nr. 10 (§ 9, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Forslaget er nyt i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås at ophæve reglen om, at enhver, der har retlig interesse deri, hos skifteretten kan få oplyst, hvem der er beskikket som tilsyn for en person, der har anmeldt betalingsstandsning. Reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås ophævet, og efter de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling skal skifteretten i givet fald straks indrykke en bekendtgørelse i Statstidende om, at skyldneren er taget under rekonstruktion, og hvem der er beskikket som rekonstruktør, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 11). Det følger heraf, at oplysningen om, hvem der er beskikket som rekonstruktør, efter forslaget vil være offentligt tilgængelig, og at der fremover ikke kræves retlig interesse for at få oplysning herom hos skifteretten.

Til nr. 11 (afsnit I A)

Det foreslås at ophæve de gældende regler om betalingsstandsning i konkurslovens kapitel 2 og i stedet indsætte et nyt afsnit I A om rekonstruktion, der består af kapitel 2-2 f.

Til kapitel 2

(Indholdet af en rekonstruktion)

Til § 10

Bestemmelsen handler om, hvad der kan indgå i en rekonstruktion. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

En rekonstruktion skal efter den foreslåede bestemmelse mindst indeholde enten en rekonstruktion af skyldneren selv i form af en tvangsakkord eller en rekonstruktion af (en del af) skyldnerens virksomhed ved, at denne overtages af andre som led i en virksomhedsoverdragelse.

En rekonstruktion, der ikke indeholder mindst ét af disse elementer, vil således ikke kunne behandles efter de foreslåede regler i konkurslovens afsnit I A.

Begreberne »tvangsakkord« og »virksomhedsoverdragelse« er nærmere fastlagt i forslaget til konkurslovens §§ 10 a og 10 b.

Der er efter forslaget ikke noget til hinder for, at en rekonstruktion kan indeholde både en tvangsakkord og en virksomhedsoverdragelse. Det vil f.eks. kunne være hensigtsmæssigt, hvis rekonstruktionen indebærer en

overdragelse af hele skyldnerens virksomhed, og det samtidig besluttes at akkordere de fordringer, der ikke kan dækkes af provenuet fra virksomheden.

Bestemmelsen giver også mulighed for, at andre tiltag end tvangsakkord og virksomhedsoverdragelse inddrages i rekonstruktionen. Det kan f.eks. dreje sig om at indsætte en ny ledelse i virksomheden, udvide aktiekapitalen, reducere antallet af ansatte eller indgå aftale med tredjemand om samhandel på visse nærmere vilkår. I praksis vil dette kun være relevant, hvis rekonstruktionen samtidig indeholder bestemmelse om tvangsakkord, da skyldnerens bo i mangel heraf vil blive taget under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingens ophør, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 a

Bestemmelsen handler om, hvad der kan bestemmes ved en tvangsakkord.

Bestemmelsen viderefører i vidt omfang de gældende regler i konkurslovens §§ 157, 158 og 159 og § 162, stk. 2. Kravet om, at der i en tvangsakkord skal være en mindstedividende på 10 pct., jf. § 161, foreslås ikke videreført. Der foreslås heller ikke en generel regel om, at fordringer, der er bestridt, foreløbig behandles, som de ikke var bestridt, jf. § 162, stk. 1, men der foreslås særlige regler om behandlingen af bestridte fordringer i visse henseender, jf. forslaget til konkurslovens § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., og § 14 a. Med hensyn til den gældende § 160 henvises til forslaget til konkurslovens § 10 c.

Forslaget til stk. 1, 2 og 4 svarer med redaktionelle ændringer af stk. 2, nr. 2 og 4, til Konkursrådets forslag i betænkningen. Forslaget til stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til forslaget til konkurslovens § 14, stk. 2, i betænkningen.

Stk. 1, 1. og 2. pkt., svarer med sproglige ændringer i det væsentlige til den gældende § 157, idet det dog er fundet uforholdsmæssigt at medtage de særlige udtryk »almindelig tvangsakkord«, »moratorium« og »likvidationsakkord« i lovteksten. Der er ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer hermed.

Efter det gældende § 157, nr. 2, fastlægges en likvidationsakkord som en fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem fordringshaverne mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke bliver dækket. Da likvidationsakkord i realiteten er en almindelig tvangsakkord, hvorefter der sker en procentvis nedsættelse af den ikke-fortrinsberettigede gæld, der

er betinget af en hel eller delvis realisering af skyldnerens aktiver, foreslås dette fastsat i lovteksten, jf. forslaget til stk. 1, 3. pkt. En konsekvens heraf er, at bestemmelsen også tillader en likvidationsakkord, hvorefter skyldneren ikke nødvendigvis frigøres for al gæld, der ikke dækkes af aktivernes værdi.

Stk. 2 fastlægger, hvilke fordringer en tvangsakkord ikke kan omfatte, og svarer i vidt omfang til den gældende § 158.

Efter § 158, stk. 1, omfatter akkorden fordringer, der er stiftet inden akkordforhandlingens åbning. Fordringer, der er stiftet senere, omfattes således ikke af akkorden.

I forslaget til stk. 2, nr. 1, findes en tilsvarende bestemmelse, idet det dog foreslås, at tvangsakkorden ikke kan omfatte fordringer, der er stiftet efter skifterettens modtagelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Efter Konkursrådets opfattelse svarer dette tidspunkt bedst til skæringstidspunktet efter den gældende bestemmelse, fordi skyldnerens begæring om åbning af tvangsakkordforhandling efter den gældende regel § 166, stk. 1, nr. 1, skal bilægges akkordforslaget.

En bestemmelse, der svarer til det gældende § 158, stk. 2, nr. 1, om, i hvilket omfang pantefordringshavere omfattes af tvangsakkorden, foreslås medtaget i forslaget til stk. 2, nr. 2. Bestemmelsen indebærer, at pantefordringer ikke omfattes af tvangsakkorden, i det omfang pantet strækker til, jf. 1. pkt. Pantehaverne bindes derimod af tvangsakkorden for så vidt angår den del af deres personlige fordring, som ikke dækkes af pantet, jf. 2. pkt.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at hvis skifteretten i medfør af den foreslåede § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, er den fastsatte værdi bindende ved opgørelse af pantehaverens fordring, jf. 3. pkt. Pantehaveren bindes således i givet fald af tvangsakkorden for så vidt angår den del af den personlige fordring, der ligger ud over den værdi, som skifteretten har fastsat. Omvendt er pantehaveren ikke bundet af tvangsakkorden for så vidt angår den del af den personlige fordring, der ligger inden for den værdi, som skifteretten har fastsat. Hvis det pantsatte aktiv på en senere tvangsauktion indbringer et højere beløb, kommer det skyldneren til gode i den forstand, at pantehaverens personlige fordring ud over den værdi, som skifteretten har fastsat, stadig er omfattet af tvangsakkorden. Hvis det pantsatte aktiv på en senere tvangsauktion omvendt indbringer et lavere beløb, kommer det skyldneren til skade i den forstand, at den del af pantehaverens fordring, som ikke opnår dækning på tvangsauktionen, men som ligger

inden for den værdi, som skifteretten har fastsat, ikke er omfattet af tvangsakkorden.

Med hensyn til skifterettens fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 e og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, er det kun på skyldnerens begæring, at skifteretten kan fastsætte værdien af et pantsat aktiv, og en sådan afgørelse kan bl.a. ikke træffes med hensyn til fast ejendom.

Det er ikke nødvendigt at medtage en regel svarende til det gældende § 158, stk. 1, nr. 3, hvorefter gældsforpligtelser, som skyldneren før tvangsakkordforhandlingens åbning har pådraget sig med samtykke fra tillidsmændene til at fortsætte sin forretning, falder uden for en tvangsakkord. Det skyldes, at en sådan situation ikke vil kunne opstå i rekonstruktion, fordi rekonstruktør og tillidsmand efter forslaget til konkurslovens § 11 a skal udpeges af skifteretten ved rekonstruktionsbehandlings indledning.

Stk. 3 viderefører den gældende § 159 om bortfald af visse krav omfattet af § 98 (dvs. krav, der er efterstillet i konkurs), jf. nr. 1, 2 og 4, om gaveløfter, renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning og konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab.

Som følge af den foreslåede ændring af konkurslovens § 98 (lovforslagets § 1, nr. 25), foreslås reglen om bortfald af visse krav udvidet til også at omfatte visse krav ifølge en finansiel leasingaftale, som kan sidestilles med renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. nr. 3. Herom henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Endvidere foreslås det i nr. 5, at aftaler om, at gæld står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, også indebærer, at gælden står tilbage for øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion, og sådanne fordringer dermed bortfalder ved en tvangsakkord. Efter gældende ret er det omdiskuteret, om der på ulovbestemt grundlag gælder en sådan regel. Den foreslåede bestemmelse har karakter af en fortolkningsregel, og det vil således stå parterne frit for at aftale, at fordringen ikke skal stå tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion. Det foreslås, at nr. 5 kun skal finde anvendelse på aftaler, der er indgået efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 54, stk. 6.

Det følger modsætningsvis af det foreslåede stk. 3, at andre krav, der er efterstillet i konkurs (krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation og krav op betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse) ikke bortfalder ved en tvangsakkord, men

behandles på lige fod med de almindelige fordringer. Dette svarer til gældende ret, jf. § 159, stk. 2.

Forslaget til *stk. 4* svarer til den gældende § 162, stk. 2, hvorefter uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer, idet det dog er præciseret, at dette kun gælder for fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 b

Bestemmelsen handler om virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen til stk. 1. Konkursrådets forslag til stk. 2 om gensidigt bebyrdende aftaler er ikke medtaget, idet dette spørgsmål reguleres af forslaget til konkurslovens § 14 c, stk. 2 og 3.

Forslaget til *stk. 1* indebærer, at en virksomhedsoverdragelse kan gå ud på overdragelse til eje af skyldnerens igangværende virksomhed eller af en del heraf, når den pågældende del der bevarer sin identitet og udgør en økonomisk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.

Efter bestemmelsen skal der være tale om *overdragelse til eje*. Det er således en betingelse, at erhververen bliver ejer af virksomheden eller en del af denne, mens »overdragelse« ved aftaler om f.eks. leje, leasing eller pantsætning ikke omfattes. Er betingelsen om overdragelse til eje opfyldt, er det derimod uden betydning, hvordan overdragelsen sker, herunder om virksomheden overdrages mod vederlag eller vederlagsfrit.

Ikke enhver overdragelse af en skyldners aktiver kan anses for en overdragelse af en del af virksomheden. Formålet med rekonstruktion i form af virksomhedsoverdragelse er at sikre overlevelsen af en økonomisk aktiv virksomhed – og ikke blot frasalg af virksomhedens aktiver. Det foreslås derfor, at der ved en overdragelse af en del af skyldnerens virksomhed forstås en overdragelse af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, og som er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.

Den foreslåede bestemmelse svarer i vidt omfang til artikel 1, stk. 1, litra a, i direktiv 2001/23/EU af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, som er gennemført i dansk ret ved lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Det forudsættes, at

praksis efter denne lov tillægges betydning ved fortolkningen af den foreslåede bestemmelse.

Der vil således navnlig skulle lægges vægt på, om virksomheden efter en helhedsvurdering har bevaret sin identitet. Ved vurderingen skal der tages hensyn til alle faktiske omstændigheder omkring overdragelsen, herunder hvilken form for virksomhed der er tale om, hvorvidt der er sket en overførsel af de materielle aktiver som f.eks. bygninger og løsøre, værdien af de immaterielle aktiver på tidspunktet for overførslen, hvorvidt den nye indehaver har overtaget størstedelen af arbejdsstyrken, om kundekredsen overføres, samt i hvor høj grad aktiviteterne før og efter overførslen er de samme, og hvor længe disse eventuelt har været indstillet. Derimod vil det være uden betydning, om den overdragne del af virksomheden kun er af sekundær eller accessorisk betydning for den overdragende virksomhed.

I modsætning til, hvad der gælder efter lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, er det imidlertid som nævnt et krav, at der er tale om overdragelse *til eje*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 c

Bestemmelsen lovfæster et generelt lighedsprincip ved rekonstruktion.

Bestemmelsen viderefører med redaktionelle ændringer den gældende § 160 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås, at fordringshavere skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling eller andet følger af lovens øvrige bestemmelser.

Hvis en rekonstruktion indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, vil bestemmelsen herom gælde for alle fordringshavere, hvorimod det følger af forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2, at en række fordringer ikke omfattes af en tvangsakkord.

Det er en konsekvens af lighedsprincippet, at en virksomhedsoverdragelse som led i en rekonstruktion alene kan omfatte gæld til en fordringshaver, hvis dette sker i overensstemmelse med konkursordenen. Det indebærer, at overdragelsen ikke må medføre en mindre gunstig behandling af andre fordringshavere i samme konkursklasse, og at fordringshavere i højere konkursklasser skal være sikret fuld dækning. Undtagelse kan således alene gøres herfra, hvis de berørte fordringshavere, dvs. de fordringshavere, der stilles dårligere, end de ville være blevet i henhold til konkursordenen, samtykker i en mindre gunstig behandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2 a

(Indledning af rekonstruktionsbehandling)

Til § 11

Bestemmelsen handler om indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen er ny, men bygger i et vist omfang på den gældende § 10 om anmeldelse af betalingsstandsning.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at en skyldner, der er insolvent, skal tages under rekonstruktionsbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver.

Bestemmelsen i *stk. 1* bygger på det gældende § 10, *stk. 1*, om anmeldelse af betalingsstandsning, men adskiller sig på navnlig to punkter fra denne bestemmelse.

For det første foreslås det, at der skal fremsættes begæring om rekonstruktionsbehandling frem for anmeldelse heraf, som det er tilfældet ved betalingsstandsning. Den ændrede terminologi skal ses i lyset af forslaget om, at fordringshavere skal kunne begære en skyldner undergivet rekonstruktionsbehandling, og at der ved skifterettens stillingtagen til en sådan begæring skal foretages en prøvelse af, om betingelserne for at indlede rekonstruktionsbehandling er opfyldt (dvs. at skyldneren skal være insolvent, og at fordringshaveren skal have et krav mod skyldneren). Fremsættes begæringen om rekonstruktionsbehandling af skyldneren, vil der normalt ikke være anledning til at gå ind på en sådan prøvelse, idet skyldneren ved at indgive begæring om rekonstruktionsbehandling erkender at være insolvent, jf. herved også konkurslovens § 18, der er omtalt nedenfor.

For det andet stilles der krav om, at skyldneren skal være insolvent, jf. konkurslovens § 17, *stk. 2* (som ikke foreslås ændret), og § 18 (som foreslås nyaffattet, jf. lovforslagets § 1, nr. 12), der nærmere fastlægger, hvornår en skyldner er insolvent. Dette svarer til betingelserne for at indlede konkursbehandling, men adskiller sig fra § 10, *stk. 1*, om anmeldelse af betalingsstandsning, der efter sin ordlyd alene forudsætter, at skyldneren ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser.

Efter § 17, *stk. 2*, er skyldneren insolvent, hvis skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående. Efter § 18 antages insolvens i almindelighed at foreligge, hvis skyldneren erkender at være insolvent eller har standset sine beta-

linger, eller hvis der ved udlæg inden for de sidste 3 måneder før modtagelsen af begæringen om rekonstruktionsbehandling ikke har kunne opnås dækning hos skyldneren.

Det foreslås, at begæring om rekonstruktionsbehandling kan indgives af skyldneren eller en fordringshaver.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, eksempelvis et selskab, gælder som udgangspunkt de almindelige selskabsretlige regler om, hvem der kan handle på vegne af, forpligte og tegne selskabet mv., herunder indgive begæring om rekonstruktionsbehandling. Det foreslås, at begæring om rekonstruktionsbehandling af et aktie- eller anpartsselskab kun kan indgives af det centrale ledelsesorgan (dvs. bestyrelsen eller, hvis selskabet ikke har en bestyrelse, direktionen), jf. lovforslagets § 20, nr. 5.

Hvis den juridiske person er undergivet offentligt tilsyn, vil det kunne følge af lovgivningen herom, at den juridiske person skal underrette tilsynsmyndigheden om begæringen om rekonstruktionsbehandling.

I overensstemmelse med konkurslovens § 7 (som foreslås konsekvensændret ved lovforslagets § 1, nr. 3 og 8) skal en begæring om rekonstruktionsbehandling indgives skriftligt og så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder skyldneren eventuelt driver forretning (firma), skyldnerens erhvervsgræn, samt hvorfra skyldnerens erhvervsvirksomhed drives. Er skyldneren et aktie- eller anpartsselskab, skal registreringsnummeret (cvr-nummeret) så vidt muligt angives. Manglende overholdelse af pligterne i § 7 fører ikke uden videre til afvisning af rekonstruktionsbegæringen, idet skifteretten kan give en kort udsættelse efter konkurslovens § 8 (som foreslås konsekvensændret ved lovforslagets § 1, nr. 5) til at fremskaffe sådanne manglende oplysninger. Hvis skyldneren eller fordringshaveren efter en sådan udsættelse fortsat ikke har fremlagt de nævnte oplysninger, vil skifteretten efter omstændighederne kunne afslå at indlede rekonstruktionsbehandling. Afslås en begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter afslaget modtager ny begæring om rekonstruktionsbehandling eller begæring om konkurs eller gældssanering, jf. forslaget til konkurslovens § 1, *stk. 2* (lovforslagets § 1, nr. 1).

Efter retsafgiftslovens § 37 a (som affattet ved lovforslagets § 3, nr. 5) skal der betales 750 kr. i retsafgift ved indleveringen af en begæring om rekonstruktionsbehandling. Betales retsafgiften ikke efter påkrav eller inden en af skifteretten fastsat frist, bortfalder begærin-

gen om rekonstruktionsbehandling, jf. retsafgiftslovens § 62, stk. 1.

Det foreslås, at § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og § 23, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse.

Henvisningen til § 20 indebærer, at en fordringshaver ikke kan forlange skyldneren undergivet rekonstruktionsbehandling, hvis den pågældende fordring 1) er sikret ved betryggende pant i skyldnerens ejendom, 2) af tredjemand er sikret ved betryggende pant og begæringen om indledning af rekonstruktionsbehandling strider mod vilkårene for sikkerhedsstillelsen, eller 3) er uforfalden og af tredjemand er eller tilbydes sikret ved betryggende pant. Ligestillet med pant er efter stk. 2 anden tilsvarende sikkerhed, og ligestillet med pant i tredjemands ejendom er sikker selvskyldnerkaution.

Henvisningen til § 21, stk. 1, indebærer, at skifteretten bestemmer, hvilken begæring der først skal behandles, hvis der samtidig er indgivet flere begæring om rekonstruktionsbehandling.

Henvisningen til § 21, stk. 2, indebærer, at rekonstruktionsbehandling anses for at være begæret på den dag, da den første begæring indkom til skifteretten, jf. § 1.

Henvisningen til § 22, stk. 1, indebærer, at når begæring om rekonstruktionsbehandling indgives af *skyldneren*, skal der vedlægges en opgørelse over aktiver og passiver samt en liste over fordringshaverne. Hvis opgørelsen eller listen mangler eller er mangelfuld, kan skifteretten meddele skyldneren en frist – i almindelighed ikke ud over en uge – til at fremskaffe oplysningerne, jf. konkurslovens § 8.

Henvisningen til § 23, stk. 1, indebærer, at når begæring om rekonstruktionsbehandling indgives af en *fordringshaver*, skal begæringen indgives i to eksemplarer og angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes.

Det foreslåede *stk. 2* angår forslag til beskikkelse af rekonstruktør og tillidsmand. Det foreslås, at en begæring om rekonstruktionsbehandling skal indeholde forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige til at lade sig beskikke og opfylder habilitetsbetingelserne i § 238. Bestemmelsen bygger på det gældende § 10, stk. 2, om beskikkelse af tilsyn under en anmeldt betalingsstandsning.

Habilitetskravene er som udgangspunkt identiske med de hidtidige krav. Dog foreslås det i et nyt § 238, stk. 5 (lovforslagets § 1, nr. 46), at en person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 1, ikke må have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for

rekonstruktionsbehandlingens indledning. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 46.

I overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 10, stk. 2, 3. pkt., fastslås det endvidere, at en begæring, der ikke indeholder forslag til beskikkelse af en rekonstruktør eller tillidsmand, er uden virkning. Dette vil navnlig indebære, at begæringen ikke kan danne grundlag for fastsættelse af en fristdag, jf. konkurslovens § 1, stk. 1, nr. 1, således som denne bestemmelse foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

Bestemmelsen i *stk. 3* handler om skifterettens behandling af en *skyldners* begæring om rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås, at skifteretten efter at have modtaget begæringen straks skal indlede rekonstruktionsbehandlingen. Skifteretten skal således straks, og uden at der er behov for at holde møde med skyldneren eller fordringshaverne, beskikke en eller flere rekonstruktører og en tillidsmand for skyldneren, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a. Dette svarer i det væsentlige til det gældende § 11, stk. 1, om beskikkelse af et tilsyn for skyldneren ved anmeldt betalingsstandsning.

Bestemmelsen i forslaget til *stk. 4* vedrører skifterettens behandling af en rekonstruktionsbegæring, der er fremsat af en *fordringshaver*.

Stk. 4, 1. pkt. fastslår, at skifteretten på grundlag af en begæring indgivet af en fordringshaver straks kan indlede rekonstruktionsbehandling, hvis skyldneren har samtykket i begæringen. Dette svarer i det væsentlige til den foreslåede udformning af *stk. 3* om skyldneren begæring om rekonstruktionsbehandling. Heller ikke i denne situation skal der holdes et møde med skyldneren eller fordringshaverne, før skifteretten beslutter at indlede rekonstruktionsbehandling. Finder retten, at det vil være hensigtsmæssigt at afholde et møde i skifteretten, vil retten kunne indkalde hertil.

Hvis skyldnerens samtykke ikke foreligger, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at skifteretten skal indkalde skyldneren til et møde i skifteretten med henblik på, at retten på mødet kan tage stilling til, om rekonstruktionsbehandling skal indledes. Skifteretten skal således ikke indhente oplysning om skyldnerens holdning til begæringen, inden den indkalder til mødet.

Hvis skyldneren inden mødet meddeler samtykke til indledning af rekonstruktionsbehandling, vil skifteretten kunne træffe beslutning herom uden at afholde møde.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, eksempelvis et selskab, gælder de almindelige selskabsretlige regler om, hvem der kan handle på vegne af, forpligtede og tegne selskabet mv. I lyset af forslaget om, at begæring om rekonstruktionsbehandling af et aktie- eller anpartsselskab

skab kun kan indgives af det centrale ledelsesorgan (jf. ovenfor), bør et sådant selskabs samtykke til en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling tilsvarende forudsætte en tiltræden fra det centrale ledelsesorgan (dvs. bestyrelsen eller, hvis selskabet ikke har en bestyrelsen, direktionen).

Det foreslås, at konkurslovens § 23, stk. 2-5, om blandt andet forkyndelse og udeblivelsesvirkning og § 23 a om udsættelse af mødet på grund af lovligt forfald skal finde tilsvarende anvendelse.

Henvisningen til § 23, stk. 2, indebærer, at skifteretten i givet fald straks skal lade fordringshaverens begæring om rekonstruktionsbehandling forkynde for skyldneren og samtidig med mindst aftens varsel skal indkalde skyldneren og vedkommende fordringshaver til et møde i skifteretten. Mødet i skifteretten bør så vidt muligt afholdes senest tre dage efter begæringens modtagelse. Efter § 23, stk. 3, kan forkyndelse af begæringen om rekonstruktionsbehandling undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med den. Udebliver fordringshaveren fra mødet, anses begæringen om indledning af rekonstruktionsbehandling for bortfaldet, jf. § 23, stk. 4. Det følger af § 23, stk. 5, at skifteretten kan tillægge skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald eller skyldnerens undladelse af at give fyldestgørende svar på skifterettens spørgsmål betydning som bevis for rigtigheden af fordringshaverens anbringender. Finder skifteretten i særlige tilfælde ikke på forsvarlig måde at kunne træffe afgørelse i spørgsmålet om indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens tilstedeværelse, kan skifteretten bestemme, at skyldneren skal fremstilles af politiet.

Henvisningen til § 23 a indebærer, at skifteretten kan give en kort udsættelse med behandlingen af en begæring om rekonstruktionsbehandling, hvis fordringshaveren eller skyldneren har lovligt forfald, eller ganske særlige omstændigheder i øvrigt taler for det.

I *stk. 5* foreslås det, at en fordringshavers begæring om indledning af rekonstruktionsbehandling skal anses for en konkursbegæring, der straks behandles, hvis en skyldner, der er en fysisk person, ikke senest på mødet i skifteretten samtykker i begæringen om indledning af rekonstruktionsbehandling. Det samme hensyn gælder, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, dvs. typisk interessentskaber og kommanditselskaber.

Bestemmelsen i *stk. 5* er ikke til hinder for, at skyldneren på den ene side gør indsigelse mod, at betingelserne for at indlede rekonstruktionsbehandling er opfyldt (f.eks. fordi skyldneren ikke er insolvent eller

fordringshaverens krav ikke består), og på den anden side meddeler samtykke til behandlingen, hvis skifteretten uanset skyldnerens indsigelse finder, at dette er tilfældet.

Hvis begæringen om rekonstruktionsbehandling på grund af skyldnerens nægtelse af samtykke skal anses for en konkursbegæring, skal konkursbegæringen behandles straks. Formålet hermed er at undgå, at skyldneren ved at protestere mod rekonstruktionsbehandlingen kan trække sagen i langdrag ved at tvinge fordringshaveren til at begynde forfra med at indgive en konkursbegæring og indkalde til et nyt møde. Bestemmelsen indebærer alene, at der straks skal finde en behandling af konkursbegæringen sted, men ikke at skyldneren automatisk skal erklæres konkurs. Dette vil afhænge af, om de almindelige konkursbetingelser er opfyldt. Efter omstændighederne kan der være behov for at udsætte afgørelsen herom med henblik på, at parterne kan procedere dette spørgsmål. Hvis fordringshaveren ikke ønsker sagen behandlet som en konkursbegæring, kan begæringen tilbagekaldes efter § 21, stk. 3.

Der foreslås ikke en tilsvarende regel om »konveerting« af en begæring om rekonstruktionsbehandling til en konkursbegæring for andre skyldnere, dvs. i praksis navnlig aktie- og anpartsselskaber. Hvis betingelserne for indledning af rekonstruktionsbehandling for en sådan skyldner er opfyldt, skal skifteretten således indlede rekonstruktionsbehandling, uanset at skyldneren (selskabets ledelse) ikke har samtykket heri. Det foreslås, at skifteretten i så fald samtidig skal bestemme, at rekonstruktøren overtager virksomhedens ledelse, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* kan rekonstruktionsbegæringen ikke tilbagekaldes efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, dvs. tidspunktet for skifterettens beslutning herom. Det gælder også, hvis skifterettens beslutning om at indlede rekonstruktionsbehandling kæres. Har skifteretten nægtet at indlede rekonstruktionsbehandling, men finder landsretten under en kære, at betingelserne herfor er opfyldt, vil sagen normalt blive hjemvist til skifteretten med henblik på, at skifteretten indleder rekonstruktionsbehandling. I denne situation kan begæringen om rekonstruktionsbehandling tilbagekaldes, indtil skifteretten har indledt rekonstruktionsbehandling.

Bestemmelsen er videregående end den gældende regel i § 16 e, hvorefter en anmeldt betalingsstandsning ophører, hvis skyldneren tilbagekalder anmeldelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 15, hvor der er fastsat regler om, i hvilke tilfælde rekonstruktionsbehandling ophører, og om, at skyldnerens bo i givet fald samtidig skal tages

under konkursbehandling, medmindre rekonstruktionsbehandlingens ophør skyldes, at skyldneren er eller er blevet solvent.

Efter bestemmelsen i stk. 6 er det afgørende tidspunkt indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 og 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 a

Bestemmelsen handler om beskikkelse af rekonstruktør og tillidsmand og om sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen mv.

Bestemmelsen bygger blandt andet på den gældende § 11 om anmeldt betalingsstandsning.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, indebærer, at skifteretten ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen skal beskikke en eller flere rekonstruktører.

Bestemmelsen giver mulighed for at beskikke flere rekonstruktører. Dette svarer til, hvad der i konkurs gælder om kuratorbeskikkelse, jf. § 107, stk. 1, og hvad der antages at gælde uden udtrykkelig lovhjemmel ved anmeldt betalingsstandsning. Beskikkelse af flere rekonstruktører vil navnlig kunne komme på tale ved større og mere komplicerede rekonstruktionsbehandlinger, men udgangspunktet bør være, at der alene beskikkes én rekonstruktør.

Det foreslås, at skifteretten, på samme måde som det kendes fra åbning af tvangsakkordforhandling, jf. den gældende § 164, tillige skal beskikke en tillidsmand for skyldneren. Baggrunden herfor er navnlig hensynet til at styrke skyldnerens og fordringshavernes tillid til validiteten og kvaliteten af det regnskabsmateriale mv., som rekonstruktionsforslaget baserer sig på. Tillidsmanden skal være regnskabskyndig og kan f.eks. være en statsautoriseret eller en registreret revisor. I modsætning til, hvad der gælder for tvangsakkord, hvor der kan beskikkes to tillidsmænd, er der navnlig af omkostningsmæssige hensyn efter lovforslaget alene adgang til at beskikke én tillidsmand for skyldneren.

Skifteretten er ikke bundet af det i begæringen indeholdte forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, jf. stk. 1, 2. *pkt.* Dette svarer til, hvad der i forhold til beskikkelse af tilsynet gælder ved anmeldt betalingsstandsning, jf. det gældende § 11, stk. 1, 2. *pkt.* Om kravene til rekonstruktørens og tillidsmandens faglige kvalifikationer og den vurdering heraf, som skifteretten skal foretage ved beskikkelsen, henvises til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Skifteretten vil ved beslutningen om at beskikke en person som re-

konstruktør også kunne tage hensyn til, om den pågældende har en ansvarsforsikring, der står i rimeligt forhold til rekonstruktionsbehandlingens omfang og karakter.

Er der beskikket flere rekonstruktører, foreslås det i stk. 1, 3. *pkt.*, at disse skal varetage hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Bestemmelsen bygger på § 107, stk. 1, 2. *pkt.*, om forholdet mellem flere kuratorer under en konkursbehandling. Skifteretten vil efter bestemmelsen blandt andet kunne bestemme, at rekonstruktørerne kun kan træffe beslutning i fællesskab, og at det i tilfælde af uenighed mellem rekonstruktørerne er én bestemt af dem, der har det afgørende ord.

I stk. 1, 4. *pkt.* (som svarer til stk. 7 i Konkursrådets forslag), foreslås det, at rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 15, stk. 3, om betalingsstandsning.

Bestemmelsen regulerer ikke spørgsmålet om tillidsmandens antagelse af sagkyndig bistand. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at tillidsmanden – efter aftale med rekonstruktøren – antager en sagkyndig hjælp, hvis der i særlige tilfælde måtte være behov for det. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis værdisætningen af et aktiv kræver særlig brancheindsigt.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal skifteretten på samme måde som efter den gældende bestemmelse i konkurslovens § 11, stk. 2, om anmeldt betalingsstandsning straks efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen fastsætte tidspunktet for et møde med fordringshaverne.

Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Baggrunden for denne frist er, at fordringshaverne på mødet forventes at tage stilling til rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan, som de skal have tilsendt en uge før mødet. Hvis rekonstruktøren skal nå at udarbejde et tilfredsstillende forslag til en rekonstruktionsplan, kan fristen derfor efter Konkursrådets opfattelse ikke være kortere end fire uger.

Med henblik på underretning af fordringshavere, der ikke er kendt af rekonstruktøren, foreslås det, at skifteretten straks skal indrykke en bekendtgørelse med mødeindkaldelsen i Statstidende. Hvis skyldneren er et selskab mv., der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren endvidere straks registrere mødeindkaldelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Det bemærkes, at hvis rekonstruktøren inden afholdelsen af mødet med fordringshaverne vurderer, at en videre rekonstruktionsbehandling er udsigtsløs, f.eks. på grund af nye regnskabsmæssige oplysninger fra skyldneren, skal rekonstruktøren straks rette henvendelse til

skifteretten med henblik på, at skifteretten kan træffe bestemmelse om ophør af rekonstruktionsbehandlingen, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 4, og stk. 2. Hvis skifteretten inden det berammede møde træffer bestemmelse om ophør af rekonstruktionsbehandlingen, bortfalder mødet.

I *stk. 3* foreslås det, at skifteretten, hvis en rekonstruktionsbehandling indledes uden samtykke fra skyldneren, straks skal bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, således at rekonstruktøren herefter råder på skyldnerens vegne. En sådan bestemmelse kan kun træffes, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori ingen af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser (dvs. i praksis navnlig aktie- og anpartsselskaber). Dette skyldes, at rekonstruktionsbehandling af en skyldner, der er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én deltager hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, altid kræver skyldnerens samtykke, jf. forslaget til konkurslovens § 11, stk. 5.

En rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, træffer afgørelse i skyldnerens forhold, jf. forslaget til konkurslovens § 12, stk. 5 og 6, og bemærkningerne hertil.

Afgørelse efter *stk. 3* skal træffes af skifteretten af egen drift straks ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Efter forslaget til *stk. 4, 1. pkt.*, er indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke betinget af sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Det forudsættes i den forbindelse, at skifteretten som udgangspunkt fastsætter et krav om sikkerhedsstillelse svarende til det, der kræves efter konkurslovens § 27, stk. 1, således som denne bestemmelse foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 15.

I *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås, at en fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, kun skal hæfte for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen med den stillede sikkerhed. Bestemmelsen svarer på dette punkt til konkurslovens § 27, stk. 6, således som denne bestemmelse foreslås affattet ved lovforslagets § 1, nr. 15. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at rekonstruktøren kan aftale med en fordringshaver, at denne ud over den lovfæstede sikkerhed indestår for rekonstruktørens krav på vederlag. Endvidere foreslås det, at hæftelsen kun aktualiseres, i det omfang omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler.

I forslaget til *stk. 5, 1. pkt.*, er det fastsat, at skifteretten efter rekonstruktørens begæring kan bestemme, at der ud over det, der fremgår af *stk. 4*, skal stilles yderligere

sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Begæring om yderligere sikkerhedsstillelse kan således for det første fremsættes i tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen indledes med skyldnerens samtykke, således at der ikke kræves sikkerhedsstillelse efter *stk. 4*. Sådant begæring vil også kunne fremsættes, hvis rekonstruktøren skønner, at der er behov for yderligere sikkerhed i forhold til den, der er stillet efter *stk. 4*. Det vil f.eks. kunne være aktuelt i tilfælde, hvor der er grund til at antage, at der ikke vil være dækning for rekonstruktørens og tillidsmandens honorar på § 94-niveau i forbindelse med en efterfølgende konkurs. Der er ikke noget til hinder for, at krav om yderligere sikkerhedsstillelse – efter rekonstruktørens begæring – fastsættes straks ved rekonstruktionsbehandlingens indledning. Krav om yderligere sikkerhedsstillelse kan dog ikke stilles som betingelse for at indlede rekonstruktionsbehandlingen, og rekonstruktionsbehandlingen skal således indledes, selv om den yderligere sikkerhed ikke stilles, men skifteretten skal i denne situation – så snart den frist, skifteretten har fastsat for at stille den yderligere sikkerhed, er udløbet, uden at sikkerheden er blevet stillet – bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, jf. nedenfor om *stk. 5, 2. pkt.*

Krav om yderligere sikkerhed bør i almindelighed efterkommes, når rekonstruktøren begærer det, medmindre skifteretten vurderer, at skyldnerens midler utvivlsomt dækker alle § 94-krav, herunder omkostningerne til rekonstruktøren og tillidsmanden. Skifteretten vil i den forbindelse kunne anmode rekonstruktøren om at fremkomme med en erklæring om, hvor stor sikkerhedsstillelsen bør være.

Hvis ingen fordringshaver ønsker at stille en påkrævet yderligere sikkerhed, vil konsekvensen være, at rekonstruktionsbehandlingen afsluttes, og at skyldnerens bo overgår til konkursbehandling. Det foreslås således i *stk. 5, 2. pkt.* (som svarer til § 15, stk. 1, nr. 3, i Konkursrådets forslag), at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis sikkerheden ikke stilles, og det følger af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, skal skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling.

Sikkerhedsstillelse efter *stk. 4* og *5* kan alene anvendes til at dække omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. I det omfang sikkerhedsstillelsen anvendes til dette formål, indtræder den fordringshaver, der har stillet sikkerheden, i kravet mod skyldneren, der i en eventuel konkurs vil være omfattet af konkurslovens § 94. Hvis der, efter at de nævnte omkostninger er dækket, resterer yderligere sikkerhed, fri-

gives denne til den fordringshaver, som har stillet sikkerheden.

Efter det foreslåede *stk. 6* (som svarer til *stk. 5, 2. pkt.*, i Konkursrådets forslag) kan skifteretten undtagelsesvis bestemme, at statskassen indestår for omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed. Der er tale om en snæver undtagelsesbestemmelse. Det er således hensigten, at dette alene skal ske i samme begrænsede omfang, som det har været tilfældet i praksis efter det gældende § 11, stk. 3, om betalingsstandsning. Statskassen bør således ikke indestå for omkostninger, hvor sikkerhed ikke indledningsvis blev begæret, men alene hvor sikkerhed ikke kunne indrømmes på grund af virksomhedens daværende likviditetsvanskeligheder, selv om udsigterne til rekonstruktion blev skønnet rimelige. Skifterettens bestemmelse om statskassens indeståelse for omkostningerne kan maksimeres enten beløbsmæssigt eller til afgrænsede dele af rekonstruktionsbehandlingen.

På baggrund af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, hvorefter ophør af rekonstruktionsbehandling medfører konkursbehandling, medmindre skyldneren er solvent, må det forudses, at en rekonstruktion i mange tilfælde også vil indebære en efterfølgende konkursbehandling. For at undgå den situation, at skyldneren eller den fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, ikke skulle have midler til at dække omkostninger ved en efterfølgende konkurs, foreslås det i *stk. 7* (som svarer til *stk. 6* i Konkursrådets forslag), at rekonstruktionsrekvirenten – uanset om dette er skyldneren eller en fordringshaver – skal stille sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. konkurslovens § 27, stk. 1, således som denne bestemmelse foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 15.

Sikkerhedsstillelse efter *stk. 7* skal ske uafhængigt af en eventuel sikkerhedsstillelse efter *stk. 4* (og/eller *stk. 5*). Sikkerhedsstillelse efter *stk. 7* kan alene anvendes til dækning af omkostningerne ved konkursboets behandling. Sikkerhedsstillelse efter *stk. 7* indebærer, at der ikke på ny skal stilles sikkerhed for konkursomkostningerne, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører og skyldnerens bo overgår til konkursbehandling, jf. herved forslaget til konkurslovens § 27, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 15).

Det foreslåede *stk. 7* henviser ikke til konkurslovens § 27, stk. 3 (som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 15), om fritagelse for sikkerhedsstillelse for konkursomkostningerne, og skifteretten kan således ikke i forbindelse med indledning af rekonstruktionsbehandling gøre undtagelse fra kravet om sikkerhedsstillelse for konkursomkostningerne. Sikkerhedsstillelsen nedsættes imidlertid til halvdelen, hvis der efter en eventuel afsigelse af kon-

kursdekret kan kræves sikkerhedsstillelse efter konkurslovens § 27, stk. 4 og 5 (som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 15), om virksomhedspanthaveres sikkerhedsstillelse (og disse må antages at være i stand til at stille sikkerhed), jf. herved konkurslovens § 27, stk. 1, 2. pkt. (som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 15).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2-3.4 og 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 b

Bestemmelsen handler om rekonstruktørens underretning af fordringshavere mv. om rekonstruktionsbehandlingen.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til den gældende § 12 om anmeldt betalingsstandsning.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Stk. 1, 1. pkt., der bygger på det gældende § 12, stk. 1, om anmeldt betalingsstandsning, fastsætter, at rekonstruktøren senest en uge efter beskikkelsen skal sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til samtlige kendte fordringshavere og andre, dog ikke skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Undtagelsen vedrørende skyldnerens ansatte angår kun disse i deres egenskab af »andre, der berøres«. Ansatte, der tillige har ubetalte forfaldne krav mod skyldneren, skal underrettes på linje med andre kendte fordringshavere.

Ved »andre, der berøres«, tænkes der navnlig på kendte medkontrahenter. Den foreslåede pligt til at underrette blandt andet medkontrahenter er videregående end det gældende § 12, stk. 1. Da medkontrahenter imidlertid vil kunne blive berørt af rekonstruktionsbehandlingen, selv om en aftale ikke aktuelt er misligholdt, bør rekonstruktøren også have pligt til at underrette disse.

Hvis skyldneren er et selskab mv., der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren efter *stk. 1, 2. pkt.*, samtidig registrere meddelelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 2 fastsætter, hvilke oplysninger meddelelsen skal indeholde, og at meddelelsen desuden skal vedlægges skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til de gældende § 12, stk. 1, 2. og 3. pkt., om anmeldt betalingsstandsning.

Forslaget til *stk. 3* indebærer, at rekonstruktøren straks efter beskikkelsen skal sende meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d. Bestemmelsen bygger på det gældende § 12, stk. 3, om anmeldt betalingsstandsning.

Det gældende § 12, stk. 2, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om udsendelse af en vejledning om fordringshavernes retsstilling, foreslås ikke videreført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 c

Bestemmelsen handler om det forslag til rekonstruktionsplan, som rekonstruktøren skal sende til fordringshaverne og skifteretten forud for mødet med fordringshaverne. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at rekonstruktøren skal sende sit forslag til rekonstruktionsplan til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten senest en uge før det møde med fordringshaverne i skifteretten, der blev berammet ved rekonstruktionsbehandlingsindledning, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 2. Andre, der berøres af rekonstruktionsplanen, skal ikke have tilsendt forslaget til rekonstruktionsplan, da det alene er fordringshaverne, der skal stemme om vedtagelsen heraf.

Der foreslås ikke knyttet særlige retsvirkninger til, at rekonstruktøren overskrider denne frist. En overskridelse af fristen vil imidlertid efter omstændighederne kunne føre til afsættelse af den pågældende, jf. forslaget til konkurslovens § 11 g, og forholdet vil kunne indgå i skifterettens vurderingsgrundlag i forbindelse med anmodning om beskikkelse af den pågældende som rekonstruktør i andre sager.

Stk. 2 (som svarer til stk. 3 i Konkursrådets forslag) fastlægger, hvilke oplysninger der skal være indeholdt i forslaget til rekonstruktionsplan.

Efter *stk. 2, nr. 1*, skal det oplyses, hvilken type forslag til rekonstruktion der agtes fremsat. Det skal således fremgå, om der lægges op til en rekonstruktion i form af en tvangsakkord og/eller en virksomhedsoverdragelse, jf. forslaget til konkurslovens § 10, og i givet fald hvilken type af tvangsakkord efter forslaget til konkurslovens § 10 a der i givet fald sigtes mod, og/eller om der lægges op til virksomhedsoverdragelse med hensyn til hele skyldnerens virksomhed eller med hensyn til en del heraf, jf. forslaget til konkurslovens § 10 b. Herudover skal der gives oplysning om rekonstruktørens vurdering af, om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af den påtænkte rekonstruktion.

Forslaget til *stk. 2, nr. 2*, indebærer, at skyldnerens balance pr. dagen for indledningen af rekonstruktionsbehandlingen med angivelse af afvigelser som følge af senere indtrufne ændringer så vidt muligt skal være indeholdt i forslaget til rekonstruktionsplan. Regnskabs-

mæssige forhold i den virksomhed, der er under rekonstruktionsbehandling, kan betyde, at det ikke altid vil være muligt at have en sådan balance klar senest en uge før mødet med fordringshaverne. Af forslaget til *stk. 4, 2. pkt.*, fremgår det imidlertid, at balancen skal foreligge senest på mødet med fordringshaverne.

Tillidsmanden skal efter *stk. 2, nr. 3*, oplyse om, hvorvidt der efter den pågældendes opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport, som fordringshaverne tidligere har fået tilsendt i medfør af forslaget til konkurslovens § 11 b, stk. 2, 1. pkt.

Efter *stk. 2, nr. 4*, skal rekonstruktøren endvidere redegøre for de væsentligste skridt, der agtes foretaget under rekonstruktionsbehandlingen. Det kan f.eks. være oplysning om, at skyldneren skal have en vis kapitaltilførsel eller bør afvikle en del af virksomheden.

Oplysningerne i *stk. 2* skal meddeles i en sådan form, at oplysninger, der er fortrolige, f.eks. af forretningsmæssige hensyn, ikke videregives til fordringshaverne, og rekonstruktøren bør bestræbe sig på ikke at anvende uforholdsmæssige eller overflødige ressourcer til indsamlingen og formidlingen af de nævnte oplysninger.

I *stk. 3* (som svarer til *stk. 2* og *4* i Konkursrådets forslag) foreslås det i *1. pkt.*, at forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldnerens samtykke foreligger dermed i og med, at rekonstruktøren fremsætter forslaget.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, eksempelvis et selskab, gælder de almindelige selskabsretlige regler om, hvem der kan handle på vegne af, forpligtede og tegne selskabet mv. (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden).

Rekonstruktøren skal påse, at skyldneren tiltræder forslaget til rekonstruktionsplan (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden). Der foreslås ikke fastsat formkrav for skyldnerens tiltrædelse, der f.eks. vil kunne foreligge i form af skyldnerens underskrift på forslaget.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.* (som svarer til *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 4* i Konkursrådets forslag), at forslaget til rekonstruktionsplan skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver skal omfatte både frie og pantsatte aktiver. Aktiver af samme type, der er pantsat samlet, kan vurderes samlet. Vurderingen skal indeholde tillidsmandens opfattelse af, hvad skyldnerens aktiver i den konkrete situation realistisk

kan forventes at kunne indbringe ved salg. Ved vurderingen må tillidsmanden som udgangspunkt lægge til grund, at de vurderede genstande vil skulle sælges inden for en relativt kort periode. Da formålet med rekonstruktionen er at sikre virksomhedens fortsatte drift, vil udgangspunktet for vurderingen være aktiverens værdi i fortsat drift (*going concern*). Er det imidlertid klart, at et aktiv ikke vil indgå i den videre drift og derfor vil skulle sælges fra på anden måde end ved en virksomhedsoverdragelse, må vurderingen ske under hensyntagen hertil.

Tillidsmandens vurdering af aktiverne kan også anvendes før fremsendelsen til fordringshaverne, f.eks. i forbindelse med en fastsættelse af et pantsat aktivs værdi foretaget af skifteretten efter forslaget til konkurslovens § 12 e.

Erklæringen fra rekonstruktøren og tillidsmanden om rekonstruktionsplanens gennemførlighed angår, om et salg af (en del af) virksomheden er realistisk, og/eller om en tvangsakkord antages at kunne føre til, at fordringshaverne får en efter skyldnerens forhold passende dividende inden for acceptable frister. Både rekonstruktøren og tillidsmanden kan i den forbindelse give udtryk for, hvilke forudsætninger der efter deres opfattelse skal være opfyldt fra f.eks. fordringshavernes side for, at den foreslåede rekonstruktionsplan skønnes at være realistisk. Sådanne tilkendegivelser vil blandt andet kunne tillægges betydning ved en senere vurdering af, om der foreligger væsentligt ændrede forudsætninger for rekonstruktionsplanen, jf. forslaget til konkurslovens § 11 f, stk. 2.

Rekonstruktøren bør kun fremlægge et forslag til rekonstruktionsplan, hvis rekonstruktøren skønner, at planen er gennemførlig. Bestemmelsen om, at rekonstruktøren skal afgive en erklæring om den foreslåede plans gennemførlighed, tager således navnlig sigte på, dels at rekonstruktøren udtrykkeligt forholder sig hertil, dels at der som beskrevet ovenfor kan knyttes forudsætninger mv. til rekonstruktørens skøn over planens gennemførlighed. Hvis rekonstruktøren finder, at ingen rekonstruktionsplan vil være gennemførlig, skal rekonstruktøren straks give skifteretten meddelelse om, at rekonstruktionsbehandlingen efter rekonstruktørens opfattelse er udsigtsløs, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 4, og stk. 2.

I *stk. 4* (som svarer til *stk. 5* i Konkursrådets forslag) foreslås det i *1. pkt.*, at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis rekonstruktionsplanen ikke senest på mødet opfylder kravene i *stk. 2* og *3*. Det samme gælder efter *2. pkt.*, hvis skyldnerens balance pr. dagen for indledningen af rekonstruktionsbehandlingen ikke foreligger senest på mødet (efter forslaget til *stk. 2*, nr. 2, skal det forslag til rekonstruk-

tionsplan, der fremsendes senest en uge før mødet, »så vidt muligt« indeholde denne balance, jf. ovenfor om baggrunden for denne formulering).

Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det at forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

Da der imidlertid ikke er stillet mere specifikke krav til kvaliteten af de oplysninger, der skal indgå i forslaget til rekonstruktionsplan, bør skifteretten kun træffe beslutning om ophør af rekonstruktionsbehandlingen, hvis oplysningerne helt mangler, eller hvis det er åbenbart, at de fremlagte oplysninger på væsentlige punkter er mangelfulde.

Det vil i øvrigt være op til fordringshaverne på mødet at stille krav til rekonstruktøren og skyldneren om at fremlægge et bedre beslutningsgrundlag som betingelse for at godkende forslaget til rekonstruktionsplanen, jf. forslaget til konkurslovens § 11 e.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 d

Bestemmelsen angår mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen er ændret i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen, jf. herom nedenfor.

Bestemmelsen indebærer, at skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet med fordringshaverne, jf. *stk. 1*. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed til stede i og med, at rekonstruktøren er til stede.

Udebliver skyldneren uden lovligt forfald fra mødet, bestemmer skifteretten efter *stk. 2* (der svarer til § 11 e, stk. 3, 2. pkt., i Konkursrådets forslag), at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. herom forslaget til konkurslovens §§ 12 a og 12 b. Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

Der foreslås ikke en regel om en tilsvarende udeblivelsesvirkning, hvis rekonstruktøren eller tillidsmanden udebliver. Der er således ikke noget til hinder for, at fordringshaverne stemmer om forslaget til rekonstruktionsplan, uden at rekonstruktøren og/eller tillidsmanden er til stede i skifteretten (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden). Ofte vil det dog formentlig være mere hensigtsmæssigt at træffe

beslutning om en kort udsættelse af mødet. Skifteretten vil endvidere efter omstændighederne kunne træffe beslutning om at afsætte rekonstruktøren/tillidsmanden og udnævne en ny (jf. forslaget til konkurslovens § 11 g), og udeblivelsen vil kunne indgå i skifterettens vurdering af, om den pågældende skal udpeges som rekonstruktør eller tillidsmand i andre sager.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren som nævnt afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed udeblevet, hvis rekonstruktøren ikke er repræsenteret på mødet. Skyldes udeblivelsen ikke lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

I modsætning til Konkursrådets forslag i betænkningen er der ikke medtaget en regel om, at skifteretten kan fritage skyldneren fra at deltage i mødet. I de specielle bemærkninger til Konkursrådets forslag i betænkningen anføres, at skifteretten f.eks. kan fritage skyldneren fra at deltage i mødet, hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden.

Som nævnt følger det imidlertid umiddelbart af, at rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, at rekonstruktøren også på mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsplanen repræsenterer skyldneren, og det er således i så fald ikke noget krav, at skyldnerens hidtidige ledelse deltager i mødet. Hvis der er behov for, at den hidtidige ledelse deltager i mødet, kan skifteretten i medfør af forslaget til konkurslovens § 12, stk. 4, tilsige de pågældende til at møde for skifteretten. Hvis de pågældende trods lovlig tilsigelse udebliver uden lovligt forfald, kan skifteretten anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der endvidere ikke i øvrigt grundlag for at undtage skyldneren fra pligten til at være til stede på mødet med fordringshaverne om rekonstruktionsforslaget. Er skyldneren en sammenslutning, hvori ingen af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, kan skifteretten i tilfælde af skyldnerens udeblivelse på mødet træffe bestemmelse om, at rekonstruktøren overtager ledelsen af virksomheden (jf. forslaget til konkurslovens §§ 12 a og 12 b), og i så fald hindrer skyldnerens udeblivelse ikke, at rekonstruktionsbehandlingen fortsætter. Hvis skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én deltager hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, bør rekonstruktionsbehandlingen ophøre, hvis skyldneren trods lovlig tilsigelse udebliver uden lovligt forfald.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 e

Bestemmelsen handler om mødet med fordringshaverne og den afstemning, der skal finde sted på mødet om forslaget til rekonstruktionsplan. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen. Stk. 3, 2. pkt., i Konkursrådets forslag er flyttet til forslaget til konkurslovens § 11 d, stk. 2.

Stk. 1 fastslår, at forslaget til rekonstruktionsplan skal drøftes på mødet med fordringshaverne. Fordringshaverne skal således have lejlighed til at stille spørgsmål til skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden, jf. forslaget til konkurslovens § 11 d og bemærkningerne hertil.

Forslaget til rekonstruktionsplan kan ændres på mødet med fordringshaverne, således at der i planen kan tages højde for de indsigelser og andre tilkendegivelser, der er fremkommet på mødet, og som kan opnå det fornødne flertal under afstemningen. Der gælder ikke begrænsninger i adgangen til at foretage ændringer, og der stilles således ikke krav om identitet mellem rekonstruktørens forslag og den plan, der vedtages på mødet. Den vedtagne plan kan eventuelt ændres efterfølgende på et andet møde, jf. forslaget til konkurslovens § 11 f, stk. 2.

Stk. 2 indebærer, at der på mødet med fordringshaverne skal stemmes om forslaget til rekonstruktionsplan.

Det foreslås, at forslaget til rekonstruktionsplan skal anses for vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne stemmer imod, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der på vedrepræsentation ville give stemmeret. Forslaget indebærer, at to betingelser skal være opfyldt for at forkaste rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan. For det første skal der blandt de fordringshaverne, der er repræsenteret på mødet, være et simpelt flertal (opgjort efter beløb, jf. nærmere nedenfor), der stemmer imod. For det andet skal dette flertal repræsentere mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Er blot én af disse betingelser ikke opfyldt, er rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan vedtaget.

Endvidere foreslås det, at ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for, og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. For ændringsforslag foreslås således de samme to betingelser, blot med omvendt fortegn, dvs. de to betingelser skal være opfyldt for at vedtage ændringsforslag til rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan. Der skal således for det

første blandt de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet, være et simpelt flertal (opgjort efter beløb, jf. nærmere nedenfor), der stemmer for ændringsforslaget. For det andet skal dette flertal repræsentere mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Er blot én af disse betingelser ikke opfyldt, er ændringsforslaget ikke vedtaget.

Baggrunden for forslagene til afstemningsregler er, at det ikke er ualmindeligt, at fordringshavere på et så tidligt stadium undlader at give møde på kreditor møder, hvis de i øvrigt er tilfredse med det tilsendte materiale. Bestemmelsen sikrer, at en mindre kreditorgruppe (dvs. en kreditorgruppe, der repræsenterer mindre end 25 pct. af det samlede kendte beløb, der giver stemmeret) hverken kan stoppe rekonstruktionsbehandlingen (ved at forkaste rekonstruktionsforslaget) eller ændre rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan, der før mødet er udsendt til samtlige kendte fordringshavere.

De foreslåede afstemningsregler indebærer blandt andet, at hvis mindre end 25 pct. af det samlede kendte beløb, der giver stemmeret, er repræsenteret på mødet – herunder i den særlige situation, at ingen stemmeberettiget fordringshaver er repræsenteret på mødet – skal rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan anses for vedtaget.

Med hensyn til, hvilke fordringshavere der har stemmeret, og med hvilke beløb, foreslås det, at de foreslåede regler i konkurslovens § 13 d, stk. 2 og 3, skal finde tilsvarende anvendelse. Disse regler går i hovedtræk ud på, at der altid stemmes efter fordringernes beløb. Der er ikke stemmeret på en fordring eller en del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, eller på den del af en fordring, som efter skifterettens skøn dækkes af pant eller anden sikkerhed. Der er heller ikke stemmeret på fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående. Der henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 13 d og bemærkningerne til denne bestemmelse. Det skal dog bemærkes, at det efter omstændighederne kan være vanskeligt på et så tidligt tidspunkt som mødet med fordringshavere om forslaget til rekonstruktionsplan at skønne over, i hvilket omfang en fordring kan forventes at opnå dækning i en eventuel konkurs. Skifteretten bør i givet fald anlægge et forsigtighedsprincip, således at stemmeret kun afskæres, hvis fordringen eller den pågældende del af fordringen med høj grad af sikkerhed vil opnå enten fuld eller ingen dækning i en eventuel konkurs.

Der bemærkes, at fordringshavere vil kunne lade sig repræsentere på mødet af en rettergangsfuldmægtig. Der er ikke noget til hinder for, at en fordringshaver giver rekonstruktøren rettergangsfuldmagt, hvis rekonstruk-

tøren efter retsplejelovens § 260, herunder stk. 9 om skiftebehandlinger, kan repræsentere fordringshaveren i retten.

I *stk. 3* foreslås det, at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis der ikke vedtages en rekonstruktionsplan på mødet. Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

Efter forslaget til *stk. 4* kan skifteretten på mødet beskikke en eller flere yderligere rekonstruktører og/eller beskikke en anden tillidsmand. Dette er naturligvis kun relevant, hvis der vedtages en rekonstruktionsplan, således at rekonstruktionsbehandlingen fortsætter. Beskikkelse af mere end én rekonstruktør vil navnlig kunne komme på tale ved større og mere komplicerede rekonstruktionsbehandlinger, eventuelt efter anmodning fra en fordringshaver, der ikke var inddraget i forbindelse med indledningen af rekonstruktionsbehandlingen.

Det er kun på mødet med fordringshavere om forslaget til rekonstruktionsplan – og på et eventuelt møde om ændring af en vedtaget rekonstruktionsplan, jf. forslaget til konkurslovens § 11 f, stk. 2 – at skifteretten kan beslutte at forøge antallet af rekonstruktører.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 f

Bestemmelsen handler om rekonstruktørens pligt til at sende en redegørelse om rekonstruktionsbehandlingsforløb til fordringshavere og skifteretten og om ændring af rekonstruktionsplanen på grund af ændrede forudsætninger. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Det foreslås dog, at forslaget til konkurslovens § 11 d om skyldnerens, rekonstruktørens og tillidsmandens mødepligt skal finde tilsvarende anvendelse på et møde i skifteretten om ændring af en vedtaget rekonstruktionsplan, jf. forslaget til § 11 f, stk. 2, 2. og 3. pkt.

For at sikre fordringshavere indblik i rekonstruktionsbehandlingsforløb foreslås det i *stk. 1*, at rekonstruktøren inden tre måneder efter rekonstruktionsbehandlingsindledning og dermed typisk ca. to måneder efter afholdelsen af mødet med fordringshavere om forslaget til rekonstruktionsplan skal sende en redegørelse til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten om alle væsentlige forhold vedrørende rekonstruktionsbehandlingen. Redegørelsen skal herunder indeholde oplysninger om resultatet af en eventuel fortsat drift af skyldnerens virksomhed, herunder om virksomhedens

aktiver og passiver, samt oplysning om, hvornår et rekonstruktionsforslag forventes sendt til fordringshaverne.

I forbindelse med, at rekonstruktøren indsender redegørelsen til skifteretten, bør rekonstruktøren anmode skifteretten om at beramme mødet om afstemning om rekonstruktionsforslaget, jf. forslaget til konkurslovens § 13, stk. 1, da dette møde skal holdes senest seks måneder efter mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan. Skifteretten kan straks ved beramelsen af mødet bekendtgøre dette i Statstidende, jf. forslaget til konkurslovens § 13, stk. 3, selv om materialet til mødet først skal foreligge 14 dage før mødet. Det bør da fremgå af indkaldelsen, at materialet først ligger til gennemsyn i skifteretten på dette tidspunkt.

Hvis forudsætningerne for rekonstruktionsplanen ændrer sig væsentligt, skal rekonstruktøren uden ugrundet ophold orientere fordringshaverne og skifteretten herom, jf. *stk. 2, 1. pkt.*

Væsentlige ændringer i forudsætningerne for rekonstruktionsplanen kan f.eks. være oplysninger, der afslører uforudsete forhindringer for gennemførelsen af den vedtagne rekonstruktionsplan, oplysninger om skyldnerens forhold, der indebærer, at den vedtagne plan ikke længere kan anses for rimelig, eller oplysninger, der peger på helt andre – og bedre – muligheder for rekonstruktion af virksomheden. Ofte vil der formentlig være tale om oplysninger af den art, som er nævnt i forslaget til konkurslovens § 11 b, stk. 2 (om meddelelsen til fordringshaverne om rekonstruktionsbehandlingsindledning), og § 11 c, stk. 2 (om forslaget til rekonstruktionsplan).

Når rekonstruktøren har orienteret skifteretten om, at forudsætningerne for rekonstruktionsplanen har ændret sig væsentligt, skal skifteretten efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, indkalde til et møde, hvor der tages stilling til, om rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, eller om rekonstruktionsplanen skal ændres.

Det foreslås, at de foreslåede regler i konkurslovens §§ 11 c-11 e skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til mødet om ophør af rekonstruktionsbehandlingen eller ændring af rekonstruktionsplanen. Det indebærer navnlig, at rekonstruktøren senest en uge før mødet skal sende fordringshaverne og skifteretten et forslag til rekonstruktionsplan (jf. § 11 c, stk. 1), og at planen skal vedtages på ny. Hvis rekonstruktøren undtagelsesvis finder, at der på trods af de væsentligt ændrede forudsætninger for planen ikke er behov for ændringer, kan rekonstruktøren fremsende den tidligere vedtagne plan med bemærkning herom.

Rekonstruktørens forslag til ny rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren (medmindre rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden) og vedlægges en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om planens gennemførlighed (jf. § 11 c, stk. 3).

Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet (jf. § 11 d). Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed til stede i og med, at rekonstruktøren er til stede. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald fra mødet med fordringshaverne, følger det af § 11 d, stk. 2, at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre retten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden.

Hvis det fremsendte forslag til (ny) rekonstruktionsplan (eller et ændret forslag, jf. § 11 e, stk. 1, 2. pkt.) ikke vedtages på mødet (efter afstemningsreglerne i § 11 e, stk. 2) og der dermed ikke blandt fordringshaverne er den fornødne opbakning til at fortsætte rekonstruktionsbehandlingen, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre (jf. § 11 e, stk. 3). Henvielsen til § 11 e, stk. 4, indebærer, at skifteretten (hvis rekonstruktionsbehandlingen fortsætter) kan beskikke en eller flere yderligere rekonstruktører eller en anden tillidsmand.

Der henvises i øvrigt til *pkt. 3.4* i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 g

Bestemmelsen handler om afsættelse af rekonstruktør og tillidsmand. Bestemmelsen er ny, men bygger til dels på konkurslovens § 114 om afsættelse af kurator.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Det er dog præciseret, at konkurslovens § 114, stk. 3, om pligt til at aflevere dokumenter til skifteretten også finder anvendelse ved anden fratræden end afsættelse. Endvidere foreslås der ikke nogen regel om, at rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, hvis tillidsmanden afsættes eller i øvrigt fratræder, uden at der beskikkes en ny tillidsmand.

Stk. 1, 1. pkt., indebærer, at skifteretten kan afsætte en rekonstruktør, hvis særlige grunde taler for det. Kravet om, at der skal foreligge særlige grunde, svarer til § 114, stk. 1, 1. pkt., om skifterettens adgang til at afskedige en kurator i et konkursbo

Særlige grunde, der kan danne grundlag for afsættelse af rekonstruktøren, vil blandt andet kunne foreligge, hvis rekonstruktøren tilsidesætter sine pligter ved behandlin-

gen af rekonstruktionsbehandlingen, f.eks. hvis rekonstruktøren udebliver fra mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan, herunder navnlig hvis skifteretten har bestemt, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed. Det samme gælder, hvis det viser sig, at rekonstruktøren er ukyndig, urimeligt langsom eller i øvrigt præsterer en utilfredsstillende sagsbehandling.

Selv om der i de fleste sager, hvor bestemmelsen bliver relevant, formentlig vil foreligge en begæring om at afsætte rekonstruktøren enten fra skyldneren eller en fordringshaver, kan skifteretten – svarende til hvad der gælder om afsættelse af kurator i konkurs, jf. § 114, stk. 1 – også af egen drift afsætte en rekonstruktør. Det er derfor principielt ikke afgørende, om skyldneren og et flertal af fordringshaverne ønsker at beholde den pågældende rekonstruktør, men en oplysning herom vil i almindelighed være ensbetydende med, at der ikke er grundlag for at afsætte rekonstruktøren.

Afsættelse vil efter omstændighederne kunne ske uden afholdelse af særskilt møde herom i skifteretten, men det forudsættes, at rekonstruktøren, skyldneren og fordringshaverne får lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet, inden skifteretten træffer afgørelse.

Efter stk. 1, 2. pkt., finder § 114, stk. 3, tilsvarende anvendelse, hvilket indebærer, at en afsat rekonstruktør har pligt til at aflevere dokumenter vedrørende rekonstruktionsbehandlingen til skifteretten.

I stk. 2 foreslås det, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, skal have lejlighed til over for skifteretten at fremsætte forslag til beskikkelse af en ny rekonstruktør. Skifteretten kan give den pågældende en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, hertil.

Hvis rekonstruktionen er blevet indledt efter skyldnerens begæring, og der efterfølgende er blevet truffet bestemmelse om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, vil skifteretten kunne anmode fordringshaverne om samlet eller enkeltvis at komme med forslag til en rekonstruktør inden for fristen.

Der er ikke noget til hinder for, at andre, f.eks. den, der har anmodet om afsættelse af en rekonstruktør (hvis det er en anden end den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling), fremsætter forslag til beskikkelse af en ny rekonstruktør.

Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, som fremkommer. Hvis der er beskikket flere rekonstruktører og kun en eller nogle af disse afsættes, kan skifteretten også undlade at erstatte en eller flere af de afsatte rekonstruktører, således at re-

konstruktionsbehandlingen herefter fortsætter med den eller de resterende rekonstruktører.

Overskrides fristen, uden at der indkommer nogen forslag, eller fremkommer der kun forslag til rekonstruktører, der ikke har de fornødne kvalifikationer, må rekonstruktionsbehandlingen ophøre, hvis samtlige rekonstruktører er blevet afsat, jf. straks nedenfor om stk. 3.

Det foreslås i stk. 3, at hvis skifteretten afsætter samtlige rekonstruktører og der ikke kan beskikkes en eller flere nye rekonstruktører, skal skifteretten bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører. Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

I stk. 4 foreslås det, at stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis rekonstruktøren ønsker at fratræde f.eks. på grund af sygdom eller en opstået interessekonflikt. Også i denne situation gælder det således blandt andet, at hvis alle rekonstruktører er fratruddt, skal der udpeges mindst én ny rekonstruktør, hvis rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte.

Stk. 5 fastslår, at stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse i forhold til tillidsmanden. Tillidsmanden kan således afsættes, hvis særlige grunde taler for det (stk. 1, 1. pkt.), og skal i givet fald aflevere relevante dokumenter til skifteretten (stk. 1, 2. pkt.), og der skal indhentes forslag til udpegning af ny tillidsmand (stk. 2). Disse regler gælder også, hvis tillidsmanden ønsker at fratræde (stk. 4). Derimod finder stk. 3 ikke anvendelse på tillidsmanden, idet det forudsættes, at skifteretten om fornødent af egen drift udpeger en ny tillidsmand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11 h

Bestemmelsen angår erstatning og godtgørelse i tilfælde, hvor betingelserne for rekonstruktionsbehandling ikke var opfyldt.

Bestemmelsen er ny i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås, at konkurslovens § 28 (som ikke foreslås ændret) skal finde tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling.

Bestemmelsen indebærer, at hvis en fordringshaver har begæret rekonstruktionsbehandling, uden at betingelserne for rekonstruktionsbehandling var opfyldt, og dette kunne være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal fordringshaveren betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om rekonstruktionsbehandling er indledt (§ 28, stk. 1).

Bestemmelsen indebærer endvidere, at hvis det viser sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede rekonstruktionsbehandling (§ 28, stk. 2).

Bestemmelsen indebærer endelig, at skifteretten under særlige omstændigheder kan bestemme, at en fordringshavers begæring om rekonstruktionsbehandling kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar (§ 28, stk. 3).

Det følger af konkurslovens § 242 a (som ikke foreslås ændret), at krav om erstatning og godtgørelse skal fremsættes over for skifteretten eller de almindelige domstole senest tre måneder efter det tidspunkt, da skyldneren blev i stand til at gøre kravet gældende.

Til kapitel 2 b

(Retsvirkninger af rekonstruktionsbehandling)

Til § 12

Bestemmelsen handler om skyldnerens stilling under rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen bygger til dels på den gældende § 15 om anmeldt betalingsstandsning.

Forslaget til stk. 1-4 svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen. Forslaget til stk. 5 og 6 bygger på forslaget til § 12 a, stk. 4, i Konkursrådets forslag i betænkningen, idet der dog foreslås mere udførlige regler end efter Konkursrådets forslag.

Forslaget til *stk. 1* indebærer, at skyldneren ikke må foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke, og at betaling af gæld kun må ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab. Bestemmelsen bygger på det gældende § 15, stk. 1, om anmeldt betalingsstandsning.

Som eksempler på dispositioner, der kun må foretages med rekonstruktørens samtykke, kan nævnes større vareindkøb, der ikke er led i den daglige drift, salg af fast ejendom eller værdifulde maskiner og nedlæggelse eller bortforpagtning af en væsentlig del af virksomheden.

Om rekonstruktørens samtykke til fyldestgørelse i aktiver, der er omfattet af det foreslåede fyldestgørelsesforbud, henvises til forslaget til konkurslovens § 12 c, stk. 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Om rekonstruktørens samtykke til videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler og til opsigelse heraf, henvises til forslaget til konkurslovens §§ 12 o og 12 t og bemærkningerne hertil.

Virksomhedsoverdragelse, dvs. salg af hele virksomheden eller en del heraf som *going concern* (jf. nærmere forslaget til konkurslovens § 10 b og bemærkningerne hertil), må kun ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten, jf. forslaget til stk. 2. Sådanne dispositioner skal således vedtages af fordringshaverne som led i behandlingen af et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 d.

Forslaget til *stk. 3* indebærer, at skyldneren skal aflægge regnskab over for rekonstruktøren efter dennes nærmere bestemmelse. Bestemmelsen svarer til det gældende § 15, stk. 2, om anmeldt betalingsstandsning.

I *stk. 4* foreslås det, at konkurslovens § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 (som ikke foreslås ændret) skal finde tilsvarende anvendelse under rekonstruktionsbehandling.

Skyldneren skal således meddele skifteretten alle fornødne oplysninger til behandling af rekonstruktionen, jf. § 100, og skifteretten kan, hvis skyldneren ikke opfylder oplysningspligten, anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner, jf. § 103.

Henvisningen til § 105, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at § 100, jf. § 103, anvendes på medlemmerne af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt på personer, der tidligere har beklædt disse hverv, hvis skyldneren er et selskab, en forening eller anden organisation. Henvisningen til § 105, stk. 2, indebærer, at skifteretten kan bestemme, at § 100, jf. § 103, også skal anvendes på personer, der er selskabets, foreningens eller organisationens nærstående.

Henvisningen til § 112 indebærer, at rekonstruktøren i samme omfang som en kurator i konkurs kan anmode skifteretten om at iværksætte en umiddelbar fagedforretning om aktiver og papirer mv., der tilhører skyldneren. Der er alene tale om en kompetenceregulering, som henlægger kompetencen til skifteretten, og en anmodning skal i øvrigt behandles efter retsplejelovens regler om umiddelbare fagedforretninger. Endvidere er det ikke med det foreslåede stk. 4 hensigten at tillægge rekonstruktøren nogen kompetence til at råde over skyldnerens ejendele. Medmindre rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, kan rekonstruktøren således kun efter anmodning fra skyldneren eller med skyldnerens tiltræden anmode skifteretten om at iværksætte en umiddelbar fagedforretning efter § 112. Forslaget indskrænker heller ikke skyldnerens muligheder for på egen hånd at anmode fagedretten om at foretage en umiddelbar fagedforretning (i tilfælde, hvor

rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden).

Stk. 5 og 6 angår tilfælde, hvor rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 3, § 12 a og § 12 b.

Det foreslås som det principielle udgangspunkt, at en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, træffer afgørelse i sammenslutningens forhold, jf. *stk. 5*. Heri ligger, at rekonstruktøren har tegningsret og også i øvrigt træffer afgørelse i sammenslutningens forhold. Forslaget indebærer, at så længe rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, jf. om ophør forslaget til konkurslovens § 12 b, stk. 3, og § 15 a, er det alene rekonstruktøren, der kan træffe afgørelse i sammenslutningens forhold.

Som en væsentlig modifikation til det principielle udgangspunkt foreslås der dog samtidig særlige regler om rekonstruktørens overtagelse af ledelse i sammenslutninger, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. *stk. 6*. Det vil i praksis navnlig gælde aktie- og anpartsselskaber.

Det foreslås, at hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan rekonstruktøren ikke træffe afgørelse om forhold, som henhører under generalforsamlingen, bortset fra udpeging af revisor, jf. *1. pkt.* Heri ligger, at rekonstruktøren tegner sammenslutningen og træffer afgørelse i sammenslutningens forhold bortset fra beslutning om forhold, det efter de selskabsretlige regler ikke tilkommer ledelsen at træffe beslutning om.

Forslaget indebærer, at så længe rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden, er det alene rekonstruktøren, der kan træffe afgørelse i sammenslutningens forhold, i det omfang denne kompetence tilkommer sammenslutningens ledelsesorganer.

Rekonstruktøren vil endvidere kunne udpege en ny revisor, uden at generalforsamlingen skal inddrages. Ved rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden fratræder en valgt revisor ikke, men rekonstruktøren kan under rekonstruktionsbehandlingen udpege en anden revisor. Forslaget herom er udtryk for en fravigelse af de selskabsretlige regler, hvorefter revisor vælges af generalforsamlingen. Ordningen svarer til, hvad der i dag kendes fra selskaber under tvangsopløsning, hvor skifteretten kan udpege en revisor.

Rekonstruktøren kan derimod ikke træffe beslutning om andre forhold, som det tilkommer generalforsamlingen at træffe beslutning om (eksempelvis vedtægtsændringer). I sammenslutninger, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, vil generalforsamlingen

således som udgangspunkt beholde sine beføjelser til at træffe beslutninger.

Det foreslås dog, at det skal være en betingelse for, at generalforsamlingens beslutninger kan få virkning, at rekonstruktøren samtykker i beslutningen, jf. *2. pkt.* Hvis generalforsamlingen træffer en beslutning, som rekonstruktøren ikke samtykker i, betragtes den pågældende beslutning som virkningsløs.

Forslaget indebærer, at generalforsamlingen og rekonstruktøren i forhold, der henhører under generalforsamlingens kompetence, vil have en »gensidig vetoret«.

Rekonstruktøren indtræder i ledelsens rettigheder og pligter, og rekonstruktøren vil derfor blandt andet have pligt til at anmelde relevante beslutninger, der er truffet af generalforsamlingen, hvis rekonstruktøren samtykker i beslutningen.

Hvis skyldneren er et kapitalsselskab, skal en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, lede selskabet i overensstemmelse med relevant selskabsretlig lovgivning og er herved undergivet de samme rettigheder og pligter, som påhviler kapitalsselskabets ledelsesorganer. Rekonstruktøren kan dog ikke indtræde i bemyndigelser efter de selskabsretlige regler, som generalforsamlingen har givet den tidligere ledelse (eksempelvis til at foretage kapitalforhøjelser).

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan tillade, at selskabets årsrapport først indsendes efter rekonstruktionsbehandlings ophør, jf. årsregnskabslovens § 140, stk. 1 (som affattet ved lovforslagets § 21, nr. 1 og 2).

Endvidere foreslås for aktie- og anpartsselskaber, at der ikke kan foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer, som er vedtaget af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke, så længe rekonstruktøren har overtaget ledelsen, jf. lovforslagets § 20, nr. 8 (forslag til selskabslovens § 233, stk. 5). Da der ikke er registreret en ledelse, når rekonstruktøren har overtaget ledelsen, vil der endvidere ikke kunne foretages ændringer vedrørende ledelse. Såfremt der udpeges en anden rekonstruktør, vil dette naturligvis kunne registreres.

Generalforsamlingen kan ikke vælge medlemmer til selskabets ledelsesorganer, så længe rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden. Valg af medlemmer til selskabets ledelse kan dog ske, hvis valget sker i så nær tilknytning til rekonstruktionsbehandlings ophør, at valget kan anmeldes til registrering samtidig med rekonstruktionsbehandlings ophør eller umiddelbart herefter.

Dette har betydning i de tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen ophører, fordi der stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsak-

kord, eller i øvrigt fordi skyldneren ikke er insolvent. I disse situationer får sammenslutningens ledelsesorganer deres kompetence til at handle på selskabets vegne tilbage, når rekonstruktionsbehandlingen ophører. Hvis der ikke er valgt en ny ledelse inden rekonstruktionsbehandlingen ophører, bør rekonstruktøren om nødvendigt foranledige, at der indkaldes til en generalforsamling med henblik på valg af ny ledelse, jf. også bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 15 a. Den ledelse, der fratrådte, da rekonstruktøren overtog ledelsen af virksomheden, kan anmeldes som genindtrådt ved rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis der ikke på det tidspunkt er valgt en ny ledelse.

Hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører af andre grunde, tages sammenslutningen straks under konkursbehandling, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, og i så fald er valg eller anmeldelse af ledelse ikke relevant, idet sammenslutningen da bliver et konkursbo, som kurator råder over.

Det foreslåede 3. pkt. indebærer, rekonstruktøren skal registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system. Ved rekonstruktørens registrering vil medlemmerne af de hidtidige ledelsesorganer blive registreret som fratrædt, og tegningsreglen vil blive ændret, så det alene er rekonstruktøren, der kan forpligte selskabet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 a

Bestemmelsen handler om rekonstruktørens overtage af ledelsen af en virksomhed, der er under rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen, idet dog regler svarende til Konkursrådets forslag til stk. 4 i stedet er medtaget i forslaget til konkurslovens § 12, stk. 5 og 6.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 3, hvorefter rekonstruktøren automatisk overtager ledelsen af virksomheden, hvis skyldneren ikke har samtykket i rekonstruktionsbehandling. Rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke kan efter forslaget kun indledes i forhold til en skyldner, der ikke er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser. Muligheden for at indlede rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke omfatter i praksis navnlig aktie- og anpartsselskaber.

Den foreslåede § 12 a finder således anvendelse i tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen er indledt med skyldnerens samtykke. Det er også efter § 12 a et krav,

at skyldneren ikke er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser. I praksis vil bestemmelsen således navnlig være relevant for aktie- og anpartsselskaber.

Bestemmelsen tager navnlig sigte på situationer, hvor fordringshaverne og/eller rekonstruktøren ikke er enige i de forretningsmæssige dispositioner, som skyldneren (dvs. i praksis selskabets ledelse) foretager, eller hvor skyldneren ikke ønsker at medvirke til den rekonstruktionsplan eller det rekonstruktionsforslag, som rekonstruktøren udarbejder. Bestemmelsen vil dog også kunne anvendes i andre tilfælde, f.eks. hvis rekonstruktøren eller fordringshaverne ikke har tillid til, at skyldneren medvirker loyalt til gennemførelsen eller oplever, at skyldneren modarbejder rekonstruktionsarbejdet. Det samme gælder, hvis skyldnerens ledelse fratræder og der ikke hurtigt udpeges en ny ledelse.

Hvis en fordringshaver eller rekonstruktøren mener, at der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne, kan den pågældende efter den mere summariske procedure i forslaget til konkurslovens § 12 b indgive begæring til skifteretten om, at rekonstruktøren foreløbig skal overtage ledelsen af virksomheden.

Det foreslås i *stk. 1*, at en anmodning om, at rekonstruktøren (varigt) skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed, kun skal kunne tages under behandling, hvis den kommer fra rekonstruktøren eller fra fordringshaverne, der tilsammen repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation giver stemmeret. Det svarer til det krav, der som minimum skal til for at nedstemme eller ændre rekonstruktørens forslag til rekonstruktionsplan, jf. forslaget til konkurslovens § 11 e.

Med hensyn til, hvilke fordringshavere der har stemmeret, og med hvilke beløb, foreslås det, at de foreslåede regler i konkurslovens § 13 d, stk. 2-4, om afstemning om rekonstruktionsforslaget skal finde tilsvarende anvendelse. Disse regler går i hovedtræk ud på, at der altid stemmes efter fordringernes beløb. Der er ikke stemmeret på en fordring eller en del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, eller på den del af en fordring, som efter skifterettens skøn dækkes af pant eller anden sikkerhed. Der er heller ikke stemmeret på fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående. Når der er fremsat et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, gælder til dels særlige afstemningsregler, jf. forslaget til konkurslovens § 13 d, stk. 4. Der henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 13 d og bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *stk. 2* foreslås det, at skifteretten efter at have modtaget en begæring, der opfylder kravene i *stk. 1*, straks skal indkalde skyldneren, dvs. sammenslutningens ledelse, fordringshaverne og rekonstruktøren til et møde om begæringen, dog således at en begæring tidligst kan behandles på mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan (jf. forslaget til konkurslovens § 11 e). Hvis sammenslutningens ledelse er fratruddet, uden at der er udpeget en ny ledelse, kan begæringen behandles uden indkaldelse af skyldneren, men den hidtidige ledelse bør dog så vidt muligt underrettes om mødet. Fremsættes begæringen på mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan eller på et senere møde i skifteretten, hvortil de pågældende er indkaldt, kan begæringen endvidere behandles på dette møde uden yderligere varsel. Skifteretten bør dog så vidt muligt orienteres forud for, at en sådan begæring fremsættes på mødet. Sammenslutningens ledelse må således i princippet fra og med mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan altid være forberedt på, at spørgsmålet om, hvorvidt der skal træffes beslutning om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen, kan blive taget op under et møde i skifteretten, hvortil skyldneren, fordringshaverne og rekonstruktøren er indkaldt. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en begæring kan indgives før mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan, men den vil ikke blive behandlet før.

I *stk. 3* foreslås, at fordringshaverne skal tage stilling til begæringen, og at skifteretten skal imødekomme begæringen, hvis fordringshaverne vedtager dette efter den foreslåede § 13 d. Det betyder, at forslaget om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, er vedtaget, medmindre et flertal af de stemmeberettigede fordringshavere stemmer mod. Heri ligger også, at formel afstemning er ufornøden, hvis ingen af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet, er uenige i begæringen. Med hensyn til, hvilke fordringshavere der har stemmeret, og med hvilke beløb, henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 13 d og bemærkningerne hertil. Begæringen om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, kan tilbagekaldes af den, der har fremsat den, indtil skifteretten har truffet afgørelse efter *stk. 3*. Hvis begæringen er fremsat af flere fordringshavere i fællesskab, kan hver fordringshaver tilbagekalde begæringen for sit vedkommende, indtil skifteretten har truffet afgørelse efter *stk. 3*.

Med hensyn til virkningerne af rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden henvises til forslaget til konkurslovens § 12, *stk. 5* og *6*, og bemærkningerne hertil.

Med hensyn til ophør af rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden henvises til forslaget til konkurslovens § 15 a og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 b

Bestemmelsen handler om skifterettens adgang til at bestemme, at rekonstruktøren foreløbigt skal overtage ledelsen af en virksomhed, der er under rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 11 a, *stk. 3*, hvorefter rekonstruktøren automatisk overtager ledelsen af virksomheden, hvis skyldneren ikke har samtykket i rekonstruktionsbehandling. Rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke kan efter forslaget kun indledes i forhold til en skyldner, der ikke er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser. Muligheden for at indlede rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke omfatter i praksis navnlig aktie- og anpartsselskaber.

Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 12 a om rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed.

Den foreslåede § 12 b er således kun relevant i tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen er indledt med skyldnerens samtykke, og hvor skifteretten heller ikke i medfør den foreslåede § 12 a har bestemt, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed.

Ligesom efter de foreslåede § 11 a, *stk. 3*, og § 12 a er det også efter den foreslåede § 12 b et krav, at skyldneren ikke er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser. I praksis vil bestemmelsen således navnlig være relevant for aktie- og anpartsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at skifteretten skal kunne bestemme, at rekonstruktøren foreløbigt overtager ledelsen af skyldnerens virksomhed, hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Bestemmelsen tager sigte på situationer, hvor der er et presserende behov for at gribe ind over for skyldneren (dvs. i praksis selskabets ledelse). Bestemmelsen vil efter omstændighederne kunne anvendes, hvis det ikke har været muligt at forkynde begæringen om rekonstruktions-

onsbehandlingen for skyldneren (selskabets ledelse), herunder hvis det på baggrund af oplysning om, at skyldnerens ledelse ikke har kunnet lokaliseres, må antages, at der er fare for, at der disponeres til skade for fordringshaverne.

En beslutning efter § 12 b kan – i modsætning til en beslutning efter § 12 a om rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed – også træffes før mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan (jf. forslaget til konkurslovens § 11 e).

I modsætning til, hvad der foreslås for så vidt angår § 12 a om rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed, foreslås der på grund af hensynet til sagens hurtige behandling ikke særlige krav til, hvem der kan fremsætte begæring om, at skifteretten bestemmer, at rekonstruktøren foreløbigt skal overtage ledelsen af virksomheden. Beslutning herom kan derfor f.eks. træffes efter anmodning fra rekonstruktøren, en fordringshaver, skyldneren selv (ledelsen) eller undtagelsesvis af skifteretten af egen drift.

I *stk. 2* foreslås det, at skifteretten straks skal indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvis der træffes beslutning efter *stk. 1* om, at rekonstruktøren foreløbigt skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed. Rekonstruktøren skal endvidere straks underrette skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden om afgørelsen. Underretning af skyldnerens hidtidige ledelse kan ske ved underretning til ethvert medlem af bestyrelsen, direktionen eller tilsynsrådet.

Med hensyn til virkningerne af rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden henvises til forslaget til konkurslovens § 12, *stk. 5* og *6*, og bemærkningerne hertil.

Efter forslaget til *stk. 3* skal skifteretten så vidt muligt inden to uger fra en afgørelse efter *stk. 1*, dog tidligst på mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan (jf. forslaget til konkurslovens § 11 e), træffe beslutning om, hvorvidt rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden skal opretholdes efter den almindelige regel herom i forslaget til konkurslovens § 12 a. Der er ikke knyttet retsvirkninger til, at skifteretten oversidder fristen på to uger, og rekonstruktørens midlertidige overtagelse af ledelsen af virksomheden berøres således ikke heraf.

Bestemmelsen indebærer, at en beslutning efter § 12 b altid vil blive fulgt op af prøvelse efter § 12 a. Ved denne prøvelse gælder kravet om, at der skal foreligge en begæring fra rekonstruktøren eller fra fordringshaverne, der repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte

beløb, der ved repræsentation giver stemmeret (§ 12 a, *stk. 1*), om afholdelse af møde i skifteretten (§ 12 a, *stk. 2*), og om fordringshavernes afstemning (§ 12 a, *stk. 3*). Den tilsvarende anvendelse af § 12 a, *stk. 2*, indebærer, at også skyldnerens hidtidige ledelse skal være indkaldt til mødet i skifteretten, for at en begæring om rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen af virksomheden skal kunne behandles. Indkaldelse af skyldnerens hidtidige ledelse kan ske ved underretning til ethvert medlem af bestyrelsen, direktionen eller tilsynsrådet. Den hidtidige ledelse vil endvidere kunne anses for indkaldt, hvis skyldneren forud for skifterettens beslutning efter § 12 b har modtaget indkaldelse til det pågældende møde.

Hvis der ikke træffes beslutning om rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen efter § 12 a (herunder fordi der ikke fremkommer en begæring herom, der opfylder kravene i § 12 a, *stk. 1*), bestemmer skifteretten, at rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen ophører. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren registrere ophøret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system. Ved ophøret får sammenslutningens ledelse igen kompetence til at tegne sammenslutningen i overensstemmelse med de tegningsregler, der gælder for sammenslutningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 c

Forslaget til § 12 c indebærer, at skyldnerens fordringshavere som udgangspunkt er afskåret fra at søge sig fyldestgjort i skyldnerens aktiver gennem individualforfølgning, når der er iværksat en rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse bygger blandt andet på de gældende regler i konkurslovens §§ 16 og 16 a om adgangen til fyldestgørelse under anmeldt betalingsstandsning og § 171 om adgangen til fyldestgørelse under tvangsakkord, men er på en række punkter videregående end disse regler.

Bestemmelsen er opbygget anderledes end Konkursrådets forslag i betænkningen, men svarer med visse præciseringer indholdsmæssigt i det væsentlige hertil.

I *stk. 1* foreslås et generelt forbud for skyldnerens fordringshavere mod at søge sig fyldestgjort ved arrest eller udlæg i skyldnerens aktiver efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen. I modsætning til Konkursrådets forslag i betænkningen foreslås det at angive specifikt, at forbuddet angår arrest og udlæg (samt brugspanteret), hvilket imidlertid indholdsmæssigt svarer til Konkurs-

rådets forslag. Endvidere foreslås det, at en allerede etableret rådighedsberøvelse, herunder brugspanteret, skal ophøre. Konkursrådets forslag i betænkningen medtog kun en sådan regel for så vidt angår rådighedsberøvelse efter retsplejelovens § 520, stk. 2, om administration af udlagt fast ejendom mv.

Det foreslåede generelle fyldestgørelsesforbud indebærer, at den hidtidige sondring i reglerne mellem (uomstødelige) pantefordringer og andre fordringer, jf. den gældende regel i konkurslovens § 16, stk. 1, 2. pkt., ikke foreslås overført til rekonstruktionsbehandling. Forbudet efter stk. 1, der dog begrænses af bestemmelserne i stk. 2-5, gælder således både i forhold til sikrede og usikrede fordringer.

Den væsentligste ændring i forhold til de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord er, at også uomstødelige panterettigheder omfattes af fyldestgørelsesforbuddet. Efter gældende ret ved anmeldt betalingsstandsning er der alene mulighed for at opnå et konkret, behovsafhængigt fyldestgørelsesforbud ved skifterettens afgørelse herom, jf. den gældende regel i konkurslovens § 16 a, stk. 1. Endvidere foreslås et generelt forbud mod udøvelse af rådighedsberøvelse, herunder brugspanteret under rekonstruktionsbehandlingen. Efter gældende ret ved betalingsstandsning kan skifteretten konkret bestemme, at der kan foretages rådighedsberøvelse, og en allerede foretaget rådighedsberøvelse ophører ikke ved anmeldelse af betalingsstandsning, jf. den gældende regel i konkurslovens § 16, stk. 2.

Fyldestgørelsesforbuddet omfatter for det første foretagelse arrest og udlæg, jf. *nr. 1*. Forbuddet indebærer, at der – med de undtagelser, som fremgår af de foreslåede stk. 2-5 – ikke efter rekonstruktionsbehandlings indledning kan foretages arrest eller udlæg i skyldnerens aktiver.

Endvidere bortfalder arrest, der er foretaget før rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. forslaget til konkurslovens § 12 j, stk. 2, 2. pkt., og arrest kan således slet ikke bestå under en rekonstruktionsbehandling (og kan dermed i sagens natur heller ikke danne grundlag for rådighedsberøvelse).

For så vidt angår udlæg foretaget før rekonstruktionsbehandlings indledning, gælder, at udlæg, der er foretaget senere end 3 måneder før fristdagen, bortfalder, jf. forslaget til konkurslovens § 12 i (som henviser til bl.a. konkurslovens § 71, der ikke foreslås ændret), og § 12 j, stk. 2, 1. pkt. Samme regel gælder om udlæg, som på begæring af en af skyldnerens nærstående (som defineret i konkurslovens § 2, der ikke foreslås ændret) er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godt-

gøres, at skyldneren hverken var eller ved retsforfølgningen blev insolvent, jf. konkurslovens § 71, stk. 2. Ved udlæg for underholdsbidrag gælder dog en særlig regel i konkurslovens § 71, stk. 3.

At udlægget bortfalder, betyder blandt andet, at en eventuel rådighedsberøvelse ophører (dvs. skyldneren skal have aktivet udleveret, hvis der tidligere er sket rådighedsberøvelse), og der vil i sagens natur ikke kunne foretages fyldestgørelse (dvs. tvangsauktion mv.), eftersom udlægget er bortfaldet.

Fyldestgørelsesforbuddet omfatter for det andet udøvelse af brugspanteret, jf. *nr. 2*. Reglen, som svarer til konkurslovens § 31, stk. 4, der gælder i konkurs, indebærer både, at skyldnerens ejendom ikke efter rekonstruktionsbehandlings indledning kan tages til brugeligt pant, og at et allerede etableret brugspanterforhold ophører ved rekonstruktionsbehandlings indledning.

Fyldestgørelsesforbuddet omfatter for det tredje rådighedsberøvelse på grundlag af udlæg, jf. *nr. 3*. Reglen er kun relevant, i det omfang udlægget ikke er bortfaldet, jf. herom ovenfor. Reglen vil dermed i praksis være relevant for udlæg foretaget senest tre måneder før fristdagen. Reglen indebærer både, at rådighedsberøvelse på grundlag af udlægget ikke kan iværksættes, og at en allerede iværksat rådighedsberøvelse ophører, således at skyldneren igen får rådigheden over det pågældende aktiv. Reglen har navnlig betydning for rådighedsberøvelse efter retsplejelovens § 520 eller § 523. Reglen i *nr. 3* gælder ikke for udlæg i fordringer, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 2.

Fyldestgørelsesforbuddet omfatter for det fjerde selve fyldestgørelsen på grundlag af udlæg, jf. *nr. 4*. Ligesom det er tilfældet for det foreslåede *nr. 3* er reglen i *nr. 4* kun relevant, i det omfang udlægget ikke er bortfaldet, jf. herom ovenfor. Reglen vil dermed i praksis være relevant for udlæg foretaget senest tre måneder før fristdagen. Reglen indebærer, at tvangsauktion, herunder ny auktion i medfør af retsplejelovens § 576, ikke uden skyldnerens og rekonstruktørens samtykke kan foretages efter rekonstruktionsbehandlings indledning. En tvangsauktion, der er gennemført før rekonstruktionsbehandlings indledning, står imidlertid ved magt, hvis der ikke begæres ny auktion i medfør af retsplejelovens § 576. Reglen i *nr. 4* gælder ikke for udlæg i fordringer, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 2.

Nr. 4 gælder kun fyldestgørelse uden skyldnerens og rekonstruktørens samtykke. Tvangsauktion, herunder ny auktion i medfør af retsplejelovens § 576, kan således med skyldnerens og rekonstruktørens samtykke også efter rekonstruktionsbehandlings indledning gennemføres på grundlag af udlæg foretaget før rekonstrukti-

onsbehandlings indledning. Det er imidlertid en forudsætning, at udlægget ikke er bortfaldet som følge af rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. herom ovenfor. Både skyldneren og rekonstruktøren skal samtykke. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og rekonstruktørens samtykke udgør dermed samtidig skyldnerens samtykke.

Det foreslåede stk. 1 begrænser alene adgangen til fyldestgørelse i skyldnerens aktiver. Bestemmelsen er således f.eks. ikke til hinder for tilbagetagelse af en salgsgenstand solgt med gyldigt ejendomsforbehold, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for gennemførelse af en ind- eller udsættelsesforretning mod skyldneren, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Adgangen til i forbindelse med en tilbagetagelse af en genstand solgt med ejendomsforbehold eventuelt at foretage udlæg i skyldnerens aktiver, jf. kreditaftalelovens § 35, begrænses derimod ved det foreslåede stk. 1 på samme måde som andre udlæg.

De regler, der i øvrigt foreslås om retsvirkningerne af rekonstruktionsbehandlingen, kan dog efter omstændighederne afskære en medkonstrahent fra f.eks. at tilbagetage en genstand solgt med ejendomsforbehold eller at udsætte skyldneren at et lejemål, selv om der bortset fra rekonstruktionsbehandlingen ville være adgang hertil. Der henvises navnlig til de foreslåede regler om videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler i konkurslovens §§ 12 n-12 u og bemærkningerne hertil. En ejendomsforbeholdssælger vil således eksempelvis kunne være afskåret fra at tilbagetage den solgte genstand, og en udlejer vil kunne være afskåret fra at ophæve et lejemål, hvis rekonstruktøren samtykker i videreførelsen af aftalen, jf. forslaget til konkurslovens §§ 12 o og 12 q.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at *stk. 1, nr. 3 og 4*, ikke gælder for udlæg i fordringer. Dette indebærer, at der på grundlag af udlæg i fordringer, der er foretaget før rekonstruktionsbehandlings indledning, og som ikke bortfalder, jf. herom ovenfor, også efter rekonstruktionsbehandlings indledning kan udøves rådighedsberøvelse og søges fyldestgørelse på grundlag af udlægget i de pågældende fordringer. Reglen vil i praksis være relevant for udlæg foretaget senest tre måneder før fristdagen. Hvis der er tale om værdipapirer, som har kurs på et dansk eller udenlandsk reguleret marked, kan en udlagt fordring således efter udlægshaverens anmodning sælges af fogedretten gennem en værdipapirhandler, jf. retsplejelovens § 557. I andre tilfælde kan den udlagte fordring sælges på tvangsauktion, eller udlægs-

haveren kan lade den indkræve, efterhånden som den forfalder, jf. retsplejelovens § 558.

Udlæg, der er foretaget senere end 3 måneder før fristdagen, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. forslaget til konkurslovens § 12 j, stk. 2, 1. pkt., og beløb, der betales efter dette tidspunkt, tilkommer dermed uden videre skyldneren, eftersom udlægget er bortfaldet.

I *stk. 3* foreslås det som en undtagelse til *stk. 1*, at fyldestgørelsesforbuddet ikke er til hinder for, at den, som har tilbageholdsret i skyldnerens ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri, dvs. sætte dem på tvangsauktion. Udlæg kan dog kun gøres, hvis skyldneren trods opfordring fremsat efter rekonstruktionsbehandlings indledning og mindst to uger inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet. Reglen svarer til konkurslovens § 31, stk. 2, der gælder i konkurs. I forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen præciserer det foreslåede *stk. 3*, at tilbageholdsret under rekonstruktionsbehandling behandles på samme måde som i tilfælde af konkurs, herunder med hensyn til den særlige betalingsfrist på 14 dage.

Det foreslåede *stk. 3* er alene udtryk for, at der gøres undtagelse fra fyldestgørelsesforbuddet i *stk. 1*. Foretagelse af udlæg forudsætter således, at der foreligger et tvangsfuldbyrdsgrundlag, jf. retsplejelovens § 478.

I *stk. 4* foreslås det, at adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret eller ved virksomhedspant i fordringer eller fordringspant, ikke berøres af rekonstruktionsbehandlingen. Dette følger for så vidt allerede modsætningsvis af det foreslåede *stk. 1*, der kun forbyder foretagelse af udlæg (og udøvelse af brugspanteret og foretagelse af arrest, som ikke er relevante i denne sammenhæng) og rådighedsberøvelse og fyldestgørelse på grundlag af udlæg. Fyldestgørelse af de nævnte krav sikret ved håndpant mv. kan imidlertid ske uden forudgående udlæg i medfør af retsplejelovens § 538 a, der således ikke er omfattet af fyldestgørelsesforbuddet i det foreslåede *stk. 1*.

Et tilsvarende resultat følger indirekte af de gældende regler i konkurslovens §§ 16 og 16 a om anmeldt betalingsstandsning. Forslaget er endvidere i overensstemmelse med, hvad der gælder i konkurs, jf. konkurslovens § 91, stk. 1 og 3.

Blandt andet af hensyn til overskueligheden og for at undgå tvivl er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt at medtage en udtrykkelig bestemmelse om fyldestgørelse af krav sikret ved håndpant mv. Hertil kommer, at forslaget om betaling af de løbende ydelser på fordringer,

der er sikret ved uomstødeligt pant, jf. nedenfor om stk. 5, ikke omfatter fordringer sikret ved håndpant mv., og at der derfor under alle omstændigheder er behov for i lovtæksten særskilt at omtale disse fordringer.

I tilknytning til forslaget om at udstrække det generelle forbud mod individualforfølgning til også at omfatte uomstødelige panterettigheder foreslås det i stk. 5, at skyldneren efter anmodning skal betale de løbende ydelser på pantefordringer, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, og som ikke er omfattet af det foreslåede stk. 4 om håndpant, virksomhedspant i fordringer og fordringspant. Undtagelsen vedrørende pantefordringer omfattet af stk. 4 skal sikre, at der alene bliver krav om betaling af løbende ydelser på pantefordringer, der rent faktisk omfattes af fyldestgørelsesforbuddet. Det svarer til gældende ret ved anmeldt betalingsstandsning i de tilfælde, hvor skifteretten i et konkret tilfælde har fastsat et fyldestgørelsesforbud vedrørende en uomstødelig pantefordring, jf. den gældende regel i konkurslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1.

En ydelse anses for løbende, hvis den forfalder regelmæssigt på fastlagte tidspunkter over en (længere) periode. Kassekreditaftaler vil således f.eks. normalt falde uden for bestemmelsen. Ydelsen omfatter således ved almindelige pantebrev som hidtil som udgangspunkt den terminsydelse, der fremgår af det tinglyste pantebrev, og som panthaveren derfor har en kvalificeret forventning om at modtage. Ydelsen angår efter bestemmelsen både pantebrevets forrentning og afdrag mv.

I overensstemmelse med praksis efter den gældende bestemmelse vil ejerpantebrev, der på visse punkter kan anses for at have karakter af et proformadokument, falde uden for bestemmelsen, idet det ikke er de vilkår, som er angivet i ejerpantebrevet, der er bestemmende for forholdet mellem parterne. Parternes retsforhold reguleres i stedet af det underliggende gældsforhold. Tilsvarende omfatter bestemmelsen ikke skadesløsbrev.

Pligten til at betale løbende ydelser gælder alene viljesbestemte pantefordringer og ikke udlæg (såkaldt »retspant«), uanset om der er indgået en afdragsordning med udlægshaveren.

Pligten efter stk. 5 gælder, ligesom det er tilfældet efter det gældende § 16 a, stk. 2, om anmeldt betalingsstandsning, kun fremtidige ydelser og dermed ikke ydelser, der vedrører tiden forud for rekonstruktionsbehandlingen. Endvidere foreslås det som noget nyt, at der for den første ydelse efter rekonstruktionsbehandlings indledning skal ske en periodisering, således at pligten efter stk. 5 kun omfatter den del af ydelsen, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning.

Det foreslås endvidere, at skyldneren ikke skal have pligt til at kompensere panthaveren for fyldestgørelsesforbuddet gennem betaling af løbende ydelser, i det omfang pantefordringen efter skifterettens skøn ikke dækkes af pantet. Det svarer som udgangspunkt til reglen i det gældende § 16 a, stk. 4, om anmeldt betalingsstandsning, hvorefter skifteretten kan bestemme, at § 16 a, stk. 2, ikke skal gælde med hensyn til bestemte pantefordringer, som ikke kan forventes dækket af pantet. I forhold til reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås det imidlertid som noget nyt, at reglen skal gælde generelt og ikke kun efter skifterettens konkrete bestemmelse. Endvidere foreslås der, at skyldneren heller ikke skal have pligt til at kompensere panthaveren for fyldestgørelsesforbuddet gennem betaling af løbende ydelser, i det omfang en del af en pantefordring efter skifterettens skøn ikke dækkes af pantet. Efter den gældende bestemmelse er der kun mulighed for at undlade kompensation, hvis hele pantefordringen skønnes at falde uden for pantets værdi.

Bestemmelsen om delvis kompensation foreslås udformet på den måde, at hvis pantefordringen efter skifterettens skøn helt eller delvis ikke dækkes af pantet, skal skyldneren kun betale en forholdsmæssig del af de løbende ydelser svarende til forholdet mellem den del af hovedstolen, der efter skifterettens skøn dækkes af pantet, og hele hovedstolen, jf. det foreslåede 2. pkt. Hovedstolen skal i denne sammenhæng forstås som det beløb, pantefordringen ville være nedbragt til, hvis de i pantebrevet aftalte renter og afdrag var betalt. Eventuelle restancer med renter og afdrag skal således ikke medregnes.

Til illustration af, hvordan bestemmelsen skal anvendes, kan nævnes følgende eksempel på, hvad skyldneren efter anmodning skal betale til en 2. prioritetspanthaver:

Rekonstruktionsbehandling indledes den 31. januar 2011.

Det pantsatte aktivs værdi efter skifterettens skøn: 1 mio. kr.

Pantesikret fordring på 2. prioritet ved rekonstruktionsbehandlingens indledning:

- hovedstol: 500.000 kr.
- ubetalte restancer: 60.000 kr.
- næste ydelse: 30.000 kr. for perioden 1. januar-31. marts 2011 med sidste rettidige betalingsdag den 31. marts 2011

Pantesikret fordring på 1. prioritet: 800.000 kr. umiddelbart før den 31. marts 2011 (dvs. før betaling af en eventuel ydelse den 31. marts 2011).

I dette eksempel kan det for det første konstateres, at af ydelsen på 30.000 kr. angår to tredjedele tiden efter

rekonstruktionsbehandlingens indledning (60 dage ud af 90 dage), hvilket giver 20.000 kr. Dernæst kan det konstateres, at hovedstolen kun for to femtedeles vedkommende ligger inden for pantets skønnede værdi, og skyldneren har således i det beskrevne eksempel pligt til efter anmodning at betale 8.000 kr. til 2. prioritetspanthaveren den 31. marts 2011.

Til yderligere illustration kan man se på samme eksempel i næste termin:

Pantesikret fordring på 2. prioritet umiddelbart forud for den 30. juni 2011:

- hovedstol: 490.000 kr. (det forudsættes, at ydelsen i forrige termin, jf. ovenfor, fordelte sig med afdrag 10.000 kr. og renter 20.000 kr.)
- ubetalte restancer: 82.000 kr. (det forudsættes, at skyldneren alene har betalt 8.000 kr. af ydelsen i forrige termin, jf. ovenfor, og ikke har betalt af på de tidligere restancer)
- næste ydelse: 30.000 kr. for perioden 1. april-30. juni 2011 med sidste rettidige betalingsdag den 30. juni 2011

Pantesikret fordring på 1. prioritet: 860.000 kr. umiddelbart før den 30. juni 2011 (dvs. før betaling af en eventuel ydelse den 30. juni 2011).

I denne termin vedrører hele ydelsen på 30.000 kr. tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, og hovedstolen ligger nu for to syvendele vedkommende inden for pantets skønnede værdi, og skyldneren har således i denne termin pligt til efter anmodning at betale 8.571 kr. til 2. prioritetspanthaveren.

Som eksemplet illustrerer, nedskrives den hovedstol, som indgår i den forholdsmæssige beregning med det afdrag, som ifølge pantebrevet skulle være betalt, uanset om det helt eller delvis ikke betales. Det bemærkes i den forbindelse, at det beløb, skyldneren efter den foreslåede regel skal betale, alene er udtryk for, hvad skyldneren skal betale som kompensation for fyldestgørelsesforbuddet. Panthaveren har naturligvis stadig sit fulde krav.

Endvidere bemærkes, at når det skal opgøres, om og i givet fald i hvilket omfang en ikke 1. prioritetspanthavers fordring ikke dækkes af pantet, skal den eller de foranstående prioriteter opgøres til det fulde beløb, som den pågældende efterstående panthaver vil skulle respektere på entvangsauktion.

Skyldneren har kun pligt til at betale løbende ydelser efter det foreslåede stk. 5, hvis panthaveren anmoder om det. Hvis panthaveren er af den opfattelse, at pantefordringen kun delvis dækkes af pantet, vil panthaveren kunne anmode skyldneren om at betale nærmere angivne dele af de løbende ydelser. Hvis skyldneren er enig i

panthaverens vurdering, er der ikke behov for at inddrage skifteretten.

Hvis skyldneren derimod ønsker at påberåbe sig det foreslåede stk. 5, 2. pkt., i en situation, hvor panthaveren har krævet betaling af den fulde løbende ydelse eller en større andel heraf, end skyldneren mener at have pligt til at betale, påhviler det skyldneren at indbringe spørgsmålet for skifteretten, medmindre skifteretten tidligere har truffet afgørelse om pantets værdi i medfør af den foreslåede § 12 e. Hvis skifteretten har truffet en afgørelse efter § 12 e med hensyn til det pågældende aktiv, gælder denne afgørelse også i forhold til § 12 c, stk. 5, og der er i så fald ikke behov for på ny at henvende sig til skifteretten herom.

Hvis skifteretten ikke har fastsat værdien af det pantsatte aktiv efter forslaget til konkurslovens § 12 e, eventuelt fordi aktivet efter sin art falder uden for § 12 e (som blandt andet ikke omfatter fast ejendom), skal retten i givet fald foretage et skøn over det pantsattes værdi. Det svarer til gældende ret ved anmeldt betalingsstandsning, jf. det gældende § 16 a, stk. 4. Skifteretten vil dog være sikret en fagkyndig vurdering fra tillidsmanden, hvis vurderingen foreligger på det tidspunkt, hvor spørgsmålet om kompensation efter § 12 c, stk. 5, opstår, og skifteretten kan ved afgørelsen af, om en pantefordring må antages helt eller delvis ikke at være dækket af pantet, som udgangspunkt anvende tillidsmandens vurdering.

Skifterettens afgørelse vil som nævnt kun være nødvendig, hvis panthaveren har anmodet skyldneren om at betale de løbende ydelser på en pantefordring, og panthaveren og skyldneren er uenige om, hvorvidt pantefordringen helt eller delvis ikke dækkes af pantet. Indtil skifteretten har truffet afgørelse om, at pantefordringen i forhold til § 12 c, stk. 5, helt eller delvis ikke dækkes af pantet (eller har fastsat det pantsatte aktivs værdi i medfør af § 12 e), vil skyldneren skulle betale de fulde løbende ydelser vedrørende tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning for at undgå, at fordringshaveren kan søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv, jf. straks nedenfor om det foreslåede 3. pkt.

I stk. 4, 3. pkt., foreslås det, at retsvirkningen af, at skyldneren ikke rettidigt (dvs. senest på sidste rettidige betalingsdag) betaler en ydelse efter 1. og 2. pkt. skal være, at panthaver uanset fyldestgørelsesforbuddet i stk. 1 kan søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv. Efter den gældende § 16 a om anmeldt betalingsstandsning ville en fordringshaver derimod være nødt til at anmode skifteretten om at ophæve beslutningen om fyldestgørelsesforbuddet. Forslaget indebærer, at det i givet fald er fogedretten, der vil skulle tage stilling til, om skyldneren har opfyldt sin pligt til efter anmodning at betale løbende ydelser efter 1. og 2. pkt. Fogedretten kan i den

forbindelse tage stilling til alle tvistepunkter med hensyn hertil (forudsat fogedretten efter de fogedretlige regler, herunder navnlig retsplejelovens § 501, kan påkende spørgsmålet), *bortset fra spørgsmålet om pantets værdi*. Det er efter forslaget alene skifteretten, der har kompetence til at skønne over pantets værdi. Så længe skifteretten ikke har truffet afgørelse herom (eventuelt ved en tidligere særskilt afgørelse efter den foreslåede § 12 e), har skyldneren pligt til efter anmodning at betale de fulde løbende ydelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen.

Eventuelle udgifter til vurdering af pantet må i første omgang afholdes af skyldneren, men vil eventuelt efterfølgende kunne kræves dækket af pantet, enten i forbindelse med et salg eller i forbindelse med en tvangsakkord eller konkurs, jf. nærmere forslaget til konkurslovens § 12 f og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 d

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om, hvilken betydning indledning af rekonstruktionsbehandling skal have for skyldnerens adgang til at udskille aktiver fra et pant. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at indledning af en rekonstruktionsbehandling ikke skal betyde, at skyldneren fratages en bestående adgang til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant efter tinglysningslovens § 47 c.

I *stk. 2* foreslås det, at skyldneren endvidere under visse betingelser skal have mulighed for at udskille aktiver af pantet, uanset at den pågældende ikke har en sådan ret efter *stk. 1*. Bestemmelsen er naturligvis ikke til hinder for, at udskillelse kan ske i videre omfang med panthaverens samtykke. Bestemmelsen gælder også udskillelse fra et virksomhedspant og er her den eneste mulighed for udskillelse uden panthaverens samtykke.

Det foreslås, at skyldneren skal kunne udskille aktiver fra et pant, hvis panthaverens ret er omstødelig, jf. *nr. 1*. Er der tvist om, hvorvidt panteretten er omstødelig, må skifteretten tage stilling til, om der uden panthaverens samtykke kan ske udskillelse af aktiver fra pantet. Skifterettens afgørelse herom vil ikke være bindende under en eventuel senere omstødelsessag.

I *nr. 2* foreslås det, at der skal være adgang til at udskille aktiver fra pantet, hvis skifteretten i medfør af den foreslåede § 12 e har fastsat aktivets værdi og panthaveren før udskillelsen modtager fyldestgørelse, i det

omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet.

Med hensyn til skifterettens fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 e og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, er det kun på skyldnerens begæring, at skifteretten kan fastsætte værdien af et pantsat aktiv, og en sådan afgørelse kan bl.a. ikke træffes med hensyn til fast ejendom.

I *stk. 3* foreslås det, at reglerne i *stk. 1* og *2* også skal gælde ved rettigheder over skyldnerens aktiver, der er stiftet ved retsforfølgning. Bestemmelsen har kun betydning for udlæg, der ikke bortfalder efter forslaget til konkurslovens § 12 j, *stk. 2*, *1. pkt.*

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 e

Bestemmelsen handler om skifterettens bindende fastsættelse af værdien af skyldnerens pantsatte aktiver med henblik på at fastslå, om pantefordringen dækkes af pantet i relation til, om pantefordringen helt eller delvis omfattes af en tvangsakkord, om panthaveren helt eller delvis skal modtage fyldestgørelse ved udskillelse fra pantet i medfør af forslaget til konkurslovens § 12 d, *stk. 2*, og om der helt eller delvis kan ske tvungent skyldnerskifte i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse.

Bestemmelsen handler om det samme som den gældende regel i konkurslovens § 158, *stk. 2*, *nr. 1*, *3. pkt.*, jf. § 165, *stk. 2*, *nr. 1*, *4. pkt.*, om bindende fastsættelse af værdien af et virksomhedspant i andet end fordringer i relation til, om pantefordringen helt eller delvis omfattes af en tvangsakkord. Bestemmelsen er imidlertid betydeligt mere vidtgående end den gældende regel, dels fordi den også omfatter andre panterettigheder end virksomhedspant, dels fordi den bindende værdifastsættelse også gælder i forhold til udskillelse fra pantet og tvungent skyldnerskifte i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse. Bestemmelsen indeholder desuden mere udførlige sagsbehandlingsregler end den gældende regel.

Bestemmelsen er opbygget anderledes end Konkursrådets forslag i betænkningen, men svarer med visse præciseringer indholdsmæssigt i det væsentlige hertil. I modsætning til Konkursrådets forslag omfatter bestemmelsen dog ikke fastsættelse af værdien af pantsatte aktiver i relation til betaling af de løbende ydelser på uomstødelige pantefordringer, der er omfattet af fyldestgørelsesforbud, eller i relation til fordringshavernes stemmeafgivning.

Det foreslås, at skifteretten med visse begrænsninger skal have mulighed for at fastsætte værdien af pantsatte aktiver med bindende virkning for panttagerne. Herved vil det blive muligt at afgøre, om en pantekreditor reelt har dækning for hele sit krav, eller om en del af fordringen må anses for usikret. Tilsvarende vil det være muligt at afgøre, om pantets værdi overstiger fordringen.

Efter forslaget til *stk. 1* er det en betingelse, at begæringen om fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv fremsættes af skyldneren. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og begæringen skal derfor i denne situation fremsættes af rekonstruktøren.

Det foreslås, at den fastsatte værdi skal være bindende (for både skyldneren og panttageren) i relation til:

- Forslaget om, at en rekonstruktion i form af en tvangsakkord ikke omfatter pantefordringer, i det omfang pantet strækker til, men at panttagerne bindes af tvangsakkorden for så vidt angår den del af den personlige fordring, som ikke dækkes af pantet, jf. forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt.
- Forslaget om, at skyldneren kan udskille aktiver fra pantet mod betaling af den fastsatte værdi til panttageren eller panttagerne, jf. forslaget til konkurslovens § 12 d, stk. 2, nr. 2.
- Forslaget om, at panttagerens sikkerhed i et pantsat aktiv, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, ikke kan overstige pantets værdi, og om tvungent skyldnerskifte for så vidt angår et beløb svarende til denne værdi, jf. forslaget til konkurslovens § 14 c, stk. 4.

Hvis skifteretten på begæring af skyldneren har fastsat værdien af et pantsat aktiv, vil denne værdi også være relevant i forhold til:

- Forslaget om, at skyldneren efter anmodning skal betale de løbende ydelser på uomstødelig pantefordringer, i det omfang pantefordringen dækkes af pantet, jf. forslaget til konkurslovens § 12 c, stk. 5.
- Forslaget om, at skyldneren kan kræve, at panttageren betaler omkostningerne ved vurdering af pantet, i det omfang de ikke dækkes af den ubehæftede del af det pantsatte aktiv, jf. forslaget til konkurslovens § 12 f, stk. 2.
- Forslaget om, at en fordringshaver kun har stemmeret for den del af fordringen, som ikke dækkes af pant eller anden sikkerhed, jf. forslaget til konkurslovens § 13 d, stk. 2, 2. pkt. (henvisningen til konkurslovens § 120, stk. 2 (som ikke foreslås ændret)).

Der kan imidlertid ikke af hensyn til disse forhold (betaling af løbende ydelser på uomstødelige pantefordrin-

ger, betaling af omkostningerne ved vurdering af pantet og fordringshavernes stemmeafgivning) fastsættes en værdi af et pantsat aktiv efter den foreslåede § 12 e. Hvis skifteretten (på begæring af skyldneren) af hensyn til de tidligere nævnte forhold (tvangsakkordens indhold, udskillelse af pantet eller skyldnerskifte) har fastsat værdien af et pantsat aktiv, skal den fastsatte værdi imidlertid også anvendes i de andre henseender.

Efter forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, undtages en række typer af aktiver fra adgangen til bindende værdiansættelse efter den foreslåede bestemmelse i § 12 e.

Efter *nr. 1* undtages således fast ejendom, skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover og luftfartøjer. Undtagelsen omfatter både fast ejendom i Danmark og udlandet og både danske og udenlandske skibe og luftfartøjer. Undtagelsen vedrørende skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover gælder, uanset om skibet er registreret (registrering af skibe med en bruttotonnage under 20 er valgfri).

Efter *nr. 2* undtages endvidere andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningslovens § 42 i. Uanset henvisningen til en konkret bestemmelse i den danske tinglysningslov vil undtagelsen efter omstændighederne kunne anvendes på boligretter i udlandet, der må sidestilles med andele i andelsboligforeninger.

Som supplement til undtagelserne vedrørende fast ejendom, andele i andelsboligforeninger, skibe og luftfartøjer i nr. 1 og 2 foreslås det i *nr. 3* endvidere at undtage aktiver omfattet af en tinglyst panteret i medfør af tinglysningslovens § 37 (om tilbehør til fast ejendom) eller § 42 j, stk. 8 (om forbedringer og inventar i andelslejligheder), og aktiver som nævnt i sølovens § 47 (om tilbehør til et skib) eller lov om registrering af luftfartøjer § 22 (om tilbehør til luftfartøjer) eller § 24 (om reservedele til luftfartøjer).

Undtagelsen vedrørende tilbehør til fast ejendom og forbedringer og inventar i andelslejligheder angår aktiver, der faktisk er omfattet af tinglyst pant i medfør af tinglysningslovens § 37 eller § 42 j, stk. 8 (eller tilsvarende udenlandske bestemmelser for så vidt angår fast ejendom og boligretter, der må sidestilles med andele i andelsboligforeninger, i udlandet). Eventuelle ubehæftede aktiver af denne art er således ikke omfattet af undtagelsen. Undtagelsen omfatter heller ikke tilbehør til en erhvervsvirksomhed, der drives fra lejet ejendom, som er pantsat i medfør af tinglysningslovens § 47 b, stk. 2.

Undtagelsen vedrørende tilbehør til skibe eller luftfartøjer samt reservedele til luftfartøjer angår derimod aktiver, der efter deres art kan omfattes af pant i skib eller luftfartøj efter de nævnte lovbestemmelser, der er ud-

formet i overensstemmelse med relevante internationale aftaler på området.

Endelig foreslås det i *nr. 4* at undtage fordringer og kapitalandele. Fordringer omfatter både simple fordringer og negotiable fordringer, og det er uden betydning, om fordringen er mundtlig eller skriftlig eller i digital form. Ved kapitalandele forstås andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital. Undtagelsen vedrørende fordringer og kapitalandele omfatter blandt andet fondsaktiver, der er registreret i en værdipapircentral.

Samlet set indebærer forslaget til stk. 1, at skifterettens adgang til med bindende virkning at fastsætte værdien af et pantsat aktiv navnlig vil omfatte pantsat løsøre, aktiver, bortsat fra fordringer, pantsat efter reglerne om virksomhedspant samt tilhører til en erhvervsvirksomhed, der drives fra lejet ejendom, pantsat i medfør af tinglysningslovens § 47 b, stk. 2.

Med hensyn til selve værdiansættelsen forudsættes det, at skifteretten som udgangspunkt vil kunne lægge tillidsmandens vurdering af de pantsatte aktiver til grund, jf. forslaget til konkurslovens § 11 c, stk. 3, 2. pkt. Har forholdene ændret sig væsentligt siden tillidsmandens vurdering, har denne givet udtryk for usikkerhed ved vurderingen, eller er der i øvrigt omstændigheder, der efter skifterettens opfattelse taler herfor, kan skifteretten dog eventuelt anmode tillidsmanden om en fornyet vurdering eller efter omstændighederne udmelde syn og skøn efter de almindelige regler i retsplejeloven. Syn og skøn kan f.eks. komme på tale, hvis der er grund til at antage, at tillidsmandens vurdering er behæftet med fejl eller betydelig usikkerhed.

Hvis skifteretten undtagelsesvis finder, at der ikke kan opnås en tilstrækkelig sikker vurdering af et pantsat aktiv, kan skifteretten afslå begæringen om fastsættelse af værdien af det pågældende aktiv.

Det foreslås i *stk. 2*, at inden skifteretten træffer afgørelse om fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv, skal skifteretten have modtaget tillidsmandens vurdering af aktivet, og berørte rettighedshavere skal have haft adgang til at udtale sig om tillidsmandens vurdering.

Det foreslås endvidere, at tillidsmanden på skyldnerens begæring skal foretage enkeltvis vurdering af aktiver, der har været vurderet samlet, hvis dette kan ske uden uforholdsmæssig omkostning, jf. 2. pkt. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og begæringen om enkeltvis vurdering skal derfor i denne situation fremsættes af rekonstruktøren.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt. giver mulighed for at få vurderet en del af en samling ens effekter. Det kan f.eks. blive aktuelt i forhold til muligheden for at udskille en del af et varelager fra et virksomhedspant mod kompensation for den udskilte del, jf. forslaget til konkurslovens § 12 d, stk. 2, nr. 2, uden at skyldneren tvinges til at frikøbe hele varelageret(s samling af bestemte aktiver). Ved afgørelsen af, om omkostningerne ved enkeltvis vurdering vil være uforholdsmæssige, skal der navnlig lægges vægt på, om omkostningerne ved vurderingen kan forventes at overstige værdien af det pantsatte aktiv.

I *stk. 3* foreslås, at skifteretten på begæring af skyldneren, rekonstruktøren eller en fordringshaver kan ændre en afgørelse efter stk. 1, hvis værdien af aktivet har ændret sig væsentligt. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og begæringen skal derfor i denne situation fremsættes af rekonstruktøren eller en fordringshaver. Det vil i givet fald være op til skyldneren, rekonstruktøren eller den fordringshaver, der anmoder om ændring af værdifastsættelsen, at sandsynliggøre, at værdien har ændret sig væsentligt.

Ændringer i værdien af aktivet vil f.eks. kunne forekomme, hvis den almindelige prisudvikling på bestemte aktiver har medført en væsentlig ændring af aktivets værdi, eller hvis den pantsatte genstand er gået i stykker. I almindelighed vil der kun være grundlag for at anse en ændring af aktivets værdi for væsentlig, hvis værdien har ændret sig med 10 pct. eller derover i forhold til den oprindeligt fastsatte værdi, eller hvis ændringen af værdien beløbsmæssigt er betydelig.

Hvis skifteretten imødekommer en anmodning om ændring af den fastsatte værdi, har afgørelsen virkning fra tidspunktet for ændringens beslutning (*ex nunc*).

En afgørelse efter stk. 1 vil ikke kunne ændres efter stk. 3 under henvisning til fejl i den vurdering, som dannede grundlag for den oprindelige afgørelse. Indsigelser af denne karakter må i givet fald gøres gældende ved appel af den oprindelige afgørelse, og de almindelige appellfrister finder anvendelse.

Adgangen til at anmode om ændring af en værdiansættelse efter stk. 3 ophører, når rekonstruktionsbehandlingen ophører, jf. herom forslaget til konkurslovens § 15 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at reglerne i stk. 1-3 skal finde tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsfulgning, jf. *stk. 4*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 f

Bestemmelsen handler om, hvem der skal betale skyldnerens omkostninger ved salg og vurdering af et pantsat aktiv.

Bestemmelsen bygger blandt andet på de gældende regler i konkurslovens § 87 om panthaverregnskab i konkurs.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer af stk. 2 til Konkursrådets forslag i betænkningen. Endvidere er stk. 5 i Konkursrådets forslag ikke medtaget.

Bestemmelsen i *stk. 1* angår pantsatte aktiver, som sælges under rekonstruktionsbehandlingen, enten ved tvangsauktion eller ved frivilligt salg, mens bestemmelserne i *stk. 2* og *3* angår pantsatte aktiver, som ikke sælges under rekonstruktionsbehandlingen, jf. herved *stk. 4*.

Efter forslaget til *stk. 1* skal skyldnerens rimelige omkostninger ved salg af et pantsat aktiv og ved vurdering af pantet betales af den, der køber det pantsatte aktiv. Bestemmelsen er i overensstemmelse med konkurslovens § 87, *stk. 3* og *4*, og medfører, at købesummen i praksis vil blive reduceret med størrelsen af salgs- og vurderingsomkostningerne (idet en køber, der skal betale disse beløb, vil betale en tilsvarende lavere pris). Disse omkostninger vil dermed fragå i friværdien af pantet eller – hvis der ikke nogen friværdi – i (sidsteprioritets)panthaverens andel af købesummen. Det forhold, at skyldneren måtte have haft et overskud på pantet under rekonstruktionsbehandlingen, påvirker ikke køberens pligt til at betale salgs- og vurderingsomkostninger.

Stk. 1 gælder både salg på tvangsauktion og almindeligt salg, herunder salg som led i en virksomhedsoverdragelse.

Bestemmelsen i *stk. 1* regulerer ikke spørgsmålet om en panthavers pligt til at acceptere et salg, der ikke sker på tvangsauktion. Medmindre andet følger af de foreslåede regler om bindende fastsættelse af pantsatte aktivers værdi, jf. forslaget til konkurslovens § 12 e, i relation til udskillelse af pantet, jf. forslaget til konkurslovens § 12 c, *stk. 2*, nr. 2, og tvungent skyldnerskifte som led i en virksomhedsoverdragelse, jf. forslaget til konkurslovens § 14 c, *stk. 4*, vil en panthaver således fortsat kunne nægte at acceptere et frivilligt salg, der ikke giver panthaveren fuld dækning. Dette gælder dog ikke, hvis panthaverens ret er omstødelig, jf. herved forslaget til konkurslovens § 12 c, *stk. 2*, nr. 1.

Ved rimelige omkostninger ved salg og vurdering forstås udgifter til vurdering, annoncering og salær til rekonstruktøren for salgsarbejdet (samt til en af denne antaget tredjemand, eksempelvis en mægler eller et auk-

tionshus). Udgifterne til vurdering udgøres i praksis af en del af tillidsmandens honorar, og det kan derfor være nødvendigt at bede tillidsmanden om at opdele sit honorar på de enkelte pantsatte aktiver og de frie aktiver.

Bestemmelsen i *stk. 1* omfatter ikke en *panthavers* realisationsudgifter, og hvis et aktiv med panthaverens bistand sælges til tredjemand, kan denne kun pålægges at dække panthaverens omkostninger ved salget, hvis dette er aftalt i købsaftalen. På tilsvarende måde omfatter bestemmelsen ikke panthaveromkostninger ved en tvangsauktion, som panthaveren har begæret. Tvangsauktionskøberens pligt til at betale sådanne (rekvirent) omkostninger afgøres således efter de almindelige fogedretlige regler (hvilket dog fører til samme praktiske resultat, nemlig at omkostningerne fragår i den reelle nettokøbesum, som tilfalder panthaverne i prioritetsordenen).

Bestemmelsen i *stk. 1* suppleres af *stk. 2* og *3*, som finder anvendelse på aktiver, der *ikke* sælges under rekonstruktionsbehandlingen, jf. det foreslåede *stk. 4*.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skyldneren kræve, at panthaveren betaler omkostningerne ved vurdering af pantet, i det omfang disse efter skifterettens skøn ikke dækkes af den ubehæftede del af det pantsatte aktiv. Er der friværdi i pantet, må skyldneren således selv afholde vurderingsomkostningerne, i det omfang disse kan rummes inden for friværdien. Er aktivet pantsat til flere panthavere, påhviler betalingsforpligtelsen den sidst prioriterede panthaver, hvis fordring efter skifterettens skøn helt eller delvis dækkes af pantet.

Panthaveren har i givet fald pligt til faktisk at betale vurderingsomkostningerne (og kan således ikke foretage modregning med pantefordringen eller eventuelle andre krav mod skyldneren, medmindre panthaverens krav er privilegeret i konkurs). Panthaverens krav mod skyldneren forøges imidlertid med de vurderingsomkostninger, som panthaveren har betalt. Beløbet vil således enten kunne gøres gældende i tvangsakkorden som en reelt usikret fordring (som akkorderes) eller alternativt til sin tid opnå dækning ved en realisering af pantet (hvis skifteretten ikke har fastsat pantets værdi efter forslaget til konkurslovens § 12 e og pantet senere stiger i værdi, så det giver dækning for kravet). Hvis skifteretten har fastsat pantets værdi efter forslaget til konkurslovens § 12 e, sker der en endelig opgørelse af den pantesikrede del af fordringen i forbindelse med rekonstruktionen, således at den ikke pantesikrede del af fordringen, herunder de af panthaveren betalte vurderingsomkostninger, omfattes af tvangsakkorden. Hvis skifteretten ikke har fastsat pantets værdi efter forslaget til konkurslovens

§ 12 e, kan en opgørelse af den pantsikrede del af fordringen – og dermed af en eventuel ikke pantsikret del, som omfattes af tvangsakkorden – først ske, når pantet til sin tid realiseres. Under alle omstændigheder gælder, at da også den del af panthaverens krav, som svarer til vurderingsomkostningerne, udspringer af pantefordringen, skal kravet i forhold til skæringstidspunktet for, hvilke fordringer der er omfattet af tvangsakkorden, jf. forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 1, anses for stiftet samtidig med pantefordringen.

Panthaveren vil kunne undgå betalingsforpligtelsen efter stk. 2, hvis panthaveren senest ved stadfæstelsen af rekonstruktionen giver afkald på sin pantsikkerhed ud over pantets værdi efter skifterettens skøn med fradrag af vurderingsomkostningerne. Hvis en efterstående panthaver rykker op i prioritetsordenen som følge af et sådant (delvis) afkald på pantsikkerhed, påhviler betalingsforpligtelsen herefter denne panthaver, medmindre denne også giver et tilsvarende afkald på pantsikkerhed.

Eventuel tvist om panthaverens betalingspligt efter stk. 2 må afgøres af skifteretten. Hvis skifteretten tidligere har fastsat værdien af det pågældende aktiv efter forslaget til konkurslovens § 12 e, gælder denne afgørelse også i forhold til § 12 f, stk. 2. Hvis skifteretten ikke har fastsat værdien af det pantsatte aktiv efter forslaget til konkurslovens § 12 e, eventuelt fordi aktivet efter sin art falder uden for § 12 e (som blandt andet ikke omfatter fast ejendom), må skifteretten i givet fald foretage et skøn over det pantsatte aktivs værdi. Skifteretten kan i den forbindelse som udgangspunkt anvende tilidsmandens vurdering.

Erklæres skyldneren konkurs uden at have fået stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, omfattes omkostningerne ved vurdering af pantet af konkurslovens § 87, stk. 3 og 4 (som ikke foreslås ændret), jf. forslaget til *stk. 3*. Dette betyder, at vurderingsomkostningerne skal betales af den, der køber det pantsatte aktiv, hvad enten dette sker ved tvangsauktion eller ved frivilligt salg.

Bestemmelsen vil have betydning, dels hvor der slet ikke opnås en rekonstruktion, dels hvor en rekonstruktion alene består i en virksomhedsoverdragelse, som ikke omfatter det pågældende pantsatte aktiv, der derfor indgår i det efterfølgende konkursbo.

Bestemmelsen indebærer ligesom *stk. 1*, at vurderingsomkostningerne reelt dækkes forlods af pantet, idet en køber vil betale tilsvarende mindre, når den pågældende skal betale disse omkostninger.

Stk. 4 fastslår, at *stk. 2* og *3* ikke finder anvendelse på pantsatte aktiver, der er solgt under rekonstruktionsbe-

handlingen. Panthaverens pligt til at betale vurderingsomkostninger (og realisationsomkostninger) følger i denne situation af *stk. 1*.

Stk. 5 i Konkursrådets forslag om udenlandske luftfartøjer, der er registreret i en stat, der har tiltrådt Genève-konventionen af 19. juni 1948, svarer til den gældende regel i konkurslovens § 87, stk. 5. Denne regel foreslås imidlertid ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil, og Konkursrådets forslag til § 12 f, stk. 5, er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 g

Bestemmelsen handler om krav mod skyldnere, der er under rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse bygger med nogle ændringer på den gældende § 163 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Forslaget til *stk. 1* indebærer, at konkursloven §§ 39-52 finder tilsvarende anvendelse under rekonstruktionsbehandling, jf. dog *stk. 2-4*. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder tidspunktet for rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Henvisningen til konkurslovens §§ 39-52 omfatter reglerne i konkurslovens kapitel 6 om krav mod boet, alene med undtagelse af konkurslovens § 38 om, at konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, samt af krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteoven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter konkursdekretets afsigelse. Konkurslovens § 38, som blandt andet forudsætter en sondring mellem skyldneren og konkursboet, er ikke relevant ved rekonstruktionsbehandling, blandt andet fordi der ved rekonstruktionsbehandling ikke opstår et »rekonstruktionsbo«, som er forskelligt fra skyldneren.

I modsætning til Konkursrådets forslag er der derimod ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at undtage konkurslovens § 46 fra den tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling. Konkurslovens § 46 om pant og anden sikkerhed i skyldnerens ejendom har en vis naturlig sammenhæng med konkurslovens §§ 47-52 om blandt andet pant og anden sikkerhed i tredjemands ejendom, og en tilsvarende anvendelse af § 46 ved rekonstruktionsbehandling harmonerer med, hvad der i øvrigt foreslås om behandlingen pantsikrede fordringer ved rekonstruktionsbehandling, jf. blandt andet forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 2, om tvangsakkord.

Det forudsættes, at også konkurslovens § 40, stk. 2, om omsætning af fordringer i fremmed mønt til dansk mønt og § 45 om erstatning for mistet modregningsadgang – i overensstemmelse med den foreslåede ordlyd af § 12 g – skal finde tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling, uanset at der efter gældende ret er tvivl om disse reglers anvendelse på tvangsakkord.

De foreslåede *stk. 2 og 4* fraviger på visse punkter konkurslovens § 42 om modregning af ikke konnekse fordringer, når denne bestemmelse i medfør af stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling. Det foreslåede *stk. 3* præciserer, hvordan konkurslovens § 42 skal anvendes, hvis skyldneren viderefører en gensidigt bebyrdende aftale i medfør af forslaget til konkurslovens § 12 o og medkontrahenten samtidig på andet grundlag har en fordring mod skyldneren.

I *stk. 2* foreslås, at fordringshaverne ved rekonstruktionsbehandling ikke skal have en særlig adgang til at modregne med krav, der endnu ikke er forfaldne. Dette står i modsætning til, hvad der i dag gælder under (konkurs og) tvangsakkord, men er i overensstemmelse med, hvad der gælder under betalingsstandsning.

Bestemmelsen i *stk. 3* vedrører den situation, hvor skyldneren har flere ikke konnekse mellemværender med samme fordringshaver. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at en fordringshaver ikke skal kunne anvende et krav omfattet af konkurslovens § 97 til modregning i skyldnerens krav i medfør af en (anden) aftale, som skyldneren med rekonstruktørens samtykke har videreført efter forslaget til konkurslovens § 12 o. Det svarer til, hvad der antages at gælde ved et konkursbos indtræden i en gensidigt bebyrdende aftale.

Som eksempel på anvendelse af bestemmelsen kan nævnes, at en fordringshaver i medfør af aftale A har 10.000 kr. til gode hos skyldneren, og at skyldneren har 10.000 kr. til gode i medfør af en anden aftale B, som endnu ikke er opfyldt af skyldneren. Begge krav er stiftet inden fristdagen. Hvis fordringshaveren kunne modregne og dermed få 100 pct. dækning for sin ikke konnekse § 97-fordring i henhold til aftale A, ville skyldneren ikke have nogen interesse i at videreføre aftalen og opfylde sin forpligtelse efter aftale B, da fordelene ved denne videreførelse ville blive udhulet som følge af modregning. Den foreslåede præcisering i *stk. 3* indebærer i eksemplet, at aftale B bliver »immun« over for modregning med ikke konnekse krav, hvis skyldneren med rekonstruktørens samtykke viderefører denne aftale i medfør af forslaget til konkurslovens § 12 o.

Endvidere foreslås det i *stk. 4*, at et modkrav med § 94-status kan anvendes til modregning, uanset at hovedkravet er stiftet før fristdagen, medmindre modregning er

afskåret efter § 42, stk. 3 og 4, eksempelvis fordi den må sidestilles med omstødelig betaling. Dette står i modsætning til, hvad der i dag gælder under (konkurs og) tvangsakkord, men er i overensstemmelse med, hvad der gælder under betalingsstandsning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 h

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at indledning af rekonstruktionsbehandling i relation til reglerne om sikringsakters foretagelse og retsvirkning sidestilles med afsigelse af konkursdekret.

Bestemmelsen bygger med nogle sproglige ændringer på den gældende § 188 om tvangsakkord. I modsætning til denne bestemmelse foreslås det dog, at den ekstinktive virkning ikke skal være betinget af, at rekonstruktionen stadfæstes.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at rekonstruktionsbehandling har karakter af kreditorforfølgning. Ekstinktionen sker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, medmindre der kræves iagttagelse af særlige sikringsakter. Er der tale om rettigheder over fast ejendom, skibe, luftfartøjer, motorkøretøjer eller registrerede værdipapirer, indtræder ekstinktion ved tinglysning eller registrering af rekonstruktionsbehandlingen.

Til § 12 i

Bestemmelsen indebærer, at de almindelige regler om omstødelse i konkurs i §§ 64-80 skal finde tilsvarende anvendelse, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 184 om tvangsakkord. I modsætning til denne bestemmelse foreslås det dog, at adgangen til omstødelse ikke skal være betinget af, at rekonstruktionen stadfæstes.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Henvisningen til reglerne om omstødelse omfatter ikke § 81 om fristerne for anlæg af omstødelingssag i konkurs. Anlæg af omstødelingssag er behandlet i forslaget til konkurslovens §§ 12 j-12 l.

Ved omstødelse er det som hidtil blandt andet en betingelse, at der foreligger et tab for fordringshaverne, jf. også konkurslovens §§ 75 og 76. Fyldestgørelse af en fordring, der vil skulle dækkes fuldt ud som led i rekonstruktionen, vil således ikke kunne omstødes. Heri ligger blandt andet, at der ikke som led i en rekonstruktionsbehandling, der tager helt eller delvis sigte på at opnå en tvangsakkord, vil kunne foretages omstødelse over for

en fordringshaver, hvis krav ikke berøres af akkorden, jf. forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2. Navnlig under hensyn til de udtrykkelige bestemmelser i konkurslovens §§ 75 og 76 ses der ikke at være behov for at medtage en særskilt regel herom svarende til det gældende § 184, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 j

Bestemmelsen angår fremgangsmåden ved gennemførelse af omstødelse.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 185 om tvangsakkord, men er udvidet i forhold hertil, jf. nærmere nedenfor.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

I *stk. 1* foreslås, at krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 185, stk. 1, om tvangsakkord. Søgsmål anlægges som hidtil i givet fald ved de almindelige domstole (dvs. skifteretten kan ikke behandle et sådant søgsmål).

Forslaget til konkurslovens § 12 k indeholder nærmere regler om fremgangsmåden ved fordringshavernes søgsmål.

Søgsmål er naturligvis uforløst, hvis den begunstigede indvilliger i omstødelse.

I *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås, at sikkerhedsrettigheder, der omfattes af § 71, bortfalder, uden at det er nødvendigt at anlægge omstødelssag. Det drejer sig navnlig om udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end 3 måneder før fristdagen. Bestemmelsen bygger på den gældende § 185, stk. 2, om tvangsakkord, idet det dog som noget nyt foreslås, at de nævnte rettigheder skal bortfalde allerede fra indledningen af en rekonstruktionsbehandling og ikke først ved akkordens stadfæstelse. Udlæg foretaget under rekonstruktionsbehandlingen i medfør af forslaget til konkurslovens § 12 c, stk. 5, 3. pkt., bortfalder ikke.

Hvis der er tvist om, hvorvidt et udlæg er bortfaldet efter § 12 j, stk. 2, 1. pkt., vil spørgsmålet som udgangspunkt skulle afgøres af den fogedret, der har foretaget udlægget. Dette gælder også, hvis tvisten f.eks. angår anvendelsen af konkurslovens § 71, stk. 2, om udlæg foretaget på begæring af skyldnerens nærstående. Hvis afgørelsen af tvisten nødvendiggør en bevisførelse, som på grund af dens omfang eller beskaffenhed eller af andre særlige grunde bør ske under almindelig rettergang,

jf. retsplejelovens § 501, stk. 4, kan fogedretten dog henvise parterne til civilt søgsmål.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås som noget nyt, at arrest foretaget inden rekonstruktionsbehandlingens indledning bortfalder. Dette svarer til, hvad der efter konkurslovens § 31, stk. 3, gælder i konkurs. Arresten bortfalder ved rekonstruktionsbehandlingens indledning.

I *stk. 3* foreslås som noget nyt, at fordringshaverne skal kunne sælge retten til at gøre et krav på omstødelse gældende.

Salg af omstødelsskrav forudsætter i praksis, at køberen får adgang til oplysninger om kravet, herunder foreliggende beviser for dets berettigelse. Der foreslås ikke særlige regler herom, da fordringshaverne og køberen af omstødelsskravet har en fælles interesse i, at køberen får det bedst mulige grundlag for at gennemføre søgsmål om kravet. Den pris, en køber vil acceptere at betale, må således antages blandt andet at afhænge af, om køberen fra skyldneren, rekonstruktøren og/eller fordringshaverne modtager et godt grundlag for i givet fald at kunne føre bevis for kravets berettigelse under en retssag mod den begunstigede.

Forslaget til konkurslovens §§ 12 k og 12 m indeholder nærmere regler om fremgangsmåden ved fordringshavernes salg af krav på omstødelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 k

Bestemmelsen angår fremgangsmåden ved fordringshavernes søgsmål om omstødelse eller salg af krav på omstødelse.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 186 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Dog foreslås det, skifteretten kun efter anmodning skal udpege en advokat til at føre sagen for fordringshaverne, og at fristen for anlæg af omstødelssag skal regnes fra rekonstruktionsbehandlingens ophør i stedet for fra rekonstruktionens stadfæstelse.

Efter forslaget til *stk. 1, 1. pkt.*, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver stille forslag om anlæg af omstødelssag eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Forslaget skal efter *2. pkt.* fremsættes senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at fordringshaverne skal stemme om forslaget om anlæg af omstødelssag, og at afstemningsreglerne i forslaget til konkurslovens § 13 d

skal finde anvendelse, dog således at mindst en fordringshaver skal stemme for forslaget.

I stk. 1, 4. pkt., fastslås, at den, som sagen foreslås anlagt imod (den begunstigede), ikke har stemmeret. Bestemmelsen udelukker ikke, at den pågældende er til stede på mødet og ytrer sig på lige fod med andre fordringshavere.

Bestemmelsen indebærer, at afstemningen om sagsanlæg eller salg af krav på omstødelse skal finde sted på et møde i skifteretten, hvortil skyldneren, rekonstruktøren og fordringshavere er indkaldt. Det kan være et møde, der holdes efter andre af de foreslåede bestemmelser om rekonstruktionsbehandling, eksempelvis mødet om afstemningen om rekonstruktionsforslaget, eller et særskilt møde, som skifteretten indkalder til med henblik på afstemning om forslaget om sagsanlæg eller salg af krav på omstødelse.

Hvis der både er fremsat forslag om sagsanlæg og salg af krav på omstødelse vedrørende samme disposition, afgør skifteretten, hvilket af forslagene der først skal sættes til afstemning. Vedtages det forslag, der først sættes til afstemning, bortfalder det andet forslag. I modsat fald kan det andet forslag sættes til afstemning og eventuelt vedtages.

En vedtagelse af et forslag om salg af krav på omstødelse forudsætter, at vilkårene for salget, herunder navnlig den pris, som køberen skal betale, ligger fast. I praksis vil det således være nødvendigt, at fordringshavere og/eller rekonstruktøren har forhandlet med køberen, før forslaget sættes til afstemning.

Et forslag om sagsanlæg eller salg af krav på omstødelse er vedtaget, hvis mindst én fordringshaver stemmer for og der ikke er et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, som stemmer imod. Der stemmes efter fordringernes beløb, jf. i øvrigt nærmere forslaget til konkurslovens § 13 d og bemærkningerne hertil. Som nævnt foreslås det som noget særligt for afstemninger om sagsanlæg eller salg af krav på omstødelse, at den begunstigede ikke skal have stemmeret.

Af hensyn til den foreslåede regel om fordringshavernes hæftelse for omkostningerne ved en omstødsessag, jf. nedenfor om stk. 2, bør skifteretten i tilfælde, hvor sagsanlæg vedtages, tilføre retsbogen oplysning om navne og adresser på de fordringshavere, som stemte for sagsanlægget, tillige med oplysning om størrelsen af deres fordringer mod skyldneren.

Stk. 2 og 3 angår tilfælde, hvor sagsanlæg vedtages, og stk. 4 angår tilfælde, hvor der hverken vedtages sagsanlæg eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Om tilfælde, hvor salg af krav på omstødelse vedtages,

henvises til forslaget til konkurslovens § 12 m og bemærkningerne hertil. Stk. 5 om fristen for at anlægge omstødsessag gælder i alle tilfælde, dvs. både fordringshavernes fælles søgsmål, en fordringshavers søgsmål efter stk. 4 og en køber af omstødseskravets søgsmål.

Stk. 2 regulerer fordringshavernes hæftelse for sagsomkostninger, hvis det vedtages at anlægge sag. Det foreslås, at de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget, hæfter solidarisk for omkostningerne ved sagen, dvs. både fordringshavernes egne omkostninger, f.eks. til retsafgift og advokatbistand, og omkostninger, som modparten (sagsøgte) måtte blive tilkendt, hvis fordringshavere taber sagen. I det indbyrdes forhold foreslås det, at fordringshavere skal hæfte i forhold til størrelsen af deres fordring mod skyldneren, dvs. i samme forhold, som de har stemmeret.

Stk. 2 indebærer blandt andet, at hvis fordringshavere taber sagen og modparten tillægges sagsomkostninger, kan det direkte i afgørelsen herom pålægges de pågældende fordringshavere (med navns nævnelse) at betale sagsomkostninger til modparten.

I stk. 3, 1. pkt., foreslås, at skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver, der stemte for sagsanlægget, skal udpege en advokat til at føre sagen. Bestemmelsen bygger på det gældende § 186, stk. 1, 2. pkt., om tvangsakkord, men adskiller sig herfra, fordi skifteretten ikke skal skønne over, om der er tilstrækkelig sikkerhed for betaling af sagsomkostninger. Fordringshavernes hæftelse for sagsomkostninger reguleres af det foreslåede stk. 2, og spørgsmålet om eventuel sikkerhedsstillelse er for egne sagsomkostningers vedkommende et aftalespørgsmål mellem fordringshavere og advokaten. Spørgsmålet om sikkerhedsstillelse for de omkostninger, som modparten måtte blive tilkendt, afgøres efter retsplejelovens almindelige almindelige regler herom, hvilket indebærer, at der ikke kan stilles krav om sikkerhedsstillelse, medmindre fordringshavere har bopæl eller hjemsted uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (dvs. Den Europæiske Union, Norge, Island og Liechtenstein), jf. nærmere retsplejelovens § 321.

I stk. 3, 2. pkt., foreslås, at skifteretten, hvis fordringshavere bringer flere forskellige advokater i forslag, skal udpege den, der har den største tilslutning blandt de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget. Spørgsmålet om, hvem der har den største tilslutning, afgøres på samme måde som spørgsmålet om fordringshavernes indbyrdes hæftelse på baggrund af størrelsen af deres fordringer mod skyldneren og efter de nærmere regler i forslaget til konkurslovens § 13 d.

Hvis rekonstruktøren er advokat, er der ikke er noget til hinder for, at rekonstruktøren udpeges til at føre sagen.

Stk. 3, 3. pkt., handler om advokatens procesfuldmagt. Det foreslås, at skifteretten fastlægger omfanget af advokatens rettergangsfuldmagt og herunder træffer bestemmelse om, hvilke anliggender der skal forelægges for de relevante fordringshavere (dvs. de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget) til afstemning på et møde i skifteretten. Bestemmelsen bygger på det gældende § 186, stk. 1, 3. pkt., og der er ikke ved den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Stk. 3, 4. pkt., fastslår, at advokatens honorar fastsættes af den ret, hvor omstødsessagen anlægges. Bestemmelsen svarer til det gældende § 186, stk. 1, 4. pkt.

Forslaget til *stk. 4* bygger på den gældende bestemmelse i § 186, stk. 2, om tvangsakkord. Bestemmelsen fastslår, at enhver stemmeberettiget fordringshaver kan anlægge omstødsessag, hvis det ikke vedtages at anlægge sag eller sælge omstødseskravet i medfør af stk. 1. Den pågældende fordringshaver skal senest på det møde, hvor der skal stemmes om rekonstruktionsforslaget, give skifteretten meddelelse herom. Det er desuden en forudsætning for anlæg af omstødsessag, at skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødsessag vil stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 5 fastslår, at omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings ophør. Fristen gælder for alle omstødsessager, dvs. både fordringshavernes fælles søgsmål efter stk. 1-3, en fordringshavers søgsmål efter stk. 4 og en køber af omstødseskravets søgsmål. Bestemmelsen bygger på det gældende § 186, stk. 3, om tvangsakkord, dog således at fristen regnes fra rekonstruktionsbehandlings ophør og ikke dens stadfæstelse. Denne forskel – herunder i forhold til Konkursrådets forslag – skal ses i lyset af, at en rekonstruktionsbehandling i visse tilfælde kan fortsætte efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 f, stk. 2 og 3.

Fristen er i alle tilfælde relevant for en omstødsessag, der anlægges af en køber af retten til at gøre omstødselse gældende. Er retten til at gøre omstødselse gældende solgt i medfør af stk. 1, bevarer køberen således retten til at gøre omstødselse gældende, uanset om skyldneren senere erklæres konkurs. I denne situation er et senere konkursbo således afskåret fra at gøre det pågældende omstødseskrav gældende, medmindre fordringshavernes aftale med køberen af omstødseskravet kan tilsidesættes på grund af aftaleretlig ugyldighed eller lignende. I tilfælde af uenighed herom må konkursboet anlægge

retssag om dette spørgsmål ved de almindelige domstole mod køberen af omstødseskravet.

Fristen er i øvrigt – dvs. når omstødsessag anlægges af fordringshavere efter stk. 1-3 eller af en fordringshaver efter stk. 4 – kun relevant, hvis skyldnerens bo ikke er taget under konkursbehandling før sagens anlæg. Fordringshavernes adgang til søgsmål efter § 12 k ophører, hvis skyldneren går konkurs, idet spørgsmålet om anlæg af omstødsessag – herunder med hensyn til fristerne herfor – fra tidspunktet for afsigelsen konkursdekretet reguleres af navnlig konkurslovens §§ 81, 135 og 137. Dette gælder også, hvis fordringshavere har vedtaget søgsmål, men ikke anlagt retssag inden for fristen i § 12 k, stk. 5, og skyldneren derefter (dvs. efter udløbet af søgsmålsfristen efter § 12 k, stk. 5) går konkurs.

Hvis fordringshavere eller en fordringshaver har anlagt omstødsessag efter § 12 k før skyldnerens konkurs og skyldneren derefter går konkurs, kan konkursboet indtræde i søgsmålet i stedet for fordringshavere, jf. forslaget til konkurslovens § 136, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 28), og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 l

Bestemmelsen fastslår, at hvis der dømmes til omstødselse i en sag anlagt efter forslaget til konkurslovens § 12 k, stk. 3 eller 4, skal det bestemmes i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshavere efter samme fordeling som ved rekonstruktionen.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 187 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om der er tale om en sag, der er anlagt af fordringshavere efter § 12 k, stk. 1-3, eller af en fordringshaver efter § 12 k, stk. 4. Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse, hvis sagen anlægges af en køber af retten til at gøre omstødselse gældende, heller ikke hvis køberen tillige er fordringshaver. Herom henvises til forslaget til konkurslovens § 12 m og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo er under konkursbehandling på det tidspunkt, hvor dommen afsiges. I denne situation gælder i stedet forslaget til konkurslovens § 136, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 28), der imidlertid på tilsvarende måde fastslår, at det i tilfælde af omstødselse skal bestemmes i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf af-

holder sagens rimelige omkostninger. Der er alene den forskel, at hvor skifteretten efter § 12 l skal fordele nettoprovenuet (efter afholdelse af rimelige sagsomkostninger) til fordringshaverne, skal skifteretten efter § 136, stk. 3, indbetale nettoprovenuet til konkursboet, der således vil blive fordelt til fordringshaverne efter de almindelige regler herom.

Den sidste del af § 12 l finder således kun anvendelse, hvis skyldneren ikke er under konkursbehandling på det tidspunkt, hvor der dømmes til omstødelse. I denne situation skal skifteretten udlodde nettoprovenuet (efter afholdelse af rimelige sagsomkostninger) til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen. Hvis rekonstruktionen indeholder en tvangsakkord, jf. forslaget til konkurslovens § 10 a, vil skifteretten således skulle udlodde beløbet i overensstemmelse med akkordens regler for udlodning af dividende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til § 12 m

Bestemmelsen angår fordelingen af provenuet fra et salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelsen fastslår, at provenuet fra et salg af retten til at gøre omstødelse gældende (jf. herom forslaget til konkurslovens § 12 k, stk. 1, og bemærkningerne her til) skal indbetales til rekonstruktøren, der herefter fordele beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen, medmindre andet er bestemt i beslutningen om salg af retten til at gøre omstødelse gældende.

Det vil navnlig kunne være hensigtsmæssigt at træffe anden bestemmelse i beslutningen om salg af retten til at gøre omstødelse gældende, hvis et salg gennemføres tidligt i forløbet og provenuet dermed kan indgå i finansieringen af gennemførelsen af rekonstruktionen af virksomheden.

Er en sådan beslutning ikke truffet, skal rekonstruktøren efter bestemmelsen fordele beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen. Hvis forslaget ikke går ud på en tvangsakkord, hvor en vis dividende er fastsat, må der således i rekonstruktionsforslaget tages højde for, hvordan provenuet skal fordeles. Det påhviler i givet fald rekonstruktøren at sikre, at sådanne regler indgår i rekonstruktionsforslaget, og at de er i overensstemmelse med lighedsprincippet, jf. forslaget til konkurslovens § 10 c.

Hvis køberen får medhold i omstødelseskravet mod den begunstigede, skal den begunstigede betale det omstødte beløb til den pågældende køber, men den begunstigede får samtidig (når denne har betalt beløbet til køberen) et tilsvarende krav mod skyldneren. Dette krav skal behandles på samme måde som det oprindelige krav, som den omstødelige disposition fyldestgjorde, og vil således f.eks. være omfattet af en eventuel tvangsakkord. Hvis køberens omstødelsessag mod den begunstigede ikke er afgjort på det tidspunkt, hvor der sker udlodning efter en tvangsakkord, vil der efter omstændighederne skulle afsættes dividende af kravet, således at beløbet indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut, jf. forslaget til konkurslovens § 14 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 n

Bestemmelserne i §§ 12 n-12 u vedrører navnlig skyldnerens mulighed for at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler, uden at medkontrahenten kan ophæve dem på grund af skyldnerens insolvens. Sådanne regler kendes fra reglerne om konkurs, jf. konkurslovens kapitel 7 (§§ 53-63), hvorimod spørgsmålet ikke er reguleret i forhold til anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord.

De foreslåede regler tager udgangspunkt i reglerne om gensidigt bebyrdende aftaler i konkurs i §§ 53, 55-58, 60, 61 og 63, men således at flere af reglerne gives en særlig udformning sammenlignet med, hvad der gælder i konkurssituationen. Der henvises herom til bemærkningerne til §§ 12 o-12 u.

Der foreslås ikke en regel svarende til konkurslovens § 54 om medkontrahentens tilbageholdelse af sin ydelse ifølge en gensidigt bebyrdende aftale. Hvis medkontrahenten ikke ved aftalens indgåelse måtte forudse skyldnerens insolvens, vil medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale imidlertid normalt efter almindelige obligationsretlige regler kunne tilbageholde sin ydelse, hvis skyldneren tages under rekonstruktionsbehandling, jf. f.eks. købelovens § 39 (som foreslås konsekvensændret, jf. lovforslagets § 7).

I modsætning til Konkursrådets forslag i betænkningen foreslås der ikke en regel svarende til konkurslovens § 59 om erstatning i tilfælde af, at et konkursbo ikke indtræder i en aftale. Det følger imidlertid af almindelige obligationsretlige regler, at medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale normalt kan kræve sin positive opfyldelsesinteresse (dvs. sin interesse i, at aftalen opfyldes efter sit indhold) erstattet, hvis skyldneren misligholder aftalen på grund af insolvens.

Der foreslås ikke en regel svarende til konkurslovens § 62 om tilfælde, hvor skyldneren har lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervsvirksomhed. Der vil derfor *ikke* ved rekonstruktionsbehandling gælde nogen regel om, at udlejerens krav på leje for den periode, hvor skyldneren overvejer, om aftalen skal videreføres, er privilegeret.

Bestemmelsen i § 12 n tager et generelt forbehold for, at de foreslåede regler i § 12 o, § 12 p, § 12 q, stk. 2, og §§ 12 r-12 u kun anvendes, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed.

Bestemmelsen i § 12 n bygger på den gældende § 53 om konkurs, men adskiller sig herfra på to punkter.

For det første omfatter forbeholdet for andre lovbestemmelser eller retsforholdets beskaffenhed ikke den foreslåede regel i § 12 q, stk. 1, som i tilfælde af, at en aftale videreføres efter den foreslåede § 12 o, beskytter skyldneren mod krav om sikkerhedsstillelse eller præstation af ydelsen før forfaldstid, medkontrahentens tilbageholdelse af egen ydelse samt ophævelse på grund af tidligere forsinkelse. Dette skal blandt andet ses i lyset af, at forslaget til § 12 q, stk. 1, på væsentlige punkter adskiller sig fra almindelige obligationsretlige regler og fra, hvad der gælder i konkurssituationen efter den gældende § 57. Der henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 q og bemærkningerne hertil.

For det andet er der ikke som en undtagelse fra forbeholdet for andre lovbestemmelser medtaget en regel svarende til det gældende § 53, 2. pkt., om, at § 61, stk. 2, finder anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed. Dette skyldes, at der i forslaget til konkurslovens § 12 t ikke foreslås en regel svarende til det gældende § 61, stk. 2. Der henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 t og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i § 12 n svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Der er dog ikke fundet anledning til at medtage en henvisning til Danmarks internationale forpligtelser.

Sammenlignet med konkurs er der den forskel, at rekonstruktionsbehandling ikke indebærer et skyldnerskifte, da der ikke oprettes et særligt »rekonstruktionsbo«, og at der ikke i forhold til fysiske personer er adgang til at bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden. Det forudsættes derfor, at forbeholdet for retsforholdets beskaffenhed i forhold til fysiske personer anvendes noget snævrere ved rekonstruktionsbehandling end efter den tilsvarende bestemmelse i § 53 om konkurs.

Ligesom det er tilfældet i konkurs, vil retsforholdets beskaffenhed imidlertid udelukke en videreførelse af f.eks. en kreditaftale, herunder en uudnyttet kreditramme eller en factoringaftale, eller en aftale om betalings-tjenester, eksempelvis indløsningsaftaler vedrørende betalingskort, hvor medkontrahenten hæfter for krav om tilbageførsel af betalinger, som er gennemført til skyldneren. Hvis der er behov for låneoptagelse under rekonstruktionen, vil skyldneren være henvist til at få långiverens samtykke hertil. Hvis rekonstruktøren samtykker i en sådan låneoptagelse, vil långiverens krav på tilbagebetaling være omfattet af konkurslovens § 94.

Det foreslåede § 12 q, stk. 1, er ikke medtaget i opregningen af de bestemmelser, der kun anvendes, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller vedkommende retsforholds beskaffenhed. Det er således hensigten, at det foreslåede § 12 q, stk. 1, skal finde anvendelse forud for modstridende regler i anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 o

Bestemmelsen angår skyldnerens videreførelse af indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 55 om konkursboets adgang til under konkursbehandlingen at indtræde i skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler, men giver i modsætning til denne regel under visse betingelser også adgang til at videreføre ophævede aftaler. Endvidere foreslås det som noget nyt, at videreførelsen af en gensidigt bebyrdende aftale om en løbende ydelse – mod betaling af erstatning – kan opsiges med højst en måneds varsel, og der foreslås en tilsvarende regel om opsigelse af et konkursbos indtræden i en gensidigt bebyrdende aftale om en løbende ydelse til skyldneren, jf. forslaget til konkurslovens § 55, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 16).

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Dog foreslås det, at adgangen til at videreføre ophævede aftaler skal gælde aftaler, der (til enhver tid) er ophævet inden for de seneste fire uger, i stedet for aftaler, der er ophævet op til fire uger før rekonstruktionsbehandlingens indledning. Endvidere er den nævnte regel om opsigelse af en videreført aftale opbygget anderledes end i Konkursrådets forslag (hvor den er medtaget som § 12 p, stk. 3), men der er ikke nogen indholdsmæssig forskel i forhold hertil.

I *stk. 1, 1. pkt.*, foreslås en regel om, at en skyldner under rekonstruktionsbehandling med rekonstruktørens

samtykke kan videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

I forhold til den gældende § 55 er terminologien ændret, således at der ikke tales om »indtræden« i skyldnerens aftaler, men derimod om videreførelse. Baggrunden herfor er, at det ved rekonstruktionsbehandling fortsat er skyldneren, der er aftalepart, da rekonstruktionsbehandlingen ikke indebærer oprettelsen af et »rekonstruktionsbo«, der – som konkursboet – er en selvstændig juridisk person ved siden af skyldneren.

Det er efter den foreslåede bestemmelse et krav, at videreførelsen af aftalen sker med rekonstruktørens samtykke. I modsætning til konkurs, hvor kurator tegner boet, jf. konkurslovens § 107, er det ved rekonstruktionsbehandling skyldneren (dvs. den personlige skyldner henholdsvis en selskabsskyldners ledelse, medmindre rekonstruktøren har overtaget ledelsen af virksomheden), der tegner virksomheden. I modsætning til konkurs, hvor boet kan indtræde i en aftale med kurators stiltiende samtykke, må der på denne baggrund som udgangspunkt kræves et utvetydigt samtykke fra rekonstruktøren. Ved rekonstruktionsbehandling er det således skyldneren selv, der viderefører aftalen, og det kan ikke uden videre alene ud fra skyldnerens handlinger konstateres, om rekonstruktøren har givet sit samtykke til videreførelsen. Et krav om utvetydigt samtykke vil desuden kunne bidrage til at skabe større klarhed om, hvilke aftaler skyldneren har videreført. Rekonstruktørens samtykke behøver ikke at foreligge skriftligt, men skyldneren vil i praksis ofte have behov for et skriftligt samtykke (eventuelt blot i form af en e-mail), så det kan fremlægges som dokumentation over for medkontrahenten.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomheden, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, hvilket svarer til kurators rolle i et konkursbo. I denne situation vil rekonstruktørens samtykke til at videreføre en gensidigt bebyrdende aftale efter omstændighederne kunne gives stiltiende.

Om retsvirkningerne i forhold til medkontrahenten af skyldnerens beslutning om, hvorvidt en aftale skal videreføres eller ej, henvises til forslaget til konkurslovens §§ 12 p-12 s og bemærkningerne til disse bestemmelser.

I stk. 1, 2. pkt., foreslås, at skyldneren skal have adgang til med rekonstruktørens samtykke at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler, som medkontrahenten inden for de seneste fire uger har ophævet på grund af skyldnerens misligholdelse, medmindre medkontrahenten har disponeret i henhold til ophævelsen.

Adgangen til at videreføre en ophævet aftale gælder således ikke, hvis medkontrahenten har indrettet sig på,

at aftalen er ophævet. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis medkontrahenten har taget en lejet genstand eller en genstand, der var solgt med ejendomsforbehold, tilbage fra skyldneren, eller har fået udsat skyldneren af et lejemål. Tilsvarende gælder, hvis medkontrahenten efter ophævelsen har disponeret over sin ydelse til fordel for tredjemand, eller hvis medkontrahenten har bestilt den samme ydelse som den, skyldneren skulle præstere, fra en anden leverandør eller indrettet sig på at klare sig uden den pågældende ydelse.

Skyldnerens adgang til at videreføre en ophævet aftale ophører under alle omstændigheder fire uger efter ophævelsen.

I stk. 2 foreslås som en undtagelse til stk. 1, at skyldnerens adgang til at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler uden medkontrahentens samtykke ikke gælder, hvis medkontrahenten bortset fra rekonstruktionsbehandlingen havde adgang til at hæve aftalen af andre årsager end skyldnerens forsinkelse med egen ydelse. Der er tale om en noget snævrere undtagelse end efter det gældende § 58, stk. 2, om konkurs, hvorefter medkontrahenten kan hæve aftalen, hvis den pågældende bortset fra konkursen havde adgang hertil. Forslaget indebærer, at en medkontrahent, der bortset fra rekonstruktionsbehandlingen ville have adgang til at hæve sin aftale med skyldneren, stadig kan gøre dette, hvis den hævebegrundende misligholdelse består i faktiske eller retlige mangler. Derimod vil medkontrahenten ikke kunne hæve aftalen, hvis skyldnerens misligholdelse alene består i forsinkelse med egen ydelse og skyldneren med rekonstruktørens samtykke viderefører aftalen efter stk. 1. Det er i den forbindelse uden betydning, om skyldnerens ydelse vedrører betaling eller f.eks. levering af varer eller tjenesteydelser.

Det er en konsekvens af forslaget, at der ikke gyldigt kan indgås aftaler om, at indledning af rekonstruktionsbehandling i sig selv er hævebegrundende.

I stk. 3 foreslås en regel svarende til den såkaldte interpellationsregel i det gældende § 55, stk. 2, om konkurs, der indebærer, at medkontrahenten kan forlange, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om en gensidigt bebyrdende aftale skal videreføres. Bestemmelsen adskiller sig dog fra § 55, stk. 2, ved, at der ikke er medtaget en regel om, at parterne kan aftale nærmere om svarfristen. Kravet om stillingtagen uden ugrundet ophold betyder, at svaret til medkontrahenten i almindelighed skal gives inden en uge, men i nogle tilfælde må der dog kræves hurtigere svar, eksempelvis ved levering af letfordærlige varer.

Herudover foreslås det (ligeledes til forskel fra § 55, stk. 2), at medkontrahentens krav på svar uden ugrundet

ophold om, hvorvidt skyldneren ønsker at videreføre en gensidigt bebydende aftale, ikke skal gælde for ansættelsesaftaler inden for tougersfristen i forslaget til konkurslovens § 12 u, stk. 1. Forslaget indebærer, at skyldnerens ansatte først efter udløbet af tougersfristen kan kræve, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om ansættelsesaftalen skal videreføres. Der henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 u og bemærkningerne hertil.

I *stk. 4* foreslås som noget nyt sammenlignet med, hvad der i dag gælder i konkurs, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid skal kunne træde tilbage fra fortsat videreførelse af en gensidigt bebydende aftale om en *løbende ydelse* med et varsel på højst en måned, uanset om et længere varsel måtte være aftalt. Er der aftalt et kortere varsel end en måned, gælder dette.

Bestemmelsen er formuleret på den måde, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid kan opsige en videreført aftale med en måneds varsel, jf. *1. pkt.* Samtidig foreslås det imidlertid, at medkontrahenten i givet fald kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, jf. *2. pkt.* Der kan dog ikke kræves erstatning, i det omfang andet følger af forslaget til konkurslovens § 12 t.

En opsigelse efter det foreslåede stk. 4 vil således først og fremmest have den virkning, at medkontrahentens krav for perioden efter opsigelsesvarslets udløb ikke omfattes af konkurslovens § 94, jf. herved forslaget til konkurslovens § 12 p og bemærkningerne hertil. Opsigelsen indebærer samtidig, at aftalen bringes til ophør, og der vil således heller ikke, hvis medkontrahenten forholder sig passiv, være nogen aftale, som konkursboet kan indtræde i, hvis skyldneren senere går konkurs.

Lovforslaget indeholder to regler om en særlig opsigelsesadgang ved rekonstruktionsbehandling.

Det foreslåede § 12 o, stk. 4, omfatter gensidigt bebyrdende aftaler om en løbende ydelse, der med rekonstruktørens samtykke er videreført efter det foreslåede § 12 o, stk. 1. Opsigelsen kan ske med en måneds varsel, og medkontrahenten har krav på erstatning for tab ved, at aftalen opsiges med forkortet varsel, medmindre andet følger af den foreslåede § 12 t.

Den foreslåede § 12 t omfatter gensidigt bebydende aftaler om et *vedvarende retsforhold*, uanset om aftalen med rekonstruktørens samtykke er videreført efter det foreslåede § 12 o, stk. 1. Opsigelsen kan ske med sædvanligt eller rimeligt varsel, medmindre længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering. Medkontrahenten har som udgangspunkt ikke krav på erstatning for tab ved, at aftalen opsiges med forkortet

varsel, men det kan dog pålægges skyldneren at yde erstatning, når særlige grunde taler for det.

Henvisningen i det foreslåede § 12 o, stk. 4, til den foreslåede § 12 t skal forstås på den måde, at når skyldneren med rekonstruktørens samtykke i medfør af § 12 o, stk. 4, opsiger en aftale, der er videreført efter § 12 o, stk. 1, har medkontrahenten krav på erstatning for tab vedrørende perioden frem til det tidspunkt, hvortil aftalen kunne være opsagt efter det foreslåede § 12 t, stk. 1, med tillæg af den erstatning, der i givet fald (hvis særlige grunde taler for det) ville kunne kræves efter det foreslåede § 12 t, stk. 2.

Krav på erstatning efter det foreslåede § 12 o, stk. 4, 2. pkt., eller efter det foreslåede § 12 t, stk. 2, omfattes ikke af konkurslovens § 94, jf. herved forslaget til konkurslovens § 12 p, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 p

Bestemmelsen regulerer sammen med den foreslåede § 12 q retsvirkningerne af, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke viderefører en indgået gensidigt bebyrdende aftale efter den foreslåede § 12 o.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 56 om konkurs. I tilknytning til forslaget i § 12 o, stk. 4, om, at videreførelsen af en gensidigt bebyrdende aftale om en løbende ydelse (mod betaling af erstatning) kan opsiges med højst en måneds varsel, foreslås det som noget nyt, at medkontrahentens krav efter opsigelsen ikke omfattes af § 94, og i tilknytning til det tilsvarende forslag i § 55, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 16), om opsigelse af et konkursbos indtræden i en gensidigt bebyrdende aftale om en løbende ydelse til skyldneren, foreslås det tilsvarende som noget nyt, at medkontrahentens krav efter opsigelsen ikke er massekrav, jf. forslaget til ændring af konkurslovens § 56, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 17).

Det foreslås i *stk. 1*, at medkontrahentens krav ifølge aftalen omfattes af § 94, hvis aftalen videreføres efter det foreslåede § 12 o.

Stk. 2 om aftaler om *løbende ydelser* svarer som udgangspunkt til § 56, stk. 2, om konkurs. Det foreslås dog, at bestemmelsen ikke alene skal finde anvendelse ved levering af løbende (real)ydelse til skyldneren, men også hvor det efter aftalen påhviler skyldneren løbende at levere (real)ydelse til medkontrahenten. Som følge heraf omfatter bestemmelsen også medkontrahentens krav på andet end vederlag. Endvidere foreslås som nævnt, at medkontrahentens krav for tiden efter en opsigelse efter det foreslåede § 12 o, stk. 4, ikke omfattes af § 94. Endelig foreslås det, at medkontrahentens krav for tiden

efter en eventuel afsigelse af konkursdekret heller ikke omfattes af § 94.

Samlet indebærer det foreslåede stk. 2, at hvis den videreførte aftale angår en løbende ydelse, omfattes medkontrahentens krav af § 94, i det omfang kravet angår løbende ydelser i perioden fra rekonstruktionsbehandlingens indledning, indtil en eventuel opsigelse i medfør af det foreslåede § 12 o, stk. 4, eller § 12 t, stk. 1, dog længst indtil en eventuel afsigelse af konkursdekret.

Forslaget om, at krav vedrørende løbende ydelser for tiden efter en eventuel afsigelse af konkursdekret ikke omfattes af § 94, indebærer blandt andet, at videreførte ansættelsesaftaler ikke skaber krav på § 94-niveau i de to uger, konkursboet kan overveje, om det ønsker at indtræde i aftalen, jf. konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt. (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 19).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 q

Bestemmelsen regulerer sammen med den foreslåede § 12 p retsvirkningerne af, at skyldneren med rekonstruktørens samtykke viderefører en indgået gensidigt bebyrdende aftale efter den foreslåede § 12 o.

Bestemmelsen adskiller sig i væsentligt grad fra den gældende § 57 om konkurs, idet det i modsætning til, hvad der gælder efter § 57, foreslås, at medkontrahenten *ikke* kan kræve sikkerhedsstillelse for skyldnerens opfyldelse af en aftale, der er videreført efter det foreslåede § 12 o. Som en undtagelse hertil foreslås dog svarende til den gældende § 16 b om betalingsstandning, at ansatte i skyldnerens virksomhed, der er bagudlønnede, kan kræve sikkerhedsstillelse for næste lønudbetaling.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslåede § 12 q, *stk. 1*, er ikke medtaget i den foreslåede § 12 n i opregningen af de bestemmelser, der kun anvendes, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller vedkommende retsforholds beskaffenhed. Det er således hensigten, at det foreslåede § 12 q, stk. 1, skal finde anvendelse forud for modstridende regler i anden lovgivning, herunder blandt andet købelovens § 39 (som affattet ved lovforslagets § 7).

Det foreslås, at når en aftale videreføres efter den foreslåede § 12 o, skal medkontrahenten ikke kunne kræve sikkerhedsstillelse for sine krav i medfør aftalen, jf. *nr. 1*. Endvidere foreslås i *nr. 2*, at medkontrahenten ikke skal have ret til at holde sin ydelse tilbage eller hindre dens overgivelse som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt. I *nr. 3* foreslås desuden, at medkontrahenten ikke skal

kunne kræve, at skyldneren som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt skal præstere sin ydelse før forfaldstid. Endelig foreslås i *nr. 4*, at medkontrahenten ikke skal kunne hæve aftalen som følge af forsinkelse med skyldnerens ydelse, medmindre medkontrahentens krav på ydelsen omfattes af § 94 og skyldneren ikke præsterer ydelsen uden ugrundet ophold efter videreførelsen af aftalen. Medkontrahenten er derimod ikke afskåret fra at hæve, hvis skyldneren har misligholdt aftalen på anden måde end ved forsinkelse med egen ydelse.

Som en undtagelse hertil foreslås i *stk. 2* en regel svarende til den gældende § 16 b om skyldnerens bagudlønnede ansattes ret til at kræve sikkerhedsstillelse for næste lønudbetaling.

Bestemmelsen indebærer, at personer, der er ansat i skyldnerens virksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, i det omfang det vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte hæve arbejdsaftalen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 r

Bestemmelsen regulerer sammen med den foreslåede § 12 s nogle af retsvirkningerne af, at en indgået gensidigt bebyrdende aftale *ikke* videreføres efter den foreslåede § 12 o.

Bestemmelsen bygger de gældende § 58, stk. 1 og 3, om konkurs. Der foreslås ikke en regel svarende til det gældende § 58, stk. 2, idet spørgsmålet om medkontrahentens adgang til i øvrigt at hæve gensidigt bebyrdende aftaler reguleres af de foreslåede § 12 o, stk. 2, og § 12 q, stk. 1, nr. 4, som giver en snævrere hæveadgang end § 58, stk. 2.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Hvis skyldneren ikke viderefører aftalen (og medkontrahenten dermed ikke er sikret § 94-status for sine krav), følger det af forslaget til *stk. 1*, at medkontrahenten kan hæve aftalen. Efter almindelige obligationsretlige regler kan medkontrahenten endvidere kræve sin positive opfyldelsesinteresse (dvs. sin interesse i, at aftalen opfyldes efter sit indhold) erstattet, medmindre andet følger af den foreslåede § 12 t.

Stk. 2 indebærer, at hvis medkontrahenten helt eller delvis har erlagt sin ydelse, kan medkontrahenten kun

hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende dertil. Bestemmelsen svarer til, hvad der efter § 58, stk. 3, gælder i konkurs.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 s

Bestemmelsen regulerer medkontrahentens adgang til at kræve en ydelse, der er leveret til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlings indledning, tilbage, hvis skyldneren ikke viderefører aftalen efter den foreslåede § 12 o. Bestemmelsen svarer til, hvad der efter den gældende § 60 gælder i konkurs.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag til § 12 t i betænkningen.

Bestemmelsen går ud på, at hvis en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, er overgivet til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlings indledning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre skyldneren med rekonstruktørens samtykke viderefører aftalen efter den foreslåede § 12 o.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 t

Bestemmelsen handler om opsigelse af aftaler om vedvarende retsforhold.

Bestemmelsen bygger på de gældende § 61, stk. 1 og 3, om konkurs, hvorimod der ikke foreslås en regel svarende til det gældende § 61, stk. 2.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag til § 12 u i betænkningen.

Stk. 1 giver skyldneren mulighed for med rekonstruktørens samtykke at opsiges gensidigt bebyrdende aftaler om vedvarende retsforhold med sædvanligt eller rimeligt varsel, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering. Bestemmelsen svarer til, hvad der efter § 61, stk. 1, gælder i konkurs.

Opsigelsesadgangen vedrører både aftaler, som skyldneren med rekonstruktørens samtykke har videreført efter den foreslåede § 12 o, og andre gensidigt bebyrdende aftaler. For så vidt angår aftaler om en løbende ydelse, der er videreført efter § 12 o, kan skyldneren endvidere – mod betaling af erstatning – altid opsiges aftalen med en måneds varsel, jf. det foreslåede § 12 o, stk. 4.

Finansielle leasingaftaler indeholder ofte bestemmelse om, at aftalen er uopsigelig i en længere periode, og

en sådan aftalt uopsigelighed må i aftaler af denne karakter normalt anses for sædvanlig og rimelig, således at sådanne aftaler normalt ikke vil kunne opsiges med forkortet varsel efter det foreslåede § 12 t. Skyldneren vil derfor i tilfælde af afbrydelse af en aftale om finansiel leasing før det aftalte udløbstidspunkt normalt skulle erstatte leasingselskabets fulde tab herved. Med hensyn til placeringen i konkursordenen af den del af leasingselskabets krav, der ikke kan anses som afdrag, henvises til lovforslagets § 1, nr. 25 (forslag til ændring af konkurslovens § 98), og bemærkningerne hertil.

Der foreslås ikke en bestemmelse svarende til § 61, stk. 2, om medkontrahentens adgang til i konkurs at opsiges en gensidigt bebyrdende aftale med sædvanligt eller rimeligt varsel, medmindre skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret. Medkontrahenten har således ikke ved rekonstruktionsbehandling en videre adgang til at opsiges en aftale om et vedvarende retsforhold end efter almindelige obligationsretlige regler.

Stk. 2 om medkontrahentens adgang til at kræve erstatning for førtidig opsigelse svarer til § 61, stk. 3, 1. pkt., om konkurs med den konsekvensændring, der følger af, at der som nævnt alene foreslås adgang til førtidig opsigelse for skyldneren. Efter den foreslåede bestemmelse kan det således, når særlige grunde taler for det, pålægges skyldneren at yde erstatning for medkontrahentens tab ved, at skyldneren opsiger aftalen efter stk. 1.

Der foreslås ikke en bestemmelse svarende til § 61, stk. 3, 2. pkt., hvorefter erstatningskravet i skyldnerens bo er en almindelig konkursfordring, da denne bestemmelse foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. Det følger af det foreslåede § 12 p, stk. 2, at et sådant erstatningskrav (som vedrører tiden efter en opsigelse efter det foreslåede § 12 t, stk. 1) ikke er omfattet af § 94, uanset om aftalen er videreført efter den foreslåede § 12 o. Erstatningskravet vil afhængig af aftalens art i praksis navnlig kunne høre under konkurslovens § 95 (om krav på løn mv.) eller § 97 (om simple krav) eller eventuelt (delvis) under § 98 (om efterstillede krav).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12 u

Bestemmelsen handler om skyldnerens videreførelse af ansættelsesaftaler. Bestemmelsen bygger på den gældende § 63 om den tilsvarende problemstilling i konkurs.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag til § 12 v i betænkningen.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer i det væsentlige til § 63, stk. 2, mens *stk. 2* svarer til § 63, stk. 3. Der foreslås ikke en bestemmelse svarende til § 63, stk. 1, hvorefter boet

snarest muligt bør træffe afgørelse om, hvorvidt det ønsker at indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 indebærer, at kravet på arbejdsvederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning er stillet som vederlag for den forudgående periode, hvis skyldneren inden 14 dage efter rekonstruktionsbehandlings indledning erklærer ikke at ville videreføre en arbejdsaftale med en ansat i skyldnerens virksomhed. Krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for skyldneren under rekonstruktionsbehandlingen, er dog omfattet af § 94. Afgiver skyldneren først senere erklæring om ikke at ville videreføre aftalen, er kravet for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning til afgivelsen af skyldnerens erklæring omfattet af § 94.

Stk. 2 indebærer, at den ansatte uanset stk. 1 kan hæve aftalen, hvis den af rekonstruktionsbehandlingen følgende ændring af forholdene giver den ansatte særlig grund hertil. Som følge af forskellene mellem rekonstruktionsbehandling og konkurs vil bestemmelsen i praksis have et noget snævrere anvendelsesområde end den tilsvarende regel i § 63, stk. 3, om konkurs.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2 c

(Gennemførelse af rekonstruktion)

Til § 13

Bestemmelsen handler om fristen for udsendelse af rekonstruktionsforslag og afholdelse af møde, hvor fordringshaverne stemmer om vedtagelse af forslaget.

Bestemmelsen bygger til dels på den gældende § 169 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

I *stk. 1* foreslås, at møde om afstemning om rekonstruktionsforslaget skal afholdes senest seks måneder efter mødet med fordringshaverne om forslaget til rekonstruktionsplan efter den foreslåede § 11 e. Da mødet om forslaget til rekonstruktionsplan skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings indledning, kan en rekonstruktionsbehandling således som udgangspunkt vare op til ca. syv måneder. Efter den foreslåede § 13 a kan skifteretten dog forlænge seks månedersfristen med indtil to måneder ad gangen, dog ikke ud over fire måneder. Den samlede tid, der kan medgå til en rekonstruktionsbehandling er således maksimalt ca. 11 måneder.

Virkningen af, at fristen for afholdelse af møde om afstemning om rekonstruktionsforslaget overskrides, er, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, og at skyldneren overgår til konkursbehandling, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 5.

Det er rekonstruktøren, der skal tage initiativet til at bede skifteretten om at beramme mødet om afstemning om rekonstruktionsforslaget. I reglen vil det være hensigtsmæssigt at bede om en berømmelse i forbindelse med indsendelsen af den opfølgende redegørelse, som skal sendes til skifteretten senest tre måneder efter rekonstruktionsbehandlings indledning, jf. forslaget til konkurslovens § 11 f.

I *stk. 2 og 3* foreslås regler om underretning af fordringshaverne og andre, der berøres af rekonstruktionsforslaget, samt offentligheden. Bestemmelserne bygger på den gældende § 169 om tvangsakkord, hvorefter kendte fordringshavere indkaldes direkte, mens øvrige fordringshavere og offentligheden underrettes gennem Statstidende samt ved, at rekonstruktionsforslaget er offentligt tilgængeligt i skifteretten.

Det foreslås i *stk. 2*, at rekonstruktøren skal sende rekonstruktionsforslaget og det øvrige materiale, der er nævnt i den foreslåede § 13 b, til skifteretten og samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet.

Det foreslås således, at også andre berørte end fordringshaverne skal indkaldes, selv om kun fordringshaverne deltager i afstemningen om vedtagelsen af rekonstruktionsforslaget. Andre berørte vil navnlig være medkontraahenter, som i givet fald vil blive omfattet af et skyldnerskifte i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse (jf. forslaget til konkurslovens § 14 c, stk. 2 og 4). I modsætning til ved underretning af andre berørte om rekonstruktionsbehandlings indledning efter den foreslåede § 11 b, vil det ved udsendelsen af rekonstruktionsforslaget stå klart, hvilke medkontraahenter der berøres af forslaget, og kredsen af medkontraahenter, der skal underrettes efter det foreslåede § 13, stk. 2, vil derfor ofte være begrænset. Pligten til at underrette berørte medkontraahenter omfatter ikke skyldnerens ansatte, men ansatte, der tillige har ubetalte forfaldne krav mod skyldneren, skal underrettes på linje med andre kendte fordringshavere.

I modsætning til den gældende § 169 om tvangsakkord foreslås det, at rekonstruktionsforslaget ikke skal udsendes straks, men så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse. Materialet vil således typisk skulle udsendes senest ca. 6½ måned efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen. Denne forskel i forhold til

de gældende regler om tvangsakkord skal ses i lyset af, at det væsentligste arbejde i forbindelse med udarbejdelse af en tvangsakkord efter gældende ret forudsættes afsluttet, inden akkordbehandlingen indledes (f.eks. under en forudgående anmeldt betalingsstandsning), mens det ved rekonstruktionsbehandling er hensigten, at dette arbejde skal foregå under rekonstruktionsbehandlingen.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren efter 2. pkt. samtidig med udsendelsen af materialet til fordringshaverne registrere en meddelelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, hvoraf det fremgår, at materialet er udsendt og ligger til gennemsyn i skifteretten.

Der foreslås ikke knyttet særlige retsvirkninger til rekonstruktørens manglende overholdelse af fristen for udsendelse af rekonstruktionsforslaget mv. Overskrider fristen, må skifteretten vurdere, om det fornødne grundlag for at afholde mødet om afstemning om rekonstruktionsforslaget er til stede, eller om mødet må omberammes. En omberammelse, der fører til, at fristen efter stk. 1 for afholdelse af mødet overskrideres, forudsætter, at fristen forlænges efter den foreslåede § 13 a. Er yderligere fristforlængelse ikke mulig, fordi fristen allerede er forlænget med de maksimale fire måneder, kan omberammelse ikke ske, og hvis rekonstruktionsforslaget mv. ikke foreligger senest på selve mødet, ophører rekonstruktionsbehandlingen, og skyldnerens bo tages under konkursbehandling, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 5.

Stk. 3 indebærer, at skifteretten så vidt muligt senest 14 dage før afholdelsen af mødet om rekonstruktionsforslaget skal indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. I bekendtgørelsen opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse til rekonstruktøren.

Skifteretten kan straks ved berømmelsen af mødet bekendtgøre dette i Statstidende, selv om materialet til mødet først skal foreligge 14 dage før mødet. Det bør da fremgå af indkaldelsen, at materialet først ligger til gennemsyn i skifteretten på dette tidspunkt.

Stk. 4 om underretning af fordringshavere, hvis fordringer bestrides, svarer til det gældende § 169, stk. 2, om tvangsakkord. Det foreslås, at hvis en fordring bestrides, skal dette meddeles fordringshavere ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 5 fastslår, at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis rekonstruktionsforslaget og det øvrige materiale, der er nævnt i den foreslåede § 13 b, ikke er modtaget i skifteretten inden

for fristen i 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, som er fastsat efter den foreslåede § 13 a. Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5-3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 a

Bestemmelsen handler om forlængelse af fristen for afholdelse af mødet om rekonstruktionsforslaget. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen, herunder således at stk. 4 i Konkursrådets forslag er indarbejdet i forslaget til konkurslovens § 13, stk. 5.

Efter forslaget til *stk. 1* kan skifteretten forlænge fristen efter § 13, stk. 1, for afholdelse af møde om rekonstruktionsforslaget med indtil to måneder ad gangen, dog ikke ud over fire måneder. I praksis vil der formentlig i givet fald normalt blive tale om forlængelse i to måneder eller i to gange to måneder.

Anmodning om fristforlængelse skal fremsættes af skyldneren og forudsætter, at rekonstruktøren samtykker heri. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og anmodning om fristforlængelse skal derfor i denne situation fremsættes af rekonstruktøren.

Det er endvidere en forudsætning, at fordringshaverne vedtager en forlængelse af fristen i overensstemmelse med afstemningsreglerne i den foreslåede § 13 d, dvs. at et flertal (opgjort efter fordringernes beløb) af de fordringshavere, der er repræsenteret på det møde, der er nævnt i stk. 3 (jf. nedenfor), ikke må være imod forlængelsen.

Hvis disse forudsætninger er opfyldt, forlænger skifteretten fristen for afholdelse af møde om rekonstruktionsforslaget, medmindre rekonstruktionsbehandlingen – uanset rekonstruktørens samtykke og fordringshaverens tilslutning – er udsigtsløs, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 4, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *stk. 2* foreslås det, at anmodningen om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen.

Anmodningen skal efter *stk. 3* behandles på et møde i skifteretten, der så vidt muligt holdes senest en uge efter anmodningens modtagelse. Behandling på skriftligt grundlag kan således ikke finde sted. Til mødet skal indkaldes samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset

fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget. Til brug for mødet skal de indkaldte have tilsendt kopi af anmodningen med eventuelle bilag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 b

Bestemmelsen handler om udsendelse af rekonstruktionsforslaget og andet materiale til brug for mødet om afstemning om rekonstruktionsforslaget.

Bestemmelsen bygger til dels på de gældende § 165, stk. 2-4, om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen, herunder således at stk. 2 i Konkursrådets forslag er indarbejdet i forslaget til stk. 1, nr. 1.

Formålet med bestemmelsen er for det første at sikre, at fordringshaverne har det fornødne grundlag for at beslutte, om de ønsker at støtte rekonstruktionsforslaget. For det andet skal materialet indgå i skifterettens vurdering af, om stadfæstelse eventuelt bør nægtes, fordi vilkårene i rekonstruktionsforslaget står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling, jf. forslaget til konkurslovens § 13 e, stk. 5.

Efter *stk. 1, nr. 1*, skal det udsendt materiale først og fremmest indeholde selve rekonstruktionsforslaget. Om indholdet af et rekonstruktionsforslag henvises til forslaget til konkurslovens §§ 10-10 b og bemærkningerne hertil. Herudover foreslås der i 2. *pkt.* særlige regler om, hvilke oplysninger et rekonstruktionsforslag om virksomhedsoverdragelse skal indeholde. Bestemmelsen har til formål at sikre fordringshaverne indsigt i sådanne overdragelser, navnlig således at det bliver muligt at sige fra over for skyldnere, der ønsker at sælge virksomheden til et nyt selskab, den pågældende selv kontrollerer, eller – hvis et sådant salg accepteres – skabe sikkerhed for, at det sker på bedst mulige vilkår for fordringshaverne.

Efter forslaget til *litra a* skal der gives oplysning om overdragelsestallet. Hvis salgsforhandlingerne endnu ikke er tilendebragt, f.eks. fordi der er flere interesserede købere, vil kravet kunne opfyldes ved at angive en mindstepris. Derimod vil det ikke være tilstrækkeligt til at opfylde kravet i nr. 1 blot at angive, at virksomheden vil blive solgt »bedst muligt« eller lignende.

I *litra b* foreslås det, at forslaget skal indeholde oplysning om, hvilke aktiver, passiver og gensidigt bebyrde aftaler der omfattes af overdragelsen.

I *litra c* foreslås det, at forslaget skal indeholde oplysning om identiteten på den person eller det selskab, der skal erhverve virksomheden. Det vil således ikke være tilstrækkeligt at anføre »den, der byder højest« eller lig-

nende. Hvis der endnu ikke er taget stilling til, hvem af flere kendte potentielle købere, der skal erhverve virksomheden, vil det dog være tilstrækkeligt f.eks. at anføre identiteten på hver af de pågældende sammen med en oplysning om, at den endelige erhverver bliver den af de nævnte, der byder højest eller lignende.

Efter *stk. 1, nr. 2*, skal det udsendte materiale endvidere indeholde en oversigt over skyldnerens status, jf. *litra a-c*. Det foreslås at udvide oplysningspligten i forhold til det gældende § 165, stk. 2, navnlig således at alle panthaveres stilling skal angives særskilt. Efter det gældende § 165, stk. 2, gælder et sådant krav kun i forhold til virksomhedspant. Derimod er det anset for uforholdsmæssigt at videreføre kravet om oplysning om skyldnerens anskaffelses- eller fremstillingspris, da det må anses for tilstrækkeligt med oplysning om aktivets aktuelle værdi.

Det forudsættes, at statusoversigten som hidtil også skal angive eventuelle betingede og bestridte krav samt eventuelle aktiver, hvor der er tvist om ejendomsretten eller andre rettigheder over aktivet.

Bestemmelsen stiller ikke nærmere krav om, hvordan de angivne oversigter over aktiver og krav skal opstilles, og der er ikke noget til hinder for, at oversigterne nævnt under *litra a-c* præsenteres samlet i en såkaldt modregnet balance.

Efter *stk. 1, nr. 3*, skal det udsendte materiale endvidere indeholde en redegørelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden om en række nærmere angivne forhold, jf. *litra a-h*. Hvis skyldneren er en juridisk person (dvs. et selskab mv.), omfatter oplysning om skyldnerens eventuelle ansvarspådragende forhold, jf. *litra d*, også eventuelle ansvarspådragende forhold begået af den juridiske persons ledelse.

I *stk. 3* foreslås, at rekonstruktionsforslaget og statusoversigten skal tiltrædes af skyldneren. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldnerens tiltræden foreligger dermed i og med, at rekonstruktøren fremsætter rekonstruktionsforslaget og tiltræder statusoversigten.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, eksempelvis et selskab, gælder de almindelige selskabsretlige regler om, hvem der kan handle på vegne af, forpligtede og tegne selskabet mv. (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden).

Rekonstruktøren skal påse, at skyldneren tiltræder rekonstruktionsforslaget og statusoversigten (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden). Der foreslås ikke fastsat formkrav for skyldnerens tiltrædelse, der f.eks. vil kunne foreligge i form

af skyldnerens underskrift på rekonstruktionsforslaget og statusoversigten.

Hvis skyldneren ikke ønsker at tiltræde rekonstruktionsforslaget eller statusoversigten (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden), vil materialet ikke kunne fremsendes til fordringshaverne, og rekonstruktionsbehandlingen må ophøre, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

I *stk. 3* foreslås, at rekonstruktøren kan ændre rekonstruktionsforslaget, indtil det er vedtaget.

Bestemmelsen adskiller sig fra den gældende § 172 om tvangsakkord derved, at et udsendt rekonstruktionsforslag ikke kan tages tilbage, og at adgangen til at ændre et rekonstruktionsforslag, indtil det er vedtaget, tilkommer rekonstruktøren og ikke kræver skifterettens tilladelse. Skyldneren kan imidlertid (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden) opnå samme resultat som en tilbagetagelse af et udsendt rekonstruktionsforslag ved at begære rekonstruktionsbehandlingsens ophør, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil. Det samme kan rekonstruktøren i tilfælde, hvor denne har overtaget ledelsen af virksomheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 c

Bestemmelsen angår mødet om afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Bestemmelsen bygger til dels på den gældende § 173 om tvangsakkord.

Bestemmelsen er ændret i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen, jf. herom nedenfor.

Bestemmelsen indebærer, at skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet om afstemningen om rekonstruktionsforslaget, jf. *stk. 1*. Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed til stede i og med, at rekonstruktøren er til stede.

Udebliver skyldneren uden lovligt forfald fra mødet, bestemmer skifteretten efter *stk. 2*, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. herom forslaget til konkurslovens §§ 12 a og 12 b. Ophører rekonstruktionsbehandlingen, følger det af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo samtidig skal tages under konkursbehandling.

Der foreslås ikke en regel om en tilsvarende udeblivelsesvirkning, hvis rekonstruktøren eller tillidsmanden

udebliver. Der er således ikke noget til hinder for, at fordringshaverne stemmer om rekonstruktionsforslaget, uden at rekonstruktøren og/eller tillidsmanden er til stede i skifteretten (i tilfælde, hvor rekonstruktøren ikke har overtaget ledelsen af virksomheden). Ofte vil det dog formentlig være mere hensigtsmæssigt at træffe beslutning om en kort udsættelse af mødet. Skifteretten vil endvidere efter omstændighederne kunne træffe beslutning om at afsætte rekonstruktøren/tillidsmanden og udnævne en ny (jf. forslaget til konkurslovens § 11 g), og udeblivelsen vil kunne indgå i skifterettens vurdering af, om den pågældende skal udpeges som rekonstruktør eller tillidsmand i andre sager.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren som nævnt afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed udeblevet, hvis rekonstruktøren ikke er repræsenteret på mødet. Skyldes udeblivelsen ikke lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

I modsætning til Konkursrådets forslag i betænkningen er der ikke medtaget en regel om, at skifteretten kan fritage skyldneren fra at deltage i mødet, jf. om baggrunden herfor bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 11 d om den tilsvarende problemstilling vedrørende mødet om forslaget til rekonstruktionsplan.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 og 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 d

Bestemmelsen handler om fordringshavernes afstemning om rekonstruktionsforslaget.

Bestemmelsen bygger på de gældende §§ 174-176 om tvangsakkord, men adskiller sig fra disse regler på væsentlige punkter, jf. nærmere nedenfor.

Bestemmelsen svarer med i det væsentlige redaktionelle ændringer indholdsmæssigt til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Efter den gældende § 176 kræves et flertal på mindst 60 pct. af de fordringshavere, der deltager i afstemningen, samt et flertal på mellem 60 pct. og 75 pct. af de samlede stemmeberettigede fordringer afhængigt af størrelsen af den dividende, der foreslås.

Denne bestemmelse foreslås forenklet, for det første således at der alene tages hensyn til fordringernes størrelse og dermed til fordringshavernes økonomiske interesse i rekonstruktionen, mens der ikke længere lægges vægt på antallet af fordringer.

For det andet foreslås, at der alene skal tages højde for fordringer, der er repræsenteret på mødet. Som hidtil vil fordringshaverne kunne lade sig repræsentere på mødet

af en rettergangsfuldmægtig, og der er ikke noget til hinder for, at en fordringshaver giver rekonstruktøren rettergangsfuldmagt, hvis rekonstruktøren efter retsplejelovens § 260, herunder stk. 9 om skiftebehandlinger, kan repræsentere fordringshaveren i retten.

For det tredje foreslås det, at rekonstruktionsforslaget skal anses for vedtaget, medmindre et flertal stemmer imod. I tilfælde af stemmelighed – herunder hvis ingen stemmer hverken for eller imod – anses forslaget således for vedtaget.

Samlet set foreslås det således i *stk. 1*, at et rekonstruktionsforslag er vedtaget, medmindre et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, stemmer imod, og i *stk. 2, 1. pkt.*, at der stemmes efter fordringernes beløb.

Endvidere foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at konkurslovens §§ 120 og 121 og § 123, stk. 3, om afstemninger i konkursboer skal finde tilsvarende anvendelse. Dette svarer til det gældende § 175, stk. 1, om tvangsakkord, dog således at der ikke henvises til § 123, stk. 1 og 2, da der som nævnt ikke ved rekonstruktionsbehandling skal stemmes efter fordringernes antal, og således at der også henvises til § 120, stk. 1, hvilket skyldes, at rekonstruktionsforslag kan indeholde bestemmelse om andet end tvangsakkord.

Henvisningen til § 120 indebærer, at der ikke er stemmeret på en fordring eller en del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, jf. § 120, stk. 1. Henvisningen indebærer endvidere – for så vidt som et specialtilfælde af det nævnte – at der ikke er stemmeret på en fordring, i det omfang den efter skifterettens skøn dækkes af pant eller anden sikkerhed, jf. § 120, stk. 2.

Bestemmelsen i § 120, stk. 1, indebærer navnlig, at der ikke er stemmeret på fordringer, der i en eventuel konkurs må forventes at opnå enten fuld eller ingen dækning. Hvis det er tvivlsomt, om en fordring vil opnå dækning i en eventuel konkurs, er der stemmeret på fordringen. Der kræves således en forholdsvis høj grad af sandsynlighed for, at fordringen vil opnå fuld eller ingen dækning, for at afskære stemmeret. Bestemmelsen gælder ikke, hvis der er fremsat et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, jf. nedenfor om det foreslåede stk. 4.

Hvis skifteretten i medfør af forslaget til konkurslovens § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, anvendes den fastsatte værdi også i forhold til § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. § 120, stk. 2. Med hensyn til skifterettens fastsættelse af værdien af et pantsat aktiv henvises i øvrigt til forslaget til konkurslovens § 12 e og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, er det kun på

skyldnerens begæring, at skifteretten kan fastsætte værdien af et pantsat aktiv, og en sådan afgørelse kan bl.a. ikke træffes med hensyn til fast ejendom.

Hvis skifteretten ikke har fastsat værdien af det pantsatte aktiv efter forslaget til konkurslovens § 12 e, eventuelt fordi aktivet efter sin art falder uden for § 12 e (der som nævnt blandt andet ikke omfatter fast ejendom), skal skifteretten i givet fald foretage et skøn over det pantsattes værdi. Skifteretten kan i den forbindelse som udgangspunkt lægge tillidsmandens vurdering til grund.

Henvisningen til § 121 indebærer, at der er stemmeret på en betinget fordring, selv om betingelsen endnu ikke er opfyldt, og at stemmeretten udøves af den, der for tiden må anses for nærmest berettiget, hvis fordringen tilkommer flere efter hinanden.

Henvisningen til § 123, stk. 3, indebærer, at stemme kan afgives mundtligt eller skriftligt. Det er imidlertid som nævnt en betingelse, at fordringshaveren er repræsenteret på mødet i skifteretten, og også skriftlig stemmeafgivning kan således kun ske på selve mødet i skifteretten. Der er ikke noget til hinder for, at en fordringshavers begæring om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen, jf. forslaget til konkurslovens § 12 a, stk. 1, eller forslag om anlæg af omstødsessag, jf. forslaget til konkurslovens § 12 k, stk. 1, 1. pkt., fremsættes skriftligt over for skifteretten uden fremmøde, men fordringshaveren vil kun kunne deltage i afstemningen herom, jf. forslaget til konkurslovens § 12 a, stk. 3, og § 12 k, stk. 1, 3. pkt., hvis fordringshaveren er repræsenteret på det møde i skifteretten, hvor afstemningen finder sted.

I *stk. 2, 3. og 4. pkt.*, foreslås der regler, der svarer til det gældende § 175, stk. 2, om stemmeret på bestridte fordringer. De fordringshavere, hvis fordring er bestridt, deltager således foreløbig i afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der giver stemmeret og for hvilke beløb.

Der foreslås ikke regler, der svarer til det gældende § 175, stk. 3, om flere afstemninger om samme spørgsmål. Der vil som udgangspunkt ikke under en rekonstruktionsbehandling skulle stemmes flere gange om det samme spørgsmål. I det omfang dette måtte forekomme, må en fordringshaver, der ønsker at deltage i den senere afstemning, sørge for at lade sig repræsentere på det møde i skifteretten, hvor afstemningen finder sted.

Som det er tilfældet med hensyn til de gældende § 175, stk. 1 og 2, foreslås det, at skifterettens afgørelser efter § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, og efter § 13 d, stk. 3, 3. og 4. pkt., ikke skal kunne indbringes for højere

ret, jf. lovforslagets § 1, nr. 48 (forslag til konkurslovens § 249).

Stk. 3 fastslår, at skyldnerens nærstående ikke har stemmeret. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til det gældende § 174, stk. 3, om tvangsakkord. Konkurslovens § 2 (som ikke foreslås ændret) fastlægger, hvad der skal forstås ved nærstående.

Hvis rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord, foreslås det i *stk. 4, 1. pkt.*, at fordringer giver stemmeret, i det omfang de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne. Dette svarer til det gældende § 174, stk. 1, om tvangsakkord. De fordringer, der »berøres« af en tvangsakkord, er dem, der *ikke* er nævnt i forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 2 (om fordringer, der ikke kan omfattes af en tvangsakkord), og de fordringer, der bortfalder ved en tvangsakkord, er opregnet i forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 3. Det er fordringens pålydende og ikke kun det beløb, fordringen i givet fald nedsættes med ved akkorden, der er stemmeret på. Der er også stemmeret på en fordring, der berøres af tvangsakkorden uden at bortfalde efter § 10 a, stk. 3, selv om dividenden helt undtagesvis måtte være 0 pct. En dividende på 0 pct. anses således ikke som et bortfald af fordringen i bestemmelsens forstand. Der er også stemmeret på en fordring, der berøres af tvangsakkorden, hvis dividenden er 100 pct., således at tvangsakkorden alene går ud på betalingsudsættelse. Hvis kun en del af en fordring berøres af tvangsakkorden (f.eks. fordi en del af fordringen er sikret ved pant og dermed ikke berøres), eller hvis kun en del af fordringen ikke bortfalder (f.eks. fordi en del af fordringen udgøres af renter efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, som bortfalder), er der stemmeret på den del af fordringen, som berøres, men ikke bortfalder.

Som en undtagelse til, at fordringer, der bortfalder ved en tvangsakkord, ikke giver stemmeret, foreslås i *2. pkt.* en bestemmelse svarende til det gældende § 174, stk. 2, hvorefter en fordring, der bortfalder som følge af fordringshaverens indivilligelse heri dog giver stemmeret, hvis bortfaldet er betinget af rekonstruktionsforslagets stadfæstelse. I forhold til det gældende § 174, stk. 2, foreslås det dog, at der alene er stemmeret på en sådan fordring, hvis fordringshaverens indivilligelse i at stå tilbage for de øvrige fordringshavere er givet i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen.

Det foreslåede *stk. 4* er en særregel om afstemninger om rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, når der i andre bestemmelser henvises til den foreslåede § 13 d og der på afstemningstidspunktet er fremsat et rekonstruktionsforslag, der indeholder be-

stemmelse om tvangsakkord. Bestemmelsen finder derimod ikke anvendelse, når der i andre bestemmelser henvises til den foreslåede § 13 d og der på afstemningstidspunktet ikke er fremsat et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, heller ikke selv om der er fremsat eller vedtaget et forslag til rekonstruktionsplan, der lægger op til, at der vil blive fremsat et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Den særlige regel i *stk. 4* fraviger i et vist omfang konkurslovens § 120, stk. 1, som der henvises til i det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*

Efter *stk. 4* er der således stemmeret på fordringer omfattet af konkurslovens § 98, som ikke bortfalder ved en tvangsakkord, fordi de ikke er nævnt i det foreslåede § 10 a, stk. 3. Det drejer sig om krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation og krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse. Efter § 120, stk. 1, er der kun stemmeret på sådanne fordringer i den meget sjældne situation, at der i en eventuel konkurs må forventes hel eller delvis dækning til krav omfattet af § 98.

Efter *stk. 4* er der endvidere altid stemmeret på fordringer omfattet af konkurslovens § 97, hvorimod der efter § 120, stk. 1, ikke er stemmeret på sådanne fordringer, hvis de i en eventuel konkurs må forventes slet ikke at opnå dækning.

Efter *stk. 4* er der omvendt ikke stemmeret på fordringer omfattet af konkurslovens §§ 94-96, idet disse ikke berøres af en tvangsakkord, jf. det foreslåede § 10 a, stk. 2, nr. 3. Efter § 120, stk. 1, afhænger det af en konkret vurdering, om der er stemmeret på sådanne fordringer, idet der er stemmeret, medmindre der i en eventuel konkurs må forventes enten fuld eller ingen dækning for kravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 e

Bestemmelsen handler om skifterettens stadfæstelse af det vedtagne rekonstruktionsforslag. Bestemmelsen bygger på de gældende regler i §§ 178-181 om stadfæstelse af tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring af *stk. 4* i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Dog er Konkursrådets forslag om, at stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag skal kunne betinges af, at rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed opretholdes, ikke medtaget.

De foreslåede *stk. 1 og 2* svarer til den gældende § 178 om tvangsakkord. Det foreslås, at det vedtagne rekon-

struktionsforslag ikke er gyldigt, før det er stadfæstet af skifteretten, og at indsigelse mod stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget skal fremsættes senest i det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. Skifteretten kan give en kort frist til nærmere at begrunde en indsigelse.

Det foreslås i *stk. 3* at overføre de obligatoriske nægtelsesgrunde i det gældende § 179, stk. 1, til rekonstruktionsbehandling. Som noget nyt foreslås det, at stadfæstelse skal nægtes, hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for rekonstruktionen. Efter det gældende § 180, nr. 1, er dette alene en fakultativ nægtelsesgrund.

Det foreslåede *stk. 4* bygger på det gældende § 179, stk. 2. Det foreslås, at skifteretten – hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af rekonstruktionsforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen (jf. det foreslåede *stk. 3*, nr. 1) – i stedet for at nægte stadfæstelse skal kunne udsætte sin afgørelse, indtil rekonstruktionsforslaget har været underkastet en ny afstemning. Ligesom efter det gældende § 179, stk. 2, gælder adgangen til udsættelse af afgørelsen til efter afholdelse af ny afstemning ikke de øvrige nægtelsesgrunde.

Det foreslås som noget nyt, at afstemningen i givet fald skal finde sted inden for seks månedersfristen efter det foreslåede § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist efter den foreslåede § 13 a. En udsættelse, der fører til, at fristen efter § 13, stk. 1, overskrides, forudsætter, at fristen forlænges efter den foreslåede § 13 a. Er yderligere fristforlængelse ikke mulig, fordi fristen allerede er forlænget med de maksimale fire måneder, kan udsættelse ikke ske. Hvis sagsbehandlingsfejlene i et sådant tilfælde ikke straks kan afhjælpes eller fyldestgørende oplysninger ikke straks kan fremskaffes, således at ny afstemning straks kan foretages på et fyldestgørende grundlag, må skifteretten i givet fald nægte at stadfæste rekonstruktionsforslaget.

Stk. 5 regulerer skifterettens fakultative adgang til at nægte stadfæstelse af et vedtaget rekonstruktionsforslag.

Det foreslås, at skifteretten kan nægte stadfæstelse, hvis vilkårene i rekonstruktionsforslaget står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling. Bestemmelsen svarer til det gældende § 180, nr. 2, og har til formål at sikre, at ingen fordringshaver bliver stillet væsentligt ringere, end den pågældende ville være blevet stillet i tilfælde af skyldnerens konkurs.

De hidtil gældende nægtelsesregler i § 180, nr. 3-5, foreslås ikke overført til rekonstruktionsbehandling. Det vil således være op til fordringshaverne at vurdere, om

rekonstruktionen bør gennemføres, selv om skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne (det gældende nr. 3), der ikke er rimelig udsigt til rekonstruktionens gennemførelse (det gældende nr. 4) eller rekonstruktionen i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse (det gældende nr. 5).

I *stk. 6* foreslås det, at skifterettens kan betinge stadfæstelsen af rekonstruktionsforslaget af, at skyldneren undergiver sig tilsyn af rekonstruktøren. Bestemmelsen bygger på den gældende § 181 om tvangsakkord. I forhold til denne bestemmelse foreslås det dog, at det er rekonstruktøren og ikke et tilsyn, der beskikkes af skifteretten, der skal varetage tilsynets opgaver.

Stk. 6 er ikke relevant, hvis skyldnerens bo tages under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingens ophør. Stk. 6 vil derfor i praksis kun være relevant, hvis rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13 f

Bestemmelsen angår rekonstruktionsbehandlingens ophør efter afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til Konkursrådets forslag i betænkningen. Dog foreslås det som noget nyt i forhold til Konkursrådets forslag, at skifteretten skal kunne bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om en virksomhedsoverdragelse, som endnu ikke er tiltrådt af erhververen.

Efter bestemmelsen ophører rekonstruktionsbehandlingen, hvis rekonstruktionsforslaget forkastes af fordringshaverne, eller hvis skifteretten nægter at stadfæste et vedtaget rekonstruktionsforslag, jf. *stk. 1*. Det følger af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo i så fald samtidig skal tages under konkursbehandling.

Efter bestemmelsen ophører rekonstruktionsbehandlingen endvidere som udgangspunkt, hvis skifteretten stadfæster et vedtaget rekonstruktionsforslag.

Hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag ikke indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skifteretten dog under visse betingelser bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte efter stadfæstelsen af rekonstruktionsforslaget, jf. de foreslåede *stk. 2-4*.

I *stk. 2* foreslås det, at skifteretten kan bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det

fremgår af det stadfæstede rekonstruktionsforslag, at der senere vil blive fremsat yderligere rekonstruktionsforslag inden for fristen i det foreslåede § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist efter den foreslåede § 13 a. Et yderligere rekonstruktionsforslag skal således kunne fremsættes inden udløbet af seks månedersfristen i § 13, stk. 1, medmindre denne forlænges efter § 13 a. Er yderligere fristforlængelse ikke mulig, fordi fristen allerede er forlænget med de maksimale fire måneder, kan rekonstruktionsbehandlingen ikke fortsætte.

En fortsættelse af rekonstruktionsbehandlingen efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag vil navnlig kunne være relevant, hvis der samtidig forhandles om særskilt overdragelse af forskellige dele af skyldnerens virksomhed (dvs. om flere virksomhedsoverdragelser), eller hvis der efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag om virksomhedsoverdragelse ønskes fremsat et rekonstruktionsforslag om tvangsakkord.

I *stk. 3* foreslås, at skifteretten endvidere kan bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om en virksomhedsoverdragelse, som endnu ikke er tiltrådt af erhververen. Bestemmelsen er subsidiær i forhold til det foreslåede *stk. 2* og finder således ikke anvendelse, hvis det fremgår af det stadfæstede rekonstruktionsforslag, at der vil blive fremsat yderligere rekonstruktionsforslag.

Det foreslås i *2. pkt.*, at rekonstruktionsbehandlingen ikke kan fortsætte ud over fristen i det foreslåede § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist efter den foreslåede § 13 a. En fortsættelse af rekonstruktionsbehandlingen ud over fristen i § 13, stk. 1, forudsætter således, at fristen forlænges efter § 13 a. Er yderligere fristforlængelse ikke mulig, fordi fristen allerede er forlænget med de maksimale fire måneder, kan rekonstruktionsbehandlingen ikke fortsætte.

Det foreslås endvidere i *3. pkt.*, at skifteretten skal fastsætte en frist for erhververens tiltrædelse af aftalen om virksomhedsoverdragelse på højst fire uger. Endelig foreslås i *4. pkt.*, at når virksomhedsoverdragelsen er tiltrådt af erhververen, eller når den frist, skifteretten har fastsat, er udløbet, uden at erhververen har tiltrådt aftalen, skal skifteretten bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører. Det følger af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, at skyldnerens bo i så fald samtidig skal tages under konkursbehandling.

En fortsættelse af rekonstruktionsbehandlingen efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag vil blandt andet kunne være relevant, hvis der samtidig forhandles med flere mulige erhververe om en virksomhedsoverdragelse, jf. herved også bemærkningerne til forslaget til kon-

kurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., om kravene til indholdet af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse.

De foreslåede muligheder for under visse betingelser at fortsætte rekonstruktionsbehandlingen efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag gælder efter det foreslåede *stk. 4* ikke, hvis rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Denne begrænsning er begrundet i, at hvis skyldneren får stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, og dermed bliver solvent, bør skyldneren ikke længere kunne være undergivet insolvensbehandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 og 3.14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2 d

(Rekonstruktionens virkninger)

Reglerne i det foreslåede kapitel 2 d regulerer retsvirkningerne af, at skifteretten har stadfæstet en rekonstruktion.

De foreslåede §§ 14-14 b regulerer retsvirkningerne af en bestemmelse om tvangsakkord, jf. den foreslåede § 10 a, og svarer i det væsentlige til de gældende regler om retsvirkningerne af en tvangsakkord. Den foreslåede § 14 c regulerer som noget nyt retsvirkningerne af en bestemmelse om virksomhedsoverdragelse. Hvis et stadfæstet rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om både tvangsakkord og virksomhedsoverdragelse, finder begge regelsæt anvendelse. De foreslåede §§ 14 d og 14 e finder anvendelse på alle rekonstruktioner.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 10 er der ikke noget til hinder for, at der ud over bestemmelse om tvangsakkord og/eller virksomhedsoverdragelse medtages bestemmelse om andre forhold i et rekonstruktionsforslag. Det kan f.eks. dreje sig om at indsætte en ny ledelse i virksomheden, udvide aktiekapitalen, reducere antallet af ansatte eller indgå aftale med tredjemand om samhandel på visse nærmere vilkår.

Der foreslås ikke særlige lovbestemte retsvirkninger af sådanne yderligere bestemmelser i et rekonstruktionsforslag, og retsvirkningerne vil derfor bero på indholdet af de aftaler, der indgås mellem de berørte parter. Hvis det f.eks. aftales, at en fordringshaver skal nedskrive sit tilgodehavende mod at modtage en bestemt aktiepost i skyldnerens virksomhed, vil skyldneren, hvis den pågældende fordringshaver efterfølgende ikke lever op til aftalen, kunne gøre sædvanlige misligholdelsesbeføjelser gældende. Hvis sådanne yderligere bestemmelser i et stadfæstet rekonstruktionsforslag pålægger

skyldneren pligter (f.eks. at indsætte en ny ledelse eller at udvide aktiekapitalen, eventuelt med fortegningsret for en bestemt investor), kan rekonstruktionen eventuelt på begæring af en fordringshaver eller rekonstruktøren ophæves, hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter, jf. forslaget til konkurslovens § 14 e.

Til § 14

Bestemmelsen i § 14 handler om retsvirkningerne af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Bestemmelsen viderefører de gældende §§ 189-192 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen, herunder således at stk. 2 i Konkursrådets forslag i stedet er indarbejdet i forslaget til konkurslovens § 10 a.

I *stk. 1* foreslås, at en tvangsakkord har virkning som et retsforlig, hvilket svarer til den gældende § 189.

I *stk. 2* foreslås, at tvangsakkorden befrier skyldneren for den del af gælden, der ikke overtages ved akkorden, og at akkorden er bindende også for fordringshavere, som ikke har meldt sig, og for kautionister og andre, der hæfter for gælden. Dette svarer til den gældende § 190.

I *stk. 3* foreslås, at tvangsakkorden ingen indflydelse har på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren. Dette svarer til den gældende § 191.

I *stk. 4* foreslås, at en aftale, hvorved skyldneren eller tredjemand giver en fordringshaver større fordele end hjemlet ved tvangsakkorden, er ugyldig. Dette svarer til den gældende § 192.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 a

Bestemmelsen angår behandlingen af omtvistede og betingede krav i en tvangsakkord. Bestemmelsen bygger på den gældende § 182, men er ændret i forhold hertil, jf. nedenfor.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis et afdrag på en fordring omfattet af en tvangsakkord ikke kan betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut. Dette svarer til gældende ret.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse på en begunstiget fordringshavers mulige krav mod skyldneren, hvis en køber af retten til at gøre krav på omstødelse gældende får medhold i omstødsessagen. I denne situation

tilfalder et eventuelt provenu af omstødsessagen køber, og der vil således ikke indkomme midler, der i givet fald kan anvendes til betaling af den begunstigede fordringshavers dividendekrav.

Derimod er det ikke relevant at afsætte dividende af en begunstiget fordringshavers mulige krav, hvis omstødsessag anlægges af fordringshaverne eller en fordringshaver i medfør af de foreslåede § 12 k, stk. 3 og 4. I denne situation indbetales et eventuelt provenu af omstødsessagen til skifteretten med henblik på udlodning til fordringshaverne, jf. den foreslåede § 12 l. Den begunstigede fordringshavers dividendekrav kan dermed afholdes forlods af provenuet, før det resterende beløb anvendes til at forøge dividenden til samtlige fordringshavere.

Stk. 2 erstatter det gældende § 182, stk. 2, hvorefter de midler, der er afsat til dækning af bestridte eller betingede fordringer, tilbagebetales til skyldneren, hvis det viser sig, at kravet ikke består, eller at betingelsen ikke vil blive opfyldt. Det foreslås at ændre dette princip, således at midlerne i stedet som udgangspunkt skal tilfalde fordringshaverne som yderligere dividende. Det foreslås samtidig, at det dog skal kunne bestemmes i tvangsakkorden, at beløbet i stedet skal tilbagebetales til skyldneren. Dette vil navnlig kunne være hensigtsmæssigt, hvis der alene er tale om mindre omtvistede krav, hvor det er uforholdsmæssigt omkostningstungt at foretage efterudlodning af beløbet til fordringshavere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 b

Bestemmelsen indeholder en regel om regulering af fordringshavernes dividende i tilfælde, hvor skyldneren efter afslutningen af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, på ny undergives insolvensbehandling, der medfører udbetaling af dividende.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 195 om tvangsakkord, idet der dog som noget nyt er taget højde for, at den efterfølgende insolvensbehandling også vil kunne bestå af gældssanering eller en ny rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Dette svarer til § 230 om gældssanering (som foreslås konsekvensændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 39).

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 c

Bestemmelsen handler om retsvirkningerne af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med i det væsentlige redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen. Dog foreslås det, at beskyttelsen mod omstødelse af en virksomhedsoverdragelse skal være generel og ikke kun være en beskyttelse mod omstødelse efter konkurslovens §§ 72 og 74.

Bestemmelsen regulerer ikke direkte indholdet af aftalen mellem skyldneren og erhververen af virksomheden. De foreslåede regler om virksomhedsoverdragelsens virkninger i forhold til tredjemand vil dog indirekte kunne påvirke aftalens indhold, idet de foreslåede regler i praksis sætter rammerne for, hvad parterne kan aftale uden i givet fald at indhente samtykke fra berørte tredjemænd.

I *stk. 1* foreslås, at en virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af en rekonstruktion, ikke kan omstødes. Dette gælder både i tilfælde af en senere konkurs, en senere (ny) rekonstruktionsbehandling og en senere gældssanering. Hvis rekonstruktionen ophæves efter den foreslåede § 14 e, vil virksomhedsoverdragelsen dog i givet fald kunne omstødes, hvis betingelserne herfor efter konkurslovens §§ 64-80 er opfyldt.

I *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at når en gensidigt bebyrde aftale, som skyldneren med rekonstruktørens samtykke har videreført efter den foreslåede § 12 o, overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse (der gennemføres på grundlag af en rekonstruktion), overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Der er tale om et lovbestemt tvungent skyldnerskifte, som sker automatisk og ikke kræver medkontrahentens samtykke. Bestemmelsen omfatter ikke arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed, jf. nedenfor om *stk. 3*.

Tvungent skyldnerskifte efter den foreslåede bestemmelse kan ikke ske, hvis skyldnerskifte er udelukket som følge af retsforholdets beskaffenhed. Det vil blandt andet gøre sig gældende i relation til aftaler om skyldnerens personlige arbejde og andre aftaler, hvor skyldnerens personlige eller faglige egenskaber (personlig goodwill) er af betydning for korrekt opfyldelse af aftalen. Det kan f.eks. være aftaler om deltagelse i reklamer (modelvirksomhed), aftaler om ophavsretligt beskyttede ydelser (arkitekt- eller forfattervirksomhed) og aftaler om andre ydelser, der kræver særlige tekniske kvalifikationer, som skyldneren eller en af dennes ansatte (som ikke følger med virksomhedsoverdragelsen) er i besiddelse af, og

hvor det derfor ville være urimeligt for medkontrahenten at skulle tåle et skyldnerskifte til en tilfældig erhverver. Der er ikke noget til hinder for, at medkontrahenten frivilligt accepterer et skyldnerskifte med hensyn til en sådan aftale.

Et skyldnerskifte efter *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at alle skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter kontrakten som udgangspunkt overgår til erhververen af virksomheden med bindende virkning for medkontrahenten. Ved et køb eller en entreprise skal erhververen således betale hele købs- eller entreprisesummen, bortset fra den del, skyldneren måtte have erlagt. Erhververen overtager ligeledes skyldnerens mangelsbeføjelser for arbejde udført inden overdragelsen, og erhververen må ligeledes tåle, hvis skyldneren har mistet disse beføjelser, f.eks. på grund af passivitet.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås dog visse særregler for aftaler om en løbende ydelse til skyldneren. Det foreslås således, at erhververen ved overtagelse af sådanne aftaler som led i en virksomhedsoverdragelse ikke overtager skyldnerens forpligtelse til at betale eventuelle vederlagsrestancer for tiden inden rekonstruktionsbehandlingens indledning. Bestemmelsen indebærer, at erhververen f.eks. kun skal betale leje af et lejemål for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, men ikke eventuelle lejerestancer for tiden før dette tidspunkt. Medkontrahenten (udlejer) kan således i en sådan situation heller ikke ophæve lejeaftalen på grund af sådanne restancer vedrørende tidligere perioder.

Da medkontrahenten vil kunne udnytte et eventuelt depositum til dækning af sådanne eventuelle restancer for tiden før rekonstruktionsbehandlingens indledning, og da medkontrahenten samtidig har en legitim interesse i også efter skyldnerskiftet at have et depositum, foreslås det endvidere, at medkontrahentens eventuelle krav på depositum dog skal opfyldes af erhververen. Det er alene det depositum, som skyldneren oprindeligt har betalt, der efter bestemmelsen skal reetableres af erhververen, i det omfang det er medgået til at dække restancer for tiden før rekonstruktionsbehandlingens indledning. Medkontrahenten har således ikke mulighed for at stille krav om et større depositum end det, der oprindeligt blev betalt af skyldneren. Hvis skyldneren ikke har betalt et depositum, vil medkontrahenten ligeledes være afskåret fra at stille krav herom. Hvis erhververen ikke reetablerer et eventuelt depositum, foreligger der misligholdelse, og medkontrahenten vil efter almindelige obligationsretlige regler kunne gøre misligholdelsesbeføjelser gældende, herunder efter omstændighederne ophæve aftalen.

Efter forslaget til *stk. 3, 1. pkt.*, finder reglerne om skyldnerskifte i det foreslåede *stk. 2* ikke anvendelse på arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed.

For sådanne aftaler gælder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, jf. 2. pkt.

Forslaget indebærer, at en virksomhedsoverdragelse efter de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling ikke ændrer den ansattes retsstilling efter lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Erhververen indtræder således umiddelbart i skyldnerens rettigheder og forpligtelser i forhold til ansatte, der på overtagelsestidspunktet var beskæftiget i virksomheden eller den overtagne del heraf, jf. § 2 i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Dette gælder, uanset om aftalen med den ansatte under rekonstruktionsbehandlingen er videreført efter forslaget til konkurslovens § 12 o.

I *stk. 4* foreslås regler om behandlingen af pantsikrede aktiver, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse (der gennemføres på grundlag af en rekonstruktion). Bestemmelsen er kun relevant, hvis det aktiv, der overdrages, ikke allerede er udskilt af pantet i medfør af den foreslåede § 12 d.

Bestemmelsen gør under visse betingelser undtagelse fra det almindelige panteretlige princip om, at overdragelse af et pantsat aktiv ikke berører panteretten.

Det foreslås, at hvis skifteretten i medfør af den foreslåede § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, overgår skyldnerens hæftelse for pantegælden til erhververen af virksomheden, i det omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet, og panteretten for eventuel yderligere pantegæld bortfalder.

Bestemmelsen indebærer, at panteretten efter overdragelsen alene kan gøres gældende, i det omfang den kan rummes inden for den fastsatte værdi af aktivet. Bestemmelsen indebærer endvidere, at skyldnerens (personlige) hæftelse for pantegælden overgår til erhververen af virksomheden, i det omfang pantegælden ligger inden for den fastsatte værdi af det pantsatte aktiv. Omvendt følger det, at skyldneren ikke fritages for sin personlige hæftelse, i det omfang pantet ikke strækker til. Hvis skifteretten i medfør af den foreslåede § 12 e f.eks. har fastsat værdien af en pantsat bil til 100.000 kr., mens pantegælden er på 150.000 kr., har pantekreditor efter overdragelsen af bilen som led i en virksomhedsoverdragelse et pantsikret krav mod erhververen på 100.000 kr. og et usikret krav mod skyldneren på 50.000 kr. Dette gælder, uanset om bilen på en eventuel senere tvangsauktion måtte indbringe et højere eller lavere beløb end 100.000 kr. Der er tale om et lovbestemt tvungent skyldnerskifte, som sker automatisk og ikke kræver panthaverens samtykke.

Bestemmelsen tager ikke stilling til skyldnerskifte for pantsatte aktiver, hvor skifteretten ikke har fastsat vær-

dien i medfør af den foreslåede § 12 e, eksempelvis fordi aktivet efter sin art ikke er omfattet af § 12 e, der blandt andet ikke gælder for fast ejendom. Skyldnerskifte forudsætter i sådanne tilfælde, at dette er særligt hjemlet ved lov eller aftale, jf. f.eks. tinglysningslovens § 39.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 d

Hvis rekonstruktionens opfyldelse må antages at være bragt i fare på grund af skyldnerens forhold, foreslås det, at skifteretten på begæring af en fordringshaver skal kunne bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 193 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Hvis skifteretten beslutter, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren, finder det foreslåede § 13 e, stk. 6, tilsvarende anvendelse, jf. nærmere denne bestemmelse og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 e

Bestemmelsen regulerer skifterettens adgang til at opheve en rekonstruktion og om retsvirkningerne af en sådan ophævelse.

Bestemmelsen overfører i vidt omfang den gældende § 194 om tvangsakkord til rekonstruktion, men regulerer som noget nyt også ophævelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen. Det er dog præciseret, at rekonstruktøren kun kan begære rekonstruktionen ophævet, hvis rekonstruktøren er beskikket som tilsyn.

Forslaget til *stk. 1 og 2* om betingelserne for og fremgangsmåden ved ophævelse af en rekonstruktion svarer indholdsmæssigt til de gældende § 194, stk. 1 og 2.

Det følger af *stk. 1*, at en rekonstruktion på begæring af en fordringshaver eller tilsynet kan ophæves af skifteretten, hvis 1) skyldneren med hensyn til rekonstruktionen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende i øvrigt forud for rekonstruktionens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere eller 2) skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge rekonstruktionen.

At tilsynet kan begære ophævelse af en rekonstruktion, tager sigte på tilfælde, hvor skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingsens ophør er undergivet tilsyn af rekonstruktøren, jf. forslaget til konkurslovens § 13 e, stk. 6, og § 14 d.

Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skifteretten indkalde skyldneren, fordringshaverne, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til møde i skifteretten, jf. stk. 2.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed indkaldt i og med, at rekonstruktøren indkaldes. Det kan kun forekomme, hvis rekonstruktionsbehandlingen er fortsat efter en stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 f, stk. 2 og 3, idet rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden ophører samtidig med rekonstruktionsbehandlingsens ophør, jf. forslaget til konkurslovens § 15 a.

I *stk. 3* om retsvirkningerne af en ophævelse af en rekonstruktion foreslås det i nr. 1 og 2 at overføre det gældende § 194, stk. 3, om tvangsakkord til rekonstruktion. Det foreslås således, at tvangsakkorden bortfalder (således at skyldneren igen hæfter for de akkorderede fordringers fulde beløb), og at en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for opfyldelse af tvangsakkorden bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de omstændigheder, der er beskrevet i det foreslåede stk. 1, nr. 1, forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i det foreslåede stk. 1, nr. 2.

Forslaget til *nr. 3* om retsvirkningen af ophævelse af en rekonstruktion i forhold til en virksomhedsoverdragelse er nyt og betyder, at ophævelsen alene indebærer, at virksomhedsoverdragelsen ikke længere er beskyttet mod omstødelse. Ophævelsen af rekonstruktionen medfører derimod f.eks. ikke ophævelse af aftalen mellem skyldneren og erhververen om virksomhedsoverdragelsen. Tilsvarende påvirkes et skyldnerskifte efter de foreslåede § 14 c, stk. 2 og 4, eller efter lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse ikke af en ophævelse af rekonstruktionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 d

Hvis rekonstruktionens opfyldelse må antages at være bragt i fare på grund af skyldnerens forhold, foreslås det, at skifteretten på begæring af en fordringshaver skal kunne bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren.

Bestemmelsen bygger på den gældende § 193 om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Hvis skifteretten beslutter, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren, finder det foreslåede § 13 e, stk. 6, tilsvarende, jf. nærmere denne bestemmelse og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14 e

Bestemmelsen regulerer skifterettens adgang til at ophæve en rekonstruktion og om retsvirkningerne af en sådan ophævelse.

Bestemmelsen overfører i vidt omfang den gældende § 194 om tvangsakkord til rekonstruktion, men regulerer som noget nyt også ophævelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen. Det er dog præciseret, at rekonstruktøren kun kan begære rekonstruktionen ophævet, hvis rekonstruktøren er beskikket som tilsyn.

Forslaget til *stk. 1 og 2* om betingelserne for og fremgangsmåden ved ophævelse af en rekonstruktion svarer indholdsmæssigt til de gældende § 194, stk. 1 og 2.

Det følger af stk. 1, at en rekonstruktion på begæring af en fordringshaver eller tilsynet kan ophæves af skifteretten, hvis 1) skyldneren med hensyn til rekonstruktionen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende i øvrigt forud for rekonstruktionens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere eller 2) skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge rekonstruktionen.

At tilsynet kan begære ophævelse af en rekonstruktion, tager sigte på tilfælde, hvor skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingsens ophør er undergivet tilsyn af rekonstruktøren, jf. forslaget til konkurslovens § 13 e, stk. 6, og § 14 d.

Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skifteretten indkalde skyldneren, fordringshaverne, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen indkaldes til møde i skifteretten, jf. stk. 2.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og skyldneren er dermed indkaldt i og med, at rekonstruktøren indkaldes. Det kan kun

forekomme, hvis rekonstruktionsbehandlingen er fortsat efter en stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 f, stk. 2 og 3, idet rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden ophører samtidig med rekonstruktionsbehandlingen ophør, jf. forslaget til konkurslovens § 15 a.

I *stk. 3* om retsvirkningerne af en ophævelse af en rekonstruktion foreslås det i *nr. 1 og 2* at overføre det gældende § 194, stk. 3, om tvangsakkord til rekonstruktion. Det foreslås således, at tvangsakkorden bortfalder (således at skyldneren igen hæfter for de akkorderede fordringers fulde beløb), og at en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for opfyldelse af tvangsakkorden bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de omstændigheder, der er beskrevet i det foreslåede stk. 1, nr. 1, forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i det foreslåede stk. 1, nr. 2.

Forslaget til *nr. 3* om retsvirkningen af ophævelse af en rekonstruktion i forhold til en virksomhedsoverdragelse er nyt og betyder, at ophævelsen alene indebærer, at virksomhedsoverdragelsen ikke længere er beskyttet mod omstødelse. Ophævelsen af rekonstruktionen medfører derimod f.eks. ikke ophævelse af aftalen mellem skyldneren og erhververen om virksomhedsoverdragelsen. Tilsvarende påvirkes et skyldnerskifte efter de foreslåede § 14 c, stk. 2 og 4, eller efter lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse ikke af en ophævelse af rekonstruktionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.15 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2 e

(Ophør af rekonstruktionsbehandling)

Til § 15

Bestemmelsen handler om ophør af en rekonstruktionsbehandling.

Bestemmelsen bygger til dels på den gældende § 16 d om ophør af betalingsstandsning.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen, herunder således at stk. 1, nr. 3, i Konkursrådets forslag i stedet er indarbejdet i forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 5.

Af hensyn til lovens overskuelighed foreslås det i indledningen til *stk. 1* at angive de ophørsgrunde, der fremgår af de øvrige foreslåede bestemmelser om rekonstruktionsbehandling.

Det drejer sig om de foreslåede § 11 a, stk. 5 (manglende sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved re-

konstruktørens og tillidsmandens virksomhed), § 11 c, stk. 4 (manglende forslag til rekonstruktionsplan), § 11 d, stk. 2 (skyldnerens udeblivelse fra mødet om forslaget til rekonstruktionsplan), § 11 e, stk. 3 (manglende vedtagelse af en rekonstruktionsplan), § 11 g, stk. 3 (manglende rekonstruktør), § 13, stk. 5 (manglende rekonstruktionsforslag), § 13 c, stk. 2 (skyldnerens udeblivelse fra mødet om rekonstruktionsforslaget), § 13 f, stk. 1 (forkastelse, manglende stadfæstelse eller (som udgangspunkt) stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag), og § 13 f, stk. 3 (erhververens tiltrædelse af et stadfæstet rekonstruktionsforslag om virksomhedsoverdragelse eller udløb af fristen herfor).

I *nr. 1* fastsættes det grundlæggende princip, at behandlingen skal ophøre, hvis skyldneren er eller er blevet solvent og derfor ikke bør undergives rekonstruktions- eller anden insolvensbehandling. Skyldnerens solvens må godtgøres med en høj grad af sandsynlighed.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis navnlig finde anvendelse i de tilfælde, hvor det viser sig, at skyldneren ikke er insolvent f.eks. på grund af en for lav værdiansættelse af aktiverne, eller fordi der under rekonstruktionsbehandlingen fremkommer aktiver, som ikke kunne forudses eller værdiansættes ved rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Bestemmelsen vil efter omstændighederne også kunne anvendes samtidig med, at skifteretten stadfæster et rekonstruktionsforslag, der alene indeholder bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, hvis skyldneren har godtgjort, at skyldneren ved virksomhedsoverdragelsen – eventuelt i kombination med en eller flere fordringshaveres (frivillige) gældsregering – bliver solvent.

Forslaget til *nr. 2* indebærer, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshavernes ret i fare.

Bestemmelsens 1. led bygger på det gældende § 16 d, stk. 1, nr. 2, hvorefter skifteretten træffer bestemmelse om ophør af en betalingsstandsning, hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt. Bestemmelsens 2. led erstatter de gældende § 16 d, stk. 1, nr. 1 og 3, om ophør, fordi betalingsstandsningen ikke tjener et rimeligt formål, eller fordi der i øvrigt ikke på betryggende måde arbejdes på en samlet ordning med fordringshaverne. Baggrunden for, at der i forhold til de gældende regler om betalingsstandsning foreslås en snævrere regel om, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, er navnlig, at rekonstruktionsbehandlingen efter de foreslåede bestemmelser, som er nævnt ovenfor, i en række tilfælde skal bringes til ophør, fordi en væsentlig forudsætning for en effektiv gennemførelse af rekonstruktionsbehandlingen *ex lege*

er bristet og behandlingen således ikke længere har et rimeligt formål.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og i denne situation kan det foreslåede nr. 2 ikke anvendes. Hvis rekonstruktøren i denne situation måtte optræde illoyalt eller bringe fordringshavernes ret i fare, er retsmidlet i givet fald, at rekonstruktøren udskiftes efter det foreslåede § 11 g.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori ingen af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, således at skifteretten kan bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed, jf. forslaget til konkurslovens §§ 12 a og 12 b, bør skifteretten ikke træffe afgørelse om rekonstruktionsbehandlingsens ophør i medfør af det foreslåede nr. 2, før det er afklaret, om fordringshaverne vil vedtage, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen efter den foreslåede § 12 a. Skifteretten vil i givet fald efter omstændighederne efter den foreslåede § 12 b kunne bestemme, at rekonstruktøren i mellemtiden foreløbigt skal overtage ledelsen.

I nr. 3 foreslås, at rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, hvis skyldneren begærer det.

Hvis rekonstruktøren har overtaget ledelsen af skyldnerens virksomhed, træffer rekonstruktøren afgørelse i skyldnerens forhold, og i denne situation kan det foreslåede nr. 3 ikke anvendes. Hvis *rekonstruktøren* i denne situation mener, at rekonstruktionsbehandlingen bør ophøre, skal rekonstruktøren indstille til skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, fordi den er udsigtsløs, jf. nedenfor om nr. 4 og stk. 2.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori ingen af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser, således at skifteretten kan bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed, jf. forslaget til konkurslovens §§ 12 a og 12 b, kan skifteretten undlade at imødekomme skyldnerens begæring efter det foreslåede nr. 3, hvis fordringshaverne snarest muligt vedtager, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen efter den foreslåede § 12 a. Skifteretten vil i givet fald efter omstændighederne efter den foreslåede § 12 b kunne bestemme, at rekonstruktøren i mellemtiden foreløbigt skal overtage ledelsen.

I nr. 4 foreslås, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis skifteretten vurderer, at den er udsigtsløs.

Bestemmelsen gælder generelt, men tager særligt sigte på de tilfælde, hvor rekonstruktøren allerede på et meget tidligt tidspunkt af sin gennemgang af virksomheden bliver opmærksom på, at det er åbenbart, at der ikke er grundlag for at fortsætte rekonstruktionsbehandlingen,

og underretter skifteretten herom. Hvis rekonstruktøren finder, at rekonstruktionsbehandlingen ikke er udsigtsløs, vil det kræve meget stærke holdepunkter at træffe bestemmelse om ophør af rekonstruktionsbehandlingen på foranledning af en fordringshaver eller skyldneren. Senere under rekonstruktionsbehandlingen vil det typisk være mere relevant at anvende de øvrige ophørsgrunde, herunder de ophørsgrunde, der fremgår af de øvrige foreslåede bestemmelser om rekonstruktionsbehandling.

I stk. 2 foreslås, at rekonstruktøren straks skal give skifteretten meddelelse, hvis skyldneren bliver solvent, hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshavernes ret i fare, eller hvis rekonstruktionsbehandlingen efter rekonstruktørens opfattelse er udsigtsløs, jf. henvisningen til de foreslåede stk. 1, nr. 1, 2 og 4.

Skifteretten skal i disse tilfælde give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshaverne lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse efter det foreslåede stk. 1 om, hvorvidt rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre.

Afgørelsen om at bringe rekonstruktionsbehandlingen til ophør kan træffes på et møde i skifteretten, hvortil de pågældende er indkaldt, eller efter at spørgsmålet har været behandlet på skriftligt grundlag.

I stk. 3 foreslås, at når en skyldner er taget under rekonstruktionsbehandling, skal skyldnerens bo straks tages under konkursbehandling, når rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre rekonstruktionsbehandlingen ophører efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller fordi skyldneren ikke er insolvent, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 1.

Når en rekonstruktionsbehandling ophører af andre grunde end de nævnte, skal der således obligatorisk samtidig med ophøret afsiges konkursdekret.

Der foreslås ikke en regel svarende til gældende § 183, stk. 1, hvorefter forhandling om tvangsakkord anses for sluttet, når kærefristen er udløbet, når en eventuel kære er afgjort, eller når konkurs er indtrådt.

Rekonstruktionsbehandlingen ophører således altid på tidspunktet for skifterettens afgørelse herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15 a

Bestemmelsen handler om bortfald af en beslutning om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til stk. 1 i Konkursrådets forslag i betænkningen. Da Konkursrådets forslag om, at stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag skal kunne betinges af, at rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed opretholdes, ikke er medtaget (jf. forslaget til konkurslovens § 13 e), er Konkursrådets forslag til stk. 2, som har sammenhæng hermed, heller ikke medtaget.

Det foreslås, at skifterettens bestemmelse om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden efter de foreslåede § 11 a, stk. 3, § 12 a eller 12 b, bortfalder automatisk ved rekonstruktionsbehandlings ophør. En beslutning efter den foreslåede § 12 b om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden vil endvidere bortfalde, hvis der i forbindelse med den efterfølgende behandling efter den foreslåede § 12 a ikke opnås tilslutning til rekonstruktørens varige overtagelse af ledelsen af virksomheden.

Når rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden ophører, får sammenslutningens ledelse igen kompetence til at tegne sammenslutningen i overensstemmelse med de tegningsregler, der gælder for sammenslutningen. Dette gælder dog ikke, hvis skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling, jf. herved konkurslovens § 29 (som ikke foreslås ændret) om skyldnerens urådighed efter afsigelsen af konkursdekret.

Hvis sammenslutningen er et kapital selskab, bør rekonstruktøren sikre sig, at selskabet ikke lider af sådanne selskabsretlige mangler, at det ikke vil kunne fortsætte efter rekonstruktionsbehandlings ophør. Rekonstruktøren bør herunder om nødvendigt foranledige, at der indkaldes til en generalforsamling med henblik på at vælge en ny ledelse, der kan tiltræde efter rekonstruktionsbehandlings ophør, eventuelt valg af ny revisor og eventuel godkendelse af årsrapport mv. Dette vil dog ikke være relevant, hvis selskabet forventes at blive taget under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlings ophør.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren registrere ophøret af rekonstruktørens overtagelse af ledelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Rekonstruktøren bør samtidig anmelde den fremtidige ledelse af selskabet, dvs. den senest registrerede ledelse, der fratradte i forbindelse med, at rekonstruktøren overtog ledelsen af virksomheden, eller en ny ledelse valgt af generalforsamlingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15 b

Bestemmelsen angår bekendtgørelse i Statstidende af rekonstruktionsbehandlings ophør.

Bestemmelsen bygger til dels på det gældende § 183, stk. 2, om tvangsakkord.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige til stk. 1 i Konkursrådets forslag i betænkningen, idet det dog foreslås, at pligten til at registrere rekonstruktionsbehandlings ophør i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system i givet fald skal påhvile rekonstruktøren og ikke skifteretten. Da Konkursrådets forslag om, at stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag skal kunne betinges af, at rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af skyldnerens virksomhed opretholdes, ikke er medtaget (jf. forslaget til konkurslovens § 13 e), er Konkursrådets forslag til stk. 2, som har sammenhæng hermed, heller ikke medtaget.

Det foreslås, at skifteretten skal bekendtgøre rekonstruktionsbehandlings ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. I tilfælde af konkurs bekendtgøres konkursen i Statstidende efter konkurslovens § 109, stk 1 (som ikke foreslås ændret), og der er i så fald ikke behov for særskilt at bekendtgøre rekonstruktionsbehandlings ophør. Kravet om særskilt bekendtgørelse af rekonstruktionsbehandlings ophør gælder således reelt kun i de tilfælde, hvor rekonstruktionsbehandlingen ophører efter stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller fordi skyldneren (i øvrigt) ikke (længere) er insolvent, jf. herved forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlings ophør i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, jf. 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.14 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 18)

Forslaget til nyaffattelse af konkurslovens § 18 om solvensbevis har til formål at klargøre, hvornår insolvens i almindelighed antages at foreligge og indeholder desuden en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

De foreslåede nr. 1, 3 og 4 svarer til gældende ret, mens det foreslåede nr. 2 er nyt.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Bestemmelsen opregner fire situationer, hvor insolvens i almindelig antages at foreligge. Den første er, at skyldneren erkender at være insolvent, jf. *nr. 1*.

I *nr. 2* foreslås som noget nyt, at insolvens i almindelighed antages at foreligge, hvis skyldneren er under rekonstruktionsbehandling.

Da reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås ophævet, vil *nr. 3* om, at skyldneren har standset sine betalinger, fremover angå en faktisk betalingsstandsning.

Når *nr. 4* om, at der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før skifterettens modtagelse af konkursbegæringen ikke har kunnet opnås dækning hos skyldneren, anvendes i forhold til en begæring om rekonstruktionsbehandling, jf. forslaget til konkurslovens § 11, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11), skal der ses på, om der inden for de sidste tre måneder før skifterettens modtagelse af begæringen rekonstruktionsbehandling ikke har kunnet opnås dækning hos skyldneren.

Til nr. 13 og 14 (§§ 24 og 25)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at erstatte de gældende regler i konkurslovens §§ 24 og 25 om forholdet mellem en konkursbegæring og skyldnerens bestræbelser på at opnå en ordning med fordringshaverne henholdsvis en forhandling om tvangsakkord med en ny regel om forholdet mellem en konkursbegæring og rekonstruktionsbehandling.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås, at en begæring om rekonstruktionsbehandling skal behandles før en konkursbegæring, jf. *2. pkt.*, og at behandlingen af en konkursbegæring skal udsættes, hvis skyldneren er under rekonstruktionsbehandling, jf. *1. pkt.*

Endvidere foreslås det, at en konkursbegæring bortfalder, hvis der stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord for skyldneren, jf. *3. pkt.*

Forslaget indebærer blandt andet, at når rekonstruktionsbehandling er indledt, har en konkursbegæring ikke selvstændig betydning for, om skyldnerens bo tages under konkursbehandling.

Rekonstruktionsbehandlingen kan ophøre, fordi skyldneren ikke er insolvent, jf. forslaget til konkurslo-

vens § 15, stk. 1, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11), og i så fald vil en konkursbegæring, der behandles i umiddelbar forlængelse af rekonstruktionsbehandlingens ophør, naturligvis ikke blive taget til følge. Rekonstruktionsbehandling kan endvidere ophøre, fordi der stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, og i så fald bortfalder tidligere indgivne konkursbegæring efter det foreslåede *3. pkt.* I alle andre tilfælde skal skyldnerens bo tages under konkursbehandling samtidig med rekonstruktionsbehandlingens ophør, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Til nr. 15 (§ 27)

Forslaget til nyaffattelse af konkurslovens § 27 om sikkerhedsstillelse ved konkurs indebærer navnlig en begrænsning af konkursrekvirentens hæftelse i forhold til den gældende bestemmelse. Herudover foreslås visse andre ændringer, jf. nærmere nedenfor.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at afsigelse af konkursdekret skal være betinget af, at den, der har begæret konkursen, skal stille sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Dette er en skærpelse i forhold til gældende ret, hvor der ikke kræves sikkerhedsstillelse af rekvirenten, hvis skyldnerens aktiver utvivlsomt er tilstrækkelige til at dække samtlige § 93-krav. Hvis begæringen om konkurs er fremsat af skyldneren selv og skyldneren har tilstrækkelige ubehæftede midler, kan disse anvendes til sikkerhedsstillelsen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at sikkerhedsstillelsen skal ned sættes til halvdelen, hvis der tillige kan kræves sikkerhedsstillelse efter de foreslåede *stk. 4* eller *5*, der handler om virksomhedspanthaveres sikkerhedsstillelse, medmindre den, der er forpligtet til at stille sikkerhed efter *stk. 4* eller *5*, må anses for at være ude af stand hertil. Hermed lovfæstes den forudsætning, som fremgår af forarbejderne til lov nr. 560 af 24. juni 2005, der indførte regler om virksomhedspant, jf. Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 7005.

Har flere begæret konkursen, påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes lige, jf. *3. pkt.* Dette er i overensstemmelse med gældende ret.

Det foreslåede *stk. 2* er en konsekvens af forslaget om, at indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 7 (lovforslagets § 1, nr. 11). Det foreslås,

at der ikke skal stilles sikkerhed efter stk. 1, hvis der er stillet sikkerhed efter det foreslåede § 11 a, stk. 7.

Stk. 3 indebærer, at skifteretten kan fritage for sikkerhedsstillelse efter stk. 1, således at statskassen indestår for omkostninger ved konkursbehandlingen, hvis særlige hensyn til en fordringshaver eller skyldneren taler for dette, eller hvis konkursen er begæret af skyldneren og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet beslutning om tvangsopløsning af selskabet.

Henvisningen i *nr. 1* til særlige hensyn til en fordringshaver eller skyldneren svarer til den gældende bestemmelse i § 27. Reglen vil dog få et lidt snævrere praktisk anvendelsesområde end i dag, fordi der i tilfælde af forudgående rekonstruktionsbehandling allerede vil være stillet sikkerhed for konkursomkostningerne efter det foreslåede § 11 a, stk. 7 (som ikke indeholder en tilsvarende fritagelsesmulighed som det foreslåede stk. 3).

Efter de gældende regler kan skifteretten alene lade statskassen hæfte for omkostninger ved en konkursbehandling begæret af skyldneren, hvis særlige hensyn til skyldneren taler derfor. Denne hjemmel kan næppe strækkes videre end tilfælde, hvor der eksempelvis er særligt behov for at få etableret fristdag, eller hvor skyldneren ellers afskæres fra at opnå gældssanering i forbindelse med konkurs. Det foreslås på den baggrund i *nr. 2* at udvide adgangen til at lade statskassen indestå for omkostninger ved konkursbehandlingen, således at skifteretten gives hjemmel til at lade statskassen hæfte i tilfælde, hvor konkursen er begæret af skyldneren selv, og hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet afgørelse om tvangsopløsning af selskabet. Baggrunden for dette er, at det i dag ofte ses, at en skyldner, der ikke har midler til at stille sikkerhed for egen konkurs, må henvises til at lade selskabet tvangsopløse, hvorefter det alligevel ofte bliver statskassen, der kommer til at afholde visse udgifter til undersøgelse af selskabet og i sidste ende eventuelt til indeståelse for omkostninger ved en senere konkursbehandling. Den foreslåede regel er fakultativ, og skifteretten kan i givet fald fastsætte en beløbsgrænse for statskassens indeståelse for omkostninger ved konkursbehandlingen.

Forslaget til *stk. 4 og 5* regulerer virksomhedspanthaveres forhold. Bestemmelserne svarer til gældende ret med den ændring, at de gældende regler om hæftelse med mulighed for, at skifteretten kan kræve sikkerhedsstillelse, ændres til en obligatorisk regel om sikkerhedsstillelse.

Er der på fristdagen tinglyst virksomhedspant i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspanthaveren efter forslaget til *stk. 4* straks efter afsigelsen af konkursdekretet stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved

boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidiær i forhold til sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7. Har flere panthavere på fristdagen tinglyst virksomhedspant, påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes i forhold til pantets værdi.

Virksomhedspanthaverens sikkerhedsstillelse stilles til sikkerhed for omkostningerne ved boets almindelige behandling og er ikke begrænset til at vedrøre undersøgelser i forhold til virksomhedspantet, omstødeligheden heraf og/eller stillingtagen til eller bistand ved afhændelse af de pantsatte aktiver.

Er der ikke tinglyst virksomhedspant på fristdagen, følger det af forslaget til *stk. 5*, at forpligtelserne efter stk. 4 påhviler den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før fristdagen, medmindre afløsningen under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Forslaget til *stk. 6* indebærer som noget nyt, at en fordringshaver, der har begæret konkursen eller har stillet sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen, alene hæfter for omkostningerne med den stillede sikkerhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16-18 (§ 55, stk. 3, § 56, stk. 2, og § 61, stk. 3)

Forslaget til § 55, *stk. 3*, indebærer, at et konkursbo med et varsel på en måned skal kunne opsige en aftale om en løbende ydelse til skyldneren, som konkursboet tidligere er indtrådt i, uanset om et længere varsel måtte være aftalt. Medkontrahenten kan i givet fald kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af konkurslovens § 61.

Henvisningen i det foreslåede § 55, stk. 3, til konkurslovens § 61 skal forstås på den måde, at når konkursboet i medfør af § 55, stk. 3, opsiger en aftale, boet er indtrådt i efter § 55, stk. 1 (der ikke foreslås ændret), har medkontrahenten krav på erstatning for tab vedrørende perioden frem til det tidspunkt, hvortil aftalen kunne være opsagt efter § 61, stk. 1 (der ikke foreslås ændret), med tillæg af den erstatning, der i givet fald (hvis særlige grunde taler for det) ville kunne kræves efter § 61, stk. 3, 1. pkt. (der ikke foreslås ændret).

Forslaget til ændring af § 56, *stk. 2*, indebærer, at medkontrahentens krav for perioden efter udløbet af en opsigelse efter § 55, stk. 3, eller efter § 61, stk. 1 (som ikke foreslås ændret), har stilling i konkursordenen, som om konkursboet ikke var indtrådt i aftalen. Forslaget indebærer navnlig, at krav vedrørende perioden efter udløbet af opsigelsesperioden ikke er massekrav. Et sådant krav vil afhængig af aftalens art i praksis navnlig kunne høre

under konkurslovens § 95 (om krav på løn mv.) eller § 97 (om simple krav) eller eventuelt (delvis) under § 98 (om efterstillede krav).

Det foreslås at ophæve § 61, stk. 3, 2. pkt., om, at krav på erstatning for tab ved, at en aftale om et vedvarende retsforhold opsiges med forkortet varsel efter § 61, stk. 1, i skyldnerens bo er almindelig konkursfordring. Bestemmelsen er med den foreslåede ændring af § 56, stk. 2, overflødig. Ophævelsen af § 61, stk. 3, 2. pkt., i kombination med den foreslåede ændring af § 56, stk. 2, præciserer samtidig, at et sådant krav efter sin art kan være omfattet af andre bestemmelser end konkurslovens § 97 om simple fordringer, i praksis i givet fald navnlig konkurslovens § 95 om krav på løn mv.

Det foreslåede § 55, stk. 3, og den foreslåede ændring af § 56, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til Konkursrådets forslag i betænkningen til § 56, stk. 3. Forslaget om at ophæve § 61, stk. 3, 2. pkt., svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19 (§ 63, stk. 2, 1. pkt.)

Den foreslåede ændring har sammenhæng med de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Det foreslås at indsætte en henvisning til det foreslåede § 12 p, stk. 2, 2. pkt., i konkurslovens 62, stk. 2, 1. pkt. Forslaget indebærer, at hvis konkursboet inden to uger efter konkursdekrets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i en arbejdsaftale med en person, der er ansat i skyldnerens virksomhed, omfattes krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen ikke af konkurslovens § 94, selv om vederlag for den foregående periode omfattes heraf, fordi arbejdsaftalen under en forudgående rekonstruktionsbehandling blev videreført efter det foreslåede § 12 o. Det bemærkes, at krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for konkursboet, er massekrav, jf. § 63, stk. 2, 2. pkt. (som ikke foreslås ændret).

Forslaget svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 20 og 21 (§ 72)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Forslaget har endvidere sammenhæng med den foreslåede nyaffattelse af konkurslovens § 1 om fristdagen, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås, at betingelsen i § 72, stk. 1, og stk. 2, 2. pkt., vedrørende den begunstigedes viden eller burdeviden om skyldnerens insolvens får en anden affattelse med henblik på at tage højde for, at både begæring om konkurs, rekonstruktionsbehandling eller gældssanering samt beslutning om tvangsopløsning af et selskab kan være forhold, der danner grundlag for fastlæggelse af fristdagen, jf. konkurslovens § 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås endvidere at henvisningen i § 72, stk. 3, til tilsynets godkendelse erstattes af en henvisning til rekonstruktørens samtykke, således at hvis rekonstruktør har godkendt en betaling eller disposition, kan omstødelse efter § 72 kun ske, hvis rekonstruktøren åbenbart har overskredet sine beføjelser.

Det indgår i de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, at en virksomhedsoverdragelse kun må ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten, jf. forslaget til konkurslovens § 12, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 11). Hvis rekonstruktøren uden hjemmel i et stadfæstet rekonstruktionsforslag godkender en disposition, der går ud på at overdrage skyldnerens virksomhed eller en del heraf til en erhverver, har rekonstruktøren åbenbart overskredet sine beføjelser, og dispositionen vil således kunne omstødes, hvis betingelserne efter § 72, stk. 1 og 2, i øvrigt er opfyldt.

Forslagene til ændring af konkurslovens § 72 svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 22 og 23 (§ 87, stk. 5, og § 88)

Forslaget om at ophæve konkurslovens § 87, stk. 5, er nyt i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen, men har sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 12 f (lovforslagets § 1, nr. 11) om omkostninger ved salg og vurdering af et pantsat aktiv under en rekonstruktionsbehandling.

Konkurslovens § 87, stk. 5, bestemmer, at ved salg af et udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en stat, som har tiltrådt Genève-konventionen af 19. juni 1948, skal køberen kun betale de udgifter, der er nævnt i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 29.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at reglen bygger på artikel 1 og 4 i den nævnte konvention, hvorefter de kontraherende stater ikke må anerkende rettigheder i et luftfartøj forud for kontraktspant, bortset fra krav, der vedrører bjærgeløn eller ekstraordinære udgifter, som har været uomgængelige for at bevare luftfartøjet, jf. betænkning nr. 606/1971 om konkurs og tvangsakkord side 181.

Det fremgår imidlertid af artikel 7, stk. 6, i den nævnte konvention, at omkostninger, der skal betales ifølge lovgivningen i den kontraherende stat, hvor et salg som led i retsforfølgning finder sted, og som er afholdt i kreditorernes fælles interesse under den retsforfølgning, som har ført til salget, skal afholdes af salgssummen forud for andre krav, herunder sådanne, som har fortrin i medfør af artikel 4.

Da de omkostninger, der er nævnt i konkurslovens § 87, stk. 2 og 3, må anses for afholdt i kreditorernes fælles interesse, er der således efter Genève-konventionen af 19. juni 1948 ikke noget behov for at gøre undtagelse fra disse regler ved salg af et udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en konventionsstat.

På denne baggrund foreslås det i *nr. 22* at ophæve undtagelsesbestemmelsen i § 87, stk. 5, således at udenlandske luftfartøjer, der er registreret i en konventionsstat, behandles på samme måde som andre pantsatte aktiver.

I konsekvens heraf foreslås det endvidere i *nr. 23*, at henvisningen i konkurslovens § 88 til § 87, stk. 5, udgår.

Til nr. 24 (§ 94, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 94, nr. 2, om placeringen i konkursordenen af gæld, som skyldneren efter fristdagen har påtaget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn, således at bestemmelsen fremover angår gæld påtaget med samtykke af en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten.

Forslaget svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 25 (§ 98, nr. 1)

Forslaget til ændring af konkurslovens § 98 tager sigte på aftaler om *finansiel leasing* og har til formål at fastslå, at den del af et krav ifølge en sådan leasingaftale, der må sidestilles med renter, i konkursordenen skal behandles på samme måde som egentlige rentekrav. Formålet med bestemmelsen er at skabe øget lighed mellem leasing-selskaber og andre fordringshavere.

Forslaget svarer med en redaktionel ændring til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Den gældende bestemmelse i § 98 indeholder regler om, at en række krav i tilfælde af skyldnerens konkurs efterstilles alle øvrige krav i konkursordenen. Efter forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 3, bortfalder en række af sådanne krav endvidere – ligesom tilfældet er

i dag efter § 159, stk. 1 – hvis skyldneren opnår tvangsakkord. Efter § 98, nr. 1, efterstilles blandt andet krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse. Det gælder dog ikke renter af de i §§ 93 og 94 nævnte krav.

Efter gældende ret anses ingen del af leasingydelseerne normalt for at være omfattet af § 98, nr. 1, om krav på renter, som påløber efter konkursdekerets afsigelse, og ydelseerne vil derfor typisk i det hele kunne gøres gældende på § 97-niveau i konkursordenen.

Det foreslås at udvide bestemmelsen i § 98, nr. 1, til også at omfatte krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter dekretdagen, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelseerne må sidestilles med afdrag. Reglen ændrer ikke parternes aftale om leasingselskabets krav i tilfælde af skyldnerens konkurs, men medfører alene, at en del af kravet i konkursretlig henseende efterstilles i konkursordenen.

Den foreslåede bestemmelse omfatter for det første leasingaftaler, hvorefter leasingtageren efter en vis tid er forpligtet til efter leasinggiverens anmodning herom at anvise en køber af aktivet til en på forhånd fastsat pris (eller eventuelt markedsprisen). Det er uden betydning, om pligten til at anvise en køber bliver aktualiseret, eller om leasinggiveren vælger ikke at anmode leasingtageren om at anvise en køber.

Bestemmelsen omfatter ikke køb med ejendomsforbehold. Hvis det efter indholdet af en »leasingaftale« må antages at have været meningen, at »leasingtageren« skal blive ejer af det »leasede« aktiv, følger det af kreditaftalelovens § 6, stk. 2, at leasingaftalen skal anses som et køb med ejendomsforbehold, der omfattes af kreditaftaleloven, og som således ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse.

Bestemmelsen omfatter endvidere leasingaftaler, der ud fra en samlet bedømmelse i øvrigt må anses for finansiel leasing. Blandt de momenter, der navnlig vil indgå i denne bedømmelse, vil være, om leasingydelseerne er beregnet som en amortisation af det leasedes værdi over leasingperioden, om leasingperioden nogenlunde svarer til aktivets forventede levetid, og om det ved aftalens indgåelse var sandsynligt, at leasingtageren ville erhverve aktivet ved leasingperiodens udløb eksempelvis som følge af en fordelagtig købsret. Der er tale om en samlet konkret bedømmelse af den enkelte aftale, og det er ikke et krav, at samtlige momenter taler i retning af finansiel leasing.

En leasingaftale, der ikke hjemler pligt for skyldneren til at anvise en køber af det leasede aktiv, og som heller

ikke i øvrigt kan anses for finansiel leasing, omfattes ikke af bestemmelsen.

Bestemmelsen gælder, uanset hvilken type aktiv aftalen hjemler brugsret til. Den finder således blandt andet anvendelse på leasingaftaler vedrørende fast ejendom, løsøre og immaterialrettigheder. Det praktiske hovedanvendelsesområde vil formentlig være leasing af løsøre.

Bestemmelsen omfatter løbende ydelser, der angår perioden efter dekrettdagen. Hvis en leasingydelse angår perioden både før og efter dekrettdagen, må der foretages sædvanlig periodisering af ydelsen. Ydelser, der omfattes af § 93 eller § 94, omfattes ikke af bestemmelsen, jf. bestemmelsens 2. pkt. Dette kan f.eks. gælde krav på leasingydelser, der angår perioden under en forudgående rekonstruktionsbehandling, hvor leasingaftalen er videreført efter den foreslåede § 12 o (lovforslagets § 1, nr. 11).

En ydelse, eksempelvis leasingydelsen eller et administrationsbidrag, anses for løbende og dermed for omfattet af bestemmelsen, uanset om betalingspligten er afgrænset til leasingperioden. Krav på omkostninger ved tilbagetagelse af det leasede aktiv samt et eventuelt erstatningskrav for leasingtagers beskadigelse af det leasede er derimod ikke løbende ydelser. Hvis leasingtageren ifølge aftalen skal betale et engangsbeløb ved leasingperiodens udløb for at erhverve aktivet, er dette beløb ikke en løbende ydelse. Hvis de løbende leasingydelser kræves indfriet før tid, eksempelvis i forbindelse med en tilbagetagelse af det leasede aktiv, og i den forbindelse opgøres til ét samlet beløb, sidestilles beløbet imidlertid med løbende ydelser.

Bestemmelsen omfatter ikke den del af de løbende ydelser, som fordringshaveren kan godtgøre må sidestilles med afdrag. For at løfte denne bevisbyrde må leasingelskabet redegøre for, hvordan den løbende leasingydelse er beregnet, herunder hvilken kreditrentesats der er anvendt. Leasingelskabet må endvidere – ud fra denne kreditrentesats og ud fra, om leasingydelsen f.eks. er fastsat med en annuitets- eller serielånsprofil – fremlægge en beregning, der viser, hvor stor en del af leasingelskabets krav vedrørende de løbende ydelser for perioden efter dekrettdagen der må sidestilles med afdrag. Afdragsdelen vedrørende perioden efter dekrettdagen vil formentlig i praksis eksempelvis kunne beregnes som lånebeløbet fratrukket afdragsdelen vedrørende perioden før dekrettdagen. Den resterende del af leasingelskabets krav vedrørende de løbende ydelser for perioden efter dekrettdagen vil herefter være efterstillet i konkursordenen.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at leasingelskabet forlods søger det efterstillede beløb dækket via et eventuelt depositum eller anden sikkerhed, herunder i det leasede aktiv, der tages tilbage, når aftalen ophæves.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26 (§ 110, stk. 2, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 110, stk. 2, om, at kurator skal antage en eller flere sagkyndige personer, der skal foretage registrering og eventuelt vurdering af boets aktiver, således at hvis der umiddelbart før konkursen til brug for en rekonstruktionsbehandling er tilvejebragt materiale som nævnt i den foreslåede § 13 b (lovforslagets § 1, nr. 11), kan dette materiale lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for senere ændringer. Dette træder i stedet for den gældende regel om, at oplysninger tilvejebragt til brug ved forhandling om tvangsakkord under tilsvarende betingelser kan lægges til grund ved konkursbehandlingen.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 27 (§ 128)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 128, 2. pkt., om, at der i bekendtgørelsen om konkurs kan optages meddelelse om, anmeldelser, der er indgivet under en forudgående insolvensbehandling, vil blive taget i betragtning uden anmeldelse, således at rekonstruktionsbehandling erstatter anmeldt betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 28 (§ 136, stk. 3)

Forslaget til § 136, stk. 3, indebærer, at konkursboet kan indtræde i et omstødsessøgsmål i fordringshaverens sted i tilfælde, hvor en sag, der er anlagt efter de foreslåede § 12 k, stk. 3 eller 4 (lovforslagets § 1, nr. 11), ikke er afgjort ved konkursdekretets afsigelse.

Efter det foreslåede 2. pkt. udsættes sagen, indtil konkursboet har taget stilling til, om det vil indtræde i sagen.

Hvis konkursboet indtræder i sagen, overtager boet sagen i den stand, hvori den befinder sig ved indtrædelseren.

Konkursboet afgør selv, hvem der skal repræsentere boet under sagen. Hvis der er udpeget en advokat til at føre sagen efter det foreslåede § 12 k, stk. 3, ophører dennes hverv som udpeget advokat i medfør af denne bestemmelse på det tidspunkt, hvor konkursboet indtræder i sagen. Den ret, hvor sagen er anlagt, vil således på dette tidspunkt skulle fastsætte advokatens honorar for dennes arbejde frem til konkursboets indtræden i sagen, jf. det foreslåede § 12 k, stk. 3, 4. pkt., og dette honorar skal betales af de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget, jf. det foreslåede § 12 k, stk. 2. Hvis konkursboet vinder sagen, skal fordringshaverne have godtgjort deres udlæg til (rimelige) sagsomkostninger af provenuet, jf. nedenfor om det foreslåede 3. pkt. Også hvor fordringshaverne eller en fordringshaver selv har antaget en advokat uden skifterettens mellemkomst, gælder, at fordringshaverne over for advokaten hæfter for dennes honorar frem til konkursboets indtræden i sagen, men i sådanne tilfælde er honorarets størrelse et aftalespørgsmål og kan ikke fastsættes af den ret, hvor sagen er anlagt. Disse principper gælder i mangel af anden aftale. Der er ikke noget til hinder for, at konkursboet antager den advokat, der hidtil har ført sagen, til at videreføre sagen for boet, og der kan i den forbindelse eventuelt også aftales en anden fordeling af advokatens honorar, herunder således at boet påtager sig at betale det fulde honorar.

Hvis boet pålægges at betale sagsomkostninger til modparten, er dette den eller de fordringshavere, der oprindeligt havde anlagt sagen, uvedkommende.

Uanset om boet indtræder i sagen, bestemmes det i dommen, at det idømte i givet fald skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og indbetaler resten til boet, jf. 3. pkt. I tilfælde, hvor boet er indtrådt i sagen, tager bestemmelsen om afholdelse af sagens rimelige omkostninger sigte på, at skifteretten af provenuet skal afholde de rimelige omkostninger, som den eller de fordringshavere, der oprindeligt havde anlagt sagen, har afholdt før boets indtræden i sagen.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29 (§ 143)

Bestemmelsen handler om slutning af et konkursbo i tilfælde, hvor det under boets behandling viser sig, at der

ikke er midler i boet ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved boets behandling.

Bestemmelsen svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det forelås, at boet slutes snarest muligt på en dertil særlig indkaldt skiftesamling, hvis det under boets behandling viser sig, at den sikkerhed, der er eller kan kræves stillet efter § 27, ikke er tilstrækkelig til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling, og boets midler ikke er tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, jf. 1. pkt. Dette gælder dog ikke, i det omfang en fordringshaver stiller sikkerhed for yderligere omkostninger, jf. 2. pkt.

Bestemmelsen adskiller sig på flere punkter fra den gældende § 143.

Der foreslås således en sproglig justering, så det udtrykkeligt fremgår, at boet ikke kan forlanges afsluttet, så længe boets aktiver er tilstrækkelige til at dække alle § 93-krav.

Endvidere indebærer den foreslåede nye affattelse af § 27 (lovforslagets § 1, nr. 15), at en fordringshaver, der har begæret konkursen, ikke længere vil være pålagt en personlig (og i princippet ubegrænset) hæftelse for konkursomkostningerne. Som følge heraf foreslås det ikke at videreføre det gældende § 143, stk. 2, om, at en fordringshaver, der hæfter for boets omkostninger, kan forlange boet sluttet.

Den foreslåede § 143 skal sikre, at boet afsluttes, hvis boets aktiver og sikkerhed stillet efter § 27 (herunder statskassens eventuelle indeståelse efter § 27, stk. 3) ikke er tilstrækkelige til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling. Samtidig vil der fortsat være mulighed for, at en fordringshaver stiller yderligere sikkerhed og dermed finansierer en fortsættelse af bobehandlingen.

Ved vurderingen af, om boets midler kan dække yderligere omkostninger, må skifteretten tage hensyn til, at aktiverne også skal dække andre § 93-krav end omkostningerne ved konkursbehandlingen. Det afgørende er således, om boet har midler udover samtlige allerede påløbne § 93-krav. Fortsat bobehandling finansieret af boets egne midler kræver således, at aktiverne er tilstrækkelige hertil samt til at dække hidtil påløbne § 93-krav.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30 (§ 144, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Forslaget indebærer, at den gældende bestemmelses 1. led om slutning af boet i forbindelse med tvangsakkord udgår samtidig med, at bestemmelsens 2. led videreføres uændret. Bestemmelsen fastsætter herefter, at boet straks sluttes og dets aktiver udleveres til skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling, hvis skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen fremlægger samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort.

Forslaget svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 31 (afsnit III)

Forslaget om at ophæve det gældende afsnit III om tvangsakkord er en konsekvens af de foreslåede nye regler om rekonstruktionsbehandling i det foreslåede afsnit I A (lovforslagets § 1, nr. 11), som erstatter de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32 (§ 200, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af konkurslovens § 98 om efterstillede krav (lovforslagets § 1, nr. 25).

Det foreslås at ændre konkurslovens § 200, stk. 1, om krav, som bortfalder ved kendelse om gældssanering, således at der også sker bortfald af krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter indledning af gældssaneringssag, i det omfang fordringshavere ikke kan godtgøre, at ydelserne må side-stilles med afdrag, jf. *nr. 3*. Forslaget er i overensstemmelse med, hvad der foreslås om bortfald af sådanne krav ved en tvangsakkord, jf. forslaget til konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 11).

I øvrigt foreslås det gældende § 200, stk. 1, videreført uden indholdsmæssige ændringer, jf. *nr. 1, 2 og 4*.

Forslaget er nyt i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 33 og 34 (§ 208, stk. 3 og 5)

Forslaget til et nyt § 208, *stk. 5*, indebærer, at skifteretten straks efter en gældssaneringssags indledning skal sende meddelelse herom til virksomhedspanthavere og

fordringspanthavere. Forslaget er i overensstemmelse med, hvad der gælder i konkurs, jf. konkurslovens § 124, stk. 1, 1. pkt. (som ikke foreslås ændret) (hvor underretningspligten påhviler kurator), og hvad der foreslås ved rekonstruktionsbehandling, jf. forslaget til konkurslovens § 11 b, stk. 3 (lovforslagets § 11, nr. 1) (hvor underretningspligten påhviler rekonstruktøren). Forslaget adskiller sig fra den gældende regel i § 208, stk. 3, idet skifteretten efter forslaget straks ved særskilt meddelelse skal underrette virksomhedspanthavere og fordringspanthavere om gældssaneringssagens indledning uden at afvente bekendtgørelse heraf i Statstidende.

Som konsekvens af den foreslåede særlige regel om underretning af virksomhedspanthavere og fordringspanthavere foreslås det gældende § 208, *stk. 3*, ændret, således at denne regel herefter fastsætter, at genpart af skifterettens bekendtgørelse i Statstidende om proklama i forbindelse med en gældssaneringssag straks skal sendes til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt.

Forslagene svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35 (§ 208 b, stk. 4, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre henvisningen i konkurslovens § 208 b, stk. 4 (om fordringer, der er bortfaldet på grund af manglende rettidig anmeldelse i en gældssanering), til stadfæstelse af tvangsakkord til en henvisning til stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Der er alene tale om en ændret terminologi.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 36 (§ 216, stk. 4, 3. pkt.)

Forslaget til nyaffattelse af § 216, *stk. 4, 3. pkt.*, indebærer, at skifteretten kan bestemme, at et afdrag i en gældssanering skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut, hvis afdraget ikke kan betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse. Bestemmelsen viderefører det gældende § 182, stk. 1 (som der henvises til i det gældende § 216, stk. 4, 3. pkt.), alene med den ændring, at »bank eller sparekasse« ændres til »pengeinstitut«. Forslaget skyl-

des, at det gældende § 182, stk. 1, om tvangsakkord foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Forslaget svarer med den nævnte ændring af »bank eller sparekasse« til »pengeinstitut« til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 37 (§ 217)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 217 om forholdet mellem en gældssanerings sag og forhandling om tvangsakkord, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis der indledes rekonstruktionsbehandling, skal behandlingen af en sag om gældssanering udsættes, og det foreslås i *stk. 2*, at gældssanerings sagen bortfalder, hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Forslaget svarer med en redaktionel ændring af *stk. 2* til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 38 (§ 223 a, stk. 1, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 223 a om anlæg af omstødelsessag i gældssanering, således at henvisningen til konkurslovens § 174, § 175 og § 184, stk. 1, 2.-4. pkt., erstattes af en henvisning til konkurslovens § 12 k, stk. 1, 3. og 4. pkt., og *stk. 2* og *3* (lovforslagets § 1, nr. 11). Forslaget skyldes, at de gældende § 174, § 175 og § 184, stk. 1, 2.-4. pkt., om tvangsakkord foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Forslaget indebærer, at de regler om afstemning om sagsanlæg, hæftelse for sagsomkostninger og udpegning af advokat til at føre sagen, der foreslås for omstødelsessager under rekonstruktionsbehandling, også vil finde anvendelse for omstødelsessager i forbindelse med gældssanering.

Forslaget adskiller sig fra Konkursrådets forslag i betænkningen ved, at der foreslås samme regler om de nævnte spørgsmål for rekonstruktionsbehandling og gældssanering.

Til nr. 39 (§ 230)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre henvisningen i konkurslovens § 230 (om tilfælde, hvor skyldnerens bo efter en gældssanering på ny tages under insolvensbehandling) til stadfæstelse af tvangsakkord til en henvisning til stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Der er alene tale om en ændret terminologi.

Forslaget svarer med en redaktionel ændring til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 40-44 (overskriften til kapitel 29, § 231, § 231 a, § 232 og § 234)

Det foreslås at udvide reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, jf. konkurslovens kapitel 29, til også at omfatte gældssanering for en personlig skyldner i forbindelse med rekonstruktionsbehandling af et selskab, som den pågældende har kautioneret for mv.

Forslaget er nyt i forhold til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Det foreslås at medtage rekonstruktionsbehandling i overskriften til kapitel 29 (*nr. 40*).

Det foreslås i et nyt § 231, stk. 2, at reglerne i kapitel 29 endvidere anvendes, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering inden fire uger efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, for et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld (*nr. 41*).

Betingelsen om, at der skal være tale om et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, og at skyldnerens gæld i det væsentlige skal stamme fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld, svarer til det gældende § 231, stk. 1, nr. 3 (som ikke foreslås ændret).

Udvidelsen består i, at kapitel 29 også finder anvendelse i tilfælde, hvor det pågældende selskab ikke er under konkursbehandling, men har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord. Begæringen om gældssanering skal indgives inden fire uger efter stadfæstelsen af rekonstruktionsforslaget. Skifteretten vil kunne dispensere fra fireugersfristen i medfør af § 231, stk. 4 (hidtidige *stk. 3*) (som ikke foreslås ændret).

Når en skyldner i medfør af det foreslåede § 231, stk. 2, har fået indledt gældssanerings sag efter kapitel 29, kan den pågældendes ægtefælle eller samlever også begære

gældssanering efter reglerne i kapitel 29, jf. § 231, stk. 3, nr. 2 (hidtidige stk. 2, nr. 2) (som ikke foreslås ændret).

Det foreslås at konsekvensændre § 231 a, stk. 2, 2. pkt., således at henvisningen til § 231, stk. 2, nr. 2, ændres til en henvisning til stk. 3, nr. 2, og således at henvisningen til ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen, udvides til også at dække den situation, at selskabet har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag (nr. 42).

Det foreslås i et nyt § 232, stk. 4, at de tidsmæssige betingelser for afsigelse af kendelse om gældssanering, som fremgår af § 232, stk. 1-3, ikke skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor grundlaget for anvendelsen af kapitel 29 er, at skyldnerens eller ægtefællens/samleverens selskab har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, jf. det foreslåede § 231, stk. 2 (nr. 43). De tidsmæssige betingelser efter § 232, stk. 1-3, skal dog finde anvendelse, hvis skyldneren selv er under konkursbehandling og således også efter gældende ret ville kunne begære gældssanering efter kapitel 29. Hvis de tidsmæssige betingelser ikke finder anvendelse, gælder dette også i forhold til en ægtefælle/samlever, der uden at være under konkursbehandling begærer gældssanering efter kapitel 29 i medfør af § 231, stk. 3, nr. 2 (hidtidige stk. 2, nr. 2).

Endelig foreslås det at konsekvensændre § 234 om skifterettens tilvejebringelse af oplysninger, således at der også tages højde for, at oplysninger, der er nødvendige for en stillingtagen til begæringen om gældssanering, kan være tilvejebragt i forbindelse med rekonstruktionsbehandling (nr. 44).

Der foreslås i øvrigt ikke ændringer af reglerne om betingelserne for og indholdet af en gældssanering efter kapitel 29. Det vil således fortsat blandt andet være en betingelse for gældssanering, at skyldneren godtgør ikke at være i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og at det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold, jf. § 231 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.17.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 45 (§ 238, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 238, stk. 1, om habilitet, således at rekonstruktøren omfattes af bestemmelsen. Rekonstruktøren er omfattet af bestemmelsen både under rekonstruktionsbehandlingen og i tilfælde af,

at rekonstruktøren efterfølgende beskikkes som tilsyn i medfør af de foreslåede § 13 e, stk. 6, og § 14 d (lovforslagets § 1, nr. 11).

Forslaget svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 46 (§ 238, stk. 5)

Det foreslås, at en person, der beskikkes som tillidsmand under en rekonstruktionsbehandling i medfør af det foreslåede § 11 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 11), ikke må have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og ikke må virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

Inhabiliteten vil gælde tilsvarende for andre personer i samme rådgivningsvirksomhed.

Enhver form for revisionsvirksomhed er omfattet af bestemmelsen. Det er således ikke en betingelse, at den udførte revision har været lovpligtig. Forretningsmæssig rådgivning omfatter f.eks. rådgivning om regnskabsmæssige og skattemæssige forhold.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en person, der har været beskikket som tillidsmand under en rekonstruktionsbehandling, også antages til at yde kurator regnskabskyndig bistand under en eventuel efterfølgende konkursbehandling.

Der foreslås ikke særlige regler om retsvirkningerne af overtrædelse af forbuddet mod, at en tillidsmand virker som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand. En overtrædelse kan have betydning for, om skifteretten i andre sager finder den pågældende egnet til beskikkelse som tillidsmand. Herudover vil en overtrædelse efter omstændighederne kunne sanktioneres efter lovgivningens almindelige regler om erstatningsansvar (hvis overtrædelsen har påført nogen et tab) og disciplinæransvar (eksempelvis for godkendte revisorer).

Forslaget svarer med en redaktionel ændring til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47 (§ 239)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre konkurslovens § 239 om skifterettens fastsættelse af vederlag, således at rekonstruktøren omfattes af bestemmelsen. Rekonstruktøren er omfattet af bestemmelsen både med hensyn til selve rekonstruktionsbehandlingen og i tilfælde af, at rekonstruktøren efterfølgende beskikkes som tilsyn i medfør af de foreslåede § 13 e, stk. 6, og § 14 d (lovforslagets § 1, nr. 11).

Forslaget svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen.

Til nr. 48 (§ 249)

Bestemmelsen indebærer, at en række af skifterettens afgørelser som hidtil ikke kan indbringes for højere ret.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer i det væsentlige indholdsmæssigt til Konkursrådets forslag i betænkningen. Konkursrådets forslag om at udvide appelbegrænsningen med hensyn til skifterettens afgørelser i forbindelse med afstemninger i forhold til de gældende regler om tvangsakkord og konkurs er dog ikke medtaget.

I den foreslåede opregning af afgørelser, der ikke kan indbringes for højere ret, er henvisningen til afgørelser efter § 8, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122, og § 232, stk. 3, en uændret videreførelse af gældende ret. Med undtagelse af en konsekvensændring af § 8 (lovforslagets § 1, nr. 5), foreslås der heller ikke ændringer af de opregnede paragraffer.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til afgørelser efter § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, træder i stedet for henvisningen i den gældende § 249, stk. 1, til afgørelser efter § 175, stk. 1, jf. § 120, stk. 2, og § 121, og henvisningen til afgørelser efter § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., erstatter henvisningen til afgørelser efter § 175, stk. 2. § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, angår fordringshaverens eventuelt manglende stemmeret på fordringer, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, fordringer, som efter skifterettens skøn dækkes af pant eller anden sikkerhed, samt betingede fordringer. § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., angår fordringshaverens eventuelt manglende stemmeret på bestridte fordringer. Skifterettens afgørelser i forbindelse med afstemninger med hensyn til, (1) om en fordring skønnes at ville opnå fuld eller ingen dækning uanset udfaldet af afstemningen, (2) om en fordring skønnes at dækkes af pant eller anden sikkerhed, (3) hvem stemmeret på en betinget fordring tilkommer, samt (4) om der kan stemmes på en bestridt

fordring, kan således ikke indbringes for højere ret. Dette svarer til gældende ret.

Der henvises til § 13 d, stk. 2, i de foreslåede § 11 e, stk. 2, § 12 a, stk. 1 og 3, § 12 k, stk. 1, og § 13 a, stk. 1. Med det foreslåede § 249, 2. pkt., fastslås det, at appelbegrænsningen også gælder skifterettens afgørelser om de nævnte stemmeretsspørgsmål i forbindelse med de afstemninger mv., der sker i medfør af disse bestemmelser. Det drejer sig om afstemning om forslaget til rekonstruktionsplan (§ 11 e, stk. 2, herunder afstemning om ændring af en vedtaget rekonstruktionsplan, jf. § 11 f, stk. 2), begæring om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden (§ 12 a, stk. 1), afstemning om rekonstruktørens overtagelse af virksomheden (§ 12 a, stk. 3), forslag og afstemning om anlæg af omstødsessag (§ 12 k, stk. 1) samt udskydelse af fristen for afstemning om rekonstruktionsforslaget (§ 13 a, stk. 1).

Der henvises til § 12 k, stk. 1, i det foreslåede § 223, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 38). Det foreslås at medtage en henvisning hertil i det foreslåede § 249, 2. pkt., så der ikke er tvivl om, at appelbegrænsningen også gælder, når skifteretten i medfør af § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 12 k, stk. 1, træffer afgørelse efter § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, eller § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt. Dette træder i stedet for henvisningen i den gældende § 249, stk. 1, til afgørelser efter § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 1, jf. § 120, stk. 2, og § 121, og efter § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 2. Det drejer sig om afstemning om anlæg af omstødsessag efter en afgørelse om gældssanering.

Der foreslås ikke nogen særlig appelbegrænsning med hensyn til skifterettens øvrige afgørelser i forbindelse med afstemninger, herunder f.eks. afgørelser efter det foreslåede § 13 d, stk. 3, om manglende stemmeret på fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående, og § 13 d, stk. 4, om stemmeret, i det omfang fordringen berøres af en tvangsakkord uden at bortfalde ved denne. Det samme gælder skifterettens afgørelse om resultatet af en afstemning, jf. bl.a. de foreslåede § 11 e, stk. 2, og § 13 d, stk. 1. Dette svarer til gældende ret.

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse til afgørelser efter § 13 e, stk. 4, træder i stedet for henvisningen i den gældende § 249, stk. 1, til afgørelser efter § 179, stk. 2 (som erstattes af § 13 e, stk. 4). § 13 e, stk. 4, angår skifterettens beslutning om – i tilfælde af, at fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af rekonstruktionsforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen – at udsætte afgørelsen om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget skal stadfæstes, indtil forslaget har været underkastet fornyet afstemning.

Henvisningen i den gældende § 249, stk. 1, til afgørelser efter § 177 udgår, fordi § 177 (om fornyet afstemning efter, at et akkordforslag er blevet forkastet) ikke videreføres.

Der foreslås ikke en regel svarende til det gældende § 249, stk. 2, om, at skifterettens afgørelse efter § 16 d om ophør af betalingsstandsning kun kan kæres af skyldneren. Skifterettens afgørelse om ophør af rekonstruktionsbehandling kan således kæres efter de almindelige regler, herunder i givet fald af en fordringshaver.

Til § 2

(retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 15, stk. 2, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre retsplejelovens § 15, stk. 2, nr. 4, om Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle insolvenssager i det storkøbenhavnske område, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 2 (§ 119, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre retsplejelovens § 119 om beskikkelse som advokat, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til nr. 3 (§ 477 b, stk. 4, nr. 1, og § 477 d, stk. 1)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre henvisningerne til konkursloven i retsplejelovens §§ 477 b og 477 d om betalingspåkrav, således at henvisningen til §§ 16, 16 a og 171 erstattes af en henvisning til § 12 c (om forbud mod fyldestgørelse i skyldnerens aktiver under en rekonstruktionsbehandling), der afløser de gældende regler i §§ 16, 16 a og 171 om betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 3

(retsafgiftsloven)

Til nr. 1 og 2 (§ 15 a, stk. 5, og § 16, stk. 6)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre henvisningerne til konkursloven i retsafgiftslovens § 15 a, stk. 5, og § 16, stk. 6, om tilbagebetaling af retsafgiften, således at henvisningen til §§ 16, 16 a og 171 erstattes af en henvisning til § 12 c (om forbud mod fyldestgørelse i skyldnerens aktiver under en rekonstruktionsbehandling), der afløser de gældende regler i §§ 16, 16 a og 171 om betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 3 og 4 (§ 28, stk. 4, og § 34, stk. 1, nr. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ophæve retsafgiftslovens § 28, stk. 4, og § 34, stk. 1, nr. 2, om retsafgift for åbning af forhandling om tvangsakkord.

Der skal ikke betales retsafgift for indledning af rekonstruktionsbehandling, men derimod for begæring om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 3, nr. 5 (forslag til ændring af retsafgiftslovens § 37).

Til nr. 5 (§ 37 a)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre retsafgiftslovens § 37 a, således at der skal betales en retsafgift på 750 kr. for en begæring om rekonstruktionsbehandling (svarende til den gældende retsafgift for anmeldelse af betalingsstandsning). Retsafgiften skal betales, uanset om begæring indgives af skyldneren eller en fordringshaver. Retsafgiften skal betales samtidig med indleveringen af begæringen. Retsafgiften tilbagebetales ikke, hvis begæringen ikke imødekommes. Betales retsafgiften ikke efter påkrav eller inden en af skifteretten fastsat frist, bortfalder begæringen om rekonstruktionsbehandling, jf. retsafgiftslovens § 62, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Når retsafgiften betales af en fordringshaver, og begæringen imødekommes, kan fordringshaveren efterfølgende kræve beløbet betalt af skyldneren. Fordringshaverens krav mod skyldneren er omfattet af konkurslovens § 94, nr. 4.

*Til § 4**(dødsboskifteloven)*

Til nr. 1 (§ 11, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre dødsboskiftelovens § 11, stk. 2, testamentsindsatte bobestyrere, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

*Til § 5**(tinglysningensloven)*

Til nr. 1-4 (§ 47 f)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ophæve tinglysningenslovens § 47 f, stk. 2 og 3 (*nr. 1*), der angår »frysning« af virksomhedspant og fordringspant ved anmeldelse af betalingsstandsning og udsættelse af afgørelse og konkurs, samt at ændre tinglysningenslovens § 47 f, stk. 4 (fremover stk. 2), således at denne bestemmelse fremover angår »frysning« af virksomhedspant og fordringspant ved indledning af rekonstruktionsbehandling (i stedet for ved åbning af tvangsakkordforhandling) (*nr. 2 og 3*). I realiteten slås de gældende stk. 2-4 sammen til et nyt stk. 2.

Herudover konsekvensændres tinglysningenslovens § 47 f, stk. 5 (fremover stk. 3), 2. pkt., således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, udsættelse af afgørelsen om konkurs og forhandling om tvangsakkord (*nr. 4*).

Samlet indebærer ændringerne, at virksomhedspant og fordringspant »fryses« ved indledning af rekonstruktionsbehandling, medmindre der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssanerings sag (i hvilket tilfælde »frysning« skete ved indledningen af gældssanerings sagen), jf. tinglysningenslovens § 47 f, stk. 2 (hidtidige stk. 4), som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 2 og 3.

Endvidere »fryses« virksomhedspant og fordringspant ikke ved indledning af gældssanerings sag, hvis der ved indledningen af gældssanerings sag er indledt rekonstruktionsbehandling (i hvilket tilfælde »frysning« – som netop nævnt – skete ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen), jf. tinglysningenslovens § 47 f, stk. 3 (hidtidige stk. 5), som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 4. »Frysning« ved indledningen af gældssane-

ringssag sker heller ikke, hvis pantsætterens bo ved indledningen af gældssanerings sag er under konkursbehandling (idet »frysning« da er sket ved afsigelsen af konkursdekret), hvilket svarer til gældende ret.

At virksomhedspantet eller fordringspantet »fryses« indebærer, at pantet ikke omfatter aktiver erhvervet efter det pågældende tidspunkt.

Med hensyn til overgangsspørgsmål henvises til lovforslagets § 54, stk. 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5 og 6 (§ 49 d, stk. 7, nr. 2, og § 49 e, stk. 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre tinglysningenslovens §§ 49 d og 49 e om autorisation som anmelder, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

*Til § 6**(forældelsesloven)*

Til nr. 1 (§ 17 stk. 1, nr. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Som konsekvens af forslaget om, at en begæring om rekonstruktionsbehandling skal kunne fremsættes af en fordringshaver (forslag til konkurslovens § 11, stk. 1 (lovforslagets § 11, nr. 1)), foreslås det, at en på fordringen støttet begæring om rekonstruktionsbehandling skal have fristafbrydende virkning på samme måde som en tilsvarende begæring om konkurs.

Det er efter forslaget en forudsætning for at tillægge indgivelse af begæring om rekonstruktionsbehandling inden forældelsesfristens udløb virkning som en »egentlig« afbrydelse, at begæringen tages til følge, og at den fordring, som begæringen støttes på, indgår i et stadfæstet rekonstruktionsforslag. I andre tilfælde vil der alene være tale om en foreløbig afbrydelse, som skal følges op med sagsanlæg inden 1 år, jf. forældelseslovens § 20, stk. 3 og 4 (som foreslås konsekvensændret, jf. lovforslagets § 6, nr. 4 og 5).

Til nr. 2 og 3 (§ 17, stk. 1, nr. 3, og stk. 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Den foreslåede ændring af forældelseslovens § 17, stk. 1, nr. 3, indebærer, at forældelsesfristen afbrydes

ved anmeldelse af fordringen til rekonstruktøren i forbindelse med rekonstruktionsbehandling. Der foreslås ikke særlige regler i konkursloven om anmeldelse af fordringer til rekonstruktøren i forbindelse med en rekonstruktionsbehandling. Det vil derfor være tilstrækkeligt til at afbryde forældelsesfristen efter den foreslåede bestemmelse, at fordringshaveren meddeler rekonstruktøren, at fordringen anmeldes.

Den foreslåede ændring af forældelseslovens § 17, stk. 3, indebærer, at i tilfælde, hvor der inden forældelsesfristens udløb er fastsat en bestemt dato for og indkaldt til afholdelse af møde i skifteretten om rekonstruktionsforslaget (forslag til konkurslovens § 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 11), er anmeldelse til rekonstruktøren senest på dette møde tilstrækkelig, uanset at forældelsesfristen efter de almindelige regler ville være udløbet i perioden fra indkaldelsen til afholdelsen af mødet.

Afbrydelse af forældelsesfristen ved anmeldelse til rekonstruktøren efter de foreslåede bestemmelser forudsætter, at fordringen indgår i et stadfæstet rekonstruktionsforslag. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der alene være tale om en foreløbig afbrydelse, som skal følges op med sagsanlæg inden 1 år, jf. forældelseslovens § 20, stk. 4 (som foreslås konsekvensændret, jf. lovforslagets § 6, nr. 5).

Til nr. 4 (§ 20, stk. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at reglerne i forældelseslovens § 20, stk. 1 og 2, om tillægsfrist også skal gælde i tilfælde, hvor fordringshaveren inden forældelsesfristens udløb har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, men hvor rekonstruktionsbehandling ikke indledes.

Til nr. 5 (§ 20, stk. 4, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at reglen i forældelseslovens § 20, stk. 4, 1. pkt., om tillægsfrist i tilfælde, hvor fordringen inden forældelsesfristens udløb er anmeldt i et konkurs- eller dødsbo, men ikke bliver anerkendt, skal finde tilsvarende anvendelse, når en fordring er anmeldt i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen.

Den foreslåede ændring omfatter de tilfælde, hvor den anmeldte fordring ikke indgår i et stadfæstet rekonstruktionsforslag. Den foreslåede bestemmelse omfatter også

de tilfælde, hvor fordringshaveren har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling støttet på fordringen.

Etårsfristen regnes fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren får meddelelse om, at fordringen bestrides, eller i mangel heraf fra rekonstruktionsbehandlingens ophør.

Til § 7

(købeloven)

Til nr. 1 (§ 39, stk. 1, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre købelovens § 39 om køberens manglende betalingsevne, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Til § 8

(forsikringsaftaleloven)

Til nr. 1 (§ 28, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre forsikringsaftalelovens § 28 om retsvirkningerne af forsikringstagerens insolvens, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Til § 9

(kommissionsloven)

Til nr. 1 (§ 37, stk. 1, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre kommissionslovens § 37 om kommittentens insolvens, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Til § 10

(lov om inkassovirksomhed)

Til nr. 1 og 2 (§ 5, stk. 1, nr. 4 og § 22, stk. 2, 1. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre inkassolovens §§ 5 og 22 om autorisation til at udøve inkassovirksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 11

(straffeloven)

Til nr. 1, 3 og 4 (§ 283, stk. 1, nr. 2, § 300, nr. 3, og § 304, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Efter straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, straffes for skyldnersvig blandt andet den, der efter »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet«, foretager handlinger, der går ud på, at boets ejendele og fordringer ikke kommer fordringshaverne til gode. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så den fremover finder anvendelse, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

Efter straffelovens § 300, nr. 3, straffes den skyldner og tillidsmand, som ved afgivelse af de »til åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« for-nødne erklæringer afgiver urigtige oplysninger eller gør sig skyldig i grov skødesløshed. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så den fremover finder anvendelse under rekonstruktionsbehandling.

Efter straffelovens § 304, stk. 2, straffes blandt andet den, som ved afstemninger under »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« ved usande foregiver påvirker stemmeafgivningen eller yder, lover eller tilbyder, modtager, fordrer eller lader sig tilsige formuefordel for at stemme i en bestemt retning eller for at undlade at stemme. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så den fremover finder anvendelse under rekonstruktionsbehandling.

Med hensyn til overgangsspørgsmål henvises til lovforslagets § 54, stk. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (§ 283, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Efter straffelovens § 283, stk. 2, straffes en fordringshaver kun for skyldnersvig efter § 283, stk. 1, nr. 3, der er foretaget til begunstigelse af den pågældende for-

dringshaver, hvis fordringshaveren har bestemt skyldneren til at yde fordringshaveren sådan begunstigelse på et tidspunkt, hvor fordringshaveren forudså, at skyldnerens konkurs eller betalingsstandsning var umiddelbart forestående. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så den fremover henviser til, at skyldnerens konkurs eller rekonstruktionsbehandling var umiddelbart forestående.

Med hensyn til overgangsspørgsmål henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 54, stk. 9.

Til § 12

(lov om offentligt hasardspil i turneringsform)

Til nr. 1 og 2 (§ 7, nr. 3, og § 9, stk. 2, nr. 1)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om offentligt hasardspil i turneringsform §§ 7 og 9 om bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 13

(lov om spillekasinoer)

Til nr. 1 og 2 (§ 21, stk. 1, nr. 3, og § 21, stk. 2, 1. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre spillekasinoen § 21 om bortfald af tilladelse til at drive kasinovirksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 14

(lov om vagtvirksomhed)

Til nr. 1 og 2 (§ 3, stk. 1, nr. 4, og § 17, stk. 2, 1. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre vagtvirksomhedsloven §§ 3 og 17 om autorisation til at udøve vagtvirksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

*Til § 15**(lov om Lønmodtagernes Garantifond)*

Til nr. 1-4 (§ 1, stk. 1, nr. 4, § 2, stk. 3 og 4, og § 3, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om Lønmodtagernes Garantifond, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for anmeldt betalingsstandsning.

Den foreslåede ændring af lovens § 1, stk. 1, nr. 4 (*nr. 1*), indebærer, at Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn mv. blandt andet under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede ændring af lovens § 2, stk. 3, 2. pkt. (*nr. 2*), indebærer, at når grundlaget for fondens dækning er virksomhedens ophør, hvor arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, og virksomheden er under rekonstruktionsbehandling, skal den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes for fristsag, hvis virksomhedens ophør på grund af insolvens sker inden tre uger efter rekonstruktionsbehandlingens ophør.

Det følger af forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 11), at skifteretten ved ophøret af en rekonstruktionsbehandling samtidig skal træffe bestemmelse om, at skyldnerens bo tages under konkursbehandling, medmindre skyldneren ikke er insolvent. Det foreslåede § 2, stk. 3, 2. pkt., vil derfor have et meget begrænset anvendelsesområde. I praksis vil bestemmelsen således formentlig alene være relevant i de tilfælde, hvor en rekonstruktionsbehandling ophører, fordi skyldneren ikke er insolvent, men hvor det efterfølgende – og inden for fristen på 3 uger – viser sig, at dette alligevel var tilfældet.

Den foreslåede ændring af lovens § 2, stk. 4 (*nr. 3*), indebærer, at de regler, der i dag gælder om fondens dækning under anmeldt betalingsstandsning, videreføres med hensyn til rekonstruktionsbehandling, der således træder i stedet for anmeldt betalingsstandsning, herunder således at samtykke fra rekonstruktøren træder i stedet for samtykke fra det beskikkede tilsyn ved betalingsstandsning.

Den foreslåede ændring af § 3, stk. 2, 3. pkt. (*nr. 4*), indebærer, at den referenceperiode på 18 måneder, inden for hvilken der gælder nærmere bestemte maksima for fondens udbetalinger i forbindelse med rekonstruktionsbehandling (jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 4, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 1), regnes fra indledningen af den

rekonstruktionsbehandling, som først har medført udbetaling fra fonden.

*Til § 16**(lov om arbejdsmarkedets tillægspension)*

Til nr. 1 (§ 23 a, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om arbejdsmarkedets tillægspension § 23 om medlemmer af bestyrelsen og direktøren i Arbejdsmarkedets Tillægspension, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

*Til § 17**(lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)*

Til nr. 1 (§ 4 a, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond § 4 a om medlemmer af bestyrelsen og direktøren i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

*Til § 18**(lov om arbejdsskadesikring)*

Til nr. 1 (§ 62, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre arbejdsskadesikringslovens § 62 om medlemmer af bestyrelsen og direktøren i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

*Til § 19**(lov om arbejdsløshedsforsikring)*

Til nr. 1 (§ 63, stk. 2, 3. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ophæve reglen i lov om arbejdsløshedsforsikring § 63, stk. 2, 3. pkt., om ret til dagpenge efter en uge ved ophør på grund af betalingsstandsning, således at bestemmelsen fremover alene omfatter ophør på grund af konkurs eller tvangsauktion.

Til § 20

(selskabsloven)

Til nr. 1 (§ 24, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre selskabslovens § 24 om stiftere af kapital-selskaber, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til nr. 2 (§ 37, stk. 1, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at henvisningen i selskabslovens § 37 til personer, der er beskikket som fagkyndige tillidsmænd ved tvangsakkordforhandlinger, udgår. Reglerne herom i konkursloven videreføres ikke i de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, og der vil således fremover ikke blive beskikket sådanne fagkyndige tillidsmænd.

Til nr. 3 (§ 232, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at fristen på 3 måneder efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens anmodning til skifteretten om at tvangsopløse et selskab for at anmelde beslutning om genoptagelse af selskabet suspenderes, hvis selskabet tages under rekonstruktionsbehandling. Fristen løber videre, når rekonstruktionsbehandlingen ophører. Dette vil kun være relevant, hvis rekonstruktionsbehandlingen ophører, fordi der stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller skyldneren ikke er insolvent, idet selskabet i tilfælde af rekonstruktionsbehandlingens ophør af andre grunde straks vil blive taget under konkursbehandling, jf. forslaget til konkurslovens § 15, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Til nr. 4-8 (§ 233 og overskriften før denne bestemmelse)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at reglerne i selskabslovens §§ 233 og 234 udvides til også at omfatte overgang til rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås således, at overskriften før § 233 ændres i overensstemmelse hermed (*nr. 4*), at begæring om rekonstruktionsbehandling ligesom konkursbegæring kun kan indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller, hvis selskabet er under likvidation, likvidator (*nr. 5*), at likvidatorerne skal indgive enten begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkursbegæring (i stedet for blot konkursbegæring), hvis de finder, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til fordringshaverne (*nr. 6, 1. led*), at begæring om rekonstruktionsbehandling ligesom konkursbegæring indgives af likvidator, hvis selskabet er under tvangsopløsning (*nr. 6, 2. led*), og at skifteretten af egen drift skal kunne træffe afgørelse om rekonstruktionsbehandling (ligesom om konkurs), hvis ingen likvidator er udnævnt (*nr. 7*).

Endvidere foreslås, at der i et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, ikke kan foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke (*nr. 8*). Forslaget har sammenhæng med forslaget til konkurslovens § 11 a, stk. 3, § 12 a og § 12 b (lovforslagets § 1, nr. 11), som giver mulighed for, at skifteretten kan bestemme, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen, når blandt andet et kapital-selskab er under rekonstruktionsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse er naturligvis ikke til hinder for, at det registreres, at rekonstruktøren (eller rekonstruktørerne) har overtaget ledelsen, og der kan også registreres ændringer i, hvem der er rekonstruktør, hvis det måtte blive relevant, jf. herved forslaget til konkurslovens § 11 g (lovforslagets § 1, nr. 11) om udskiftning af en rekonstruktør.

Endvidere foreslås det, at der kan registreres ændringer vedrørende eventuel revisor, som er udpeget af rekonstruktøren. Det er rekonstruktøren, der har kompetence til i givet fald at udpege en revisor under rekonstruktionsbehandlingen, jf. forslaget til konkurslovens § 12, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 11), og bemærkningerne hertil.

Endelig foreslås det, at der kan registreres ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruk-

tørens samtykke. Forslaget skal ses i lyset af, at rekonstruktøren ikke har kompetence til at træffe beslutning om andre forhold, som henhører under generalforsamlingen, end udpegning af revisor, men at det samtidig er en gyldighedsbetingelse, at rekonstruktøren samtykker i generalforsamlingens beslutning, jf. ligeledes forslaget til konkurslovens § 12, stk. 6, og bemærkningerne hertil

Til nr. 9 (§ 234)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås, at et selskab, der er under rekonstruktionsbehandling, skal beholde sit navn med tilføjelsen »under rekonstruktionsbehandling«.

Til nr. 10 (§ 349, stk. 3, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre selskabslovens § 349 om oprettelse af filialer af udenlandske kapitalselskaber, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Til § 21

(årsregnskabsloven)

Til nr. 1-3 (§ 140, stk. 1 og 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre årsregnskabslovens § 140 om fristen for indsendelse af årsrapport, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Forslaget indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan tillade, at årsrapporten for en virksomhed, der er under rekonstruktionsbehandling efter konkursloven, først skal indsendes, så den modtages i styrelsen senest en måned efter rekonstruktionsbehandlingens ophør. Overgår virksomheden til konkurs, gælder årsregnskabslovens § 141 (som ikke foreslås ændret).

Til § 22

(lov om værdipapirhandel)

Til nr. 1 (§ 9, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre værdipapirhandelslovens § 9 om medlemmer af bestyrelsen og direktøren i en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral eller en værdipapircentral, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 6, nr. 1, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre værdipapirhandelslovens § 27 om oplysningsforpligtelser for udstedere af værdipapirer, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 3-7 (§ 57, stk. 1 og 4, § 57 d, stk. 3, og § 57 e)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre værdipapirhandelslovens §§ 57, 57 d og 57 e om aftaler om netting mv., således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 8 og 9 (§ 58 h, stk. 1 og 3)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre værdipapirhandelslovens § 58 h om slutafregning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 10 (§ 64, stk. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre værdipapirhandelslovens § 64, stk. 4, om ophør af en tilslutningsaftale med en værdipapircentral, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 23

(lov om finansiel virksomhed)

Til nr. 1 (§ 51, § 72, stk. 6 og § 152 g, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om finansiel virksomhed § 51 om indlånskøntis dækning af Garantifonden for indskydere og investorer eller en tilsvarende ordning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Det foreslås endvidere at ændre lovens § 72, stk. 6, om en kundes udtagelse af sine instrumenter af et samledepot, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Det foreslås endvidere at ændre lovens § 152 g om finansielle instrumenter, der anvendes til at afdække risici mellem aktiver og særligt dækkede obligationer, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til nr. 2 (§ 64, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om finansiel virksomhed § 64 om medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til nr. 3 og 4 (§ 238 og overskriften før denne bestemmelse)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om finansiel virksomhed § 238, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Det foreslåede *stk. 1* indebærer, at Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obligationsejernes eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Begæringen skal efter det foreslåede *stk. 2* ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbe-

handlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 45 og 46). Dette svarer til forslaget til konkurslovens § 11, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Der foreslås ikke en regel svarende til det gældende § 238, stk. 3, om, at anmeldelse af betalingsstandsning ikke kan tilbagekaldes af den finansielle virksomhed uden Finanstilsynets samtykke. Der vil ikke længere være behov for en sådan regel, da en begæring om rekonstruktionsbehandling – i modsætning til en anmeldelse af betalingsstandsning – ikke kan tilbagekaldes, når rekonstruktionsbehandling er indledt, jf. forslaget til konkurslovens § 11, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Til nr. 5-9 (§ 239 og overskriften før denne bestemmelse)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om finansiel virksomhed § 239, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

I den forbindelse foreslås overskriften før § 239 ophævet (nr. 5), idet overskriften før § 238 foreslås ændret til »Rekonstruktionsbehandling«, jf. lovforslagets § 23, nr. 3, og dermed fremover vil fungere som en fælles overskrift for §§ 238 og 239.

Det foreslåede *nr. 6* indebærer, at konkurslovens regler om rekonstruktionsbehandling med Finanstilsynets tilladelse finder anvendelse på forsikringsselskaber med undtagelse af livsforsikringsselskaber.

De gældende § 239, stk. 1, 2. og 3. pkt., foreslås ophævet (*nr. 7*), da indledning af rekonstruktionsbehandling ikke kræver tiltrædelseserklæringer fra en vis andel af fordringshaverne, jf. forslaget til konkurslovens §§ 11 og 11 a (lovforslagets § 1, nr. 11). Konkurslovens § 166, stk. 1, nr. 2, videreføres således ikke.

Det foreslås i *nr. 8* at erstatte henvisningen i § 239, stk. 2, til den statusoversigt, der skal udarbejdes ved åbning af tvangsakkordforhandling, med en henvisning til den statusoversigt, der skal udsendes sammen med et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 b, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Det gældende § 239, stk. 3, foreslås ophævet (*nr. 9*), da kun de fordringer, der er repræsenteret, deltager i afstemningen om et rekonstruktionsforslag, jf. forslaget til konkurslovens § 13 d (lovforslagets § 1, nr. 11). Kravene i konkurslovens § 176, stk. 2 og 3, om tiltrædelse fra

fordringshavere, der repræsenterer en vis andel af det samlede beløb, der giver stemmeret, videreføres således ikke.

Til nr. 10 (§ 240)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om finansiel virksomhed § 240 om lovens anvendelse blandt andet på finansielle virksomheder under betalingsstandsning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 24

(revisorloven)

Til nr. 1 og 2 (§ 3, stk. 1, nr. 3, og § 13, stk. 6)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre revisorlovens §§ 3 og 13 om godkendelse som statsautoriseret revisor, registreret revisor eller revisionsvirksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 25

(vekselloven)

Til nr. 1-3 (§ 43, stk. 2, og § 44, stk. 6)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre veksellovens § 43 om vekseldreges og § 44 om vekselpote, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Den del af veksellovens § 43, stk. 2, nr. 2, og § 44, stk. 5, som angår en handlendes standsning af sine betalinger, foreslås ikke ændret. Da reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås ophævet, vil disse bestemmelser fremover angå en faktisk betalingsstandsning.

Til § 26

(lov om betalingstjenester)

Til nr. 1 (§ 18, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre betalingstjenestelovens § 18 om medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et betalingsinstitut, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 27

(lov om forsikringsformidling)

Til nr. 1 (§ 8, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre forsikringsformidlingslovens § 8 om medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en forsikringsmæglervirksomhed, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 28

(lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Til nr. 1 (§ 23 a, stk. 3, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om tilsyn med firmapensionskasser § 23 a om medlemmer af bestyrelsen og direktøren i en pensionskasse, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 29

(lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger)

Til nr. 1 (§ 31, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger § 31 om medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsforening mv., således at rekon-

struktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 30

(lov om en garantifond for indskydere og investorer)

Til nr. 1-5 (§ 1, stk. 2, § 6, stk. 1, § 16, stk. 1 og 5, og § 17)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om en garantifond for indskydere og investorer, således at dækning fra fonden i forbindelse med rekonstruktionsbehandling træder i stedet for dækning i forbindelse med betalingsstandsning.

Til § 31

(lov om realkreditlån og realkreditobligationer)

Til nr. 1-4 (§ 26, stk. 4, § 32, stk. 1, og § 33)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om realkreditlån og realkreditobligationer § 26, stk. 4, § 32, stk. 1, og § 33 om et realkreditinstituts betalingsstandsning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, herunder således at samtykke fra rekonstruktøren træder i stedet for samtykke fra det beskikkede tilsyn ved betalingsstandsning.

Til § 32

(lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Til nr. 1-4 (§ 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, og § 3 c, stk. 6 og 8)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om et skibsfinansieringsinstitut § 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, og § 3 c, stk. 6 og 8, om skibsfinansieringsinstitutets betalingsstandsning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, herunder således at samtykke fra rekonstruktøren træder i stedet for samtykke fra det beskikkede tilsyn ved betalingsstandsning.

Til § 33

(lov om omsætning af fast ejendom)

Til nr. 1 og 2 (§ 25, stk. 2, og stk. 8, 3. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre ejendomsmæglerlovens § 25 om registrering af ejendomsmæglere, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 34

(lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling)

Til nr. 1 (§ 13, stk. 1, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre restaurationslovens § 13 om alkoholbevilling, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 35

(lov om translatører og tolke)

Til nr. 1 og 2 (§ 1, stk. 2, nr. 2, og stk. 4, 3. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om translatører og tolke § 1 om beskikkelse af translatører og tolke, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 36

(lov om dispachører)

Til nr. 1 og 2 (§ 1, stk. 2, nr. 2, og stk. 5, 3. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre dispachørlovens § 1 om beskikkelse af dispachører, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 37

(lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper)

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper § 3 om betingelser for medlemskab af en europæisk økonomisk firmagrube, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 38

(lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond)

Til nr. 1 (§ 6, stk. 2, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond § 6, stk. 2, om bortfald af tilskud, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 39

(lov om registreringsafgift af motorkøretøjer)

Til nr. 1 (§ 15, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre registreringsafgiftslovens § 15 om betingelserne for, at en virksomhed kan registreres, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 40

(lov om gevinstgivende spilleautomater)

Til nr. 1 og 2 (§ 1, stk. 1, nr. 4, og § 12, stk. 3, 1. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre spilleautomatlovens §§ 10 og 12 om tilladelse til opstilling af spilleautomater, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 41

(lov om afgift af lønsum)

Til nr. 1 (§ 10, stk. 1, 3. pkt., litra d)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om afgift af lønsum § 10, stk. 1, om forkortelse af opgørelsesperioden og fristen for angivelse og indbetaling af afgift, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Bestemmelsens 3. pkt., litra b, om tilfælde, hvor virksomheden eller dens indehaver har standset sine betalinger, foreslås ikke ændret. Da reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås ophævet, vil denne regel fremover angå en faktisk betalingsstandsning.

Til § 42

(toldloven)

Til nr. 1 (§ 33, stk. 2, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre toldlovens § 33 om betaling af told og moms ved fortoldningens afslutning, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord.

Bestemmelsens stk. 2, 2. pkt., om blandt andet tilfælde, hvor varemottageren har standset sine betalinger, foreslås ikke ændret. Da reglerne om anmeldt betalingsstandsning foreslås ophævet, vil denne regel fremover angå en faktisk betalingsstandsning.

Til § 43

(lov om buskørsel)

Til nr. 1-3 (§ 12, stk. 1, nr. 3, og § 16, stk. 4)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre buskørselslovens §§ 12 og 16 om tilladelse til buskørsel, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 44

(lov om godskørsel)

Til nr. 1-3 (§ 3, stk. 1, nr. 3, og § 14, stk. 4)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre godskørselslovens §§ 3 og 14 om tilladelse til godskørsel, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 45

(lov om taxikørsel)

Til nr. 1-3 (§ 3, stk. 1, nr. 3, og § 8, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre taxikørselslovens §§ 3 og 8 om tilladelse til taxikørsel, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 46

(lov om vandforsyning)

Til nr. 1 (§ 46 a, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre vandforsyningslovens § 46 a om midlertidig overtagelse af driften af et andet vandforsyningsanlæg, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 47

(lov om betalingsregler for spildevandsanlæg)

Til nr. 1 (§ 4 b, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre betalingslovens § 4 b om midlertidig overtagelse af driften af et andet spildevandsforsyningselskab, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 48

(lov om landinspektørvirksomhed)

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre landinspektørlovens § 1 om beskikkelse af landinspektører, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 49

(lov om elforsyning)

Til nr. 1 (§ 54, stk. 1, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre elforsyningslovens § 54, stk. 1, om inddragelse af en bevilling, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til nr. 2 og 3 (§ 54, stk. 8)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre elforsyningslovens § 54, stk. 8, om midlertidig vidreførelse af den bevillingspligtige aktivitet, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, og således at rekonstruktøren træder i stedet for tilsynet ved betalingsstandsning.

Til § 50

(lov om naturgasforsyning)

Til nr. 1 (§ 33, stk. 1, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre naturgasforsyningslovens § 33 om inddragelse af en bevilling og tilladelse, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 51

(lov om anvendelse af Danmarks undergrund)

Til nr. 1 (§ 30, stk. 1, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om anvendelse af Danmarks undergrund § 30 om tilbagekaldelse af en tilladelse, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 52

(fiskeriloven)

Til nr. 1 (§ 89, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre fiskerilovens § 89 om bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord.

Til § 53

(lov om elektroniske signaturer)

Til nr. 1 (§ 18, stk. 6, nr. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslås at ændre lov om elektroniske signaturer § 18, stk. 6, om fratagelse af retten til at anvende betegnelsen kvalificerede certifikater, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning.

Til § 54

(ikrafttræden og overgangsbestemmelser)

Bestemmelsen angår lovens ikrafttræden og indeholder desuden overgangsregler.

Bestemmelsens stk. 3 og 6 svarer til Konkursrådets forslag i betænkningen, mens stk. 2 er ændret i forhold

til Konkursrådets forslag. Bestemmelsens stk. 4, 5 og 7-9 er nye i forhold til Konkursrådets forslag.

I *stk. 1* foreslås det, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal blandt andet ses i lyset af, at Domstolsstyrelsen har vurderet, at lovforslaget vil medføre en ret betydelig ændring af skifteretternes behandling af insolvensskiftesager, og at implementeringen af reglerne nødvendiggør, at Domstolsstyrelsen forbereder byretterne på reglernes ikrafttræden gennem efteruddannelse og tilpasning af retternes sagsbehandlingssystemer.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal endvidere ses i lyset af, at der blandt andet foreslås regler om registrering af rekonstruktionsbehandling af selskaber mv. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, og at dette nødvendiggør ændringer af it-systemet.

Den beskrevne efteruddannelse af skifteretternes medarbejdere og de beskrevne ændringer af domstolens og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-systemer vil blive søgt gennemført hurtigst muligt, og det forventes, at loven vil kunne sættes i kraft senest den 1. marts 2011.

Stk. 2-9 indeholder overgangsbestemmelser.

Forslaget til *stk. 2* angår tilfælde, hvor der inden lovens ikrafttræden er anmeldt betalingsstandsning eller truffet bestemmelse efter konkurslovens § 24 om udsættelse af afgørelsen om konkurs, og betalingsstandsningen henholdsvis udsættelsen er i kraft ved lovens ikrafttræden. Det foreslås, at en sådan betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs skal bevare deres virkninger efter lovens ikrafttræden, men at de ikke skal kunne forlænges efter lovens ikrafttræden.

Forslaget indebærer, at en sådan betalingsstandsning eller udsættelse med afgørelsen om konkurs i det hele bevarer deres retsvirkninger efter de hidtil gældende regler også efter lovens ikrafttræden, dog således at forlængelse, jf. konkurslovens § 16 e, stk. 2, ikke kan ske efter lovens ikrafttræden. Da en betalingsstandsning eller udsættelse efter konkurslovens § 24 (eller en forlængelse heraf) højst kan vare 3 måneder, jf. konkurslovens § 16 e, stk. 1, nr. 5 (eller stk. 2), vil en betalingsstandsning eller udsættelse med afgørelsen om konkurs under alle omstændigheder ophøre inden 3 måneder efter lovens ikrafttræden.

Skyldneren kan på et hvilket som helst tidspunkt efter lovens ikrafttræden indgive begæring om rekonstruktionsbehandling. Tages begæringen til følge, ophører betalingsstandsningen. Derimod kan en fordringshaver ikke, så længe betalingsstandsningen eller udsættelsen med afgørelsen om konkurs varer, indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, jf. nedenfor om stk. 4.

De retsvirkninger, som en betalingsstandsning eller udsættelse med afgørelsen om konkurs etableret før lovens ikrafttræden bevarer efter lovens ikrafttræden, indbefatter også retsvirkninger i medfør af anden lovgivning end konkursloven.

Den »frysning« af et virksomhedspant eller fordringspant, som i medfør af tinglysningslovens § 47 f, stk. 2 eller 3 (i deres hidtil gældende affattelse), er indtrådt ved anmeldelsen af betalingsstandsning eller udsættelsen af afgørelsen om konkurs, fortsætter således efter lovens ikrafttræden, således at et virksomhedspant eller fordringspant, der er stiftet inden anmeldelsen af betalingsstandsning eller udsættelsen af afgørelsen om konkurs, heller ikke omfatter aktiver erhvervet efter lovens ikrafttræden (uanset at tinglysningslovens § 47 f, stk. 2 og 3, i øvrigt foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 5, nr. 1).

Betalingsstandsningen bevarer desuden også efter lovens ikrafttræden sine virkninger i forhold til lovbestemmelser, der betinger adgangen til at opnå en tilladelse, autorisation eller lignende af, at den pågældende ikke er under betalingsstandsning, eller som giver mulighed for at beholde en tidligere opnået tilladelse mv. under en betalingsstandsning med henblik på afvikling, afhændelse mv. af virksomheden. Dette gælder, selv om sådanne lovbestemmelser i øvrigt foreslås ændret, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, § 4, § 5, nr. 5 og 6, §§ 10, 12-14 og 16-18, § 20, nr. 1, § 22, nr. 1, § 23, nr. 2, § 24, nr. 1, §§ 26-29, 33-37, 39-41, og 43-53.

Betalingsstandsningen bevarer også efter lovens ikrafttræden sine virkninger efter blandt andet lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om en garantifond for indskydere og investorer, selv om disse love i øvrigt foreslås ændret, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, jf. lovforslagets §§ 15 og 30. Tilsvarende gælder i relation til lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv. og lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovforslagets §§ 31 og 32, og lov om arbejdsløshedsforsikring, jf. lovforslagets § 19.

Tilladelse efter årsregnskabslovens § 140 til først at indsende årsrapport senest 1 måned efter betalingsstandsningens ophør gælder også efter lovens ikrafttræden, og sådan tilladelse kan også gives efter lovens ikrafttræden, selv om årsregnskabsloven i øvrigt foreslås ændret, således at rekonstruktionsbehandling træder i stedet for betalingsstandsning, jf. lovforslagets § 21.

Det foreslås i *stk. 3*, at begæring om åbning af tvangsakkordforhandling, der er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Forslaget indebærer, at når begæring om åbning af forhandling om tvangsakkord er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden, skal såvel afgørelsen om åbning af akkordforhandling som tvangsakkordforhandlingen og i givet fald stadfæstelse af tvangsakkorden ske efter de hidtil gældende regler i konkurslovens afsnit III om tvangsakkord. De hidtil gældende regler er også afgørende for tvangsakkordens indhold og virkninger. Dette gælder også, hvis tvangsakkordforhandling åbnes efter lovens ikrafttræden, når blot begæringen herom er indgivet til skifteretten inden lovens ikrafttræden. Der skal i givet fald også betales retsafgift efter de hidtil gældende regler i retsafgiftslovens § 28, stk. 4, og § 34, stk. 1, nr. 2, dvs. der skal betales en afgift på 1.500 kr., når anmodningen om åbning af tvangsakkordforhandling tages til følge.

Skyldneren kan på et hvilket som helst tidspunkt efter lovens ikrafttræden indgive begæring om rekonstruktionsbehandling. Tages begæringen til følge, ophører forhandlingen om tvangsakkord. Derimod kan en fordringshaver ikke, så længe tvangsakkordforhandlingen varer, indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, jf. nedenfor om *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 4*, at en fordringshaver ikke skal kunne indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, hvis skyldneren har anmeldt betalingsstandsning, hvis afgørelsen om konkurs er udsat i medfør af konkurslovens § 24 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis skyldneren har indgivet begæring om tvangsakkordforhandling.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede overgangsbestemmelser i *stk. 2 og 3*. Det foreslåede *stk. 4* har således kun betydning, i det omfang der før lovens ikrafttræden er iværksat betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs eller indgivet begæring om tvangsakkordforhandling. I disse tilfælde kan der ikke efter de nye regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11 (forslag til konkurslovens § 11), indgives begæring om rekonstruktionsbehandling af en fordringshaver, så længe betalingsstandsningen eller udsættelsen af afgørelsen om konkurs bevarer sine virkninger i medfør af det foreslåede *stk. 2*, henholdsvis så længe en tvangsakkordforhandling behandles efter de hidtil gældende regler i medfør af det foreslåede *stk. 3*.

Hvis en fordringshaver indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling i strid med det foreslåede *stk. 4*, skal skifteretten af egen drift afvise begæringen. Begæringen kan heller ikke med skyldnerens samtykke tages under behandling, og begæringen kan heller ikke anses som en konkursbegæring efter den foreslåede regel i konkurslovens § 11, *stk. 5* (lovforslagets § 1, nr. 11).

Skyldneren kan derimod ved at tilbagekalde anmeldelsen om betalingsstandsning, jf. § 16 e, stk. 1, nr. 1, uden videre bringe betalingsstandsningen til ophør, og herefter kan en fordringshaver indgive begæring om rekonstruktionsbehandling efter de nye regler. Skyldneren kan tilsvarende anmode skifteretten om tilladelse til at tage et akkordforslag tilbage, jf. den hidtil gældende regel i konkurslovens § 172, og hvis skifteretten imødekommer anmodningen og slutter akkordforhandlingen, kan en fordringshaver indgive begæring om rekonstruktionsbehandling, når kærefristen er udløbet eller en eventuel kære er afgjort, jf. den hidtil gældende regel i konkurslovens § 183, stk. 1. Endelig kan skyldneren anmode skifteretten om at bringe udsættelsen af afgørelsen om konkurs til ophør, jf. den hidtil gældende regel i konkurslovens § 24, og hvis skifteretten imødekommer anmodningen og en fordringshaver straks derefter (inden der er afsagt konkursdekret) indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling, skal begæringen om rekonstruktionsbehandling behandles *før* den tidligere indgivne konkursbegæring, jf. den foreslåede nye affattelse af konkurslovens § 24 (lovforslagets § 1, nr. 13), som i så fald finder anvendelse.

Det foreslåede stk. 4 forhindrer kun fordringshaveres begæring om rekonstruktionsbehandling. Skyldneren selv kan til enhver tid indgive begæring om rekonstruktionsbehandling efter de nye regler, og hvis begæringen imødekommes, ophører betalingsstandsningen, udsættelsen af afgørelsen om konkurs henholdsvis tvangsakkordforhandlingen efter de gamle regler.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder overgangsbestemmelser med hensyn til fastlæggelse af fristdagen efter konkurslovens § 1 (som foreslås nyaffattet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1). De foreslåede overgangsregler skal ses i lyset af forslaget om at ophæve de gældende regler om betalingsstandsning og forhandling om tvangsakkord og erstatte dem med et nyt regelsæt om rekonstruktionsbehandling (jf. lovforslagets § 1, nr. 11). De foreslåede overgangsregler sikrer, at en fristdag, der er etableret før lovens ikrafttræden ved anmeldelse af betalingsstandsning eller indlevering af begæring om åbning af akkordforhandling, bevarer sin virkning efter lovens ikrafttræden også i tilfælde, hvor betalingsstandsningen henholdsvis akkordforhandlingen ophører (eller hvor begæringen om akkordforhandling tilbagekaldes eller afslås), hvis skifteretten dernæst inden tre uger modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

I *stk. 6* foreslås, at konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 5 (lovforslagets § 1, nr. 11), skal finde anvendelse for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden. Hermed sikres, at der ikke gribes ind i eksisterende aftaleforhold,

hvor der ikke har været mulighed for at tage højde for den foreslåede regel i § 10 a, stk. 3, nr. 5. Efter denne bestemmelse medfører en ved rekonstruktion opnået tvangsakkord bortfald af fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at den ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion.

Det foreslåede stk. 6 indebærer, at den foreslåede lovbestemte formodning for, at en aftale, hvorefter en fordringshaver står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af konkurs, indebærer, at fordringshaveren også står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af rekonstruktionsbehandling, kun gælder for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden. Dette er ikke til hinder for, at en aftale indgås før lovens ikrafttræden om, at en fordringshaver står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af konkurs, konkret fortolkes sådan, at den indebærer, at den pågældende fordringshaver også står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af rekonstruktionsbehandling. For sådanne aftaler indgås før lovens ikrafttræden vil der blot ikke gælde nogen lovbestemt formodning herom.

I *stk. 7* foreslås, at afbrydelse af forældelse kan ske efter de hidtil gældende bestemmelser i forældelseslovens §§ 17 og 20, hvis begæring om åbning af tvangsakkordforhandling er indgivet inden lovens ikrafttræden. Forslaget skal ses i lyset af det foreslåede stk. 3, som indebærer, at forhandling om tvangsakkord kan finde sted efter lovens ikrafttræden, når begæringen herom er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Forslaget indebærer, at forældelse også efter lovens ikrafttræden kan afbrydes ved anmeldelse af fordringen i forbindelse med åbning af tvangsakkordforhandling, jf. forældelseslovens § 17, stk. 1, nr. 3, selv om denne bestemmelse i øvrigt foreslås ændret, så rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord, jf. lovforslagets § 6, nr. 2.

Forslaget indebærer endvidere, at forældelse også efter lovens ikrafttræden suspenderes fra åbningen af tvangsakkordforhandling til afholdelse af møde efter (den hidtidige bestemmelse i) konkurslovens § 169, jf. forældelseslovens § 17, stk. 3, selv om denne bestemmelse i øvrigt foreslås ændret, så rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord, jf. lovforslagets § 6, nr. 3.

Forslaget indebærer endelig, at forældelse også efter lovens ikrafttræden kan afbrydes foreløbigt ved anmeldelse i forbindelse med åbning af tvangsakkordforhandling, som ikke fører til anerkendelse af fordringen, jf. forældelseslovens § 20, stk. 4, selv om denne bestem-

melse i øvrigt foreslås ændret, så rekonstruktionsbehandling træder i stedet for forhandling om tvangsakkord, jf. lovforslagets § 6, nr. 5.

Det foreslåede *stk. 8* angår »frysning« af virksomhedspant og fordringspant. Bestemmelsen skal blandt andet ses i lyset af det foreslåede *stk. 2*, hvorefter en betalingsstandsning eller en udsættelse af afgørelsen om konkurs, der er etableret før lovens ikrafttræden, kan fortsætte efter lovens ikrafttræden og eventuelt – hvis skyldneren begærer det – afløses af en rekonstruktionsbehandling. Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af det foreslåede *stk. 3*, som blandt andet indebærer, at der efter lovens ikrafttræden kan åbnes tvangsakkordforhandling på grundlag af en begæring herom indgivet før lovens ikrafttræden.

Stk. 8, 1. pkt., viderefører den gældende regel i tinglysningslovens § 47 f, stk. 4, om »frysning« af virksomhedspant og fordringspant ved åbning af tvangsakkordforhandling. Bestemmelsen er navnlig møntet på tilfælde, hvor der efter lovens ikrafttræden åbnes tvangsakkordforhandling på grundlag af en begæring herom indgivet før lovens ikrafttræden, idet det hidtil gældende § 47 f, stk. 4 (som bliver *stk. 2*), i øvrigt foreslås ændret til at angå indledning af rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 5, nr. 2. Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd også tilfælde, hvor der ved lovens ikrafttræden er åbnet tvangsakkordforhandling og tydeliggør i denne henseende, at et virksomhedspant eller fordringspant, der ved åbningen af akkordforhandlingen blev »frosset«, heller ikke omfatter aktiver erhvervet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8, 2. pkt., supplerer tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 3. Bestemmelsen angår tilfælde, hvor et virksomhedspant eller fordringspant allerede er blevet »frosset« før lovens ikrafttræden som følge af anmeldelse af betalingsstandsning, udsættelse af afgørelsen om konkurs eller åbning af tvangsakkordforhandling, jf. tinglysningslovens § 47 f, stk. 2-4, i den hidtil gældende affattelse – samt tilfælde, hvor et virksomhedspant eller fordringspant efter lovens ikrafttræden er blevet »frosset« i medfør af det foreslåede *stk. 7, 8. pkt.*, som følge af åbning af tvangsakkordforhandling efter lovens ikrafttræden på grundlag af en begæring herom indgivet inden lovens ikrafttræden. I disse tilfælde skal et virksomhedspant eller fordringspant, der måtte være stiftet efter de pågældende »frysningstidspunkter«, ikke fryses ved indledning af rekonstruktionsbehandling. Det foreslås derfor, at tinglysningslovens § 47 f, stk. 2, 1. pkt. (som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 2) – ud over det tilfælde, som er nævnt i § 47 f, stk. 2, 2. pkt. (gældssanerings sag er indledt) – endvidere ikke gælder, hvis pantsætteren ved

indledningen af rekonstruktionsbehandling er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling.

Stk. 8, 3. pkt., supplerer tilsvarende tinglysningslovens § 47, stk. 3, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 4. Bestemmelsen angår de samme tilfælde som nævnt ovenfor vedrørende *stk. 8, 2. pkt.* Blot er der tale om, at et virksomhedspant eller fordringspant i de relevante situationer ikke skal »fryses« ved indledning af gældssanerings sag, og det foreslås tilsvarende, at tinglysningslovens § 47 f, stk. 3, 1. pkt. (hidtidige *stk. 5, 1. pkt.*, jf. lovforslagets § 5, nr. 1) – ud over de tilfælde, som er nævnt i § 47 f, stk. 3, 2. pkt. (konkurs eller rekonstruktionsbehandling) – endvidere ikke gælder, hvis pantsætteren ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling.

Det foreslåede *stk. 9* angår straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, § 300, nr. 3, og § 304, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 11, nr. 1, 3 og 4.

Efter straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, straffes for skyldnersvig blandt andet den, der efter »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet«, foretager handlinger, der går ud på, at boets ejendele og fordringer ikke kommer fordringshaverne til gode.

Efter straffelovens § 300, nr. 3, straffes den skyldner og tillidsmand, som ved afgivelse af de »til åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« fornødne erklæringer afgiver urigtige oplysninger eller gør sig skyldig i grov skødesløshed.

Efter straffelovens § 304, stk. 2, straffes blandt andet den, som ved afstemninger under »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« ved usande foregiver påvirker stemmeafgivningen eller yder, lover eller tilbyder, modtager, fordrer eller lader sig tilsige formuefordel for at stemme i en bestemt retning eller for at undlade at stemme.

Som følge af forslaget om at ophæve blandt andet konkurslovens regler om forhandling om tvangsakkord og i stedet indføre regler om rekonstruktionsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås de nævnte straffelovsbestemmelser ændret, så de angår rekonstruktionsbehandling.

Da den foreslåede ændring af de nævnte regler i straffeloven skyldes de foreslåede ændringer af reglerne om insolvensbehandling – og dermed ydre, strafskylden uvedkommende forhold – skal handlinger, der er begået før lovens ikrafttræden også efter lovens ikrafttræden

bedømmes efter straffebestemmelserne som affattet på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 3, stk. 1, 2. pkt.

Formålet med det foreslåede stk. 9 er således *ikke* at fravige straffelovens § 3 eller at skabe hjemmel til at straffe forhold i forbindelse med forhandling om tvangsakkord, der er *begået før* lovens ikrafttræden. Hjemlen til at straffe i disse situationer følger direkte af de hidtil gældende bestemmelser i straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, § 300, nr. 3, og § 304, stk. 2, sammenholdt med straffelovens § 3.

Formålet med det foreslåede stk. 9 er derimod at skabe sikker hjemmel til at straffe forhold i forbindelse med forhandling om tvangsakkord, der er *begået efter* lovens ikrafttræden. Stk. 9 skal således ses i lyset af det foreslåede stk. 3, som indebærer, at forhandling om tvangsakkord kan finde sted efter lovens ikrafttræden, når begæringen herom er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Efter straffelovens § 283, stk. 2, straffes en fordringshaver kun for skyldnersvig efter § 283, stk. 1, nr. 3, der er foretaget til begunstiggelse af den pågældende fordringshaver, hvis fordringshaveren har bestemt skyldneren til at yde fordringshaveren sådan begunstiggelse på et tidspunkt, hvor fordringshaveren forudså, at skyldnerens konkurs eller betalingsstandsning var umiddelbart forestående. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så den fremover henviser til, at skyldnerens konkurs eller rekonstruktionsbehandling var umiddelbart forestående, jf. lovforslagets § 11, nr. 2.

Her gælder tilsvarende, at den foreslåede ændring af straffelovens § 283, stk. 2, skyldes de foreslåede ændringer af reglerne om insolvensbehandling og dermed ydre, strafskylden uvedkommende forhold, således at handlinger, der er begået før lovens ikrafttræden, også efter lovens ikrafttræden skal bedømmes efter straffelovens § 283, stk. 2, som affattet på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 3, stk. 1, 2. pkt.

Til § 55

(Færøerne og Grønland)

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.

Stk. 1 fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Stk. 2 giver mulighed for ved kongelig anordning helt eller delvis at sætte lovens § 1 (konkursloven), § 4 (lov om skifte af dødsboer), § 6 (lov om forældelse af fordringer), § 7 (købeloven), § 8 (forsikringsaftaleloven), § 9 (kommissionsloven), § 10 (lov om inkassovirksomhed), § 14 (lov om vagtvirksomhed), § 21 (årsregnskabsloven), § 22 (lov om værdipapirhandel mv.), § 23 (lov om finansiel virksomhed), § 25 (vekselloven), § 26 (lov om betalingstjenester), § 29 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger mv.), § 30 (lov om en garantifond for indskydere og investorer), § 32 (lov om et skibsfinansieringsinstitut) og § 53 (lov om elektroniske signaturer) i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3 giver mulighed for ved kongelig anordning helt eller delvis at sætte lovens § 11 (straffeloven) i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4 giver mulighed for ved kongelig anordning helt eller delvis at sætte lovens § 15 (lov om Lønmodtagernes Garantifond), § 18 (lov om arbejdsskadesikring), § 20 (selskabsloven), § 24 (lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder), § 27 (lov om forsikringsformidling) § 28 (lov om tilsyn med firmapensionskasser), § 31 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv.) og § 33 (lov om omsætning af fast ejendom) i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov

- 1) den dag, da skifteretten modtog anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling, gældssanering eller konkurs,
- 2) dagen for skyldnerens død, såfremt dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer,
- 3) dagen for beslutningen om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs, eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Ophører en betalingsstandsning, regnes dagen for anmeldelsen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om akkordforhandling, gældssanering eller konkurs.

Stk. 3. Selv om en begæring om akkordforhandling ikke fører til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for fristdag, hvis begæring om gældssanering eller konkurs modtages inden tre uger efter, at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte.

Stk. 4. Selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for fristdag, hvis begæring om konkurs eller akkordforhandling

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1259 af 23. oktober 2007, som ændret ved § 14 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og lov nr. 1265 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) Den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.
- 2) Dagen for skyldnerens død, hvis dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer.
- 3) Dagen for beslutningen om likvidation eller tvangsopløsning af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Stk. 2. Tilbagekaldes eller afslås en begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om rekonstruktionsbehandling eller begæring om konkurs eller gældssanering. Tilsvarende gælder, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører og skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om konkurs eller gældssanering.

Stk. 3. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om rekonstruktionsbehandling eller gældssanering.

Stk. 4. Selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten modtager begæring om kon-

modtages inden tre uger efter, at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.

Stk. 5. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, bevarer denne dog sin virkning, for så vidt angår fastsættelsen af fristdagen, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om akkordforhandling eller gældssanering eller anmeldelse om betalingsstandsning.

§ 3. Anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves.

Stk. 2. Udøver skyldneren ikke erhvervmæssig virksomhed her i riget, indgives anmeldelsen eller begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Stk. 3. ---

§ 4. I de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, indgives de i § 3 nævnte anmeldelser og begæringer til Sø- og Handelsretten, jf. dog § 3, stk. 3.

§ 5. En anmeldelse eller begæring, som ikke er indgivet til den rette skifteret, henvises om muligt til denne, forsynet med påtegning om dagen for modtagelsen.

Stk. 2. Præsidenten for en landsret eller præsidenten for Sø- og Handelsretten kan henvise en anmeldelse, en begæring eller et bo, som efter § 3 eller § 4 skulle behandles af en ret inden for den pågældende præsidents embedsområde, til en anden ret, såfremt det findes mere hensigtsmæssigt, at behandlingen sker ved denne ret. Der kan endvidere ske henvisning af begæring fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om opløsning af selskaber, erhvervsdrivende fonde og erhvervsdrivende virksomheder.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter afgørelser af udenlandske domstole og myndigheder vedrørende konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling skal have bindende virkning og kunne fuldbyrdes her i riget,

kurs eller rekonstruktionsbehandling inden tre uger efter, at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.«

2. § 3, stk. 1, affattes således:

»Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervmæssige virksomhed udøves.«

3. I § 3, stk. 2, og § 7, stk. 2, udgår »anmeldelsen eller«.

4. I § 4 udgår »anmeldelser og«.

5. I § 5, stk. 1, § 8, og § 9, stk. 2 og 3, udgår »anmeldelse eller«.

6. I § 5, stk. 2, 1. pkt., udgår »en anmeldelse,«.

7. I § 6, stk. 1, 2 og 3, ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

såfremt de har sådanne virkninger i den stat, hvor afgørelsen er truffet, og anerkendelsen og fuldbyrdelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser en fremmed stats lovgivning kommer til anvendelse ved bestemmelsen af retsvirkningerne af konkurs, tvangsakkord og anden lignende insolvensbehandling, for så vidt anvendelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter et bostyre i tilfælde af konkurs, tvangsakkord eller lignende insolvensbehandling, som efter stk. 1 har virkning her i riget, skal kunne udøve samme beføjelser, som tilkommer det efter lovgivningen i den stat, hvor bostyret er udpeget.

§ 7. Anmeldelse om betalingsstandsning og begæring om konkurs, akkordforhandling eller gælds-sanering indgives skriftligt og skal så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervs-gren, samt hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives. Er skyldneren et aktie- eller anpartsselskab, skal registreringsnum-meret så vidt muligt angives. Dokumenter, der på-beråbes, vedlægges.

Stk. 2. Skifteretten påfører anmeldelsen eller be-gæringen datoen for dens modtagelse.

§ 8. Skifteretten kan meddele den, som indgiver anmeldelse eller begæring som omtalt i § 7, en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, til at fremskaffe manglende oplysninger eller til at ud-sende påbudte meddelelser.

§ 9. Anmeldelse om betalingsstandsning og be-gæring om konkurs, akkordforhandling eller gælds-sanering offentliggøres ikke.

Stk. 2. Enhver, der har retlig interesse deri, kan hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvor-når en skyldner har indgivet anmeldelse eller be-gæring som nævnt i stk. 1, og hvem der er beskikket som tilsyn for den pågældende.

Stk. 3. Har en anmeldelse eller begæring som nævnt i stk. 1 været fremlagt i et offentligt retsmø-de, gælder retsplejelovens kapitel 3 a.

8. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Anmeldelse om be-talingsstandsning og begæring om konkurs, ak-kordforhandling« til: »Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs«.

3. I § 3, *stk. 2*, og § 7, *stk. 2*, udgår »anmeldelsen eller«.

5. I § 5, *stk. 1*, § 8, og § 9, *stk. 2 og 3*, udgår »an-meldelse eller«.

9. § 9, *stk. 1*, affattes således:

»Begæring om rekonstruktionsbehandling, kon-kurs eller gældssanering offentliggøres ikke.«

5. I § 5, *stk. 1*, § 8, og § 9, *stk. 2 og 3*, udgår »an-meldelse eller«.

10. I § 9, *stk. 2*, udgår », og hvem der er beskikket som tilsyn for den pågældende«.

5. I § 5, *stk. 1*, § 8, og § 9, *stk. 2 og 3*, udgår »an-meldelse eller«.

11. *Kapitel 2* ophæves, og i stedet indsættes:

»Afsnit I A

Rekonstruktion

Kapitel 2

Betalingsstandsning

§ 10. En skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at skyldneren har standset sine betalinger.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde skyldnerens forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn under betalingsstandsningen, samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238. Anmeldelsen er uden virkning, hvis den ikke indeholder disse oplysninger.

Kapitel 2

Indholdet af en rekonstruktion

§ 10. En rekonstruktion skal indeholde mindst et af følgende elementer:

- 1) Tvangsakkord, jf. § 10 a.
- 2) Virksomhedsoverdragelse, jf. § 10 b.

§ 10 a. En tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringerne mod skyldneren. En tvangsakkord kan endvidere gå ud på betalingsudsættelse. En tvangsakkord kan betinges af, at skyldnerens formue eller en del af denne fordeles mellem fordringshaverne.

Stk. 2. En tvangsakkord kan ikke omfatte:

- 1) Fordringer, der er stiftet efter skifterettens modtagelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord.
- 2) Pantefordringer, i det omfang pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af tvangsakkorden for så vidt angår den del af deres personlige fordring, som ikke dækkes af pantet. Hvis skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, er den fastsatte værdi bindende ved opgørelse af panthaverens fordring efter 1. pkt.
- 3) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, hvis det er bestemt i tvangsakkorden og det må anses rimeligt begrundet under hensyn til skyldnerens forhold og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

Stk. 3. En tvangsakkord medfører bortfald af

- 1) gaveløfter,

2) krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden,

3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag,

4) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, og

5) fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at den ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion.

Stk. 4. Uforfaldne fordringer omfattet af tvangsakkorden kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 10 b. En virksomhedsoverdragelse kan gå ud på overdragelse til eje af skyldnerens igangværende virksomhed eller en del heraf, der bevarer sin identitet, og som udgør en økonomisk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.

§ 10 c. Fordringshaverne skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling eller andet følger af lovens øvrige bestemmelser.

Kapitel 2 a

Indledning af rekonstruktionsbehandling

§ 11. Skifteretten beskikker straks ved anmeldelsens modtagelse et tilsyn for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af skyldnerens forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn.

Stk. 2. Samtidig fastsætter skifteretten tidspunktet for et møde med fordringshaverne. Mødet skal afholdes inden tre uger fra anmeldelsens modtagelse.

Stk. 3. Skifteretten kan efter tilsynets begæring bestemme, at der skal stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at omkostning-

§ 11. En skyldner, der er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18, skal tages under rekonstruktionsbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver. § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og § 23, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.

ger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, betales af statskassen.

Stk. 3. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af skyldneren, indleder skifteretten rekonstruktionsbehandling straks ved begæringens modtagelse.

Stk. 4. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af en fordringshaver, og har skyldneren samtykket i begæringen, kan skifteretten straks indlede rekonstruktionsbehandling. Hvis skyldnerens samtykke ikke foreligger, indkalder skifteretten skyldneren til et møde i skifteretten, hvor begæringen behandles. § 23, stk. 2-5, og § 23 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Hvis en skyldner, der er en fysisk person, ikke senest på det møde, der er nævnt i stk. 4, samtykker i fordringshaverens begæring, anses denne for en konkursbegæring, som straks behandles. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori mindst én af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 6. Efter indledningen af rekonstruktionsbehandling kan begæringen herom ikke tilbagekaldes.

§ 11 a. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Samtidig fastsætter skifteretten tidspunktet for et møde med fordringshaverne. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren straks registrere mødeindkaldelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Hvis rekonstruktionsbehandling indledes uden samtykke fra skyldneren, bestemmer skifteretten samtidig, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden.

Stk. 4. Indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke er betinget af sikker-

hedsstillelse for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. En fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, hæfter ikke for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen ud over sikkerhedsstillelsen, og alene i det omfang omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler.

Stk. 5. Skifteretten kan efter rekonstruktørens begæring bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Stilles sikkerheden ikke, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 6. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed.

Stk. 7. Indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. § 27, stk. 1.

§ 11 b. Rekonstruktøren skal senest en uge efter beskikkelsen sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Meddelelsen skal indeholde:

- 1) Oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder.
- 2) Oplysning om skyldnerens regnskabsføring.
- 3) En redegørelse for årsagerne til og formålet med rekonstruktionsbehandlingen.
- 4) Oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne.

Stk. 3. Rekonstruktøren skal straks efter beskikkelsen sende meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til virksomhedspanthavere, jf. tingly-

sningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

§ 11 c. Senest en uge før mødet med fordringshaverne skal rekonstruktøren sende sit forslag til rekonstruktionsplan til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan skal indeholde:

1) En begrundet redegørelse for, hvilken type forslag til rekonstruktion der agtes fremsat, og en vurdering af, om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af denne rekonstruktion.

2) Så vidt muligt oplysning om skyldnerens balance pr. dagen for indledningen af rekonstruktionsbehandling med angivelse af afvigelser som følge af senere indtrufne ændringer.

3) Oplysning om, hvorvidt der efter tillidsmandens opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport.

4) En redegørelse for de væsentligste skridt, der agtes foretaget under rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 3. Forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren. Forslaget skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Stk. 4. Hvis forslaget til rekonstruktionsplan ikke senest på mødet med fordringshaverne opfylder kravene i stk. 2 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører. Det samme gælder, hvis den balance, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, ikke foreligger senest på mødet med fordringshaverne.

§ 11 d. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 11 e. På mødet med fordringshaverne drøftes forslaget til rekonstruktionsplan. Forslaget til re-

konstruktionsplan kan ændres på mødet, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vedtages der ikke en rekonstruktionsplan, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Skifteretten kan på mødet

- 1) beskikke en eller flere yderligere rekonstruktører eller
- 2) beskikke en anden tillidsmand.

§ 11 f. Rekonstruktøren skal inden tre måneder efter rekonstruktionsbehandlingens indledning sende en redegørelse til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten om alle væsentlige forhold vedrørende rekonstruktionsbehandlingen, herunder resultatet af en eventuel fortsat drift af skyldnerens virksomhed, og oplysning om, hvornår et rekonstruktionsforslag forventes sendt til fordringshaverne.

Stk. 2. Hvis forudsætningerne for rekonstruktionsplanen ændrer sig væsentligt, skal rekonstruktøren uden ugrundet ophold orientere fordringshaverne og skifteretten herom. Skifteretten indkalder til et møde i skifteretten, hvor der tages stilling til, om rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, eller om rekonstruktionsplanen skal ændres. §§ 11 c-11 e finder tilsvarende anvendelse.

§ 11 g. Skifteretten kan afsætte en rekonstruktør, hvis særlige grunde taler for det. § 114, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, skal have lejlighed til over for skifteretten at fremsætte forslag til beskikkelse af en ny rekonstruktør. Skifteretten kan give den pågældende en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, hertil.

Stk. 3. Afsættes samtlige rekonstruktører, og kan der ikke beskikkes en eller flere nye rekonstruktører, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Fratræder rekonstruktøren, finder stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse i forhold til tillidsmanden.

§ 11 h. § 28 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 2 b

Retsvirkninger af rekonstruktionsbehandling

§ 12. Tilsynet skal senest en uge efter beskikkelsen udsende en meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige kendte fordringshavere med genpart til skifteretten. Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens senest foreliggende årsregnskab eller efter omstændighederne uddrag heraf. Meddelelsen skal endvidere indeholde:

- 1) oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver samt så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder,
- 2) oplysning om skyldnerens regnskabsføring,
- 3) en redegørelse for årsagerne til og formålet med betalingsstandsningen og
- 4) oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at tilsynet sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse skal udsende en nærmere angivet vejledning om fordringshavernes retsstilling under betalingsstandsning.

Stk. 3. Tilsynet udsender straks efter beskikkelsen meddelelse om betalingsstandsningen til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

§ 12. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 2. Virksomhedsoverdragelse må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 3. Skyldneren skal aflægge regnskab over for rekonstruktøren efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 4. § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. En rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, træffer afgørelse i sammenslutningens forhold, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, ikke træffe afgørelse om forhold, som henhører under generalforsamlingen, bortset fra udpegning af revisor. Generalforsamlingens beslutninger får virkning, når de tiltrædes af rekonstruktøren. Rekonstruktøren skal registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

§ 12 a. Rekonstruktøren eller fordringshaveren, der tilsammen repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation giver stemmeret, jf. § 13 d, stk. 2-4, kan fremsætte begæring om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori

mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indkalder straks skyldneren, fordringshaverne og rekonstruktøren til et møde, hvor begæringen behandles. Fremsættes begæringen på et møde i skifteretten, hvortil de nævnte personer er indkaldt, kan begæringen behandles på mødet. En begæring kan dog tidligst behandles på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e.

Stk. 3. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, hvis fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

§ 12 b. Hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne, kan skifteretten bestemme, at rekonstruktøren foreløbigt skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden. Rekonstruktøren skal endvidere straks underrette skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden herom.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt inden 14 dage, dog tidligst på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, træffe afgørelse om, hvorvidt rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden skal opretholdes. § 12 a finder tilsvarende anvendelse.

§ 12 c. Under rekonstruktionsbehandlingen gælder følgende begrænsninger i adgangen til at søge fyldestgørelse i skyldnerens aktiver, jf. dog stk. 2-5:

- 1) Arrest eller udlæg kan ikke foretages.
- 2) Brugspanteret kan ikke udøves.
- 3) Der kan ikke udøves rådighedsberøvelse på grundlag af udlæg.
- 4) Der kan ikke uden skyldnerens og rekonstruktørens samtykke søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3 og 4, gælder ikke for udlæg i fordringer.

Stk. 3. Den, som har tilbageholdsret i skyldnerens ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset stk. 1 foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele

og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis skyldneren trods opfordring fremsat efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen og mindst 14 dage inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 4. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret eller ved virksomhedspant i fordringer, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 3, nr. 1, eller fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d, berøres ikke af rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 5. Skyldneren skal efter anmodning betale de løbende ydelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen, på pantefordringer, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, og som ikke omfattes af stk. 4. Hvis pantefordringen efter skifterettens skøn helt eller delvis ikke dækkes af pantet, skal skyldneren dog kun betale en forholdsmæssig del af de løbende ydelser svarende til forholdet mellem den del af hovedstolen, der efter skifterettens skøn dækkes af pantet, og hele hovedstolen. Betaler skyldneren ikke rettidigt en ydelse, kan panthaveren uanset stk. 1 søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv.

§ 12 d. Indledning af rekonstruktionsbehandling fratager ikke skyldneren en adgang, som bestod før rekonstruktionsbehandlingen, til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c.

Stk. 2. En skyldner kan endvidere uden samtykke fra panthaveren udskille aktiver fra et pant, hvis

- 1) panthaverens ret er omstødelig eller
- 2) skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat aktivets værdi og panthaveren før udskillelsen modtager fyldestgørelse, i det omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 e. Skifteretten kan på begæring af skyldneren fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3, pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4. Dette gælder dog ikke

- 1) fast ejendom, skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover og luftfartøjer,

2) andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningslovens § 42 i,

3) aktiver omfattet af en tinglyst panteret i medfør af tinglysningslovens § 37 eller § 42 j, stk. 8, og aktiver som nævnt i sølovens § 47 eller lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer §§ 22 eller 24, og

4) fordringer og kapitalandele.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skifteretten have modtaget tillidsmandens vurdering af aktivet, og berørte rettighedshavere skal have haft adgang til at udtale sig om tillidsmandens vurdering. Tillidsmanden skal på skyldnerens begæring foretage enkeltvis vurdering af aktiver, der har været vurderet samlet, hvis dette kan ske uden uforholdsmæssig omkostning.

Stk. 3. Skifteretten kan på begæring af skyldneren, rekonstruktøren eller en fordringshaver ændre en afgørelse efter stk. 1, hvis værdien af aktivet har ændret sig væsentligt.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 f. Skyldnerens rimelige omkostninger ved salg af et pantsat aktiv og ved vurdering af pantet betales af den, der køber det pantsatte aktiv.

Stk. 2. Stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skyldneren kræve, at panthaveren betaler omkostningerne ved vurdering af pantet, i det omfang disse efter skifterettens skøn ikke dækkes af den ubehæftede del af det pantsatte aktiv. Er aktivet pantsat til flere panthavere, påhviler forpligtelsen den sidst prioriterede panthaver, hvis fordring efter skifterettens skøn helt eller delvis dækkes af pantet.

Stk. 3. Erklæres skyldneren konkurs uden at have fået stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, omfattes omkostningerne ved vurdering af pantet af § 87, stk. 3 og 4.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på pantsatte aktiver, der er solgt under rekonstruktionsbehandlingen.

§ 12 g. §§ 39-52 finder tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling, jf. dog stk. 2-4. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder rekonstruktionsbehandlingens indledning.

Stk. 2. Uanset § 42, stk. 1 og 2, kan en fordringshaver ikke anvende et uforfaldent krav til modregning.

Stk. 3. En fordringshaver kan ikke anvende et krav omfattet af § 97 til modregning i skyldnerens krav i medfør af en aftale, der er videreført efter § 12 o.

Stk. 4. Er modregning ikke udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed, hindrer § 42, stk. 1 og 2, ikke modregning med krav omfattet af § 94.

§ 12 h. Indledning af rekonstruktionsbehandling sidestilles i relation til reglerne om sikringsakters foretagelse og retsvirkning med afsigelse af konkursdekret.

§ 12 i. Reglerne i §§ 64-80 finder tilsvarende anvendelse, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

§ 12 j. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af § 71, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlingens indledning. Arrest foretaget inden rekonstruktionsbehandlingens indledning bortfalder.

Stk. 3. Fordringshaverne kan sælge retten til at gøre et krav på omstødelse gældende.

§ 12 k. Enhver stemmeberettiget fordringshaver kan stille forslag om anlæg af omstødsessag eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Forslag herom skal fremsættes senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. § 13 d finder tilsvarende anvendelse, idet dog mindst en fordringshaver skal stemme for forslaget om anlæg af omstødsessag. Den begunstigede har ikke stemmeret.

Stk. 2. Vedtages sagsanlæg, hæfter de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget, solidarisk for omkostningerne ved sagen. I det indbyrdes forhold hæfter fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordring mod skyldneren.

Stk. 3. Vedtages sagsanlæg, udpeger skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver, der stemte for sagsanlægget, en advokat til at føre sagen. Fremkommer der på mødet flere forslag, udpeges den advokat, der har den største tilslutning blandt de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget. Skifteretten fastlægger omfanget af advokatens ret-

tergangsfuldmagt og bestemmer herunder, hvilke anliggender der skal forelægges for de nævnte fordringshavere til afstemning på et møde i skifteretten. Advokatens honorar fastsættes af den ret, hvor omstødsessagen anlægges.

Stk. 4. Vedtages sagsanlæg eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende ikke, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver anlægge omstødsessag, hvis fordringshaveren senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget, giver skifteretten meddelelse herom og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødsessag vil stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 5. Omstødsessag skal anlægges senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingsens ophør.

§ 12 l. Afsiges der dom om omstødelse i en sag anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen.

§ 12 m. Sælges retten til at gøre omstødelse gældende, indbetales salgssummen til rekonstruktøren, der fordeler beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen, medmindre andet er bestemt ved beslutningen om salget.

§ 12 n. § 12 o, § 12 p, § 12 q, stk. 2, og §§ 12 r-12 u anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed.

§ 12 o. En skyldner, der er under rekonstruktionsbehandling, kan med rekonstruktørens samtykke videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler. Skyldneren kan endvidere med rekonstruktørens samtykke videreføre en gensidigt bebyrdende aftale, som medkontrahenten inden for de seneste fire uger har hævet på grund af skyldnerens misligholdelse, medmindre medkontrahenten har disponeret i henhold til ophævelsen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan skyldneren ikke uden medkontrahentens samtykke videreføre en aftale, hvis medkontrahenten bortset fra rekonstruktionsbehandlingen havde adgang til at hæve aftalen af andre årsager end skyldnerens forsinkelse med egen ydelse.

Stk. 3. Medkontrahenten kan forlange, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om en gensidigt bebyrdende aftale skal videreføres. For arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed gælder dette dog først efter udløbet af fristen i § 12 u, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Angår en aftale, der er videreført efter stk. 1, en løbende ydelse, kan skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid opsiges aftalen med en måneds varsel. Medkontrahenten kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 12 t.

§ 12 p. Videreføres en aftale efter § 12 o, omfattes medkontrahentens krav ifølge aftalen af § 94.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse, omfattes medkontrahentens krav for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 12 o, stk. 4, 1. pkt., eller § 12 t, stk. 1, af § 94. Medkontrahentens krav for tiden efter en eventuel afsigelse af konkursdekret omfattes dog ikke af § 94.

§ 12 q. Videreføres en aftale efter § 12 o, kan medkontrahenten ikke

1) kræve sikkerhedsstillelse for sine krav i medfør af aftalen,

2) holde sin ydelse tilbage eller hindre dens overgivelse som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt,

3) kræve, at skyldneren som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt præsterer sin ydelse før forfaldstid, eller

4) hæve aftalen som følge af forsinkelse med skyldnerens ydelse, medmindre medkontrahentens krav på ydelsen omfattes af § 94 og skyldneren ikke præsterer ydelsen uden ugrundet ophold efter videreførelsen af aftalen.

Stk. 2. Personer, der er ansat i skyldnerens virksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, i det omfang det vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden

ugrundet ophold, kan den ansatte hæve arbejdsaftalen.

§ 12 r. Videreføres en gensidigt bebyrdende aftale ikke efter § 12 o, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan medkontrahenten kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende til det.

§ 12 s. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre aftalen videreføres efter § 12 o.

§ 12 t. Skyldneren kan med rekonstruktørens samtykke opsiges en aftale om et vedvarende retsforhold med sædvanligt eller rimeligt varsel, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan det pålægges skyldneren at yde erstatning for medkontrahentens tab ved, at skyldneren opsiger aftalen efter stk. 1.

§ 12 u. Hvis skyldneren inden 14 dage efter rekonstruktionsbehandlingens indledning erklærer ikke at ville videreføre en arbejdsaftale med en ansat i skyldnerens virksomhed, jf. § 12 o, er kravet på arbejdsvederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning stillet som vederlag for den forudgående periode. Krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for skyldneren under rekonstruktionsbehandlingens indledning, er dog omfattet af § 94. Afgiver skyldneren først senere erklæring om ikke at ville videreføre aftalen, er kravet for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning til afgivelsen af skyldnerens erklæring omfattet af § 94.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af rekonstruktionsbehandlingen følgende ændring af forholdene giver den ansatte særlig grund hertil.

Gennemførelse af rekonstruktion

§ 13. Skifteretten tager i forbindelse med mødet med fordringshaverne stilling til, om betalingsstandsningen kan opretholdes, jf. § 16 d.

Stk. 2. Udebliver skyldneren fra mødet uden lovligt forfald, træffer skifteretten bestemmelse om, at betalingsstandsningen ophører.

Stk. 3. Opretholdes betalingsstandsningen, træffer skifteretten efter begæring afgørelse om beskikkelse af et andet tilsyn eller om ændring af tilsynets sammensætning. Desuden kan de spørgsmål, der er nævnt i § 14, stk. 1, og § 16 a, behandles.

§ 13. Der skal senest seks måneder efter mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, holdes møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse sende rekonstruktionsforslaget og det øvrige materiale, der er nævnt i § 13 b, til skifteretten og samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere en meddelelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, hvoraf det fremgår, at materialet er udsendt og ligger til gennemsyn i skifteretten.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. I bekendtgørelsen opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse til rekonstruktøren.

Stk. 4. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 5. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis det materiale, der er nævnt i § 13 b, ikke er modtaget i skifteretten inden for fristen i stk. 1 eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

§ 13 a. Skifteretten kan forlænge fristen i § 13, stk. 1, med indtil to måneder ad gangen, dog ikke ud over fire måneder, hvis

1) skyldneren med rekonstruktørens samtykke anmoder herom og

2) fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

Stk. 2. Anmodningen om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen.

Stk. 3. Anmodningen om forlængelse behandles på et møde i skifteretten, der så vidt muligt holdes senest en uge efter anmodningens modtagelse. Rekonstruktøren skal straks sende meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset

fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Meddelelsen skal vedlægges kopi af anmodningen med eventuelle bilag.

§ 13 b. Det udsendte materiale skal indeholde:

1) Rekonstruktionsforslaget. Indeholder forslaget bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, skal forslaget indeholde oplysning om:

a) Overdragelsessummen.

b) Hvilke aktiver, passiver og gensidigt bebyr-
dende aftaler der omfattes af overdragelsen.

c) Erhververen.

3) Oversigt over skyldnerens status, der skal in-
deholde:

a) Oversigt over skyldnerens aktiver med oplys-
ning om værdien af de enkelte aktiver.

b) Oversigt over skyldnerens pantsatte aktiver,
panterettighedernes art samt størrelsen af pantefor-
dringerne og eventuel friværdi i de enkelte aktiver.

c) Oversigt over usikrede krav, herunder pantsi-
krede krav, i det omfang pantet ikke strækker til,
med angivelse af fordringshaverne og opdelt efter
kravenes placering i konkursordenen.

3) En redegørelse fra rekonstruktøren og tillids-
manden, der skal indeholde:

a) Eventuelle kommentarer til den statusoversigt,
der er nævnt i nr. 2.

b) Redegørelse for sammenhængen mellem den
statusoversigt, der er nævnt i nr. 2, og skyldnerens
senest aflagte regnskab.

c) Oplysning om forhold, der vil kunne søges om-
stødt, om anlagte omstødsessager og om rettig-
heder, der er bortfaldet efter § 12 j, stk. 2.

d) Oplysning om skyldnerens eventuelle ansvars-
pådragende forhold.

e) Oplysning om årsagen til skyldnerens økono-
miske vanskeligheder.

f) Anslået dividende i tilfælde af skyldnerens kon-
kurs.

g) Forløbet af samarbejdet med skyldneren under
rekonstruktionsbehandlingen.

h) En erklæring fra rekonstruktøren og tillids-
manden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget ef-
ter deres skøn er rimeligt og frembyder en
tilstrækkelig betryggelse for forslagets opfyldelse.

Stk. 2. Rekonstruktionsforslaget og statusover-
sigten skal være tiltrådt af skyldneren.

Stk. 3. Rekonstruktøren kan ændre rekonstruktionsforslaget, indtil det er vedtaget.

§ 13 c. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 13 d. Et rekonstruktionsforslag er vedtaget, medmindre et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, stemmer imod.

Stk. 2. Der stemmes efter fordringernes beløb. §§ 120 og 121 og § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. De fordringshavere, hvis fordring er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der giver stemmeret og for hvilke beløb.

Stk. 3. Fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående, giver ikke stemmeret.

Stk. 4. Indeholder rekonstruktionsforslaget bestemmelse om tvangsakkord, giver fordringer stemmeret, i det omfang de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne. En fordring, der bortfalder som følge af fordringshaverens indvilligelse heri i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, giver dog stemmeret, hvis bortfaldet er betinget af rekonstruktionsforslagets stadfæstelse.

§ 13 e. Det vedtagne rekonstruktionsforslag er ikke gyldigt, før det er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget skal fremsættes senest i det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. Skifteretten kan give en kort frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

Stk. 3. Skifteretten skal nægte stadfæstelse, hvis

1) fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af rekonstruktionsforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,

2) rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord, der ikke er forenelig med § 10 a, eller forslaget i øvrigt er i strid med loven eller

3) skyldneren eller tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for rekonstruktionen.

Stk. 4. I det tilfælde, der er nævnt i stk. 3, nr. 1, kan skifteretten udsætte sin afgørelse, indtil rekonstruktionsforslaget har været underkastet en ny afstemning inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 5. Skifteretten kan nægte stadfæstelse, hvis vilkårene i rekonstruktionsforslaget står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling.

Stk. 6. Skifteretten kan betinge stadfæstelsen af, at skyldneren undergiver sig tilsyn af rekonstruktøren. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder vilkårene for rekonstruktionen og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug bliver ude af stand hertil. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger. Hvis skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 13 f. Forkastes rekonstruktionsforslaget, nægtes stadfæstelse, eller stadfæster skifteretten forslaget, ophører rekonstruktionsbehandlingen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved stadfæstelse af en rekonstruktion kan skifteretten bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det fremgår af det stadfæstede rekonstruktionsforslag, at der vil blive fremsat yderligere rekonstruktionsforslag inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 3. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, kan skifteretten ved stadfæstelse af en rekonstruktion bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om en virksomhedsoverdragelse, som endnu ikke er tiltrådt af erhververen. Rekonstruktionsbehandlingen kan dog ikke fortsætte ud over fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a. Skifteretten

fastsætter en frist for erhververens tiltrædelse af aftalen om virksomhedsoverdragelse på højst fire uger. Når virksomhedsoverdragelsen er tiltrådt af erhververen, eller når den frist, skifteretten har fastsat, er udløbet, uden at erhververen har tiltrådt aftalen, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Kapitel 2 d

Rekonstruktionens virkninger

§ 14. Skifteretten kan efter begæring nedsætte et kreditorudvalg med højst 3 medlemmer. Er der i skyldnerens erhvervsvirksomhed mere end 25 ansatte, er en repræsentant for de ansatte berettiget til at indtræde i kreditorudvalget, der i så fald udgøres af højst 4 medlemmer.

Stk. 2. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal tilsynet løbende holde udvalget underrettet om betalingsstandsningens forløb.

§ 14. En tvangsakkord har virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Tvangsakkorden befrier skyldneren for den del af gælden, der ikke overtages ved akkorden. Akkorden er bindende også for fordringshavere, som ikke har meldt sig, og for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Tvangsakkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

Stk. 4. En aftale, hvorved skyldneren eller tredje- mand giver en fordringshaver større fordele end hjemlet ved tvangsakkorden, er ugyldig.

§ 14 a. Kan et afdrag på en fordring omfattet af en tvangsakkord ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.

Stk. 2. Hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sagen om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest, udloddes beløbet til de fordringshavere, hvis fordringer omfattes af tvangsakkorden uden at bortfalde ved denne, medmindre det er bestemt i akkorden, at beløbet skal tilbagebetales til skyldneren.

§ 14 b. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, får skyldneren på ny stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller meddeles skyldneren gældssanering, efter at der er stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, har de af

akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, den nye tvangsakkord eller gældssanerings sagen i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 14 e.

§ 14 c. En virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af en rekonstruktion, kan ikke omstødes.

Stk. 2. Overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført efter § 12 o, som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden rekonstruktionsbehandlings indledning, idet dog medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed. For sådanne aftaler gælder lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 4. Har skifteretten i medfør af § 12 e fastsat værdien af et pantsat aktiv, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens hæftelse for pantegælden til erhververen af virksomheden, i det omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet, og panteretten for eventuel yderligere pantegæld bortfalder.

§ 14 d. Må rekonstruktionens opfyldelse antages at være bragt i fare ved skyldnerens forhold, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren. § 13 e, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 14 e. En rekonstruktion kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten, hvis

1) skyldneren med hensyn til rekonstruktionen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyld-

neren eller andre med skyldnerens vidende i øvrigt forud for rekonstruktionens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere eller

2) skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge rekonstruktionen.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkalder skifteretten skyldneren, fordringshaverne, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til et møde.

Stk. 3. Ophævelse af en rekonstruktion medfører,

1) at en tvangsakkord bortfalder,

2) at en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for opfyldelse af en tvangsakkord bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de omstændigheder, der er beskrevet i stk. 1, nr. 1, forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2, og

3) at en virksomhedsoverdragelse, der er gennemført på grundlag af rekonstruktionen, ikke omfattes af § 14 c, stk. 1.

Kapitel 2 e

Rekonstruktionsbehandlings ophør

§ 15. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden tilsynets samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 2. Skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Tilsynet kan antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 4. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal tilsynet forud underrette udvalget om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner. Endvidere skal tilsynet forud underrette fordringshaverne om sådanne dispositioner, medmindre de er nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder.

Stk. 5. Såfremt fordringshavere, der repræsenterer en fjerdedel af de kendte usikrede fordringshavere, gør indsigelse mod gennemførelsen af påtænkte dispositioner som nævnt i stk. 4, må disse kun gen-

§ 15. Ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og § 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis

1) skyldneren ikke er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18,

2) skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshavernes ret i fare,

3) skyldneren begærer det eller

4) rekonstruktionsbehandlingen er udsigtsløs.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal straks give skifteretten meddelelse om omstændigheder som nævnt i stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Skifteretten skal i disse tilfælde give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshaverne lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Ophører en rekonstruktionsbehandling af andre grunde end stadfæstelse af en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent, tages skyldnerens bo straks under konkursbehandling.

nemføres, såfremt tilsynet indkalder fordringshaverne til et møde og et flertal af de mødte fordringshavere godkender dispositionerne. I begge henseender er fordringernes beløb afgørende. Har der været udsendt underretning til fordringshaverne, jf. stk. 4, 2. pkt., skal indsigelsen være kommet frem til tilsynet inden 7 dage efter underrettningens afsendelse.

§ 15 a. Skifterettens bestemmelse om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden, jf. § 11 a, stk. 3, § 12 a og § 12 b, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlingsens ophør.

§ 15 b. Skifteretten bekendtgør rekonstruktionsbehandlingsens ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlingsens ophør i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.«

§ 16. Under betalingsstandsningen kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Krav, som skyldneren erhverver under betalingsstandsningen, kan ikke berigtiges ved modregning med fordringer på skyldneren, som er erhvervet før fristdagen.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som ville bortfalde i tilfælde af konkurs, medmindre udlæg er foretaget på grundlag af en pantefordring, som ikke ville kunne omstødes. Skifteretten kan dog bestemme, at der kan foretages rådighedsberøvelse.

Stk. 3. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fagedrettens besiddelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 medfører ikke tab af en af udlægget følgende sikkerhedsret.

§ 16 a. Såfremt det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, kan skif-

teretten, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse, herunder overtagelse til brugeligt pant, eller søges fyldestgørelse på grundlag af pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs.

Stk. 2. Træffer skifteretten afgørelse efter stk. 1, skal skyldneren betale løbende ydelser på de i stk. 1 nævnte pantefordringer, efterhånden som de forfalder. Med henblik på betalingen af disse ydelser kan skifteretten bestemme, at skyldneren med passende mellemrum skal indbetale nærmere fastsatte beløb på en særskilt konto i bank eller sparekasse. Tilsynet afgiver straks indberetning til skifteretten, såfremt indbetaling ikke er sket senest 7 dage efter betalingsfristen ifølge skifterettens afgørelse.

Stk. 3. Såfremt det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål, kan skifteretten, når skyldneren med tilsynets samtykke fremsætter begæring herom, bestemme, at en panteret eller retsforfølgning, der vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, ikke skal være til hinder for, at skyldneren udskiller aktiver omfattet af panteretten eller retsforfølgningen som led i driften.

Stk. 4. Skifteretten kan bestemme, at stk. 2 ikke skal gælde med hensyn til bestemte pantefordringer, som ikke kan forventes dækket af pantet.

§ 16 b. Personer, som er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter anmeldelsen af betalingsstandsning. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte ophæve arbejdsaftalen.

§ 16 c. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren efter, at skifteretten har modtaget anmeldelse om betalingsstandsning, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre tilsynet tiltræder aftalen. Er forfaldstid for modydelsen ikke kommet, skal der på opfordring stilles sikkerhed for denne.

Stk. 2. Er der rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret

stand, og kommer skyldneren senere under konkurs, svarer boet vederlag efter reglen i § 94, nr. 2. Har konkursboet rådet over ydelsen, svares vederlag dog efter reglen i § 93, nr. 3.

§ 16 d. Skifteretten træffer bestemmelse om, at betalingsstandsningen ophører:

- 1) hvis betalingsstandsningen savner et rimeligt formål,
- 2) hvis skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller
- 3) hvis der i øvrigt ikke på betryggende måde arbejdes på at opnå en samlet ordning med kreditorerne.

Stk. 2. Tilsynet skal straks give skifteretten underretning, såfremt det viser sig, at en af de i stk. 1 nævnte omstændigheder foreligger.

Stk. 3. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal der gives skyldneren, tilsynet og de eventuelt fremmødte fordringshavere lejlighed til at udtale sig. Der kan eventuelt gives skyldneren en kort frist til at indlede nyt samarbejde.

§ 16 e. Betalingsstandsningen ophører endvidere, hvis:

- 1) skyldneren tilbagekalder anmeldelsen,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) gældssanerings sag indledes,
- 4) konkursdekret afsiges, eller
- 5) tre måneder fra fristdagen er forløbet.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i stk. 1, nr. 5, nævnte frist med indtil tre måneder ad gangen, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb. Fristen kan dog ikke forlænges ud over i alt et år fra fristdagen. En anmodning om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen. Anmodningen skal være vedlagt en udtalelse fra tilsynet og, hvis der er nedsat et kreditorudvalg, tillige en udtalelse fra dette. Skifteretten kan indkalde fordringshaverne til et møde, jf. § 13, med henblik på at drøfte spørgsmålet om forlængelse.

Stk. 3. Ophører betalingsstandsningen efter stk. 1, nr. 1, eller efter § 13, stk. 1-2, eller § 16 d, eller forlænger skifteretten fristen efter stk. 2, skal tilsynet inden en uge give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

12. § 18 affattes således:

§ 18. Erkender skyldneren at være insolvent, eller har han standset sine betalinger, eller har der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før konkursbegæringens modtagelse ikke kunnet opnås dækning hos ham, antages insolvens i almindelighed at foreligge.

§ 24. Søger skyldneren en ordning med fordringshaverne, og skønner skifteretten, at der er rimelig udsigt til, at en ordning kan opnås, kan afgørelsen om konkurs udsættes på skyldnerens begæring. Skyldneren skal samtidig med begæringen fremkomme med et forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn under udsættelsen, samt en erklæring fra den pågældende om, at denne er villig hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Stk. 2. Udsætter skifteretten afgørelsen om konkurs efter stk. 1, finder reglerne i §§ 11-16 d tilsvarende anvendelse. Skifteretten kan dog i tilfælde, hvor udsættelse sker under betalingsstandsning, bestemme, at § 11, stk. 2, jf. § 13, ikke skal finde anvendelse, og at tilsynet i stedet for meddelelse og oplysninger efter § 12 alene skal udsende en meddelelse om udsættelsen til fordringshaverne med genpart til skifteretten.

Stk. 3. Udsættelse efter stk. 1 kan gives med indtil tre måneder. § 16 e, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Tilbagekaldes eller afslås konkursbegæringen, efter at der har været givet udsættelse efter stk. 1, eller forlænger skifteretten fristen, skal tilsynet inden en uge give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

§ 25. Er der åbnet forhandling om tvangsakkord, udsættes på skyldnerens begæring afgørelsen om konkurs, medmindre skifteretten skønner, at der ikke er rimelig udsigt til, at en akkord vil blive tilvejebragt.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder konkursbegæringen. Meddelelse herom gives til den, der har indgivet konkursbegæringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

»**§ 18.** Insolvens antages i almindelighed at foreligge, hvis

- 1) skyldneren erkender at være insolvent,
- 2) skyldneren er under rekonstruktionsbehandling,
- 3) skyldneren har standset sine betalinger eller
- 4) der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før skifterettens modtagelse af konkursbegæringen ikke har kunnet opnås dækning hos skyldneren.«

13. § 24 affattes således:

»**§ 24.** Er skyldneren under rekonstruktionsbehandling, udsættes afgørelsen om konkurs indtil rekonstruktionsbehandlingens ophør. En begæring om rekonstruktionsbehandling behandles før en begæring om konkurs. En konkursbegæring bortfalder, hvis der stadfæstes en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord for skyldneren.«

14. § 25 ophæves.

15. § 27 affattes således:

§ 27. Kan konkursboets midler ikke dække de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende beløb indbyrdes med lige store andele.

Stk. 2. Afsigelse af konkursdekret er betinget af sikkerhedsstillelse for de i stk. 1 nævnte omkostninger, medmindre disse utvivlsomt kan dækkes af konkursboets midler. Hvor særlige hensyn til skyldneren eller en fordringshaver taler herfor, kan skifteretten dog undlade at kræve sikkerhedsstillelse. I så fald betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

Stk. 3. Er der på frisdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, hæfter den eller disse panthavere solidarisk med 50.000 kr. Hæftelsen er subsidiær i forhold til sikkerhedsstillelsen efter stk. 2. Panthaverne hæfter indbyrdes i forhold til pantets værdi. Skifteretten kan kræve sikkerhedsstillelse for hæftelsen efter 1. pkt.

Stk. 4. Er der ikke tinglyst virksomhedspant på frisdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 3 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end 2 år før frisdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

»§ 27. Afsigelse af konkursdekret er betinget af, at den, der har begæret konkursen, stiller sikkerhed for omkostninger ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen nedsættes til halvdelen, hvis der til lige kan kræves sikkerhedsstillelse efter stk. 4 eller 5, medmindre den, der er forpligtet til at stille sikkerhed efter disse bestemmelser, må anses for at være ude af stand hertil. Har flere begæret konkursen, påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes lige.

Stk. 2. Sikkerhed efter stk. 1 skal ikke stilles, hvis der er stillet sikkerhed efter § 11 a, stk. 7.

Stk. 3. Skifteretten kan fritage for sikkerhedsstillelse efter stk. 1, således at statskassen indestår for omkostningerne ved konkursbehandlingen, hvis

1) særlige hensyn til en fordringshaver eller skyldneren taler for dette eller

2) konkursen er begæret af skyldneren og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet afgørelse om tvangsopløsning af selskabet.

Stk. 4. Er der på frisdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspanthaveren straks efter afsigelsen af konkursdekretet stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidiær i forhold til sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7. Omfattes flere panthavere af 1. pkt., påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes i forhold til pantets værdi.

Stk. 5. Er der ikke tinglyst virksomhedspant på frisdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 4 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før frisdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Stk. 6. En fordringshaver, der har begæret konkursen eller har stillet sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen, hæfter ikke for omkostningerne ud over sikkerhedsstillelsen.«

§ 55. Boet kan indtræde i de af skyldneren indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Stk. 2. Medkontrahtenten kan forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Der kan ved aftalen træffes nærmere bestemmelse om fristens længde.

§ 56. Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse som massekrav.

§ 61. Boet kan, selv om længere varsel eller uopsigelig er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel opsige en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Skyldnerens medkontrahtent kan i forhold til boet ligeledes opsige aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret.

Stk. 3. Når særlige grunde taler derfor, kan det pålægges den, der opsiger aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel. I skyldnerens bo er et sådant krav almindelig konkursfordring.

§ 63. Boet bør snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Såfremt boet inden to uger efter dekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i aftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen stillet som vederlag for den forudgående periode. Dog er krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for boet, massekrav. Afgiver boet først senere erklæ-

16. I § 55 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Angår en aftale, som boet er indtrådt i efter stk. 1, en løbende ydelse til skyldneren, kan boet altid opsige aftalen med en måneds varsel. Medkontrahtenten kan kræve erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 61.«

17. I § 56, *stk. 2*, indsættes efter »afsigelse«: »indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 55, *stk. 3*, 1. pkt., eller § 61, *stk. 1*,«.

18. § 61, *stk. 3*, 2. *pkt.*, ophæves.

19. I § 63, *stk. 2*, 1. *pkt.*, indsættes efter »periode«: », jf. dog § 12 p, *stk. 2*, 2. *pkt.*«.

ring om ikke at ville indtræde, er kravet for tiden fra dekretets afsigelse til boets erklæring massekrav.

Stk. 3. ---

§ 72. Betaling af gæld foretaget efter fristdagen kan fordres omstødt, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordenen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet.

Stk. 2. Andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet.

Stk. 3. Har et af skifteretten beskikket tilsyn godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser.

§ 87. Overskud ved pantets bestyrelse tilfalder de panthavere, som ikke opnår fuld dækning gennem købesummen, og hvis panteret omfatter indtægter af pantet. Kan ingen panthaver gøre krav på overskuddet, indgår det i boets almindelige masse.

Stk. 2. Underskud ved pantets bestyrelse tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 3. Rimelige omkostninger ved bestræbelser for realisation af pantet tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved underhåndssalg.

Stk. 5. Ved salg af udenlandsk luftfartøj, der er registreret i en stat, som har tiltrådt Genevekonventionen af 19. juni 1948, skal køberen dog kun betale de i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 29 nævnte udgifter.

20. I § 72, *stk. 1*, og *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet« til: »kendte eller burde kende de omstændigheder, der dannede grundlag for fastlæggelse af fristdagen«.

20. I § 72, *stk. 1*, og *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, eller at begæring om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering var indgivet« til: »kendte eller burde kende de omstændigheder, der dannede grundlag for fastlæggelse af fristdagen«.

21. § 72, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Har en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis rekonstruktøren åbenbart har overskredet sine beføjelser.«

22. § 87, *stk. 5*, ophæves.

§ 88. På tvangsauktion kan boet fordre bortsalg, hvis det må antages at ville få andel i budsummen, eller hvis salg er nødvendigt for at opnå dækning for de i § 87, stk. 2, 3 eller 5, nævnte udgifter.

§ 94. Derefter betales i lige forhold:

1) Rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en samlet ordning af skyldnerens økonomiske forhold ved rekonstruktion, afvikling, akkord eller på anden måde.

2) Anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn.

3) Rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab.

4) Retsafgiften.

§ 98. Efter alle andre fordringer betales i nedenævnte rækkefølge:

1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse. Dette gælder ikke renter af de i §§ 92-94 nævnte krav.

2) Krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation, krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse samt krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

3) Krav ifølge gaveløfter.

§ 110. ---

Stk. 2. Kurator antager en eller flere sagkyndige personer, der snarest skal foretage registrering og eventuelt vurdering af boets aktiver. Er der umiddelbart før konkursen til brug ved forhandling om akkord tilvejebragt de i § 165 nævnte oplysninger, kan disse lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for ændringer, der senere er sket.

Stk. 3-4. ---

§ 128. Skifteretten skal i bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109, opfordre enhver, der har en fordring eller andet krav mod skyldneren, til inden 4 uger at anmelde dette over for kurator. I bekendtgørelsen kan optages meddelelse om, at anmeldelser, der er indgivet under en forudgående forhandling om tvangsakkord, likvidation, anmeldt betalingsstandsning, indledt gældssanering eller

23. I § 88 ændres »stk. 2, 3 eller 5« til: »stk. 2 eller 3«.

24. I § 94, nr. 2, ændres »et af skifteretten beskikket tilsyn« til: »en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten«.

25. § 98, nr. 1, affattes således:

»1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse, samt krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter dekretdagen, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag. 1. pkt. gælder ikke renter af krav og løbende ydelser, der er omfattet af §§ 93 eller 94.«

26. § 110, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Er der umiddelbart før konkursen til brug for en rekonstruktionsbehandling tilvejebragt materiale som nævnt i § 13 b, kan dette materiale lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for senere ændringer.«

27. I § 128, 2. pkt., ændres »forhandling om tvangsakkord, likvidation, anmeldt betalingsstandsning« til »rekonstruktionsbehandling, likvidation«.

anden gældsordning, vil blive taget i betragtning uden fornyet anmeldelse.

§ 136. Er retssag om mulige krav, som nu tilkommer boet, anlagt af skyldneren før konkursdekretets afsigelse, kan boet indtræde i skyldnerens sted.

Stk. 2. Oplyses det under sagen, at sagsøgeren er kommet under konkurs, og har boet ikke givet møde, udsættes sagen, og bostyret underrettes.

§ 143. Viser det sig under boets behandling, at der ikke er midler ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne, slutes boet snarest muligt på en særligt dertil indvarslet skiftesamling.

Stk. 2. En fordringshaver, som efter § 27, stk. 1 og 2, hæfter for boets omkostninger, kan forlange boet sluttet, såfremt ingen anden i hans sted vil indestå for yderligere omkostninger.

§ 144. Opnår skyldneren tvangsakkord, jf. § 196, og er de fordringshavere i konkursboet, som efter § 158, stk. 2, ikke omfattes af akkorden, fyldestgjort eller tilstrækkeligt sikret, eller fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort, slutes boet straks, og dets aktiver udleveres skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.

Stk. 2. ---

Afsnit III

Tvangsakkord

Kapitel 19

Tvangsakkordens indhold

28. I § 136 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Hvis en sag, der er anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, ikke er afgjort ved konkursdekretets afsigelse, kan konkursboet indtræde i søgsmålet i fordringshavernes sted. Sagen udsættes, indtil konkursboet har taget stilling. Uanset om boet indtræder i sagen, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og indbetaler resten til boet.«

29. § 143 affattes således:

»**§ 143.** Viser det sig under boets behandling, at den sikkerhed, der er eller kan kræves stillet efter § 27, ikke er tilstrækkelig til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling, og er boets midler ikke tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, slutes boet snarest muligt på en dertil særligt indkaldt skiftesamling. Dette gælder dog ikke, i det omfang en fordringshaver stiller sikkerhed for yderligere omkostninger.«

30. § 144, *stk. 1*, affattes således:

»Fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort, slutes boet straks, og dets aktiver udleveres til skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.«

31. *Afsnit III* ophæves.

§ 157. Tvangsakkord kan gå ud på

- 1) procentvis nedsættelse af den ikke-fortrinsberettigede gæld (almindelig tvangsakkord),
- 2) fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem hans fordringshavere mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, som ikke bliver dækket (likvidationsakkord),
- 3) betalingsudsættelse (moratorium).

§ 158. Akkorden omfatter fordringer, der er stiftet inden akkordforhandlingens åbning, jf. § 167.

Stk. 2. Uden for akkorden falder:

1) Pantefordringer i det omfang, pantet strækker til. Panthaverne bindes derimod af akkorden, for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke til sin tid måtte blive dækket af pantet. Skifteretten kan på skyldnerens begæring træffe afgørelse om, at vurderingen af pantets værdi, jf. § 165, stk. 2, nr. 1, 4. pkt., er bindende ved opgørelse af panthaverens fordring efter 1. pkt.

2) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.

3) Gældsforpligtelser, som skyldneren før akkordforhandlingens åbning med samtykke af de i § 165 nævnte tillidsmænd har pådraget sig til fortsættelse af sin forretning.

4) Fordringer under et vist mindre beløb, såfremt bestemmelse derom er truffet i akkorden og bestemmelsen må anses rimeligt begrundet under hensyn til boets størrelse og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

§ 159. Ved akkorden bortfalder gaveløfter, krav på renter af de af akkorden omfattede fordringer for tiden efter akkordforhandlingens åbning og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har i akkorden samme stilling som de almindelige fordringer.

§ 160. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 161. Fordringerne kan ikke nedsættes til mindre end 10 pct. af deres beløb, medmindre der foreligger ganske særlige grunde, eller fordringshaverne samtykker deri.

§ 162. Fordringer, der er bestridt, behandles foreløbig, som om de ikke var bestridt.

Stk. 2. Uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 163. Bestemmelserne i kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord. I stedet for konkursdekretets afsigelse træder akkordforhandlingens åbning, jf. § 167.

Kapitel 20

Åbning af tvangsakkordforhandling

§ 164. Domstolsstyrelsen beskikker fagkyndige tillidsmænd ved akkordforhandlinger for et af styrelsen fastsat tidsrum. Statsautoriserede og registrerede revisorer kan uden beskikkelse fungere som regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 2. Skifteretten kan for den enkelte akkordbehandling beskikke andre end de i stk. 1 nævnte personer som fagkyndige eller regnskabskyndige tillidsmænd.

Stk. 3. Tillidsmænd må ikke medvirke ved istandbringelse af akkorder.

Stk. 4. Beskikkelse kan tilbagekaldes, hvis tillidsmanden viser sig uegnet til hvervet.

§ 165. En skyldner, der søger tvangsakkord, må rette henvendelse til to af de i § 164 nævnte tillidsmænd. Den ene skal være regnskabskyndig og den anden fagkyndig, så vidt muligt i den art af virksomhed, som skyldneren driver. Skifteretten kan dog tillade, at der kun medvirker en tillidsmand.

Stk. 2. Tillidsmændene registrerer samtlige skyldnerens aktiver og passiver, herunder kautions- og vekselforpligtelser, og udarbejder en oversigt over skyldnerens status. Statusoversigten skal indeholde:

1) Angivelse af boets aktiver med oplysning om grundlaget for værdiansættelserne, herunder om disse er sket med henblik på videreførelse eller ophør af skyldnerens virksomhed. Så vidt muligt oplyses anskaffelses- eller fremstillingspris og for

fordringers vedkommende de tilgodehavende beløb. Endvidere oplyses størrelsen af foretagne afskrivninger, om aktiver er behæftet med ejendomsforbehold, pant eller anden sikkerhedsret, samt om fordringer kan fyldestgøres ved modregning. Aktiver omfattet af et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 3, nr. 2-7, skal angives og værdiansættes særskilt.

2) Hver enkelt fordringshavers navn og adresse, de enkelte fordringers størrelse og eventuelle fortrinsstilling samt sikkerhed. Fordringer, som skyldneren bestrider, opføres med bemærkning herom.

Stk. 3. Tillidsmændene udarbejder endvidere en redegørelse for de vigtigste årsager til, at skyldneren søger tvangsakkord, indeholdende en nøje gennemgang af skyldnerens forretningsførelse og regnskabsvæsen, og anfører, om der foreligger dispositioner eller retsskridt, der bør søges omstødt. Redegørelsen skal angive, om tillidsmændene har modtaget de af dem ønskede oplysninger til bedømmelse af forholdene, og om disse må antages at være rigtige og fyldestgørende. Har skyldneren efter tillidsmændenes opfattelse gjort sig skyldig i strafbart forhold, bør redegørelsen indeholde oplysninger herom.

Stk. 4. Endelig skal tillidsmændene afgive erklæring om, hvorvidt forslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder tilstrækkelig betryggelse for akkordens opfyldelse, samt om, hvilken dækning der kan antages at fremkomme i tilfælde af konkurs.

§ 166. Skyldnerens skriftlige begæring til skifteretten om åbning af akkordforhandling bilægges

- 1) akkordforslaget,
- 2) tiltrædelseserklæringer fra mindst 40 pct. af fordringshaverne efter antal og efter fordringernes størrelse med angivelse af beløb og grundlag,
- 3) den i § 165, stk. 2-4, omhandlede statusoversigt, redegørelse og erklæring samt skyldnerens erklæring på tro og love om, at han har opgivet alt, hvad han ejer og skylder.

Stk. 2. Skifteretten kan forlange, at skyldneren stiller passende sikkerhed for omkostningerne ved akkordforhandlingen. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

§ 167. Forhandling om tvangsakkord åbnes ved skifterettens afgørelse derom.

§ 168. Skifteretten kan nægte at åbne forhandling om tvangsakkord, hvis det i §§ 165 og 166 nævnte grundlag eller de i øvrigt fornødne oplysninger ikke tilvejebringes, eller hvis der ikke er rimelig udsigt til, at akkorden vil blive vedtaget, stadfæstet og opfyldt.

Stk. 2. Skifteretten kan betinge akkordforhandling af, at skyldneren underkaster sig tilsyn efter reglerne i § 15.

Kapitel 21

Tvangsakkordforhandlingen

§ 169. Straks efter akkordforhandlingens åbning indrykker skifteretten i Statstidende en bekendtgørelse, hvori fordringshaverne indkaldes til et møde til behandling af og afstemning om skyldnerens akkordforslag. Samtidig opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse for skifteretten. Genpart af bekendtgørelsen og af de i § 166 nævnte bilag bør straks sendes til alle kendte fordringshavere, der ikke efter det oplyste allerede har modtaget dem. Meddelelse om akkordforhandlingens åbning sendes straks til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

Stk. 2. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 3. Skyldnerens begæring med bilag henlægges i skifteretten til eftersyn.

§ 170. Skifteretten kan, indtil akkordforslaget er stadfæstet, standse en påbegyndt akkordforhandling, hvis de i § 168, stk. 1, nævnte grunde viser sig at være til stede. Inden afgørelsen bør spørgsmålet drøftes på et fordringshavermøde, hvortil indkaldelse sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Samtlige kendte fordringshavere underrettes skriftligt.

§ 171. Fra akkordforhandlingens åbning og indtil dens slutning kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan

ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke berøres af akkorden.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som efter § 184 vil tabe sin retsvirkning, hvis akkorden stadfæstes. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

§ 172. Skyldneren kan med skifterettens tilladelse ændre eller tilbagetage akkordforslaget, indtil det er vedtaget.

§ 173. Tillidsmændene og skyldneren skal, medmindre skifteretten bestemmer andet, være til stede i det til vedtagelse af akkorden fastsatte møde og skal besvare spørgsmål fra skifteretten og fordringshaverne.

§ 174. Fordringer giver stemme i det omfang, de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne.

Stk. 2. En fordring giver stemme, selv om fordringshaveren har indvilliget i at stå tilbage for de øvrige fordringshavere.

Stk. 3. Skyldnerens nærstående har ikke stemmeret.

§ 175. Bestemmelserne i §§ 119, stk. 1, 120, stk. 2, 121 og 123 anvendes tilsvarende på akkordforhandling.

Stk. 2. De fordringshavere, hvis fordringer er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om akkordforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der skal komme i betragtning ved afstemningen og for hvilke beløb.

Stk. 3. Stemmeafgivning, herunder tiltrædelseserklæring efter § 166, stk. 1, nr. 2, anses for opretholdt under senere afstemninger om samme spørgsmål, medmindre stemmen tilbagekaldes.

§ 176. Til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 pct. af de fordringshavere, der deltager i afstemningen.

Stk. 2. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, repræsentere mindst

1) ved almindelig tvangsakkord lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 pct. og ikke mere end 75 pct.,

2) ved likvidationsakkord 75 pct. eller, hvis en bestemt mindste dækningsprocent er tilsagt fordringshaverne i akkorden, lige så mange procent, som denne ligger under 100, dog mindst 60 pct. og ikke mere end 75 pct.,

3) ved moratorium 60 pct.

Stk. 3. En fordring medregnes til de stemmeretgivende, selv om den ikke er anmeldt.

§ 177. Vedtages akkordforslaget ikke, kan skifteretten, hvis den skønner, at der er udsigt til, at forslaget senere vil blive vedtaget, indkalde til et møde til fornyet afstemning.

Kapitel 22

Stadfæstelse af tvangsakkorden

§ 178. Akkorden er ikke gyldig, før den er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod, at akkorden stadfæstes, skal fremsættes senest i det møde, hvori akkorden vedtages. Skifteretten kan give en kortere frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

§ 179. Skifteretten skal nægte stadfæstelse,

1) hvis fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af akkordforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,

2) hvis akkorden ikke er forenelig med bestemmelserne i § 158 eller i øvrigt er i strid med loven, eller

3) hvis skyldneren for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for akkorden.

Stk. 2. I det i stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde kan skifteretten udsætte sin afgørelse, til forslaget har været underkastet en ny afstemning.

§ 180. Skifteretten kan nægte stadfæstelse,

- 1) hvis tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele,
- 2) hvis dividenden står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling,
- 3) hvis skyldneren utilbørligt har forringet sin formuestilling til skade for fordringshaverne,
- 4) hvis der ikke er rimelig udsigt til akkordens opfyldelse, eller
- 5) hvis akkorden i øvrigt er til skade for fordringshaverne eller en del af disse.

§ 181. Stadfæstelse kan betinges af, at skyldneren undergiver sig tilsyn, som beskikkes af skifteretten. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder akkordens bestemmelser og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug sætter sig ude af stand til at opfylde akkorden. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger.

Stk. 2. Såfremt skyldneren bringer fordringshavernes ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til et møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 182. Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i bank eller sparekasse.

Stk. 2. Beløbet tilbagebetales skyldneren, hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sagen om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest.

§ 183. Akkordforhandlingen anses for sluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om stadfæstelse af akkorden eller om akkordforhandlingens ophør er udløbet, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt, eller når konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Skifteretten bekendtgør straks udfaldet af akkordforhandlingen i Statstidende. Afsluttes akkordforhandlingen uden stadfæstelse af akkord, bør meddelelse tillige sendes til alle fordringshaverne.

Tvangsakkordens virkninger

§ 184. Stadfæstes en tvangsakkord, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64-80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af akkorden, kan ikke omstødes.

§ 185. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart stadfæstelsen af akkorden er endelig.

§ 186. Senest på det møde, hvori akkorden vedtages, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver stille forslag om anlæg af omstødelssag. Vedtages sagsanlæg, og er der efter skifterettens skøn tilstrækkelig sikkerhed for betaling af sagsomkostninger, kan skifteretten beskikke en advokat til at føre sagen. Skifteretten bestemmer, om advokaten skal være berettiget til at hæve sagen, indgå forlig eller anke en dom, eller om disse spørgsmål skal forelægges et kreditormøde. Advokatens honorar fastsættes af den ret, for hvilken omstødelssagen indbringes.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt han giver meddelelse herom senest på det i stk. 1 nævnte møde og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødelssag ville stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 3. Omstødelssag skal anlægges senest fire uger efter akkordens stadfæstelse.

§ 187. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme regler som i akkorden.

§ 188. Reglerne om sikringsakters betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på tvangsakkord.

§ 189. Akkorden har virkning som et retsforlig.

§ 190. Akkorden er bindende også for fordringshavere, der ikke har meldt sig. Akkorden befrier skyldneren for den del af en før akkordforhandlingens åbning stiftet gæld, som ikke ved akkorden er overtaget, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

§ 191. Akkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 192. Enhver uden for akkorden indgået overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved akkorden, er ugyldig.

§ 193. Må akkordens opfyldelse ved skyldnerens forhold antages at være bragt i fare, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn som i § 181 angivet.

§ 194. Akkorden kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten,

1) hvis det oplyses, at skyldneren med hensyn til akkorden har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller i øvrigt han eller andre med hans vidende forud for akkordens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere, eller

2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge akkorden.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkaldes skyldneren, fordringshaverne, tilidsmændene, kautionister for akkorden og et eventuelt tilsyn til møde i skifteretten.

Stk. 3. Ophæves akkorden, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller han har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

§ 195. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, har de af akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkurs-

boet i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer dem, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 194.

Kapitel 24

Tvangsakkord i konkurs

§ 196. En skyldner, hvis bo er taget under konkursbehandling, kan anmode skifteretten om at indkalde en skiftesamling til behandling af og afstemning om et af ham fremsat akkordforslag.

Stk. 2. Ved sagens videre behandling finder reglerne i dette afsnit anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer samt med følgende begrænsninger:

1) Begæringen må fremsættes inden den i § 150, stk. 2, nævnte dato.

2) Afstemning om akkordforslaget kan ikke finde sted før afholdelse af skiftesamlingen til fordringernes prøvelse.

3) Boet må ikke udleveres skyldneren, forinden de, der har krav på forlods dækning, er fyldestgjort.

Stk. 3. Så længe akkordforhandlingen vedvarer, skal bostyret kun foretage, hvad der ikke tåler opsættelse.

§ 200. Ved kendelse om gældssanering bortfalder gaveløfter, krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter indledning af gældssaneringssag og krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har ved gældssanering samme stilling som de almindelige fordringer.

Stk. 3. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 208. Proklama skal udstedes straks efter gældssaneringssagens indledning.

Stk. 2. Ved proklama indrykker skifteretten én bekendtgørelse i Statstidende. ---

Stk. 3. Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifte-

32. § 200, stk. 1, affattes således:

»Ved kendelse om gældssanering bortfalder gaveløfter,

1) krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter indledning af gældssaneringssag,

2) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter indledning af gældssaneringssag, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag, og

3) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab.«

33. § 208, stk. 3, affattes således:

retten bekendt, og til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningenslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningenslovens § 47 d.

Stk. 4. ---

§ 208 b. Anmeldes en fordring, som i medfør af § 199, stk. 1, er omfattet af gældssaneringssagen, ikke rettidigt, jf. § 208, stk. 2, nr. 2, bortfalder retten til dækning, når sagen er sluttet med kendelse om gældssanering, jf. § 218, stk. 1.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. En fordring, der er bortfaldet efter stk. 1, kan gøres gældende med det fulde beløb

1) over for skyldneren, hvis gældssaneringen ophæves i medfør af § 229, eller

2) hvis skyldnerens bo tages under konkursbehandling, hvis skyldneren får stadfæstet en tvangsakkord, eller hvis skyldneren på ny meddeles gældssanering, jf. § 230.

§ 216. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Er en anmeldt fordring bestridt, skal der afsættes midler til dækning af fordringen. Kendelsen skal angive, hvordan de afsatte midler skal fordeles mellem de øvrige fordringshavere, såfremt der ikke anlægges sag om fordringen, jf. § 209, stk. 3, eller såfremt det ved dom eller forlig fastslås, at fordringen ikke består. Bestemmelsen i § 182, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, vejleder skifteretten skyldneren om dennes retsstilling, herunder om tidspunktet for realisation af de af skyldnerens aktiver, der skal indgå i gældssaneringssagen, og om tilrettelæggelsen af skyldnerens betaling af afdrag i henstandsperioden.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde efter stk. 3.

Stk. 7. Beløb, der fastsættes i medfør af stk. 6, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågæl-

»*Stk. 3.* Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt.«

34. I § 208 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Skifteretten sender straks efter gældssaneringssagens indledning meddelelse herom til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningenslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningenslovens § 47 d.«

35. I § 208 b, *stk. 4, nr. 2*, indsættes efter »stadfæstet en«: »rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om«.

36. § 216, *stk. 4, 3. pkt.*, affattes således:

»Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.«

dende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringsstidspunktet gældende beløb før afrunding. Justitsministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

§ 217. Åbnes der forhandling om tvangsakkord for skyldneren, udsættes behandlingen af sagen om gældssanering.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder gældssaneringssagen.

§ 223. Senest på det i § 215 nævnte møde kan enhver fordringshaver, der omfattes af gældssaneringskendelsen, stille forslag om anlæg af omstødsessag. §§ 174, 175 og 186, stk. 1, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-3. ---

§ 230. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, meddeles skyldneren på ny gældssanering, eller får skyldneren stadfæstet en tvangsakkord, efter at der er afsagt kendelse om gældssanering, har de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, gældssaneringssagen eller tvangsakkorden i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter gældssaneringskendelsen tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre kendelsen er bortfaldet efter § 229.

Gældssanering i forbindelse med konkurs

§ 231. Reglerne i dette kapitel anvendes, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering, inden skifteretten indkalder til afsluttende skiftesamling i et konkursbo, og konkursbehandlingen vedrører

1) skyldneren

2) skyldnerens ægtefælle eller samlever, såfremt skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for gæld, som ægtefæl-

37. § 217 affattes således:

»§ 217. Indledes der rekonstruktionsbehandling, udsættes behandlingen af sagen om gældssanering.

Stk. 2. Stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, bortfalder gældssaneringssagen.«

38. § 223, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»§ 12 k, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, og *stk. 2 og 3*, finder tilsvarende anvendelse.«

39. I § 230 ændres »får skyldneren stadfæstet en tvangsakkord« til: »får skyldneren stadfæstet en rekonstruktion, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord«.

40. I overskriften til kapitel 29 indsættes efter »konkurs«: »eller rekonstruktionsbehandling«.

41. I § 231 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering inden fire uger efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, for et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever til sammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige

len eller samleveren har pådraget sig ved erhvervs-mæssig virksomhed, eller

3) et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis

1) skyldnerens bo, efter at der er indgivet begæring om gældssanering, tages under konkursbehandling eller

2) skyldneren indgiver begæring om gældssanering og der samtidig efter reglerne i dette kapitel behandles en begæring om gældssanering vedrørende skyldnerens ægtefælle eller samlever.

Stk. 3. Skifteretten kan anvende reglerne i dette kapitel, selv om skyldneren indgiver begæring på et senere tidspunkt end nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Er konkursboet sluttet med regnskab og udlodning, jf. §§ 151 og 152, eller i medfør af § 143, kan skifteretten bestemme, at gældssaneringssag alene skal indledes, for så vidt angår de fordringer, som er nævnt i § 233. I så fald finder reglerne i dette kapitel tilsvarende anvendelse.

§ 231 a. ---

Stk. 2. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed ikke afsiges, såfremt der foreligger forhold som nævnt i § 197, stk. 2, nr. 2-6. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed endvidere ikke afsiges, såfremt skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, jf. § 231, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen,

1) i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat og indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder el. lign. eller

2) i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt.

Stk. 3-7. ---

§ 232. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan tidligst afsiges i forbindelse med

stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

42. I § 231 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »og stk. 2, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen,« til: »stk. 3, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen eller har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag,«.

boets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151.

Stk. 2. Under særlige omstændigheder kan skifteretten afsige kendelse om gældssanering på et tidligere tidspunkt end anført i stk. 1.

Stk. 3. I øvrigt træffer skifteretten bestemmelse om, i hvilket omfang gældssaneringssagens behandling skal afvente boets slutning.

§ 234. Skifteretten tilvejebringer de yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for en stillingtagen til begæringen om gældssanering, og som ikke er eller bliver tilvejebragt i forbindelse med behandlingen af konkursboet.

§ 238. Ingen må handle som kurator, skifterettens medhjælper, medlem af kreditorudvalget, sagkyndig bistand, forretningskyndig medhjælp, revisor, tilsyn, tillidsmand eller vurderingsmand, hvis han er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Stk. 2-4. ---

§ 239. Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og tilsyn efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Indstillingen skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som de pågældende har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført.

Stk. 2-5. ---

43. I § 232 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* I de tilfælde, der er nævnt i § 231, stk. 2, finder stk. 1-3 kun anvendelse, hvis skyldneren er under konkursbehandling.«

44. I § 234 indsættes efter »konkursboet«: »eller rekonstruktionsbehandlingen«.

45. I § 238, *stk. 1*, ændres »tilsyn« til: »rekonstruktør«.

46. I § 238 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* En person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af § 11 a, stk. 1, må ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og må ikke virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.«

47. I § 239, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »tilsyn« til: »rekonstruktør«.

§ 249. Skifterettens afgørelse efter § 8, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122, § 175, stk. 1, jf. §§ 120, stk. 2, og 121, § 175, stk. 2, § 177, § 179, stk. 2, § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 1, jf. §§ 120, stk. 2, og 121, § 223, stk. 1, 2. pkt., jf. § 175, stk. 2, og § 232, stk. 3, kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 2. Skifterettens afgørelse efter § 16 d kan kun kæres af skyldneren.

§ 15. Sø- og Handelsrettens domsmyndighed omfatter behandling og påkendelse i 1. instans af retsager i det omfang, som følger af §§ 225 og 227.

Stk. 2. Til Sø- og Handelsrettens virkekreds hører endvidere

1) forbudssager om EF-varemærker, jf. varemærkelovens §§ 43 c og 43 d,

2) forbudssager om EF-design, jf. designlovens § 43,

3) sager om begrænsningsfonde, jf. sølovens kapitel 12, og

4) behandling af anmeldelser om betalingsstandsning og begæringer om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4.

§ 119. Advokater beskikkes af justitsministeren.

Stk. 2. Ret til at få beskikkelse som advokat har enhver, der

1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) ikke har anmeldt betalingsstandsning og ikke er under konkurs,

3) har bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen, jf. dog § 135 a,

4) i mindst 3 år har været i praktisk juridisk virksomhed, jf. stk. 3 og 4, og

48. § 249 affattes således:

»§ 249. Skifterettens afgørelser efter § 8, § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., § 13 e, stk. 4, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122 og § 232, stk. 3, kan ikke indbringes for højere ret. Det samme gælder afgørelser efter § 11 e, stk. 2, § 12 a, stk. 1 eller 3, § 12 k, stk. 1, herunder jf. § 223, stk. 1, 2. pkt., eller § 13 a, stk. 1, jf. § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, samt jf. § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt.«

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 29. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 1266 af 16. december 2009 og § 2 i lov nr. 73 af 26. januar 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, nr. 4, ændres »anmeldelser om betalingsstandsning og begæringer om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering« til: »begæringer om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering«.

2. § 119, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

5) har gennemført en teoretisk grunduddannelse og bestået en eksamen i forhold af særlig betydning for advokaterhvervet samt bestået en praktisk prøve i retssagsbehandling.

Stk. 3-5. ---

§ 477 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Betalingspåkravet skal endvidere indeholde oplysning om,

1) hvorvidt fordringshaveren ønsker betalingspåkravet forkyndt for skyldneren, såfremt udlæg er udelukket efter § 490 eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31, 171 eller 207,

2) hvorvidt fordringshaveren ønsker, at udlæg iværksættes uden fornyet anmodning fra fordringshaveren, såfremt skyldneren ikke fremsætter indsigelser, og

3) hvorvidt fordringshaveren ønsker, at retssagsbehandling indledes på grundlag af betalingspåkravet uden indlevering af stævning, såfremt skyldneren fremsætter indsigelser.

Stk. 5-6. ---

§ 477 d. Fogedretten lader betalingspåkravet vedhæftet den i stk. 3 nævnte vejledning forkynde for skyldneren på grundlag af de oplysninger, som betalingspåkravet indeholder, medmindre udlæg er udelukket efter § 490 eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31, 171 eller 207 og fordringshaveren har anmodet om, at forkyndelse i så fald undlades, jf. § 477 b, stk. 4, nr. 1.

Stk. 2-3. ---

§ 15 a. For betalingspåkrav betales 400 kr. med tillæg af de i stk. 2-4 nævnte beløb.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Afgiftspligten efter stk. 1-4 bortfalder, hvis forkyndelse af betalingspåkravet undlades, fordi udlæg er udelukket efter retsplejelovens § 490 eller konkurslovens §§ 16, 16 a, 31, 171 eller 207 og

3. I § 477 b, stk. 4, nr. 1, og § 477 d, stk. 1, ændres »16, 16 a, 31, 171« til: »12 c, 31«.

3. I § 477 b, stk. 4, nr. 1, og § 477 d, stk. 1, ændres »16, 16 a, 31, 171« til: »12 c, 31«.

§ 3

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 8. september 2006, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 518 af 6. juni 2007, § 4 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og senest ved § 3 i lov nr. 1266 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 a, stk. 5, ændres »16, 16 a, 31, 171« til: »12 c, 31«.

fordringshaveren har anmodet om, at forkyndelse undlades, jf. retsplejelovens § 477 d, stk. 1.

§ 16. For udlæg og for arrest på gods svares en grundafgift på 300 kr. Overstiger kravet 3.000 kr., svares yderligere ½ pct. af det overskydende beløb i grundafgift.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Afgiftspligten bortfalder, hvis fogedretten efter retsplejelovens § 490, stk. 1, afviser at foretage udlægsforretning, eller hvis forretning afvises efter konkurslovens §§ 16-16 a, § 31, § 171 og § 207, stk. 1.

Stk. 7. ---

§ 28. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For skifterettens virksomhed ved forhandling om tvangsakkord svares 1.500 kr.

§ 34. Afgiftspligten indtræder:

1) I konkursboer: når skifteretten afsiger konkursdekret.

2) Ved tvangsakkord uden for konkurs: når skifteretten træffer afgørelse om, at forhandling om tvangsakkord skal åbnes.

3) I de efter lov om skifte af fællesbo mv. behandlede boer, som kun skal tages til behandling efter begæring: når begæringen om skifte tages til følge.

Stk. 2. Ved genoptagelse af en bobehandling indtræder afgiftspligten, når den første forretning påbegyndes.

§ 37 a. For indgivelse af anmeldelse af betalingsstandsning svares 750 kr.

2. I § 16, stk. 6, ændres »§§ 16-16 a, § 31, § 171 og § 207, stk. 1,« til: »§§ 12 c, 31 eller 207«.

3. § 28, stk. 4, ophæves.

4. § 34, stk. 1, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

5. I § 37 a ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling«.

§ 4

I lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som senest ændret ved § 27 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 11. Justitsministeren autoriserer for hver retskreds et passende antal advokater til som bobestyrere at forestå behandlingen af dødsboer.

Stk. 2. En ved testamente indsat bobestyrer, der ikke er autoriseret efter stk. 1, kan ikke virke som bobestyrer, såfremt den pågældende

1) er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs eller

3) er dømt for et strafbart forhold, som på tidspunktet for boets behandling begrundet en nærliggende fare for misbrug af hvervet eller gør den pågældende uværdig til den agtelse og tillid, der må kræves til udøvelse af virksomhed som bobestyrer.

Stk. 3-4. ---

§ 47 f. Virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden afsigelsen af konkursdekret over pantsætteren, omfatter ikke aktiver erhvervet efter afsigelsen.

Stk. 2. Virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden pantsætterens anmeldelse af betalingsstandsning, omfatter ikke aktiver erhvervet efter anmeldelsen.

Stk. 3. Virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skifterettens beslutning om udsættelse af behandlingen af en konkursbegæring, jf. konkurslovens § 24, omfatter ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Dette gælder ikke, hvis pantsætteren ved udsættelsen er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2, eller hvis der er indledt gældssanerings sag.

Stk. 4. Virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skifterettens beslutning om åbning af tvangsakkordforhandling, omfatter ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Dette gælder ikke, hvis pantsætteren ved åbningen er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2, hvis pantsætterens bo er under konkursbehandling, eller hvis der er indledt gældssanerings sag.

1. § 11, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller«

§ 5

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 158 af 9. marts 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, § 19 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, § 12 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 9 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 47 f, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 47 f, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 2, 1. pkt., ændres »åbning af tvangsakkordforhandling« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

3. § 47 f, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder ikke, hvis der ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er indledt gældssanerings sag.«

Stk. 5. Virksomhedspant, jf. § 47 c, eller fordringspant, jf. § 47 d, der er stiftet inden skifterettens beslutning om indledning af gældssanerings-sag, omfatter ikke aktiver erhvervet efter beslutningen. Dette gælder ikke, hvis pantsætteren ved indledningen er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2, hvis pantsætterens bo er under konkursbehandling, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling.

§ 49 d. Autorisation som anmelder meddeles af Tinglysningsretten.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles til

1) virksomheder, der i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse som pengeinstitut,

2) virksomheder, der i henhold til § 8 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse som realkreditinstitut,

3) personer, der i henhold til § 25 i lov om om-sætning af fast ejendom er registreret som ejendoms-mægler,

4) personer, der i henhold til § 119 i retsplejeloven er beskikket som advokat,

5) personer, der i henhold til § 1 i lov om landinspektørvirksomhed er beskikket som landinspektør, og

6) personer, der i henhold til § 3 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer er beskikket som statsautoriseret henholdsvis registreret revisor.

Stk. 3. Autorisation som anmelder kan endvidere meddeles til personer og virksomheder, der her i landet udøver aktiviteter af den i stk. 2 omhandlede art i henhold til EU-rettens regler om fri bevægelighed.

Stk. 4. Den, der ansøger om autorisation som anmelder, skal gøre det antageligt, at den pågældende vil kunne udøve virksomheden forsvarligt.

Stk. 5. Ansøgeren skal endvidere stille betryggende sikkerhed for pengekrav, som måtte opstå som følge af dennes virksomhed som anmelder, jf. § 49 c, stk. 3 og 4. Justitsministeren kan bestemme, at en ansøger opfylder kravet om sikkerhedsstillelse ved at opfylde krav, der stilles i anden lovgivning.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om udformning og indhold af ansøgninger om autorisation som anmelder, om betingelserne for at opnå autorisation, herunder om betaling af et gebyr for

4. § 47 f, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder ikke, hvis pantsætterens bo ved indledningen er under konkursbehandling, eller hvis der er indledt rekonstruktionsbehandling.«

autorisation, om sikkerhedsstillelsens størrelse, art og tidsmæssige udstrækning, og om, hvilke vilkår der kan knyttes til en autorisation.

Stk. 7. Autorisation som anmelder kan endvidere meddeles til andre personer end de i stk. 2 og 3 nævnte, som opfylder betingelserne i stk. 4 og 5, og som

1) ikke er umyndige, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,

3) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås gæld i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og

4) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen som autoriseret anmelder.

Stk. 8. Autorisation som anmelder kan ud over de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde endvidere meddeles til aktieselskaber eller anpartsselskaber, som er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og som opfylder betingelserne i stk. 4 og 5. Det er endvidere en betingelse for meddelelse af autorisation, at direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i stk. 7, nr. 1, og at direktørerne og alle bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i stk. 7, nr. 2-4. Der kan under samme betingelser meddeles autorisation til andre her i landet hjemmehørende selskaber, foreninger, fonde og lign. Udenlandske selskaber m.v. af den i 1. og 3. pkt. nævnte art kan meddeles autorisation, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren.

Stk. 9. Indtræder der nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, skal selskaber m.v., der er autoriseret efter stk. 8, inden 14 dage anmelde dette til Tinglysningsretten, der herefter afgør, om autorisationen kan opretholdes.

Stk. 10. Autorisation efter stk. 8 kan kun meddeles, hvis personer med bestemmende indflydelse over selskabet m.v. opfylder betingelsen i stk. 7, nr. 4.

§ 49 e. En autorisation kan tilbagekaldes, hvis anmelderen gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller af loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven. Det sam-

5. § 49 d, stk. 7, nr. 2, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

me gælder, hvis der er særlig grund til at antage, at anmelderen ikke vil udøve virksomheden på forsvarelig måde.

Stk. 2. En autorisation skal tilbagekaldes, hvis autorisationsindehaveren ikke opfylder det i § 49 d, stk. 2, nævnte vilkår om tilladelse, registrering eller beskikkelse, hvis det i § 49 d, stk. 3, nævnte grundlag for autorisationen bortfalder, eller hvis autorisationsindehaveren ikke opfylder det i § 49 d, stk. 5, nævnte vilkår om sikkerhedsstillelse.

Stk. 3. En autorisation bortfalder, hvis anmelderen dør, kommer under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs.

6. I § 49 e, stk. 3, ændres », har anmeldt betalingsstandsning eller er under« til: »eller er under rekonstruktionsbehandling eller«.

§ 6

I lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer, som ændret ved § 11 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 17. Forældelsen afbrydes

1) ved indgivelse af en på fordringen støttet konkursbegæring,

2) ved anmeldelse af fordringen i et konkursbo,

3) ved anmeldelse af fordringen i forbindelse med åbning af tvangsakkordforhandling eller indledning af gældssaneringsag,

4) ved anmeldelse af fordringen i et dødsbo efter dets udstedelse af proklama og

5) ved anmeldelse af fordringen, efter at skyldneren har udstedt proklama.

Stk. 2. Afbrydelse efter stk. 1, nr. 1 og 2, har også virkning i forhold til skyldneren personligt, og afbrydelse efter stk. 1, nr. 4, har også virkning i forhold til skyldnerens arvinger.

Stk. 3. Er der i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 2-5, inden forældelsesfristens udløb udstedt proklama eller åbnet forhandling om tvangsakkord, indtræder forældelse ikke før udløbet af anmeldelsesfristen, henholdsvis afholdelse af det i konkurslovens § 169 omhandlede møde.

1. I § 17, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »konkursbegæring«: »eller begæring om rekonstruktionsbehandling«.

2. § 17, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ved anmeldelse af fordringen til rekonstruktøren i forbindelse med rekonstruktionsbehandling eller ved anmeldelse af fordringen i forbindelse med indledning af gældssaneringsag,«

3. § 17, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er der i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 2-5, inden forældelsesfristens udløb udstedt proklama eller indkaldt til det i konkurslovens § 13 omhandlede møde, indtræder forældelse ikke før udløbet af anmeldelsesfristen, henholdsvis afholdelse af det i konkurslovens § 13 omhandlede møde.«

§ 20. Har fordringshaveren inden forældelsesfristens udløb foretaget et retsligt skridt som nævnt i § 16, men fører dette ikke til forlig eller realitets-

afgørelse, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at fordringshaveren har fået meddelelse om, at sagen er afsluttet. Har fordringshaveren ikke fået sådan meddelelse inden rimelig tid, regnes fristen fra det tidspunkt, da fordringshaveren fik kendskab til forholdet eller burde have søgt oplysning herom.

Stk. 2. Fordringshaveren kan ikke påberåbe sig stk. 1, hvis

1) det retslige skridt åbenbart ikke kunne føre til en realitetsafgørelse,

2) fordringshaveren hæver sagen, selv om en realitetsafgørelse kunne være opnået, eller

3) det beror på fordringshaverens valg ved indleveringen af et betalingspåkrav til fogedretten, at en realitetsafgørelse ikke træffes.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder tilsvarende, hvis fordringshaveren inden forældelsesfristens udløb har indgivet konkursbegæring, uden at konkursdekret er afsagt, eller har iværksat forfølgning som nævnt i § 18, uden at fogedforretning eller auktion er afholdt.

Stk. 4. Er fordringen inden forældelsesfristens udløb, jf. herved § 17, stk. 3, anmeldt i et konkurs- eller dødsbo, men bliver den ikke anerkendt, forældes fordringen mod skyldneren personligt eller dennes arvinger tidligst 1 år efter meddelelsen af afgørelsen om fordringens afvisning eller, hvis en sådan afgørelse ikke træffes, efter boets slutning. Tilsvarende gælder, når en fordring inden forældelsesfristens udløb er anmeldt i forbindelse med åbning af tvangsakkord, indledning af gældssanerings sag eller indkaldelse som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 5.

§ 39. Kommer køberen efter køkets afslutning under konkurs eller åbnes der forhandling om tvangsakkord for ham, har sælgeren, skønt der er givet henstand med betalingen, ret til at holde salgs genstanden tilbage eller, hvis den er forsendt fra leveringsstedet, at hindre dens overgivelse til boet, indtil betryggende sikkerhed stilles for købesum mens betaling til forfaldstid. Er tiden for leveringen

4. I § 20, *stk. 3*, indsættes efter »afsagt,«: »har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, uden at rekonstruktionsbehandling er indledt,«.

5. § 20, *stk. 4, 2. pkt.*, affattes således:

»Tilsvarende gælder, når en fordring inden forældelsesfristens udløb er anmeldt i forbindelse med indledning af gældssanerings sag, anmeldt i forbindelse med indkaldelse som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 5, eller anmeldt til rekonstruktøren i forbindelse med rekonstruktionsbehandling.«

§ 7

I lov om køb, jf. lovbekendtgørelse nr. 237 af 28. marts 2003, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 39, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »åbnes der forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling«.

kommet, og boet ikke på sælgerens opfordring stiller sådan sikkerhed, kan han hæve købet.

Stk. 2. Disse bestemmelser kommer også til anvendelse, hvis efter køkets afslutning køberen ved eksekution er fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller han, om han er handlende, har standset sine betalinger, eller hans formueforhold i øvrigt viser sig at være sådanne, at han må antages at ville være ude af stand til at betale købesummen, når den forfalder.

§ 8

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 516 af 6. juni 2007 og § 2 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændring:

§ 28. Kommer forsikringstageren under konkurs, eller åbnes der forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs i hans bo, har dette, selv om andet er aftalt, ingen virkning på forsikringsaftalen udover, hvad der følger af lovgivningens almindelige regler. Dog kan selskabet ved skadesforsikring betinge sig ret til at opsige aftalen med 14 dages - hvis forsikringstageren har bopæl i Grønland, en måneds - varsel.

1. I § 28, *1. pkt.*, ændres », eller åbnes der forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs i hans bo« til: »eller rekonstruktionsbehandling«.

§ 9

I kommissionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 15. september 1986, som ændret ved § 3 i lov nr. 271 af 2. maj 1990 og § 37 i lov nr. 272 af 2. maj 1990, foretages følgende ændring:

§ 37. Har indkøbskommissionæren sendt godset til kommittenten, og kommer denne under konkurs, kan kommissionæren hindre godsets overgivelse til boet eller kræve det tilbage af dette efter reglerne i loven om køb §§ 39 og 41 og søloven § 166. Ligeledes kan han hindre godsets overgivelse, når der åbnes forhandling om tvangsakkord for kommittenten, eller når dennes formuesforhold i øvrigt viser sig at være sådanne, at han må antages at være ude af stand til ved forfaldstid at betale en fordring, for hvilken kommissionæren ville have haft pantet i godset, hvis det var forblevet i hans besiddelse. Har kommissionæren gjort brug af den angivne ret,

1. I § 37, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »der åbnes forhandling om tvangsakkord for kommittenten« til: »kommittenten tages under rekonstruktionsbehandling«.

kan han gøre sin panteret gældende efter reglerne i §§ 33 og 34.

Stk. 2. Har salgskommissionæren tilbagesendt gods, som han har haft til salg for kommittenten, kommer tilsvarende regler til anvendelse.

§ 10

I lov nr. 319 af 14. maj 1997 om inkassovirksomhed, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 498 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 5. Autorisation kan meddeles personer, der opfylder betingelserne i § 4, og som

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er fyldt 25 år,
- 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 4) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås gæld i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve inkassovirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 22. En autorisation bortfalder, hvis autorisationsindehaveren dør eller ophører med at opfylde en eller flere af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, § 6, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, eller § 6, stk. 3, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en autorisationsindehavers dødsbo eller ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en autorisationsindehaver, der har anmeldt betalingsstandsning, autorisationsindehaverens konkursbo eller en værge for en autorisationsindehaver, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, fortsætte inkassovirksomheden uden autorisation med henblik på afvikling eller afhændelse, såfremt fortsættelsen af inkassovirksomheden inden 4 uger efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets

1. § 5, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 22, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

iværksættelse anmeldes til den myndighed, der har meddelt autorisationen. Myndigheden fastsætter en frist for afviklingen m.v., som kun i særlige tilfælde kan forlænges ud over 6 måneder fra den begivenhed, som medførte autorisationens bortfald.

§ 11

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 29. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 1107 af 1. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 283. For skyldnersvig straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding

1) afhænder, pantsætter eller på anden måde råder over ham tilhørende gods, hvorover tredjemand har erhvervet en rettighed, med hvilken handlingen er uforenelig,

2) efter at hans bo er taget under konkursbehandling, eller forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet, foretager handlinger, der går ud på, at boets ejendele og fordringer ikke kommer fordringshaverne til gode,

3) ved falske foregivender, forstikkelse, proformarethandler, betydelige gaver, uforholdsmæssigt forbrug, salg til underpris, betaling af eller sikkerhedsstillelse for uforfaldne gældsposter eller på anden lignende måde unddrager sine ejendele eller fordringer fra at tjene sine fordringshavere eller nogen enkelt af disse til fyldestgørelse.

Stk. 2. Er handlinger af den under nr. 3 angivne art foretaget til begunstiggelse af en fordringshaver, bliver denne dog kun at straffe, hvis han på en tid, da han forudså, at skyldnerens konkurs eller betalingsstandsning var umiddelbart forestående, har bestemt skyldneren til at yde ham sådan begunstiggelse.

§ 300. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes

1) den, som på en tid, da han indser eller burde indse, at han er ude af stand til at fyldestgøre sine fordringshavere, betydeligt forværrer sin formuestilling ved stiftelse af ny gæld eller betaler eller stiller sikkerhed for betydelige forfaldne gældsposter,

2) den, som påfører sine fordringshavere betydeligt tab ved ødsel levemåde, ved spil, ved vovelige foretagender, der ikke står i forhold til hans formue,

1. I § 283, *stk. 1, nr. 2*, ændres »eller forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet« til: »eller rekonstruktionsbehandling er indledt«.

2. I § 283, *stk. 2*, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

ved i høj grad uordentlig forretningsførelse eller anden letsindig adfærd,

3) den skyldner og tillidsmand, som ved afgivelse af de til åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs fornødne erklæringer giver urigtige oplysninger eller gør sig skyldig i grov skødesløshed.

§ 304. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, som i tilfælde, hvor afgørelse om et formueanliggende træffes ved afstemning, skaffer sig eller andre adgang til uberettiget at deltage i denne eller til at afgive flere stemmer, end der tilkommer ham, eller bevirker, at afstemningen forvanskes.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som ved afstemninger i et konkurs- eller gældsfragåelsesbo eller under forhandling om tvangsakkord uden for konkurs ved usande foregivender påvirker stemmegivningen eller yder, lover eller tilbyder, modtager, fordrer eller lader sig tilsige formuefordel for at stemme i en bestemt retning eller for at undlade at stemme.

3. I § 300, nr. 3, ændres »til åbning af forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling«.

4. I § 304, stk. 2, ændres »forhandling om tvangsakkord uden for konkurs« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 12

I lov nr. 1504 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform foretages følgende ændringer:

§ 7. Bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform kan gives til personer, der

1) er fyldt 18 år,
2) ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,

4) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. eller derover,

5) ikke har en alkoholbevilling, der gælder for det sted, som bevillingen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform skal gælde for,

6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, og

7) ikke i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil

1. § 7, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

afvikle offentligt hasardspil i turneringsform på fuldt betryggende måde.

§ 9. En bevilling til at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform bortfalder, hvis indehaveren af bevillingen afgår ved døden, ophører med at eksistere eller ophører med at opfylde betingelserne i § 7, nr. 2 eller 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan bevillingshaverens dødsbo eller ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en bevillingshaver, der har anmeldt betalingsstandsning, bevillingshaverens konkursbo eller en værge for en bevillingshaver, der er under værgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7, fortsætte med at afvikle offentligt hasardspil i turneringsform, hvorom der i medfør af § 13, stk. 1, er givet underretning, hvis der sker anmeldelse herom til tilsynsmyndigheden inden 14 dage efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. Adgangen hertil gælder kun i 6 måneder efter den begivenhed, der medførte bevillingens bortfald.

§ 21. En tilladelse bortfalder,

1) når indehaveren af tilladelsen ophører med at eksistere,

2) når der sker ændringer i direktionen eller bestyrelsen for det selskab eller lignende, der er meddelt tilladelse, medmindre ændringen efter anmeldelse inden 14 dage godkendes af justitsministeren, eller

3) når indehaveren af tilladelsen anmelder betalingsstandsning eller kommer under konkurs.

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til Justitsministeriet kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, eller et konkursbo uden tilladelse fortsætte kasinovirksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 6 måneder efter dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse eller konkursdekre-

2. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 13

I lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994, som ændret ved lov nr. 443 af 31. maj 2000, § 5 i lov nr. 366 af 24. maj 2005, lov nr. 420 af 9. maj 2006 og § 27 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 21, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) når indehaveren af tilladelsen kommer under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.«

2. I § 21, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og i 2. pkt. ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

tets afsigelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

§ 14

I lov om vagtvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 227 af 3. marts 2010, foretages følgende ændringer:

§ 3. Autorisation kan meddeles personer, der

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er fyldt 25 år,
- 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 4) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, og som
- 7) i øvrigt gør det antageligt, at de vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 om bopæl i Danmark bortfalder i det omfang, dette har hjemmel i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren.

§ 17. En autorisation bortfalder, når autorisationens indehaver dør eller ophører med at opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-4, og § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har meddelt autorisationen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, uden autorisation fortsætte vagtvirksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil seks måneder efter dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsi-

1. § 3, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 17, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og i 2. pkt. ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

gelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

§ 15

I lov om Lønmodtagernes Garantifond, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 867 af 7. september 2009, som
ændret ved lov nr. 1509 af 27. december 2009,
foretages følgende ændringer:

§ 1. Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sik-
ring af lønmodtageres krav på løn m.v. i følgende
tilfælde:

- 1) Ved arbejdsgiverens konkurs,
- 2) ved arbejdsgiverens død, såfremt der træffes
afgørelse om insolvensbehandling eller boet sluttes
ved boudlæg uden skiftebehandling,
- 3) ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgør-
res, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale
kravet, eller
- 4) under arbejdsgiverens anmeldte betalings-
standsning.

Stk. 2-3. ---

§ 2. Garantien omfatter krav på løn og andet ve-
derlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforhol-
det, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller
afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørel-
se. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet,
som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kilde-
skat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter
kildeskattelovens § 73.

Stk. 2. I de i § 1, stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde
forudsætter garantien, at kravene er eller i tilfælde
af konkurs ville være omfattet af konkurslovens
§ 63, stk. 2, 1. pkt., eller § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf.
stk. 2. Garantien omfatter i disse tilfælde tillige til-
svarende krav, der kan støttes på konkurslovens
§ 94, nr. 2, såfremt den skifteret, der behandler
konkursboet eller dødsboet, attesterer, at boet ikke
for tiden er i stand til at opfylde kravene.

Stk. 3. I de i § 1, stk. 1, nr. 3, nævnte tilfælde afgør
fonden, hvilket tidspunkt der træder i stedet for
fristdagen, om kravet kan tillægges fortrinsret efter
konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, og om udbetaling
skal nægtes i medfør af konkurslovens § 95, stk. 2.
Har virksomheden anmeldt betalingsstandsning, er
dagen for anmeldelsen fristdag, hvis virksomhe-
dens ophør på grund af insolvens sker inden 3 uger

1. I § 1, stk. 1, nr. 4, ændres »anmeldte betalings-
standsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Er der indledt rekonstruktionsbehandling, reg-
nes den dag, da skifteretten modtog begæring om
rekonstruktionsbehandling, for fristdag, hvis virk-
somhedens ophør på grund af insolvens sker inden
3 uger efter rekonstruktionsbehandlingens ophør.«

efter, at virkningerne af betalingsstandsningen er ophørt efter konkurslovens §§ 16 d og 16 e.

Stk. 4. I tilfælde af anmeldt betalingsstandsning, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn m.v., der forfalder under betalingsstandsningen. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fonden kan nægte nærtstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under betalingsstandsningen, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis det beskikkede tilsyn giver samtykke her- til, jf. konkurslovens § 15, stk. 1.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 6. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden dække krav i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 4.

§ 3. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, kan fonden i det enkelte tilfælde i alt højst udbetale 110.000 kr. til hver lønmodtager for krav nævnt i konkurslovens § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5. Krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., er dog ikke omfattet af den grænse, der gælder for fondens udbetalinger efter 1. pkt.

Stk. 2. I situationer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, kan fonden inden for en periode af 18 måneder udbetale op til 3 måneders løn og andet vederlag, jf. § 2, stk. 1 og 4, til hver lønmodtager, dog i alt højst 55.000 kr. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, kan der i referenceperioden på 18 måneder ikke udbetales ud over de fastsatte begrænsninger efter 1. pkt. i forhold til samme arbejdsgiver. Referenceperioden regnes fra anmeldelsen af den betalingsstandsning, som først har medført udbetaling fra fonden.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan ændre beløbene i stk. 1 og 2 under hensyn til lønudviklingen.

3. § 2, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* I tilfælde af en rekonstruktionsbehandling, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter garantien krav på løn m.v., der forfalder under rekonstruktionsbehandlingen. Garantien omfatter krav, der i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3. Fonden kan nægte nærtstående udbetaling svarende til konkurslovens § 95, stk. 2. Fonden betaler ikke feriegodtgørelse af sine udbetalinger. Afholder lønmodtageren ferie under rekonstruktionsbehandlingen, kan fonden udbetale løn under ferie til brug herfor. Hvis lønmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse, udbetaler fonden alene feriegodtgørelse, hvis der ikke er indbetalt det nødvendige beløb til Feriekonto. Udbetaling fra fonden kan kun ske, hvis rekonstruktøren giver samtykke hertil, jf. konkurslovens § 12, stk. 1.«

4. § 3, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Referenceperioden regnes fra indledningen af den rekonstruktionsbehandling, som først har medført udbetaling fra fonden.«

Stk. 4. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 1, jf. stk. 3.

Stk. 5. I situationer som nævnt i § 1, stk. 2, og hvor virksomheden ikke er ophørt, kan fonden udbetale i samme omfang som efter stk. 2, jf. stk. 3.

§ 16

I lov om arbejdsmarkedets tillægspension, jf. lov-
bekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som
ændret ved lov nr. 117 af 17. februar 2009 og § 1 i
lov nr. 1263 af 16. december 2009, foretages føl-
gende ændring:

§ 23 a. Et medlem af bestyrelsen og direktøren i Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktøren kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i Arbejdsmarkedets Tillægspension, såfremt

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført Arbejdsmarkedets Tillægspension tab eller risiko for tab eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktøren har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

1. § 23 a, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 17

I lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som

ændret ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 8 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 12 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 2 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 4 a. Et medlem af bestyrelsen og direktøren i Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktøren kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, såfremt

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført Lønmodtagernes Dyrtidsfond tab eller risiko for tab eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktøren har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

1. § 4 a, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 18

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 62. Et medlem af bestyrelsen og direktøren i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktøren kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, såfremt

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, lov om arbejdsskadesikring eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring tab eller risiko for tab, eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktøren har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

1. § 62, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 19

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 975 af 26. september 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 118 af 17. februar 2009, § 2 i lov nr. 479 af 12. juni 2009 og senest ved § 5 i lov nr. 483 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 63. Dagpenge må ikke udbetales, jf. stk. 4, til et medlem, hvis ledighed skyldes,

1) at medlemmet uden fyldestgørende grund afslår et rimeligt arbejde, som pågældende er henvist til af staten i jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller andre efter kapitel 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

2) at medlemmet uden fyldestgørende grund op-hører med sit arbejde,

3) at medlemmet afskediges af en grund, der væ-sentligst kan tilregnes medlemmet,

4) at medlemmet under en jobsamtale uden fyldestgørende grund afslår at medvirke til at indgå aftaler om tilbud eller uddannelsespålæg efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller at følge op på indgåede aftaler om beskæftigelsesindsatsen, el-ler

5) at medlemmet uden fyldestgørende grund udeliver fra, afslår eller ophører i tilbud eller uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse ved ophør af selvstændig virksomhed, jf. § 57, stk. 3. I disse tilfælde udbetales dagpenge ikke for de første 3 uger efter ophøret. Dog udbetales dagpenge efter den første uge i følgende tilfælde:

- 1) Ved ophør på grund af konkurs,
- 2) ved ophør på grund af betalingsstandsning, eller
- 3) ved ophør på grund af tvangsauktion.

Stk. 3-5. ---

§ 24. Et kapitalselskab kan oprettes af en eller flere stiftere.

Stk. 2. Der må ikke være indgivet anmeldelse om betalingsstandsning mod en stifter, og en stifter må ikke være under konkurs.

Stk. 3. Hvis stifter er en fysisk person, skal personen være myndig og må ikke være under værgemål efter § 5 i værgemålsloven eller under samværgemål efter § 7 i værgemålsloven.

Stk. 4. Hvis stifter er en juridisk person, skal den være beføjet til at erhverve rettigheder, indgå forpligtelser og være part i retssager.

§ 37. Vurderingsberetningen skal udarbejdes af en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd. Som vurderingsmænd kan stifterne udpege godkendte revisorer eller personer, der af justitsministeren er beskikket som fagkyndige tillidsmænd ved tvangsakkordforhandlinger. Skifteretten på det sted, hvor kapitalselskabet skal have hjemsted, kan i andre tilfælde udpege vurderingsmænd.

Stk. 2-3. ---

§ 232. § 231 finder tilsvarende anvendelse, når et selskab, der er under tvangsopløsning ved skifteretten, indgiver anmeldelse om, at skifteretsbe-

1. § 63, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Dog udbetales dagpenge efter den første uge ved ophør på grund af konkurs eller tvangsauktion.«

§ 20

I lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), som ændret ved § 1 i lov nr. 159 af 16. februar 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* En stifter må ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.«

2. I § 37, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller personer, der af justitsministeren er beskikket som fagkyndige tillidsmænd ved tvangsakkordforhandlinger«.

handlingen skal afbrydes, og at selskabet skal genoptages.

Stk. 2. Er anmeldelse i henhold til stk. 1 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse selskabet, eller har selskabet inden for de sidste 5 år tidligere været under tvangsopløsning, kan genoptagelse ikke finde sted.

Overgang til konkurs

§ 233. Konkursbegæring kan kun indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller, hvis selskabet er under likvidation, af likvidator.

Stk. 2. Hvis likvidatorerne finder, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til kreditorerne, skal likvidatorerne indgive konkursbegæring.

Stk. 3. Hvis et selskab er under tvangsopløsning i medfør af § 226, indgives konkursbegæring af likvidator. Er ingen likvidator udnævnt, kan skifteretten af egen drift træffe afgørelse om konkurs.

Stk. 4. Når der er indgivet konkursbegæring, kan der ikke foretages registreringer vedrørende kapital-selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuelt valg af revisor.

§ 234. Et selskab, der er under konkurs, skal beholde sit navn med tilføjelsen »under konkurs«. I øvrigt finder § 228, stk. 1, anvendelse. Konkursens slutning registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, medmindre andet fremgår af skifterettens meddelelse herom.

§ 349. Oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

3. I § 232, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis selskabet tages under rekonstruktionsbehandling.«

4. *Overskriften før § 233* affattes således:

»Overgang til rekonstruktionsbehandling eller konkurs«

5. I § 233, *stk. 1*, ændres »Konkursbegæring« til: »Begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

6. I § 233, *stk. 2*, og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »konkursbegæring« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

6. I § 233, *stk. 2*, og *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »konkursbegæring« til: »begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

7. I § 233, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »konkurs« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

8. I § 233 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* I et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af general-forsamlingen med rekonstruktørens samtykke.«

9. I § 234 indsættes som *stk. 1*:

»Et selskab, der er under rekonstruktionsbehandling, skal beholde sit navn med tilføjelsen «under rekonstruktionsbehandling».«

Stk. 1 bliver herefter *stk. 2*.

Stk. 2. Filialen må ikke påbegynde sin virksomhed, før registrering eller anmeldelse er sket. Hvis registrering nægtes, eller hvis en bestående filial slettes, jf. § 350, må filialens virksomhed her i landet ikke fortsættes.

Stk. 3. Senest 2 uger efter at det udenlandske selskab er taget under konkurs, tvangsakkord eller tilsvarende ordning, skal registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system eller anmeldelse herom være sket til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Oplysning om det udenlandske selskabs status skal ske som en tilføjelse til selskabets navn, jf. § 347, stk. 1.

§ 140. For virksomheder, der er under betalingsstandsning efter konkursloven, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tillade, at årsrapporten uanset fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt., først indsendes, så den modtages i styrelsen senest 1 måned efter betalingsstandsningens ophør. Overskrides denne frist, finder §§ 150-152 tilsvarende anvendelse, idet afgiften beregnes fra 1 måned efter betalingsstandsningens ophør.

Stk. 2. Overgår virksomheden til konkurs, gælder bestemmelserne i § 141.

Stk. 3. For virksomheder, for hvilke der er indledt akkordforhandlinger i henhold til konkursloven, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse. Årsrapporten skal indsendes, så den er modtaget i styrelsen senest 1 måned efter akkordens stadfæstelse.

§ 9. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen kan ikke bestride hvervet eller stillingen som hen-

10. I § 349, stk. 3, 1. pkt., ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 21

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 140, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. I § 140, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens« til: »rekonstruktionsbehandlingens«.

3. § 140, stk. 3, ophæves.

§ 22

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 2 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

holdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, hvis den pågældende

1) er pålagt strafansvar eller er dømt for overtrædelse af straffeloven eller lov om værdipapirhandel m.v. og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord eller

3) har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

Stk. 4. ---

§ 27. En udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område for værdipapirer, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal hurtigst muligt offentliggøre intern viden, jf. § 34, stk. 2, såfremt denne viden direkte vedrører udstederens virksomhed. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. En udsteder kan på eget ansvar udsætte offentlighedsloven af intern viden i henhold til stk. 1 for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden og udstederen kan sikre, at denne viden behandles fortroligt. Berettigede interesser efter 1. pkt. kan især vedrøre:

1) Igangværende forhandlinger eller tilsvarende forhold, hvor offentliggørelse vil kunne påvirke disse forhandlingers udfald eller normale forløb. Hvis udstederens finansielle levedygtighed er i alvorlig og overhængende fare, uden at der dog er indgivet begæring om konkurs eller om åbning af tvangsakkord, kan offentliggørelsen af intern viden alene udsættes i en begrænset periode, og kun såfremt en sådan offentliggørelse vil medføre alvorlig skade for de eksisterende og potentielle aktionærers

1. § 9, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering eller«

2. I § 27, stk. 6, nr. 1, 2. pkt., ændres »om åbning af tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

interesser ved at underminere afslutningen af bestemte forhandlinger, der har til formål at sikre udstederens rentabilitet på lang sigt.

2) Beslutninger eller kontrakter, der er truffet eller indgået af en udsteders ledelse, hvor det er nødvendigt med godkendelse fra et andet selskabsorgan hos udstederen, for at beslutningen eller kontrakten kan få virkning. 1. pkt. finder alene anvendelse, hvis offentliggørelse af den truffe beslutning eller indgåelsen af kontrakten, forinden godkendelsen foreligger, vil medføre risiko for, at investorerne ikke foretager en korrekt vurdering af den offentliggjorte information.

Stk. 7-12. ---

§ 57. En aftale mellem to eller flere parter om, at samtlige anmeldte fordringer, der har tilknytning til en clearingcentrals udøvelse af værdipapirclearingvirksomhed, jf. § 50, stk. 4, eller forbindelse til clearing af betalinger udøvet af Danmarks Nationalbank eller et registreret betalingssystem, skal nettes, kan med retsvirkning over for boet og kreditorerne tillige indeholde en bestemmelse om, at de pågældende fordringer skal nettes, clears og afvikles eller føres tilbage i deres helhed, såfremt en af parterne erklæres konkurs eller der anmeldes betalingsstandsning eller åbnes tvangsakkord.

Stk. 2. Aftaler om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF har samme retsvirkning som aftaler nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan godkende, at en aftale om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirksomhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med, får retsvirkning i henhold til stk. 1.

Stk. 4. En aftale som nævnt i stk. 1 skal for at have retsvirkning over for boet og kreditorerne inden konkursen, anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkord være indsendt til Finanstilsynet. Hvis aftalen vedrører et registreret betalingssystem omfattet af § 86, stk. 2, skal aftalen for at have retsvirkning over for boet og kreditorerne inden konkursen, anmeldelsen af betalings-

3. I § 57, *stk. 1*, ændres »der anmeldes betalingsstandsning eller åbnes tvangsakkord« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

4. I § 57, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

5. I § 57, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbningen af tvangsak-

standsning eller åbningen af tvangsakkord være indsendt til Danmarks Nationalbank.

Stk. 5. Aftaler i henhold til stk. 1 og 3 skal indeholde objektive betingelser for, i hvilke tilfælde anmeldte, men endnu ikke opfyldte fordringer enten

- 1) opfyldes i overensstemmelse med nettingaftalen eller
- 2) tilbageføres i deres helhed.

§ 57 d. Finanstilsynet udfærdiger en liste over de clearingcentraler og betalingssystemer, hvormed der kan indgås aftaler med retsvirkning i henhold til bestemmelserne i § 57, stk. 1, og § 57 b, stk. 1 og 2. Listen offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 2. Finanstilsynet anmelder de af stk. 1 omfattede clearingcentraler og betalingssystemer samt betalings- og værdipapirclearingsystemer, der drives af Danmarks Nationalbank, til Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 10.

Stk. 3. Hvis en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2 anmelder betalingsstandsning, eller der af skifteretten afsiges konkursdekret eller åbnes tvangsakkordforhandling for en sådan deltager, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver straks denne meddelelse til de øvrige lande i Den Europæiske Union samt lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 6, stk. 3.

§ 57 e. Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, anmelder betalingsstandsning, der åbnes tvangsakkordforhandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt. Tilsvarende gælder for danske deltagere i udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF.

kord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

6. § 57 d, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Hvis skifteretten afsiger konkursdekret eller indleder rekonstruktionsbehandling for en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet.«

7. I § 57 e, 1. pkt., ændres », anmelder betalingsstandsning, der åbnes tvangsakkordforhandling« til: »eller tages under rekonstruktionsbehandling«.

§ 58 h. En aftale kan med retsvirkning for tredje- mand, jf. dog stk. 3-6, indeholde bestemmelse om, at de af aftalen omfattede finansielle forpligtelser, jf. § 58 e, skal nettes ved slutafregning, hvis en af parterne misligholder aftalen, herunder at der skal ske slutafregning, hvis en part tages under insolvensbehandling, eller der bliver foretaget udlæg i en fordring omfattet af slutafregningsbestemmelsen. Ved insolvensbehandling forstås konkurs, akkordforhandling, betalingsstandsning, insolvent dødsboskifte, gældssanering samt andre danske og udenlandske former for likvidation og saneringsforanstaltninger begrundet i skyldnerens insolvens, som defineret i artikel 2, nr. 1, litra j og k, i direktiv 2002/47/EF.

Stk. 2. Det kan med retsvirkning for boet og kreditorerne aftales, at i tilfælde af, at der indtræder en misligholdelse, jf. stk. 1, skal slutafregning først ske, når den ikke misligholdende part giver meddelelse herom til den misligholdende part. I tilfælde, hvor den misligholdende part tages under insolvensbehandling, kan denne part dog kræve, at slutafregningen gennemføres således, at parterne stilles, som om slutafregning var sket uden unødigt ophold efter det tidspunkt, hvor den ikke misligholdende part vidste eller burde vide, at den misligholdende part blev undergivet insolvensbehandling.

Stk. 3. En fordring, der er omfattet af konkurslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., kan indgå i en slutafregning efter stk. 1, medmindre den ikke misligholdende part vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var anmeldt, da fordringen opstod.

Stk. 4. En af stk. 1 omfattet slutafregning, som gennemføres, efter at den misligholdende part er erklæret konkurs, kan omfatte fordringer, der er opstået før det tidspunkt, hvor den ikke misligholdende part kendte eller burde kende de omstændigheder, der etablerede fristdagen, jf. konkurslovens § 1. Fordringer opstået efter udløbet af det døgn, hvor konkursen blev bekendtgjort i Statstidende, kan dog ikke indgå i en slutafregning.

Stk. 5. En fordring, der er omfattet af bestemmelserne i konkurslovens § 42, stk. 3 og 4, kan indgå i en slutafregning efter stk. 1, medmindre den ikke misligholdende part vidste eller burde vide, at den misligholdende part var insolvent, da fordringen på denne blev erhvervet henholdsvis opstod.

8. I § 58 h, stk. 1, 2. pkt., ændres »akkordforhandling, betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

9. § 58 h, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En af stk. 1 omfattet slutafregning, som gennemføres, efter at den misligholdende part er taget under rekonstruktionsbehandling, kan omfatte fordringer, der er opstået før det tidspunkt, hvor den ikke misligholdende part kendte eller burde kende de omstændigheder, der etablerede fristdagen, jf. konkurslovens § 1.«

Stk. 6. Slutafregning efter stk. 1 kan alene omstødes efter konkurslovens § 69, hvis slutafregningen omfattede fordringer, som ikke kunne have indgået i en aftalt slutafregning i tilfælde af konkurs, jf. stk. 4 og 5.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 58 a, stk. 2, § 58 d, § 58 e, og § 58 f, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på en aftale om slutafregning, der ikke er en del af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse.

§ 64. Kontoførende institutter, jf. § 62, stk. 1-4, skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indrapportere til registrering i den pågældende central.

Stk. 2. De af § 62, stk. 5, omfattede storkunder skal indgå en tilslutningsaftale med en værdipapircentral som betingelse for, at de kan opnå adgang til at indhente oplysninger om egne konti, overføre meddelelser om salg og foretage anmeldelser om registreringer på egne konti direkte i den pågældende central.

Stk. 3. En værdipapircentral kan efter at have indhentet Finanstilsynets tilladelse indgå en tilslutningsaftale med et kreditinstitut eller et investeringsselskab som nævnt i § 62, stk. 3, der ikke udøver værdipapirhandel enten gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet, jf. lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 3, henholdsvis § 33.

Stk. 4. I tilfælde af konkurs, betalingsstandsning eller lignende i en virksomhed omfattet af stk. 1 og 3 ophører den i de samme stykker nævnte tilslutningsaftale med omgående virkning og dermed retten til at foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral. Medmindre andet aftales, overtager værdipapircentralen herefter indrapporteringen til registrering på berørte konti i en periode på højst 4 måneder, hvorefter kontohaverens registreringer overføres til konto hos den enkelte udsteder. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med ophøret af en tilslutningsaftale som nævnt i 1. pkt. samt i forbindelse med overførsel af en kontohavers registreringer til konto hos udsteder som nævnt i 2. pkt.

10. I § 64, stk. 4, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 23

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 20. august 2009, som senest ændret

ved § 1 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 51. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension, børneopsparing og boligopsparing anbragt på en indlånskonto skal være fuldt ud dækket af Garantifonden for indskydere og investorer, af en tilsvarende ordning i kreditinstituttets hjemland i tilfælde af kreditinstituttets betalingsstandsning og konkurs eller af en kombination af begge ordninger.

§ 72. En finansiell virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal opfylde kravene i § 71, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Stk. 2. En finansiell virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal

1) have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte instrumenter, som omfatter virksomhedens ledelse og ansatte,

2) kunne påvise interessekonflikter, som kan skade kundernes interesser, både mellem værdipapirhandlerens kunder indbyrdes og mellem kunderne og værdipapirhandleren og begrænse disse interessekonflikter mest muligt, samt, hvor der er risiko for, at kundernes interesse skades, i det konkrete tilfælde informere kunden om interessekonflikternes generelle indhold, inden der indgås aftale med kunden,

3) sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de i bilag 5 nævnte instrumenter,

4) beskytte kundernes rettigheder og må ikke uden udtrykkeligt samtykke disponere over deres midler og instrumenter og

5) føre og opbevare fyldestgørende lister over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst 5 år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført.

Stk. 3. En finansiell virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, kan opbevare kunders instrumenter, jf. bilag 5, i samme depot (samledepot), hvis den finansielle virksomhed har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf og kunden har givet samtykke hertil. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde give tilladelse

1. I § 51, § 72, stk. 6, og § 152 g, stk. 2, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

til, at kunders og en finansiel virksomheds egne instrumenter opbevares i samme depot. En finansiel virksomhed skal føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår. Finanstilsynet kan fratage en finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, retten til at føre et samledepot.

Stk. 4. Stk. 2, nr. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Økonomistyrelsen med de fornødne tilpasninger.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-3 nævnte forhold.

Stk. 6. I tilfælde af en finansiel virksomheds konkurs, betalingsstandsning eller lign. kan den enkelte kunde på grundlag af det i stk. 3, 3. pkt., anførte register udtage sine instrumenter af et samledepot, hvis der ikke forinden er tvist om kundens ejendomsret.

§ 152 g. I pengeinstitutter skal der føres registre over aktiver omfattet af §§ 152 a og 152 b samt over finansielle instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 2. Et pengeinstitut kan føre et eller flere registre. Et register må ikke indeholde aktiver, der har sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 2. Finansielle instrumenter må alene indgå i et register over aktiver, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret på den ene side og de udstedte særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at pengeinstitutts betalingsstandsning, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 3. Aktiver, herunder finansielle instrumenter, i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået, samt herefter til fyldestgørelse af lån optaget efter § 152 b, stk. 1.

Stk. 4. Pengeinstitutttet indberetter til Finanstilsynet, hvilke aktiver m.v. der indgår i registeret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver.

1. I § 51, § 72, stk. 6, og § 152 g, stk. 2, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

1. I § 51, § 72, stk. 6, og § 152 g, stk. 2, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 64. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktionen kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i en finansiel virksomhed, såfremt

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

Stk. 4. Stk. 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, og stk. 3 gælder tilsvarende for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel holdingvirksomhed.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for generalagenter, jf. § 35.

Betalingsstandsning

§ 238. Finanstilsynet kan anmelde betalingsstandsning for finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obligationsejernes, investorerne eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. Anmeldelse af betalingsstandsning efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som tilsyn under betalingsstandsningen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

2. § 64, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

3. Overskriften før § 238 affattes således:

»Rekonstruktionsbehandling«

4. § 238 affattes således:

»§ 238. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obligations-ejernes, investorernes eller forsikringstagernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tilidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er vil-

Stk. 3. Anmeldelse om betalingsstandsning kan ikke tilbagekaldes af den finansielle virksomhed uden Finanstilsynets samtykke.

Tvangsakkord

§ 239. Konkurslovens regler om tvangsakkord finder med Finanstilsynets tilladelse anvendelse på forsikringsselskaber med undtagelse af livsforsikringsselskaber. Ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber erstatter Finanstilsynets tilladelse de tiltrædelseserklæringer, som er nævnt i konkurslovens § 166, stk. 1, nr. 2. Forinden skal Finanstilsynet påse, at genforsikringsselskabet har rettet henvendelse til samtlige kendte fordringshavere om åbning af tvangsakkordforhandlinger, og at mindst 40 pct. af de afgivne tilbagemeldinger tiltræder, at der åbnes sådanne forhandlinger.

Stk. 2. I forbindelse med den statusoversigt, som skal udarbejdes ved åbning af forhandling om tvangsakkord, jf. konkurslovens § 165, kan skifteretten ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber efter høring af Finanstilsynet udpege en uvildig aktuar til at foretage en opgørelse over værdien af de krav, der er anmeldt.

Stk. 3. Ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber opgøres kravene i henhold til konkurslovens § 176 om vedtagelse af en tvangsakkord i forhold til de fremmødte og anmeldte krav.

§ 240. Bestemmelserne i denne lov om økonomi- og erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for økonomi- og erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for sådanne virksomheder, som har standset deres betalinger eller er under opløsning.

§ 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan godkende en person som statsautoriseret revisor eller registreret revisor, hvis vedkommende

lige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.«

5. *Overskriften før § 239* udgår.

6. I § 239, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

7. § 239, *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, ophæves.

8. I § 239, *stk. 2*, ændres »udarbejdes ved åbning af forhandling om tvangsakkord, jf. konkurslovens § 165, kan skifteretten ved tvangsakkord« til: »udsendes sammen med et rekonstruktionsforslag, jf. konkurslovens § 13 b, stk. 2, kan skifteretten ved rekonstruktionsbehandling«.

9. § 239, *stk. 3*, ophæves.

10. I § 240 ændres »har standset deres betalinger eller er under« til: »er under rekonstruktionsbehandling eller«.

§ 24

I lov nr. 468 af 17. juni 2008 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, som ændret ved § 6 i lov nr. 133 af 24. februar 2009 og § 3 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med,

2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål,

3) ikke har anmeldt betalingsstandsning og ikke er under konkurs,

4) har bestået en særlig eksamen, jf. regler udstedt i medfør af § 33, stk. 7,

5) i mindst 3 år efter det fyldte 18. år navnlig har deltaget i udførelse af opgaver, der vedrører revision af årsregnskaber, koncernregnskaber eller tilsvarende regnskabsrapporteringer, og

6) er forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelsen af opgaver efter § 1, stk. 2 og 3.

Stk. 2-5. ---

§ 13. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udøvelse af revisionsvirksomhed i forskellige virksomhedsformer, herunder regler om revisionsvirksomhedens navn, konkurs og tvangsakkord m.v., udøvelse af stemmeretten i revisionsvirksomheden og afhændelse af stemmeandele ved dødsfald eller deponering af godkendelsen.

Stk. 7-8. ---

§ 43. Når forfaldstid er inde, kan vekselindehaveren, dersom vekslen ikke er blevet betalt, iværksætte regres mod endossenterne, trassenten og de andre vekselskyldnere.

Stk. 2. Samme ret tilkommer vekselindehaveren allerede før forfaldstid:

1) hvis accept helt eller delvis er nægtet,

2) hvis trassaten, hvad enten han har accepteret eller ikke, er kommet under konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham, eller han ved eksekution er fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller, såfremt han er handlende (jfr. § 7 i lov om bogføring af 10. maj 1912), har standset sine betalinger, eller

1. § 3, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 13, *stk. 6*, ændres »tvangsakkord« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 25

I vekseloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 559 af 25. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 43, *stk. 2, nr. 2 og 3*, ændres »konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«

3) hvis trassenten, der i vekslen har udstedt forbud mod forevisning til accept, er kommet under konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham.

§ 44. Nægtelse af accept eller betaling skal godtgøres ved en offentlig akt (protest på grund af manglende accept eller manglende betaling).

Stk. 2. Protest på grund af manglende accept skal optages inden den frist, der er fastsat for vekslens forevisning til accept. Hvis den første forevisning i det i § 24, stk. 1, omhandlede tilfælde har fundet sted på fristens sidste dag, kan protest endnu optages den følgende dag.

Stk. 3. Protest på grund af manglende betaling af en veksels, der er betalbar på en bestemt dag eller en vis tid efter dens udstedelsesdag eller efter sigt, skal optages en af de to søgnedage, som følger efter vekslens forfaldsdag. For en veksels, der er betalbar ved sigt, finder, for så vidt angår protest for manglende betaling, de i foregående stykke med hensyn til protest for manglende accept givne forskrifter tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Protest på grund af manglende accept fritager for forevisning til betaling og for protest på grund af manglende betaling.

Stk. 5. Er trassaten ved eksekution fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller har han, hvis han er handlende (jfr. § 7 i lov om bogføring af 10. maj 1912), standset sine betalinger, kan vekselindehaveren ikke som følge heraf iværksætte regres, førend vekslen er blevet forevist til betaling for trassaten og protest er optaget.

Stk. 6. Kommer trassaten under konkurs, eller er der åbnet forhandling om tvangsakkord for ham, er det til iværksættelse af regres tilstrækkeligt, at vekselindehaveren fremlægger det retsdekret, hvorved konkursen erklæres eller akkordforhandlingen åbnes. Det samme gælder, hvis trassenten, der i vekslen har givet forbud mod forevisning til accept, kommer under konkurs, eller der åbnes forhandling om tvangsakkord for ham.

2. I § 44, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »konkurs, eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«, og »akkordforhandlingen åbnes« ændres til: »rekonstruktionsbehandlingen indledes«.

3. I § 44, *stk. 6, 2. pkt.*, ændres » konkurs, eller der åbnes forhandling om tvangsakkord for ham« til: »rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 26

I lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester, som ændret ved § 4 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 18. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i et betalingsinstitut og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktionen og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i et betalingsinstitut eller ledelsesansvarlig for virksomhedens betalingstjenestevirksomhed, hvis

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning eller indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de forhold, der er angivet i stk. 2.

§ 8. Medlemmer af ansøgers bestyrelse og direktion skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i virksomheden.

Stk. 2. Den af §§ 5-7 omfattede personkreds kan ikke bestride hvervet eller stillingen i en forsikringsmæglervirksomhed, hvis

1. § 18, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering,«

§ 27

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændring:

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord, eller

3) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

§ 23 a. Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i virksomheden.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 kan fraviges, hvis pensionskassen dokumenterer at have ansat en rådgiver med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer.

Stk. 3. Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan ikke bestride hvervet eller stillingen i en firmapensionskasse, hvis

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord, eller

3) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 4. Den af stk. 3 omfattede personkreds har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 3 nævnte forhold.

1. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, eller«

§ 28

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 23 a, stk. 3, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, eller«

§ 29

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 5 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 31. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en forening skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktionen kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i en forening, hvis

1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse skønnes at indebære risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,

2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning eller indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,

3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, har påført foreningen tab eller risiko for tab, eller

4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

1. § 31, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældssanering, er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering.«

§ 30

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009 og § 8 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 1. Garantifonden for indskydere og investorer (Fonden) er en privat selvejende institution.

Stk. 2. Fonden skal yde indskydere og investorer i de i § 3, stk. 1, og § 4 nævnte institutter dækning for tab i henhold til §§ 9-11 i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs.

§ 6. I tilfælde af, at et bidragspligtigt institut anmelder betalingsstandsning eller går konkurs, anvendes bidragene, inklusive indeståelser, fra institutterne i den afdeling, som det pågældende institut hører under, til dækning af afdelingens forpligtelse i medfør af loven.

Stk. 2-5. ---

§ 16. Fonden skal være i stand til at foretage udbetalinger samt overføre indskud og midler til konti i andre institutter snarest muligt og senest 20 hverdage efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Det er en betingelse for udbetalingen, at kravet er behørigt efterprøvet. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelser, først 5 hverdage efter at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter anmodning fra Fonden forlænge den i stk. 1, 1. pkt., nævnte frist, dog højst med 10 hverdage.

Stk. 3. Fonden kan i ganske særlige tilfælde udbetale acountobeløb af indskud og kontante midler, senest 3 dage efter at Fonden har modtaget anmodning herom fra en indskyder eller investor.

Stk. 4. Fonden kan ikke under henvisning til den i stk. 1 og 2 nævnte frist afslå at udbetale dækning til en indskyder eller investor, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få beløbet udbetalt.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om Fondens forpligtelse til at give oplysning om et instituts betalingsstandsning eller konkurs samt om indskyderes og investorers anmeldelse af krav til Fonden.

§ 17. Fonden indtræder, i det omfang den har ydet dækning, i indskyderens eller investorens krav mod det institut, der har anmeldt betalingsstandsning eller er gået konkurs.

1. I § 1, stk. 2, og § 16, stk. 5, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. I § 6, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

3. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsningens« til: »rekonstruktionsbehandlingen«.

4. § 16, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ved rekonstruktionsbehandling indtræder Fondens forpligtelser først 5 hverdage efter rekonstruktionsbehandlingens indledning.«

1. I § 1, stk. 2, og § 16, stk. 5, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

5. I § 17 ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er taget under rekonstruktionsbehandling«.

§ 31

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 898 af 4. september

2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

§ 26. Seriereservefondens midler skal holdes adskilt fra øvrige midler i realkreditinstituttet.

Stk. 2. Der skal ske overførsel af midler til en serie eller gruppe af serier med seriereservefond fra realkreditinstituttet i øvrigt, såfremt det er nødvendigt for at opfylde solvenskravet til serien eller gruppen af serier, medmindre en sådan overførsel medfører, at realkreditinstituttet i øvrigt ikke længere vil kunne opfylde solvenskravet.

Stk. 3. Realkreditinstituttet kan i vedtægterne eller lånevilkårene fastsætte, at der skal overføres midler fra en serie eller gruppe af serier med seriereservefond til realkreditinstituttet i øvrigt, såfremt seriereservefondens er eller bliver større end krævet.

Stk. 4. Finansielle instrumenter må alene medregnes som aktiver eller passiver i en serie eller en gruppe af serier med seriereservefond, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver vedrørende på den ene side serien og på den anden side de udstedte realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, hvis det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at realkreditinstituttets betalingsstandsning, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 33 d, stk. 1, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om serier.

§ 32. I tilfælde af betalingsstandsning skal realkreditinstituttet i videst muligt omfang fortsat opfylde sine betalingsforpligtelser i henhold til krav fra indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og andre værdipapirer ved forfaldstid, medmindre det beskikkede tilsyn bestemmer andet. Med det beskikkede tilsyns samtykke kan realkreditinstituttet indgå aftaler om finansielle instrumenter, optage lån til de i 1. pkt. nævnte betalinger og stille sikkerhed for sådanne lån i aktiver bortset fra realkreditpantebreve tilhørende den eller de serier med seriereservefond, for hvilke betaling finder sted.

Stk. 2. ---

1. I § 26, stk. 4, og § 32, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

1. I § 26, stk. 4, og § 32, stk. 1, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. I § 32, stk. 1, 1. pkt., ændres »det beskikkede tilsyn« til: »rekonstruktøren«.

3. I § 32, stk. 1, 2. pkt., ændres »det beskikkede tilsyns« til: »rekonstruktørens«.

§ 33. Der kan ikke ske overførsel af midler mellem serier med seriereservefond og realkreditinstituttet i øvrigt efter anmeldelse af betalingsstandsning eller afsigelse af konkursdekret.

4. I § 33 ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

§ 32

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbeholdning nr. 1376 af 10. december 2007, som ændret ved § 12 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 2 h. Kapitalcenterets midler skal holdes adskilt fra øvrige midler i instituttet.

Stk. 2. Der skal overføres midler til et kapitalcenter fra instituttet i øvrigt, hvis det er nødvendigt for at opfylde solvenskravet til kapitalcenteret, medmindre en sådan overførsel medfører, at instituttet i øvrigt ikke længere vil kunne opfylde solvenskravet.

Stk. 3. Instituttet kan overføre midler fra et kapitalcenter til instituttet i øvrigt, hvis kapitalcenteret er eller bliver større end krævet.

Stk. 4. Finansielle instrumenter må alene medregnes som aktiver eller passiver i et kapitalcenter, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver vedrørende kapitalcenteret på den ene side og de udstedte skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 2 i, stk. 1, ikke er misligholdelsesgrund.

§ 3 a. Erklæres instituttet konkurs, anvendes kapitalcentrenes midler opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lignende, herunder udgifter til kurator, personale m.v., til betaling af krav fra indehavere af skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer i det pågældende kapitalcenter og krav på de renter, der er påløbet fra konkursdekretets afsigelse, på de nævnte fordringer. Derefter dækkes fordringshavere i medfør af § 2 j, stk. 1. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 2. Erklæres instituttet konkurs, anvendes midlerne opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lign., herunder udgifter til

1. I § 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, 2. pkt., og § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

kurator, personale m.v., i instituttet i øvrigt til betaling af krav fra indehavere af kasseobligationer og skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter, og krav på de renter, der er påløbet fra konkursdekretets afsigelse, på de nævnte fordringer. Midler, der anvendes efter 1. pkt., kan dog højst udgøre de til kasseobligationerne eller skibskreditobligationerne svarende aktiver, herunder de instituttet tilhørende pantebreve, indskud, værdipapirer og et beløb svarende til 8 pct. af den risikovægtede værdi af de aktiver, der svarer til de kasseobligationer og skibskreditobligationer, som instituttet måtte have udstedt uden for kapitalcentre. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 3. Erklæres instituttet konkurs, sidestilles modparter på de finansielle instrumenter indgået til afdækning af risici i et kapitalcenter, jf. § 2 h, stk. 4, konkursretligt med indehaverne af obligationerne i det pågældende kapitalcenter, jf. stk. 1, 1. pkt., og § 3 c, stk. 5-7. Modparter på finansielle instrumenter indgået til afdækning af risici mellem udlån og kasseobligationer eller skibskreditobligationer, der ikke er udstedt gennem et kapitalcenter, sidestilles konkursretligt med indehaverne af kasseobligationerne eller skibskreditobligationerne, hvis det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund, jf. stk. 2 og § 3 c, stk. 5-7.

§ 3 c. Konkursboet kan ikke erlægge en ydelse til opfyldelse af krav fra indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer eller særligt dækkede obligationer på et tidligere tidspunkt, end instituttet var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen.

Stk. 2. Konkursboet kan ikke opsigte låneaftaler sikret ved pant i skibe i videre omfang, end det tilkom instituttet.

Stk. 3. Konkursboet kan ikke ændre bidrag og lign.

Stk. 4. Modregning fra en fordringshaver som omhandlet i konkurslovens § 42 kan ikke finde sted til opfyldelse af en fordring, som tilkommer instituttet.

Stk. 5. Konkursmassen anvendes til betaling af krav i overensstemmelse med reglerne i konkurslovens kapitel 10. Restkrav fra indehavere af kas-

1. I § 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, 2. pkt., og § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

seobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer samt krav på de renter, der er påløbet fra konkursdekretets afsigelse, på de nævnte fordringer betales dog i lige forhold efter de krav, der er nævnt i konkurslovens § 96, men før de fordringer, der er nævnt i konkurslovens § 97.

Stk. 6. Ved betalingsstandsning skal instituttet i videst muligt omfang fortsat opfylde sine betalingsforpligtelser i henhold til krav fra indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer og krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til at afdække risici mellem aktiver og udstedte obligationer ved forfaldstid, medmindre det beskikkede tilsyn bestemmer andet. Med det beskikkede tilsyns samtykke kan instituttet indgå aftaler om finansielle instrumenter, optage lån til de i 1. pkt. nævnte betalinger og stille sikkerhed for sådanne lån i aktiver bortset fra fordringer sikret ved pant i skibe.

Stk. 7. Ved konkurs skal kurator i videst muligt omfang fortsætte eller genoptage honoreringen af instituttets forpligtelser i form af renter og afdrag over for indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer og krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til at afdække risici mellem aktiver og udstedte obligationer. I det omfang der ikke er tilstrækkelige midler, betales renter, før udtrækninger eller anden betaling af afdrag foretages. Kurator kan indgå aftaler om finansielle instrumenter, optage lån til betalinger til indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer og krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til at afdække risici mellem aktiver og udstedte obligationer og stille sikkerhed for sådanne lån i aktiver bortset fra fordringer sikret ved pant i skibe.

Stk. 8. Der kan ikke ske overførsel af midler fra et kapitalcenter til et andet eller til instituttet i øvrigt efter anmeldelse af betalingsstandsning eller afsigelse af konkursdekret.

1. I § 2 h, stk. 4, § 3 a, stk. 3, 2. pkt., og § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

2. I § 3 c, stk. 6, 1. pkt., ændres »det beskikkede tilsyn« til: »rekonstruktøren«.

3. I § 3 c, stk. 6, 2. pkt., ændres »det beskikkede tilsyn« til: »rekonstruktørens«.

4. I § 3 c, stk. 8, ændres »anmeldelse af betalingsstandsning« til: »indledning af rekonstruktionsbehandling«.

I lov om omsætning af fast ejendom, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1073 af 2. november 2006, som
ændret ved § 3 i lov nr. 123 af 13. februar 2007,
§ 163 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 i
lov nr. 364 af 13. maj 2009, foretages følgende æn-
dringer:

§ 25. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et of-
fentligt register over ejendomsmæglere. Personer,
der er optaget i dette register, må benytte betegnel-
sen ejendomsmægler. Ingen andre må benytte den-
ne betegnelse eller betegnelser, der kan forveksles
hermed.

Stk. 2. Ret til at blive optaget i registret har enhver
person, som

1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et
EØS-land eller i Schweiz,

2) er myndig og ikke er under værgemål efter
værgemålslovens § 5 eller under samværgemål ef-
ter værgemålslovens § 7,

3) ikke er i betalingsstandsning,

4) ikke er under konkurs,

5) ikke udøver et erhverv eller indtager en stilling,
som efter regler fastsat af Erhvervs- og Selska-
bsstyrelsen er uforenelig med virksomhed som
ejendomsformidler,

6) opfylder de nærmere krav til teoretisk indsigt
vedrørende ejendomsformidling, som Erhvervs- og
Selskabsstyrelsen fastsætter,

7) opfylder de nærmere krav til praktisk kunnen
vedrørende ejendomsformidling, som Erhvervs- og
Selskabsstyrelsen fastsætter,

8) er dækket af sikkerhed efter § 8, stk. 3,

9) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund
til at antage, at vedkommende ikke vil udøve virk-
somhed som ejendomsformidler på forsvarlig må-
de,

10) ikke har forfalden gæld til det offentlige på
50.000 kr. eller derover.

Stk. 3. En registrering slettes,

1) når vedkommende dør,

2) hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1, 2, 4, 5 eller 8,
ikke længere er opfyldt,

3) hvis vedkommende har gjort sig skyldig i grov
eller oftere gentagen forsømmelse i udøvelsen af
virksomhed som ejendomsformidler og Erhvervs-
og Selskabsstyrelsen finder, at de udviste forhold
giver grund til at antage, at vedkommende ikke

1. § 25, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling,«

fremtidig vil udøve sådan virksomhed på forsvarlig måde, eller

4) hvis vedkommende har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Stk. 4. Sletning af registrering i henhold til stk. 3, nr. 3, kan ske på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 5. En afgørelse om sletning af registrering i henhold til stk. 3, nr. 3 eller 4, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indbringer i givet fald sagen for domstolene. Sagen anlægges mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg vedrørende stk. 3, nr. 3, har opsættende virkning. Anmodning om sagsanlæg vedrørende stk. 3, nr. 4, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve virksomhed som ejendomsmægler. Ankes en dom vedrørende stk. 3, nr. 4, hvorved en sletning af registrering som ejendomsmægler ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomhed som ejendomsmægler ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 6. Ophører grunden til, at en registrering som ejendomsmægler er slettet, skal den pågældende på ny optages i registret efter anmodning.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at ansøgning om registrering som ejendomsmægler eller advokaters anmodning om registrering som ejendomsformidler kan eller skal ske i elektronisk form, og at registrering, herunder dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1-6, ændring i registrerede forhold, sletning og genoptagelse, sker elektronisk.

Stk. 8. Bestemmelserne i stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på personer, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som ejendomsmægler i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i ret-

2. I § 25, stk. 8, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

ten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 3 og 4 finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

§ 34

I lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 135 af 18. januar 2010, foretages følgende ændring:

§ 13. Alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der

1) har næringsbrev til det pågældende forretningssted, jf. lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder,

2) er fyldt 25 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 23 år,

3) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,

4) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og

5) ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Alkoholbevilling kan nægtes, hvis der foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, samt under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 3. I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.

1. § 13, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

§ 35

I lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, som ændret ved § 15 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 10 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 16 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 4 i lov nr. 227 af 21. april 1999, § 1 i lov nr. 1463 af 22. december 2004 og § 4 i lov nr. 123 af 13. februar 2007, foretages følgende ændringer:

§ 1. Translatører og tolke beskikkes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrel-

sen fører et offentligt register over beskikkede translatører og tolke.

Stk. 2. Ret til at blive beskikket som translatør og tolk har enhver person, der

1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller ikke er under konkurs og

3) har bestået en særlig eksamen, jf. § 3.

Stk. 3. Beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Endvidere kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomhed som translatør og tolk på forsvarlig måde. Endelig kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på personer, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som translatør og tolk i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og «

2. I § 1, stk. 4, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 36

I lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, som ændret ved § 14 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 9 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 15 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 5 i lov nr. 227 af 21. april 1999, § 2 i lov nr. 1463 af 22. december 2004 og § 5 i lov nr. 123 af 13. februar 2007, foretages følgende ændringer:

§ 1. Dispachører beskikkes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fø-

rer et offentligt register over beskikkede dispachører.

Stk. 2. Ret til at blive beskikket som dispachør har enhver person, der

1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller ikke er under konkurs,

3) har bestået juridisk embedseksamen,

4) i mindst 3 år har deltaget i virksomhed, der kan antages at have givet den pågældende kendskab til de under dispachørhvervet hørende forretninger, og

5) har bestået en særlig eksamen, jf. § 3.

Stk. 3. Beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Endvidere kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive dispachørvirksomhed på forsvarelig måde. Endelig kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan undtage fra betingelserne i stk. 2, nr. 4. I så fald kan beskikkelsen begrænses og betinges.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som dispachør i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 1, stk. 5, 3. pkt., ændres »i betalingsstandsning eller under konkurs« til: »under rekonstruktionsbehandling eller konkurs«.

§ 37

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbe-

§ 3. Den, der har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, kan ikke være medlem af en europæisk økonomisk firmagrube.

Stk. 2. Umyndige personer og personer, som er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, kan ikke være medlem af en europæisk økonomisk firmagrube.

§ 6. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om administration af tilskud fra Regionalfonden og Socialfonden i Danmark samt Økonomi- og Erhvervsministeriets midler til medfinansiering af fondene.

Stk. 2. Tilskud kan bortfalde helt eller delvis, og et allerede udbetalt tilskud kan kræves tilbagebetalt helt eller delvis, eventuelt med tillæg af renter, hvis det konstateres, at

1) projektet ikke gennemføres i overensstemmelse med de forud godkendte planer og betingelser,

2) de gældende regler ikke overholdes, herunder betingelserne i denne lov og administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov eller de gældende forordninger og programmer på området, eller

3) forudsætningerne for tilsagn om tilskud i øvrigt er væsentligt ændrede, herunder at tilskudsmodtager går konkurs, træder i likvidation, standser sine betalinger, indleder forhandlinger om tvangsakkord, eller der foretages udlæg eller arrest hos tilskudsmodtager.

kendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 1*, affattes således:

»Den, der er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, kan ikke være medlem af en europæisk økonomisk firmagrube.«

§ 38

I lov nr. 1599 af 20. december 2006 om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, som ændret ved § 8 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 6, *stk. 2, nr. 3*, ændres »standser sine betalinger, indleder forhandlinger om tvangsakkord« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

§ 39

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008,

som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1386 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 15. En virksomhed, der opfylder følgende betingelser, kan registreres:

1) Virksomheden skal være hjemmehørende her i landet.

2) Virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med motorkøretøjer eller påhængsvogne eller sætevogne til motorkøretøjer eller erhvervsmæssigt udleje sådanne køretøjer.

3) Virksomheden må ikke have gæld til staten.

4) Virksomheden må ikke være i betalingsstandsning eller under konkurs eller likvidation.

5) Virksomheden skal stille sikkerhed på mindst 200.000 kr. for betaling af afgifter efter denne lov, herunder tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse, samt renter og gebyrer vedrørende disse afgifter og godtgørelser.

Stk. 2-4. ---

§ 10. Tilladelse til opstilling af spilleautomater kan meddeles personer, der opfylder betingelsen i § 22 og

1) har bopæl her i landet,

2) er fyldt 21 år,

3) ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

4) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,

5) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige og

6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af adgangen til at drive virksomhed med spilleautomater, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. Bopælskravet i stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, i det omfang andet følger af Det Europæiske Fællesskabs regler eller andre internationale forpligtelser.

1. § 15, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Virksomheden må ikke være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller likvidation.«

§ 40

I lov om gevinstgivende spilleautomater, jf. lov-bekendtgørelse nr. 820 af 26. juni 2006, som ændret ved § 107 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

§ 12. En tilladelse bortfalder, når indehaveren af tilladelsen afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 10, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, eller stk. 2, for den udstedte tilladelse.

Stk. 2. En tilladelse til opstilling og drift af spilleautomater i en restaurant bortfalder, når restaurantens alkoholbevilling inddrages eller bortfalder.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan tilladelsesindehaverens dødsbo eller ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en tilladelsesindehaver, der har anmeldt betalingsstandsning, tilladelsesindehaverens konkursbo eller en væрге for en tilladelsesindehaver, der er under værgemål efter værgemålslovens §§ 5, 6 eller 7, fortsætte med at udbyde spillet med henblik på afvikling, hvis der sker anmeldelse herom til spillemyndigheden inden 14 dage efter dødsfaldet, anmeldelse af betalingsstandsningen, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. Adgangen hertil gælder kun i 6 måneder efter den begivenhed, der medførte tilladelsens bortfald.

§ 10. Såfremt en virksomhed gentagne gange ikke har indbetalt afgiften rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen forkorte opgørelsesperioden samt fristen for angivelse og indbetaling af afgiften. Det samme gælder:

Såfremt virksomheden eller dens indehaver:

- a) ved udlæg er fundet ude af stand til at betale sin gæld,
- b) har standset sine betalinger,
- c) er under frivillig akkord eller likvidation eller
- d) er under konkursbehandling eller der er åbnet forhandling om tvangsakkord.

Stk. 2-3. ---

2. I § 12, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »anmeldelse af betalingsstandsningen« ændres til: »indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 41

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, lov nr. 526 af 17. juni 2008, § 20 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 520 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. § 10, *stk. 1, 3. pkt., litra d*, affattes således:

»d) er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.«

§ 42

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 867 af 13. september 2005, som ændret ved § 4 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 51 i lov nr. 538 af 8. juni 2006,

lov nr. 1573 af 20. december 2006 og § 121 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 33. ---

Stk. 2. Told og merværdiafgift af varer, der i erhvervmæssigt øjemed indføres til en varemodtager, hvis bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, skal betales ved fortoldningens afslutning. Det samme gælder, hvis varemodtageren ved eksekution er fundet ude af stand til for tiden at betale sin gæld, hvis varemodtageren har standset sine betalinger, er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis varemodtageren på tidspunktet for fortoldningens afslutning er afgået ved døden.

Stk. 3-4. ---

1. I § 33, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »tvangsakkordforhandling« til: »rekonstruktionsbehandling«.

§ 43

I lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 19. februar 2003, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 474 af 9. juni 2004, lov nr. 582 af 24. juni 2005 og senest ved § 126 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 12. Tilladelse i henhold til § 1, *stk. 1*, og § 1 a kan meddeles personer, der

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndige og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 4) ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr.,
- 5) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed eller busudlejning, jf. borgerlig straffelovs § 78, *stk. 2*,
- 7) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed eller busudlejning og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. ---

1. § 12, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:
»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

§ 16. Tilladelsen eller godkendelsen bortfalder, hvis indehaveren af en tilladelse eller godkendelse afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 1-3 eller § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. En tilladelse udstedt til et selskab efter § 13 bortfalder, hvis den godkendte ansvarlige leder fra-træder virksomheden.

Stk. 3. En tilladelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, bortfalder, hvis en tilladelse til erhvervmæssig personbefordring bortfalder efter stk. 1 eller stk. 2, tilbagekaldes efter § 14, eller nægtes fornyet på grund af, at ansøgeren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 4-7, eller § 13, jf. § 12, stk. 1, nr. 4, 5 og 7, 2. led.

Stk. 4. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har givet tilladelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en værgemål for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil seks måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

Stk. 5. ---

§ 3. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles personer, der

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndige og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,

2. I § 16, stk. 4, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«.

3. I § 16, stk. 4, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

§ 44

I lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 19. februar 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 474 af 9. juni 2004, § 2 i lov nr. 553 af 6. juni 2007 og § 127 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

- 1.** § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:
 - »3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

4) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover,

5) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,

6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2,

7) i faglig henseende er kvalificeret til at drive vognmandsvirksomhed og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. ---

§ 14. Tilladelsen eller godkendelsen bortfalder, hvis indehaveren af en tilladelse eller godkendelse afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3, eller § 4, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. En tilladelse udstedt til et selskab efter § 4 bortfalder, hvis den godkendte ansvarlige leder fratræder virksomheden.

Stk. 3. En tilladelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, bortfalder, hvis en tilladelse til at udføre godskørsel for fremmed regning bortfalder efter stk. 1 eller stk. 2, tilbagekaldes efter § 12 eller nægtes fornyet på grund af, at ansøgeren ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 4-7, eller § 4, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, 5 og 7, 2. led.

Stk. 4. Efter anmeldelse inden 14 dage til Færdselsstyrelsen kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en væрге for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på rekonstruktion efter betalingsstandsning, afhændelse, afvikling eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil seks måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

Stk. 5. ---

2. I § 14, stk. 4, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »efter betalingsstandsning« udgår.

3. I § 14, stk. 4, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

§ 45

I lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1039 af 8. oktober 2009, foretages følgende ændringer:

§ 3. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles personer, der

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndige og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 4) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige,
- 5) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 6) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2, samt
- 7) i faglig henseende er kvalificeret til at udøve virksomheden og gør det antageligt, at de vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2-3. ---

§ 8. Tilladelsen eller godkendelsen bortfalder, hvis indehaveren heraf afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3, § 4, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-3, eller § 4 a, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, eller § 4 a, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har meddelt tilladelsen eller godkendelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en væрге for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på rekonstruktion efter betalingsstandsning, afhændelse, afvikling og lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 6 måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets

1. § 3, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »har anmeldt betalingsstandsning« til: »er under rekonstruktionsbehandling«, og »efter betalingsstandsning« udgår.

3. I § 8, stk. 2, 2. pkt., ændres »betalingsstandsningens anmeldelse« til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

§ 46

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 24. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1518 af 27. december 2009 og § 1 i lov nr. 1519 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 46 a. Miljøministeren kan pålægge et vandforsyningsanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, midlertidigt at overtage driften af et andet vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, såfremt sidstnævnte vandforsyningsanlæg anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling.

Stk. 2. ---

1. I § 46 a, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling« til: »tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling«.

§ 47

I lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 22. marts 2007, som ændret ved § 22 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 460 af 12. juni 2009 og § 4 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 4 b. Miljøministeren kan pålægge et spildevandsforsyningsselskab, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, midlertidigt at overtage driften af et andet spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, såfremt sidstnævnte selskab anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling.

Stk. 2. ---

1. I § 4 b, stk. 1, ændres »anmelder betalingsstandsning eller tages under konkursbehandling« til: »tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling«.

§ 48

I lov om landsinspektørvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 10. februar 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1383 af 21. december 2009 og § 2 i lov nr. 12 af 11. januar 2010, foretages følgende ændring:

§ 1. Landinspektører beskikkes af miljøministeren.

Stk. 2. Ret til at få meddelt beskikkelse som landinspektør har enhver, der

1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,

2) ikke har anmeldt betalingsstandsning og ikke er under konkurs,

3) har bestået dansk landinspektøreksamen og

4) i mindst 3 år efter landinspektøreksamen har deltaget i udførelsen af almindeligt forekommende matrikulære arbejder ved ansættelse hos en praktiserende landinspektør, ved Kort- og Matrikelstyrelsens sønderjyske afdeling eller ved matrikelmyndigheden i Københavns eller Frederiksberg Kommune.

Stk. 3-8. ---

1. § 1, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,«

§ 49

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006, som senest ændret ved § 14 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 54. En bevilling kan inddrages, hvis

1) bestemmelser, vilkår eller påbud efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven gentagne gange overtrædes,

2) der i en ansøgning om bevilling eller tilladelse i tilknytning til bevillingen er givet urigtige eller vildledende oplysninger, eller

3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen anmelder betalingsstandsning, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.

Stk. 2. Hvis en overtrædelse som nævnt i stk. 1 kan afhjælpes, kan transport- og energiministeren meddele indehaveren, at denne inden for en fastsat frist skal overholde sine forpligtelser efter bevillingen eller tilladelsen.

Stk. 3. Beslutning efter stk. 1, nr. 1 og 2, træffes af retten og efter stk. 1, nr. 3, af transport- og energiministeren.

Stk. 4. Hvis en overtrædelse af bestemmelser, vilkår eller påbud efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven indebærer tilsidesættelse af væsentlige hensyn til forsyningssikkerheden, kan transport- og energiministeren midlertidigt inddra-

1. § 54, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen tages under rekonstruktionsbehandling, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.«

ge bevillingen. Transport- og energiministeren skal i forbindelse med afgørelsen vejlede den pågældende om prøvelsesadgangen, jf. stk 5.

Stk. 5. Den, hvis bevilling er midlertidigt inddraget efter stk. 4, kan forlange inddragelsen prøvet af retten.

Stk. 6. Inddrages en bevilling fra en net- eller transmissionsvirksomhed i medfør af stk. 1 eller 4, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt. Den systemansvarlige virksomheds nødvendige omkostninger hertil fordeles på brugerne af den overtagne aktivitet.

Stk. 7. Den, hvis bevilling inddrages efter stk. 1 eller 4, eller konkursboet skal efter transport- og energiministerens bestemmelse bistå den systemansvarlige virksomhed eller en ny bevillingshaver med overtagelsen af driften samt stille anlæg, kundekartotek m.v. til rådighed for den overtagende virksomhed på rimelige vilkår. Transport- og energiministeren bestemmer, på hvilke vilkår anlæg, kundekartotek m.v. skal stilles til rådighed. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 8. Inddrages en bevilling fra en forsyningspligtig virksomhed i medfør af stk. 1 eller 4, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt. Anmelder en forsyningspligtig virksomhed betalingsstandsning, eller erklæres den konkurs, uden at der sker inddragelse af bevillingen, kan transport- og energiministeren pålægge den systemansvarlige virksomhed at videreføre den bevillingspligtige aktivitet midlertidigt, såfremt tilsynet under betalingsstandsning eller kurator enten ikke ønsker at videreføre den forsyningspligtige virksomhed eller ikke viderefører den forsyningspligtige virksomhed på tilfredsstillende måde for forbrugerne. Tilsynet eller kurator skal meddele den systemansvarlige virksomhed og transport- og energiministeren hurtigst muligt og senest en uge efter betalingsstandsningen henholdsvis konkursdekretets afsigelse, om den forsyningspligtige virksomhed skal videreføres eller ikke. Bestemmelsen i stk. 7 finder tilsvarende anvendelse i de her nævnte situationer. Den systemansvarlige virksomheds fastsættelse og udmeldelse af priser for forsyningspligtig el sker efter

2. I § 54, stk. 8, 2. pkt., ændres »Anmelder en forsyningspligtig virksomhed betalingsstandsning« til: »Tages en forsyningspligtig virksomhed under rekonstruktionsbehandling«, og »tilsynet under betalingsstandsning« ændres til: »rekonstruktøren«.

3. I § 54, stk. 8, 3. pkt., ændres »Tilsynet« til: »Rekonstruktøren«, og »betalingsstandsningen« ændres til: »rekonstruktionsbehandlingens indledning«.

principperne i § 72, stk. 1-6, med de nødvendige modifikationer.

Stk. 9. Transport- og energiministeren kan udbyde en bevilling, der er inddraget i medfør af stk. 1 eller 4.

§ 50

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 548 af 6. juni 2007, § 2 i lov nr. 549 af 6. juni 2007, § 2 i lov nr. 503 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 386 af 20. maj 2009, foretages følgende ændring:

§ 33. En bevilling eller tilladelse kan inddrages, hvis

1) bestemmelser, vilkår eller påbud efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven gentagne gange overtrædes,

2) der i en ansøgning om bevilling eller tilladelse i tilknytning til ansøgningen er givet urigtige eller vildledende oplysninger eller

3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen anmelder betalingsstandsning, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.

Stk. 2. Hvis en overtrædelse som nævnt i stk. 1 kan afhjælpes, kan transport- og energiministeren meddele indehaveren, at denne inden for en fastsat frist skal overholde sine forpligtelser efter bevillingen eller tilladelsen.

Stk. 3. Beslutning efter stk. 1, nr. 1 og 2, træffes af retten og efter stk. 1, nr. 3, af transport- og energiministeren.

§ 30. Transport- og energiministeren kan tilbagekalde en tilladelse efter denne lov

1) såfremt de i denne lov eller de i medfør af loven fastsatte bestemmelser, vilkår eller påbud ikke overholdes,

2) såfremt der i en ansøgning om tilladelse er givet urigtige eller vildledende oplysninger,

1. § 33, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) indehaveren af bevillingen eller tilladelsen tages under rekonstruktionsbehandling, indgiver konkursbegæring eller erklæres konkurs.«

§ 51

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 1400 af 27. december 2008, foretages følgende ændring:

3) såfremt rettighedshaveren anmelder betalingsstandsning eller erklæres konkurs.

Stk. 2. Kan forholdet afhjælpes af rettighedshaveren, kan tilbagekaldelse i henhold til stk. 1, nr. 1, først ske efter, at transport- og energiministeren har givet påbud om inden en nærmere fastsat frist at afhjælpe forholdet, og påbudet ikke er efterkommet.

§ 89. Ved bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion kræves ud over de i § 88 nævnte krav for personer, at vedkommende ikke er under betalingsstandsning, ikke har sit bo under akkord eller konkursbehandling og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. I interessentskaber og kommanditselskaber skal de personligt ansvarlige deltagere opfylde betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Indehaveren af en bevilling efter stk. 1 kan kun udøve anden erhvervsmæssig virksomhed med tilknytning til fiskerierhvervet efter tilladelse hertil fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 18. Telestyrelsen påser overholdelsen af denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Telestyrelsen kan påbyde et nøglecenter at

- 1) foretage anmeldelse til Telestyrelsen, jf. § 16,
- 2) indsende rapporter til Telestyrelsen, jf. § 17,
- 3) bringe forhold vedrørende nøglecentrets virksomhed i overensstemmelse med loven eller bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Telestyrelsen fastsætter en tidsfrist for opfyldelse af påbud efter stk. 2.

1. I § 30, *stk. 1, nr. 3*, ændres »anmelder betalingsstandsning« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

§ 52

I lov om fiskeri og fiskeopdræt, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved § 47 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 1513 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 89, *stk. 1*, affattes således:

»Ved bevilling til afholdelse af offentlig fiskeauktion kræves ud over de i § 88 nævnte krav for personer, at vedkommende ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling og ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.«

§ 53

I lov nr. 417 af 31. maj 2000 om elektroniske signaturer foretages følgende ændring:

Stk. 4. Telestyrelsen kan pålægge et nøglecenter tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge påbud efter stk. 2, § 19, stk. 1, eller § 20.

Stk. 5. Telestyrelsen kan kræve, at der gennemføres en ekstraordinær systemrevision af et nøglecenter. Telestyrelsen udpeger den systemrevisor, som skal udføre den ekstraordinære systemrevision. Nøglecentret kan pålægges at betale for den ekstraordinære systemrevisions udførelse.

Stk. 6. Telestyrelsen kan fratage et nøglecenter retten til at anvende betegnelsen kvalificerede certifikater, jf. § 4, hvis nøglecentret

1) trods pålæg af tvangsbøder undlader at efterkomme Telestyrelsens påbud efter stk. 2, § 19, stk. 1, eller § 20,

2) groft eller i gentagne tilfælde har overtrådt lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf eller

3) anmelder betalingsstandsning eller kommer under konkurs.

Stk. 7. Telestyrelsens afgørelse efter stk. 6 kan af nøglecentret forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget i Telestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er blevet meddelt nøglecentret. Telestyrelsen anlægger sag mod nøglecentret efter reglerne i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 8. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at det pågældende nøglecenter under sagens behandling skal have adgang til at udstede kvalificerede certifikater. Ankes en dom, hvorved fratagelsen af adgangen til at udstede kvalificerede certifikater ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at nøglecentret ikke må udstede kvalificerede certifikater under ankesagens behandling.

1. § 18, stk. 6, nr. 3, affattes således:

»3) tages under rekonstruktionsbehandling eller kommer under konkurs.«

§ 54

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. En anmeldelse af betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs i medfør af konkurslovens § 24 inden lovens ikrafttræden bevarer sine virkninger efter lovens ikrafttræden. Uanset 1. pkt. kan en betalingsstandsning eller en

udsættelse af afgørelsen om konkurs ikke forlænges efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Begæringer om åbning af tvangsakkordforhandling, der er indgivet til skifteretten før lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Begæring om rekonstruktionsbehandling kan ikke indgives af en fordringshaver, hvis skyldneren har anmeldt betalingsstandsning, afgørelsen om konkurs er udsat i medfør af konkurslovens § 24 i den hidtil gældende affattelse eller skyldneren har indgivet begæring om tvangsakkordforhandling.

Stk. 5. Ophører en betalingsstandsning, regnes dagen for anmeldelsen dog som fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Fører en begæring om akkordforhandling ikke til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog som fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter, at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte, modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Stk. 6. Konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, finder alene anvendelse for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Afbrydelse af forældelse kan ske efter de hidtil gældende bestemmelser i forældelseslovens §§ 17 og 20, hvis begæring om åbning af tvangsakkordforhandling er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Stk. 8. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 4, i den hidtil gældende affattelse finder også anvendelse efter lovens ikrafttræden. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 2, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 2, gælder endvidere ikke, hvis pantsætteren ved indledningen af rekonstruktionsbehandling er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling. Tinglysningenslovens § 47 f, stk. 3, 1. pkt., gælder endvidere ikke, hvis pantsætteren ved indledningen af gældssaneringssag er undergivet reglerne i konkurslovens kapitel 2 i den hidtil gældende affattelse, eller hvis der er åbnet tvangsakkordforhandling.

Stk. 9. Straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, § 300, nr. 3, og § 304, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 11, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på forhandling om tvangsakkord.

§ 55

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 4, 6-10, 14, 21-23, 25, 26, 29, 30, 32 og 53 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 11 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. Lovens §§ 15, 18, 20, 24, 27, 28, 31 og 33 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.